

உ

சு. வ. ம. ய. ம.

சிவஞானசித்தியார் பரபகஷமுலம்.

இஃது

சுக்லாக்ஷிபுண்டிதொன்னும

திருத்துறையு

அருணந்திசிவாசாரியார்

திருவாய்மலாந்தருளியது.

இதற்கு

தத்துவப்பிரகாசருரையுடன்

கொன்றமாநகரம் ம-ா-ா-புரீ

முருகப்பமுதலியாரவாகன் பௌத்திரரும்

அருணாசலமுதலியாரவர்கள்

புத்திரருமாய

சண்முகசுந்தரமுதலியாரால்

பரிசோதித்து

சென்னை தண்டையராப்பேட்டை

இலக்ஷ்மீவிநாயக அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

புவனம் பக்ருனிமீ

(Registered Copy Right.)

விளம்பரம்.

வைசுவசித்தாந்தசாத்திரம் பதினான்கினுள் உரையுடன்
அச்சிட்டிருக்கும் சரத்திரங்குளின் விபரம்.

		ரூபா. அணா. பை.		
திருவுந்தியார்	மூலமுமுனையும்	0	2	0
திருக்களிற்றுப்படியார்	ஷை	0	4	0
இருபாவிருபுத்து	ஷை	0	3	0
உண்மைவிளக்கம்	ஷை	0	1	6
வினாவென்பா கொடிககவி	}	0	1	3
உண்மைநெறிவிளக்கம்				
போற்றிப்பொற்றொடை	ஷை	0	1	3
சங்கற்பநிராகரணம்	ஷை	0	8	0
இவைகளொன்றாய்ச்சேர்த்துக்கட்டியது		1	8	0
சிவப்பிரகாச மூலமுமுனையும்		1	8	0
சிவஞானசித்தியார்பரபகூதம்		1	8	0

இப்புத்தகம் வேண்டியவர்கள் சென்னப்பட்டணத்துச்சார்ந்த சிந்தாத்திரிப்பேட்டை ஐயாமுதலியாவீதி - ஈசு-வது கத விலக்கமுள்ள - ம - ஈ - ஈ - ஸ்ரீ, கொன்றமாநகரம் முருகப்பமுதலியாரவர்கள் வீட்டில் அருணாசலமுதலியாரவர்கள் குமாராசண்முகசுந்தரமுதலியாரிடத்திலும், சென்னைத் தங்கசாலைவீதிசுமைதாங்கிக்கடுத்த-உக - வது கதவிலக்கமுள்ள வீட்டில் வே. குமாரசுவாமிஐயரிடத்திலும் விலக்குப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

முகவுரை.

ஆன்மாக்கள் பலவற்றுளும் முத்தியையடைவதற்குக்காரணமாயுள்ளது மானுடதீசைமேயாம். அததீசைகத்தை யடை யப்பெற்ற நமதுநிறற்றிவிற்குப் பொன்றத்துணையாயுள்ளது சல்லியொன்றே. அக்கல்யைய சமஸ்கிருதமென்னும் ஆரிய மொழியினும், தமிழ்மொழியினும், தொன்றுதொட்டுப்பயின்று, அறம், பொருள், இன்பம், வீடென்னு நான்கின்பக்களை யும் பெறப்படும். தமிழ்நாட்டிற்பிறந்து தமிழ்பயின்றுவருநாம் பாலியத்தில் ஆத்திருடி, கொன்றைவேந்தன், வாக்குண்டாம், நல்வழி, நன்னெறி, முதுமொழிக்காஞ்சி, இன்னொன்றிப்பது, இனியநாற்பது, திரிகடுகம், நான்மணிக்கடிகை, சிறுபஞ்சமூலம், ஏலாதி, நீதிநெறிவிளக்கம் என்னும் சிறுநூற்களை நற்குணநற் செய்கையமைந்த உபாத்தியாயரிடத்திற் கற்றுக்கொள்வோம். இதன்பின் இலக்கணநூலிற் சருக்கமாயுள்ளதை வாசித் தல்வேண்டும். பின்னர் ஸ்ரீமத்குமாரபதிசிவாசாரியார் திருவாய் மலர்ந்தருளியபடி:—

“வள்ளுவ, ரன்பாமொழி வாசகந், தொல்காப்பியமும்,
தெள்ளு பரிமேலழகர் செய்தவுரை,—யொள்ளியசீர்த்
தொண்டர் புராணம், தொகைச்சித்தி, யோராறுந்
தண்டமிழின் மேலாந்தரம்.”

என்னுநூற்களைக் கற்று அதிலமைந்த நல்லொழுக்க நற்செய்கைகளைப்பெற முயலுவோம். வீடுபேற்றிற்குரிய சாதநங்களைபுணர்த்துஞ் சைவசித்தாந்தசாத்திரங்கள் பதினாண்டினுள் விரிவாய் மிகத்தெளிவாயும் ஒத்ப்படுவது சிவஞானசித்தியா

ரொன்றே. “ஆறாறு தத்துவமு மாணவமும் வல்வினையு, நீராக முத்திநிலை நிற்போர்க்குப்—பேராகப், பார்விரித்த நூலெல்லா ம் பாத்தநியச் சித்தியிலே, யோவிருத்தப் பாதி போதும்.” என்றுசிவபோகசாரத்தினும் “பாதிவிருத்தத்தாலிப் பார்விருத் தமாக வுணமை, சாதிததார் பொன்னடியைத் தான்பணிவ தெ ந்நாளோ” எனத் தாயுமானவரினும் “சிவத்திறகு மேற்றெய்வ மில்லை, சிவஞானசித்திககு மேற்சாத்திரமில்லை” எனப் பழமொ ழி வழக்கினும் கூறியிருக்கின்றன.

இதனை மதுமாம்சபக்ஷணிக எல்லாத நற்குண நற்செய் கைகளையுடைய சற்சைவர்களே ஓதலு மோதுவித்தலும்வேண டும். இதனையோதியுணரும்பொழுது சிவதீக்ஷாவானகளாய் ப க்திசிரத்தையுடனோதியுணாவாராயின் மோக்ஷவீடடைதல் சத் தியம், சத்தியம், சத்தியம்.

நூலாசிரியர் வரலாறு.

“அருணந்திசிவாசாரியார் திருத்துறையூரில் ஆதிசைவர்கு லத்திலவதரித்து வேதாகமங்களை யோதியுணர்ந்து அக்காலத் துள்ளகல்விமான்களாற் சகலாகமபணடிதொனப் பெயர்பெற் றுச்செருக்குற்றிருந்தனர்.

அக்காலத்தில் திருப்பெண்ணாகடத்தில் வேளாளர்குலத்த ல் திருவவதாரஞ்செய்து திருவெண்ணெய்நல்லூரில் நன்மாம னார்வீட்டில் வளர்ந்துவருஞ் சுவேதவனப்பெருமானென்னும் மெய்கண்டதேவர், ஐந்துவயதிற்குள் அவ்வுரிலெழுந்தருளிய் ருக்கும் பொல்லாப்பிள்ளையாரிடத்தில் வேதசிவாகமாதிகளை யோதியுணர்ந்திருந்தனர்.

அருணந்திசிவாசாரியார் திருவெண்ணெய்நல்லூரிற்சென் று தமதுசிஷ்யவர்க்கங்களுக்கு, வேதசிவாகமாதிகளைப் பாட

மோதிவருநாளில், சிஷ்யவாககங்கள் நாளுகருநாட் குறைந்து தம்மிடத்தில் வராதிருப்பதைக்கண்டு யாதுகாரணமெனவினாவுகாலையில், யாவரும் மெய்கண்டதேவர் ஐந்துவயதிற்குள் பொல்லாப்பிளையாரிடத்தில் வாசிக்கப்பெற்று யாவாருஞ்சந்தேகவிபரீதமற வேதசிவாகமாதிகளைக் கறபித்துவருகின்றனனெனக் கேள்வியுற்றுச் சந்தேகமடைந்து சிஷ்யவாக்கத்துடன் மெய்கண்டதேவாவீற்றிருக்குமிடத்திற்குச் சென்றனா. அதுகாலையில் மெய்கண்டதேவரிடத்தில் தம்மிடத்தில் வராதிருக்கும் சிஷ்யரகளியாவரும் வாசித்துக்கொண்டிருந்தனர். அருணந்திசிவாசாரியாவரவை அவ்விடத்துற்ற மாணாக்கர்கள்கண்டு பிரதமாசாரியரானதால் எழுந்து வந்தனவழிபாடுகள்களைச்செய்ய மெய்கண்டதேவா தலைகுனிந்து மெண்ணுற்றிருந்தனா. அருணந்திசிவாசாரியார் மெய்கண்டதேவர் தமக்குமரியாதையெய்யாது பராமுகராயிருப்பதைக்கண்டு கர்வித்திருந்தனர். மெய்கண்டதேவா மாணாக்கர்கள் மீண்டும் வாசிக்கத்தொடங்க அப்பொழுது ஆணவமலத்தினது பிரகங்கம்வந்தமையால் அருணந்திசிவாசாரியார் மெய்கண்டதேவரை ஆணவமல மெத்தன்மையை யுடையதென உலாவிக்கொண்டே வினாவு மெய்கண்டதேவர் அருணந்திசிவாசாரியாரது வாசிப்பின் தேர்ச்சியும் அதனாலவரைடைந்திருக்கும் கர்வுத்தையுங்கண்டு குறிப்பாய் அவரைநோக்கிப் பார்த்தருளினா.

மெய்கண்டதேவர் சிவாநுபூதிச் செல்வரானதினாலும், அருணந்திசிவாசாரியார் கல்வித்தேர்ச்சியான் அதிதீவிரபக்குவமடைந்திருந்தமையானும், மெய்கண்டதேவர் தம்மைச்சுட்டிய குறிப்பறிந்து, தாமிப்பொழுதடைந்திருப்பது ஆணவமலமென ஷுணரப்பெற்று, உடனே அஞ்சுதலுற்று, மெய்கண்டதேவரடிக்களிலீழ்ந்து தமக்கு ஞானாதுக்கிரகஞ்செய்யும்படி வேண்

ழிக்கொண்டனா. மெய்கண்டதேவ ரவ்வாறேயதுக்கிரகித்துத் தம்மிடத்திருநத வடமொழிச் சிவஞானபோதமும் அதற்குத் தாம் செய்தருளிய தென்மொழி வார்த்திகப்பொழிப்பையுங் கொடுத்தருளினா.

அருணந்திசிவாசாரியாரா வடமொழியினும் தென்மொழியினும் மெய்கண்டதேவரடியார்கள் நாற்பத்தொன்பதின்மருள் மிகுந்தபயிர்ச்சியுடையராய் தமது ஆசிரியராற்றந்த சிவஞான போதத்திற்கு லோகோபகாரமாய் வழிநூல்செய்து சிவஞான சித்தியாரொனப் பெயரிட்டருளினர்.

சிவஞானசித்தியார் பரபகூத சுபகூதமென

வீரண்பிரிவையுடையது.

பரபகூதம்.

“முகவுணரீயிற்றசமெழுமூன் றதன்முப்பாளுென்று
மூதுலகன்முப்பாளுென்றெண்ணைநதாம்புத்தன்
திகழ்மூவர்க்கோடொடிகண்டனாக்கெட்டிரேழ்
வேகனுக்கீனாந்தோடிருமூன்றும்பாட்டன்
பகர்பதின்மூன்றீனாந்தேபாகரீரீரண்டாம
பரிணாமநான்கிருநான்கேமாயாவாத
நிகழைம்மூன்றறுமூன்றும்பாற்கரியற்கேழா
நிரீச்சுரற்குச்சுதராத்திரியெழுமூப்பாளுென்றே.”

என்னுந்தொகையையுடையது.

சுபகூதம்.

“ஐந்துதுதியீரோழுமளவையாரு
மாதிரிதனிலெழுபதுபின் தொண்ணூற்றாறு
நந்துசதுட்டயநாற்பானவமும்பின்னவம
நனிரான்குராள்பதினிலொன்றிழிந்திருநூறு

கந்தன்முகமேரீராறுகரமங்கீரூறுங்
கருதிவெங்கணபதியைங்கரமுமிருபதமுஞ்
சிறுதையிவைமுவொன்பதோடுமுன் ஓர்ஆறுஞ்
சிவஞானசசித்திகவபககமெனத்தெளியே.”

என்னுந்நொகையையுடையது.

இந்நூலைத் தமிழிலியற்றவேண்டுகாரணம்.

சீராகயிலைத்திருவாய்மலாந்தசிவாகமங்கற்
ரூராய்வதுவடசொற்பயின்ரூர்க்கெளிதம்மொழியைச்
சாராதவருமத்தத்துவஞானநலைப்படுத்த
கேரார்தமிழ்ச்செய்யுளான்மயநீரவெழுதுவனே.

உரையாசிரியர்களின் பெயர்.

இந்நூலிற்கு உரையாசிரியர்களின்பெயர் பெரும்பாலும்
பிரதிகளி லில்லாமலே யிருக்கின்றன. சிலபிரதிகளு ளிருப்பினு
ம் அவர்கள்சரித்திரங்களுன்னுங் காணப்படவில்லை. பாப்குந்
திற்கு திருவொற்றியூர்ஞானப்பிரகாசரும், அவாமாணாக்கர் தத்
துவப்பிரகாசரும், வேலப்பப்பண்டாரமும்உணவிட்டபிரதிகள்
எனக்குக்கிடைத்திருக்கின்றன. வேலப்பப்பண்டாரமுனையில்
அவர்பெயர் காணப்படவில்லை, வாசித்தோராலவருணாயெனச்
சொல்லக்கேள்வி. அவருணாபேதங்களை யிந்நூலிற்குறிப்பிட்ட
விடத்தில் மற்றோருரையாசிரியரெனக்குறிப்பிட்டிருக்கின்றன
ன். ம-ா-ா-ஸ்ரீ, அருணகிரிப்பரதேசியாரால் கொடுத்தபிரதியும்,
உபாத்தியாயர் பு. தெய்வசிகாமணிமுதலியாரால் கொடுத்தபிரதி
யும், இன்னுஞ்சிலரால் கொடுக்கப்பட்டபிரதிகளு மொன்றாயி
ருந்தன. அருணகிரிப்பரதேசியார் இப்பிரதியை மறைஞான
தேசிகர்பிரதியெனக்கொடுத்தனர். பிரதிகளில் தத்துவப்பிரகாச

ருளாயெனக் கண்டிருக்கின்றன. ம-நா ஈ-ஸ்ரீ, பு - பொன்னம் பலம்முதலியாரால் கொடுத்தபிரதி திருவொற்றியூர் ஞானப்பிரகாசருரை. இவ்வுரையை விருத்தியுளாயெனச் சொல்லக்கேள்வி, வேறுவிதவுரைகள் பரபுகூத்திறருக காணப்படவில்லை.

சுபகூத்திற்கு மறைஞானதேசிகர், சிவாக்ஷரயோகியா, கிரமபவழகியர், திருவண்ணாமலையாதீனம் யாழப்பாணம் ஞானப்பிரகாசர், சிவஞானத்தம்பிரான் முதலானவர்க ளுரையிடமிருக்கின்றனா. இவைகளில் சிவஞானத்தம்பிரா னுரைநீங்கலாக மற்றையபிரதிக ளெனக்குக் கிடைத்திருக்கின்றன. அவ்வுரைகளில் உரையாசிரியர்கள்பெயர் தெளிவாய்க் காணப்படுகின்றன. ஆவ்வுரைகளிலும் இரண்டுமூன்றுபிரதிகிடைத்திருக்கின்றன. சிவஞானத்தம்பிரான் ஞானப்பிரகாசருரைக்கு மறுப்பொன்றெழுதியிருக்கின்றனா. அதனைச் சிவசமவாத மறுப்பென்றெழுதியிருக்கின்றது. இதற்கு ஞானப்பிரகாசர்மாணக்கர்களெவருவர் மறுப்பின்மேற்கண்டனம் அல்லது வஜ்ஜிரதண்டமென வோர்மறுப்பெழுதியிருக்கின்றனர். இம்மறுப்புகள் ஒவ்வோரபிமானவகையா லுண்டாயினவன்றி முதலாற்கருத்திற்கும் உரைக்கும் ஞானப்பிரகாசருரை மிகவும் ஒத்தேயிருக்கின்றது. ஞானப்பிரகாசர்முதலிய சுபகூவுரையாசிரியர்கள் சரிதவரலாற்றையும், அவர்க ளுரைபேதங்களையும், மறைஞானதேசிகர் சுபகூவுரை யச்சிட்டெவருவதால் அதிற் றெளிவாய்க்காணலாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவஞானசித்தியார்பரபகூம்

மூலமும்-உரையும்.

விநாயகர்வணக்கம்.

ஒருகோட்டனிருசெவியன்மும்மதத்தனல்வாணங்க
ரத்தனாறு, தருகோட்டம்பிறையிதழித்தாழ்சடையான்
றருமொருவாரணத்தின்றுள்க, ஒருகோட்டன்போடும்
வணங்கியோவாதேயிரவுபகலுணர்வோர்சிந்தைத், திரு
கோட்டமயன்றிருமால்செல்வமுமொன்றோ வென்னச்
செய்யுந்தேவே.

(இ-ள்.) (ஒருகோட்டன்—தேவே.) எ-து. கங்கையாறு
கோணுதலைத்தும்ழியியிறையுன் கொன்றைமாலையுமுடைத்
தாய்த் தாழ்ந்தசுடையினையுடையபரமேசரன் பிள்ளையாகத்தந்
ததேவன், ஒருகொம்பையு மிரண்டுசெவியையு மூன்றுமதத்தை
யுநான்மவாயையு மைந்துகரத்தையுமுடையோனாகிய வொப்ப
ற்றயானையினது தான்க னுள்ளமுருகுதலைச்செலுத்துவதாயிய
வன்போடுகூடி வந்தித் தொழியாதிரவும்பகலு சினைப்பெற்று
புத்தியிற்றிருக்கை மீண்டனாகாதபடிதூக்குந் திரவியிஷ்ணு
க்கள்பதமு மொன்றல்லவென்னும்படி மிக்கவிடத்துன்பத்தையு
முண்டாக்குமென்றவாறு. கோடுஞ் செவியு மதமும் வாயுந் க
ரமும் திரினைப்பொருளாகிய யானையின் திரினைப்பெயர்களாயி

னு மவ்வியானைப்படிவத்தையுடையன்றேவனாதல்பற்றிச் சினை
தோறு மன்னிறுதியடுக்கிக்கூறினார்.

இச்செய்யுள் விநாயகாவணகங்குகூற்றிற்று. விநாயகன் தன
க்குநாயகமில்லாதவன். (க)

உருகோட்டன்பொடுவணங்கி. எனபதற்கு. மிருதபத்தி
யொடுந்தாழ்ந்தவணகத்தினாலே யடையப்பப்பட்ட சிவநீக்ஷா
வான்களாய். எனவும், உணராவோ. எ-கு. அநதப்பாதத்தியாந
முன்னாகச் சிவத்தியாநம்பண்ணுவோர். எனவும், சிந்நைத்திரு
கோட்டிம். எ-கு. அந்தச்சிவத்தியாநத்துவாரத்தினாலே சிற்சத்
தியினதுவிரிந்தவறிவுதொழில்களை மறைத்தமலசத்தியினது வி
யாபாரத்தைத்தடுத்து அதனாற்பண்ணப்பட்டவஞ்ஞானத்தை
த்துரத்தும். எனவும், அயன்றிருமால் செல்வமுமொன்றேவெ
னன. எ-கு. பிரமத்துவம் விஷ்ணுத்துவமென்கின்ற ஐஸ்வரிய
மும் ஒருபொருளோவென்ன. எனவும், செய்யுந்தேவே. எ - கு.
(தேவேசெய்யுமெனமாறி) தேவரந்தன்மையைச்செய்யுமென்று
ம் அஃதாவது, முன்னிருந்தசிவத்துவத்தைத் தானேவிளக்கி
த் தனித்தனியவர்களைச்சிவன்களாகத் தானேபண்ணும். எனவு
ம், முத்திவியத்தி இரண்டிமோக்ஷமென்கையால் திருகோட்டு
மெனறதனால் பாசமுத்தியும், செய்யுந்தேவேயென்றதனால் சிவ
த்துவாபிவியத்தியுஞ்சொல்லப்பட்டதெனவும் கூறினார், காரு
ண்ணியமூர்த்தியாகிய திருவண்ணாமலையாதீனத்துத்தம்பிரான்,
ஸ்ரீமத்யாழ்ப்பாணம்ஞானப்பிரகாசத்தம்பிரான், தனதுசபக்கூத்
தருமைத்திருவுணாயினும். இவ்வுரை நுட்பமதியாளர்க்கன்றிமந்த
மதிகட்குத்தோன்றுவதரிதாயினுங்கற்றணர்ந்தோர்பாற்கேட்ட
றிந்துக்கொள்ளக்கடவர். அஃதன்றிச்சிலரிவ்வுரையின்கருத்தரி
யாதுஉனாவாகிப்பதுகடினமெனவோ, அல்லதிவ்வுரையைத்தெளி

விக்குமாசானில்லாமையோ, சிவசம்வாதிகோட்பாடெனக்கூறிய
நுககின்றார்கள். சாதகரிவ்வாறு கூறுவது பெரிதாகிய மடைமையே
பரபகூத்திற்கு ஞாயியற்றிய ஞானப்பிரகாசமும் செய்யுந்தே
வே., எ-கு. இதுவே கருத்தாய்க்கூறியதை யவரு ஞாயார்காண்க.

இவ்வி ரண்டோ யாசிரியாகருத்துக்களையும் இந்நூற்கு ஞா
யியற்றிய யேனைய வாசிரியர் கோட்பாடுகளையும் பரபகூதபகூத
களில் வேறுபட்ட விடங்களில் விசேடித்த விடங்களி லாங்காங்
கெடுத்த காட்டப்படும். இவ்வு ஞாயாசிரியர் சரித்திரங்களை யிந்
நூன்முகவு ஞாயிற்காண்க.

சிவவணக்கம்.

ஆதிமெவந்தமிலாவளவில் சோதியருண் ஞானமூர்த்தி
யாய்கிலமீன்ற, மாதிரையுமொருபாகத்தடக்கிவானோர்
மருடகுளாமணியாய்வையம்போற்றப், பாத்மதியணிப
வளச்சடைகடாழப்பட்டுளியம்புலத்தாடும்பர ஞாபா
தத், தாதுமலிதாமனாகள் சிரத்தேவைத்துத்தளராதபே
ரன்புவளராநிற்பாம். (க)

(இ-ள்.) (ஆதிமெவந்தமிலா—வளராநிற்பாம்.) எ-து. முத
னமெவநியின் றொருவராலுமறியப்படாத பரசொருப்பிரகாச
த்தையுடைய வருளாகிய ஞானமே திருமேனியாகக்கொண்டு தன
துகாருண்ணியத்தினாலே சுகளீகரித்துப் பிரபஞ்சத்தையுமுண்
டாக்கிய வந்தபரமேஸ்வரியையுந் தன்னிடப்பாகமுமுதினுமட
கிப் பிரமவிஷ்ணுக்கண்முதலாகிய தேவர்களுக் கவராத்மருட
ரத்திமம்போலு யிக்கசத்திசிவமாகிய சுகளீஷ்களொருபாயுல
கத்துள்ளார் துதிப்ப வந்ததசந்திரனையலங்காரமாகவணிந்த பவ
நூன்முகு ஞானசடைகளைத்தாழவிட்டு விரிந்த வொளியையுடைய

திருவம்பலத்தின்கண்ணே நிருத்தஞ்செய்தருளுகின்ற மேலான சிவனது ஸ்ரீபாதங்களாகியதானுக்கண்மிக்க தாமரைக்கோத் தலையின்மீதுவைத்துத் தளர்ச்சியில்லாத மிகவுண்பு மிகவும் உண்டாம்பழநில்லாநின்றேம். எ—று. பூமிக்குச்சுழுமுனை திருவம்பலமாகையான் மற்றொருதலமநவரததாண்டவத்துக்குப் பொறுதென்பதுகருத்து. திருமூலர் திருமந்திரம்:— “தத்துவமாடச்சதாசிவனறுனாடச், சித்தமுமாடச் சிவசத்திதானாட, வைத்தசராசரமாடமறையாட, வத்தனுமாடினாநந்தக்கூடதே.” தானாடத்தன் தசையாடுமென்பதுகருத்து, அட்டமூர்த்தமாகையால்.

இச்செய்யுள் சிவவணக்கங்கூறுமுகத்தான் அச்சிவம் உருவமும் அருவமும் உருபாரூபமென்னு மூன்றுதிருமேனியும்ல்லவென்பது கூறிற்று. (க)

ஆதிநடுவநதமிலாவளவில்சோதியருண்ணொளமுர்த்தியாய எ-து. (சோதியாய் அருளமுர்த்தியாய் நானமூர்த்தியாய் என்றுபிரித்துமூன்றிடத்துங்கூட்டுக. ஆதிநடுவநதமிலாவளவில்சோதியாய் எனபதுஆகுபெயராதலால்) சேரதியாய், எ-து. உற்பத்திதிநாசங்களினதுபசாரத்துக்குந்நாமாய் மனோவாககதிதமாகியசுத்தசிவசோதியாகி அதனதுமத்தியநிலைகளிராத்தசோதியாய். ஆகையால், சகளாதிசாரொன்கின்றசதாசிவன், சகளநிலைகள்போகொன்கின்றவநாகதசிவன், நிலைகளவிலையொன்கின்றபரசிவன், இவர்கட்கதிதமாய். ஆகையால், மகாப்பிரளையத்திலேதான் யோகவிலேகபாவணயிலேதான் அனுபகூடமாகியபிரமாதிபரசிவார்த்தமாகிய அதிஷ்டானங்களைவிட்டுச் சிவனிடத்திலுன்முகமாய்த்திரும்பிய சம்புபகூடமாகியபிரமாதிஷ்டானுருத்திரன் மகேஸ்வரன்சதாசிவன் பரவிந்து பரநாதம் பராசத்தி பரசிவமெனநின்ற நவதத்துவவிலையத்தானமாய்த் திரும்பச்சகளநிலைத்தம்பண்ணும்படி, அரு

என் மூர்த்தியாய். ஏ-து. மகாமாயாமயம் காசபாபித்தியில் மாந்திரிக
 னேழுதியபூதாகாசவடிவாயி மந்திரலிபியேனுமிலக்கில் மாந்தி
 ரிகனுச்சரிக்குமந்திரகரிவழாயாய்வந்தக்ரிபோலாவிற்பவித்துத்தி
 வ்வியமந்திரமாசுபபலன் கொடுக்கும்படி சிவன துசகந்ற்பத்தாலு
 ண்டா யச்சத்தியசுத்தசம்மேளனமாசிச் சத்தமாயாபுவநவாசிக
 னாயிசாருபிகளுககுச் சத்தியவடிவாயுயிருக்குமாந்திரிகனது ச
 ங்கற்பத்தாற் கற்பிதசம்மேளனமாசிச் சிவனுக்குக்கற்பிதவடி
 வாயுயிருக்கும் வாசகமந்திரமாயிபஞ்சதசாஶூரிபஞ்சாக்கரமா
 கித் தனதுபரிகிரகசத்தியாயிருககின்றவாசகசத்திமயசரீரத்
 திலாவிற்பவித் தவினாபூதமாயிருககின்ற வாச்சியமந்திரமாயி
 பஞ்சதசாஶூரிபஞ்சாகரமாகித் தனதுசமவேதசத்தியாயிருக்கி
 ன்றவாச்சியசத்திமயசரீரியாய். ஆகையால்,—ஞானமூர்த்தியாய்.
 ஏ-து. சலையாயிருககின்ற ஜடமூர்த்திகட்குவேறாய் அசலையாயிருக்
 கின்ற சித்தநவாய். இப்படி கற்பிதமூர்த்திக்குக்காசரணிகளின
 தசைவுகூடாதாகையால்,— அகிலமீன் மமாதிரையுமொருபாகத்
 தடக்கி. ஏ-து. அகிலமீனற. ஏ-து. பாரம்பரியமாய்ப்பராசத்தியா
 லதிஷ்டிக்கப்பட் டந்தப்பராசத்தித்துவாரத்தினாலேயுந் தன்னு
 லேசாஶூர்த்திஷ்டிக்கப்பட்ட பிரமாதித்துவாரத்தினாலேயுந்
 ததுகரணபுவநபோகங்களாய்சகலத்தையும் உற்பவிப்பித்த,—
 ஒருபாதத்து. ஏ-து. வாமபாகத்து—மாதிரையும். ஏ-து. நிர்த்
 தசாஶூரியாய் நிற்கும் உமா தேவியையும் நிர்த்தசாஶூரியாய்த்தனது
 சத்திசாஶ்ரித்தியத்தானமாய்கின்ற நிர்லைநிகவும் ஓர்நிர்சத்தினு
 லே,—அடக்கி. ஏ-து. சமுத்திரத்துதித்தமுத்துப்போல வந்த
 த்துவாரத்தினுலே மாயையினுற்பவிப்பித்தத் தனதுசம்மேள
 னசக்கிரவிக்ரகத்திலாவிற்பவிப்பித்த ஸ்ரீகண்டமூர்த்தியம்பிர
 வேசிப்பித்து சம்மேளனமாகத்திரும்பவதிற்றானுஞ்சாஶ்ரித்திய
 மாய்,—வானொர்மகுடகூடாமணியாய். ஏ-து. பிரமாதிதேவர்க்கு

மதிதேவராகியஸ்ரீகண்டாதேவர்தேவராகிய அநந்தாதிகடஞ்
தேவனாய்,—வையம்போற்ற. எ-து உலகங்களெல்லாந்துதிபய்--
பாதிமதியணிபவளசசடைகடாழ. எ-து (பாதி. எ-து சம்பாகமன
றுஓரங்கிசமாதலால்)சந்திரகலையைததரித்தவிரிததபவளககொ
டிபோனற சடைகள் பின் றாங்க,—படரொளியமபலதது எ-து.
பராசத்தியாலதிட்டிக்கப்பட்டுபரம்பாநினறபிரகாசத்தையுடை
யசுத்தமாயாமயமாகியசபையினகண்ணே,— ஆமும். எ-து. நடி
ககும்,—பரஞா. எ-து. சுத்தசிவனாது,— பாதத்தானுமலிதா
மரைகள். எ-து. பாதாரவிநதங்களை,— சிரததேவைதது. எ-து.
சென்னியிற்றரித்து,— தளராதபேரன்புளளராரிற்பாம். எ-து.
யாமநீங்காதமிருந்தபத்திரைவாககாநிறபாம். எ-து. யாம். எ-து.
தோன்றயெழுவாய்.

இவ்வுணாதிருவண்ணாமலையாதீன ஞானபிரகாசத்தம்பிரா
னாகூறியது.

சிவசத்திவணககம்.

ஈசனருளிச்சையறிவியற்றலின்பமில்லயமொடுபோகம
திகாரமாகித், தேசருவமருவுருவமுருவமாகித் தேவியு
மாய்த்தேசமொடுசெல்வமாகிப், பேசரியவுயினையெலா
ம்பெற்றுநோக்கிப் பெரும்போகமவையளித்துப்பிறப்பி
னையுமொழித்திட்ட, டாசகலுமடியருளத்தப்பனுடனிருக்
குமன்னையருட்பாதமலர்சென்னிவைப்பாம். (உ)

(இ-ள்.) ஈசனருளிச்சையறிவியற்றலின்ப மில்லயமொடு
போகமதிகாரமாகி. எ-து. கருத்தாவைவிட்டுநீங்காத சத்தியான
தவனதுதிருவுள்ளத்தாலே பராசத்தியு மிச்சாசத்தியு ஞானாசத்

தியுங் கிரியாசத்தியுந் திரோதானசத்தியு மிவையுமன்றிச் சங்கா
ராதோடுதிதிசுருடிகளுமாய்,—தேசருவமருவுருவமுருவமாகி
ததேவியுமாய்ததேசமொடுசெல்வமாகி. எ-து. அந்தப்பிரகாச
மாகியகர்த்தாவுக்கு அருபம் ரூபாரூபம் உருபமெனப்பட்டமூன்
றுமுறைமைக்கும்முறைமைகளாகியவடிவுநதானாய்க் கத்தாவ
பபடிககொண்டருளுந் திருமேனிக் கந்தநதசசத்திகளுந்தானாய
பிரபஞ்சனகளும்பதார்த்தங்களுநதானாய்,— பேசரியவியினாயெ
லாமபெற்றுநோக்கி. எ-து. காததாவெடுத்துக்கொண்ட திருமே
னிககேற்ற சத்தியாயரின் மெண்ணுதறகரிதாகியசாவான்மாக
களையும் படைத்தளித்து—பெரும்போகமவையளித்துப்பிறப்பி
னையுமொழித்திட்டு எ-து. ஆன்மாககளசெய்தபுண்ணியபாவங்க
ளுக்கிடாக சொககாதிபதங்கனையுங்கொடுத்துஐநங்கனையுங்கெ
டுத்துக் கர்த்தாவோடுங்கூடியின்றி முத்தியையுங்கொடுத்து—
ஆசகலுமடியருளத்தப்பனுடனிருக்குமன்றை. எ-து. அஞ்ஞான
நீங்கினவடியாரிதயத்தினுங் காததாவோடுங்கூடியிருக்கு முலக
மாதாவினுடைய,— அருட்பாதமலர்சென்னிவைப்பாம். எ-து.
கிருபையாகிய திருவடிததாயனாகனை யெந்தலைமேல் வைத்துக்
கொள்ளாரினேறம். எ-து. அதிகாரமும் செல்வமும் தேசமு
ம்,பெற்றும் நோககியும் பெரும்போகமளித்துமென உம்மைநோ
க்கிவின்றது.

இச்செய்யுள் சிவசத்திவணக்கங்கூறுவான் கர்த்தாவுடை
ய லீலைககெல்லாஞ் சத்தியேகருவியாய்நிற்குமென்பதுகூறிற்று.
பிரபஞ்சத்தோற்றத்துக்குச்சத்தியுபாதாமென்றதன்று. (௨)

பிரபஞ்சத்தோற்றமுபாதாமென்றதன்று,கடங்கட்குக்குலா
லன்மாத்நிரமென்றதெனவும்; தோற்றஞ்சிவனிடத்திலென்றி

ல் மகாவிரதிகள்தமாமெனவும்; விசேடித்தெடுத்தாக்காட்டினர் பரபகூத்திற்குரையிறியஞானபிரகாசர்.

ஒத்தனத்தினதுபாகஞ் சாத்தனதுபாகமென்கின்றதுபோல க கர்த்தாவாகியசிவனும் கன்மமாகியஜடசித்துக்களிலே கிரியையாகப்பண்ணப்படுகையால் சிவனதுசிருஷ்டி நிதிசங்காரத்தினோபாவம் அதுக்கிரகம், ஜடசித்துகளதுசிருஷ்டி நிதி சங்காரம் தினோபாவம் அதுக்கிரகமென்றுஞ்சொல்லப்படுமென்றறிக. (ஆகிஎன்பதனைப்பிரித்தெற்குங்கூட்டுக. ஈசனுக்கு அருளாகியருளென்பதாகுபெயராதலால்.) அருளாகி. எ-து சித்தாகியவான்யாவிலிடத்திலேசிவனுக்கொப்பாருமுத்திசித்திக்கும்பொருட்டு மலநீங்க முன்றடைபட்டிருந்தபேரிவுபெருந்தொழிலாகிய சிவத்துவவிருத்திவிளக்கமென்னுமருளை அதுக்கிரகத்தைப்பண்ணும்பராசத்தியாகி,— இன்பமாகி. எ-து. கிரமத்திலேபேரின்பமாவதாய் அந்தப்பேரின்பத்துக்குக்காரணமாகுஞ் சிற்றின்பத்துக்குரியத்தமாகியசிருஷ்டி நிதி சங்காரம் தினோபாவமென்கிறநாலுகிருத்தியங்களை ஆரணி ஜநரோதயித்திரிபுமாயிருந்து பண்ணுந் தினோதானசத்தியெனனுமாதிசத்தியாகி. (பரசிவாதீதமாகியசிவனுக்கின்பத்தைப்பண்ணும்பராசத்தியதீதமாகியவின்பசத்தியாகியயென்றும் தொரிப்பொருளுமாம்.) இப்படிப்பஞ்சகிருத்தியம்பண்ணுமிடத்து நியமித் தறிந் துத்தியோகித்துச் சங்கற்பித்துப்பண்ணவேண்டுகையால்,— இச்சையாகி. எ-து. இந்தப்பொருளிப்படியாம் இந்தப்பொருளிப்படியாகாதென்னு நியமத்தைப்பண்ணுமிசசாசத்தியாகி,— அறிவாகி. எ-து. இதுகாரண மிதுகாரண மிதுகாரிய மிதுபிரயோசனமென்னுஞ்சாத்தசவிகரப்பொருளைத்தெதப்பண்ணுஞானசத்தியாகி,— இயற்றலாகி. எ-து. கிரியாசத்தியாயிருந் திதைநான்பண்ணிநிம்பெனென் றுத்தியோகித்த

லாகிய சாத்தசவிகற்பக்கிரியையைப்பண்ணித் திரும்பவிச்சாசத் திருப்பமாகியிருந் திருதவஸ்திப்படியாகக்கடவதென்று சங்கற்பத் தைப்பண்ணும் கிரியாசத்தியாகியநத்தூலபஞ்சகிருத்தியங்களை யும் அந்தத்தூலபஞ்சகிருத்தியங்களுக்கு யோககியத்தைப்பண் ணுமதாயியருக்குமபஞ்சகிருத்தியங்களையும் பண்ணுமிடத்திலி லையபோகவதிகாரகாலங்ளிலேபண்ணவேண்டுமதானையால்,— இலையமொடுபோகமதிகாரமாகி.எ-து.இலையபோகவதிகாரங்களு களுள் இலையத்தைச்சொல்வாம். (அரத்தமாத்திரயோசனநிர்விக ர்பக்காட்சி, பிரத்தியர்த்தக்காட்சிமாத்திர சவிகரமபபார்வைபா ராகஞ்சுத்தசிவன்போலிருந்தாலும் போகனாயு மதிகாரனாயு ம நுகுகுகிருத்தியமாத்திராகுறித் ததிகுக்குமிப்பித் துள்வைத் ததிகுக்குமயோசனசாத்தசவிகரப ஞானக்கிரியாசங்கற்பவானு யிருக்கின்ற விந்துவைநீங்காதவிலையருக்கு மூத்திபண்ணுமதுக் கிரககிருத்திய மப்படியிருக்கும். விந்துவைநீங்கியவிலையருக்கு வி யத்திபண்ணுமதுக்கிரககிருத்திய மெப்போதுமியற்கையாயிருக் கின்றதாகிலுந்தூலபஞ்சகிருத்தியத்துக்கு யோக்கியத்தைப்பண் ணுமதாகிய ருக்குமபஞ்சகிருத்தியத்தைப்பண்ணும்படி இலைய காலத்திலேபோகனாயும் அதிகாரனாயுஞ் சூக்குமிப்பித் துளவைத் துச்சிருஷ்டிகாலத்திலேதானவர்களுள்ளுமாயிருப்பர்,இலையாத லால்அந்தமுத்திவியத்திகிருத்தியமுமுடித்துத் தூலபஞ்சகிருத் தியநிமித்தமாகிய ருக்குமபஞ்சகிருத்தியத்தையும்பண்ணுவர்.ஆ கையால், மகாப்பிரானையத்திலே தூலபஞ்சகிருத்தியங்களைவிட்டி ருக்குங்கிரியாசத்திக்குச் சூக்குமபஞ்சகிருத்தியநிமித்தஞ் சூக்கு மித்து சியமித்தல் சமரேசவிகற்பித்தறிதல் அப்படியுத்தியோகி த்தல் லாவிகரபசவிகரபவேற்றுமைதோற்றச்சங்கற்பித்தலென் னுந் தொழில்களைப்பண்ணுமிச்சாசத்தி ஞானசத்தி கிரியாசத் தி அந்தக்கிரியாசத்திபேதமாகிய விச்சாசத்திகளை யநியமன்றி

த்தனக்குள்வைத்துநிர்வகற்பவறிவுமாத்நிரத்தைபபண்ணுஞ்
 னசத்திமாத்திரமாயிருத்தல்இலையம்.) (போகத்தைச்சொல்வா
 ம. அநதககிரியாசத்திககுசகிருஷ்டியாதிநூலபஞ்சகிருத்தியங்க
 ளைபபண்ணும்படி நியமித்தல அறிதல உத்தியோகித்தலெனனு
 நநூலயோசன பவுத்தசவிகற்பவேற்றுமைதோற்றுஞ் சூகரும
 யோசனசாத்தசவிகற்பத்தொழில்களின துளநுததிகோகத்தை
 பபண்ணி இச்சாசத்தியாயு ஞானசத்தியாயுங் கிரியாசத்தியாயுமி
 ருத்தலபோகம்.) (அதிகாரத்தைச்சொல்வாம். அநதககிரியாசத்தி
 ககுசசொல்லிய சாத்தசவிகற்பநிர்வகற்பவேற்றுமைதோற்றுஞ்
 சூகருமயோசனசாத்தசவிகற்பசங்கற்பத்தினது அந்தர்ருத்திரோ
 கத்தைபபண்ணிக் கிரியாசத்தி பேதமாகிய விச்சாசத்தியாயிருத
 தலதிகாரம்.) ஆகையாற்றன்னைக்குறித்துப்பிரபஞ்சம்பிரயோசன
 மாகததோற்றுநா தலாற்றன்னைக்குறியாமற் பிரபஞ்சத்தைசொ
 ருபமாத்திரமாகப்பார்த்தலைபபண்ணுவது, “ஆதிநிவேதநமிலாவ
 ளவில்சோதி.” என்றுமுன்சொல்லியதுகததசிவசகபாவம். பிற
 ர்பிரயோசனத்தைகருறித்துப்பார்த்தலைப பண்ணுதலைச்செய்வ
 திப்போதுசொல்லியவிலையபோகஅதிகாரச்சிவசகபாவம். இந்தவி
 லையபோகஅதிகாரச்சபாவமும்சர்வகருத்திருத்துவத்துக்குட்சிற
 ப்புககருத்திருத்துவமாதலாலுளபாதிகநதடத்தலக்ஷணமன்று,
 நிருபாதிகமிருவகையொருவகைச்சபாவமும்சுருபலக்ஷணமே. ஆ
 தலால், இந்தவிலையபோகவதிகாரங்கள் விருத்தி பரிணதி விவர்த்
 தாரம்பங்களினைஞ்ஞகிய நித்தியங்களோவாதிகங்கள் சத்திய
 ங்களன்று, பிறங்கபேதமாய்ப்பிரித்தற்கிரிதாவி அந்தரங்கபேத
 மாயிருக்கின்றசிவபேதமாயும் சிவசத்திபேதமாயும் சிவசத்திவி
 யாபாரபேதமாயுமிருத்தலால் வியாபாரங்கட்கு இலையபோகவதி
 காரமென்னு மந்தரங்கபேதமுண்டு, சிவனுக்குஞ் சிவசத்திக்குமி
 லிலையென்றுசொல்லப்பட்டது; காரணபேதமில்லாதிருந்தாற் கா

ரியபேதமில்லையாதலால் சிவசிவசத்தி சிவசத்திவியாபாரங்களமூ
 னறிதருந் தனித்தனி இலையபோகவதிகாரங்கள் பிரித்தலில்லாத
 வந்தரங்கபேதமாயும் பகிரங்கத்தபேதமாயும் சித்தியங்களாயு
 ஞ் சத்தியங்களாயு மிருக்கும்; கற்பிதமூத்திவடிவுமாதிரத்தா
 ர கற்பிதவரித்தியங்களாயு மசத்தியங்களாயு மிருக்குமெனவறி
 க. வந்துவுக்கும் வைநதவசரீரிகட்டுமாத்திரம் இலையபோகவதி
 காரங்களபிரித்தறகெளிதாகிய பகிரங்கபேதமா யச்சம் காரியத்
 தாலரித்தியங்களாயு மனுமூர்த்திவடிவுமுதற் காரியமாத் திரத்
 தா லரித்தியங்களாயு மசத்தியங்களாயு மிருக்குமெனவறி க. திரு
 மப விலையபோகவதிகாரக்கிரமங்களிலே,— தேசருவமருவுருவ
 முருவமாகி. எ-து. சோதியாம்ரிஷ்கள சகளரிஷ்கள சகளமாகி
 ப பின்னுமதிகாரததுக்குப் புறம்புமுள்ளுமாயிருக்கும் பரசிவ
 னுலு மநாகதசிவனுலு மோர்க்கையீரிருக்கிரமத்திலே யதிஷ்
 டிக்கப்பட்டசார்தியாதிதை சாநதி வித்தை பிரிதிட்டை ரீவித்
 தியென்னுங்கலைகளிலவிழுந்து பஞ்சசாதாகியங்களையும் பஞ்ச
 மூாதிகளையு மிந்தவிருகலப்பினுள்ள பஞ்சப்பிரமங்களையு முற்
 பவிப்பிக்கும் அலகாரியபராசததி ஆதிசத்தி இச்சாசத்தி ஞானச
 த்தி கிரியாசத்திகளுமாகிப், பின்னும் ஈசானியாதிமூத்தியநதமா
 கியபஞ்சசத்திகளுமாகி வாமாதிசாவபூததமனியநதமாகியவஷ்
 டசத்திகளுமாகிப், பின்னுமனோனமனியாதிசர்ஸவதியந்தமாகி
 யபஞ்சசத்திகளுமாகி,—தேவியுமாய். எ-து. போகசத்தியுமாய்,—
 தேசமொடுசெல்வமாகி. எ-து. யோகசத்தியொடுவீரசத்தியுமா
 கிப் பின்,—பேசரியவுயிரையெலாம்பெற்று. எ-து. எண்ணிறக்
 தவான்மாக்களுக்குப் பரதேகமென்றும் சூக்குமதேகமென்றும்
 அலதேகமென்றும் சொல்லப்படுந் திரிதேகங்களோடுங்கூட்டி
 அறிவுவிளங்கச்சிருஷ்டித்து,—நோக்கி. எ-து. இரகஸித்து—
 பெரும்போகமவைவளித்து. எ-து. புவநபதிகளாயிருக்கின்றபர

போகங்களையும் புவனவாசிகளாயிருக்கின்றவர்போகங்களையும் கொடுத்துத் திரோபவித்து,—பிறப்பினையுமொழுத்திட்டு எ-து. சங்கரித்துச் சிவனுக்கொப்பாகியிருக்கும்பரமுத்தியையும்சுத்த மாயாபுவநப்பிராபதியாகியவரமுத்தியையுங்கொடுத்தநுகிரவி த்து,—ஆசகலுமடியருளத்து. எ-து. தீக்ஷாசுத்தராகியசாதகாதி ருதயசுமலத்திலேயவரவர்யோககியாறுருணமாய்ச்சகள ரிஷ்கள சகள ரிஷ்களரிருத்தமத்தியதிலகரிஷ்களாதிதமென்றுமுன்சொ ன்னசொருபங்களாய்,—அப்பனுடனிருக்கும். எ-து, சிவனோடு கூடத்தியாநம்பணணப்படும்,—அன்னையருட்பாதமலர் எ-து. உ லகமாதாவினதுபாதாரவிந்தங்களை—சென்னிவைப்பாம். எ-து. சிரசிலேகுட்டிகொள்ளாநிறகின்றோம். எ-து.

இவ்வுணாதிருவண்ணாமலையாதீனம் ஞானப்பிரகாசத்தம்பி ராணாகூறியது.

விநாயகர்வணக்கம்.

இயம்புநூலிருந்தமிழின்செய்யுளாற்றாவிடையூறுதீர் ந்தினிதுமுடியவேண்டித், தயங்குபேரொளியாகியெங் குநின்றதலைவனார்மலைமாதாதன்னோடாடிப், பயந்தவை ங்கரநாற்றேண்முக்கணிநுபாதப்பரியதொருநீள்கோட் டெப்பெரியபண்டிக், கயந்தனடிக்கமலங்கனையந்துபோற் றிக் கருத்திலுறவிருத்திமிகக்காதல்செய்வாம். (௩)

(இ-ள்.) இயம்புநூல். எ-து. இப்பொழுதுசொல்லுநூல்,— இருந்தமிழின்செய்யுளாற்றாவிடையூறுதீர்ந்தினிதுமுடியவேண் டு. எ-து. பெரியதமிழினுத்தெய்யுமிச்செய்யுள் பஞ்சாதிதாரங் கள்சொல்லும்வழியால்வருங்குற்றந்தீர்ந் தினிதுமுடிதலைவிரு

ம்பி,—தயங்குபொளியாகி. எ-து. விளங்கும்பெரியவொளியாகி,—எங்குநின்றதலைவனார். எ-து. எவ்விடத்தும்பூரணமாய்நின்றகர்த்தா,—மலைமாதுதன்னோடாடிப்பயந்த. எ-து. அசுராவதைநிமித்தமாக விமையமாதோடுங்கூடியுண்டாக்கப்பட்ட,—ஐங்கரநாறறோண்முககணிநுபாதப்பரிய தொருநீள்கோட்டுப்பெரியபணடிக்கயந்தன. எ-து. ஐந்துகையினையுநாலுதோளினையுமுன்றுகண்ணினையுமிரண்டுபாதத்தினையுமபரிதாநீண்டதொருகொம்பினையும் பெரியவயிறறினையுமுடையயானைமுகவனது—அடிகமலங்கனையநதுபோற்றிக கருத்திலுறவிருத்திமிகக காதல்செய்வாம். எ - து. ஸ்ரீபாதகமலங்களைவிரும்பித் துதித்துச் சித்தத்திலுமுறும்படிவைத்து மிக்கவிருப்பத்தைச்செய்யாநின்றேம. எ-து.

இச்செய்யுள் சிவஞானசித்தியென்று சொல்லப்பட்டவிந்துல் விகிநமின்றிவிரையமுடிபதுகாரணமாக விநாயகர்வணக்கங் கூறிற்று. (௩)

கந்தர்வணக்கம்.

அருமறையாகமமங்கமருங்கலை நூறெரிந்தவகத்தியனுக்கோத்துரைக்குமருட்குருவாங்குருளை, திருமறைமாமுனிவர்முனிதேவாகடந்தேவன்சிவனருள்சேர்திருமதலை தவநிலையோர்தெய்வம், பொருமறையார்கழல்வீரவீரன்கையிற்பூநீர்கொண்டோவாதுபோற்றமுடியார்கள், கருமறையாவகையருளிக்கதிவழங்குங்கந்தன் கழலினைகளென்சிரத்திற்கருத்திலிவைப்பாம். (௪)

(இ-ள்.) அருமறையாகமமங்கமருங்கலை நூறெரிந்தவகத்தியனுக்கோத்துரைக்குமருட்குருவாங்குருளை. எ-து. தெரிதற்கரி

யவேதங்கனையு மாகமங்கனையு மாறங்கங்கனையு மரிதாகியகலை
ஞானங்கனையு மாராயந்தவகத்தியமாவிருடிக்கு வேதவியாக்கியா
நத்தையருளிச்செய்த ஞானசாரியனாகியவினையவன்,— திரும
றைமாமுனிவர்முனி. ஏ - து. அழகியவேதத்தைக்கற்றுவல்ல
மிககவிருடிகட்குத் தலைவனாகியவிருடி,— தேவர்கடந்தேவன
ஏ-து. தேவர்கட்குச்சுவாமி,—சிவனருள்சேர்திருமதலை. ஏ-து
சிவனுக்குக்கிருபையாலுண்டாகியபுத்திரன்,— தவநிலையோ
தெய்வம். ஏ-து. தவத்தினமிக்கோர்க்குவழித்தெய்வம்,— பொ
ருமறையார்கழல் வீராவீரன். ஏ-து. யுத்ததைப்பொருந்தின
வீரக்கழலையுடையவீரர்க்குவீரன்,— கையிற்பூநாகொண்டோ
வாதுபோற்றும்படியார்கள் கருமறையாவகையருளிக்கதிவழங்கு
நகநதன. ஏ-து. ஒழியாது கையின மலருமஞ்சனமும்கொண்டுது
திகருமடியார்கள் கருப்பத்திலமுந்தாதவகையருள்செய்து மோ
கூத்தைக்கொடுக்கங்கத்தசுவாமி,— கழலினைகளென்சிரத்திற
கருத்தில்வைப்பாம். ஏ - து. அவனது ஸ்ரீபாதங்களிரண்டை
யு மெனதலைமீதுமிதயத்திலும் வைத்துக்கொள்ளாநின்றேம்.
ஏ-து. கழல்வீரனெனறது அசுரரை.

இச்செய்யுள் கந்தர்வணக்கங்கூறிற்று.

ஆதிமகிவந்தமிலாவளவில்சோதியென்றசெய்யுள்முத லிச
செய்யுள்காறுத் தெய்வவணக்கங்கூறிற்று. (சு)

கருமறையாவகையருளி. ஏ-ரு. ஜகந்மரணங்கடக்குகார
ணமாகியமலமறையாதபடி கிருபைபண்ணினவன்; கதிவழங்
கும். ஏ-ரு. சிவச்சொருபவிளக்கமாகியமோகூத்தைக்கொடுக்
கங்கத்தன் எனவும்; விசேடித்துரைத்தனர், திருவண்ணாமலை
தினம் ஞானப்பிரகாசத் தம்பிரானார்.

குருவணக்கம்.

பண்டைமறைவண்டரற்றப்பசுந்தேன்னூனம் பரிந்
தொழுகச்சிவகந்தம்பரந்துநாதக், கண்டவிதையக்கமல
முகைகளெல்லாந் கண்டிறப்பக்காசினிமேல்வந்தவருட்
கதிரோன், விண்டமலர்ப்பொழில்புடைசூழ்வெண்ணை
மேவுமெய்கண்டதேவன்மிகுசைவநாதன், புண்டரிகம்
லாதாழச்சிரத்தேவாமும் பொற்பாதமெப்போதும்போ
றறல்செய்வாம். (௫)

(இ-ள்.) (பண்டமறை-செய்வாம்.) ஏ - து. பழையதாகிய
வேதவண்டுகளொலிப்ப பரஞானமாகியசெவ்வித்தேன் சிநே
கத்தோடும்புறப்படச் சிவமாகியமணம்விரிந்துமணக்கச் சகலரி
ற்சத்திசிபாதம்பதிந்துதரிசித்தோரது விதயகமலங்கள்விட்டுவி
ரியப் பூமியிடத்தெழுந்தருளிய விரிந்தமலர்களையுடைய பொழி
ல்கள் பக்கங்களிலேசூழப்படாநின்ற திருவெண்ணையல்லூ
ரைத்திருப்பதியாகப்பொருந்தின சுத்தசைவத்துக்காதியாகிய
மெய்கண்டதேவனென்னுந் திருநாமத்தையுடையஞானஞரியன
துஅழகிய ஸ்ரீபாதங்கடாமறைமலருமொப்பழியும்படி யெழுந்த
ஸைமீதே யெப்பொழுதும்வாழுமாதலா லவற்றையேதுதியாரின்
றேம். ஏ-று. கண்டவிதயகமலமுகைகள் கண்டிறந்தவிடத்துவ
ண்டரற்றப் பசுந்தேனொழுகப் பரந்துமணக்கவெனக்கூட்டினு
மமையுந்.

இச்செய்யுள்குருவணக்கங்கூறிற்று.

(௫)

அவையடக்கம்.

மாலயன்மாமறையறியாவாதிமார்க்கம்வையகத்தாகம
ம்விவதம்ற்றுமுள்ள, தாலையெலாமுணர்ந்திறைவன்கழ

லேனோக்கு நோனமையருந்தவர்முன்யானுவலுமாறு,
வேலையுலாவுந்தினாகளவீசியேறிவேறேழுமொன்றாகிநி
ன்றபோது, சாலவுமானகுளப்படியிறறங்கிநிநறசலமது
தானேனொன்றுநதனமைத்தாலோ. (சு)

(இ-ள்) மாலயன்மாமறையறியா வாதிமாககம். எ-து. பி
ரமவிஷ்ணுகளாலுந் தனருவேதங்களாலு மறிதறகரிதாயிய ப
ரமேசுரனதுவழியை, — வையகத்தாகமமவேதமற்றமுள்ளதூ
லையெலாமுணர திவைவனகழலேனோக்குநோனமையருந்தவர்
முன்யானுவலுமாறு. எ-து. பிரபஞ்சத்தினகண்ணே நுகமத்தை
யுமவேதாதையு மவற்றினவழியுண்டாகியசாதிரங்கனையுங்கற
ற்றிநதுபரமேசுரனது ஸ்ரீபாதாபகோபேபற்றுககோடாகவுடைய
நோம்முதலியவற்றைப்பொறுககுந்தபோதனாமுன்னே யாது
மறியாதயான்சொல்லுநெறி, — வேலையுலாவுந்தினாகளவீசியேறி
வேறேழுமொன்றாகிநின்றபோது சாலவுமானகுளப்படியிறறங்
கிநிநற சலமதுதானேனொன்றுநதனமைத்தாலோ. எ-து. சமுத்
திரத்தினுலாவுந்தினாகணமிக்கதலும் வேற்றவைப்பபட்டசமுத்தி
ரமொன்றுபடநின்றவிடத்து மிகவுடானகுளப்படியிறறங்கிநி
குமஜலத்தைப் பிரளயஜலத்துக்கொப்பென்னுமுறைமையுடை
த்து. எ-று. ஆலும் ஓவும். அசை.

இசெய்யுளவையடக்ககுகிறிற்று.

(சு)

இதுவுமது.

நீடுபுகழுலகுதனின்மைநதாமாதர் நேயமொடுதாம்ப
யந்தபுதலவாவாயிற், கூடுமொழிமழலையொடுகுழறியொ
ன்றுங் குறிட்பரிதாயிடினுமிகக்குலவிப்போற்றி, மாடுந
ககிதுவென்றுகொண்டிவாழ்வரதுபோலமன்னுதமிழ்

ப்புலமையோனான், பாடுகவிக்குற்றங்கள் பாராரிந்நூல்
பாராட்டாநிற்பரருட்பரிசிஞலே. (எ)

(இ-ள்) நீடுகழுலகுதனினைமந்தர்மாதர் நேயமொடுநா
ம்பயந்தபுதல்வாவாவாயிற கூடுமொழிமழலையொடுகுழறியொ
ன்றுங்குறிப்பரிதாயினு மிக்ககுலவிப்போற்றி மாடுகமகிதுவெ
ன்றுகொண்டொழுவா. எ-து. நிலைபெற்றபுகழினையுடையவுலகி
னகண் ஸ்ரீபுமான்கள் சிநேகத்தோடும்பெற்றபிள்ளைகளிடத்து
ணடாகியவாத்தை யிளமையோடுதொழியொன்றுந்தேரிதற்
கரிதாயிருந்ததாயினு மதனைமிகவுங்கொண்டாடிப்போற்றி யா
மபெறுமைசுவரியமென்றுமகிழ்ந்துவாழாநிற்பார்கள்,—அதுபேர்
மனனுதமிழ்ப்புலமையோ னொன்பாடுகவிகுற்றங்கள் பாரா ரி
ந்நூல்பாராட்டாநிற்பரருட்பரிசிஞலே. எ-து அத்தன்மைபோ
ல நிலைபெற்றத்தமிழ்ப்புலவொனனிடத்துணடாகிய கவியினது
குற்றம்பாரார், யான்சொன்ன நூலைப்பாராட்டாநிற்பர் ஞானத்
தினமுறைமைப்பாட்டினால். எ-து. (எ)

நூற்சிறப்பு.

சுத்தவடிவியல்பாகவுடையசோதிசொல்லியவாகமங்
களெலாஞ்சூழப்போயு, மொததுமுடியுங்கூடவோரிட
த்தே யொருபுகிக்குப்பலநெறிகளுளவானாறபோற், பித்
தர்குணமதுபோலவொருகாலுண்டாய்ப் பின்னொருகா
லறிவின்றிப்பேதையோராய்க், கத்திமொன்மாக்களுரை
க்கட்டிதபட்டோர் கனகவரைகுறித்துப்போய்க்கடற்
கேவீழ்வார். (அ)

(இ-ள்) சுத்தவடிவியல்பாகவுடையசோதி. எ-து. ஞானமேத
னக்குச்சுத்தரவடிவாகவுடைய கர்த்தா,—சொல்லியவாகமங்க
ளெலாஞ்சூழப்போயுமொ த்துமுடியுங்கூடவோரிடத்தே. எ-து.

சமயபேதங்கடோறு மவனருளிச்செய்தவாகமங்களெல்லாம் ப
லபேதமாயிற்றுமஞ்ஞானபாதமெல்லாங்கமமுந்தனனிலொத்துச்
சென் றொருபொருளையேநோக்கிமுடியும். அஃதென்போலவெ
ளானிலு—ஒருபதிகுப பலநெறிகளுளவானுதபோல. எ-து ஓ
ராகருணடாகியவழிகளெல்லாம் பலபேதப்பட்டதாயினும் சே
ரவவனுளையேநோக்கிகிடந்தாதபோல,—விததாகுணமதுபோல
வொருகாலுண்டாயப்பினொருகாலறிவின்றிப்பேதையோராய
க கததிமான்மாகருணாககடடிப்பட்டோர எ-து. எல்லாச்ச
யத்திலு ஞானபாதமொகருமெனறுகண்டு முததியடைந்திருக
ஞானமாககலபோலாகாமத பித்தேறினாகுணம்போல மருளு
ந்தெருளுமாய் முததியடையத்தக்கநெறியைகநா டு மந்நெறி
யைககண்டாதபோலக்கூப்பிட தெகிரியுமறிவிலோராகிய பரசம
யிகளாகியவானமாககளுதுபகநாதகடடுக்குப்பட்டோர,—கன
கவனாருறித்துப்போய்க கடநகேவீழ்வார. எ-து மகமேருவை
கருறித்துப்போகவொருப்பட்டவனவவழிபோகாமன் மறொரு
த்சையேபோய்க கடநகேவீழ்ந்தாழ்ந்தனமைபோலும். எ - து.

இச்செய்யுள் பரசமயிகள்கொளளுநூல்பகநாலாகையா
னமுத்தியடையாக்களென்பது கூறிற்று. (அ)

பரசமயிகளமுத்தியடையாக்களென்பதற்குச் சிவதருமோத
திரம். “எடுத்ததோராககைதனனி லிருணமலசத்திதனை, தடு
தருளாசைவநூலினசாதநமதனைத்தளவி, விடுததுவீற்றநூ
லின்சாதநமவீரு மபுவா முன்னடுத்தவாறமுதம்விட்டுபுழக்கை
யாதரிப்பாரன்றே,,என்றெடுத்துக்காட்டினா ஞானப்பிரகாசர்.

நாக்கதிகாரியும நூல்வழியும் நூற்பெயரும்.

போதமிகுததோதொகுததபேதைமைக்கே பொருங்
கினோரிவாககன்றிக்கதிப்பாற்செல்ல, வேதுநெறியெனு

மலர்கட்கறியமுன்னு ளிறைவனருணந்திதனக்கியம்பநந
தி, கோதிலருட்சனறகுமாரறகுக்கடக குவலயத்தினவ
வழியெவகுருநாதனகொண்டு, தீதகலவெமக்களித்தருநா
ன நூலைத் தோந்துணாபபனசிவஞானசித்தியெனறே.

(இ-ள்.) போதயிகுத்தோர. எ-து சாதிராநானத்தானமி
கதவாதா, — தொகுத்தபேதைமைக்கே பொருந்நிறோ எ-து இ
ந்தவலையாதசொல்லப்பட்டவரியாமையகூடினோ, — இவ
ர்க்களறி எ-து இத்தவிருவாகுமனறி, — உதிப்பாறசெல்ல வே
துவெறியெனுமவர்கட்கறிய முன்னு ளிறைவனருணந்திதனககி
யம்ப. எ-து. முததியிவவழிசெல்லுதலுக்கு யாதுவழியென்
ருராயுஞ்சத்திபாதசதோககறியவேண்டி யாதிலேபரமேகா
ன்றனானவிறபத்திசெபயுநதிகேகராயனாகருளிச்செய்ய, —
நாதி கோதிலருட்சனறகுமாரறகுக்கட எ-து ஸ்ரீ நந்திகேகா
ராயனருந் தம்மனவிற குறறமறமபத்திசெய்யுஞ்சனறகுமாரப
கவாணுகருளிச்செய்ய, — குவலயத்தி னவவழியெவகுருநாதன
கொண்டு தீதகலவெமக்களித்தருநான நூலைத் தோந்துணாபபன்
சிவஞானசித்தியெனறே எ-து. அமமுதைமையாலேகேட்டரு
ளிச்செய்து பிரபஞ்சத்திலெழுந்தருளி யெமமுடையகவாடியா
கியமெய்கண்டசேவராயனா குறறமறமதமிழாக்கசெய்து சிவ
ஞானபோதசசிறப்புநாமநுரித் தெமதஞ்ஞானியகவருளிச்செ
ய்தவிறநநூலையோதியுணர்நதுசெல்லாநினறேன சிவஞானசி
த்தியெனனுமபெயரினல். எ-று.

இச்செய்யுள் குருபரம்பரையும் பாரம்பரியமாக நூல்வந்த
முதைமையுஞ் சிறிற்று. (க)

கடுவாகதனையராய சத்திபாதத்தோரிலகணத்திற
கு; “நிரைககடலுட்சென்றுசித்தியுடைந்தாழ்ந்த, மரக்கலத்தை

விட்டார்மனம்போ—லிருகருமெனக, கையாலினைப்பிறவிகசஞ்
சிககலங்கினே, ஐய்யுநெறிகாண்வுணாகது 1 எனவுமெடுத்துக
காடமுனாஞானபிரகாசா.

நூறகருத்து.

இறைவனையுமிறைவனாலியம்புநூலு மீண்டளவும்
பொருளியல்புமவேண்டுஞ்செய்தி, முறைமைகளும்பெ
ததமொடுமுத்தியெல்லா பூதுலகிலெமககியன்றமுய
ற்சியாலே, சிறைபுலவும்புனனிலவிததோன நுமபேயத்
தோச செய்கைபோலுண்டாயபொய்கொண்மாறக்கத்,
துறைபலவுங்கடாவினடயாற்சொல்லிப்போக்கித் துக
டாவிநநூலிற்சொல்லுகிறபாம். (க0)

(இ-ள்) இறைவனையுமிறைவனாலியம்புநூலும் எ-து பா
மேசுரனையுமபாமேசுரனாலுளிகசெய்யப்பட்டுவோதாமபுராண
ப்பொருளாகையும,—எண்டளவும். எ-து இவ்விடத்துண்டாகிய
வளவைப்பிரமாணமும்,—பொருளியல்பும. எ-து. அவ்வளவை
களாலறியும்பொருள்களினியல்பும,— வேண்டுஞ்செய்திமுறை
மைகளும் எ-து அப்பொருளியலினவழிநின்றோர் செய்யவே
ண்டுமாசாரங்களையும்— பெத்தமொடுமுத்தியெல்லாம். எ-து.
பெத்தலகூணத்ததுடனே முத்திலகூணங்களெல்லாம், —பூ
துலகிலெமககியன்றமுயற்சியாலே எ-து. பழயதாயவரும்பிரப
ஞ்சத்திலெனகருக்கூடின்செயலாலே,—சிறையுலவும்புனனிலவி
த்தோன நுமபேயத்தோச செய்கைபோலுண்டாயபொய்கொண்
மாறக்கத்துறைபலவுங்கடாவினடயாற்சொல்லிப்போக்கி. எ-து.
கலாயிலகப்பட்டுகிறகு நீயொப்பத்தோன்றுகின்றபேயத்தே
னா மெய்யென்றுகிருபிகருமிடத்துப் பொய்யானதன்மைபேரல

தூல்களாகவும் வழிகளாகவும் கேட்டாக்குப்பொருந்தத்தக்க
தாகவுண்டாய பொய்யைக்கைக்கொண்டவழிகளாகிய வுலோகா
யிதனமுதற்பாஞ்சராத்திரியீரூயசமையிகளுடையபலதுறைகளை
யநகடாவாலுமவிடையாலுஞ்சொல்லிநீக்கி,—துகடர விநநா
வீறசொல்லுகிறபாம். எ-து. குறநந்திர ஞானபாததையறியவிந்
நூலிலேசொல்லக்கடவேன. எ-று. அளவென்றது-அளவைவய்.
அளவையாவன-காண்டனமுதலிய ஒடு எண். துகடரவென்றது
அவரவர்களளவைமாகத்தினின்றகுறநந்திரவெனக.

இச்செய்யுள நூற்கருத்துக்கூறிற்று.

(௩௦)

இவைபத்தும்பாயிரம்.

பாயிரமுற்றிற்று.

உ லோ காயி த ன் ம த ம்.

இனி உலோகாயிதன்முதற் பரசமயிகள்பிரமாணப்பிரமே
யங்களும் அவாக்கோநிராகரிகுமாறுமருளிச்செய்கிறார்.

இந்திரபுரோகிதனியம்புமொருநூலின்

மந்திரமெனாதறிவினோடருளிலாமற்

சந்தனைபுயததுமணமாலையுடையங்க

வந்தியுலகத்திலுலகாயிதனுரைப்பான்.

(௧)

(இ-ள்.) (இதனைப்பொருளுக்கேற்பமாறுக.) சார்தம்பொரு
ந்தியதோளிடத்தது நறுநாற்றம்பொருந்தியமாலையிரகாசிக
ங்கூப்பாசயநீங்காதவுலோகாயிதன இந்திரபுரோகிதனாகியபிரக

ஸ்ப்திபகவா ஞன்மாகக்ள்போகங்காரணமாயருளியநூலை யிப் பொழுதிடையுடையெனதுகொளருதற்கு ஞானமுங்கிருப்பயுமில் லாமலநதநூலையெய்யெனதுசொல்லாநிதபன. எ-று. இயம புநூல உலோகாயிதசித்தநாதம். சகதணைபுயததுமணமாலைகட யங்க எ-து போககாமியாகையாலே பலனசுந்தாதிகளையுடை யெனப்பதுநோக்கியெனக. உநதியுலகத்திலுலகாயிதன. எ-து ஸ்திரீபோகமேயெய்யென நுபலிக்குமவன ஜநநாபைவிடா னெனப்பதுகருதது உநதுமுலகம்பாடமாற்றி கிளம்பினதெனக இதனாற்சொல்லியது இந்நிரனநவதநிலேபுரியப் பிரகஸபதியவ னைமயக்கிவிடையத்திலேவீழுவிததசாதிரமெனக. ஆதென போலவெனனின் அருசுகனனநவதநிலேபுரிய வரசுசேவகாமே ரிலேயிருநது கீதையென்னுஞ்சாதிரதகினாலே மயக்கிக்கொல் லுவிதததமகொக்குமெனக்கொளக. உலோகாயிதன சாரவாக னெனநுபபெயாபெறுவன்.

இச்செய்யுளுலோகாயிதன்பிரகஸ்பத்தியேபிரமாணமா கக்கொண்டுணப்பெனப்பது கூறிமறு. (க)

பிரகஸபதிக்கூறியமதன நூல்வாகதேவாகூறிய நூலுக்கொப்பா மோவெனில், விவகாரதிகையிலல்லது புண்ணியபாவங்களும சொக்கமுதலானபிரமஞ்சங்களுங் கருத்தனு மான்மவர்க்கங்க ளும் பூசை ஜபம் தியானம் அதுஷ்டானம் யாகமுதலியகன்மங்க ளும் பாரமாத்ரதிகையிலேயெய்யல்லபொய்யென்றுசதாசாரவி ரோதஞ்சொல்லலால் ஒருபுடையொப்பாமென்க. எனரெடுத்து க்கூறினாஞானப்பிரகாசா.உநதியுலகத்தில்.எ-ரு. கடலினாருமு ப்பட்டவுலகமெனப்பொருளுரைப்பாருமுளா. உநதி-கடல.

ஈண்ட ளவைதாட் சிமன மாதிரி ருமுன்றாய்
வேண்டுமனுமான முதலான பலவேண்டா
பூண்ட பொருள் பூகமவைபுகழ்க்கழன சீதர்
தீண்ட ரியவெமமைசலநத்தி னெடுசேர்வே. (2)

(இ-ள) ஈண்டளவையாட்சி. ஏ-து. இவ்விடத்தளவையெ னறுகொள்ளப்படு மும்துகாட்சியை,— மனமாதியிருமுன்றிய வேணமும். ஏ-து அககாட்சியினைவிகழித் தையககாட்சிமுத லாறுவகைககாட்சியாயக்கோடலவேணமும்,—அனுமானமுதலா னபலவேண்டா. ஏ-து இக்காட்சியில் விகழப்பொழிந் தனுமான மடரைமுதலியவேணமெனவிலகி,—பூண்டபொருளபூதம் ஏ-து. அககாட்சியானுமதனவிசுறப்பததானுங்கண்டுக்கொண்டபொ ருள பூதங்களுண்கும்,—அவை. ஏ-து பூதங் ளுண்கும்,—புகழ் கடினசீதாதிண்டரியமெம்மை சலநத்தினெடுசோவே. ஏ-து. சொல்லப்பட்டசுடினம சீதம் தொடுதற்கரியவெப்பம் சலநமெ ன்னுஞ்சொருபங்கனோடுங் கூடும, ஏ-று மனமென்ற தையககா ட்சி. பழுதையெப்பாமபென றையப்படுவது மனமாகலின் மன ககாட்சியெனரா. இனிக்காட்சியிருமுன்றியவன் றையக்காட்சி,வா யிற்காட்சி, விஃறப்பகாட்சி, அந்வயக்காட்சி,வெதினோக்காட்சி, திரிவுக்காட்சியெனவிலை இனிசவிகறப்பகாட்சி நிரவிகறப்பகா ட்சியாவது இவ்வாறினெடுங்கூடாதுகுறமறமற்காண்பது.ஐயக் காட்சியாவது இருவிற் பாமபோபழுதையோவென் றையுறுதல, அதுவேமனக்காட்சி. வாயிறகாட்சியாவது கண்ணெழிறதவிசதி ரியங்களுமகாண்பது விகறப்பகாட்சியாவது பெயா ஐதி குண ம் கன்மம்பொருள்ளெனனுமநதினூலங்காண்பது. அந்வயக்கா ட்சியாவது புறையினுலநறிதல. வெதினோக்காட்சியாவது நாத் மத்தால்பூவறிதல. திரிவுக்காட்சியாவது பழுதையெப்பாய்ப்பு ன்றுகொளவது,

இச்செய்யுள் உலோகாயிதன் சித்தாந்தத்திற்கொள்ளுங்கூட
சியளவையும் அதனின்விகற்பமு மதனாலறியும்பொருளாகிய
பூதங்களுக்கும் அவற்றின் குணங்களுக்கூற்றற. (உ)

அனுமானமுதலாவன, அனுமானம், ஆகமம், உபமானம்,
அருத்தாபத்தி, அபாவம், சம்பவம், ஐதிகம், யுகதிபரிசேடமுத
லானவை. அளவையுமுதலியன தனியேயிநூலிற்கூறியிருப்பதை
விவரமாய்க்காண்க.

சாற்றுபெயரானவை தலம்புனல்களற்றின்
காற்றுமெனலாமிவைகலந்தகுணமோதி
ஹ்நமிரதமமுருவநற்பரிசமாகும்
போற்றுமிவைநித்தவியல்பாமிவைபுணர்ப்பே. (ங)

(இ-ள்.) சாற்றுபெயரானவை. எ-து அபூதங்களுக்கும்
ப்படிக்கூடினபின்பு. அவையிறறுகுச்சொல்லுமபெயர்களான
வை,—தலம்புனல்களற்றின் காற்றுமெனலாம். எ-து. பிருதிவி
யு மப்புவுந் தேயுவும் வாயுவுமென்று சொல்லலாம்,—இவைகலந்
தகுணமோதின். எ-து இபூதங்களகூடியகுணங்களின்பெயரை
முறையானே சொல்லின,—நாற்றமிரதமமுருவநற்பரிசமாகும்.
எ-து. கந்த மிரத முருவம் பரிசமிவையாகும்,—போற்றுமிவை.
எ - து. தெய்வமாகத்தொழும இபூதங்களுக்கும்,— சித்த
வியல்பாம். எ - து. அழியாதவியலபுகளையுடையவாம்,— இ
வைபுணர்ப்பே. எ-து. இவைகூடிமீடது மேலானவாயுபூதத்
திலேசின்று மூன்றுபூதங்களி லொன்றிலொன்றாக வடைவேகூ
டப்படும. எ-து. வாயுக்கண்ணுக்குக் கெரியாதாயினும் பரிசங்கொ
ண்டுகாண்கையாற் பின்காற்றுமெனலாமென்றொணியுமமையு
ம்.

இச்செய்யுள் பூதங்களுக்கின்பெயரு மவற்றோடுகூடிய குணங்களின்பெயரும் பூதங்களாகு மிமுறைமையுங்கூறிற்று. (௩)

போற்றமிழைநீததவியலபாமிவைபுணாபபே. ஏ-கு. புசுழ பபமீமிவைநீத்தியமா யொருகர் த்தாவாலன்றிப்பொருந்திக்கூடுத ல்கபாவம். எனறாஞானப்பிரகாசர்.

ஒத்துறுபுணாச்சியினுருக்களபலவாகும்
வைத்துறுகடாதிபலமண்ணின்வருமாபோற்
புத்திசுணநறபொறிபுலன்களியையெல்லா
மித்திலவருநீரினிலெழுங்குமிழியொத்தே. (சு)

(இ-ள.) ஒத்துறுபுணாச்சியினுருக்களபலவாகும். ஏ - து. அபபூதங்களின்சொருபங்களுங்குணங்களுந் தம்மிலொத்துக்கூடுகிறகூட்டத்திலேவடிவுகள்பலவுண்டாம். அஃதென்போலவென்னில், — வைத்துறுகடாதிபலமண்ணின்வருமாபோல். ஏ-து. திரிகையிலேவைத்தமண்ணினகண்ணே பலகடாதிக்கோன்றுமாபோல, — புத்திசுணநறபொறிபுலன்களியையெல்லாமித்திலவருநீரினிலெழுங்குமிழியொத்தே. ஏ-து. (இதனைப்பொருளுக்கேற்பமாறுக.) நீரினிற்கிளம்பியகுமிழியையொத்து புத்தியுக்குணமு ஞானேந்திரியமாகியபொறிபுலன்களு மியையெல்லா மிவ்வுருவின்கண்ணேயுண்டாம். ஏ-று ஒத்துறுபுணாச்சியினுருக்களபலவுண்டாமெனவே ஒவ்வாமலுறும்புணாச்சியினுருக்களுங்குணமுமேறிககுறைநதுவருமென்பதுகருத்தாயிற்று. உருக்களபலவாவன, ஏறும்புகடையானேமுதலியவருக்கள். புத்திமுதலாயினவியிவ்வுருக்களின்வருமென்பது. புத்திமுதலாயினவை முன்பில்லாதவை இவ்வுருவிலேதோன்றி இவ்வுருவோடேமடியுமென்பதுகருத்து.

இசெய்யுள் பூதங்களிலேயுருத்தோன்றுமுறைமையும், அவ்வுருவிலேபுத்திரமுதலானவைதோன்றுமெனபதுங்குநிற்பு முனைமுதலானகூட்டத்து மதசத்தியுண்டானுபபோலவும் ஸ்ரீபுருஷாகூட்டத்திற சுகமபோலவும் சாதூபபூதசமவாயத்திலே ஞானசுகாதிகள்தோன்றி யவைவளரவளாந்துங் குறையக்குறைந் துமபிரகாசியாநிறகுமெனக்கொள்க. (சு)

பூதமதினென்றுபிரியப்புலனிறக்கும்
நீதியினிறபனநடப்பனவுமுறபோ
லோதுமவகையாகியுறுகாரியமுலந்தா
லாநியவைவாமிதனையறிவதறிவாமே. (இ)

(இ-ள.) பூதமதினென்றுபிரியப்புலனிறக்கும் எ-து, அப பூதங்களிலவாயுபிரிய விநதிரியங்களுகெடும. புலனிறக்குமெனவே புலனகாரணமாகிய பொறி குணம் புத்தியவையுயிரககும, — நீதியினிறபனநடப்பனவுமுறபோல். எ-து. இம்முறைமையாலே தாபரசங்கமங்களுமிதக்கப்படும, — ஒதுமவையாகியுறுகாரியமுலந்தாலாதியவையாம. எ-து. சொன்னமுறைமையிற்சூழப்போந்தகாரியமாகிய சொரூபகுணங்களிறந்தாற காரணமாகியபூதங்களேயாம். — இதனையறிவதறிவாமே. எ-து. இவையிறையிம்முறைமைப்பாடடாலேயறிவதேஞானமாவது எ-று. (ஞானம்) இந்தபூதங்களிரியசு சுகாதிகேதஞரூபவிகற்பங்களுமண்ணிறகடமு மக்கிரியிரீரீபமு மினனவழிபுககதெனற நியாம னசுத்தவாறுபோல நசிககுமெனக்கொள்க.

இசெய்யுள் பூதம்பிரியுமாமும் பூதத்துடனேயிரதிரியாதிகணீகவுருகுகள்கெடுமாறுங்குநிறறு.

இந்திரபுரோகிதன்னென்னுஞ் செய்யுணமுத விச்செய்யுட் கீழந் தமமதங்குநி மேறபிறாமதங்குறுகின்றது. (இ)

வேறு.

இப்படியன்றிக்கண் மமுயிரிறைவேறுண்டென்று
செப்பிடுமவாக்குமண்ணோர்செய்திடுங்குற்றமென்னோ
வொப்பிலாமலடிபெற்றமகனொருமுயற்கொம்பேறித்
தப்பிலாகாயப்பூவைவப்பறித்தம்மசாற்றினாரோ. (சு)

(இ-ள) இப்படியன்றி. எ-து. இப்படிபூதககூட்டத்தினு
லுருக்கடோன்றி வாயுக்கெடக்கெடுதலன்றி,—கண்மமுயிரிறை
வேறுண்டென்று செப்பிடுமவாகுமண்ணோர் செய்திடுங்குற்ற
மென்னோ எ-து முன்செய்தகனமமயினொருமென்று மித
னைபுசிக்கத்தக்கதோரான்மாவுண்டென்று மிவையிற்றைக்கூ
ட்டிவானொருநாததாவுண்டென்றுஞ் சமயிகளுக்கத்தானாமயக்
க வுலகத்தாரசமயிகளுக்குச்செய்தகுற்றமயாது?—ஒப்பிலாமல
டிபெற்றமகனொருமுயற்கொம்பேறித்தப்பிலாகாயப்பூவைவப்பறி
த்தமைசாற்றினாரோ. எ-து உலகத்தானாமயக்கச் சமயிகள் கூ
றுமது, மலடிபெற்றவொப்பிலாசமக நொருமுயலின்கொம்பி
லேயேறி யாகாயமபூததபூவைத தவறின்றிப்பறித்தானென்னுந்
தன்மைக்கொக்கும். எ-து. பூதமேதெய்வமாவது, பூதககூட்டத்
தின்மிகுதிக்குறையேகண்மமாவது, பூதககூட்டத்தினிகழுமுண
ரவேயானமாவது, இதுவன்றிவேறேதெய்வமுங்கண்மமும் ஆ
ன்மாவுயிலையெனப்பதுகருத்து. மலடிபெற்றவொப்பிலாமகனெ
னமாற்றுக ஆகாயப்பூவைத்தப்பிலாமறித்ததமையெனமாறுக.
(ஞானம்.) பொய்ப்பொருள்கிப்பொருளஞ்செய் துலகத்துள்ளாண்
மயக்கித் தீர்த்தயாததினா தபசுக் ளக்கிரிகோத்திரம் தானம் த
னமம் ஜபம் தியாகம் சமாதியென்றும் உபவாசவிரதமென்றும்
பேரிடபு பகற்பொழுதுபோக்கி உலகத்தார்கைப்பொருள்கவர்
ந்து பொய்ப்பொருளபேசிப்பொழுதுபோக்கி யவமேதழிவதர்
தோவென்றொந்தானெனக்கொள்க.

இச்செய்யுள் கத்தாவுங் கன்மமுமான்மாவியில்லையென்
றில்பொருளுவமை கூறிமறுத்துக்கூறிற்று. (சு)

செய்திடுங்கனமமெல்லாஞ்செய்தவர்தம்மைப்பற்றி
யெய்திடுமென்னினிங்கேமாய்நதிடுமேயவதெனநா
மெய்தருதூலங்கெட்டுசூக்கமாயமேவுமென்னி
லையனேதிபம்போனாலதனொளியாவதுண்டோ. (எ)

(இ-ள) செய்திடுங்கனமமெல்லாஞ்செய்தவர்தம்மைப்பற்
றியெய்திடுமென்னில். எ-து. முற்பிறப்பிலானமாகளசெய்தக
னமமெல்லாங்கெடாம லானமாககளைப்பொருநதின் நிறப்பிற
பிலேபூட்டுமென்றுகூறின்,—இங்கேமாயநதிடுமேயவதெனநா.
எ-து. இப்பிறப்பிறசெய்தபுண்ணியபாவநக ளிக்காயத்தோடு
கெடுமாதலாற பிறப்பிறப்பிறபுகுக்கடுமாறெனநனே?—மெய்
தருதூலங்கெட்டுசூக்கமாயமேவுமென்னில் எ-து. காயத்தோ
டு தூலமுறைமைகெட்டுசூக்கமுறைமையாகப்பொருந்துமெ
ன்றுகூறின்,—ஐயனேதிபம்போன லதனொளியாவதுண்டோ.
எ-து. திரியோடேகூழின்றவிளகொளி யத்திரியைநீங்கிலே
றேசின்றொளிருமென்னுநதன்மைத்து, காயநீங்கிசூகருமமாய்
ப்பொருந்துமுறைமை. எ-து. ஐயனேயெனற திழிவினகண்வ
ந்தது. (எ)

மாய்ந்துபின்வயலிலிட்டவைதழைப்பிக்குமாபோலே
ய்ந்திடுங்கனமமென்னிலிட்டதஞ்சையுமேனி, யோய்ந
துவந்தவனையுண்ணப்பண்ணுஞ்சோறுதரத்தற்றால்,வா
ய்ந்திடும்பலம்வயிறறிற்கொண்டிடும்வழக்குவைததாய.

(இ-ள.) மாய்குதுபின்வயலிலிட்டவைதழைப்பிக்குமாபோ
லேய்ந்திடுங்கனமமென்னில். எ-து. வயலுக்கிட்டவைக்கோலு

ந்தழையர் தான்கெட்டுப் பின்புபயிர்க்குநன்மையைக்கொடுக்கு
 மாபோலக் கன்மந்தோன்றாமறன்மைகெட்டுப் பொருந்துமெ
 னறுகூறின,—இடபுடத்திசையும். எ-து. நீயுவமைகூறியவைக்
 கோலுரதழையு மிட்டவிடத்திறப்பிராக்ருநன்மையைக்கொடுக்கு
 மதுபோலப் பிறாகாயத்திறகு நன்மையைக்கொடுக்கவேண்டும்.
 ௨. நெருங்கையென்னில்,—மேனியோய்ந துவந்தவனாயுண்ண
 பபண்ணுஞ்சோறுதரத்தறால் வாய்நதிமெபலம்வயிற்றிற்கொ
 ணடிமெவழக்குவைத்தாய். எ-து. காயநதளாநது பசித்துவந்த
 வனாயுண்ணபபண்ணுவித்தசோறு அவருதரத்து மாண்டாலு
 ணடாம்பிரயோசன மவர்வயிற்றின்மலங்கொள்வாவழக்குக்கூ
 றினாய்.எ-று இட்டதுகெட்டுப்பலித்தன்மலமெனக்கொள்க. (அ)
 உருவமுமுணர்வுஞ்செயதியொத்திராகன்மமென்னின்
 மருவுகைவிரல்கடமமினவளாவுடன்குறைவுண்டாகி
 வருவதினுகென்னகன்மஞ்செய்துமுன்மதியிலாதாய்
 பெருகுபூதங்கடமமின்மிகுருறைப்பெற்றியாமே. (க)

(இ-ள.) உருவமுமுணர்வுஞ்செயதியொத்திராகன்மமென்
 னில். எ-து. ஒருகாயத்தினசெயதியு மோருணர்வின்செயதியு
 மொத்திராமற்பேதிகபபடுவது கன்மசெயதியென்றுங் கூறி
 ன்,—மருவுகைவிரல்கடமமினவளாவுடன்குறைவுண்டாகி வரு
 தினுகெனகன்மஞ்செய்துமுன்மதியிலாதாய். எ-து. (இதனைப்
 பொருளுக்கேற்பமாறுக.) அறிவிலாதாய் முன்பெந்தகன்மஞ்செ
 யது பின்புதொழிலைமருவினகைவிரல்க ளொன்றுக்கொன்றே
 றியுங்குறைநதுமிருப்பது,—பெருகுபூதங்கடம்மின்மிகுருறைப்
 பெற்றியாமே எ-து. வளரும்பூதங்கடாயிக்குருறைதல்நாற் காய
 முமுணர்வும்பேதிக்கப்பட்டதல்லது கன்மத்தினுலன்று.எ-று.
 ன்மமெனவிலையென்பதுகருத்து. (க)

இனபொதிதுன்பமெல்லாமெய்துவகன்மமென்னி, ன
ன்புனல்சந்தனநிறணுகவுமணுகவொண்ணு, மின்பொலி
யழலினெடுமேவுவநன்மைதீமை, யென்செயததியமபி
டாய்நீயிவையெலாமியல்பதாமே. (க௦)

(இ-ள்) இனபொதிதுன்பமெல்லாமெய்துவகன்மமென்னி
ல் ள-து. ஒருபொருட் கின்பதுன்பங்களெல்லாங் கனந்ததாற்
பொருதுமெனறுகுகிறி, — நனபுனல்சந்தனநிறணுகவுமணுக
வொண்ணுமின்பொலியழலினெடுமேவுவநன்மைதீமையென்செ
ய்ததியமபிடாய்நீயிவையெலாமியல்பதாமே. ள-து தெவிரதபு
னலானது சந்தனமுதலாகியநறுநாற்றத்தோடுகூடவும் கூடுதற்
கரிதாகியவொளிமிசுதியையுடையவனலோடுகூடவு மெந்தன்
மைதீமைசெய்ததென்று கூறாய், இவையெல்லாமொருபொருட் கி
யல்பாமாதலாற் பூதகுணமனறிககன்மமில்லை. ள-து (ஞானம்)
தோல்முதலானவைகெடுப்பைக்கண்டாற் கருண்டு நீர்கூடினா
னெகிழ்நதுமவருவது பதார்த்தவியல்பொழிகுதுவேறுகன்மத்
தால்வருவதல்ல, சாவமுற்பதார்த்தவியல்பெனறறிவாயாக.

செய்திடுங்கன்மமெனனுஞ்செய்யுண்முத லிச்செய்யுளகா
று முறையானேகன்மமில்லையெனறுமறுத்துக்கூறிற்று. (க௦)

காயத்திள்குணமதன்றிககண். — தான்மாவுண்டாயின்,
மாயத்திற்சொல்லி. ாகேமனமுதலாறினுக்கு, நேயநத
தாகவேண்மென்றியேரிகழததுமுண்மை, தேயத்தின்
முயற்கொம்பெல்லையெப்புவோரசெய்தியாமே. (கக)

(இ-ள்) காயத்திள்குணமதன்றி. ள-து. நூறுகாயடை
கூடவே யொருகிவப்புண்டாமாறுபோலப் பூதக்கூட்டத்திலோ
ருணரவுண்டாம். அஃதன்றி, — கண்டதான்மாவுண்டாயின்.

எ-து. மற்றோரான்மாவென்றுதனியேகாணப்பட்டதுண்டாயின, —மாயத்திறசொல்லிடாதே. எ - து. உன்மயக்கநூலிறசொல்லாதே, —மனமுதலாநினுகருநேயத்ததாகவேண்டும். எ-து. மனகதாட்சிமுகலாயவாறுகாட்சிக்கும் பொருந்தசொல்லவேண்டும், —அன்றியே நிகழ்த்துமுண்மை. எ-து. காட்சிவிசுறபத்தாலொழிந்து கருதலாஹு முனாயாணங்கூறுமது, —தேயத்தின்முயற்கொம்பெலலைசெபுபோராசொத்தியாமே. எ - து. உலகத்திற்கோழல்லாதமுயலுகளுக்கோடு மதற்களவும் பெருமையுங்கூறுவோரதுகூறாரும். எ - று. மனமெனபதையகாட்சியை, நேயமென்பது பொருத்தம்.

இசெய்யுண முறையானே காயத்தின்குணமன்றியான்மாவிலையென நுமறுகதுரகூறிற்று (௧௧)

காயத்தின்குணமதனறி. எ-கு. சரீரத்தின்குணமாகியவாகாரம் நிகழினா பயம மைதுநமெனனுநானகுமொழிய, எனாரஞானபிரகாசா.

அருவமேயிறைவனாகிலறிவின்றாகாயமாகு, முருவமேயென்னிறபூதக்கூட்டத்திலொருவனாகு, மருவியவிரண்டுக்கூடிநிறபவனெனளரினமண்மே, விருவிகம்பொருகல்லேநதிற்குமோவியமபிடாயே. (௧௨)

(இ-ள்.) அருவமேயிறைவனாகிலறிவின்றாகாயமாகும். எ-து. காத்தாவருவியென்றுகூறி லறிவுமில்லையா யாகாயம்போலவாமு—அருவமேயென்னிறபூதக்கூட்டத்திலொருவனாகும். எ-து. அந்தக்காத்தாவருவமுடையவெனளறுகூறிய பூதக்கூட்டத்திற்குள்நுள்நுள்சரீரியாதல்வேண்டும், —மருவியவிரண்டுகூடிநிறபவனென்னில். எ-து. பொருந்தியருபாருபததோடுகூடிநிறபவ

னென்றுகூறில்,—மண்மேலிருவிசும்பொருகலலேந்திநகுமோ
வியம்பிடாயே. எ-து. மிககவாகாயமாகியவருபத்திலே யுருப
மாகியகல்லைவிட்டாற மமமிற்கூடிநகுமோ பிரபஞ்சத்தினில
லாதாகையா லருபாரூபங்கூடிநிலாது. எ-று.

இச்செய்யுண் முறையானேபூதமேதெய்வமன்றி மற்றொ
ருதெய்வமில்லையென்றுமறுத்துக்கூறிற்று. (௧௨)

பூதத்தேயன்னமாகியன்னத்தாலுடம்புபுத்தி
பேதித்தேமனமுமாகிப்பிரிந்தமைதிருந்தவின்று [ங
வேதத்தேயுணாக்கவென்னோமேதினியோராகளெல்லா
கேதத்தேவீழ்ந்துவேறுநெறியலகேட்டுமாறே. (௧௩)

(இ-ள்) பூதத்தேயன்னமாகியன்னத்தாலுடம்புபுத்திபே
தித்தேமனமுமாகிப்பிரிந்தமைதிருந்தவின்று வேதத்தேயுணாக
எ-து. பிருதிவிபூதத்தேயுணவுதோன்றி யவவுணவாலுடலு மவ்
வுடலிலேபுத்தியும் புத்தியிலேபேதிகபபட்டமனமுமுண்டாய்
வேறுபட்டவறறையிப்பொழுதுதெரியத் தங்களவேதஞ்சொல
லும்வழியும்,—என்னோமேதினியோராகளெல்லாங்கேதத்தேவீழ்
நது வேறுநெறியலகேட்டுமாறே. எ-து. தங்களவேதமப்படிச
சொல்லவும் பிரபஞ்சத்திலுள்ளோராகளெல்லாம் வருத்தத்திலே
வீழ்ந்து வேறுவழியல்லாவகையைக்கேட்டதனைமேற்கொள்ளு
மாறெனனோ. எ-று. புத்தியுமெனவும்மைதொக்கது. பிரிதல்-
வேறுபட்டிற்றத்தல்.

இச்செய்யுள் பூதத்திலேயாவையுந்தோன்றி யதனிலேயொ
டுக்குமுரைமையென்றி வேறொபொருளில்லையென்பது கூறி
ற்று (௧௪)

போகத்தைமண்ணிற்கண்டுவிட்டுப்போய்விண்ணிற்
கொள்ள, மோகததராகியல்லன்முயன்றுமுன்முடொல்

வாந், தாகதத்திற்றண்ணீரகண்டுவிட்டுப்போய்த்தண்ணீ
ராகேட்டுசு, சோகித்தேயுண்ணவெண்ணித்துயருறுவா
ரகளாதோ. (கசு)

(இ-ள) போகத்தமண்ணிற்கண்டுவிட்டுப்போய். எ-து.
பூமியிலே மெய்யாகுநீபோகத்தைக்கண்டுருந்து மதனையநுபவி
யாதுகைவிட்டுப்போய்— விண்ணிற்கொள்ளமோகத்தராகியல
லனமுயன்றமுன்மூடரெல்லாம். எ-து சுவர்க்கத்திலேபோகமு
ண்டெனறுகேட டதனைக்கைக்கொள்ளுதற்காசையுடையராய்
த் தவமென்னுஞ்சினைறயிலேமுயற்சிப்பட்டுத் தடுமாறும்றிவில
லாதவரெல்லாம்— தாகதத்திற்றண்ணீரகண்டுவிட்டுப்போய்த்த
ண்ணீரகேட்டுசுசோகித்தேயுண்ணவெண்ணித்துயருறுவார்கள
ாதோ. எ-து தாகித்தவிடத்தேதண்ணீரைமெய்யாகக்கண்டுருந்
தும் அதனையுண்ணுமறகைவிட்டுப்போய் மறறொருதண்ணீரை
யொருவனதுரத்திலேயுண்டென்ன வதனைக்கேட டத்தண்ணீ
ரையுண்டுதாக்கநீரவேண்டுமென்றுபோய் வழியிலேதுயரமுறு
வோதனமைபோலும், ஐயோ! எ-து அந்தோவென்பதிரக்கக்
குறிப்பு

இசெசெய்யுள காணப்படுமனீபோகத்தைக்கைவிட்டுக் கா
ணப்படாதசுவாககாதிபோகத்தைக்கேட டதற்குவருந்துதலறி
வனெனறு கூறிற்று (கசு)

போகத்தை மண்ணிற்கண்டுவிட்டுப்போய் விண்ணிற்கொ
ள்ள மோகத்தராகியல்லன்முயன்றமுன்மூடரெல்லாம். எ-து
-ஐயோ! பரணஞ்சந்தனங் குங்குமகஸ்தூரி சுகந்தமாலிகைக்
களோடுங்கூடவனிதையர் சங்குகப்போஜநாதிபோகக்களேபூமியின
கடபிரத்தியக்ஷமாகக்கண்டறிந்தும் இவையிறறுக்கு மேலான

சௌகியமில்லையென்றெண்ணுதிவறறைவிட்டுப்போயச் சுத்த மிதனையாகியசுவாககாத்தோகங்கொளளவதமேற்றவறுஷ்டா ஈங்குளபண்ணவேனுமென்றுபிராந்தராகி மிகவுங்கிலேசப்படடு முயாசசிபண்ணுநிறகு மறிவுகேடொலலாம யாவாககொப்பென னில;—தாக்கத்திற்றணணீர்கண்டுவிட்டுப்போயத் தணணீர்கேட டுச்சோகிதேயுண்ணவெண்ணிததுயருறுவார்களாதோ எ-து. வெயிலிலேதூரவழிநடந்திள் துத்தணணீர்தாகமிருந்தபோத ய்விடத்து நலலகுளிந்ததலமானதிருக்கவதனைவிட டப்பாற போய்க்கண்டபேரையெல்லா மெருகேதணணீருண்டெனறுகே டடுச்சோகமுற்றப்பிரயாசப்பட்டுத்திரிந்துகானலைத்தணணீரொ ளுண்ணவிருமிச்சலாப்படுமபேதையோகக்கொக்கும்,ஐயோ! எனநிரங்காரினருள எ-து. இதுஞானப்பிரகாசாகூறியது.

வாழுவேவலலைவாமி வலகலைதாவென்னுயிராகரு த, தோழனீயுன்னையொப்பாசொல்லிழினில்லைகண்டா ய, கோழைமானுடாதிதென்னுங்கொலைகளவாதிக்கொண் டே, சூழும்வார்குழலாமொயப்பச்சுடொனத்தோன்றி னுயே. (கரு)

(இ-ள.) வாழுவேவலலைவாமிவலகலைதா. எ-து. இவவுலத் து னெமமைப்போலநீயுமவாழுவலலை வாமதந்திரியே யுனவலக ளையைத்தருவாயாக,—என்னுயிராகருத்தோழனீயுன்னையொப்பா ாசொல்லிழினில்லைகண்டாய எ-து.என்னுயிராகருத்தோழனீயே யனநிச் சொல்லுங்காலத்துவேறில்லைகண்டாய,— கோழைமா னுடாதிதென்னுங்கொலைகளவாதிக்கொண்டே. எ-து. மனமில் லாதமனுடர் பொலலாங்கென்றுசொல்லப்பட்டகொலைகளவுமு தவியவறறை யாகுகைக்கொள்ளுமுறைமைபோலக்கைக்கொண்

டு.— குழும்வாசுமூலாமொய்ப்பசகடனெத்தோன்றினுயே
எ-து. சுற்றமொழுநூநீண்டகுழலினையுடையமடவாசேவித்
துப போதவிளககுப்போலத்தோன்றினுயாதலாற நேழ்நீ
யே. எ-று.

வலககைதூஎனறது பிரியவசநஞ்சொல்லியது. கொலை
களவாதியாவது கொலைகளவுகடகாமமபொய், இவையும் காம
குரோதலோபமோகமதமாச்சரியமுதலியபிறவும். (ஞானம்) ம
துமச்சாரமிசமைதுநமுததீனாயெனற பஞ்சமாபாதகத்துடனே
யநூதிசககிகிறவனசமாத்தனெனபதுகருதது.

இது வாமதநதிரியுங்கொலைகளவாதியோடுகுகையால் அ
வனுநதனனோடுகுகையசமயத்தானெனறுகூறிற்று. (௧௫)

கோழைமானுடா. எ-கு. பித்தாதிக்கமுடையோஎன்றார்
ஞானபிரகாசா.

ஈசனாயனாமாலோடிநிறனறெரிவைமார்பாற, பே
சொணுவகைகளெல்லாஞ் செய்தன்றோபெரியோரானா,
ராசையாலவாபோனமுமாகவேவேண்டுமாயின், வாச
மாசுமூலாரோடுமவல்லவாகூடிவாழ்மின். (௧௬)

(இ-ள.) ஈசனாயனாமாலோடிநிறன்றெரிவைமார்பாற்பே
சொணுவகைகளெல்லாஞ்செய்தன்றோபெரியோரானா. எ-து. உ
ருத்திரன் பிரம்மா விஷ்ணு விவருடனிரதிரனும் ஸ்ரீகனித்த
சசொல்லவொண்ணாதபடி தலையிறநரித்து நாவிறநரித்து மார்
பிறநரித்துங் கௌதமர்சாபந்தரித்து மறறுஞ்செய்துமன்றோ
பெரியோரென்றெல்லாருஞ்சொல்லப்பட்டார்கள. ஆகையால்,—
சூசையாலவர்போனமுமாகவேவேண்டுமாயின் வாசமாசுமூலா

ரோமும்வல்லவாகூடிவாழ்மின் எ-து. அப்படி யவர்களைப்போல வெல்லாராலும்பெரியோன்று கொண்டாடப்படுதற்குமக்கு மாசையுண்டாயின மணம்பொருந்தினகுழலினையுடையமடவா ரோடு வல்லவண்ணம்வருந்தியும்பொருந்திவாழ்மின். எ-று. (ஞா னம்) ஈஸ்வரன் பாகத்திலேயொருத்தியைக்காந்ததுஞ் சடையிலே யொருத்தியைக்காந்துவைத்தும், பிரமா நாவிலேயொருத்தியை வைத்தும் திலோத்தமைகாரணமாகப்பிரமித்துத்தேடிநான்முக னாயும், விஷ்ணுமாரபிலேயொருத்தியைவைத்தும் பதினாறாயிர கோடிகமகளிரைப்போகித்தும்மற்றுமபரதாரகமரம்பண்ணியும், இந்நிரனகலிகைகாரணமாகவாயிரங்கணானுகிய விவ்வாறெல்லா நகாண்க. சமணனுமியக்கியைக்கூடிக்கொண்டான் ருன்றலைவ னாகவேண்டுமென்பதுகருதியெனக்கொள்க. மற்றுமுள்ளதேவ ருஷிகளாகதைகளும்றித்துக்கொள்ளென்பதுகருத்து.

இச்செய்யுள் ஸ்ரீ போகமேதிவ்வியமானபதமென்பதுகூ றிற்று. (௧௬)

ஈசஞராயனார்மாலோடிந்திரன்மெரிவைமார்பாற், பேசொ னுவகைகளெல்லாஞ்செய்தன்றோபெரியோராணர். எ-து. மகா தேவனென்னும்பரமேஸ்வரானுவர் பார்வதியானாவாமபாகத்தி லவைத்தும் கங்காதேவியைத்திருச்சடையிலேதரித்துவைத்து ம் மகாவிஷ்ணுமோகினிருபமெடுத்தபோதுஅவரைப்புணர்ந்து மசாத்தரைப்பெற்றும் தாருகாவந்திருடிகளுடையஸ்ரீகளெல் லாரையுமோகிக்கப்பண்ணியும்சுத்தரமூர்த்திககாகப்பரவைநாச்சி யார் சங்கிலிகாச்சியாரிடங்கிலினுதுநடந்தவர்களைக்கூட்டிவை த்தும் இவைமுதலாகவநேகம்லீலாவிநோதங்களெல்லாம்பணி ண்யும், பிரமதேவானுவர்சரஸ்வதிதேவியைகாவிலேவைத்தும்தி

லோத்தமைகாரணமாகமிகவும் பிரமித்துமோகமுற்றுத்தேடிநா
 னமுகனாகியும் ஊர்வசியைக்கூடிமகருஷியாகியவசிஷ்டரைப்பெ
 ற்றும், அந்தபிரமதேவனுக்கும் மதனுக்கும் தந்தையாகியநா
 ராயணமூர்த்தியானவாமகாலக்ஷ்மீதேவியை மார்பில்வைத்தும்ப
 தினுறயிரங்கோபிகா ஸ்ரீகருடனபதினுறயிர்திருவுருக்கொண்
 டுபோகித்தும்பிரதாபிததும், முப்பத்துமூன்றுகோடிதேவர்களு
 க்குங்காத்தனாகியதேவேந்திரன் இரதிராணியைத்துடையிலே
 வைத்துக்கூடிச்சுகிததும் அகலிகைபொருட்டாகவாயிரந்தண்
 பெற்றும், இவாகளெல்லாருமடவாரிடத்துவிருப்பத்தாலேசொ
 ல்லுதற்கரியமாகக்களெல்லாம்பண்ணியல்லவோயெல்லாரினு
 மேமபட்டுப்பெரியோரானார்கள். இவையெல்லாமலுஞ்சுப்பிரமண
 னியரானவா தெய்வானையைப்புணர்ந்தும் விருத்தப்பிராமண
 னாகியும் வேங்கைவிருக்ஷமாகிநின்றும் அநேகவிநோதமெல்லாம்
 பண்ணிவளனிராயகியைப்புணர்ந்தும் அவ்விருதேவியரையுந்த
 மதிருபாரிசத்திலேயும்வைத்திருந்து மிகுந்தபோகமறுபவித்தும்
 இமவான்மேனையைக்கூடிச்சுகித்து ஈஸ்வரனுக்குப்பெண்கொ
 டுத்துப்பெரியோனாகியும், மன்மதனாதிதேவியைக்கூடிச்சுகித்து
 ஐகத்தையெல்லாமோகிக்கப்பண்ணுமகத்துவமுடையனாகியும், ச
 ந்திரன் அசுவனிமுதலியிருபத்தேழுபெண்களுடன் கூடிச்சுகி
 த்திருந்து மிகுந்ததண்ணொளியுமுடைத்தாய்பாமேசுரன் திருமு
 டியிற்றீர்க்கப்பெற்று மருத்துவமுடையனாகியும், ஆதித்தபகவா
 ன் உசாதேவி பிரத்தியுச்சைபென்னுந்தேவியரைக்கூடிச்சுகித்
 திருத்தும் குத்திதேவியைக்கூடிக்கன்னினைப்பயந்தும், காசிப்பிர
 மருஷிவெருப்பிரையாசப்பட்டுமாயாதேவியைப்புணர்ந்து சுகித்
 திருத்தும் சூரன்முதலோரைப்பெற்றுமேலோனாகியும், பராசர
 ப்பிரமருஷி மச்சகநியைக்கூடிச்சுகித்து வேந்தியாசனைப்பெற்

தும், அகத்தியமா முனிலோபா முத்தினாயுடன்கூடியின்புறநிறு
ந் தும், சூரிரஞ்சுரியாமுதலானோபோகருவரவிலலரமன மிகவுமு
யரவளாநரவிரதபாவததைப்பா தாளத்தடக்கிச சத்தசாகரமு
ஞ்சத்தோ தகமாகிப்பா நமபண்ணி திருமுதரூலத்திலிஷ்ணு
விகிரகத்தைச்சிவலிங்கமாகிப பொதியமாமலையில்வந்தருந்
பழமியைச்சமனபண்ணிப்பெரியோனாகியு, மீசீசம்பூதியைக் கூ
டிச்சகித்தும், அத்திரி அறுருயையைக்கூடிச்சகித்தும், புலகன
கலையைக்கூடிச்சகித்தும், புலத்தியன்பிரதியைக்கூடிச்சகித்
தும், சத்திருதுசந்ததியைக்கூடிச்சகித்தும், அங்கிரர் மிருதி
யைக்கூடிச்சகித்தும், வசிஷ்டா அருந்ததியைக்கூடிச்சகித்தும்
குணங்கியைக்கூடிச சத்தியமா முனியைப்பெற்றும, இப்படியிந
வனங்குறியசத்தவிருடிசுநூர் தங்கணமநகையகைக்கூடிமகிழ்
தும்பெரியோராகியும், பிரகுமா முனி: திவலியைக்கூடிச்சகித்
தும், கௌதமருஷ்யகலிகையைக்கூடிச்சகித்தும், குச்சரமா மு
னிபுத்திரரானமிருகசிருங்கர் சத்தியமா முனிமககளசவுத்தை
முதலானநால்வராயுமணஞ்செய்துக்கூடிச்சகித்தும், காமபிலி
தேசத்துசௌபரியென்னும்பெரியோன பொய்கைக்குளளேபன்
னிரண்டுவருஷமூழியிருந்து மிருந்தபசுபண்ணிகொண்டி
ருக்கிறகாலத்திலே சமவதமென்னுமவானே மீன் மனைவிமககள
ன்னுஞ்சுமறத்தாருடன் கூடிகளித்துச்சகித்திருத்தலைக்கண்டு
நாமுயிப்படிக்கூடிச்சகித்துப்பிரதாபிககவேணுமென்று வாஞ்சி
த்து விவேகஞானம்வந்தும், தபசைவிட்டுப்பொய்கையினின்றும்
நீங்கிவந்தும், னுவங்கிஷ்த்தினமான தா தாவென்னும் ஹராஜாவி

பிருகுமுனிவர்மனைவிபுலோமையென அவரா நகூடப்பட்ட
பார்க்கவபுராணமென்னும்விநாயகபுராணத்திற்குறுகின்றது பி
ருகூறியது பார்க்கவம்.

ன்மககா ஹம்பதிம்மரையுமணஞ்செயதுமகிழ்ந்துஞ் சுகித்திரு
 நதும பெரியோனாகியும், யாளியெனனுமபெரியோன் கலன்களி
 மகளிரான விராஜஸ்ரீகாந்திரவருடனகூடிப்போகித் துமகிழ்
 நதிருநதுமேம்பாடுமறும், திருபுகலூரிப்போகநாதஸவாமியெ
 னனுமபெரியோன் வீரஸ்ரீரிபுடனேகூடிப்போகித்திருநதுஞ்சித்
 திருநடுநகையும, தாமபுரதிராரதியானபஞ்சபாண்டவருநதமபியு
 டைய ஸ்ரீயெனநூந தமபனுடையஸ்ரீயெனநுமவிசாரியாமல
 திொளபதியென்னுமொருபெண்ணுடனேகூடிச் சுகித்திருந்து
 மஹாராஜாககளாகிதேசமுமுதுமபரித்துப்பெரியோராகியும், அ
 ரிசசநதிரானமுதலானமேலானவரசொல்லாரும் ஸ்ரீ யுடனேகூடி
 சுகித்திருநதும பெரியோராகியும் இப்படிப்பட்டமாககன்களெ
 ல்லாமுன்களபுராணசாதிரங்குளொசொல்லும். அவைகளையெல்
 லாரும்கேட்டறிநதிருந்து மானுடாயான குதிரா யாடு மாடு
 பகலிஇவைமுதலானசகலஜீவன்களும் ஸ்ரீபுமானகளாகக்கூடிச்
 சுகித்திருப்பதையறிந்திருந்தும், அனறிலென்னும்பகலி தனது
 பேட்டிடனேகூடி முகத்தோடுமுகமவைததிருகையிலே சற்
 மேமுகத்தைவிட்டுநீங்கினபோது அநதவன்றிலானது மிகவுநது
 ககித்துக்கூப்பிடுதலும் பின்பநதப்பேட்டினமுகத்திலேதன்மு
 கம்வைத்தவுடனேகூப்பிடுதலுந் துகமுநீங்கிசுகித்திருந்ததிலே
 யறிநதிருந்தும், அந்தப்பகலிகளுளாவறிவுமில்லாமல் பிரத்திய
 கூஷின்பமாயிருக்கிற ஸ்ரீபோகத்தைவிட்டறிவில்லாமல்மறுமை
 யுண்டென்றெண்ணிக் கெட்டுப்போகிறபேருகையோவென்று
 ஞ்சொல்லப்போகிறேன். மோகூத்திரகுப்பெயர்கலியாணமென்
 றுகிருவாணமென்றுநீங்களொசொல்லுமீர்களே? ஸ்ரீயைக்கூடியி
 ன்பாறுபுவித்தற்பொருட்டுமங்கிலியந்தரிப்பதற்குச் சலியுண்ண
 மென்றும் பின்பவனைக்கூடியபுவிக்குங்கிரியைக்கு 'நீர்வாண

மென்றுபெயருண்டாயிருத்தலாலும் இவைதம்மையேமோகூத
 மெனறறியாமல் வேறுமொருமோகூழமுண்டென்றெண்ணலா
 மோபுன்சமயத்தானொன்றையறிவிலாதவனென்றும் கிருபையிலா
 தவனென்றும்விசாரியாமற்சொல்லுவார்கள் ; இவ்விரண்டுமு
 டையவனானேயெல்லாமறிந்தெல்லாபேரிலுமுள்ளகிருபையின
 லேயெல்லாருங்கெட்டுப்போகாமலிரங்கி யினமுஞ்சொல்லுகி
 தேனகேட்பீராக “கண்ணுதலியோகிருப்பகாமனின்றிடவேட
 கைக்கு, விண்ணுறுகதேவராதிமெலிந்தமையோராமாறு, செ
 ண்ணிவேணமதனையெயெரிவிழித்திமவான்பெறற, பெண்ணி
 னைப்புணர்ந்துயிரகருப்பேரினபமளித்ததோராரா::” என்றிப்படியு
 ங்களபரமேசசுரானவா பார்வதியானாப்பிரிந்துபோயோகத்தி
 லிருக்கும்போது பிரம விஷ்ணு இந்திராதிதேவாகள்முதலான
 சுகலஜநங்களும் ஸ்ரீகூட்டரவிலலாமல்வருத்தமுற்றார்களென்று
 ம் உமமுடைசுவாமிபாவதியாருடன்கூடிப் பின்புமுன்சொன்
 னபேரெல்லோருக்கும் ஸ்ரீபுணாசசியு மதனூல்வரும்பேரின்பமு
 முண்டாக்கினாரென்றும் நீங்களுண்டென்கின்றவுங்கள நூலி
 லேநீங்கள்சொல்லுதலாலும், “ஞானத்தாலென்னுடையஞான
 நா னன்றானவானையிராபதநானாசசிரமத்தில்லறநான், கா
 முறுபறவைகளிற்கருடனாகதியதனி லீனயிலாமுத்திகாரனிரா
 க்கதனினிருநிரான்.” என்றிப்படியாசசிரமநான்கினுள்ளும் ஸ்ரீ
 யுடன்கூடிச்சுகித்திருக்குமில்லறமானது நாமென்றுகருவுமாக
 வுங்கள்சுவாமிஉங்கள்சிவகீதையிற்சொல்லியிருத்தலாலும், உங்
 ள்நந்திருநாவுக்கரசுதம்பிரானென்னும்பெரியோரானவர் “பாறினா
 ய்ப்பாறிரெஞ்சேபுன்றிபொளளறுபட்டுத், தேறிநீதெனிலவயாகி
 ல்சிவகதிதிண்ணமாகும், ஊறலேயுவாப்புகாறியுதரமேயொழுது
 ம்வாயில், கூறையான்முடக்கண்டு கோலமாங்கருதினாயே.” என்

றும், “பெண்டிர்மக்கள் பெருநதுணைநன்னிதி, யுண்டென்மெண்
 ணியுவப்புறுமேழைகளா, கண்டு கொணமினோகானூர் முனையி
 னைப, புண்டரீகப்பொதும்பிலொதுங்கியே., என்றும் இப்படிவி
 சாரியாமல இவைகளைவெறுத்தோதிப் பின்பு, “கணியினுநகட்டி
 பட்டகருமபினும், பனிமலாகருழறபாவைநலலாரினுந, தனிநூ
 டிகவிததாநுமரசினு, மினியனறனடைநதாநக கிடைமருத
 னே., என்றும் ஸ்ரீபோகமுதலானபோகங்களையுத்திருஷ்டமா
 கப்பிறபாடெல்லாமவிசாரித்தறிநதோதித தேவாரநதிருவுளம்ப
 றறியிருததலாலும், சுந்தரமூர்த்திநாயனாரானவாஸவரப்பிரமா
 திகளுககுமரியராயப பசுபதியென்னுமபெயரினையுடைததாயத்த
 மககுச்சுவாமியாயிருக்கிறபரமேஸ்வரனைத் தூதுசெல்லவிடுத்து
 பரவைநாச்சியாரையஞ்சங்கிலிநாச்சியானாயுநகடும்புணர்ந்து
 ஞ் சுகிததுமபெரியோனாகியும், நீங்காவிசுவாசமாகவும்பத்திபண
 னுமாணிக்கவாசகமூர்த்தியென்னுமபெரியோர் “குரவுவார்கு
 முலார்திறத்தேவின்றுகுடிசெடுகினதேனை., என்றும் “வெஞ்சேல
 னையகண்ணார்தம்வெருளிவலையிலகப்பட்டு, நைந்தேனாயென்.,
 என்றும். “தையலாமையலிலேதாழ்த்துவிழக்கடவேனை., என்
 றும் “கொழுமணியேரநகையாகொங்கைககுன்றிடைச்சென்
 றுகுன்றிவிழுமடியேனைவிடுகணடாய்., என்றிவைமுதலா
 னவநேகந்திருவாசகம் ஸ்ரீ களைவெறுத்தோதியிருந்தும் பிற்பா
 டெல்லாமவிசாரித்துநன்றாகவறிநதும் சகலமானபேரும்பிழைக்
 கும்பொருட்டுத்திருவுளத்திலேகிருபையுற்றிரங்கி மடவரலிய
 னாயும் அவர்களைச்சுகிகளும்போகங்களையும் அநேகவிதமாகப்புடி
 முத்தும் திருச்சிறமம்பலககோவையென்னுஞ்சிறப்புயிருந்ததால்
 னானூறுகவித்துறையாகவோதிநமையானும், திருவள்ளுவரென்
 னும்பெரியோர் அறப்பால் பொருட்பால் இருவகைமுறைமையு

மோதிப்பிறப்பிடு காமத்துப்பாலைமிகுநகிருபையினுலே மிசவுஞ்
 சிறப்பிற் துலிரிததோதியருளினமையானும், மறறுநானுமாகக
 நகளிணும் ஸ்ரீ கூட்டரவிலவருமேலானவினபமேமெய்யென்று
 மஇஃதனறிசசொல்லப்படுவனவெல்லாமிதையெனறுமறிக.—
 ஷுசையாலவஃபோனமுமாகவேவேண்டுமாயின வாசுமாதமுலா
 ரோடுமல்லவாகுடிவாழ்மின. எ - து ஐனபடியினுலே ஈச
 னாமுதலானபெரியோர்களைப்போல நீங்குமிருகதசிறப்புடை
 ததாயப்போபெற்றசுகித்திருக்கவிருமபினீர்களானால் சுகநதரி
 றைந்தருமலினையுடைய ஸ்ரீகளுடனேவிருப்பொடுகூடிப் புண
 றந்துஞ்சுகித்துவல்லவாறுவாழ்வீர்களாக. எ-று.

இவ்வுரைஞானபிரகாசரியரநியது.

தையலாருடலாடத்தாமவரோடுங்கூடிச், செய்யதாம
 னாயைவென்றசீறடிசெம்பஞ்சூட்டி, மெய்யெலாம்பா
 தஞ்சூடுமவேடத்தாமெய்யிறகூடா, மையன்மானுடா
 பொயமார்க்கவேடத்தேமாய்கினறாரோ. (கௌ)

(இ-ள.) தையலாருடலாடத்தாமவரோடுங்கூடி. எ-து, ம
 சளிருடினகாலத் தவ்வுடலைக்கியவரோடுங்கூடி, — செய்யதா
 மனாயைவென்றசீறடி செம்பஞ்சூட்டி. எ-து. தாமனாயினதுசி
 வப்பையொப்பழித்தபாதத்தைச் செம்பஞ்சூட்டி, — மெய்யெலா
 ம்பாதஞ்சூடும் வேடத்தாமெய்யிற கூடாமையன்மானுடர்.
 எ-து. அவரதடிகளாற மமதுகாயமென்குமபுனைந்துகொள்ளு
 ம்வேடத்தினிற்பவராகியவுலோகாயித ருணமையிடுகூடாதமய
 ககத்தையுடையமனுடா, — பொயமார்க்கவேடத்தேமாய்கினறா
 ரோ. எ-து பொயவழியாகியதவவேடத்தைப்புகூறு மாயாநினை
 றார்கள். எ-று.

இச்செய்யுள் தவவேடததைவித்ததுபொய்யென்றும் உ
லாகாயிதமெய்யெனறுங்கூறிற்று (கன)

மையன்மாஹுடா எ-கு ஐசத்தாரமயக்கஞ்செய்யுமாஹு
-ருடைய-என்று பொய் மாடகவேடத்தேமாய்கின்றே எ-கு.
பொய்வழியாகியவேடததைமெய்யெனறுமாய்கின்றபுறியறரோ
தே, என்றமவிசேடித்தனாஹுபிரகாசா

வாசமாரகுழலினாகண்மணியல்குறத்தேமூழகி,
நேசமாரகுமுதசசெவ்வாயமுதினைநிறையவுண்டு, தேசு
லாமணிமென்றேண்மேறசோநதுவீற்றிருந்திடாதே,மா
கலாமனத்தோரெல்லாமறுமைகொண்டழிவார்மன்னோ()

(இ-ள்.) வாசமாரகுழலினாகண்மணியல்குறத்தேமூழ
கி. எ-து. மணமபொருத்தினகுழலினையுடையமடவர்க ளதிர
திகத்தினுடைக்கப்பட்ட மேகலைபொருத்தினவல்குலென்னு
ததையின்மூழகி,—நேசமாரகுமுதசசெவ்வாயமுதினைநிறைய
வுண்டு. எ-து. சிநேகமிகுதியையுடையவர தாம்பல்போலுஞ்சி
வந்தவாயினாறுமுதததைப்பருகி,—தேசுலாமணிமென்றே
ண்மேறசோநதுவீற்றிருந்திடாதே. எ-து. ஒளிவீசியமணியினை
யுடைய மெல்லியதோணமீதனைநதுவாழ்ந்திருந்திடாதே,—மா
கலாமனத்தோரெல்லாமறுமைகொண்டழிவாமன்னோ. எ-து.
குற்றஞ்சேர்ந்தமனதையுடையபாசமயிகளெல்லா மறுமைப்ப
யனுண்டென்றழிவார்கள். எ-று. நேசமாதல் சிநேகமிகுத்தல்தே
சு விளக்கம் மாகலா மாகசேர்தல். மன்னு மோவு மகை. (ஹ
னம்) நீராடிப்போசகம்பண்ணிக்கூத்துடனிராது பிறப்புண
டென்றவியாகுலப்படுவதென்னென்பது கருத்து.

இச்செய்யு ளிம்மைப்பயனாய ஸ்ரீ போகமெய்யென்று மறு
மைப்பயனாயசுவாகமபொய்யென்றுக்கூறிற்று. (கஉ)

மாசுலாமனத்தோர். எ-கு. மயக்கமபொருந்தியமனதினையு
டையோர், என்றார்ஞானப்பிரகாசர்.

மதிநிலாநுதலாநோடுமணிரிலாமுன்றிலேறி, முதிர்
நிலாவெறிப்பச்செவ்வாயினிலாமுகிழப்பமொய்தத, க
நிலாவடங்கொள்கொருகைக்கண்கண்மார் பகலமுழ
கும, புதுநிலாவியனபோகம்விடுவர் புனசமயத்தோரோ.

(இ-ள.) மதிநிலாநுதலாநோடுமணிரிலாமுன்றிலேறி. எ-து.
மதிபொருந்தியநுதலினையுடையமாதோடுகூடி யொளியையு
டையமுனறிவிறசென்றேறி, — முதிர்நிலாவெறிப்பச்ச செவ்வா
யினிலாமுகிழப்ப மொய்ததகநிலாவடங்கொள்கொருகை
கண்கண்மார்பகலமுழ்கும் புதுநிலாவியனபோகம்விடுவர் பு
னசமயத்தோரோ. எ - து. பூரணச்சந்திரன்விட்டுவிளங்க வவர
துசிவந்தவாயினையொளிதோன்றச் செறிந்தவொளிமிகமு
த்துவடத்தைத்தாங்கியமுலைக்கண்கள் தமதுமார்பகலத்தேழு
ம்கும்படியமுந்தியநுபவித்து காதோறம்புதுமைதங்கிய நல்லவ
றுபோகத்தைக்கைவிடுவதாக ளிவவழிநிலலாதவவமாயசமயத்
தார். எ-று.

இச்செய்யுள் ஸ்ரீபோகமாயிவ நுபவசுத்தைக்கூறிற்று. (கஉ)

உளடுவதுணர்வதுற்றகல்விமங்கயனாயுள்ளி
வாடுவதடியில்விழ்ந்துவருந்துவதருந்தவம்பின் [ய்
கூடுவதுணர்வுசெட்டுக்குணமெலாம்வேட்கையேயா
நீடுவதின்பமுத்தியித்தினின்றார்கண்முத்தர். (உஉ)

(இ-ள்.) ஊடுவதுணர்வதுறதகல்விமங்கையரையுள்கிவா
டுவதடியில்வீழ்ந்துவருந் தவம. ஏ-து. கல்விபொருந்தி
னமாதாதம்முடன புதிதாகக்கூடியமாதனைநீத்துத் தமமுட
னாடுவதான லவனாயுடநீர்ப்பதுபொருட்டாகத் தளர்தலு ம
வாகளடிகளிலேவீழ்ந்து வருந்துதலுமே யரிதாகச்செய்யுநதவ
மானது,—பினகூடுவதுணர்வுகெட்டு. ஏ-து. அப்படித்தவத்தி
னினரபின பந்தமகளிரோடுதன்னறிவுகெட்டுகூடுவது முத்
தியாம்,—குணமெலாமவேட்கையையாய்நீடுவதினபமுத்தி யித்
தினின்றூர்கண்முத்தா. ஏ-து இந்நிரியகனெலலாமொருமைபப
ட விருப்பமரிசைபெறுவதுமுத்தியினபமாவது, இவ்வழியிலேநி
ன்றவாகளேமுத்தராவர். ஏ-று. இன்பமுத்தியெனப்பதினை முத்
தியினபமெனமாறுக.

இச்செய்யுள் ஸ்ரீபோகத்திற்றவமுமுத்தியு முத்தியின்பமெ
ன்னுமுறைமையு மிதிலேநின்றவாகளேமுத்தராவரென்பதுந
கூறிற்று. இதனாற்சொல்லியது அறிவுந தவமு மோகூழ்முயி
துவென்பதுகருத்து. (20)

ஊடுவதுணர்வதுறதகலவி. ஏ-து. மடவாருடலுறதபோ
தினனதினாலேயிவளங்கலாய்ப்புற்றாளென்றறிவதே மிருநதகல்
வி, என்றும். மங்கையரையுள்கிவாடுவதடியில்வீழ்ந்துவருந்தவத
ருந்தவம்பின். ஏ-து. அவர்பிணக்கமுற்றபிறபாடம்மாதரையேநி
னைத்துக்கொண்டிருந்துவாட்டமுறுவதும் அவரடித்தலங்களில்
வீழ்ந்துகிடந்தவருடல்தீர்த்துமகிழ்வுறறுக்கூடுமபொருட்டுவரு
நதாசிற்பதுமேயரியதபசாகும், என்றும். கூடுவதுணர்வுகெட்டு
க்குணமெலாமவேட்கையாகிநீடுவதினபமுத்தி ஏ-து. குணமெ
ல்லாயின்பவிருப்பமேயாய்க்கலவியில்வருங்காமாதம்மாய்அறிந

நிராகூடுவது நீட்டித்துநிற்பதுமேலானவிற்பததைவிளக்குமு
த்தியாகும் என்றமபிரிததுவையோதினாஞானபிரகாசா.

மற்றோருரையாசிரியா, ஊடுவது எ-து மடவாகாருடலை
செய்யததாமவலுடலுகருடனபிதலும்,— உணாவது. எ-து.
அவலுடலைத்தீர்த்தலுமாகியவிரண்டும்,— உற்றகலவி எ-து.
கற்றறகுரியகலவியாம,—மங்கையரையுளகி வாடுவதடியிலவீழ
நதுவருந்துவதருந்தவம். எ-து. பிரிந்தகாலத்திலமடவாரைநீனை
நதுடல்மெலிவதும் பிரிந்தவநககாலத்திற புலவிமிஞ்சியாலவரு
டையபாதங்களிறபணிந்து புணாசசிகருடனபிடுமளவுமனமவரு
நதுவதுமாகியவிரண்டுஞ்செய்தற்கரிய தவங்களாம,—பின்.எ-து.
புணாசசிகருடனபட்டபின்பு,— கூடுவதுணாவுகெடுக குண
மெலாமவேடகையாகிடுவது எ-து. அவரோடுபுணாவதும் பு
ணாசசியி லறிவுலயம்படடைம்பொறிகளு மாசைவடிவாயி
லைபெறுவதுமாகியவிரண்டும்,—இன்பமுத்தி. எ-து மோகூஇ
ன்பமாம், என்றபிரிததுவையுரைத்திருக்கின்றனா. இவவுரையி
னவித்தியாசங்களைப்பூர்த்ததற்க.

வீட்டிணையுளதென்றோடிமெலிவதிங்கெனணைவீடு, காட
டினோகண்டோராகேட்டோகரியவையுண்டேற்காட்டி
ா, நாட்டினிலரசனானைக்கிசையவேநடந்துநாளு, மீட்டி
யபொருளகொணடிங்கேயினபததுளிசைந்திடரோ.(2க)

(இ - ள்.) வீட்டிணையுளதென்றோடிமெலிவதிங்கெனணை.
எ-து. காணப்பட்ட ஸ்ரீபோகததையநுபவியாது வேறேவீட்டி
னபமுளதென்றுதமொறிமெலியுநதவதைச்செய்வதாயது, —
வீடுகாட்டினோர்கண்டோர கேட்டோகரியவையுண்டேற்காட
உர். எ-து. அந்தவீட்டிணைக்காட்டினவர்களுயும் கண்டவர்களை

டி மதனைக்கேட்டவர்களைமுண்டாசிறசாக்கிபாடமா. அதுகா
ட்டமாட்டிராயைல், — நாட்டின்லரசனானைக்கிசையவேநடந
துநாளுமீட்டியபொருளாகொண்டுகேயினபததுளிசைநதீரோ
எ-து உலகத்திணிராஜாவினாகினைவழியிலேநடநது நாடோறுந்
தேடியபொருள்கொண்டிப்பிரததயடசமானவினபததையிவ்வி
டத்திலோபொருந்துவீராயின. எ-று

இநதிரபுரோகிதனென்னுஞ்செய்யுணமுத லிசெய்யுட்கா
று மிருபத்தொன்றினுலு முலோகாயிதனமரங்கடறிற்று. தத்து
வமுங்குணமும்வததைதகளுங் கரணங்களமுதலானவையும்தன
நூலிறகண்டு கொள்க. (உக)

உலோகாயிதனமதமுற்றிற்று.

பாயிரமுட்படசெய்யுள் - நடக.

உலோகாயிதன்மதமுறுதலை.

உள்ளதாவதுகண்டதென்றுனாகொண்டதென்னுல
கத்துநீ, பிள்ளையாயவளாகினதநாளுனைப்பெற்றதாயொ
டுதநதையைக், கள்ளமேபுரிகாலஞருயிருண்ணவின்னொ
ருகானையாய, மெள்ளவேயுளொன்றுகொண்டிவிரும்பு
மாறுவிளம்பிடே. (க)

(இ-ள்.) உள்ளதாவதுகண்டதென்றுனாகொண்டதென்னு
லகத்து. எ-து. உலோகாயிதா? நீயுலகத்துகாட்சியேமெய்யெ
ன்று மனுமானமுதலியபொய்யென்றுங்கொள்ளப்பட்டதென்
னை, — பிள்ளையாயவளாகினதநாளுனைப்பெற்றதாயொடுதநத
ையக்கள்ளமேபுரிகாலஞருயிருண்ணவின்னொருகானையாய்மெள்

ளவேயுளரென்று கொண்டுவிரும்புமாறுவிளம்பிடே. எ-து. நீபி
மந்துவளாகின்றநாளிலுன்மாதாவினுயினாயும் பிறப்பதனமுன
னுனபிதாவினுயினாயுங் கடபுலனாகாஹுததொழிலைப்பிரியுமிய
மன்கொண்டுபோக நீயிளமைநீனகியநிந்தபினபு மாதாபிதாநமக
குணடெனறுமெல்லகருதியநெறி நீகூறியகாட்சியன்று, அனு
மானமேகாண. எ-று. கள்ளமேபுரிகாலஞா. எ-து. இயமனறொ
ழில் கட்புலனாகாமையின். உண்ணலகோடல விரும்பலகருதல்.

இசசெய்யுள உலோகாயிதன்கூறியமதத்தை முறையானே
மறுப்பானெடுத்துக்கொண்டவன காட்சியளவையேயுள்ளதெ
ன்பதனைமறுத் தனுமானமுண்டென்பதுகூறிற்று. (க)

இடித்துமின்னியிருண்டுமேகமெழுந்தபோதிதுபெய
யுமென், மடுத்ததுமமகில்சந்தமுநதியலைத்துவார்புனலா
றுகொண், டெடுத்தவநதிடமால்வரைக்கணிநுந்துகொ
ண்டலசொரிந்ததென்று, முடித்ததுமமிவைகாட்சியனற
னுமானமென்றுமொழிந்திடே. (உ)

(இ-ள்.) இடித்துமின்னியிருண்டுமேக மெழுந்தபோதிது
பெய்யுமெனறடடுத்ததும. எ-து. மேகமானதுமுழங்கியு மின்
னியு மிருணமும்பரந்தெழுந்தவிடத் திதனாமழைபெய்யுமென்
றுகினைப்புண்டானதும், — அகிலசந்தமுநதியலைத்துவார்புனலா
றுகொண்டெடுத்தவந்திட. எ - து. ஆளுனதகில்சந்தனமுத
வியவறறைத்தளளி யலைந்தொழுநுந்நாககொண்டுவந்திட, —
மால்வரைக்கணிநுந்துகொண்டல்சொரிந்ததென்றுமுடித்ததும்.
எ-து. அதனைக்கண்டு பெரியமலையினிடத்தேமேகமிருந்துவருஷி
த்ததென்றுகினைந்துரிசசயித்ததும், — இவைகாட்சியனறனுமா
னமென்றுமொழிந்திடே. எ-து. இவையிரண்டு நீகூறியகாட்சி
யல்ல வனுமானமென்றுகூறுவாயாக. எ - று.

இச்செய்யுள் மேகத்தின்றோறறமு மதனுடைய விகற்ப
மூல காரண அநுமானமென்றும், வெள்ளக்கண்டு மலைத்தலை
மீல வருடமுண்டென்று காணகை காரிய அநுமானமென்றும்
கூறிற்று. (உ)

காண்டலோவநுமானமாவதுங் காட்சிமுன்னதுங்கா
ட்சியேற, பூண்டபூத வுடம்பினுள்ளெழு போதமென்
கொடுகண்டனை, மாண்டவாயினமனங்கொண்ஞானமு
ணர்ந்ததும்மதுமானமென், றீண்டுபூதமியைந்ததிவ்வு
டலென்பதென்பிரமாணமே. (ங)

(இ-ள்.) காண்டலோவநுமானமாவதுங் காட்சிமுன்னது
ங்காட்சியேல. எ-து. நீ . நுமானமென்று கூறப்பட்டதுங் கா
ட்சியே, அவை பூர்வககாட்சியாகையால பூர்வககாட்சியுங் காட்
சியென்று நீகூறிஞ்—பூண்டபூதவுடம்பினுள்ளெழு போதமெ
ன்கொடுகண்டனை. எ-து. பூதக்கூட்டத்தினுள் ளோரறிவே
முமென்று கூறியதநுமானமனறி யாதுகொண்டிகண்டனை. அ
னறியும்,—மாண்டவாயினமனங்கொண்ஞான முணர்ந்ததும்ம
துமானமென்று எ-து. சத்தரீதிகளைப் பொறியிடமாக நின்ற
றியுமென்னு மறிவுங்காட்சியல்ல, வதுமானமென்று கொள்வா
யாக;—ஈண்டுபூத மியைந்ததிவ்வுட லென்பதென்பிரமாணமே.
எ-து. இஃதன்றிப் பிரமாணமுமில்லையென்று கூறுவை. அங்
கனங்கூறிற், பூதக்கூட்டத்தி னுருத்தோன்றுமென்று கூறியதி
யாது. உன்காட்சியு மதுமானப் பிரமாணமேயென் றறிவாயா
க. எ-று.

இச்செய்யு ளதுமானமில்லையென்றுகூற மீளவுமறுத் தல்
னை யதுமானமுண்டென்றுகூறிப் பிரமாண முண்டென்பதற்

ஓங், காதலோடுகடாதிமண்கொடியற்றுவோருளாகண்
 டனஞ், சீதநீரிலெழுந்தகொப்புணிகழந்தமாருதச செ
 ய்கையே. (௫)

(இ-ள்.) பூதமானவைரித்தமென்றுபுகன்றதெனனை எ-து
 பூதநானகு நித்தமென்று மழியாதவியலபையுடைத்தென்றுங்
 கூறியதென்னை?—உருக்களா யாதலோடழிவாகுமாதலி னாகரு
 வோரவாவேணடிம. எ-து. பூதகூடடத்தி லுருத்தோனறு
 தலுங்கெடுத்தலுமுண்டாதலா லிவைரித்தமன்றி யிவைகூட்டு
 வாடுருகாதாவேணடிம. ஆஃதென்போலவென்னில,—காடா
 லோடுகடாதிமண்கொடியற்றுவோருளாகண்டனம. எ-து. நீயு
 வமைகூறியகடாதிக்கையு மணனைக்கொண டினடாகருவானை
 ககாண்டலால்—சீதநீரிலெழுந்தகொப்புணிகழந்தமாருதசசெ
 ய்கையே எ-து நீரிடமாகக்குமிழிதோனறுமபோல மனமுத
 லாயின தோனறுமென்றுகூறினாய்; குமிழியுமவாயுவாலுண்டா
 ம. ஆகையா, லுருவிடத்திலு மனமுதலானவற்றைக்கூட்டுதற்
 கொடுகாதாவேண்டுமென்றறிவாயாக லெ-று.

இச்செய்யுள் முறையானே பூதங்கணித்தமென்பதனையு
 ம்வாழினைகூட்டத்தா லுருக்கடோன்றி யவவுருக்களிற் புகதிமு
 தலாயின தோனறுமென்பதனையும் துணையாகருவா னெரு
 காததாவாண்டென்றுகூறிற்று. (௫)

நீரினவந்தெழுகொப்புணியாவாயெழுங்கிகழ்பூதமு
 டோரினவேறுணாவாயெழாவவைபூதமாகிபுகித்ததிடுங்
 தேரினாநடைகாய்செறித்தவைசேரவேறுசிவப்பெழும்
 பாரினிற்சீரீமா துபுத்திபழிப்படம்புகிடக்கவே. (௬)

(இ-ள்.) நீரினவந்தெழுக்கொப்புனீரது வாயெழுந்திழைத்த
முமோரின்வேறுணாவாயெழுவவைபூதமாகியுதித்திடும். ஏ-து.
நீரினகண்ணேதோனதுங் குமிழியுநீராமாறுபோல, விளங்கியபூ
தமும்விசாரிககுமிடத்து வேறுகவறியுமறிவாகாது; காயபூதமே
யாம்.—தேரினூறடைகாய்செறிந்தவைசேரவேறுசிவப்பெழும்.
ஏ-து. அன்றியும், நூறுங்காயுமடையுங்கூடி யவைகலந்தவிடத்
தொரு சிவப்புண்டாமாபோலப் பூதக்கூட்டத்தி னோறிவெழு
மெனக்கூறியது,—பாரினிம்பிரியாது. ஏ-று. பூமியிடத்துச்சிவ
ப்புச்சோவையையீங்காது,—புந்திபழிப்புடம்புகிடக்கவே. ஏ-து.
அச்சோவைபோலப் புத்தியு மவ்வுடலைவிட்டுநீங்காதாகவேண
மும். அங்ஙனமன்றி யுடலகிடக்கப் புத்திநீங்குளையா னீகூறிய
துபழிப்பாம். ஏ-று. பழிப்பென்பதனைப் பின்னேகூட்டுக. கொ
ப்புள விகாரம். பிரியாதென்னுஞ்சொலலைப் புந்தியுடனுங் கூ
ட்டுக.

இச்செய்யுள் பூதத்தின்கூட்டத்தி லறியுமறிவுதோன்று
மெனப்பதனைமறுத்துப் பூதத்திற்றோன்றியது காயபூதமேயாமெ
னக்கூறிற்று. (ஞானம்) பூதக்கூட்டத்துடம்பாமென்கிறது பிர
ததியட்சத்தாறகண்டாயோ வறுமானத்தாலறிந்தாயோவென்
று லனுமித்தேயென்னிற சிவனையும்நுமாநாதியா லசேதநமல்
லவெனறனுமித்துக்கொளவாயாக. (சு)

கூறுசேர்வையின்வந்தபோதுசிவப்பெனுங்குணமொ
ன்றுமே, வேறுவேறுபுலன்குணங்களுடற்கண்வந்துவி
னீந்ததென், னூறுகாயடைகூடும்வேறொருவன்றனெல
னநோக்கிநீ, தேறுபூதசெயற்கும்வேண்டுமொருத்தனெ
ன்றுதிருநீந்திடே. (எ)

(இ-ஊ) கூடினே உய்யினா உதடுது சுவபொருதனை
 (மாறாநமே வேழவேழபொருணைமகநடாகணவாந விநை
 நடுனெனது நுழை நாயும உடங்கொனதகாபபட்டசோலெ
 லினகணவநகவிடாதுசுநப பெலுபொருதனைமையேகாண
 குட உபடடியொருதனைமையபாகாதுபலனெக நுமடு நிப
 குடங் குணங்களை உந தனிதாநியுடகணவாது உ
 லெனே? உககனநியுட உகாயநடபும மேருரு
 உறனெனநோகமிந் மேலுபுதசெய குடகாணடு மொருதப
 னெனது தெளிந்தே உது தூறுங் காயுமலையுரு உவபடு
 நககட்டிதர கொருடனவேண்டுமெனடாநை நீபுதயதுடு
 உபுதசெயநகு மொருதநக மேலுமெனது நீசசயப த
 தெளிந்திடுமக உது மேறித்தெளிந்தென உடக

இசெபபநும உதககட்டகதநிலமுதலி உனருதென
 உறததுத தோ உபி பானெருக உதய உடன உறிதல

ஆனவையெபுரிபுணடி சித்தநாயசசமதுனயாந
 உபு பூநிலவ கிடுமுல சிலர்தனவென்றுமாக்கினுலு
 உதபோல,வாவினவ உதிடுமாதாணலியாகிமாணு உராநி
 உது,யோனிபுல உபுமினறுமுதபு உபுபுணாசகிபோலாத
 மனமேபு. அ)

(இ-எ) ஆனவையெபுரிபுலுடித்தநாயசசமதுனயா
 உபு பூநிலவகதிமுனயிலாதவையெனதுபு கினுலுதைபோ
 உது கிலமயிடததுநுல்தோ உதுமாபோல முனயில்லா
 உயயான வையெபுரிபுணவு துயில பய மைதுனமுதலியுடய
 உயததின்குணமாக விப்போதுண்டாமென்று நீசெ
 உனினகாதிடுமாதாணலியாகிமாணுடாநியுலு

ஸ்ரீமது அருடாதிபதி ஸ்ரீ பத்தினிஸ்தம்பம் தேவதாஸன்
 உரும — யோனிபனமையுமுள்ள பூதமுறுமபுணர்ச்சியோ
 கையே உறுது உருடாருதனமையான மிரு
 கசுடசுகாபராத்ஸாவி யோனிபேதமுநிலையும ஐயை
 பாலகையியதுபொரு ளறு ளறு ஸுனவெப்பாறியெனநறு
 புகயிலவெபா ஸ்பெ முதுண்டானல் யெனவைபல
 ஸுனைகூடம்

இரகசிய ஊழியர் மூலமாக நான் அறியும்போது
அண்டாமென்னை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள்
அண்டாமென்னை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள்
அவ்வாறு உறுதியாக கூறியிருக்கிறார்.

நீதினவநதெழுமெ ானுஞ்செ ணமுந செவெய்யுட்காறு
முறையானே புதிதமு தவியன டபே துடாட "மெனபதனைக
க நிறறு

(ஞானம்) சதுட்டிதசம்வ யதநானே யிபட்டிப்பவ்வாமபடி
கருத காரணநதாட்டா யெனபதிகருதிது (அ)

உயர்த்துப்போல என்பதனை முரோசை என்பாட்டோதி
முனாவிலைதலையுண்டென்று சொல்வாயாகில் அப்பொழுது
உபபந்தமகிழ்ச்சிநயமுண்டாகும், பூவானது,— வானினங்
கிமே எ-து ஆகாபத்திற்குேனறி நிற்குமாகையினுலே எனமு
முத்தனா ஞானப்பிரகாச நிலாத்தனை டாகாதென்பதுகருத்
து ஓவக மகிழ்ச்சி அனறிபு நாதரானலியாகமர்னுடரதி
மாயோனி பன்மைபுமிற்று. எ-து. பெண்ணுணலியென்னும்
பேதமும், ஞானுட்யோனி யொன்பதது தூருயிர்பேதமும், மாய
யோனி பதினொரு தூருயிரும், நாமகாலடைபதது தூருயி
ரென்பதன் பத்துதூருயிரும், நீரோழவன்பதது தூருயி

ரமூ, மூர்வனபதினைந்துநூறுயிரமூர், தாபரங்கள் பத்தொன்பதுநூறுயிரமூ, மாகவெண்பத்துநான்கு நூறுயிரமோனிபேதங்களுமில்லாமல் எனரா.

மற்றோருநாயாசிரியருமிதுவேபாடமோதிஓரோகை. எ-து ஒருநதியும்,—பூ. எ-து. அகிற்றாமரைப்பூவும்,—வானின்வந்திமும். எ-து. ஆகாயத்திலுண்டாதல்வேணமும், அவ்வாறினமையான் முனிலலாதனதோன்றுமென்பதுகூடாது என்றனாத் தனா. ஓகை பிரவாகத்தையுணர்த்தும் வடசொற்றிருபு என்றனா.

உநாயாசிரியா தத்தங்கருத்திற்கேற்பச் செய்யுளைத்திருத்தலசெய் துணாயுரைத்தனராயின நூலாசிரியர்கருத்தை யெவ்நனமிவ்வாறெனத்துணிதல்கூடும். ஆயினுங்கருத்து வேறுபாடில்லாமையே பெரிதாய்ப் பெறும்பயன். அஃதன்றிச் சிலரொவ்வோரபிமானத்தா லொவ்வோருநாயைச்சிறப்பித்து மற்றோருநாயைத்தற்கிதழிவுபடுத்தியும் பக்திசிரத்தையுடையசாதகனாமயக்கஞ்செய்கின்றனா; வேதாகமங்கட்கே பாஷியமும் வியாகியாநங்களும் பலவாயின் இத்தாற்கோகளை யாம்சொல்வதாயது. சிவபிரான அவ்வவர்பகருவத்திற் கேற்பவும் புண்ணியபாவங்கட்கேற்பவுஞ் செய்யுஞ் சித்விலாசமென்றே மனச்சமாதானஞ்செய்துக்கொள்ளல்வேண்டும்.

ஐந்துநான்கொருமுன்றிரண்டினொன்றதாயுடலங்களின், வந்திடாவுணர்விந்தியங்களும்வன்னபன்மைபுமின்மையாம், புந்தியோடியவன்னபோக்குணக்கள்பூதபுணர்ச்சிதான், றந்திடாநிவைபேதமாயிடவந்தவானினை தந்தவா.

(இ-ள.) ஐந்துநான்கொருமூன்றிரண்டுஞென்றதாயுடலங்களினவந்திடா, வுணாவீந்தியங்களுமவன்னபன்மையின்மையாம். ஏ-து. நீ மூன்பில்லையென்றுகூறிய கன்மமில்லையாயின் யோசிபேதமூயில்லையாய், அவ்வியோசிபேதங்களினுண்டாமுடலங்களினிந்திரியங்களு, மைந்துநான்கு மூன்றிரண் டொன்றென்னுமறிவுகளுமில்லையாம். அஃதன்றியும்,—புந்தியோடியவன்னபோககுணங்கள் பூதபுணாச்சிதான், மந்திடாது. ஏ-து. புந்தியாலறியுமகூறாங்களுமபுசிப்புகளுங் குணபேதங்களும் பூதக் கூட்டந்தரமாமுடாது.— இவைபேதமாயிடவந்தவாவினை தந்தவா. ஏ-து. இத்திரியமிககருமைவாகவுஞ் சாதிபேதமாகவுங் குணபேதமாகவும் இப்படிபேதித்திடவந்தவதனைக் கன்மந்தத்தென்றறிவாயாக. ஏ-று. முன்னா வன்னத்தி, பின்னர் வன்னம் அகூறாம்.

இச்செய்யுள் கன்மமில்லையென்பதனைமறுத்துக்கூறிற்று.

(ஞானம்.) ஆதலாறபூமிசெலாககினிவாயுவானது சதுட்டயங்கடன்னில் விருத்தமாகையாற் மயிதகூடாதாம், தம்மித்கூடியொன்றாறதலரிதெனக்கொள்க. ஒருகுணமாகாசத்தைக் குறித்தன்று கலப்புகுறித்ததாம். அன்றியு, மைந்தித்திரியங்கட்கு மைந்தறிவுபிறக்குமோ வோரறிவைத்தினுமபிறக்குமோ, வைத்தினுமைத்தறிவுபிறக்கி லொன்றுக்கொன்று சம்பந்தமில்லையாம். ஒருணர்வைத்தினும்பிறக்கி லதுவேசெவனென்றறிவாயாக.

வன்னபன்மை. ஏ-ரு. பலநிறங்களும் எனவும், புந்தியோடியவன்னபோகம். ஏ-ரு. அறிவுசெல்லினற அன்னமுதலிய போகங்களும் எனவுங்கூறினஞானப்பிரகாசர். அன்றியும் புன்மாமுதலவுமற்றியுமோரறிவுபிர், ஞானந்தாதினாவாலறிவோடாறிவுபிர், சிதலெழும்பாதிமூக்கறிவின் மூவறிவுபிர், துயிவன்

தீரமோ எது உடலில் சந்திசுபோதுகாற் றோனா
உதெனாசி சுவர புகிடநகர லத தநி கண்டதில்லே
கறிசொளாது உலகா லொளதுக டாமையினெனாசி எது
புகைமாட்டாதுகாணும் வாய்பிநிசுஉ-றே மொழிசுநி
—பிசாராதுபிசா நானமுதககெ னிறகாததே எனது
அதவாயுவானது முாதகதலே சிரியாதுசிறக வறியாமலா
—என —கையாற மதககா மதகதிரிசுசா ரது, வேறே
நிவனெனறநிவாயக எது

இச்செய்ய ளானமாலி உபொ சகனமுததேகநிற்று க
லிவிவு மருணமெலாவில் ணபாசிய தமெறு பதர்
புமுமுட மபெரிதானவறநிசு சிசுமெபெரிதாகவே
சிறவுட மசெநிஞானமுஞ்சிரிதா சிமெபரிணாமமும
பெறுமுட மசிரிதாவகென்பெரிதாவகென்கிலபேசிடே

(இ-ள) அறிவுட னுணமெலாவில் எ-து அறிவெனது
வேறொருமுதலில் படமருணமெகாணு மறிவெனறநிசுநி
ன.—கணையதாதிபநரமெறமடநா வறுமுட மபெரிதானவா
றுதிமதிமெரிதாகவே சிறவுட மசெநிஞானமுஞ்சிரிதாயி
0 எ-து கணமுதலெபமீருகெடுதவடலிம பெரிதான
பா நிணுதிகருமறிவு பெரிதாயுஞ் சிறிதானவறநிசுதிகருமறிவு
சிரிதாயுமிருகவேணமெ அகனமனறி,—பரிணாமமும பெ
முமுட மசிரிதாவகென்பெரிதாவகென்கிலபேசிடே எ-து பரி
ணாமதையுடையயானையுடந் தறிவுசிரிதாயுஞ் சிறியவுடைய
மடயமாணுடா கறிவுபெரிதாயுமிருபதென' கணையாலறிவுட
மருணமனறி, வேறுநிசொலததகததுனடாயிறசொல எ-று

இச்செய்ய ளறிவுட மருணமெனபதனை மறுத்து ஞான
வித்துணமெனறுகநிற்று, இதுகண்மத்தாலெனபது கருத்து

அன்றியுஞ் சரீரம்வளருந்தோறு ம்றிவுவளரவு ம்துகெடுத்தோ
றுங்கெடவுங் காண்டலானுஞ் சரீரத்தைப்பிரிந்து சேதநனிற்
கக்காணப்படாமலானுஞ் சரீரகாரியமென்னிற், பிருதிவிசேட
ணமாகியவிர்தனம் பெருகுந்தோறும்பெருகிச் சுருங்குந்தோறு
ஞ்சுருங்கி யதனில்வேறுபடப்படாதாகி யிர்தனயில்லாதவழியி
லையாகின்றவக்கிரி யிர்தனகாரியமாகி யிர்தனத்துடனொன்றா
காவாறுபோல வறிவுசரீரகாரியமாகிச் சரீரத்துடனொன்றாகா.
அன்றியும் அறிவு மகாசரீரவானி லற்பசரீரியாயினான் சகலசா
த்திரஞானமுடையனாகக்காண்டலிற் சரீரவிருத்தியாற் சேதந
த்துக்கு விருத்தியில்லையெனக்கொள்க. (கக)

போதமும்மெலிவாகியும்மலிபூதமானவைகூடலிற்
பேதமோடுபெருத்துடற்கள் சிறுத்தபெற்றிமையென்றி
னோதுடற்பெரிதானவுஞ்சிறிதாயிடாசிறிதானவு [டி
நீதியிற்பெரிதாயிடாமுனமுள்ளதன்மையினீடுமே.கஉ

(இ-ள்.) போதமும்மெலிவாகியும்மலிபூதமானவைகூடலி
ற்பேதமோடுபெருத்துடற்கள் சிறுத்தபெற்றிமையென்றிடின,
எ-து. அற்றன்று, உடற்குணமேகாணுமறிவென்றது, பூதமா
னவைகூடுங்காலத்துப் போதமெலிவாகியும் பூதமலிவாகியுங்கூ
டலி லறிவுசிறுத்துக் காயம்பெருத்ததென்றும், போதமலிவாகி
யும் பூதமெலிவாகியுங்கூடலி லறிவுபெருத்துக் காயஞ்சிறுத்த
தென்று மங்ஙனமுறைமையென்றுநீகூ. நின், —ஒதுடற்பெரிதா
னவுஞ்சிறிதாயிடாசிறிதானவு நீதியிற்பெரிதாயிடாமுனமுள்ள
தன்மையினீடுமே. எ-து. பூதககூட்டத்தாற் றோன்றுமென்று
நீகூறியவுடல் பெரிதானவுடல்சிறிதாயிடாது, சிறிதானவுடல்
பெரிதாயிடாது, முன்னமுன்னமுள்ளமுறைமைப்பாட்டினிற்
கவேண்டும். அங்ஙனநில்லாது பெரியவுடல்காலஞ்சென்றும்

சிறிதாயுஞ் சிறியவுடல்காலஞ்சென்றும் பெரிதாயுமிருத்தலாற்
பூதக்கூட்டத்திற்றோன்றும்றிவன்று. கன்மத்துக்கீடாகவடிவெ
டுத்துக்கோடலாமென்று கருதுவாயாக. எ-து. நீடுதல் நிலைபெ
றுதல்.

இச்செய்யுளு மறிவுடற்குணமே, பூதங்களினுடைய புண
ர்ச்சிவிசேஷங்களினுலே காயமும்றிவுமேறிக்குறைந்திருத்தெ
ன்றுகூறுவதனை யல்லவென்றும்றுத்துக்கூறிற்று. (கஉ)

போதமும் மெலிவாகியும் மலிபூதமானவை கூடலில் என்
பதனைபோதவும் மெலிவாகியும் மலிபூதமானவைகூடலில் என்
றோதி மிகுந்தபூதங்களானவை மிகவுங்கூடினபோது என்று
ரையுரைத்தனர் ஞானபிரகாசர். மற்றோருரையாசிரியரும் இ
துவேகருத்தாய்க்கூறியிருக்கின்றனர்.

இயல்புகாணியையென்னின்வேறிசைபெண்ணோடா
ணிருதன்மையாஞ், செயல்கொளாவிவர்செய்திகாரண
மாகவந்துசெனிப்பதே, னியல்பதாமுடல்பூதகாரியமா
வதும்மிலையாகுமான், மயலதாம்வினையாலொருத்தன்
வகுத்ததன்மையின்வந்ததே. (கங).

(இ-ள்.) இயல்புகாணியையென்னில். எ-து. கன்ம மூட்
லாகவெடுத்துக்கோடற்கறிவிலலை, இவையெல்லாம் பூதவியல்
பென்றுகூறின்,—வேறிசை பெண்ணோடாணிருதன்மையாஞ்
செயல்கொளா. எ-து. (இதனைப்பொருளுக்கேற்பமாறுக.) இ
யல்பொருதன்மைப்பட்டிருத்தலின்றி வேற்றுமைப்படப்பொரு
ந்தி யிரண்டதன்மையாகிய பெண்ணொண்ணுமுறைமையைக
ொள்ளாது. — இவர்செய்திகாரணமாகவந்துசெனிப்பதேன்.
எ-து. இஃதன்றியும், பூதகாரணமாகி விரண்டதன்மைப்பட்டப்

சுபாஷ்நிதி மீது பரிகாரம்

[illegible][illegible][illegible]

1. பஞ்சாபு மாகாணம்
 2. குஜராத் மாகாணம்
 3. மகாராஷ்டிர மாகாணம்
 4. கர்நாடக மாகாணம்
 5. கெரளா மாகாணம்
 6. ஆந்திரப் பிரதேசம்
 7. தமிழ்நாடு
 8. கெளரவம்
 9. கெளரவம்
 10. கெளரவம்

சிறிதாயுஞ் சிறியவுடல்காலஞ்சென்றும் பெரிதாயுமிருத்தலாற்
பூதக்கூட்டத்திற்குள் றுமறிவன்று. கன்மத்துக்கிடாகவடிவெ
டுத்துக்கோடலாமென்று கருதுவாயாக. எ-று. நீடுதல் நிலைபெ
றுதல்.

இச்செய்யுளு மறிவுடற்குணமே, பூதங்களினுடைய புண
ர்ச்சிவிசேஷங்களினாலே காயமுமறிவுமேறிக்குறைந்திருத்தெ
ன்றுகூறுவதனை யல்லவென்று மறுத்துக்கூறிற்று. (கஉ)

போதமும் மெலிவாகியும் மலிபூதமானவை கூடலில் என்
பதனைபோதவும் மெலிவாகியும் மலிபூதமானவைகூடலில் என்
றோதி மிருந்தபூதங்களானவை மிகவுங்கூடினபோது என்று
ளாயுரைத்தனர் ஞானபிரகாசர். மற்றோருளாயாசிரியரும் இ
துவேகருத்தாய்க்கூறியிருக்கின்றனர்.

இயல்புகாணியை யென்னின் வேறிசைபெண்ணோடா
ணிருதன்மையாஞ், செயல்கொளாவிவற்செய்திகாரண
மாகவந்துசெனிப்பதே, னியல்பதாமுடல்பூதகாரியமா
வதும்மில்லையாகுமான், மயலதாம்வினையாலொருத்தன்
வகுத்ததன்மையின்வந்ததே. (கங).

(இ-ள்.) இயல்புகாணியை யென்னில். எ-து. கன்ம மூட்
லாகவெடுத்துக்கோடற்கறிவிலலை, இவையெல்லாம் பூதவியல்
பென்றுநீகூறின்,—வேறிசை பெண்ணோடாணிருதன்மையாஞ்
செயல்கொளா. எ-து. (இதனைப்பொருளுக்கேற்பமாறுக.) இ
யலபொருதன்மைப்பட்டிருத்தலின்றி வேற்றுமைப்படப்பொரு
ந்தி யிரண்டதன்மையாகிய பெண்ணொண்ணுமுறைமையைக
கொள்ளாது. — இவற்செய்திகாரணமாகவந்துசெனிப்பதேன்.
எ-து. இஃதன்றியும், பூதகாரணமாகி விரண்டதன்மைப்பட்ட

(இ-ள்.) பூதமேவுபுணர்ச்சியே புரிகாயகாரணமாகுமேல. எ-து. பூதக்கூட்டமே பொருநதப்பட்டகாயத்துக்குக்காரணமாகியின்,—காதலாண்டுபெண்ணுமேவு புணாச்சிகாரணமாவதென. எ-து. பெண்ணுணை காதலோடுபுணரும்புணாச்சிகாரணமாகவுருக்களாகாரியப்படுவானேன். ஆங்ஙனமானது,—ஆதியேயுலகத்திலாண்டுபெண்ணுமாயனைகாரிய நாதனாய்கியோடுகூடிய நதகாரணமென்பரே. எ-து. அநாதியே காத்தா நாயகியோடுகூடிப்போகததைவிருமப வதுகாரணமாகவாதியேயுலகனைக ணபெண்காரியப்பட்டுதுகாரணமாகவுருக்கள காரியப்பட்டுவருதலன்றி பூதக்கூட்டங்காரணமெனப்படாது.

இச்செய்யுளுருக்கட்டுப்பூதங்காரணமன்று கந்தாயேசிய மித்தகாரணமெனபது கூறிமறு. (ஞானம்.) ஜீவனுமுருக்களை வகுத்துக்கொள்ளவரியாது, ஸ்ரீபுமானகருமப்படியே, காத்தாவுஞ்சததிசிவமாகவடிவுகொள்ளச் சநிதிமாத்திரத்திலே சனமத்துக்கூடாகவுருக்கடோன்றுமென்றிக.

இயல்புநாணியை யெனனுஞ்செய்யுணமுத லிச்செய்யுட்காறு முருக்கடகுப்பூதங் காரணமெனறென்று மறுத்துக்கூறிமறு. (கரு)

கந்தமவெமமைகலந்திடும்புனல்கன்மமென்செய்ததென்றனை, சந்தனந்தழல்சாரநீரிருதன்மையுற்றிடுமாறதோர், தந்தகன்மமிரண்டணைந்துதருஞ்சுகத்தொடுதுக்கமுஞ்சிந்தியாவெழுசீவனுற்றிடுமவேறுடறகிலேதேறிடே

(இ-ள்.) கந்தமவெம்மைகலந்திடும்புனல்கன்மமென்செய்ததென்றனை. எ-து. புனலானது சந்தனத்தினைக்கூடிககுளிர்தும நெருப்பைக்கூடி வெப்பங்கலந்துமிருத்தலா லிஃ. தென்ன

கனமஞ்செய்தது, ஆதலாற்கனமமில்லையென்று கூறினாய்,—சாதனர்தழலசார நீரிருதன்மையுற்றிமொறதோர். எ-து. நீயுவமங்கூறிய நீர் சந்தனத்தையுந்தழலையஞ்சார வொருபொருட்குரணதெனமையுண்டானவாறுபோல விசாரிப்பாயாக,—தந்தகனமமிரண்டனைந்துதருஞ்சுகத்தொடுதுககமும். எ-து. கன்மமிரணுவைகைப்படப்பொருநதச சுகதுககங்களைக்கொடுக்கும்,—சிந்தியாவெழுசீவனுற்றிமே வேறுடற்கிலேதேறிடே. எ-து. அந்தசுகதுககங்களையுற்றிந்திவிவது சேதநமானவயிருக்கல்லது அசேதநமானவருககட்கிலையெனற்றிவாயாக. எ-து. தந்தகன்மமாவது முன்னுந்நதிலறிவுண்டாகக்கொண்டதாய் பின்னந்நதிலவந்து கூடியகன்மம். 'சிந்தியாவெழுசீவனென்றது சுகதுககங்களுக்குப் பிரியாப்பிரியப்படுதலே

இச்செய்யுள் கன்மமில்லையென்பதனைமறுத்துகூறிற்று. (ஞானம்.) உன்னிலரணபெதமாச்ச சொல்லப்பட்ட விந்தியைசதன்னிய வாதிபோலன்று, சரிமுஞ்செவியுரவு மூகருநகணனுங்கிடக்கச சைதனையமில்லாமையாற சேவனைசைதன்னிய மென்றுகொள்வாயாக (சுசு)

சுகதுககஞ்சேதனவியாகரு. எ-கு. ஜீவியாதசர்ரத்திற் சாடைசாற்றி ஆபரணம்பூட்டிச சந்தனமபூசி மாலைகுட்டிப பீரோதாலககாரம்பணணினை பாடையிலெறித்துப்போனபோது மக்கிநியுந்தானுமிரண்டறக்கலந்து வேகிறபோதுரு சரிரத்திற்காணமமபாலே சுகதுககம்ஜீவனுக்கேயென்றுதஹரித்தனா ஞானப்பிரகாசா.

இன்பமெய்தி யிருந்துநீவினை யில்லையிங்கியல்பெனறிழிற், துன்பமெய்திடுவானெனமற்றிது சொல்லிடாங்கொணவல்லையேன், முன்புசெய்துமிகன்மமென்றறி க

ன்மமுமுதல்வன்னநிர், தன்பினுலுறுவிக்கும்பயனா
நகமைப்பொடநாதியே. (௧௭)

(இ-ள்.) இன்பமெய்தியிருந்து நீவினையில்லையிங்கியல் பெ
ன்றிடில் எ-து. நீ ஸ்ரீகருடன்கூடிப்போகவின்பத்தையதப
வித்திருந்து மியல்பொழியக்கன்மமில்லை யென்றுகூறில்,—
துன்பமெய்திவானென். எ-து. அந்தஸ்ரீகணீங்கினவிடத்துத்
துக்கப்படுவானென்,—மற்றிதுசொல்லிடாய் சொல்வல்லையேல
எ-து. இஃதெத்தால்வந்ததென்று சொல்லவல்லையாகிற் சொல்
லுவாயாக,—முன்புசெய்திடுகனமென்றறி. எ-து. ஸ்ரீகருடன்
கூடிப்போகத்தையதபவிப்பதும் அவனாரீங்கித்துன்பத்தைய
தபவிப்பதும் நீமுன்செய்தபுண்ணியபாலுமென்றறிவாயாக,—க
னமமுமுதல்வன்னநிர் தன்பினுலுறுவிக்கும். எ - து. அந்தப்பு
ண்ணியபாவங்களுந்தானாகவணைவதன்று, கர்த்தாவானவ நநி
வுகள்செய்த கன்மத்துக்கீடாக வறிந்ததுகசிரசத்தாலே யூட்டிவ
ன.—அப்பயனாங்கமைப்பொடநாதியே. எ-து. அறிவுக்கன்மமு
மதனைக்கூட்டுதலு மநாதியேயுள்ளது. எ - து. மற்று - அசை.
அறிவு அதிகாரமுறைமையாலவந்தது. பயன கன்மம்.

இச்செய்யுள் புண்ணியபாவமுண்டென வறிவித்தலைக் கூ
றிற்று. (ஞானம்.) துன்பம் மடலேறுகைமுதலானவை. வேம்
புகைப்பதுங் கரும்புகித்திப்பதுமியல்பென்னிற் றித்தித்ததென
றுவகைத்ததென்றுஞ்சொல்லுகிற சைதன்னியமொன்றுண்டகா
னவன்கன்மத்துக்கீடாகச்சுகதுக்கப்படுவனெனக்கொள்க! (௧௭)

அநாதியேலமைவின்றெனின்மலமாயைகன்மமனுச்சிவ
னநாதிகன்மமனுக்கள்செய்யவறிந் துகன்மமுடற்செய்யா
வநாதிகாரியமாமுடற்களசேதனம்மணையாவறிந்
தநாதியாதியமைக்கவேண்டு மமைப்பினுமநாதியே.

(இ-ள்.) அநாதியே லமைவின்றெனின். எ-து. நீர்கூறிய வையநாதியேயாமாகில ஒருவனாகுத்தெல்லையென்றுகூறி ன்,—மலமாயைகன்மமனுசசிவனநாதி. எ-து. மலமு மாயை யுங் கன்மமு மான்மாவும் காத்தாவு மநாதி,—கன்மமனுக்கள்செ ய்யவறிந்து கன்மமுடற்செயா. எ-து. 'கன்மத்தையான்மாக்கள் செய்ய வந்தக்கன்மந்தானாயறிந் தான்மாக்களுக்குருவையெடுத்த கசுட்டமாட்டாது,— அநாதிகாரியமாமுடற்களசேதனம்ம ணையாவறிந்து. எ-து. அநாதியேகாரியப்பட்டுவருமுடற்களசே தனமாகையா லான்மாவை யறிந்துகூட்டமாட்டாது,—அநாதியா தியமைக்கவேண்டும். எ-து. ஆகையா லநாதியாகியகாத்தா வா ன்மாவையுங்கன்மத்தையு மதற்குப்பொருந்தின வருவையுமாதி யாகக் கூட்டல்வேண்டும்,—அமைப்பினெடுமநாதியே. எ - து. அப்படியவன்குட்டினகூட்டரவுமநாதியாகையா லிதுவுமநாதி தான். எ-று.

இச்செய்யுள் கன்மமு முயிருமுடலு மொருவன்கூட்டப் பதெலா லநாதியன்றென்றவிடத் திவையெல்லாமநாதியாகும்,இ வையசேதனமாகையாலே யொருவன்கூட்டவேண்டும், அது கொண்டாதியென்றுகூறப்படும். அக்கூட்டரவுமநாதிப்பட்டுவரு கையா லெவையுமநாதியென்பதுகூறிற்று.

கந்தம்வெம்மைஎன்னுஞ்செய்யுள்முத லிச்செய்யுட் காறு ங்கன்மமுண்டென்னு மதற்குப் பிரமாணங்களாக்கூறிற்று(கஅ)

காணொணுகாணங்களுக்குயிர் கண்டிடாமையினி ன்றெனிற, காணுமோகடங்கண்டகண்ணினைக்கண்டுநி த்பதுங்கண்ணதே, காணொணுதுயிர்தானுமிப்படி கண் டிடுங்காணங்களைக், காணொணுகாணங்களுக்குயிருண் மைவாதுங்கண்டிடே (கக)

(இ-ள்.) காடுநொணுகரணங்களுக்கருயிர் கண்டி-டாமையினி
ன்றெனின். எ - து. புறக்கரணங்களுக்கருயிர்காணவொண்ணு
நாகையாற் காட்சிக்குப்புலப்படாமையி னான்மாவென்றென்
றில்லையென்றுகூறின்,— காணுமோகடங்கண்டகண்ணினைக
ண்டுநிற்பதுங்கண்ணதே. எ - து. (இதனைப்பொருளுக்கேற்பமா
று) சர்ரமானதுதன்னைக்கண்டகண்ணைத் தான்காணவறறோ
டு, சர்ரமத்தைக் கண்டுநிற்பதுங் கண்ணுக்குள்ள தொழிலேசா
ன,—காடுநொணுதுயிர்தானுமிப்படி. எ - து. காட்சியளவையா
ட்பகண்ணுக்குக் காணவொண்ணுதெனறவுயிரு மித்தனமை,
து,—கண்டிடுகரணங்களை எ-து உயிர்சேதனமாகையாற் ச
ரணங்களைக்கண்டுநிற்கும்,—காடுநொணு கரணங்களுக்கரு. எ-து
கண்டிடுகரணங்களுக்கருயிர்சேதனமாகையாற் சரணங்களுமவவான்மாவ
ட்காணவொண்ணுது,—உயிருணமையாவதுங் கண்டிடுதே. எ-து
புலையாலான்மாவெழுணமையாகவுண்டெனவறிவாயாக, எ-து

இச்செய்யுள் காட்சியளவைக்குக் காணப்படாதாகையா
லான்மாவில்லையென்றவளை யுண்டெனமறுத்ததுகூறியது ()

அங்கியானதுதானுமொன்றை யனைந்துநின்றநிக
ழத்திடும், பங்கியாதுயிர்தானுமிப்படி. பற்றியல்லதுநி
ன்றி, தென்குமாரதயிலதையுண்டெழு தீபமானதெரி
நிதிடு, மங்கதாழுடனின்றுகன்ம மருந்தியாருடோவதே.

(இ-ள்.) அங்கியானதுதானுமொன்றை யனைந்துநின்றநிக
ழத்திடும் பங்கியாதுயிர்தானுமிப்படி. பற்றியல்லதுநின்றிதாது
எ - து. நெருப்பானதோரிந்தனத்தைப்பற்றிநின்ற தன்வடிவைய
ட்காட்டுந் தன்மையன்றி தனித்துநின்றதன் வடிவைக்காட்டு
ந் தன்மையையுடைத்தன்று, அதுபோலவான்மாவெழுந்தருளை
க்கூடியன்றிநித்கமாட்டாது,—என்குமாரதயிலத்தையுண்டெழு

திபமானதெரிந்நிடும். எ-து. தகனீ யெங்குநிறைந்தவெண்ணெயைப்பருகி யோங்கியதிபமானதெரியாகிறகும்,— அங்கதாழுடனினனுகன்மமருந்தியாருயிராவதே. எ-து. அப்படி கன்மத்தாலெடுத்தகுகொண்டகாயத்தினின்றுங் கன்மத்தைப்புசிப்பதான்மாவாம். எ-து. திரி காயத்திற்கும், எண்ணெகன்மத்திற்கும், திபமானமாவிற்குமுலமை. பங்கியாது-அழியாது.

இச்செய்யுளானமாவொன்றோடுகூடியல்லது தனித்தநல்லாதென்பதுகூறியது. (௨௦)

அறிவுதானுடலத்தின்வேறதுவாயிறந்துபிறந்திடினறிவுமுனபுளதிற்குவந்துமறிந்திடாமையதினறெனினறிவையோகனவததுநீநனவீததையன்றுதரத்திருந்தறியுமவவறிவோமயககறிவாதலாலறியாதுகாண். (௨௧)

(இ-ள்.) அறிவுதானுடலத்தின்வேறது வாயிறந்துபிறந்திடினறிவுமுனபுளதிற்குவந்துமறிந்திடாமைய தின்றெனின், எ-து. அறிவான திவ்வுடலத்தின்வேறப்பட்டிறந்தும் பிறந்துநகிரியுமாயினவ்வறிவுமுன்புள்ளதாயி னிப்பிறப்பினு மறியாமையின்றி பறவேயாயிருக்கவேண்டும். அஃகில்லையெயென்று நீகூறின்,— அறிவையோகனவதது நீ நனவததை. எ-து. நீ கனவுகாணுமிடத் தககனவைநனவென்பதன்றிக் கனவென்பதறிதியோ? அஃதன்றியும்,—அன்று தரத்திருந்தறியுமவ்வறிவோ மயக்கறிவு, எ-து. நீ மாதாவுதரத்திலமுந்தறிந்தவறிவோ பூததேகமானபினபுமயங்கினவறிவு,—ஆதலாலறியாதுகாண், எ-து. ஆகையாலிறந்தும்பிறந்துநகிரிகையால் ஆன்மாவுக்கறியாமையே குணங்காண். எ - து.

இச்செய்யுளான்மாவறிவாகி லெப்பொழுதுமறியவேண்டுமென்பதனைமுதுத் தான்மாவுக்கறிவுமறியாமையுக்குணமெனக் கூறினது. (௨௨)

இறந்திடும்மறிவேபிறந்திடென்பதிங்கிசையாதெ
னி, னுறங்கிடும்பொழுதின்றிநின்றணர்விங்குதித்திடொ
றதோர், பிறந்தவிவ்வுடல்போகவேறுடல்பின்புவந்தமை
பேசிடின், மறந்திடங்கனவத்தின்வேறுடல்வந்தவாறும
தித்திடே. (௨௨)

(இ-ள்.) இறந்திடும்மறிவே பிறந்திடென்பதிங் கிசையா
தெனின். எ-து. இறந்தவறிவேபிறக்குமென் நிவ்விடத்துக்கூ
றியது பொருத்தமுடைத்தன்றென்று நீகூறின, —உறங்கிடும்
பொழுதின்றி நின்றணர்விங்குதித்திடொறதோர். எ-து. நீதுயி
ல்செய்யுமிடத்து முகத்திற்பாம்பேறவு மறிவின்றிக்கிடந்து வி
ழித்தவிடத்துணர்வினின்னு பாம்பைக்காணவும் பயப்படுமாறு
விசாரிப்பாயாக, —பிறந்தவிவ்வுடல்போக வேறுடல்பின்புவந்த
மைபேசிடின். எ-து. இப்போதெடுத்துக்கொண்ட காயங்கெட்
டாற் பின்புமற்றொருகாயமுண்டாம்படி. யெப்படியென்றுசொ
ல்லின், —மறந்திடங்கனவத்தின் வேறுடல் வந்தவாறுமதித்தி
டே. எ-து. நனவையறந்திடங்கனவி லுன்னையெடுத்துக்கொண
கிரியுமுட லுன்னைக்கூடியவாரெத்தன்மை யத்தன்மையாக
வென்றறிவாயாக. எ-து.

இச்செய்யு எறிந்தவறிவுபிறவாதென்னுமதனையு முன்புள்
ளாக்குமதேகம்வந்து பின்புடலாகாதென்பதனையு மறுத்துக்கூ
றிற்று. (ஞானம்) அன்றியுமொருஜம்மத்துவைத்தபொருளைப் பி
றிதொருஜம்மத்துச் சாத்திரப்பிரமானத்தா லறிந்துகாட்டுதலும்,
பிசாசாதி ஜநமரணகாலத்துவிருத்தார்த்தத்தை யடுத்தவர்க்கறி
வித்தலுளவாகவுங்காணுநின்றாயிதனையறிவாயாக. (௨௨)

கரணம்வாயுவிடத்தடங்க வடங்கிவந்தெழுகாரிய,
மூரணமானவிடத்துமற்றிவைமாய்ந்துபின்புவருஞ்செய

ல், கிரணமார்க்கலைகெட்டுதிப்ப விறப்பினோடுபிறப்பையு
ந், தரணியோர்கண்மதிக்குரைப்ப ருயிர்க்குமிப்படிசாற
றிடே. (உரு)

(இ-ள்.) கரணம்வாயுவிடத்தடங்க வடங்கிவந்தெழுகாரிய
மரணமானவிடத்துமற்றிவைமாய்ந்துபின்புவருஞ்செயல். எ-து
(இதனைப்பொருளுக்கேற்பமாறுக.) ஒருவன்மரணமானவிடத்தி
ந்கிரியங்கள்கெட்டுப் பின்பவைவருமுறைமைப்பாடெத்தன்மை
த்தென்னில்? ஒருவன்மூர்ச்சித்தவிடத்துக் கரணங்கள்வாயுவி
டத்தொடுங்க வவ்வாயுவுஞ்சேட்டைகெட்டுப் பின்பவன்மூர்ச்
சைதீர்ந்தவிடத் தக்கரணங்கள்சேட்டைபட்டாற்போலும். இத
ன்றியும்,—கிரணமாகலைகெட்டுதிப்ப விறப்பினோடுபிறப்பையுந்
தரணியோர்கண்மதிக்குரைப்பர். எ-து. மதியினதுகிரணம்பொ
ருந்தினகலை டன்னிடத்துக்கெட்டுந்தோன்றிய மூலகத்துள்,
ளோரதனைமதிக்கு மிறப்பும்பிறப்புமாகக் கூறிநிற்பார்கள். அது
போல,—உயிர்க்குமிப்படிசாற்றிடே. எ-து. ஆன்மாவுக்குமிப்படி
க் கூறுவாயாக. எ-று.

இச்செய்யு ளாஈ ணா மாவினுடையதூலகாவத்தினுள்ள கரண
ங்கள் ருச்சுகமகாயத்திலும்பொருந்துமென்பது மான்மாரித்திய
மென்பதுங்கூறிற்று.

காடுறாறாகரணங்களுக்கென்னுஞ்செய்யுண்மாத லிச்செய்
யுட்காறு மீளவுமான்மாவில்லையென்று மான்மாவுக்கறிவில்லை
யென்று மிறந்தவறிவுபிறவாதென்றுங்கூறுவதனை மறுத்துக்கூ
றிற்று. இதனால்வாயுவியங்காதகாலத்துக் கரணமியங்காதெண்
க்கொள்க. (உரு)

பூதமானவைகாரியங்கள்பொலிந்துமன்னியழிந்திடு
மாதலாலொருநாதனிற்குள்ளென்றறிந்துகொளையனே
பேதமானகடாதிமண்ணினில்வந்தவாறுபிடித்திடிந
கோதிலாதகுலாலனல்வரு செய்கையென்றுகுறிப்பரே.

(இ-ள்.) பூதமானவைகாரியங்கள்பொலிந்துமன்னியழிந்தி
டு மாதலாலொருநாதனிற்குள்ளென்றறிந்துகொளையனே. எ-து.
ந் கூறியபூதங்கள்காரியப்பட்டுப்பொலிவினையுடைத்தாயப் புசி
ப்பளவுநிலைபெற்று மீளவுமழியாநிற்கும், ஆதலாலிதனையாகியு
மழிததுஞ்செய்வானொரு கர்த்தாவுண்டென்றறிவாயாக.— பே
தமானகடாதிமண்ணினில் வந்தவாறுபிடித்திடிந். எ-து. (இந
னையொருநாடுக்கேற்பமாறுக) மண்ணினிடத்துக் கடாதிபேதம
வந்தாற்போலப் பூதகாரியமேகாயமெனினில்,— கோதிலாதகு
லாலனல்வருசெய்கையென்றுகுறிப்பரே. எ-து. அம்மண்ணுந்
குற்றமில்லாதகுலாலனது செய்கையாற் காரியப்பட்டாற்போல
க கர்த்தாவினுடையசெய்சையாற் பூதமும்காரியப்பட்ட தென்
றறிவாயாக. எ-து. ஐயனே என்றதிகழ்வின்கண்வந்தது. ஆதலா
லசேதனமாகியமிருத்துச சேதனனாகியகுலாலனாலே காரியப்ப
டுமாபோலப் பிரபஞ்சமீசரானலேகாரியப்படுமென்றறிவாயாக.

பூதமானவைகாரியங்கள் பொலிந்துமன்னியழிந்திடு மாத
லாலொருநாதனிற்குள்ளென். எ-து. பூதங்களானவை காரியங்க
ளாகப்பொலிந்துதோன்றி நின் றொடுங்காநிற்கும், ஆதலாலேயி
வையிறைத்தோற்றி நிறுத்தியொடுக்க வொருகர்த்தாவுளன் எ
ன்றானப்பிரகாசர்.

வேதஞ்ஞானஞ்ஞானம்மறியாவிழப்பொருள்பேதை
பாற்றாதனையிருகாண்டந்திடுதோழன்வன்மைசெய்தொ

ண்டனும், காதலாலடியார்களுக்கெளியானடிக்கமலங்க
ணீ, காதலாலணையீண்டன்வேண்டினவிம்மையேதரு
ங்கண்டிடே. (௨௫)

(இ-ள்.) வேதனானனானம்மறியாவிழுப்பொருள், எ-து.
பிரமாவும் விஷ்ணுவும் இருகரு யசா சாமம் அதாவணமென்னு
நாலுவேதமும் மறிதற்கரிதாகிய விழுமியபொருள்,—பேதைபாற்
றாதனாயிருகானடநகிடு தோழன்வன்மைசெய் தொண்டனாகு
எ-து. (இதனைப்பொருளுக்கேற்பமாறுக) வலிதாட்கொண்ட
சுந்தரநாயனார்க்குத்துதனாயப் பரவைநாச்சியாரிடத நிரவின்
ணணிருகானடந்த துணைவன்,—ஆதலாலடியார்களுக்கெளியா
ன், எ-து. அப்படி பிரமவிஷ்ணுகளுக்கரியனாயினு மடியார்க
ளுக்கெளியனா யெண்ணியவையிம்மையிலே கொக்கெத்தக்கவ
னாகையால்,—அடிக்கமலங்கணீகாதலாலணை, எ-து. அவனபுரீ
பாதகமலங்களை நீ விருப்பத்தோடும்வழிபடுவாயாக,—ஈண்டன
வேண்டின விம்மையேதருங்கண்டிடே, எ-து. விரும்பியபொ
கத்தையு மிம்மையிலேதருவனாதலால் அவனைமெய்யாகக்கா
ணபாயாக, எ-து, வன்மைசெய் தொண்டனென்பதனைக் கர்த
தாவையேவறகொள்ளுத்தொண்டனெனினுமமையும்.

பூதமானவையென்னுஞ்செய்யுளு மிச்செய்யுளும் பூதங்க
ளையுங்கூட்டிப் போகமோகூங்களையுங்கொடுப்பன் கர்த்தாவெ
ன்பதுகூறிற்று. இதனால் வேன்மீம்விடயமும் பத்திபண்ணு
வையாகிலிம்மையினுமதுபவிப்பது, கடுகெனச்சிவனைவழிபடு
வென்பது. (௨௬)

அடியார்களுக் கெளியான், எ-து. “பாராவீசும்புளார் பா
நாளத்தார்புறத்தா, ராராலுங்காண்டற்கரியா நெமக்கெளிய
பேராளன்” என்னும்திருவாசகத்தை உதகரித்துக்காட்டினர்
ஞானப்பிரகாசா.

பொன்குலாவமுணிக்கலன்கண்மலம்புகிற்கைபொருந்திடா, மின்குலாமிடையார்கடா முலகத்தின்வேட்கை விடும்பொருள், புன்புலான்மலமூத்திராதிபொசிந்துநாறு புலைக்கல, மென்கொலாமிவர்மேல்விழுந்ததிவற்றினென்பெறவெண்ணியே. (உசு)

(இ-ள்.) பொன்குலாவமுணிக்கலன்கண்மலம்புகிற்கைபொருந்திடா. எ-து. பொன்னுல்விளங்கப்படாநின்றமணிகண் மலத்திடைவிழுந்தா லம்மலத்தினசுத்தத்தாற் கையாலெடுத்தல் பொருந்தாது,— மின்குலாமிடையார்கடா முலகத்தின்வேட்கைவிடும்பொருள். எ-து. அதுபோல, உலகத்துமின்போலறுடங்கினவிடையையுடைய மகளிர்பான் மிக்கவிருப்பமுஞ் செயற்கைமணநீங்கினாலுண்டாகிய வசத்தமிருகிகண் டாசையைவிடத்தக்கபொருளாம். அஃதென்போலவெண்ணில்,— புன்புலான்மலமூத்திராதிபொசிந்துநாறு புலைக்கலம். எ-து. புல்லிதாயவிரத்தமல மூத்திராதிகண்முதலானவைகசிந்து மிகவுந்துர்க்கந்தத் தையுடைத்தாகிய பொல்லாக்காயமாகையால்,— என்கொலாமிவர்மேல்விழுந்ததிவற்றினென்பெறவெண்ணியே. எ-து. இம்மலமூத்திராதிகளி லென்னபெறுதற்குவிசாரித்திவர்களிடத்து விருப்பமுண்டாயது. அஃதல்லவாயினியாதுண்டாம். எ-று.)

தோவிரத்தமிறைச்சிமேதையெலும்புமச்சைகவேதநீ, ராலெடுத்தமுடைக்குரம்பையழுக்கினோடுபுழுக்குழா, நூலொழுக்கினோழையீரனுரைக்குமுத்திரபாத்திரஞ், சேலடர்த்தகண்ணூர்களென்பதுதேர்மலத்திரடிண்ணமே. (உ௪)

(இ-ள்.) தோலிரத்தமிறைச்சிமேதை யெலும்புமச்சைசுவேதநீ ராலெடுத்தமுடைக்குரம்பை. எ-து. துவகரு உதிரம் மாம்சம் மேதை அத்தி மச்சை சுககிலஜல மிவையிற்றினாலேயெடுத்துக்கொண்ட தூர்க்கந்தமாகியகாயம்,—அழுக்கினோடுபுழுக்குழாநூலொழுக்கிகொழையீர ஜுனாக்குமூத்திரபாத்திரம். எ-து. அதுவன்றியும்,—ஊத்தையுடன் கிருமித்திரள் நூலொழுநங்கோழை யீர லிவைகளாற்பொங்கிநுணாக்கு மூத்திரபாண்டமாதலால் அப்படிப்பட்டகாயத்தையுடையமகளிர்,—சேலடாதகணனாகளென்பது தேர்மலத்திரடிண்ணமே. எ-து. சேலிரண்டடுத்தாற்போலும் கண்ணையுடையானொன்றுசொல்லுவ தெத்தாலென்றுவிசாரிப்பாயாக ; விசாரிகருமிடத்துச் சர்வமுநிச்சயமாகமலத்தொகுதியாம். எ-று.

பொன்குவாவுமென்னுஞ்செய்யுளு மிச்செய்யுளும் ஸ்ரீபோகத்தைமெய்யென்பதனை மறுத்துக்கூறிற்று. (உஎ)

ஆசையுற்றுழல்குரங்களசுத்தமேவியனைந்துதின்
றேசுகித்தனவாயிடுஞ்சுகமேழையோடுறுமின்பநீ
மாசதற்றொளிரீந்தசுத்தவளந்தருஞ்சுகவாரிகா
ணீசனுக்கடிமைத்திறத்தினிசைந்துநாம்பெறுமின்பமே

(இ-ள்.) ஆசையுற்றுழல்குரங்களசுத்தமேவியனைந்துதின்
றேசுகித்தனவாயிடுஞ்சுக மேழையோடுறுமின்பநீ. எ-து. (இதனைப்பொருளுக்கேற்பமாறுக) அறிவின்மகளிரோடு நீ யின்பசுகமுறுவது ஆசையிருத்துத்தமோறும்பன்றியானது மலத்திற்புகதனைப்புகித்து அதனிற்புரண்டு மிகவுஞ் சுகத்தையடைந்தனவாய்நிற்பனபோலும். அங்ஙனமன்றியும்,—மாசதற்றொளிரீந்தசுத்தவளந்தருஞ்சுகவாரிகா ணீசனுக்கடிமைத்திறத்தினிசைந்துநாம்பெறுமின்பமே. எ - து. (இதனைப்பொருளுக்கேற்

பமாறுத.) சர்ததாவுக்கடிமைத்திறஞ்செய்து யாங்கள்பெறுமின பமாவது குற்றமற்றுவிளங்கும்படியா யழியாததாய் நினமலமா யிருக்குஞ்சிறப்பினைபுடைத்தாகிய விற்பசமுத்திரங்காண.எ-து.

இகழ்ந்தநீ றோந்திழையாதம்மைச சீயென்றெனணை தூர்த்தனைவதென்னென்னிற் சொல்வோம் “புத்திரரைக்காமுறந வாநோட்புணாவார்தல், லுத்தமாநு லோர்த்துணைப்போலோ, காலமும்திரமு முண்டிகலவியினுங், காலமுமுண்டோவுனக்கு ககாண்.” என்றுவிதந்துகூறினர் ஞானப்பிரகாசர்.

குரோதமேகுணமாயிருந்தவர் சாந்திரன்மைகுறிக கொளா, ரராகமேயனைவார்களாசை யறுத்தவிற்பமறி நதிடார், பராவுதேவாபராவுதூயபராபரன்னடிபற்றிநீ, விராவுமெய்யில்விடாதவிற்பம விளைந்திடுமமிதுமெயம் மையே. (2கூ)

(இ-ள்.) குரோதமேகுணமாயிருந்தவர் சாந்திரன்மைகுறி ச்கொளார்.எ-து. கோபமிகுதியையியல்பாகவுடையார் பொறையினுலுண்டாகிய நன்மையையறியமாட்டார்,— அராகமேயனைவார்களாசையறுத்தவிற்பமறிந்திடா. எ-து. ஆசையேதமக்குக்குணமாகவுடையவர்கள் அவ்வாசையையறுத்தவர்களுக்கு ண்டாகிய சுகத்தை யறியமாட்டார்கள், அவர்களைப்போல நீயுஞ்சிற்றின்பமாகிய ஸ்ரீபோகத்தைக்கைக்கொண்டு பேரின்பமாகியபிரமாதந்தத்தையறியாய். அஃதறியவிரும்பின்,— பராவுதேவாபராவுதூயபராபரன் னடிபற்றி நீவிராவுமெய்யில்விடாத விற்பம்விளைந்திடம் மிதுமெயம்மையே. எ-து. இந்திராதிதேவாக்களாற்பரவப்பட்ட பிரமவிஷ்ணுக்களாற் போற்றிசெய்யப்படும் சத்தமானபைக்குமேலானவனது ஸ்ரீபாதங்களைப்பற்றுக்கோ

டாகக்கொள்வாயாக, அதனால் பொழுதேயுன்னுடைய சரீரத்தினனிலே பொருக்காலுநீங்காத சுகாதந்தம்பிரகாசிகமும். இது சத்தியம். ஏ-று

பராவ்விர்வென்றசொல நீட்டல்வழிநீட்டலென்க.(உசு)

குரோதமே குணமாயிருந்தவா சாந்தின்னமகுறிக்கொளா
ராகமேயனைவார்களாசை யறுத்தவின்மற்றிந்திடா. ஏ - கு
“ஒழுததானா யொன்றாக வையாரோ வைப்பா, பொறுத்தானாப்
பொன்போற பொதிந்து” “பாபத்திற்கே துநீங்காப் பழியினிற்
கேதுவென்றே, கோபத்தைக்கடிந்தாதாமே யின்புறுங்குண
ததாரிங்குங், கோபக்காவாயையுள்ள மெனுமுறைவைத்துக்கொ
ண்டாற, ருபத்தையுறுவாரிங்கு மங்குமாசாரபாவாரோ.” “எரி
யானகோப மெழுபோதிலாறி யினிதாயகடற்யெகிரே, சிரியாகி
ராகாசன பெரியோசுளசிற நீனைவார்களவேறுகிலரே” “நஞ்சு
யின்னுகாததருளு நம்பனைப்போற்றெய்வமில்லை, யஞ்செழுத்தை
ப்போல்நல லனுவுமில்லை, யிஞ்சியொளிர், சைவசமயந்தனக்
கொப்பாந் சமயமில்லை, துய்யபொறைக் கொப்பாந் சுசம்”
என்பதும், “அவாவென்பதெல்லா வுயிர்ச்சுந், தவாஅப்பிறப்பி
னுமவித்த” “இன்பமிடையரு தீண்மெவாவென்னுந், துன்பத்
துட்டுன்பங்கெடி” “வேண்டாமையென்னவிழுச்செல்வமீனை
டிவலை, யான்மெஃதொப்பதில்” “வேண்டங்கால்வேணமெ பிற
வாமைமற்றது, வேண்டாமையேண்டவரும்” “ஆசைப்படப்பட
வாய வருந்துன்பங்க, ளாசைவிடவிடவானந்தமாமே” “ஆசை
க்கடி யானகிலலோகத்தினுகு, மாசற்றநல்லடியானுவன், ஆ
சை, தனையடிமைகொண்டவனே தப்பாதுலகந், தனையடிமை
கொண்டவனேதான்.” “ஆசையுற்றகொப்பா மருந்துயரொன்
றில்லை, யாசையற்றகொப்பாமின்பாதிதனை-பூசைபணற், கொப்
பாந்தருமமில்லை யொன்றொருவந்தேளாதற், கொப்பாம் பெரு

மையிலேயோர்” என்றும், மெய்யில்விடாத விற்பம் வினைந்தி
மெ. எ-ரு. திருவாசகம் “காயத்துள்ளமுதூறழநீ கண்கொள்
னென்றுகாட்டிய, சேயமாமலர்ச்சேவடிக்கணஞ் சென்னிம
ன்னித்திகழுமே.” எ-ம. சிவதருமோத்திரம். “ஆசைமுதலாமா
சனைத்துமறுததேவுடலும்வெறுத்தரிய, தேசன்சிவன்பொற்பாத
மலர் செறிந்தாரிற் பைமறந்தாரகள், பேசற்கரியபெருமையி
னைப் பெற்றாரல்லர்கற்றாலு, மாசுமலிந்தவாசையினான் மயங்கி
த்துயங்குமானுடே” எ-ம. நற்கீரர் “வென்றைந்துகாமாதிவே
றறுதது மெல்லவே, வொன்றந்னைதிடே வொன்றலாகு, செ
ன்றங்கை, மானுடையா நென்னையுடையானவட்கயிலே, தானு
டையான்நன்னுடையதான்.” எ-ம். உதஹரித்தனா ஞானப்பி
ரகாசா.

காமமாதிகுணங்களைச்சுகமென்றுகொண்டனைகாதலாற்
றாமமாரழலங்கிசீதமலிந்தபோதுசுகந்தரு
நாமமார்தருசீதம்வெம்மைநலிந்தபோதுதருஞ்சுகஞ்
சேமமாகியவின்பமாமிகுதெய்வநன்னெறிசேரவே. (௩௦)

(இ-ள்.) காமமாதிகுணங்களைச்சுகமென்றுகொண்டனை.
எ-து.காமக்குரோதலோபமோக மதமாற்சரியமிடம்பை யகங்கா
ரமென்கின்ற விவையிறறைச் சுகமென்றுகொண்டாய்.அஃதெ
த்தனமையென்னில்,—காதலாற்றாமமாரழலங்கிசீதமலிந்தபோ
துசுகந்தரும்.எ-து. குளிர்மிக்ககாலம்வெப்பவிருப்பத்தால் புகை
பொருந்தினவழல்சுகத்தைத்தருவதுபோலவும்,— நாமமார்தரு
சீதம்வெம்மைநலிந்தபோதுதருஞ்சுகம். எ-து. வெப்பமிகுத்தவி
டததுப் புனலென்றுபெயராயுடைய நீரின் குளிர்ச்சியையடை
ந்தபோது சுகத்தைத்தருவனபோலவுமாம், காமமாதிகளாலுண்
டாகியசுகம், இஃதென்றி,—சேமமாகியவின்பமாமிகுதெய்வநன்

னெறிசேரவே. எ-து. கர்த்தாவினுடைய ஞானமாத்நிரத்திலே கூடின லொருக்காலும்விடாதவன்புணடாம். ஆதலாலதனோடு கூடுவாயாக. எ-று. காமமாதியென்றதனாற் காமச்சுகமிருவகைத்து, அவைசாங்கமுபாங்கமென்பது. சாங்கமாவது, ஆலிங்கனமு முத்தமு மிடற்றினுண்டாமொலிபேதங்களு நகக்குறிகளும் பல்லிகுறியுமங்கதாடநமு மங்குலிமர்த்தநமுஞ் சும்பநமுதலிய யிவைபோல்வன. உபாங்கமாவது. அன்னவஸ்திரபூஷணசந்தன தாம்பூலாதிகள். (௩௦)

காமமாதிருணங்களைச்சுக மென்றுகொண்டனே காதலாற்றாமாமாழலங்கிதே மலிந்தபோதுசுகந்தரு நாமமார்தரு சேதவெம்மை நலிந்தபோதுதருஞ்சுகம். எ-கு. காமமென்னுஞ்சுரதமுதலியருணங்களை யுனதறியாமையாலும் விருப்பமிருதியாலுஞ்சுகமல்லாதிருக்கவும் ஒருபாதியினாலே சுகமென்றுகொள்ளாநின்றனை, அவைசுகமன்று, எப்படியென்னில்? புகையொடுங் கூடியமுலாநிற்கு மக்கிரியானது சேதமானதுமிருந்தபோதுசுகத்தினைத்தரா நிற்கும், பயத்தினைச்செய்யுஞ் சேதமானதுஷ்ணமிருந்து வருந்தினபோது சுகத்தினையுதவாநிற்கும். இவையிரண்டுமெப்போது நித்தியமாய் நிலைநிற்பதன்று. அஃதன்றியும், ஒன்று மிருந்துவருந்தினபோது ஒன்றுசுகம்போன் நிருத்தலா விரண்டுந் துககமென்றேயறிக. ஆதலாலிவைபோ லுன்னுடைய காமமென்னுஞ் சுரதமுதலிய ருணங்களைன்றா ஞானப்பிரகாசர்.

படிக்குதல்கள்சிவாகமம் பசுபாசமோடுபதித்திற, மெடுத்தியம்புவதிசன் வாகமழலேத்திடுந்தொழிலென்றுமே, விடுத்திடும்பொருள்காமமாதிகள் வேண்டிடு

மபொருளின்டருள், முடித்துமுமமலமவிட்டு நின்மல
னோடுநின்றிடன்முத்தியே. (௩௧)

(இ-ள்.) படிக்குதூல்கள்சிவாகமம். எ-து. சிவநெறியாவி
யபேரினப் மெய்தப்படிக்குதூல்களாவன? வேதாகமங்கள்.—
பசுபாசமோடு பகித்திறமெடுதகியம்புவது. எ-து. அவாகனெடு
தூசு சொல்லுஞ்சொல்லாவது? பதிபசுபாசத்திறங்கள்.— ஈசன்
வாகமழலேத்திடுதொழில். எ-து அவர்கள் விரியையாவன? ப
மெய்வரனுடைய ஸ்ரீபாதங்களைவணங்குகை,—என்றுமேவ்வி
தநிலிம்பொருள் காமமாகிகள். எ-து. எப்போதும்வாகள் கைவி
டும்பொருளாவன? காமக்குரோதமுதலானவை,—பேணாடிடும
பொருளின்டருள். எ-து. அவர்கள்வேண்டும் பொருளாவன?
மிகவருள்.—முடித்து. எ-து. ஆகையால்பபடி மூன்றுபதாந
தகையுமுற்றுப் பெற்றிருத்தி,—மும்மலம்விட்டு நின்மலனோடு
நின்றிடன்முத்தியே எ-து. மலதகிரயங்களையும்விட்டுக் காந
தாவோடுகூடுதல முடிவியினபம். ஆதலால், நீயுமிசெயலிலே
நிற்பாயாக. எ-து இதனால் நாலுபாதமுமடங்கியவாறுகண்க
கொள்க.

ஆசையுறறுமுன்னுஞ்செய்யண்முத லிச்செய்யுட்காறு
முலோகாயிதனை நீராகரித்துப்பேரீன்பததை யதுபவியென்று
கூற்றறு

உள்ளதாவதென்னுஞ்செய்யண்முத லிச்செய்யுட்காறுஞ்
செய்யுட்காறுமுப்பத்தொன்றினு முலோகாயிதன்மதத்தைமறுத
யகூற்றறு. பிரசஸ்பதியிந்திரனை மயக்கியவழியைநீக்கிப் பா
மேஸ்வரனைவழிபடுவாயெனபதுகருத்து. உலோகாயிதா மிச்சிரசா
வாகன், இரணியகர்ப்பசாவாகனென்றிருத்திறத்தார். (௩௨)

உலோகாயிதன்மதமறுதலைமுற்றிற்று.

பாயிரமுட்படசெய்யுள் = ௬௨,

பௌத்தரிற் செளத்திராந்திகன்மதம்.

நீதியாவேதநூலினெறியலாவறங்கணுளு
மோத்யோனாந்துசீலமுடையராயுடலமுடிப்
போதிநீண்மரத்தின்மேவுப்புத்தநாநால்வரினும்வைத்துச
சாதிதானிலாதகொள்கைச்சௌத்திராந்திகன்முன்சாற்றும்

(இ-ள்.) நீதியாவேதநூலினெறியலாவறங்கணுளுமோதி
எ-து. நீதிசாத்திரத்தைத் தனக்கங்கமாகப்பொருந்திய வேதநூ
லெறியல்லாதவாக்கியநெறியாகிய பிடகநூலை நாடோறுமோ
தி,—ஓனாநதுசீலமுடையராய். எ-து. உருவம் வேதனை குறிப்
புபாவனை விஞ்ஞானமென்னுமைத்து கந்தங்களின குணங்களை
யுடையராய்,—உடலமுடி. எ-து. உடலைத்துவராடையாற்போ
ரத்து,—போதிநீண்மரத்தின்மேவும் புத்தநாநால்வரினும்வைத்து
எ-து. அரசினைதெய்வம்போலப்பேணி யதன்கீழ்ப்பொருந்தி
யிருக்கும் பௌத்தா நால்வகையுள்ளவர்களையும்வைத் தவாகளி
ல்,—சாதிதானிலாதகொள்கைச் சௌத்திராந்திகன்முன்சாற்று
ம. எ-து. வருணபேதமறக்காணுளு சாதியிலலாதசௌத்திராந்தி
கன்முன்னேசொல்லாநின்றான். எ-று. புத்தநாநால்வரினும்வை
த்து. எ-து. பௌத்தநாநால்வரினும்முட்கோளாகக் கொண்டென
க. நால்வராவார். செளத்திரி, யோகாசாரன், மாத்திமிகள், வை
பாடிகளென்போர்.

மேற்பௌத்தன்மதங்கூறுவானெடுத்தகொண்டார் அத
னுரிசெய்யுளவர்களுவகையொன்பதுஉம அவரின்குமுன்னா
சுசொல்லப்படுவான் செளத்திரியென்பதுஉங்கூறிற்று. நீதியா
வேதமாவது:—லெளகீகதன்மமாகிய சோதிடம் வியாகரணம்
சிற்பம் பரதம் சிண்கு சந்தசு எனக்கொள்க. நெறியலாவறங்க

ளாவன:—ஐராதமவாதமும், அகத்திருவாதமும், ஆகாசம் கா
லம திகரு காரணத்தாவமுமில்லையென்றும், குணியுமவயவியு
மில்லையென்றும், பிறவாதறாணுமெனக்கொள்க ஐந்தூசீலமா
வன:—அவறிமசை சத்தியம் அஸ்தேயம் பிரமசரியம் சங்கிரகம்
எனக்கொள்க. இவ்வைந்தூசீலமும் சாவதற்கும், சாரணநரு
தேசசீலம், உபசம்பனனற்கு நூறுசீலம், சுவவீரருக்குக் கோட
சீலம், இப்படிநிலைதோறுஞ் சீலம்பலவாம். (க)

ஒதியோனாதூசீலமுடையராய் என்பதனை மந்த்ரோரு
நாயாசிரியா (ஒதியீனாந்தூசீலமுடையராய்) எனக்கொண்டுப
ததூசீலங்களைமுடையராய் எனவும் பததூசீலமாவது கொல்லா
மை, பொய்சொல்லாமை, களவின்மை, காமமின்மை, பிறாபா
லிரவாமை எனவைந்தும், உயாந்தவாதனத்திருத்தல், கிடத்த
லின்மை, சந்தநமாலேமுதலாயினதரியாமை, பொன்வெள்ளிக
ளைத்தீண்டாமை, பாடலாடலவிரும்பாமை, உதயத்திருமுன்
பபுசித்தல்எனவும் உரைத்திருக்கின்றா, ஞானப்பிரகாசா. ஐ
ராதமவாதமென்னுங் கொல்லாமைமுதலியவைநதும் பிரதமசீ
லமாகையாத சீலமைந்தெனக்கொள்க எனவற்புறுத்தியுரைத்த
னா. அன்றியும்சாதிதானிலாதகொள்கை எ-ரு. சாதி திரவியம்
நாம குணதி காப்பஞ்ஞாதி வேதனையில்லாதஎன்றா.

முழுதுணர்ந்துலகிற்கோறன்முதற்செயன்முனிந்துமற்
பழுதிலாவருளிஞலேபரதுக்கதுககனுகித் [றும்
தொழுதுவானவரும்போற்றத்தொல்பிடகங்களான
வழுவினாகமங்கள்சொன்னமாதவனாதனுவான். (௨)

(இ-ள்.) முழுதுணர்ந்துலகிற்கோறன் முதற்செயன்முனிந்
து. எ-து. சர்வத்தையும்றிந்துயிரபஞ்சத்திற் பொய் கொலை கள

பு கட் காமங்களைவெறுதது,—மற்றும் பழுதிலாவருளினாலே பர
துக்கதுக்கனாகி. எ-து. குற்றமில்லாதகிருபையாலே யெவ்வுயித்
துன்பமுந் தன்னுயிர் துன்பம்போற் கொண்டு,—தொழுதுவா
னவருமபோற்றத் தொல்பிடகங்களான வழுவிலாகமங்கள்
சொன்ன மாதவனாகனவான். எ-து தேவாகளுந்தொழுது து
திகசுப்பட்டுவரும் பழையபிடகநூலாகிய விகழ்ச்சியில்லாதவா
கமங்களையருளிய புத்தமுனியேகாத்தாவாவான். எ-று. பழுதி
லாவருளென்பது, இராசசியத்தைசகொடுத்தும் பிள்ளைகளைக்கொ
டுததுந் தன்கண்ணைக்கொடுதது முதிர்மாம்சமுதலாயினகொடு
ததும் புறவுக்கரிந்தும் வையங்காத்துமிவைமுதலியவை.

இச்செய்யுள் பரதுக்கதுக்கனாய்ப் பிடகநூலையருளியசாவ
ஞ்ஞனாகியபுத்தமுனியே காத்தாவென்பதுகூறிற்று. (உ)

“ அருணெறியாற்பாமித்தை யாறைந்துமுட்டைக்கிப்,
பொருணமுழுதும்போதிரிழ னன்குணாந்த முனிவரன்றன்”
இஃதவாகள் சித்தாந்தத்தொகை, பிறாக்கேயுறுதிக்குமுன்றா
ன். இதுகுண்டலகேசி. தொல்பிடகமென்றது, தண்ணங்கா
ரன மகாவீரன்முதலாயின இருபத்தமூன்று புத்தர்களுஞ்சொ
னன பிடகசாத்திரங்கள் மரபேசொன்னமையான் அவை விம
மாயபிடகம், சூத்திரபிடகம், அபிதன்மபிடகம். ஆக மூன்றுமெ
ன்க. வழுவிலாகமம், முன்னொடுபின்மலையாதசாத்திரம். மற்றும்
என்றதனால் ஸ்ரீலக்ஷணபாவீனையும், தசபார்மிதையும், “தான
ஞ்சீலம் சகிரிஷ்கர்மம் பிரக்கிஞாவிரியேநபஞ்சமம், கிரதிபஞ்ச
திஷ்டாநமேத்திவிபட்சாரிதேதசா” இதுவும்பிடகம் பன்னிருசா
ர்புமுதலானவையும். இவையிற்றில் ஸ்ரீலக்ஷணபாவீனயாவது,
அசித்தியந்துக்கம் அநான்மாவென்றுபாவிக்கை. தசபார்மித்தை
யாவது, தானம் சீலம் பொறை நிஷ்காமம் பிரக்கினை வீரியம்

சத்தியம் துணிவு மயித்திரி பிதாகம் இவைபத்து முயிருறுபபுப் பொருணோச்செய்கையான மூப்பதாம். பன்னிருசார்பாவன. 'பேதமை செய்கை யுணாவேயருவுரு, வாயிலுறவேதுகாவே வேட்டகை, பற்றேபவமேதோற்றம்வினைப்பய, னிற்பெனவகுத ந வீராறுமணணிற், பிறந்தோரறியிற் பெரும்பேற்றிசுவ, ரதி யாராகிலாமுநரகிருப்பர்' இதுமணிமேகலை. பழுதிலாவருளாவது ராஜஜ்யததைக்கொடுத்தும் பிள்ளைகளைக்கொடுத்தும் கண்ணைக் கொடுத்தும் உயிரமுதலாயினகொடுத்தும் புறவுக்காகத் தசைய றிந்துகொடுத்தும் அபயங்காத்து மிவைமுதலாயினவாம். இதற கயாகள்வசநம் "மிகக்கதருங்களைமாறி மூன்றுபெய்யும் வெங்கனி றறை மிருகிந்தாமணியைமேனி, யொக்கவரிந்தொருகூற்றையி ராணடுகண்ணை யொளிகிகழுந் திருமுடியையுடம்பிவூனை, பெ ககிவிழுநருநடுகனையரசுதன்னை யின்னுயிர்போற்றேவியனா மீ னறெடுததசெலவ, மககளைவந்திரந்தவாகரு மகிழந்தேயீயும் வா னவாதாமுனறந்தபகி மாணுவுறோ." "எண்ணிறந்தகாலங்களும பொருட்டான மிகவுழன், றெண்ணிறந்தகாலங்களுநூர வொ ருவகுணர்ந்து, மெண்ணிகந்ததானமுரு சீலமிவையாககி, யெ ண்ணிகந்தகுணத்தினுனெம்பெருமானல்லனே." இது திருப்ப டிகமெனக்கொள்க. என்றுவிசேஷித்துனாததனார் ஞானப்பிரகா சா இதில் மற்றொருரூபாயிரியா தசபாமிதையில் பிதாகம் என்பதனைநீக்கி விதாரகம் என்றும், பன்னிருசார்பில், பேத மைசெய்கை உணாவு அருவுருவாயிலுறு நுகர்வு வேட்டகை பற று பவம் தோற்றம் வினைப்பயன் பிணி மூப்பு தணியாச்சார்பு. எ-ம. பழுதிலாவருள். எ-ரு. உயிர்களையிரகூழ்த்தலும் மரங்களை வளர்த்தலுமாம். எ-ம். பிடகதூலில் விம்மாயபிடகமென்பதனை நீக்கி அபிரயபிடகத்தைச்சேர்த்து மூனறெனவுங்கூறி விசேஷி த்தெழுதியிருக்கின்றார்.

மருவியவளவைகாட்சிமானமென்றிரண்டிவற்றும்
கருதியபொருள்கண்ணான ஞேயமாய்க்கணத்திற்பங்கம்
வருமுருவருவம்வீடுவழக்கெனநான்கதாகித்
தருமவையொன்றிரண்டாயத்தான்விரிந்தெட்டினுமே.)

(இ-ள்.) மருவியவளவைகாட்சிமானமென்றிரண்டு. எ-து. பிடகதூலிற் பொருந்திக்கொள்ளப்படு மளவையாவன? காக்கியு மதுமானமு மெனவிரண்டாம்.—இவற்றுகருதியபொருள்கண் ஞான ஞேயமாய்க்கணத்திற்பங்கம்வரும். எ-து. இக்காக்கியா லு மதுமானத்தாலுமறியப்படுமபொருள்க ளறிவு மறியப்படும் பொருளுமா யொருமாத்நிளையிறகெட்டுவரும்,— உருவருவம் வீடுவழக்கெனநான்கதாகித் தருமவையொன்றிரண்டாய்த் தா ன்விரிந்தெட்டினுமே. எ-து. ஞானஞேயங்களினு லுருவுமருவு ம்வீடுமவழக்குமெனநான்காகி யநான்குமொன்றிரண்டாகவி ளிந்தெட்டாகத்தரும். எ-து. கணத்திறகெடுகை நால்வகை. அ வையாவன —கெட்டுவாதத்திலும், கெட்டுக்கூயித்தலும், கெட் டொத்துகின்றலும், கெட்டுக்கெட்டேபோதலும். கணம் தாம னாயிதழையடுக்கியுளியிட்டடித்தாலெட்டிதழுதுமெல்லை.

இச்செய்யுள் பெளத்தசமயத்திற்கொளளுமளவை யின்ன தென்று நால்வகைப்பாரிப்புங்கூறிற்று. (உ)

மருவியவளவை. அவிசநவாதிவிக்கியானம், பிரமாணமாகி அதிற் பிரிவு. காக்கி. எ-து. பிரத்தியக்ஷம். கல்பனாபோதம் பிராந தம். அப்பிரத்தியக்ஷந்தான், இந்திரியப்பிரத்தியக்ஷம் மானதப் பிரத்தியக்ஷம், யோகப்பிரத்தியக்ஷம், சுவசம்வேதனாப்பிரத்திய க்ஷம் எனநால்வகைப்படும். அதுமானம், சுவார்த்தானுமான ம் பராத்தானுமானம் எனவிரண்டுவகைப்படும் எனவிரித்தோ தினர்ஞானப்பிரகாசா.

மற்றோருளாயாசிரியா, கெட்டுக்கெட்டுவருதலும், கெட்டு
டொத்துநின்றதலும், கெட்டுக்குறைதலும், கெட்டுவனாதலும்
ஹாரன்கும், முறையே வாயுவா தீபமும் நீரு மெறும்பொழுக
கு முதாரணமாமெனவும், வழுவினாசமங்கன்சொன்ன மாதவ
ருதனெனக்கூறி யீண்டுபிரமாணமிரண்டெனறவ மலைவாமெ
னில ஈண்டவவாசமமாகியபிடகதூல் காக்கியுமறுமானமுமா
கிய விரண்டினையுமேகூறுதலின் மலைவாகாதென்களன்றுபொ
ருளுணாததனர்.

உருவியல்புதமோடவகுபாதாயருபமாகு
மருவியல்சித்தங்கனமமென்றிரண்டாகும்வீட்டின
மருவியல்குற்றங்கந்தமெனவழங்கிடுமவழக்கி
னிருவியலுள்ளதோடங்கில்லதாயியம்புங்காலே. (சு)

(இ-ள.) உருவியல்புதமோடவகுபாதாயருபமாகும். எ-து.
உருவினதியல்பு பூதவுருவத்துடனே யுபாதாயருபமென விரண்
டாம்,—அருவியல்சித்தங்கன்மமென்றிரண்டாகும். எ-து. அரு
வியல்பு சித்தவருவென்றுங் கன்மவருவென்றுமிரண்டாகும்,—
வீட்டின்மருவியல் குற்றங்கந்தமெனவழங்கிடும். எ-து. வீட்டி
னதுபொருந்தினவியல்பு குற்றவீட்டுன்றுங் கந்தவீட்டுன்றுமி
ரண்டெனப்படும்,— வழக்கினிருவியலுள்ளதோடங்கில்லதாயி
யம்புங்காலே. எ-து. வழக்கிரண்டியல்புள்ளது; அஃதாவது உ
ளவழக்கென்று மில்வழக்கென்றும் வழங்கப்படுகொல்லுமிட
த்து. எ-து.

இச்செய்யு ளுருவ மருவம் வீடு வழக்கென்னுநான்கு மொ
ன்றிரண்டான பகுதியையுணராதிற்று. இயல் இயல்பு. உபா
தாயம் உபாதாயமென்றும்பேராம். உபாதாயம் பற்றப்படுவது
உருவியல்பாவது சைதனனியருபமென்றும் அசைதன்னியரு

பமென்றுமிரண்டாம். சைதன்னியரூபம் பதினெட்டுக்கூடிய
து அதுதான், பஞ்சேந்திரியங்களு மவற்றின்விஷயங்களும்
ஸ்ரீபும்ஸகமானபாவரூபமிரண்டும் இருதயமொன்றும் அகார
ரூபமும் பூதநாலுமாம். அசைதன்னியரூபம் முன்சொன்னவெ
ட்டாம். (சு)

மணபுனலனல்கால்பூதமவலிகந்தமிரதம்வன்ன
மெண்டருமுபாதாயந்தானிவையிருநானருககூடி
யுண்டொருபொருளுருபமுறுபுலனுபாகமோடக்
கண்டதுசித்தங்கன்மநன்றுதிதென்றல்கானே. (ரு)

(இ-ள்.) மணபுனலனல்கால்பூதம். எ-து. பூதவுருவாவது
பிருதிவி அப்பு தேயு வாயு எனநான்காம்,— வலிகந்தமிரதம்வ
ன்ன மெண்டருமுபாதாயந்தான். எ-து. உபாதாயரூபமாவது
கடினம் கந்தம் இரதம் வன்னம் எனநான்காக வெண்ணத்தகு
ம்,—இவையிருநான்குக்கூடியுண்டொருபொருளுரூபம். எ-து.
இவையெட்டுக்கூடியவட்டத்தில் யாதொருபொருளுண்டாயது
அஃதுருவாம்,—உறுபுலனுபாங்கமோடக்கண்டதுசித்தம்.எ-து
புலன்கள்பொறிவழியோடியறிய வதனைக்கண்டது சித்தவரு
வாம்,—கன்மநன்றுதிதென்றல்கானே. எ-து. அப்படிக்கண்ட
பொருளை நன்றென்றுந் தீதென்றுங்காண்டல கன்மவருவாம்,
எ-து. கன்மம் கன்மபலம்.

இச்செய்யுண் முன்னுணாத்த வெணவகையருக்களுமருக்க
ளுமிரண்டெக்கூறிற்று. (ரு)

அட்டகரூபத்துக்குவசகம். “உருவியாதெனமொழிந்தாற் பூ
தமுபதாவுந் தெரிய வுரைப்பினில னீர்தீவளிபூதமுபதாக்க,பெரி
ய வுரைப்பினிலஹற்றஞ்சேரெண்ணெளிவலிநான்கு முரியவா
னவெண்ணியல்வோடொழிந்தனவுமுள வென்றானே.” இன்னு

ம். “நிலம்வலிது நீரதுவன்னந் தீததேறுங்காற்றள்ளும், புலமா மாறிப் பொருள்வனையறுக்குமா கால, நலமாண்டநாற்பூதமுஞ் சார்வாகவுபதாக்கள், சொலன்மாண்டவியற்கை தானீமுதலாச சொல்லற்பாற்றே.” புலனுபாங்கமோடிக்கண்டது சித்தமென்ற து கண்களுஞ்செவிகளுஞ் கரசரணதிகளும்வழங்கக காணநின் றதுசித்தமென்க. கன்மஞ்சகதுகமர்மென்க, கன்மமென்பதிகி ன்பலமென்பது கருத்து. இஃதுஞானப்பிரகாசருணாவிசேடம

மற்றோருரையாசிரியர். கன்ம நன்றுதீதென்றல்கானே. ஏ.கு. கன்மவருவாவது நன்றென்றுசொல்லப்படும் புண்ணிய மும் தீதென்றுசொல்லப்படும் பாவமுமாமென்றறிவாயாக என் றனர். தேயுவுக்குவன்னமும் வாயுவுக்குக்கந்தமும் உபாதாயமெ னக்கொள்க. சித்தத்துக்குப்புத்தியென்று மனமென்றுமபெயா. இருநான்குமகூடியுண்டொரு பொருளுருபம் என்றதனால் உரு வகந்தமும், உபாங்கஞ்சித்தம் என்றதனால் குறிப்புக்கந்தமும், ஒடக்கண்டதுஎன்றதனால் விஞ்ஞானகந்தமும், நன்றுதீதென் றல் என்றதனால் வேதனாகந்தமும் பாவனாகந்தமுமாகிய வைந் துகந்தமுகொள்ளக் கிடந்தமையுய்த்துணர்ந்துகொள்க. அவ ற்றுள், உருவகந்தமாவது பூதநான்கும் உபாதாயநான்குமாகிய வெட்டிமாம். குறிப்புக்கந்தமாவது சோத்திராதியைந்தும் சித்த மொன்றும் ஆகியகருவிகளாறுமாம். விஞ்ஞானகந்தமாவது அ ந்தக்கருவிகளாலறியு மாற்றிவுமாம். வேதனாகந்தமாவது குச லாவேதனை அருசலாவேதனை குசலாகுசலவேதனை ஆகியமூ னறுமாம்; அவற்றுட்குசலாவேதனைசுகவறிவு, அருசலவேதனை துககவறிவு. குசலாகுசலவேதனை சுகதுககவறிவு. பாவனா கந்தமாவது புண்ணியம்பத்தும் பாவம்பத்துமாகிய விருபது மாம். அவற்றுள்புண்ணியம்பததாவன, அருள் அவாவின்மை த வத்தின்கண்விருப்பம் எனமனத்தானிகமுமூன்றும் இனியவை

கூறல் மெய்ம்மைகூறல் பயனுளகூறல் அறமுரைத்தல் என வாககானிகமுநான்கும் வணக்கமாசை தவளுசெயதல் எனக் காயத்தால் நிகழுமன்றுமாம். பாவம்பத்தாவன தீயனசுந்தித்தல் ஆசை கோபம் எனமனத்தால் நிகழுமன்றும். கடுஞ்சொல்பொய்கூறல் பயனில்சொல் கோட்சொல்லுதல் எனவாக்கானிகமுநான்கும், களவு கொல்லுதல் வீன்செய்கை எனக்காயத்தானிகமுமன்றுமாம் ஆ பஞ்சகந்தவிரிவு (௪௩) ம். “எட்டிவையருவமுன்று வேதனையாறுஞான, மொட்டியருநிப்போராறு மெய்கையுமிருபதாகக், கட்டியபஞ்சகந்தங் கணத்தினிற்பங்கமாக,த் தொட்டநாற்பத்துமன்றுஞ் சுகததாற்றுணிவுதானே” என னு மவன்வசனத்தாலுணர்க, என்றுவிசேடித்துக் கூறியிருக்கின்றனர்.

குற்றவீடராகமாதிக் குணங்களைக்குறைத்தலாகு
மற்றவீடுருவமாதியைந்தையுமாய்தலாகுஞ் [ரு
சொற்றநுந்தொகைதொடர்ச்சியிருத்துனாயென்றுமுன்
யுற்றிடும்வழக்கிரண்டுமொன்றுமுன்றாகியாரும். (௬)

(இ-ள்.) குற்றவீடராகமாதிக் குணங்களைக்குறைத்தலாகும். எ-து. இராகாதிகுணங்கள் பொன்றக்கெட்டு முத்தியின்பமடையாது சேட்டைகெடமுத்தியின்பமடையுமென்றது குற்றவீடாம்,—மற்றவீடுருவமாதியைந்தையுமாய்தலாகும். எ-து. உருவமவேதனையுறிப்பு பாவனைவிஞ்ஞானமென்னும் ஐந்துகந்தங்களுஞ் சந்தானத்துப்பொன்றக்கெட்டடைவது கந்தவீடாம்,—சொற்றநுந்தொகைதொடர்ச்சியிருத்துனாயென்றுமுன்றாகியுற்றிடும்வழக்கிரண்டுமொன்றுமுன்றாகியாரும். எ-து. உள்வழக்கில் வழக்கென்று கூறப்பட்டவழக்கிரண்டும், தொகையுண்மைவழக்குந்தொகையின்மைவழக்கும், தொடர்ச்சியுண்மைவழக்குந் தொ

டாச்சியின்மைவழகமும், மிகுத்துளையுண்மைவழகம்குத்து
னாயின்மைவழகருமென வாழுவிரியும். எ-று. அராகாதிருண
வகளைக்குறைதல் குறறவீடெனமாறுக. உருவமாதியைநதையு
மாய்த்தன்மறறவீடெனமாறுக.

இச்செய்யுளிருவகைக்குறறமும் வீதி வழக்கினைதென்ட்
துங்கூறிற்று. உருவமாதியைநதாவது உருவகந்தம் வேதனாகந்த
ம் சஞ்ஞானகந்தம் விஞ்ஞானகந்தம் சங்காரகந்தம் எனவாய
தொகை கூட்டம். தொடாச்சி சுந்தானத்தொடர்ச்சி. மிகுத
தனா தோற்றநாசம். (சு)

ஒருவனென்றேதப்பட்டா னுருவாதியைநதுங்கூடி
வருபவனென்றுணாத்தொகையுண்மைவழக்கதாரு
முருவமங்காதிபாயவைந்தையுமொருவனின்னு
தருவதுதொகையினின்மை வழக்கதாஞ்சாற்றுங்காலே.

(இ-ள.) ஒருவனென்றேதப்பட்டா னுருவாதியைநதுங்கூ
டி வருபவனென்றுணாத்தொகையுண்மைவழக்கதாரும. எ-து
ஒருகாத்தாவென்றுணாக்கப்பட்டவ னுருவமுதலியவைந்தோடு
ங்கூடி வருபவனென்றுகூறுதல் தொகையுண்மைவழக்காம்,—
உருவமங்காதிபாய வைந்தையுமொருவனின்னு தருவதுதொ
கையினின்மை வழக்கதாஞ்சாற்றுங்காலே. எ-து. உருவமுதலி
யவைந்தையு மொருகாத்தாவதனோடு கூடாமனீங்கிநின்று
னடாக்குவனென்பது தொகையின்மைவழக்காம் சொல்லுங்
காலத்து. எ-று.

இச்செய்யுண் முற்கூறியவறுவகைவழக்கினுட் தொகை
யுண்மைவழக்குந் தொகையின்மைவழக்குங்கூறிற்று. (ஞான
ம்) சுவரும் மரமும் மரக்கையங் கற்றையுங்கூடின சமுதாயத்
தை வீடென்றுவழங்குமாபோலவும்; பல்வருங்கூடிநர்டென்று

ம் பற்றெனலும் வழங்குமாபோலவும், பஞ்சசந்தகூட்டத்தை யான்மாவெனவழங்குமது கற்பனாமெனக்கொள்க. (எ)

மரங் கற்றை முதலியவற்றைப்பிரித்தால வீழலையானாற் போலவும், ஊர்களைப்பிரித்தால பற்றுநாடுமில்லையானாற்போலவு மைத்துகந்தங்களையும்பிரித் துணருங்கால் ஆன்மாவில்லையாமெ னக்கொள்க. இது பிரதிக்யஞ்ஞாந்வேத மெனக்கொள்க. பிரதிக்யஞ்ஞாயாவது அதுவேயிதவேன்கை. என்றா ஞான பபிரகாசா

காரணகாரியத்தினொருடாச்சியாய்ககாலமூன்றின் சோவறத்தோன்றுகெட்டு வழியென்கைதொடர்ச்சி யுணமை, யோர்தரினொருவனேயெக காலத்துமுள்ளா னென்று, தேர்வதுதொடாச்சியினமைவழக்கதாஞ்செ ப்புகாலே. (அ)

(இ-அ) காரணகாரியத்தின்ொருடாச்சியாய்ககாலமூன்றின் சோவறத்தோன்றுங் கெட்டுவழியென்கைதொடாச்சியுண்மை. எ-து. காரணகாரியமென்னுதொடர்ச்சியுடையவாய்க் காலமூ ன்றென்னுமயக்கமறக கெட்டுத்தோன்றுமெனனும்வழி தொ டாச்சியுணமைவழக்காம்,— ஓர்தரினொருவனே யெககாலத்து முள்ளானென்று தேர்வதுதொடாச்சியின்மைவழக்கதாஞ் செப் புகாலே. எ-து. ஒருகாத்தாவே காரணகாரியத்தின்ொருடர்ச்சி யாயெக்காலத்து முள்ளானென்றுசொல்லுவது தொடர்ச்சியின் மைவழக்கா முணர்வினாற்சொல்லுமிடத்து. எ-து. ஓர்தரிற்செ ப்புகாலெனவழக்கெ.

இச்செய்யுள்தொடர்ச்சியுண்மைவழக்குர் தொடர்ச்சியின் மைவழக்குங்கூறிற்று. காலமூன்றாவது செல்காலம் வருகால

ம் நிகழ்காலம். பொருளின்றிரிபொழியக்காலமென்றதுகற்பனா நாமம். (அ)

தோற்றியபொருள்களெல்லா நாசமாமென்றுசொல்லு, மாற்றமுன்னுணாததன்மறறைமிகுத்துணாவழக்கினுண்மை, போற்றியபொருள்கண்கட்டுப்போனதுபோன்முதிர்ந்து, வேற்றுமைப்பட்டதென்கைமிகுத்துணாயில்வழக்கே. (க)

(இ-ள்.) தோற்றியபொருள்களெல்லா நாசமாமென்றுசொல்லு மாற்றமுன்னுணாததன்மறறைமிகுத்துணாவழக்கினுண்மை எ-து. தோன்றப்பட்டபொருள்களெல்லாம் கெடுமென்னுமுததரத்தைமுன்னர்ச்சொல்லுமது மிகுத்துணாயுண்மை வழக்காகும்,— போற்றியபொருள்கண்கட்டுப் போனதுபோன்முதிர்ந்து வேற்றுமைப்பட்டதென்கை மிகுத்துணாயில்வழக்கே. எ - து. தோற்றியிரகைப்பட்டபொருள்கள் காரியங்கெட்டுக காரணமாய்கின்றதென்கூறல மிகுத்துணாயின்மைவழக்காம். எ-து. கண்கட்டுப்போனதுபோன்முதிர்ந்து வேற்றுமைப்படுகை காரியமழிந்தகாரணங்கெடுதலை.

இச்செய்யுள்மிகுத்துணாயுண்மைவழக்கு மிகுத்துணாயின்மைவழக்குக்கூறிற்று. தோற்றியபொருள்களெல்லா நாசமென்பது 'சூவம்ஷ்ணிகம் அசத்வாதம் இதிவசனா.' இவைதொகை தொடர்ச்சி மிகுத்துணாமூன்று முள்வழக்கில்வழக்கிரணமுள்வழங்கும்வழியெனக்கொள்க. (ஈ)

உளவழக்கில்வழக்குள்ள துசார்ந்தவுள்வழக்கோ மிளதுசார்ந்தவின்மைவழக்குடவினமைசார்ந்த உளவழக்கின்மைசார்ந்தவில்வழக்கென்றோராறு [கே. முள்வழக்குளதுண்டென்கை முயற்கோடின்றில்வழக்

(இ-ள்.) உளவழக்கில்வழக குள்ளதுசார்ந்தவுள் வழக்கோ
 கள்ளதுசார்ந்தவிண்மை வழக்குடனின்மைசார்ந்தவுள்வழக்கின்
 மைசார்ந்த வில்வழக்கென்றோராரும். ஏ-து. முற்கூறியவுள்வழ
 கருமில்வழக்கு முள்ளதுசார்ந்தவுள்வழக்கு முள்ளதுசார்ந்தவில்
 வழகருமில்லதுசார்ந்தவுள்வழகருமில்லதுசார்ந்தவில்வழக்குமெ
 ன்னாரைகொடுங்கும. யாறுவகையாம்,— உள்வழக்குளதுண
 டெனடை ஏ-து. அவற்றுள்ளுள்ளதையுண்டென்ப துள்வழக
 காம் அது யானைக்கொண்டென்கை.—முயற்கோடின்றில வ
 டுகே ஏ-து இல்லதனையிலையென்கை யில்வழக்காம். அது
 முயற்குக்கொபிலையென்கை. ஏ-து.

இச்செய்யுள் முன்னாககூறிய வுள்வழக்கில்வழக்கினைய
 லபு மிவவிரணமனுவமுன்விரித பகுதிநீக்கிமேலவிரியும்பகு
 தியுக்கூற்றது (40)

உள்வழக்குளதுண்டென்கை என்பதனை உள்வழக்குளா
 வுண்டென்கை எனவோதி உள்வழக்காவதுள்ளதையுண்டென்
 கை அஃதாவது அறிவுண்டென்கைஎன்றானாளுனப்பிரகாசா.

மற்றோருளாயாசிரியரும் இவ்வாறே கூறியிருக்கின்றனா,
 அன்றியும் வழக்கினையிவவாறுபகுததககூறியவதன்ற பயன்
 ஆன்மா ஆகாசம் காலம் திக்கு இறைவன்முதலியபொருள்களை
 பபுறச்சமயத்தாருண்டெனறுகூறுவது இவ்வழக்கென்றுந்,தான
 கொண்டபொருளை யுண்டென்றுகூறுவது உள்வழக்கென்றும்
 நிறுத்துவதாம் என்றா

உணர்வுசார்ந்துணர்வுதிக்கையுள்ளதுசார்ந்தவுண்மை
 யுணர்வுபின்னாமென்கையுள்ளதுசார்ந்தவின்மை

யுணர்வுமுனபின்றித்தோனறவில்லதுசார்ந்தவுணமை
யுணரினல்லதுசாரின்மையுள்ளவகையுரோமநானே. (1)

(இ-ள்.) உணர்வுசார்ந்துண்புதிகை யள்ளதுசார்ந்தவுணமை எ-து. அறிவைசார்ந்தவுணடாமென்னக யுள்ளதுசார்ந்தவுள்வழக்கு, — உணரவுபின்னருமென்னகையுள்ளது சார்ந்தவுண்மை எ - து. அறிவுசெட்டாற் பின்புந்வுண்டாகாதென்பதுள்ளது சார்ந்தவின்மையுட்கு — உணரவுமுன்பின்றித்தோன்றவில்லதுசார்ந்தவுணமை. எ-து. அறிவுமுன்புள்ளதல்லவாய்ப்பின்புணடாமென்பதில்லது சார்ந்தவுள்வழக்கு, — உணர்வைலது சாரின்மையுள்ளவகையுரோமநானே. எ-து. (இதனைப்பொருளுக்கேற்பமாறுக) உள்ளவகையின் மயிருணடென்பது மமமயிராற்செய்தகயிறுணடென்பதும்மில்லதுசார்ந்தவுள்வழக்கு. எ-து. இவையன்றிச் சார்புபன்னிரண்டு. அவையாவன, பேதமைசெய்கை உணர்ச்சி உருவருவவாயில் துகாச்சி வேட்கை பற்று கருமத்தொகுதி முற்றோற்றம் பணிமூப்பு சாககாடு எனவியை.

இச்செய்யு ளுள்ளதுசார்ந்தவுள்வழக்கு முள்ளதுசார்ந்தவின்மைவழக்கு மில்லதுசார்ந்தவுள்வழக்கு மில்லதுசார்ந்தவுள்வழக்குமென்னு நான்கையுங்கூறிற்று.

இத்தினையுந் தன்மதங்கூறி மேற்பிறாமதங்கூறி மறுக்கின்றது. (கக)

அறுவகைவழக்கு நெறிபடவுணாந்து எனபதவன்வசம் என்றாஞானப்பிரகாசர். அஃதிவ்வாறுவகைவழக்குமாறாயவேணடுவதென்பதவன் கருத்துப்போலும்.

சொன்னநால்வகையுமின்றிச்சொல்லிமெப்பொருள்களெல்லா, மென்னையோவறிகிலோம்பித்தேறியோவா

னமானமா, மன்னுகாலங்கடிகுமனமுடனவாககிறந்தி
ட, மினனுமோரிதையுமுண்டென றுரைப்பதுரிததம
னதே. (க2)

(இ-எ.) (சொன்ன-அன்றே) முற்சொன்னவுருவருவீவெ
ழகசென்னுநானகுமதன்விரிபுமனநிவானமென்று மான்மாவெ
ன்று நிலைபெற்றகாலங்களென்றுந் திகளுகென்று மனவாககி
றததரியமதொருகாததாவுண்டென்றுஞ்சொல்லுமதுநிலையுடை
ததன்றுகையா லிப்படிச்சொல்லும்பொருள்கள பித்தேறியோ
ச்சால்வாநின்றாகள், எப்படிச்சொல்லுகின்றாகளெனநற்கிலே
ம் அவைநிலைபட்டனவல்ல. எ-து.

இச்செய்யுள் முன்சொன்னதால்வகையொழிந்து பிறர்
சொல்லும்வான்முதலிய பொருள்களல்லவென்றுகூறுவானவை
பிறர்நன்றொகைகூற்றிற்று. பஞ்சகந்தங்களு மற்றுள்ளவிலகாமங்
களு மிகநாலவகையினுள்ளுமடங்கும். (க2)

சுருவானசெயற்குவாராவியம்பியபொருள்களெல்லாந்
தாங்குவானுளதேயென்னிறறித்திடாதருவமாத
லோங்குவானுளைசக்காதியெனிலதங்குருவின்கூட்ட
நீங்குவானின்றியெங்குகின்றதேதெலங்குமின்றே. (க3)

(இ-ள்.) சுருவானசெயற்குவாரா. எ-து. இவ்விடத்து
க்கூறப்பட்டவானென்னும்பொருள் தொழிலிற்கூடாது,—இய
ம்பியபொருள்களெல்லாந் தாங்குவானுளதே யென்னிறறித்
திடாதருவமாதல். எ-து. பூதநான்குமுதலாகச்சொல்லப்பட்ட
பொருள்களெல்லாவற்றையுந் தாங்குதற்காளாசமுளதென்றுகூ
றின அஃதருவமாதலால் பொருள்களைத்தரிக்கற்பாற்றன்று,—
ஓங்குவானுளைசக்காதியெனிலதங்குருவின்கூட்டம். எ-து. பெ

ரியவாளுனது சத்தத்துக்குமுதலென்றுகூறி னவ்வோசையு முருககூட்டத்தன்றி தோன்றாது,—நீங்குவானின்றியெங்கு நீன்றதெலெங்குமின்றே. எ-து. அந்தவாகாயநீங்குதலின்றி யெங்குநின்றதென்றுகூறி னஃதெங்குமில்லையாம். ஆகையாலாகாயமென்றொருபொருளில்லை. எ-து.

இச்செய்யுண முன்கூறியவைவகைய ளாகாயமில்லையென்று மறுத்துக்கூறிற்று. (கூட)

நீங்குவானின்றியெங்குநின்றதெலெங்குமின்றே. எ - கு. நீங்குதலின்றியாகாயமெங்கு நிறைந்துநிற்குமென்னில்? எங்குமென்பதொருவஸ்துவுண்டோ? இல்லையே. ஆதலாலாகாயமில்லையென எ-ம். ஆதலாற்குணமுங்கிரியையுமொழியப் பதாததமில்லையென்பதுகருத்து. எனராளுனப்பிரகாசா.

மற்றொருநாயாசிரியரும் நீங்குவானின்றியெங்கு நின்றதெல். எ-து. உருவத்தைநீங்கியவாகாயமானது குணக்கிரியையின்றியெவ்விடத்துநின்றதென்றுசொல்லுவீராகில்? வானெங்குநின்றதெனவே ஆகாயநின்றற்காதாரமாயெங்கு மென்றோரிடமுண்டென்பதாயிற்று,—எங்குமின்றே. எ - து. அவ்வாறெங்குமென்றோரிடமில்லை யதனாலாகாயமுமில்லை. எ-ம். இடங்கொடுக்குமென்றதைத் தரித்திடலாக்கி யவனகூறியதுகாணக என்றுவிரித்துணையோதினா.

போதமுண்டியிர்கட்கென்னில்வாயிலைமபுலனுதா லுமாய்தலின்றொட்டுத்தீட்டுக்கலப்பினிலறியுமென்னிலேதமுண்டி லிற்பச்சைசிவப்புடனேய்ந்தபோது கேதநின்றென்றேவென்னுமைபமுன்கிடத்தலாலே. (1)

(இ-ள்.) போதமுண்டியாகக்கென்னில். எ-து. உயிர்கட்கறிவுண்டென்று சொல்லின், —வாயிலேம்புலனுதா லுமாய்தலின். எ-து. இந்திரியங்களும் வீடயங்களுஞ் சாத்திரங்களுங்கொண்டறிவானேன், — ஒட்டுத்தீட்டுக்கலப்பினிலறியுமென்னில். எ-து. அப்படியல்ல விநதிரியங்களைக்கலந்தும் புலன்களைப்பரிசுசுதுஞ்சாத்திரங்களைப்பொருந்தின் னுமறிவனெனபையாகில், — ஏதமுண்டிரவிற்பச்சைசிவப்புடனேய்ந்தபோது கேதநின்றென்றேவென்னுமையமுன்கிடத்தலாலே. எ-து. இருளினிடத்தப்பச்சைசிவப்பெனனும்வனனங்கிடக்க வதனைத்தொட்டுத் தீனாயும் கலந்துமறியாமற் கிலேசமுறநென்றேவென்னுமையங்கிடத்தலாற்குறியதகுறமுண்டி. எ-து.

இச்செய்யுளான்மாவுக்கறிவிலையாதலா லான்மாவில்லையெனமறுத்ததுக்கறிற்று. இநதிரியம் புல னாலினுக்கு, ஒட்டுத்தீட்டுக் கலப்பு மொழிமாற்று நிரைநிரையெனக்கொள்க. (கசு)

ஏதமுண்டிரவிற்பச்சைசிவப்புடனேய்ந்தபோது கேதநின்றென்றேவென்னு மையமுன்கிடத்தலாலே. எ-து. இராத்திரியிற்பச்சைவஸ்திரமுஞ் சிவப்பு வஸ்திரமும் பொருந்தியிருந்த விடத்துச் சிவப்பு வஸ்திரமெடுத்தவாவென்றபோ தவ்வஸ்திரங்களை யெடுத்துப் பச்சையெது சிவப்பெதென்று வியாகுலத்தினாலையப்பா மீண்டாதலா லறிவுபிறத்தல் கண்டிலமே. ஆதலாலதற்குக்குற்றமுண்டி. என்றுநாததனர் ஞானப்பிரகாசர்.

மற்றோருரையாசிரியரும் இப்பதத்திறகு இருளிடத்தப்பச்சைநிறத்தையுடைய மணிதூகில்முதலிய பொருள்களும் சிவந்த நிறத்தையுடைய மணிதூகில்முதலியபொருள்களும் விரல்க்கிடத்தபொழுது கலப்புத்தீட்டோடிருந்துங் கருதியபொருளையறிந்தெடுக்கமாட்டாமையான் துக்கத்தினைப் பொருந்திகின்ற

பச்சை சிவப்பினுரு யாதோவென்றுமயங்கு மையமான துயிரி
னிடத்து முன்னமேயிருத்தலா லதற்கறிவுண்டென்று சொல
குதல் குற்றமுண்டு என்றா. அன்றியும், தூலெனினும் உலா
பெனினும் ஒக்கும் என்றும், இச்செய்யள் அறிவினையான்மாவி
ன குணமல்லவென்பது கருத்தென்றும், “இந்திரியமென்னுமை
நாதி னியல்வதுகலப்பென்றாகும், வந்தியைப்புலனைச்சாரது
மருவது லதுவாந்தீட்டி, முந்திப்பனுவலாலே மொழிவதையறி
தலொட்டி.” என்றதனாகலப்புத் தீட்டொட்டிலக்கணமுணாக
என்றார்.

அறிந்திடாவாயிலின்றேலறிவின்றினுமைந்தும்பற்றி
யறிந்திடுமறிவுண்டென்னிலைந்தினுமறிவொன்றாக
யறிந்திடவேண்டுஞ்சார்பினறிந்திடுமென்னிலுன்னை
யறிந்திலோம்புத்தனென்றிங்கழுகி துசொன்னவாதே. (1)

(இ-ள்.) அறிந்திடாவாயிலின்றேல். எ-து. இந்திரியங்கள்
லையாயி னுயிரொன்றையுமறியமாட்டாது,—அறிவின்றினுமைந்
தும்பற்றியறிந்திடுமறிவுண்டென்னில். எ-து. இந்திரியங்கட்கறி
வில்லையாதலா லவ்வந்திரியங்களைந்தையும்பற்றிநின்றறிந்திடும
றிவுயிர்க்குண்டென்றுகூறில்,—ஐத்தினுமறிவொன்றாகவறிந்தி
டுவேணும். எ-து. உயிரறியுமாயிற் புலன்களைந்தானுமறியுமறி
வை யொருபுலனாலறியவேண்டும்,—சார்பினறிந்திடுமென்னில்
எ-து. அற்றன்று உயிரறியுமிடத்துப் பொறிகளின்வழிகளிலே
கன்று மவ்வவற்றின்புலன்களாகிய ருணங்கையறியுமெனக்கூ
றின்,— உன்னையறிந்திலோம்புத்தனென்றிங்கழுகிதுசொன்ன
வாதே. எ-து. உன்னையான்மவாதினென்றறிந்தோம், சீசார்பி
ற்றொன்றுமென்சையாத் புத்தனானாய்; இவ்வறிந்திலோம், நீ

யுயிரறியுமென்று சொன்னதழகிது. எ-து. அழகிதென்றதிகழ்ச்சிகுறிப்பு.

இச்செய்யுளிந்திரியங்களில்லையாயி னான்மாவறியாதாகையாலான்மாவில்லையென்றுகூறிற்று. (௬௫)

ஞானஞேயங்களன்றிஞாதுருவென்றுசொல்லவானதிங்கறிவோவன்றோவன்றெனிலவனிபோலுந்தானதிங்கறிவேயென்னிறசமைந்திடுன்பருப்புப்போனகமதற்குத்தானேகறியெனப்புகன்றதாமே. (௬௬)

(இ - ன்.) ஞானஞேயங்களன்றிஞாதுருவென்றுசொல்லவானதிங்கறிவோவன்றோ, எ-து. அறிவுமறியப்படும்பொருளுமன்றி யறியும்பொருளுண்டெனறிவாவிடத்திற்கூறி வதற்குண்டாயதறிவோவறியாததோ, — அன்றெனிலவனிபோலும். எ-து. அறிவில்லாததென்றுசொல்லின் மன்போலுமசேதநாமம், — தானதிங்கறிவேயென்னில். எ-து. அறியும்பொருடானறிவென்றுகூறின, — சமைந்திடுன்பருப்புப்போனகமதற்குத்தானேகறியெனப்புகன்றதாமே. எ-து. பருப்பாற்கட்டிச்சமைத்தசோற்றுக் கப்பருப்புச்சோறுதானே கறியென்றுகூறியதனமைத்தாகும். எ-து. இதனுட்பருப்புச்சோறென்றதற்குப்பெயராயிருக்கக் கறியும்பருப்புச்சோறென்பது புனருத்தியாய தோடமாம். அதுபோல, ஞானமறிவாயிருக்க ஞாதுருவுமறிவாகலிற் றனித்துவேண்டாவென்பதுகருத்து.

இச்செய்யுள் ஞானஞேயங்களொழிந்து ஞாதுருவாயவான்மாவில்லையென்றுகூறிற்று. (௬௭)

இச்செய்யுள் குணமொழியக்குணியில்லையென்றது. இன்ன குணகுணின் தாதாத்தியமோ ததற்பத்தியோ; தாதாத்தியமெ

ன்னில அதுதானேயானதாம், ததற்பத்தியெனனில் அக்க
மும்புமும்போல வேறுமைகாட்டலவேண்டும். அன்றியும்
பூவுமணமும்போலெனனில் ஞானத்தையு ஞானருவையுமபிரி
துக்காட்டல்வேண்டும். இவைகூடாமையால் ஆன்மாவிலைய
வெள்தென்பதுகருத்து. என்றாஞானப்பிரகாசா

மற்றோருநாயாசிரியருமிதுவே கருததாய்க் கூறியிருக்கின
றனர்.

உயிரினையருவதென்னிலுருவுடனுறறுநிலலா
துயிரினையருவதென்னிலுடலினிலுடலடங்கா
துயிரினையருவதென்னிலுடலபலதுவாரமோடு
முயிரினைசித்தமென்னிலுணர்வுதயாரத்தமின்றே. (கௌ)

(இ-ள்) உயிரினையருவதென்னிலுருவுடனுறறுநிலலா
உ-து நியண்டென்றுகூறியவான்மாவையருவமென்றுசொல்
ருருவமாகியவுடலோ டருவமாகியவான்மாபொருநிலில்லா
ஆதலாலருவமன்று, — உயிரினையருவதென்னிலுடலினிலுடல
டங்காது. எ-து அந்தவான்மாவருவமென்றுகூறின் ஒருருவ
ளோருருவடக்காது. ஆதலாலான்மாவருவமன்று, — உயிரினை
ருவதென்னிலுடல்பலதுவாரமோடும். எ-து அந்தவான்ம
வையனுவென்றுகூறின் உடலினில்லாதுபலதுவாரத்தாற்போ
லவேண்டும். ஆதலாலான்மாவனுவன்று, — உயிரினைசித்தமெ
ன்னிலுணர்வுதயாரத்தமின்றே. எ-து அந்தவான்மாவைநித்தொ
ருவதுநில்அறிவுதோற்றமுக்கேடுமில்லையாகவேண்டும். இவை
யிறையுடைத்தாகையாலான்மாநித்தமன்று. எ-து.

இச்செய்யுளான்மாவானது அரு உரு அனுநித்தமென்ப
வையல்லவாகையாலான்மாவில்லையெனமுத்துக்கூறிற்று(கௌ)

இதற்கவன்சாத்திரமாகியகுண்டலகேசியிலுள்ளவசம்.

“பழுதையாலராப்பூண்டு பாழுடம்புபுடைப்புடைப்ப, வரு
தையாவதுகின்றவதத்ததுயின்பாயே,லிழுதையாவுணாத்தியே
யருததினாகாலிறகுசகக், குழுதையாமுடமாகக் கண்டது
எனாமோ” “ஒருவகையாலருவென்னி லொத்துடம்பினகத்
தடவகா,வொருவகையாலருவென்னி ஓடம்போகலப்பில்லை,
பருவசையுமோத்தெனி லெழுகின்றதொழுநோயும், பெருவ
யுமாயினுன் பினிதோததானுடனே.” என்றதஹரித்தனாளு
டையிரகாசா.

எவகுமாயகின்றதானமாவென்றிடினெவகுமின்றித்
தவகிமிநிறைவுதத்தஞ்சரீரவகடோறுமென்னின்
மவகிமுடலத்தோடேவடிவிலினிலோரிடத்தே.
பவகதுகின்றதென்னிலடிமுடியறிவின்றாமே. (௧௮)

(இ-ள்) எங்குமாய்கின்றதான்மாவென்றிடினெவகுமின
மும. எ-து ஓரான்மாவெவகுந்நைத்துகின்றதெனறுகநின் உ
டனேறுமடலபேதப்பமொளையாலோரானமாவெவ்விடத்தமு
எனடாகாது,— தவகிமிநிறைவுத்தஞ்சரீரவகடோறுமென்னின்
மவகிமுடலத்தோடே. எ-து. அத்தவானமா தத்தம்முடல்க
டோறுகிறைத்துகிறகுமென்றுகநின் உடல்கெடுமிடத்ததுத் தா
னுவகூடககெடவேண்மும்,— வடிவிலினிலோரிடத்தேயவகதுக
ின்றதென்னிலடிமுடியறிவின்றாமே. எ-து. அத்தவான்மா வறு
ப்பிலோரிடத்தைத் தனக்கிடமாகக்கொண்டிகின்றதயுமென்று
கநின் தானின்றவிடமனநிப் பாதாதுகேசமனவாகவறியமாட்
டாது. ஆதலாலறியும்பொருளாகியவான்மாவில்லை. எ-து.

இச்செய்யு ளான்மாசம்பூரணனல்லவாகையாலும் சரீரவி
யாபியல்லவாகையாலும் ஏகதேசியல்லவாகையாலும் ஆனமா
விலையெனமறுத்துக்கூறிற்று. (க.அ)

எனகுமாய்நின்றதான்மா வென்றிடினெங்குமின்றும் எ-கு
இந்தவான்மாவெங்குமாய் நிறைந்துநிறகுமென்னி லெங்குமெ
ன்பதொரு பொருளில்லையாம் என்றா ஞானப்பிரகாசா. ம.2
றோருளாயாகியிருந் எவ்விடத்துமான்மா வியாபித்துந்
தென்று சொல்லல் எவ்விடத்திலுந்கூடுஞ் செய்திகளையர்யகூ
டாமையி லெங்கும்வியாபித்துந்பதில்லையாம் என்றா.

சாற்றியகாலமிங்குத்தககியவாறிதென்னை [னிற
தோற்றுவித்தளித்துப்போக்குந்தொழிலவைகாலமென
போற்றியபொருளிற்புக்குப்பிணங்கிடும்பொருட்பினின
தேற்றியவில்வழக்குத்திரவியத்தியல்பினாமே. [ருந

(இ-ள்.) சாற்றியகாலமிங்குத்தககியவாறிதென்னை எ-து:
முற்கூறியகாலமிங்குநின்றபடியெப்படி,—தோற்றுவித்தளித்து
ப்போக்குந்தொழிலவைகாலமென்னில. எ-து. பதார்த்தங்களை
த்தோற்றுவித்து நிறுத்தியும் போக்கியு நிறபதகாலமென்ன
ல்,—போற்றியபொருளிற்புக்குப்பிணங்கிடும். எ-து. அந்தமூன
றுவிதப்பொருளுடன் காலங்கூடிமயங்கிடும்,—பொருட்பினின்
றும். எ-து. அப்பொருட்குக்கேவெந்தாற் காலமுமின்றும்,—
தேற்றிய வில்வழக்குத்திரவியத்தியல்பினாமே. எ-து. பொருள்
மூன்றுவிதப்பட்டதன்றிக் காலமூன்றுண்டென்று கூறப்பட்ட
து தெளிவையுடையவில்வழக்காம். எ-து.

இச்செய்யுள் முன்கூறியவகையே காலமில்லையெனமறுத்
துக்கூறிற்று; பொருளியல்பாய் வழக்கப்பெயரோ காலமென

கொள்க. “கற்பனையாய்வழங்குகின்றது காலமெனவுரைத்தார்”
இஃதெவ்வரசும். இவ்வழக்கு முயற்குக்கோடுண்டென்கை. (1)

தோற்றுவித்தளித்துப்போக்குத் தொழிலவைகாலமென்னி
ல எ-கு. பொருள்களையுண்டாகச்செய்து திதிப்பித்தி நாசம்ப
ஷனுந்தொழிலைச் செய்யுமிறப்பு நிகழ்வு எதினென்னுமவையே
சாலமென்று சொல்லில் என்றுவிரித்தோதினர் மற்றோருநா
யாகிரியர்.

எனக்குநீகிழக்கிருந்தா யாகின்மேற்கென்றாயென்
பா, லெனக்குமேற்கிருந்தானென்பாற் கிழக்கெனவிய
மபுத்திககுது, தனக்குநாங்கொள்வதெப்பாற் சாற்றிடா
யில்வழக்குத், தனக்குளதாகுமுண்மை தானிலதாகும
னறே. (20)

(இ-ள்.) எனக்குநீ கிழக்கிருந்தாயாகின் மேற்கென்றாயெ
ன்பாலெனக்கு மேற்கிருந்தானென்பாற் கிழக்கெனவியம்பும்.
எ-து. நீயெனக்குக்கிழக்கிருந்தாயாகின் என்னை மேற்கிருந்தா
னென்றுசொல்லுவை, எனக்குமேற்கிருந்தானொருவன் யானி
ருந்தவிடத்தைக்கிழக்கிருந்தானென்று கூறுவன்,—திக்குத்தன
க்கு நான்கொள்வதெப்பாற்சாற்றிடாய். எ-து. ஆதலாற்றிக்கு
நான்கொள்வதெப்பகுதி, நீ கூறியகிழக்கையோ வவன்கூறியமே
றகையோ சொல்லாய்,—இவ்வழக்குத்தனக்குளதாகுமுண்மை
தானிலதாகுமன்றே. எ-து. நீ கூறியவில்வழக்குளதாம் உள்வ
ழக்கில்லையாம். எ-து.

இச்செய்யுள் முன்கூறியமுறையே திக்குயில்லெனமற
த்துக்கூறிற்று. (20)

உலகினைப்படைத்தானென்றயொருவனிற்குள்ள தாயி, னுலகினைப்படைக்கவேண்டா வில்லையேற்படைக்கவொண்ணு, னுலகினுக்குபாதாந்தா னுள்ளதாய்க காரியததா, முலகினைப்படைக்கிலங்கு முளதிலதாவது ண்டே. (உக)

(இ-ள்.) உலகினைப்படைத்தானென்றயொருவன். எ-து உலகத்தைப்படைத்தவ னொருகாத்தாவென்று நீ கூறினும்,— இவருள்ளதாயினுலகினைப்படைக்கவேண்டா எ-து. இவ்வுலக முன்புள்ளதாய்ப்பின்பு படைத்தானாயின முன்புள்ளதையொருவன் படைக்கவேண்டிவதில்லை,— இல்லையேற்படைக்கவொண்ணுது. எ-து. இவ்வுலகமுன்பில்லையாயினொருவன்படைக்கவுள்ளதாகாது,— உலகினுக்குபாதாந்தானுள்ளதாய்க் காரிய, தாமுலகினைப்படைக்கில். எ-து. அவ்வுலகினுக்குக்காரணமுள்ளதாய்க் காரியங்கெடுமாதலாற காரியப்படுமுலகினைப்படைத்தானென்றுகூறின்,—அங்குமுளதிலதாவதுண்டே. எ-து யாபொருபொருளுள்ளது மிலலதுமாகவுண்டோ எ-து. அங்கு சட்டி ஏகாரம் வினா.

இச்செய்யுள் பிரபஞ்சம்படைக்கப்படாது, அதனுற்படைப்பானுமிலன் என்றமறுத்துக்கூறிற்று. (உக)

அங்குமுளதிலதாவதுண்டே எ-து. உம்மிடத்திலு மருகினைப்போல வுண்மில்லையுமான வத்திநாத்தியென்னு மதமுண்டாம். என்றாயுனாத்தனா ஞானப்பிரகாசா. மற்றொருவரும் அவரும். எ-து. உம்முடையசைவமத்தினும் க்ஷமணமதம்போல உளதிலதாவதுண்டே. எ-து. அஸ்திநாஸ்திவாத முண்டாகவேண்மென்றார்.

உள்ள துகடாதிபோல வுதிப்பித்தானென்று சொக்கின
மெள்ளவேயெங்குநின்ற விதித்தனனுலகின்மீது
வள்ளரூனின்ருனென்னில்வந்தாமூலகமுன்னே
தள்ளிடாதெங்குநிறகினெங்குமுன்நந்ததாமே. (உஉ)

(இ-ள்) உள்ளதுகடாதிபோல வுதிப்பித்தானென்று சொக்
கின. எ-து. மணபோலவுலகிறகுமூலமுள்ளதாய் கடாதிக்கி
க்குலாலன்றோற்றுவிகுமாபோல விடவுலகையெயொருவனு
ண்டாக்கினென்று நீ கூறின்,—மெள்ளவேயெங்குநின்ற வி
தித்தனன். எ-து. இவ்வுலகத்தையுண்டாக்குமிதது எவ்வட
த்துநின்றதுண்டாக்கினான்—உலகினமீதுவள்ளரூனின்ருனென்
னில்வந்தாமூலகமுன்னே. எ-து பிரபஞ்சத்திலேநின்ற காத்
தாயுண்டாக்கினானெனதுகூறிய பிரபஞ்சமுன்னேயுண்டானதா
ம,—தள்ளிடாதெங்குநிறகினெங்குமுன்நந்ததாமே. எ-து. நீய்க
ப்படாமலெங்குநிறத்து நின்றதுண்டாக்கினென்று நீ கூறின்
எங்குமென்பதொருமுதலாய் சகாததாவைப்பின்பதந்ததாம். எ-து.

இச்செய்யுள் பிரபஞ்சம்படைப்பானொருவன் பிரபஞ்ச
தைநீங்கி வேறேநிற்குமிடமின்மையான் காத்தாவில்லையென
மறுத்துக்கூறிற்று. (ஞானம்.) மணமுதற்காரணம், சககாரண
கிதுணைக்காரணம், குலாலன்றித்தகாரணம் என்னில் துணை
க்காரணமின்றிக் குலாலனொன்முடியாததலால் ஒருவன் பிரபஞ்
சத்தைப்படைக்கமாட்டான் அதலாற்றுகாரணமே உள்ள
தெனக்கொள்க. (உப)

இல்லதுகருணையாலேயியற்றினனிதைவென்னிற்
கொல்லரியுமுனைவாகக்கூறமமுங்கொண்டுதோற்ற
வல்லவன்கருணையென்னோவனியினல்வேண்டிற்றெல்லாம்
பல்கவேபடைத்தானாயிற்றித்தனாப்பணிந்திடாயே. உக

(இ-ள்.) இல்லதுகருணையாலேயியற்றினனிறைவனென்னி
ல். எ-து. எல்லாவற்றிற்குங்காததாவானவ னிருக்குமிடநியமி
ககப்படாமையி னப்படியநியமானகாத்தா காருணணியத்தினு
லேயில்லாததொன்றைப்படைத்தானென்றுகூறின்,—கொல்ல
நியுழைவநாகங் கூற்றமங்கொண்டிதோற்ற வல்லவன்கருணை
மென்றே எ-து. கொலைத்தொழிலைப்பொருங்கின சிங்கத்தைய
ம் டுயியையும் யானையைங் கூற்றத்தைப் பழுண்டாக்கிக்கொண்டி
தோற்றவல்லவனுக்குக் காருணணியமென்றே,—வலியினால்
வேண்டிற்றெல்லாம் பல்கவேபடைத்தானாயிற்றித்தனாப்பணிந்
திடாயே. எ-து. கர்த்தாவல்லவானுகையாலே யெல்லாவான்மா
ககளும் வர்த்திக்கும்படிபடைத்தானென்றுகூறின் அதோகார
ணகாரியப்படாமல்பித்தர்செய்யுங் குணமாதலாற்பித்ததரையே க
ர்த்தாவாக வணங்குவாயாக. எ - று

இதுவு மொருவன் பிரபஞ்சம்படைக்கப்படாததனற் கா
தாவில்லையெனமறுத்துக்கூறிற்று. (உரு)

வலியினால்வேண்டிற்றெல்லாம் பல்கவேபடைத்தானாயிற்
பித்தனாப்பணிந்திடாயே. எ-ரு. தனது சாமாத்கியத்தினாலே
செய்யுங்கருமமீது தவிற்குங்கருமமீதென்று விசாரியாமற் றன
கருத்திற்குவேண்டியபடி யெல்லாததையும் படைத்தானானு
ற செய்காரியந் தவிற்காரியமறியாம லேதாதிவந்தமச்சுவேண்டி
யவைகளைச்செய்யும் பித்துக்கொண்டானாயுங் கர்த்தாவென்றுப
ணிவாயாக, எனவிரித்தோதின் ஞானப்பிரகாசரும் மற்றோரோ
சரியரும்.

பெறுவதிங்கென்படைத்துப் பெற்றதுவினையாட்
டென்னிற், சிறுமழவிறையதாரூஞ் செப்திடுக்கன்மத்

தென்னி, னுறுபெருங்கன்மஞ்செய்வோர் முன்புளராவ
ருண்மை, யறிவுறின் ஞாலமெல்லா மநாதியென்றறிந்தி
டாயே. (உச)

(இ-ள்.) பெறுவதிங்கென்படைத்துப் பெற்றதுவீனையாட்
டென்னில், எ-து சாவான்மாககையுநிலவீடத்துப்படைத்து
ப்பெறும்பெறென்னென்றுகேட்டவிடத்தப் பெறும்பெறுவீனா
யாட்டென்றுகூறின்,—சிறுமழவிறையதாகும். எ-து. உன்கர்த்
தா விளவறிவாய்ச் சிறுபிள்ளையாகவேண்டும்,—செய்திடுக்கன்ம
சுதென்னினுறுபெருங்கன்மஞ்செய்வோர்முன்புளராவர், எ-து க
ன்மத்துக்கீடாகப்படைத்தானென்றுகூறின், கன்மஞ்செய்வோ
ர்நாதியாவர்,—உண்மையறிவுறின், எ-து. இதனைமெய்யாகவா
றியின்,—ஞாலமெல்லாமநாதிபெனறறிவிடாயே. எ-து. பிரபஞ்
சமெல்லாமநாதியே யுள்ளதென்றறிவாயாக. எ-து

இச்செய்யுளும் பிரபஞ்சமொருவன்படைக்கவண்டானதில்
லே யதனாற்படைப்பானும் லெவென மறுத்துகூறிற்று. (உச)

உருவொடுநின்றனென்னி னுருவமுன்படைத்தா
வேண்டும், முருவவனிச்சையென்னி னுலகெலாமிச்சை
யாகு, முருவுலகத்துளோகட் குறுவதுகன்மாவென்
னி, னுருவுடையோகட்கெல்லா முற்றதுகன்மத்தாமே

(இ-ள்.) உருவொடுநின்றனென்னி னுருவமுன்படைத்தா
ர்வேண்டும். எ-து. உன்காத்தாவுருபியெனறுசொல்லி னவ்வுரு
வத்தைமுன்புண்டாககிஞாவேண்டும்,—உருவவனிச்சையென்
னினுலகெலாமிச்சையாகும். எ-து. அவனதிச்சையாலையுருவத்
தையெடுத்துக்கொண்டானென்னி னுலகத்துள்ளோருந்தமதிச்
சையாலேயுருவெடுத்துக்கொண்டாராவார்,— உருவுலகத்துளோ

சக்துருவதுகன்மாலென்னி னுருவுடையோரகட்கெல்லா முந்
றதுகன்மத்தாமே. எ-து. உருவமுலகத்திலுள்ளவாகருவருவ த
வாவா கன்மத்தாலென்று நீ சொல்லி னுருவமுடையவாகளெ
லலார்க்கு முருவமுறுவது கன்மத்தாலேயே யாகவேண்டும்.
எ-து. கன்மத்தால், எ-து. கன்மாலெனவ்காரடபட்டது.

இச்செய்யுள் காததாவருவென்பதனை மறுத்தகூற்றிற்று (1)
அருவெனிற்பவத்தினின்று மெடுத்திடாளுகாசம்போன
மருவினனிழல்போலென்னினமருவினோக்காகாகுமாட்சி
பெருகியவறிவுண்டென்றுபேசிடினேசத்தோடுங்
கருதிடவுருவமவேண்டிமில்லையேறகருதலினறே. (உக)

(இ-ள்) அருவெனிற்பவத்தினின்று மெடுத்திடா ளுக்கா
சம்போல, எ-து உன்காத்தாவருவென்பதனை வாகாசம்போல
சேசுடையிலனாகையா லான்மாக்களிட மிறவீத்துன்பத்தி
னின்று மெடுத்திடமாட்டாதவளுவன, — மருவினனிழல்போ
லென்னின மருவினோக்காகாகுமாட்சி எ-து உருவஞ்சென்ற
டையதக்ககீழல்போலவனென்னின், அந்திழலதன்னிடத்து
வந்து மருவினோக்கேநன்மையைகொடுத்தலாலவனும்வியா
பியல்லன், — பெருகியவறிவுண்டென்று பேசிடினேசத்தோடுங்
கருதிடவுருவமவேண்டும். எ-து. ஏகதேசியாயினுநிறைந்தவரு
யினையுடையனென்றுகூறின் விரும்போடுஞ்சுரத்திறியதக்க
கதோருருவுண்டாதல்வேண்டும், — இல்லையேற் கருதலினறே.
எ-து. அப்படியறியத்தக்க வுருவிலையாவி னறிவமில்லையா
ம — எ-து.

இச்செய்யுள்காத்தாவருவியென்பதனை மறுத்தகூற்றிற்று (1)

மருவினனிழல்போலென்னின் மருவினோக்காகாகுமாட்சி
எ-கு. யாவைசிலபேர்வழிகடந்து வருந்திவெய்யிலினுலே சொ

நகினைப்புற்று நிழிலத்தேடியடைந்தபோ தவாருளாச்சிபெற
னைப்புப்போய்ச் சவுக்கியத்தை யடைந்தமுறைமைபோல ஐந்த
மரணதுக்கத்தால வருந்தியினைப்புறறவர்கள் காத்தாவைத்தேடி
யடைத் தந்தக்கிலேசமும்போ யின்பத்தைப் பெருநிற்பாகள
ருதலால நிழிலப்போலகின்றனன் காததாவென்னில நிழிலை
தேடிச் சென்றடைந்தவாககே மாட்சிமையஞ்செயலுமுள்ளத
லலது, நிறுச்சுகொரு செயற்கையில்லாத யாறுபோலக் காத
தாவைத்தேடியடைந்தது வற்புட பட பேருக்கேசெயலுமாட்சிமை
புமுண்டாமலலது காததாவுக்கொரு செயலுமுதனமைய மல்ல
வாய்சிம் என்றுனாயுள்தன. ஞானப்பிரகாசர் ஆன்றிய
பீன்கிளைகோபந்திசுந்தரான்பாத்ததிற்த வரை வளருமாபோ
லப் பி மாவானவர் அண்டமொன்னுமுட்டையையிட் லெகி
னைவனாப்பரென்னில அவருலசத்தினுக் கப்பாலா யுலசத்திலி
ல்லையாய் விடுவொன்று வருவித்ததனாயிட்டிருக்கின்றனா ம
றோருளாய்சிரியா, பெருகிமவறிவுண்டென்று பேசிடில் எரு
நிழலுக்கறிவிலலை, காத்தாவிறகுக்குறையாத ஞானமுண்டு அ
னல்தன்னைச்சொந்தோ ஐந்ததுக்கத்தையறிந்து நீக்குவனென்
றுகொல்லில் என்றுவிசேஷத் தனாயிட்டிருக்கின்றனா

எங்க ணூலநாதியாக விழைவ னுண்டென்னுமென்னி
 னுங்க ணூலுணாப்பாரின்றியோ துவதழகிதாரு [பே.
 மங்கவன் றன்னே னூல்கொண்டறிந்தன மவனைக்கொண்
 யிக்குநூலறிந்தோமென்னிலீதோராச்சரியமாமே.(௨௭)

இதுமுதலியனசெய்யுட்கண்முன்னர்ப்பாரிப்பிற்குறு
தொழிந்தனவுங்குறுகினறது.

(இ-ள்.) எக்கனூலநாதியாக விற்றவனுடையதுபெ
ன்னி ஐங்கனூலநாப்பாரின்றி யோதுவதழகிதாகும். எ-த

எவகணுலாகியவேதாமங்க ளநாதியமாகிக் காத்தாவுண்டென் றுசொல்லுமென்று கூறி ன்ருவகணுலாகியவேதஞ் சொல்லுவாரு மின்றித் தோன்றுமென்பதழகிதாயிருக்கும்,— அங்ஙனான னைநூலகொண்டறித்தன மவினக்கொண்டேயிருநூலறிந்தோ மெனனி லீதோராச்சரியமாமே. ஏ-று. அவலிடத்துக் காததா யுண்டென்று வேதங்கொண்டறித்தனமென்று மாதக்காததா வைக்கொண்டேவேதங்கேட்பப்பட்டதென்றாகு கிறி நிதவீட னுனமேமயங்கின திதனைமுன்கேட்டுக்கொள்கி மறித்ததல்லவா ம.—ஏ-று. அச்சரியமெனறநிசுழ்ச்சுகருப்பி.

இச்செய்யள்தூற்பிரமாணத்தை யில்லையென்'மறுத்துகூட, நிறறு இந்தத்திருவிருத்ததநிமூலப வேறேபாடமோதிறபா தபாரதோடமென்கிற குறறமுண்ட'மென்பபடி, இதனைபாவ பாகிரியதோஷமென்றார் ஞானப்பிரகாசர். (உஎ)

எவகணுலநாதியாக விறைவண்ணுடென்னுமென்னி லுங்க ணுலுணாப்பாரின்றி யோதுவதழகிதாகும். ஏ-ரு. எவகள் சாக் திரதூலானதநாதியாக வொருகாத்தாவனடென்னு மென்பபா கி லுங்கள்சாத்திரமான தோதுவாரொருபரில்லாம லோதுவது மெத்தவுமழகிய தாருவகாணும இப்படி—சொல்லியது நீ ரொவ வந்தாயார் மலடியென்பதற்கொக்கும் என்று ஞானப்பிரகாசர்.

உற்றெழுமாங்களாதிபுயிரின்றிப்பூதருபம்
பற்றியிப்பாரின்மீதுபாங்கினுற்பலவுமாகிப்
புற்றெழுமியிர்கொம்பாதிபோலவேதோன்றிமாயு
மற்றுளயோனிகட்குப்பயனைவழங்குமன்றே. (உ௨)

(இ-ள்.) உற்றெழுமாக்களாதி புயிரின்றிப்பூதருபம் பற்றி யிப்பாரின்மீது பாங்கினுற்பலவுமாகிப் புற்றெழுமியிர்கொம்பா

திபோலவேதோன்றிமாயும். எ-து. பூமியினிடமாகின்று வள
ருமரங்கண்முதற் புல்லீரகவள்ளனதாவரங்களாம். அனையுயிர்
வாக்கத்தில்லவாய்ப் பிருதிலி யப்பு தேயு வாயுவென்னும்புதரு
பத்தைப் பொருந்தியபகுதிகளாகப் பலபேதப்பட்டுப் புற்றுப்
போலவ மயிர்போலவுங் கொம்புபோலவு முண்டாய்வளர்ந்து
மீளவுந் தோன்றினமுறைமைப்பாட்டிலேகெடும். இஃதிரியது
காரணமாயுண்டாயதென்னின்,— மற்றுளயோனிகட்டுப் பய
னெனவழங்குமன்றே. எ-து. அண்டசஞ் சுவேதசஞ் சராயுச
மென்னு மூன்றுபேதத்திலுண்டாகிய வானமாக்களுக்குப் பிர
யோசனங் காரணத்தா லநாதியேயுண்டாய்வழங்கும்—எ-து.

இச்செய்யு ஞற்பீசவாக்க மான்மவாக்கத்திலல்லவென்று
மறுத்துக்கூறிற்று. (உ.அ)

கொன்றிடலாகாதென்றும் கொன்றவைகொண்டொன்ற
தின் திடலாகுமண்ணோடொத்திடுஞ்செத்தவெல்லா
மொன்றியவாசமூட்டியுண்ணுநீர்வைத்தவர்க்கோ
சென்றுநின்றவர்க்கோ புண்ணியஞ்செப்பிடாயே.

(இ-ள்.) கொன்றிடலாகாதென்றும். எ-து. தானோரான்மா
வைக்கோற லொருக்காலுநியாயமன்று,— கொன்றவைகொண்
டொன்ற தின் திடலாகுமண்ணோ டொத்திடுஞ்செத்தவெல்லாம்.
எ-து. மாண்டவெல்லாமண்ணோடொக்குமாதலாலொருவர்கொ
ல்லப்பட்டவற்றைக் கைக்கொண் டெப்பொழுதும்புசிக்கலா
ம். அதனாற்றோடமுண்டாகாது—ஒன்றியவாசமூட்டி யுண்ணு
நீர்வைத்தவர்க்கோ சென்றுநின்றவர்க்கோ புண்ணியஞ்
செப்பிடாயே. எ-து. மனங்களாற்கட்டுப்பட்டநீ ரருமையான
வழிகளிலே யுண்டாகிவைத்தவர்க்குப் புண்ணியமுண்டாய
தேர்! வழியடந்து தாவித்துக்குடித்தவர்க்குப் புண்ணியமுண்டா

யதோ ? சொல்லாய். வைத்தவர்க்கே புண்ணியமுண்டாமாத்
லாற கொன்றவர்க்கேபாவமுண்டாவது, தின்றவர்க்குப்பாவமி
லையாம.—எ-று.

இச்செய்யுள் ஆன்மக்களைக்கொல்லலாகாது, தின்னலாகு
ம தின்றற்பாவமில்லையென்பது கூறிற்று. தின்றவனுக்குடே
லுடன்பாடுண்டாகிற குற்றமாமல்லது குற்றமில்லையெனக்கொ
ள்க. கொண்டுதின்றவனுக்குக் கொலைத்தோடமவருமென்னில
முற்றுக்குள்ளே கருவாட்டுப்பொதியிட்டுவைக்கவிரவிலாற்ற
நாவத்தெடுத்துப்போக நாட்டிற்கொள்ளவிரந்தவர்க்குத் தோ
டமாமோ ? இல்லை. ஆதலால்கொண்டுதின்றவாக்குப் பாவமில
லையென்க (உக)

கல்லியமாம்ஸததிருத் தோவடமில்லை. அகல்லியமாமஸத
திருப்பாவமுண்டாதலா லஃதாகாதென்க அகல்லியமாம்சமாவது
திரிகொடி வட்கொடி நவகொடி மாமசுமெனமூன்றாம். திரிகொ
டியாவது கொலைசெய்தல், செய்வித்தல், உடன்படல் எனமு
ன்றாம். வட்கொடியாவது அம்மூன்றுடனே தன்னிமித்தம
யெறொருவன் கொல்வதுகாண்டல், கேட்டல், ஐயப்படாமை
கூடவாராம். நவகொடியாவது அத்தவாறுடனே கவைமேல்
விருப்பம், மிகப்படத்தினாலுங்கருத்து, இனிமைகறும் கொல
லதலாகிய புகழ்ச்சிகூட வெண்பதாம், இவற்றினொன்றுவரி
னும் அகல்லியமாம்ஸமாம். இத்தவொன்பதுந் தின்னப்படா
தென்க. கொடிஎன்பதுதொழில். இவையொழிந்தவை கல்லி
யமாம்ஸம அவைகொள்ளலாமென்க. மாம்ஸம்கொள்ளலாகா
தென்கிற நிகுகளும் பால் தயிர்நெய்கொள்ளுதலான் மாம்ஸவி
யோகங்கொண்மராவிர; ஆதலான் மாம்ஸவிரத்தி யுஞ்சொரு
வராலு முடியாதென்பதாம், இஃது ஞானப்பிரகாசர் விசேடக

குறிப்பு மற்றோருளாயாசிரியரும் கல்லியமாம்ஸம் அகல்லிய
மாமஸமென்பதனை கற்பியமாம்ஸம், அகற்பியமாம்ஸமெனக்
கூறி விசேடித்துருக்கினறனர்.

ஒங்கியவருவமோடும் வேதனை குறிப்பினோடு
தாங்குபாவனை விஞ்ஞானநாமியைவையது வகூடிப்
பாங்கினுறசுநதானத்திற்கெடுவது பந்ததுக்க
மாவகவைபொன்றககேடாயழிவது முதத்தியின்பம். (௩௦)

(இ-ள்.) ஒங்கியவருவமோடும் வேதனை குறிப்பினோடு தா
ங்குபாவனை விஞ்ஞானநாமியைவையது வகூடிப் பாங்கினுறசு
நதானத்திற்கெடுவது பந்ததுக்கம். எ-து. மிகவருவம் வேதனை கு
றிப்பு பாவனை விஞ்ஞானமென்னுமை துகந்தமு மொருமைப் ப
டொழுங்கிலேகாரியங்கெடக காரணங்கிடக்குமென்பது மிகு
துவாயில்வழிக்குமாய பந்ததுக்கமுமாம். இதுகுற்றவீடு,—ஆ
கவைபொன்றககேடாயழிவது முதத்தியின்பம். எ-து. அவ்விட
சதுசொல்லப்பட்ட கந்தவகளைந்து நேராகக்கெட்டு வீட்டை
மடையுமென்பது முத்தியின்பமாம். எ-து. இதுகந்தவீடு.

இனியுருவமாவதெட்டு. அவை—புதவருநாலு, உபாதன
வருநாலு மாம். அவைவருமாறு—பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு,
எனநாலும்பூதயுரு. வலி, கந்தம், இரதம், வன்னமெனநாலு, மு
பாதானவுரு. ஆ (அ.) வேதனையாவதமுன்று. அவைவருமா
று—குசலாவேதனை, அகுசலாவேதனை, குசலாகுசலாவேதனை,
ஆ (௩.) குறிப்பாவதாறு. அவைவருமாறு—சோத்திரம், துவக்
கு, சகூட, சிங்குளவை, ஆக்கிராணம், மனம், ஆ (௪.) பாவனையி
ருபது. அவைவருமாறு. தீக்குணம் (௧௦.) நற்குணம் (௧௦.) தீக்கு
ணமாவன—பொய்ரெல்லல், கேரீர்சொல்லல், கோபித்துச

சொல்லல், பயனிலசொல்லல், எனவாககினஞ்ஞம் (ச.) கள
விற்குப்போகுதல், உத்தேதொழில்செய்தல், கொலைசெய்தல்
எனவாக காயத்தின்குணம் (க.) கொலைநனைக்கை, காமப்பற்றம்,
புறஞ்சு, எனமனத்தின்குணம் (க.) ஆட்குணம் (க.) இனி
யகுணமாவன—மெய்யுரை, கல்வார்த்தை, இனியளகநல,
பயன்படுசொல், எனவாககின்குணம் (ச.) பள்ளிவாலம்வரல், ச
மையுரிதல், தானஞ்செய்தல், எனவாககாயத்தின்குணம் (க.) அப
யினைவு, ஆசையுத்தல், தவப்பற்று, என மனத்தின்குணம்
(க.) ஆகநற்குணம் (க.) ஆடவரை (க.) உம். மானசவாகு
காயங்களானவருவனவாம விஞ்ஞானமாறு ஆனவாயவன—
தத, பரிசு, ரூப, ரச, கருதம், சித்தம். ஆ (க.) உகப்பருசகாதே
தம் (சக.) இதற்கவன்வசம் “எட்டிவை யுருவமுனைந்து டேத
னைவாறுஞான, மொட்டியருநிப்போராறு செயலையுநிப்போ
கக, கட்டியபருசகாதம் கணத்தினிற்புகமாரா, தொட்டா
ற்பத்தமுன்னுரு சுகததாற்றறுணிவதானே” சாதானமாயது—
தொடாசகி. அத்தத்தொடாசகி காலவாலையா அவை வாய
சத்தாடம், தீபசநதாடம், தாராசநதாடம், திரிசநதாடம் எச
பனவாம்.

இச்செய்யுள் குற்றவிய காதவீதியுடையது விஞ்ஞான
காதமாறாவன. இந்நிரியவகையுமனசுதையும் பற்றிப்பிறகரும
றியுகள். (க.)

இச்செய்யுளில் “எட்டிவை” என்குஞ்செய்யுளுடன் “தீ
வியென்பதியாதெனவினவி, லாய்தொடிகலலாயாங்கதகே
ளாய், கொலையெகனவேகாமத்தீவழக், குலையாவுடம்பிற்றோன
றுவமுன்றும், பொய்யேருதனை கெஞ்சொற்பயனில், கொல
லெனச்சொல்லிற் றோன்றுவதான்கும், வெண்கல்வெருளல்

பொல்லாக்காட்சி, யுள்ளத்தன்னிலுருப்பனமுன்றும், பத்துவ
கையெனப் பயன்றெரிபலவு, ரித்திறம்படாதார் படாகுவராகி
ல, விலங்கும்பேயுநாகருமாகிக, கலங்கியவுள்ளக்கவலையிறறோ
னறுவா, நல்வினையென்பதியாதெனவினவிற், சொல்லியடத்தி
னறொகுதியிள்கிச, சேலந்தாங்கித் தானந்த்லேநின்று, மேலெ
னவகுத்தவொருமுத்திறத்துத், தேவருமக்களும பிரமருமாகி.”
எ-து. மண்மேகலை. துறவாதலிலுறசமஸ்காரகத்தமநிந்துகொள்
க இதற்கு “ஒங்கருவம்வேதனை யளசுருற்புப்பாவனைமெய்
தாங்குணாவென்றைத்தாங்கத்தம்” “உருவமுடலபூதமுடாதாய
மென்னு மிருவித்தத்தினுமெழுமென்” “வேதனையின்பதனபி
பற்றின்விரவலுமென் றோதவொருமுன்றாமென்றோ” “உர
ரிவிதமோணாதம் பொறியைப்பொருதியறியுமனமுங் குப்
பென்றாய்” “வாசகுமனமாககையிவைபாவனையென்றேமதியா
யாககுமவைதாமறம்பாவய” “இந்நால்வகைவித்தத்தினுமெய்த்
தையமற வெண்ணுமெனம வ்ஞானமெனறேவிளங்கு” “இ
ந்தவிதமைந னஞ்சந்தானத்தெழுத்தினை பந்தமெனவேந்தான்
பா” “அறக்கெடுத்தேபரம முத்தியவையைத்து மறக்கெடுமாறு
க மவாம.” இப்படி பரமத்திமிரபாளுவென்னுந் திருவாக்கினுந்
தெனிக என விசேடித்துரைத்தனா ஞானப்பிரகாசர்.

பாங்கினுற் சந்தானத்திற்கெடுவது. எ-னை பகிவதெனப்பாட்
மோகி, சந்தானத்திற்குக் கெட்டுத்தோன்றவருவதென்றுணாய
தைத்தனாமற்றோருணாயாசிரியாபடுதல்-கெடுத்தலுமுடைதலும்

அழித்திடுமராகமாதியகற்றிநல்லறங்கன்பூரித், நி
ழித்திடுமபுலன்கள்போக்கியின்பொடுதுன்பம்வாட்டிப்,
பழித்திடாப்பழுதில்வாழ்க்கையெட்டையும்பாரித்தெல்
லா, மொழித்திடுஞானசீலசமாதியினுறுதியாமே. (ந.க)

(இ-ள்.) அழித்திடுமரசுமாதியகற்றி. எ-து. நன்மையைச் செலுத்துங் காமகருரோதலோபமோக மதமாற்சரியங்களைக்கி, நல்லறங்கன்பூரித்து. எ-து. நன்றானதன்மங்களை நிறையச்செய்து.—இழித்திடும்புலன்கள்போககி. எ-து. பொல்லாங்கைச்செய்யும்புலன்வழிச்சேறலைக் கைவிட்டு,—இன்பொடுதுன்பமவாட்டி. எ-து. துன்பவின்பங்களையொழித்து பண்ணியபாவங்களைக் கெடுத்து,—பழித்திடாப் பழுதிட்வாழ்க்கை யெட்டையும்பாரித்து எ-து. பிறராறபழிக்கப்படாத குற்றமில்லாத நல்வாழ்க்கையெட்டையுமவிரித்து. எனவே பழிபடுகீவாழ்க்கை யெட்டையுஞ்சுருக்கி,—எல்லாமொழித்திடு ஞானசைசமாதியனுதுதியமே. எ-து. மற்றுரதோஷங்களானவை யெல்லாமொழித்திடு மஞானகுணமாவது (நீவாழ்க்கையெட்டையுக்கெடுத்திடுமறிபின்னகுணம்) சமாதியனுதுதியாம். எ-து. பழுதிலாவாழ்க்கையெட்டாவன—நற்காட்சி, நல்லுற்றம், நலவாய்மை, நற்செய்கை, நலவாழ்க்கை, நன்முயற்சி, நற்கடைப்பிடி, நலஜனத்தோடுகலேப்பாடு, எனவெட்டு. நீவாழ்க்கையெட்டாவன—நற்காட்சி முதலாயினவற்றை மாறிக்கொள்க. சமாதியனுதுதிவாழ்க்கை இவை யெட்டையுங் கெடலிருத்தல். இதற்கவன்வசம் “சகலமுமான்மாவுங்காரணனுமில்லை, சகலமுமாமனிததஞ்சார்பாறப் பறவு, வகைவினையுண்டு பதிபொன்றமாய்தல், சுகததூன்முததித துணிவு” என்பதாம்.

இச்செய்யுள் சமாதியின்முறைமைகூறிற்று.

நீதியானொன்னுஞ்செய்யுணமுத லிச்செய்யுட்காறுஞ் செய்யுணமுப்பத்தொன்றானும் பௌத்தன்மதங்கூறிற்று. (கக)

நல்லறங்கன்பூரித்து. எ-து. நல்லறங்களாகிய தசபாரமித்தையும் பன்னிருசார்பு நிறையச்செய்துஎன்றார் ஞானப்பிரகாசர், தசபாரமித்தையாவது தான சீல சமாதி நிஷ்கர்மம் பிராக்

ஞா வீரிய சததிய துணிபு மயித்திரி ஆசையறுதி யென்பவை, இது முயிருறுப்புபொருளான்முப்பதாம். இதற்கவன் வசகம். “அருணெறியாறபார்மித்தையாறைதது முடனடக்கிப்பொகியின் கீழ்முழுதுணார்தமுனிவரன்ற, னருணமொழியானல்வாடமையறிந்தவபோற்றப்பறுப்பார, மருணெறியாம்பிறதூல மயகருகுகுமாறுததோ.” எ-ம. “இன்பஞ்சார்பெரும்பார மீரைசதுமுடனிறைத்து, கண்கனநிலைபெற்றநாதன்.” எ-ம. கணமிகொளக. மீமாஸமாதி பிரககினைபுடையவனென்ச இரதப்பாட்டு. இதுகரு “ஆசைசதமாதியறுத்தடக்கியைம்புலனுத தேசாருலயினையுஞ்செயது” “பழுதிலவாழுவெட்டினையும்பாரித்துஞானர் தொழுவைகுமாதியுந்” “முததிதான்வாய்க்கு முன்பொபொதிப்பன்றுசொலும் பெத்தமவருகருண்டோயின்.” “நறகாட்சிசல்வொழுகக கல்வாய்மை கலவாழுககை நறசெய்கையோடைநதுராதி” “கன்முயறசுகன்காங்கடைப்பிமிசல்லோரதம்பாற செல்வையுடனெட்டனைத்துந்தேய” என்னுந்திருவாக்கினுங்காணக என்று விசேடித்துரைத்தனா ஞானப்பிரகாசர்.

மற்றொருவரும். இதேகருதாயுனாயுனாத்ததன்றி, ஞானசீலம் ஞானத்தார்செய்யுஞ்சீலமெனவிரியும். எ-ம். ஒழித்திடுமென்னும் பெயொச்சம் சீலமென்னும் பெயர்கொணமெழுத்தது. எ-ம. ஞானமென்பது முத்தியைப்பெறுதற்குமுன்பு நடந்தவ வெல்லாம் அறித்தியம் துகக உ அநான்மாவென்று பாவிக்கும்பிவு. எ-ம். விசேஷகருப்பிட்டனா. இவ்வாசிரியர் (௩௦) வறுசெய்யுனை (௩௧) வதாகவும் (௩௧) வதை (௩௦) ஆ உம; மாநியுனாயெழுதியிருக்கின்றனர்.

பெளத்தரிற்சௌதிராந்திகன்மத முற்றிற்று.

பாவிரமுட்பட செய்யுள். ௧௩.

சௌத்திராந்திகன் மதமறுதலை.

அனைத்தினையுமுணர்ந்தானெம்மிறைவனென்றிங்
கறியாதுபுத்தநீயறைந்தாயென்று, மனைத்தினையுமறி
திடானளவிலாமை யொன்றொன்றாவனைத்தினையுமறி
தானென்னி, னனைத்தினையுமளவிறந்ததென்னவேண்
டா வளவிலாஞானததாலறியினஞான, மனைத்தினையு
மறியாதுகணத்திற்குன்றி யழிதலாலறிந்தமையினற
குமன்றே. (க)

(இ-ள்) அனைத்தினையுமுணர்ந்தானெம்மிறைவனென்றிங்
கறியாதுபுத்தநீயறைந்தாய். எ-து புத்தநீ முழுவதையுமு
ணர்ந்தானெம்முடைய சுவாமியென்றறியாமறகறிஞய், — என்
றுமனைத்தினையுமறிந்திடானளவிலாமை எ-து. எப்போதுஞ்செ
ழுமுணர்ந்தறியமாட்டான் பிரபஞ்சபேதமளவிட வந்தாகைய
ல. — ஒன்றொன்றாவனைத்தினையுமறிந்தானென்னினைத்தினையு
மளவிறந்த தென்னவேண்டா. எ-து முழுவதையுமொரா
செவறிந்தானென்றுநீகூறி னப்படியறியுமிடத்துச் செலவு
லப்ப நீக்கத்தாலறியவேண்டும். ஆதலாலதனையளவிறந்ததென
றுகூறவேண்டாம், — அளவிலாஞானததா லறியின் ஞானமனை
த்தினையுமறியாது. எ-து. எல்லையில்லாதஞானத்தா லறிந்தானெ
ன்றுநீகூறி னுனதுஞான மனைத்தினையுமறியமாட்டாது. அ
றியாநவனமென்னில், — கணத்திற்குன்றியழிதலாலறிந்தமை
யின்றாகுமன்றே. எ-து. ஒருமாத்திரையிலறிவுதோன்றிக்
கொண்டு நீகூறுகையாலனைத்தினையுமறிந்தானென்கையல்ல
யாம். எ-து.

இச்செய்யுள் புத்தனுக்கு ஸாவஞ்ஞத்துவமில்லையென்பத நிற்கிறமலையினையும், குளிராகிறஐலத்தினையும், சுலிகிறநெருப்பை யும், ஊறுதகாற்றினையும் கணமொன்றிலறியக்கூடாதாகையா லென்றுகூறிற்று. (க);

பதக்ககடவுளுக்கு சுண்ணத்திலுள்ளபொருளுள்ளையென்று வதல்ல தப்பால ஸுண்ணத்திலுள்ளபிறவற்றுகளையறியமாட்டா னென்க. தக்கண்ணத்துளவாகிய சகலபதார்த்தங்களையும்றியா னேவென்னில், அறிபான். அறிவனாகிற் சுலிவதாகியநெருப்பை யறிவதோரியல்பும், குளிராவதாகிய நீரையறிவதோரியல்பும், சொல்லுவதானகாற்றையறிவதோரியல்பும், நிற்பதானமலைமர முதலானவசாதையறிவதோரியல்பும், நடப்பனவானசரமெ ன்றமற்றுள்ள பிராணிகளாய்பதார்த்தமனேக சுபாவமாதலால வையெலலாவதறையு மொருகணத்திலேயறிதல்கூடாதாகும். பதார்த்தங்களோடு ஞானம்பிறதலாலொருகணத்திலறியக்கூ டாதென்க பிரதிகூணத்திற்கூடுமென்னி லந்தஞானமுதற்க ணத்திலெசெம. பின்பொருளுணாயும்பிரித் தொருகணத்திற் கெடும் ஆதலால் சாவஞ்ஞத்துவங்கூடாதாகும். ஒருவன்புண ணியபாவங்கள் கணத்திலேகெடுமாடுற்பலமில்லை, ஆதலினால் வைசம்பலிக்கும்படிசொல்லவேண்டி. அன்றியும், அவசம்வா றிவிஞ்ஞானம் பிரமாணமென்றாயது அத்தக்கிரயாத்திதியென றாய் ஆகில் அத்தக்கிரயாதிகு ஸுணபங்கவகொண்டமையா லத்கூடாததலா னொண்டபிரமாண நீஷ்பலமென்றறிவா யாக. என்றுவிரித்தோகினா ஞானப்பிரகாசா.

சிலபொருளையறிந்தவற்றின்றிறத்தேயொட்டிச் சி ந்திப்பனைப்பொருளுமென்னிற்சென்று, பலபொருளா யொன்றுபலபேதமாகிப் பயின்றுவருமாதலாற்பார்க்கு

மாமென், னுலகுதனிலொருபொருளாகுணரும்போதி
ஊற்றுணர்தலாராயதெளிதலுண்டாய, நிலவுமதலு
ணர்வுபன்மைமுனபி னின்றிடாதென்பையெல்லாநினை
ப்பதெங்கே. (2)

(இ-ள்.) சிவபொருளையறிந் தவற்றின்றிறத்தேயொட்டி
சித்திப்பெனப்பொருளுமென்னில, எ-து. பிரபஞ்சபேதத்திற்
லபொருள்களை யறிந்தனன் பகுதியிலேயெல்லாப்பொருள்களை
மொட்டிச் சித்திப்பென்றுபுத்தகீசுரின், — சென்றுபலபொ
பொருளா யொன்று பலபேதமாகிப் பயின்றுவருமாதலா
பார்க்குமாறென், எ-து. அறிவாலறியுமபொருட்பலவாகச்செல்
வவற்றின்பலபகுதிபேதமாகிப் பொருந்நிவருமாகையா லொன்
றைக்கொண் டதன்பேதமறியுமாறெனனம், அன்றியும், —
குதனிலொருபொருளாகுணரும்போதி ஊற்றுணர்தலாராய,
தெளிதலுண்டாய் நிலவுமதலுணர்வுபன்மைமுனபி னின்றி
டாதென்பை யெல்லாநினைப்பதெங்கே. எ-து. பிரபஞ்சத்திலொ
ருபொருளையறியுமிடத்தாக கூடியநிலதாராயந்து தெளிதல்பெ
னமிமாதலா லொன்றையறியும்போது பலபேதப்படுகையாலு
நீமுன்புண்டானவறியு பின்பில்லைபென்று சொல்லுவையானை
யாலு மொருபொருளையறிந் ததனோடுமற்றொருபொருளைக்
தத்தறியுநெறியாண்கிள்ளது, எ-று.

இச்செய்யுளிரண்டும் புத்தநிருபத்துரால்வரி னொருவன்மு
ருதுணர்ந்தா னென்றதனைமறுத்துக்கூறிற்று. (ஞானம்.) புண
ணியபாவமாயிதகன்ம மறுமையிலே பலிக்கையாலும் புத்தன்
“யான்கண்டிர்நோன்புகண் முற்பிறப்பின்முயலாதேன்” என்
கையாலு மெல்லாம்ஷுணபங்கமில்லை, (உ)

இவையொவ்வொருபொருளாக விசேஷமாகவறிவனோ ? பன்மையினாலறிவனோ ? எல்லாத்தையுமொவ்வொன்றாயறிவனென்னில் கூணபங்கமென்பதுகெடும், பன்மையிலறிவனென்னிற்பதார்த்தங்கள் பேதித்திருந்தமையா ஒள்ளபடியறிந்தவனல்லனும், இனிஞானம் கூணந்தோறுவகெடுமாகிலந்தகூணத்திலுறபத்தி நிலைநாசங்களாகவேண்டும். உற்பத்திகூணமும், நிதிகூணமும், விராசமகூணமுமாகையால கூணபங்கமென்பதுபடாதாம். அன்றியும் பூர்வகூணத்திறனோன்றிய ஞானமும் பாசகூணத்திறனோன்றிய ஞானமும் அந்நியமாகில் “யான் கூணகாரனோனபுகணமுந் பிறப்பின்றுயலாதேன்” என்னு முங்களுநாயசத்தியமாம். அன்றியு மிவர்சாவகிகளுனபடி நீருக்குப்பரிசுநிலை நெருப்புகுப்பரிசமுண்டி. அது விதனானே கலந்துந்ருமாதலா விதற்குப்பரிசமபோற்றோன்றுவதேயுள்ளதென்ன ஞானமபிறந்தவாபெரியவரலலவோ, அன்றியும் ஸகூணிகவசத்தவூறி யிதிவசனாத ஞானமுகணத்திலே தோன்றிகெடும். ஞெயமுங்கணத்திலேதோன்றிசகெடும். பிள்ளோன்றிய ஞானமும்பொருளும் பொழுதுவேறுபட்டுப்போதலாற் சாபஞ்ஞத்துவங்கடாதென்க. இதனாலேயா லகூணமும் சோதிசதாராம், என்றா ஞானப்பிரகாசம்.

முத்திரிலங்கண்டறங்கண்டொழிந்தானாயின் முதன்முழுதுமபொன்றிப்பின்மொழிந்தவண்ண, மொத்திடுகதேனெய்குட்டியுண்முறந்தோனெருவ ஸுலகினில்வந்திதுதிகெனறுணாத்தாலொக்குந்த, செதத்துபின்னென்றுணாககிதகதியிறசெல்லாத் தோணுணாரீர்பெருகிசென்றாறாரு, மத்திணவறியாதிககையோர்தம்மையுக்கணாககேசெல்லவம்மாசையாமே. (க)

(இ-ள்.) முதநிலங்கண்டறங்கன் மொழித்தானாயின் மு
தன்முழுதும் பொன்றப்பின் மொழிதவண்ண மொதநிலம்
எ-து. வீட்டிடத்தைக்கண்டு பின்பறமுதலியவற்றைச் சொ
ன்னென்று புத்தகூறின ஒருமுதல்சேரக்கெட்டுப்போய்ப்
ன்புவது சொன்னதெனது முறைமையொகும். அஃதென
பொலவென்னில,—தேனெய்கூட்டியுள்ள மத்தோ நெருவது
லகினிலவந்திது த்தென்றுனாததாலொக்கும். எ-து. தேனைய
செய்யையுங்கூட்டிக் குத்ததுச்செத்தோநெருவன் மீளவுமுல
கன்கனாவது தேனையுங்கூட்டினது விவமென்று செ
ன்னதன்மைத்து,— செத்ததுபின்னென்றுனாககிற் கதியுசெ
ல்லா. எ-து. (இதனைப்பொருளுக்கேற்பமாறுக) அறமுதலிய
புத்தகூறி வீட்டிடத்தைப்பின்படைத்தானென்னில அவன
முதலியையறித்தவனல்லன் ஆதலாலவன்கூறியவற்றைய கசு
றசெலுத்தமாட்டாது,—தேரனுனாரீபெருசெ சென்றாருமுத
நினளவறியாறிக களையோர்தம்மை யக்களாககேசெல்லவி
மாயையாமே. எ - து புத்தனூனாயானது ஐலமானதுபெரு
கிச்சென்றோமிமாற்றி னளவறியாதானெருவ னிக்களையினி
னோர யக்களையிலேசெலுத்திவிடுவேனென் குலசப்படுத்த
கொக்கும். எ - து.

இச்செய்யுள் புத்தநிருபத்துகால்வரின மொருவன்முதலிய
டங்கன் டிவ்விடமுங்கன் டறமுதலியனகூறினென்பதோ
மறுத்துக்கூற்றது. (௩.)

உருவாநியைத்துகூதங்களு மறகசெத்தலேமோஷமாஸக
யால பின்பவந்துசொல்வது கூடாதென்றா ஞானப்பிரகாசர்.
முன்னொன்னென்னில் தானறியாமுன் சொன்னவைமயக
கூடலாமென்றா மற்றோருளாயாசிரியர்.

நீர்போலநின்றயிர்கட்களித்திடாதே நெருப்பாய்
தூயர்பிறப்பினிகழந் துநின்று, பாரோருக்களித்தபடிவலை
யிறபட்டபலகலைமான் கண்டொருநீ ள்கலைபாய்ந்தோடி,
நேரோசென்றவ்வலைககேநேர்ந்தாலொக்குநீ ள்பாவக்குழ்
யில்விழுநீர்மையாகு, மாரோவிடவகவெனப்பாரதத்தை
யாககப்பிறந்தறமாக்கினனென்னிலடங்கவாமே. (சு)

(இ-ள்) நீர்போலநின்றயிர்கட்களித்திடாதே நெருப்பாய்
தூயர்பிறப்பினிகழந் துநின்று பாரோருக்களித்தபடிவலை
யிறபட்டபலகலைமான் கண்டொருநீ ள்கலைபாய்ந்தோடி. நேரோசென்
றவ்வலைககேநேர்ந்தாலொகும். எ-து. காததா ஜலமும் தனிரத
மும்போலச் சாவான்மாத்களிடத்திலு நீங்காமனின்றிரட்சிபட
னென்னாதே, கொடிதாடிய தீத்தன்மையையுடைய துன்பப்
பிறவியின்மேலே தோன்றிநின்று பிரபஞ்சத்தாற் கருள்செ
ய்வனென்னுமது, வலையிறபட்டபலமானகளையும் கலைகளையும்
ண்டப்பாற்பட்டிருந்ற வோகலையான திவற்றையிரகூழிக்கத
தானுமோமத் கவறாமற்சென்றதவலைக்குள் தானுமகப்பட்ட
தன்மைக்கொகும்,—நீள் பாவக்குழியில்விழு நீர்மையாகும்
எ-து. மிககருகத்திற்கெல்லும் வழியாமிதினை,—ஆரோவிய ஞ
னையொப்பா. எ-து. மெய்யே யிரகூழிக்கும் வழியென்றுசொல்
லுகிற புத்தனையொப்பாயாவது— அறத்தையாககப்பிறந்தறமா
க்கினனென்னில, எ-து. அறமுதலியனவறையுண்டாக்க கே
டொடித் தான்பிறந்தறதையுண்டாக்கினனென்னில்,— அடங்
வாமே. எ-து. சர்வான்மாக்களுந் தருமத்தையுண்டாக்கவேண்டி
ப்பிறந்தார்களாம். எ-து. ஆரோவென்பதிடெழுச்சிக்ருறிப்பு.

இச்செய்யுளாலிரகைக்காரணமாயினுந் தன்மங்காரணமா
யினுங் கர்த்தாபிறந்திறந்தானென்னிற் கர்த்தாவன்றென்னுந்

தோடமெனமவத்துக கூறிற்று. நீ! போலகின்றயிர்கட்கென்பது பானியம் ஆன்மாககளுக்கிரட்சை சலமாமென்கையால், நீ ஸபாவக்குழியிலென்றதனால் மாமசுதின்று தன்மஞ்சொல்லுதல நரகவேதுயாம். (சு)

அறத்தையாக்கப்பிறத்தறமாகவெனென்னில் எ-கு. அநமாககளிடத்துமைத்தகிருபையிலுலே மீரகமுற நெல்லாநுதனமத்தைப்பண்ணிப் பிழைக்கவேண்டுமென்று தான்பிறத்ததன்மத்தைச்செய்து பரிபாலனம்பண்ணினென்னில், எ-ம. ஆடங்கவாமே எ-து. உலகத்தின்கண் ஓவல்லப் பிராணிகள்பிறத்தது மித்ததன்மைத்தாம். அன்றயும், பிறப்பினுருக்காரணம் வினையாதலால் புக்ககட்புள்பிறப்பதற்கு முன்வினையண்டவேண்டிம, வினையின்றிப் பிறத்தானென்னில் யாவரும்வினையின்றிப்பிறத்தமாவேண்டிம, என்று ஸூனப்பிரகாசம்.

கோபாலகின்றயிர்கட்களித்திடாதே. எ-கு தின்று, எ-து உன்கடவுளபிறவாமலன்னது, — கோபாலயிர்கட்களித்திடாதே எ-து. தன்னெரான துயிகட்குத்தாபசோபதத்த நிவாதித்தி! கூழிப்பதுபோல உயிர்கள் துக்கத்தைக்கொத்தித்தற்குதியாதேவன்றார் மற்றோருநாயாசிரியா, வலைக்கேகோத்தாலொக்கும். எ-து. இவ்வொருருவமை.

அலகிறந்தயோனிகளிற்புகுந்ததெல்லா மறத்தை யளித்திடவென்னிலவற்றினெல்லா, சிலவுவதுகனமத்தாலாகுமன்றி சினைத்தோரிச்சையினுனிகழ்த்தானாகி, வுலகுதனிவள்ளோர்க்குமதுவேயாகு மொருத்திவயிறுநினிலிருந்தவகுதார்த்தள்ளித், தலமதில்வந்தானென்னிற்றாயைக்கொன்றான் நருமத்தையின்றெனக்குச்சாற்றி டேலே. (ரு)

(இ-ள்.) அலகிறந்தயோனிகளிற் புகுந்ததெல்லா மறத்தை யளித்திடவென்னில். எ-து. எண்ணிறந்தயோனிசளிற் சாதன னானதெல்லா தன்மத்தையுண்டாக்கவேண்டியென்று புத்தகீ கூறின, — அவற்றினெல்லாநிலவுவது கன்மத்தாலாகும். எ-து. அவ்வனம் பலயோனிசாதனானது கன்மத்தாலாகவேண்டி ம், — அன்றித்தேதோரிச்சையினுனிகழாதானகில. எ-து. அ நறன்று, தான்கருதியவிருப்பக்காரணத்தாற்காயமெடுத்துக்கொ ண்டானென்கூறின, — உலகுதனிவள்ளொர்க்குமதுவேயாகு ம. எ-து. பிரபஞ்சத்திலுள்ளோர் காயமெடுத்ததுக்கொண்டதுநன் மஞ்செய்யவீடும்பியெடுத்ததுக்கொண்டதேயாம், — ஒருத்திவயி றறினிலிருந்தவகுத்தாநாளித்தலமகில்வந்தானென்னில். எ-து அவ்வனமாண்மக்களபோல யோனிசாதனானதிலலை, மாதா யினுதரத்தேயிருந்தவவுதரதலைதபிளநது பூமியின்கண்ணே வந் தறத்தையண்டாக்கிளுனென்று கீ கூறின, — தாயைக்கொண்டு னறநமததையின்றெனக்குச்சாற்றிடேலே. எ-து. அவ்வனமா னாவைக்கொன்றறத்தையண்டாக்கிளுனென்னில், அத்தாயை ய்கொன்றான்கூறியதனமத்தை யிப்போதெனசுருக் கூறுவாயல் லே. எ-து. புத்தனபிறக்கிகாலத்து மாதாவினுடைய வலமரு டுகுலாற்பிறந்தான், அவளுமாறுநாளுகுறையிரோடே கிடந்தே ழாநாளிறந்தான். இது புத்தர்மாதாக்க ளிருபத்துநாலவர்க்குமொ ச்கும். (இதற்கு.) உ - ம். “ உலும்பிலிவனத்து னொண்குழை ததேவி, வலம்பிமருங்குல்வநிகோயறும், லான்றோனவ்வழித தோன்றினாதலி, னீன்றோனோழாநாளின்னுயிரவைத்தான்” இது விம்பசாரகதை யென்னுங்காலியம் பெளத்தருடையநா ல், அதன்கட்கண்டுகொள்க, “ முத்தாரம்புத்தர்தோன்றித்தாய் பழுவைமுறித்தேயிட்டார், கொத்துவாழ்குமுலாளாகும் குண் டலகேசிதானுங், கத்திருவாங்கணவ னக்கார்தீனயுங்கொள்

ட்டா, ரித்துணையாரிருவரும்வத் திகடனேதவமுணாப்பா ..
இது சிவபததாகள வசனம். ஆகையா லவன்மாதாவேழுநாடிலே
மறித்தாளென்பதவாகருதது. (ரு)

மாதாவுதாததைப்பிளந்துவருவது யோனியைப்பரிசிககலா
சுதென்றும் யோனிசாதமழிவென்று மெண்ணிமாதாவயற்
றககிழிப்பிறததல் புத்தமதக்கோட்பாடு. உதரம் வயிறு.

அலகிறாதயோனிகிறபகுது சடசாரஜீவன்கள் பகிற
விககண்கண்டு கருணைபவசனாகி மெண்ணிறதபிறப்பி டூடு
பவகற்பம் பிறாககுழலுளுனுகில இவன்செய்துகொள்ளுயகா
ரியம்யாவதாம், புத்ததததவம்வேண்டிப்பிறாககுழன்ருனல்ல
ன. இவன்பிறாககுழலுத்ததத்தவாதானேவரும். புத்தததது
டவருவதரிந்துமோ, வருவதரியாதுமோ அறியாத
புன்ருனுகில உலகத்தாரமாததிரமாவன். அறிந்துமுன்ருனாப
ல ஆகாசகாமிகளாயப புத்ததாகளும் பெரியையங்கண்டு ஓர்
னயபிறகத்தெனவேண்டாம். தன்னை யாலாபித்ததாககுசுசு
தானநாசஞ்சொல்வதோ தத்தவவுபதேசமாவது, அஃதுபதே
சமாகாது. துககருபமான சங்காரத்திலவதடுப்பதிற்பொன்ற
பகேடழிகிதெனின்? ஸம்ஸாரதுககமுளதேயெனினுத் தபா
புத்தானத்தாலுமுண்டாகிய சவாக்காதிசவுககியமுண்டன்றோ,
இதனாருணமொழிந்தானாகான். பழியுமபாவமுமாக்கியாசரித
தாரைர்கெடுததாளும் கன்மத்துக்கீடாகவுழன்ருளேசுவேசை
யாலே யுழன்ருளே? கன்மத்துக்கீடாக யுழன்ருனென்னி ல்
தணையாளனாகிய தாசனாப்போற்பெருமையிலனாகும். கூவேச்
சையாலுழன்ருனென்னின் நாகத்திறுந்துபுறுவார்க்குப் புத்த
தத்துவங்கொடுக்கவேண்டும். அவ்வாறுசெய்வனென்னில் எ
ன்றுநாகதுன்பயில்லையாகும். என்றுவிசேஷக்குறிப்பிட்டனா
னானப்பிரகாசா.

அரியினெடுநரியுழுவையாதியாக வானபோதறந்தி
நிந்துகோறலாதி, பரிவினெடுஞ்செய்தனனில்லையாகி
ற பசிதனக்குத்தினபதவன்பழுதையோதான், கருதில
வன்பரதுக்கதுககனுகிற கணவனிழந்தோர்கட்டுங்கண்
ணிக்குத்தித, திரியுமவர்துயரினுக்குமிரங்குவோன்றன்
செயலறததுக்கழகியதாஞ்செப்புகாலே. (சு)

(இ-ள.) அரியினெடுநரியுழுவையாதியாக வானபோதறந்தி
நிந்துகோறலாதிபரிவினெடுஞ்செய்தனனும். ஏ-து. உளனாதி
புததனலகிறதயோனிகளிற்பிறந்தானென்றும் அப்படிப்பிறந்
தது கொலைமுதலியபாவங்களைநீங்கித் தன்மதைப்பரிபாலக
விரும்பியென்றுங்கூறியு. அஃதனமாய்ப்பததன், சிங்கம் ந
ரிபுவிமுதலியயோனிகளிலே சாதனஞ்ஞவிடததுததன்மத்தை
விடிககொலையைவிரும்பிப்பலவான்மாககளையுங்கொன்று தின்
றவிதுயிரியத்தோடுஞ்செய்தானாகவேனிடம்,—இல்லையாகிறபசி
தனக்குத்தினபதவன்பழுதையோதான். ஏ-து. அப்படிக்கொன்
றுதின்னாணிலையென்றுசொல்லுவையாமாயி னாதயோனிகா
தனஞ்ஞத திரிந்தவிடததுண்டானபசிக்குப் புததன் றிவாபதுப
ழுதையோ? அன்றேன் மாமிசமன்றோ? இதன், நியும்,—கருநி
லயன்பரதுக்கதுக்கனுகிற கணவனிழந்தோர்கட்டுங்க கண்ணி
குத்திததிரியுமவர்துயரினுக்கு மிரங்குவோன்றன்செய லறதது
கழகியதாஞ்செப்புகாலே. ஏ-து. பரதுக்கதுக்கனென்று நீ
சொல்லின் பூகேதனாய்ப்பலவான்மாககளைக்கோறலால்பொல
லாதவனானதன்றியும், கணவனைநீங்கிச சோரத்திற்செல்லுமக
ளி ருறந்தயரத்தினுக்கும், கணனிமுதலியகொண்டு கொலைத்
தொழிப்புரிவோர்துயரத்தினுக்கு மிரங்குவனென்னி லச்செய்
தி யவன்றன்மதுக்கழகியதாஞ்சொல்லுவகாலத்துங்கருதுங்கா

லத்தும் எ-று ஆதி.எ-னை. ஆகிபுத்தனென்றுமுன்னேகூட்டுக
கருநில.எ-னை. கருதுங்காலத்தென்றுபின்னேகூட்டுக. ஆம. ஸ்
ஸை. அல்லவென்க. அழகிதாமென்பதிசமுசகிகுறிப்பு

அலகிறதயோனிகளென்னுஞ் செய்யுளுமிச்செய்யுளுமொ
டுதொடா. அலகிறத்தயோனிகளிற்பிறதகொலைமுதலியனகம
து தன்மம் பாலித்தானென்பதனையும் பாதுககதுக்கனென்பத
னையும் ததுக்கூற்றறு கணுவனிறத்தென்றுபாடம். (ஞான
ம) ஊனுண்டிபிர்க்கருளுடையோமென்கை பித்தியாவாதமெ
னக்கொளக கோறல்பொருளல்லதவவுன் னிலென்றும் பெ
ரியோசொல்லுகையால். (சு)

கணனிசுத்தித்திரியமவாதுயரினாகும். எ-து. கண்ணிசு
த்தியைததுக்காதிருந்து பறவைகளவரவிலை யொன்றிராண்டி
தவையுமகப்படாமற் றப்பிப்போயிறறென்று மிகவுந்துயாப்ப
டுமவேடுவாகட்டு மிரங்கித்திரியமவனது, என்றும் “நல்லாது
யககத்திரங்குமதுநலங்காண், பொல்லாககிரங்குதல் பொல்லா
து.” எனனும் திருவாககானுங்கண்டிகொள்க. எ-ம. எம்முடை
யதேவனைப் பரதககதுக்கனெனறது பிறங்கிலேசப்படுங்காலத்
துயிக ணன்மாரககத்திலொழுக்காம லவமேயோகிலேசப்படாநி
றகின்றன வென்றிங்கிக் கிலேசப்படுதலாலென்க. இஃதன்
ரி கோசொல்லுமது விஷமங்காணுமென்னில் இது கீவீசாரித்த
ரியாதுசொன்னாய். பூர்வகணத்திற் கிலேசித்தசித்த மக்கணத்தி
ற்கெட வுத்தரகணத்திலுண்டாகியசித்தம் வேறாதலான் முற்ப
ட்டசித்தக்கிலேசத்துக்குக் கிலேசித்ததனாலே பாதுக்கனென்
றதனை. ஒருவனாய்ரகிப்பாடுருத்த னாகாரத்தால்வந்தவி
யாகுலத்தையுபவாசத்தான்மாற்றினாற்போலவும்சமுசாரத்தால்
வந்தகிலேசத்தைத் துறவாளீக்கவேண்டுமன்றியே கண்ணைக்

கொடுத்தான் குருதியைக்கொடுத்தான் மாம்சத்தைக்கொடுத்தான் என்பதிரைக்கூயல்வ. பின்பு மாம்சாதி வாங்கிக்கொள்ளுவானாகுத்தோஷமென்பதுனககுத்தெரியாது “பொருளல்லவென்றினனல்” எ-ம “பொருளாட்சி போற்றுதார்க்கில்லை யருளாட்சியாகில்லை யுனர்பவர்க்கு” எ-ம். பெரியோர்சொல்லுதலாலே ஊனுணையாகட்கருளுடையோமென்கை மித்தியாவாதமென்க. ஓசகரன்வது மாம்சந்தாவென்றால் அவனையறிவினாற்போதித்து மாம்சதைமாற்றி யன்னுதிகளினனுருசிக்கப்பண்ணிற் கிருபாருவாவன், அப்படியன்றி மீன்மாம்சமேகொடுக்கில அவனந்த வகரனுக்கொப்பாவனென்க. ஆகையினாலே நீ சொன்னதாகாதென்க. என்றார் ஞானப்பிரகாசா.

ஒருபொருளைத்தேடியதற்குளாயுந்தேடியுணாப்பதன்முன்னுணர்விற்குமுனககுநாலென், மருவிவருஞ்சந்தானவழியிலென்னில் வாயுணாத்ததேயுணாததுவழங்குமாகும, பெருகுவதுகெட்டென்னிலதுபோலாம்பின் பிததுணாததறியாதுபேதைசொல்லுந், தருவதுநாலெப்பரிசுமுதனமுவோடிறுதி தானவிருத்தமின்றியதுசாற்றிடாயே. (எ)

(இ-ள்.) ஒருபொருளைத்தேடியதற்குளாயுந்தேடியுணாப்பதன்முன்னுணர்விற்குமுனககுநாலென். எ-து. ஒருபொருளைத்தேடியதற்கேற்றதோசொல்லையுந்தேடிச் சொல்லொடுபொருளைக்கூட்டி நூலாகக்கூறுதன்முன்னே யுன்னானங்கெடுமாதலாலுனக்கு நூலுண்டாம்படியென். அற்றன்று, — மருவிவருஞ்சந்தானவழியிலென்னில் வாயுணாத்ததேயுணாத்துவழங்குமாகும். எ-து. அவ்வறிவுபொருந்நிவருந்தொடர்ச்சிவழித்தோன்றினது

ல-மெனதுபதநீட்டின, முனசொன்னவககாமொன்றையே ப்
 னசொல்லநீறகவேணமம். ஆறனது—பெருருவதுகெட்டு
 ன்னிலதுபோலாம்பின எ-து முன்ன வகெடப்பினே—
 மர்வு மிககவநீவாமென்றுகூடல ஆயனம் பினேன—
 மடவகணதகிறகெடுகையாலேமுன்ன ப்வேமாமததீ—
 துணாததநீயாதுபேதை—வெறுதருதுல எ-து உனது
 னாலிததாசொலுஞ்சொலு ம மது சொலுஞ்சொலு
 னு சொல்லிறமும்,—பொரிசமுதனமியே—
 மினறியதுசாறநீடாயே எ-து னலவதுமுதனமியுதிமா—
 மடமலலாததலா லெபபெற மதுனதுதல, உன்னுடைய
 ததுலையென்னுடன்சொலவாமலல எ-து பித்தனாடம எ
 ன மமைவீரிகக, சாதானவழியவன—நாலவகை அவை கீப
 சாதனம், வாடிசுதானம், தராசுதானம், பிபிலிகாசுதான
 மெனக பெருருவது கெட்டுமெனது, உகிதல ராலவகைமீல
 கெட்டுவததிததல்.

இசெபயுனமுதபததனபிடசுர மெறததுகூர்ந்தென

சி கற்பனா—னம் பிராந்தி—என்பதனாலும் “விகலபயே-
 டபடதா” என்பதனாலும் சிவிகற்பனா—நாயிருக்கிற சுகதனு
 டையசத்தம் பிறவாதாகலின் சாதாரணசொன்னபடி யெங்க
 னேசொல்லாய முன்னொடுபின் மலவுடைமையெனக்கொள்க
 எனனா ஞானபிராசா

முன்னாகப்பலவறமகள்பூரித்தெமரிவைவன் முழு
 துணர்ந்திகருளினாலுயிர்கண்முத்தியடையப், பின்னா
 கப்பிடகநூலுரைத்தானெனது பேசினுயிவன்முன்பு
 பேரறங்களபுரிநூல், சொன்னாரிவனைப்போன்று

ஒருவனென்னி லவனுக்குச்சொன்னாரொனத்தொடாசசியாகி, யன்னாயினனவதைப்படுமொருவனின்று மாரோவுன்பாழியிருப்பாரிதனையறையே. (அ)

(இ-ள) முன்னாகப்பலவறங்கள் சூரித தெம்மிறைவன்மு டு துணாநீதிக்கருளுவதுமிகுமுத்தியனடையப்பின்னாகப்பிடி கதுலுதாததானென்றுபேசினும். எ-து. ஆதியிலேயெம்முடையசுவாமி பலதருமங்களைச்செய்து நிறைந்து ஒருவனானும் சிருபையாலே யான்மாககள் வீட்டின்பமடைததரும் பின்பறநு செய்தற்கும் வழியாகிய பிடிசுதாலையருந்நெனந்து டத்தகீ சொன்னும்,—இவன்முன்பு பேரறங்கள் பரிதூலசொன்னாரி லுண்ப்போன் முன்றொருவனென்னில. எ-து. பெரியவறங்க லையனடாகக விவனாகு முடைநூல்சொன்னவராரி அவனாகு முன்பவ னுசாரியன்சொன்னென்று கூறின,—அவனாகு குச் சொன்னாரொனத தொடர்சியாகி யன்னுப்பினவத தைப்படுமொருவனின்றும். எ-து. அவனாகுசாரியன் நனகருச் சொன்னாரொன மேன்மேறெடுத்சிப்பட்டுப் பினசொரு ததரமின்றி முட்டுப்படுமொகையற காததாலுமில்லையாம். இத ன்றியும்,—ஆரோவுன்பாழியிருப்பா ரிதனையறையே. எ-து. உ ன்பள்ளியு னீதெய்வமென்றேதத விருப்பாராரோகீ கூறுவா யாக. எ-து. அனவத்தைப்படுமொருவனென்றும், அனவத்தை யென்பதொரு தோடங்கொண்டு சிந்தசொன்னொருவனெ ன்றியென்பது. அவததையாவது. தலைகாணுதது, அல்லதுமு டிவுகாணுதது. அன்னும் அசை. (அ)

முனனாகவருளினன என்பதற்கவன்வசநம். “எண்ணிறத தகாலங்கனெம்பொருட்டான்மிகவுழன், நெண்ணிகத்தவுலகங் களிருடர வொருங்குணர்ந், நெண்ணிகத்தானமுஞ் சிலமுமி

கையாககி, யெண்ணிகந்தருணத்தினுனெம்பெருமானல்லனோ
அவனைப்போல முன்னொருவராவா தண்ணவகாரன் முதல
யினோ என்றா ஞானப்பிரகாசா.

இந்நூலைச்சொன்னவன்றானிகிருந்தானென்னி
வனிருத்தியேத்துமவனெங்கிருந்தானெவனோ, வநநா
லோகுருவந்தவடைவுமுனக்கில்லையா—வுதரினமுடிவீ
னகணநாதிபோதன், சொன்னாளுமவைவேதா கமங்களா
குஞ்சருக்கியுண்டவம்புரியச சொல்லுவதெல்லோரு, மு
ன்னுல்கண்கழுவாதேயுதிப்பதன்முன்புலாலோ மின்
பாளோருன்பிரியனுரைத்ததொருதூலே. (௧)

(இ-ள்.) இந்நூலைச்சொன்னவன்றானிகிருந்தானென்
னில் எ-து. இந்தப்பிடகசாத்திரஞ்சொன்னபுத்தாசாரிய னி
ப்பளனியிலிருந்தானாகில்,—இவனிருத்தியேத்துமவ னெங்கிருந்
தானெவனோவந்தாலோகுரு வந்தவடையுமுனக்கில்லை, எ-து
இவஞ்சாரியனாக வேததப்பட்டவருவா நெய்வீடத்தான, கட
வுளாவதெவன், அவனாற்சொல்லப்பட்ட நூலெய்வீடத்தது, அ
வைகாணப்பட்டதில்லை ஆதலாற்றுகுருசந்தான வமைவுமுனக்க
ல்லையாம்,— அடைவுதரின்முடிவின் கணநாதிபோதன்சொன்
னாளுமவைவேதா கமங்களாகும். எ-து. நூலடைவுசொல்லப்படு
ந் சங்காரத்தினகணழிவில்லாதபரமேஸ்வரன் சொல்லப்பட்ட
தாம் அவை வேதா கமமென்பா,—சுருக்கியுண்டவம்புரியச்சொ
ல்லுவதெல்லோரும். எ-து. இய்வாகமங்களின்சார்வுசொல்லு
வார்களு முணவைச்சுருக்கித்தவத்தைப்பிரிதலே. இவையன்றி—
உன்னுல்கண்கழுவாதே யுதிப்பதன்முன்புலாலோமின்பாளோ
ருன்பிரியனுரைத்ததொருதூலே, எ-து, உன்னுடையபிடகநா

ல் கண்கழுவாது திகழுமுன்னே புலாலுடனுண்பானொரு போசந
பயிரியன் சொல்லப்பட்டதாலாம். எ-து. ஊணசுருக்குதல் தபசு
பணனுமவா போசநததுக்கு முத்திரையும்பாத்து வாயுவசுரு
வழக்கமுஞ்சலத்துக்கிடமுமாக வுணைசசுருக்குவது. (சு)

கண்கழுவாது திப்பதன்முன்புலாலோனென்பான் என்றத
ஐத புததன்சாவஞ்ஞன்னல்லனென்பதும் அவனட்டிகநூல் மலை
வுள்ளதாலென்பதும் அந்நூலிற்கூறியது தராசாரமென்பதும்
போசநவாறுகாணக. என்றாரோருளாயாகிரியா.

முன்னாலுமவழிநாலுஞ்சாபுநாலு முன்றருமு
லகத்துமொழிந்தநூல்க, எரிநூலிலுன்னாலிவ்கெந்தா
லென்னிலிந்தால்காணென்னாலென்றியம்பமாட்டா, யு
ன்னாலுமொருநாலாயுணாப்பதென்னே யுலட்டுநூல்ப
ருத்திநூல்சிலம்பிநூல்க, எந்தாலுமல்லாதேபொய்ந்
நூல்கொண்டிங்கறகோற்றுத்திரிந்தவாறழகிதாமே. (கௌ)

(இ-ள்.) முன்னாலும்வழிநாலுஞ்சாபுநாலுமுன்றருமுல
கத்துமொழிந்தநூல்கள். எ-து. பரமேஸ்வரனருளிச்செய்யப்பட்ட
மீய்வுலகின்கண்வழங்குநூல்கண் முதனாலும்வழிநாலும் சார்
புநாலுமெனமுன்றுவிதமாம். அவைவேதாகமபுராணங்கள்,—
இந்நூலிலுன்னாலிவ் கெந்தாலென்னிலிந்தால்காணென்னால
லென்றியம்பமாட்டாய். எ-து. இங்ஙனமுன்றுவிதமானநாலி
லுன்னாலெந்தநூலென்றுகேட்டா லிந்தநூல்களி லென்னு
டையநூல் இந்நூலென்று சொல்லவல்லையல்ல. ஆதலால்,—
உன்னாலுமொருநாலாயுணாப்பதென்னே. எ-து. உன்னாலு
யொருநாலாய்ச்சொல்வதெப்படி,—உலட்டுநூல்பருத்திநூல்கள்

ம்பிநால்க ளாந்நூலுமல்லாதேபொய்ந்நூல்கொண்டங் கறதே-
 டுதத்கிரித்தவாழ்கிதாமே. எ-து. உலண்டாறசெய்தநூலபந்
 ததயாற்செய்தநூல சிலம்பிய நசெய்தநூலென்று சொல்லப
 டுநூல்களின்றகுதியுமலலாத ஷனதுபொய்யாகியநூலைக் கொ
 ண்டுமது கறததையுண்டாகக்கூடத்ததாச்சரியம். எ-து.

ஒருபொருளைத்தேடியென்னஞ்செய்யுண்முத லெசெய்யுட்
 சாறும் பிடசநூலைமறுததுக கூறிற்று. (க௮)

அழகிதாமென்றது கந்தகரித்ததன்நட்டாயு என்பதுபோல
 மோசகொண்டாட்டம். “முதல்வழிசார்பெனதான்முன்றுமும்
 அவற்றுள். வினையின்கி விளங்கியவறிவின், முனவன்கொட
 த முதலாலாகும்.” “முன்னோர்நூலின் முடிபொருட்கொத்தப.
 ின்றோன்வேண்டும் விகற்பங்கூறி யழியாமாபினது வழிசு
 லாகும்” “இருவாநாற்கு மொருசிறைதொடங்கித் திரிபுவே
 டையது புடைதூலாகும்.” என்பதுபகவத்கொள்க. என்று
 ஞானபிரகாசா.

புத்தனவன்பொன்றக்கெட்டுப்போனென்றுபோ
 ற்றுவதிங்காணாநீபொய்த்தவஞ்செய்புத்தா, செத்தவாக
 குசசிலகிரியைசெய்யவிகுச் செய்தவாக்கும்புண்ணிய
 மாமெனறுசெப்பி, னித்தமுயிராதலாற்பலிக்குஞ்செய்
 தி நீனைந்நுதருவானுமுளனுனககிவ்வாறில்லை, வைதத
 சுடர்த்தீபமறமாய்ந்தக்காலதற்கு மருவுதிரிரெய்கூட்டு
 மதிக்கெடுவழக்கே. (கக)

(இ-ள்.) புத்தனவன் பொன்றக்கெட்டுப்போனென்று
 போற்றுவதிங்காணாநீபொய்த்தவஞ்செய்புத்தா. எ-து. பொய்த்

தவததைச் செய்யப் புததா நீயுன்னொசாரியன் முதலறக்கெட்டுப் போயினுனென்றுஞ்சொல்லி இவவிடத்தப்போற்றுவதியாவ னா,—செத்தவாக்குசசிலகிரியைசெய்யவில்குச செய்தவர்க்கும புண்ணியமாமென்றுசெப்பின். எ-து. இறதோனோனோக்கிச்செ ய்தநன்மை இருந்தோக்குப்புண்ணியமாமென்றுகூறின்,— நீத் தமுயிராதலால். எ-து ஆகையாலுயிரக ளரித்தமன்று, நீததமா தல்வேண்டும்.— பலிகருஞ்செய்தினைத் துதருவானு முன்னுன ககிவ்வாறில்லை. எ-து. அதனைக்கொடுக்கும் பலியாலுண்டாகிய புண்ணியமித்தன்மையென்றுநீனைத் தப்புண்ணியபலமருளுவா னுமெருநர்த்தாவுண்டாகவேண்டும். இந்நெறியுன்னொன்றிய ன்று,—வைத்தகூடர்த்தீபமறமாயந்தக்காலதற்கு மருவுகிரியெய் கூட்டு மதிக்கெடுவழககே. எ-து. பொன்றக்கெட்டவாககுச் செய்யுஞ்சிறப்பாகிய வுனதுவழக்குத் தீபம்பொன்றக்கெட்டவி டத் திறந்தீபத்துக்குபகாரமென்றுகருதிரெய்யந்திரியுங்கூட்டு மறிவின்மையாமுன்வழககு. எ-து.

இச்செய்யுள் புத்தன்கததாவில்லையென்கையாற் செய்யுங் கனமத்தாலும் பலமில்லையென்றுமறுததுக்கூறிற்று. (ஞானம்) உருவகந்தமாகியபுத்ததொன்பு தாதுநாயனொன்ற தாடகநாய னொன்றுமின்றும் ஸ்மிருதிகாட்டுகொன்கையால் உருவகந் தக்கெட்டதில்லையாம். ஆகவே மற்றநாலுக்கந்தமங்கெடாது. அ தருவலர்பொன்றக்கெடலாகிய முத்தியுமடைந்திலர். புத்தன்க கதன்மகன். உன்னொன்றியன்றென்றதனால் எமதுமதக்கோ ளென்பதுகருத்து. (கக)

நாலுரைத்தானொருவனுள்ளென்றதுமானத்தானா ல்கொண்டுகதிர்த்தாற்போனாலாநூலின், பாலுரைத்த பொருள்களெல்லாமதுமானமென்னிற் பாலோகபாநூ

ளலோகங்களொருசொல், லாலுனாதததூலின்றியறையாயின்றே லவையறிந்தபடியெனுனததுமானமன்றே, மேலுனாக்கும்பிரமாணமுனக்கில்லைக் காட்சியதுமானம்விட்டபொருள்விளக்குவதாகமமே. (கஉ)

(இ-ள்.) தாலுனாத்தானொருவனுள்ளனென்றதுமானத்தாலுன்கொண்டிங் கறிந்தாற்போலுலாதாலின்பாலுனாத்தபொருள்களெல்லா மதுமானமென்னில். எ-து. தாலேசசொன்னவனொருவனுண்டென்று தாலேக்கண்டதுமித்தாற்போல தாலின்பகுதியிற்சொன்னபொருள்களெல்லாமறிசை யதுமானமென்று புத்தகீகூறின்,—பரலோகபாதாளலோகங்க ளொருசொல்லாலுனாத்ததூலின்றியறையாய். எ-து.பூமிக்குமேலானவுலகங்களின்செய்தியுங் கீழானவுலகங்களின்செய்தியு தால்கொண்டிசொல்லுவதின்றி யதுமதித்துச்சொல்லலாமாயிற்சொல்லாய்,—இன்றேலவையறிந்தபடியெனுனததுமானமன்றே. எ-து. அந்ததூலில்லையாயினந்தவுலகங்களிற் செய்தியறிந்தபடியென் ? உனததுமானததாலறியும்பகுதியன்றே, ஁கையால்,—மேலுனாக்கும் பிரமாணமுனக்கில்லைக் காட்சியதுமானம்விட்டபொருள் விளக்குவதாகமமே. எ-து. (மேலுனாக்கும்பிரமாணமுனக்கில்லையென்பினைகூட்டுக.) காட்சியானு மதுமானத்தானுமறியாதபொருளையறிவிப்பதுதால். அத்தாற்பிரமாணமுனக்கில்லையென்று நீ கூறின, நீ முன்னொன்னபிடகதூற்பிரமாணமு முனக்கில்லையாம. எ-து.

இச்செய்யுள்பிரமாணமில்லை யென்பதனைமறுத்துக்கூறிற்று தாலுண்டேலறைவாய்பாடபேதம் (கஉ)

இனியதுமானத்தாலறிந்தோமென்பையாகிற் காரியாதுமானத்தாலறிந்தாயோ ? காரணதுமானத்தாலறிந்தாயோ ? காரி

யாநுமானத்தாலறிந்தாயாகிற் புகையைக்கொண் டச்சியுண்டெ ன்றறிந்தாற்போலவும் ஆற்றுகீ பெருகிவருதலைக்கொண்மிலைத் தலையின்மழைபெய்ததுண்டென்றறிந்தாற்போலவும், பரலோக பாதாளலோகங்களுண்டென் றெந்தக்காரியத்தாலறிந்தாய் அ ன்றிக்காரணுதுமானத்தாலறிந்தாயாகில் மேகமானதிருண்மி ன்ணியிடித்தாரபாரமாயெழுந்ததுகண் டிந்தமேகமானது மழை பெய்யுமென்று நிச்சயித்தறிந்தாற்போலவுங் காப்பினியாயிருப் பாலைக்கண் டிவள்பிள்ளைபெறுவாளென்று சிச்சயித்தாற்போலவு மிந்தப்பரலோகபாதாளலோகங்க ளுண்டென்றறிந்ததெந்தக்கார ணத்தாலேசொல்லுவாயாக, மேகொந்தி விசேஷாத்புசியாததி யாதலானிது பெய்தாலும் பெய்யும் பெய்யாமற்போனாலும்போம் ஒருத்திவயிற்று வீக்கங்கொண டிவள்கர்ப்பினியென்றும் பிள்ளை பெறுவாளென்றுஞ்சொல்ல விசுவாசமிலலை. பெற்றாலும்பெறு வள் மகோதரத்தினுலே வயிறுவீங்கிப் பிள்ளைபெறாமற்போனா லும்போவள். ஆதலா னீசொன்னகாரிய காரணுதுமானங்கள் கூடாதென்னில் நீ காரியகாரணுதுமான விலககணங்களையறியா மல்மழைபெய்யு மேகத்தின் சொருபமும் பிள்ளைப்பெறுங்காபி ணியிலககணமுறியாமற்சொன்னாய், காலவிழுந்து கறுகிவருத ன்முதலான குறிகளையுடைய மேகமானது பெய்யுமென்றும் தோலுநெகிழ்ந்தது, வாயும்வெருத்துக், கண்களும்பச்சிலையாய், மு லையும்புடைத்து முலைக்கண்களுங்குதது, சுருங்கியுமிருக்குமி வைமுதலான குறிகளையெல்லாமுடையகாப்பினி பிள்ளைபெறு வாளென்றும் இந்தமுறைமைகளை நீ யறியாய், இவைநிற்க இ வையிரண்டுமெல்ல தர்மதர்மியதுமானத்தால் அறிந்தோமென்னி ல் இதுகடாதுகளைக்கொண்டு குலாலனுண்டென்று காண்கை யாகும். இதற்குவாதிக ணிமித்தகத்தாவுக்குக்காட்மிலககண மாதலானீசொன்னதடாது. சுஷூர்த்தாதுமானம் பரார்த்தாது

மானமெனும்பிரண்டிற் பராத்தாதுமானத்திலேதுவாக்கிய வந்து வயவெதினோகிக்கு பக்து ஸபக்து விபக்துத்தாலறிதல் வேணடுமெ ன்றும் உலகங்களை பக்து ஸபக்துங்களாலறிவிக்கக்கூடாது. ஸப க்துததுகருப் பிறிதுகாட்டல் துச்சமானவலகங்களிலலை அதனாற் கூடாது. அன்றியும் பாதிதமும் சற்பிரதிபக்துமுகொண்டிலை, அதனாலும் பொருள்விளங்காது. ஆதலாலுனகருச சாத்திரபபிர மாணமுண்டென்றறியப்போகாது, பிரத்தியக்தாதுமானத்தால றியப்படாதபொருள்களைச் சாத்திரங்கொண்டறியவேணும். அந தச்சாத்திரம வேதாகமமென்றறிவாயாக. என்றா ஞானப்பிர காசர்.

எப்பொருளுமறித்தமெளவியம்பிடுவையறித்த மி ல்லதற்கோவுள்ளதற்கோவுளதிலதானதற்கோ, செப்பி டினில்லதற்கிலலதென்றுமில்லை சென்றடைவதுள்ள தற்கேலுள்ளதென்றுமுண்டா, மப்படிதானுளதிலதாம ப்பொருளுக்கென்னி லுளதிலதாகாதில துமுள்ளதாகா, விப்பொருளுக்கறித்தமில்லையென்றென்றைககாட்டா யெ னிறறேன் றுமபொருணின்றிங்கிதுதியாமே. (கந)

(இ-ள்.) எப்பொருளுறித்தமென வியம்பிடுவெ. எ-து. எல்லாப்பொருளுறித்தமில்லையறித்தமென்று புத்தா நீசொல்லா நிற்பை;—அறித்தமில்லதற்கோ வுள்ளதற்கோ வுளதிலதானதற் கோ. எ-து. நீகூறியவறித்த மில்லாதபொருளுக்கோவுள்ளபொ ருளுக்கோவுளதிலதானபொருளுக்கோ, — செப்பிடினில்லதற்கி லலதென்றுமில்லைசென்றடைவதுள்ளதற்கே லுள்ளதென்றுமு ண்டா மப்படிதானுளதிலதாமப் பொருளுக்கென்னி லுளதிலதா காதிலதுமுள்ளதாகா. எ-து. அறித்தமில்லாததற்கென்று நீ கூறி

ன் இல்லாததென்றுமில்லையாம், ஆகையாலில்லாததற்குண்டாவ
தில்லை. உள்ளதற்கென்றுகூறின் உள்ளதில்லையாகா தென்றுமு
ண்டாகவேண்டும். உளதிலதாமபொருட்கெனறுகூறி னதுவுமு
ளதிலதாகையாலுள்ளதில்லையாகா வில்லாததுண்டாகாது. அத
னானிவையரிததியமன்று, — இப்பொருட்க கரிததமில்லையென்றொ
ன்றைக்காட்டாயெனில். எ-து. தோன்றும்பொருள்களி னிப்
பொருணித்தமல்லா தரித்தமென்றொன்றைக்காட்டாயென்றுகூ
றின், — தோன்றும்பொருணின்றிகிறுதியாமே. எ-து. தோன்
றும்பொருள்களாகிய ஊலவுடல்தோன்றின்று கெடுதலையுடை
த்தாம். எ-று. ஆதலாற்குக்குமவுடலுக் கரித்தமில்லையென்பது
கருத்து. அன்றியுந் தோன்றியிரெதூலதேகமும் வன்னபேதமு
மொருக்காலுமிடையறும்ற் றொன்றுதொட்டுவருதலாலதுவுந்
தியமெனனூறு கருத்தாகக்கொள்ளினுமமையும். (கங்.)

“இல்லாதனபிறந்துள்ளனமாயுமென்றிம்மயக்கம், நல்லாகம
வறிஞாக்கில்லைநாட்டியதத்துவங்க, னெல்லாமியம்புமுறையேபி
றக்குமிறக்குமுத்த, ரல்லாவணுக்கட்கதுபவகாரியமாகின்றே.”
என்னுந்திருவாக்கினுள்ளுமறிக. ஸர்வம்கூணிகம்ஸகிருதுவா
கரு என்னுசொல்லுவை, பூவகூணவத்தியாகியயான்வையறக்
கெடேன் வபரகூணவத்தியாகியயா னவனிலந்ரியனென்றாய்,
இவ்வாறுமுன்புண்டாகியமுழுக்கேட்டினையும் பின்புண்டாகிய
தனதந்ரியத்துவமுஞ்சொல்லுகின்ற பூவகூணவத்தியையறியு
மாறென்விசாரியாய், பூர்வம்கூணங்கெட்டு தக்கூணந்தோற்று
கிறது சததோ அசத்தோசதசத்தோ, சத்தெனில்கூணபங்கமில்
லையாம், அசத்தெனிற்காணும்பொருளில்லாதாம், சத்துமசத்துமா
யிருக்கும்பொருளுக்கென்னில் அநேகார்தபகூபிரார்த்தனவை,
ஆதலானீயெப்பொருளுக்கறித்தியஞ்சொன்னாய். எல்லாங்கண

த்திலேதோன்றியழியுமென்பையாகின் முடிவிற்கணத்திலேகெ
மொகி லந்நியோந்நியம் புரிசிததுப்பிறகருமோ பரிசியாதுபிறக்
ருமோ பரிசியாதுபிறக்கிற்சம்பந்தமின்மையாம் இடையறவுகி
ண்ணிதாம் பரிசித்துப்பிறக்கினாசம்பிறவா துநின்று தத்ஷணத்தி
ற்சம்பவித்தலால் அத்தியந்தநாசம்பிறந்ததில்லையாம். அத்துவி
தஞானருமாகியவான்மசித்தியுமாம் க்ஷணநம்சத்ததிஷ்டநதி
யென்னுமுள்வசநம் வியததமாமெனக்கொள்க எனஞர்ஞானப்
பிரகாசா

அங்குரம்வித்தினகேட்டிற்றேன றுமதுபோல ல
னைத்துருவுங்கெட்டுவழியாகுமென்னி, னாகவற்றுக்கா
கக்கேட றைந்தாயெல்லா மரித்தமெனுமுனாமறந்தாய
ருகனுமாயுநீ, யிங்குமுனையிலேமரமாயெழுந்தீண்டிச்
செல்லாதிறந்தேயெழுந்தபடி நில்லாதென்னின், மங்கி
யிடாதேபாலதருணவிருதையாய வரும்வடிவுதிரிந்து
நின்றுமாயுங்காணே. (கசு)

(இ-ள்.) அங்குரமவித்தின்கேட்டிற்றேன்றுமதுபோல வ
னைத்துருவுங்கெட்டு வழியாகுமென்னில், எ-து. முனையானது
வித்தைக்கெட்டதோன்றுமதுபோல வெல்லாருபங்கருங்கெட்
டப்பிரிப்பவ்வழியே தோன்றுமென்று புத்தநிகூறின, —அங்கவ
றறுக்காக்கக் கேடறைந்தாயெல்லா மரித்தமெனுமுனாமறந்தா
யருகனுமாயுநீ. எ-து. (இதனை எல்லாமரித்தமெனு முனாம
றந்தாயங்கவற்றுக் காக்கக்கேடறைந்தா யருகனுமாறெயென்று
மாறுக.) எல்லாமரித்தமெனுஞ்சொல்லைமற தருக்கட்காக்கக்
கேடுகூறினாய். அதனுல்லீயும் க்ஷணணன்மதவழியிலேயாயினாய்.
அறநன்று, —இங்குமுனையிலேமரமாயெழுந்தீண்டிச் செல்லாதிற

ந்ததே யெழுந்தபடிநில்லாதென்னின். எ-து. இவ்விடத் தம்மு
ளை யிலையுமரமுமாய்வளர்து செல்லாதவளர்ச்சியைக் கைவிடு
வானேன். ஆதலாலெழுந்தபடி நில்லாதென்று நீ கூறின்,—
மங்கியிடாதே பாலதருணவிருததையாய் வருமவடிவுதிரிந்துநி
ன்று மாயுங்கானே. எ-து. தோன்றினவடிவவுருவங்கெடாமனி
ன்று பாலதருண விருததவவத்தையைப்பொருந்தி யவ்வவத
தைதோறும்பேதப்பட்டுப் பின்புதூலவுடல்கெட்டுப்போம்.எ-று
எனவே தூலவுடல்கெட்டுச் சூகசூமவுடனிற்ருமென்பதுகருத்து.

எப்பொருளுமறித்தமெனுஞ்செய்யுளு மிசெய்யுளு மறித்தி
யமென்பதனை மறுத்துக்கூறிற்று. கூதமனாருதல அஸ்திராஸ்தி
வாதஞ்சொல்லலால். (கச)

செம்படப்புததொன்றுந் திரிபிடகசாததிரச்சாககியருஞ்சா
சவர்க்கருமனறே நாத்தியாக்குநாதராவாள்ளும், ஊதியத்துக்
குப்புக்குமுதலிழந்தாயென்று மவாகன்சாத்திரத்திலேயுன்னைப்
படிகுகவு மிலச்சைகெட்டங்கேறலைமதித்து விழுந்தாய்காண் அ
ப்படியாகிலுனக்கொக்குஞ்சாவாகனாகவமையாதோவென்றாச்
சரியப்பட்ட தெனக்கொள்க. நீல கேசியிலுன்னையவன் பரிசுடி
ககும்வசநங்கேட்டறியாயோ வெனநிந்தித்தெனக்கொள்க. எ
ன்று விசேஷித்துரைத்தனர் ஞானப்பிரகாசர். (கச) வரைபா
லன் (கஉ) வரைதருணன் (அ௦) யௌவனன் அதற்குமேம்
பட்டவன் விருத்தன்.

உடல்பூதமெனினொன்றுகொன்றுபகையொன்று
வுதிரசககிலமென்னின்மரததினுளுக்கல்லி, னிடமாக
ததவளையுருவந்தவாறியமபா யிருவினைகாணெனின்வ்
னைகளிரண்டுருவாயநிற்கும், திடமாகவன்னமுருவென்

ஹண்ணவண்ணச்சென ஹவளருங்காயந்தேயுமுணர்வெ
னனின், மடவோனேயருவுணர்விங்கசேதனமாயுருவா
ய வளராதுவருமில்லாதெனினமலாவானவருமே. (கரு)

(இ - ள்.) உடல்பூதமெனி னென்றுகொன்றுபகை யொ
ன்ற. எ-து. புத்தநியுருக்கள்பூதரூபமெனுகூறின் பூதங்களொ
ன்றோடொன்று பரையாதலா லவைதம்மிற்கூடி யுருவாகா
து,—உதிரசுகிலமென்னின்மரத்தினுளுக கல்லினிடமாகத்தவ
னையுருவந்தவாறியம்பாய்- எ-து. சுச்சிலசுரோணிதங்கள்கூடி யு
ருவாமென்றுகூறின், மரமிடமாகத்தோன்றுமுளுவும் கல்லி
னிடமாகத்தோன்றுந் தவனையு முருப்பெற்றதற்குச் சுகிலசு
ரோணிதங்கள் கூடிவந்தவாறுசொல்லாய்,— இருவினைகாணெ
னின் வினைகளிரண்டுருவாயிற்கும். எ-து. புண்ணியபாவங்க
டாமே யுருவாமென்றுகூறிந் புண்ணியமும்பாவமு மிரண்டுந்
தம்மிற்கூடி யோருருவந்திரண்டதாக வேணும். அதுகூடா
து.—திடமாகவன்னமுருவெனி னுண்ணவண்ணச் சென்றுவள
ருங்காயந்தேயும். எ - து நிச்சயமாகவே யன்னசாரமேயுருவா
மென்றுகூறிந் போஜுத்தால்வளருங்காயம் விருத்தாவத்தையி
ல்வளராது தேய்தல்காணும்.அதனாலன்னசாரமுமன்று,—உண
ாவென்னின்மடவோனே யருவுணர்விங்கசேதனமா யுருவாய்
வளராது. எ-து. உணர்வுதானையுருவமெடுத்தாக்கொண்ட தென்
றுகூறின் அறியாதவனையருவமாயிருக்கும்றிவு அசேதமாயி
ருக்குமுருவமா யிவ்விடத்து வளராது,— வருமில்லாதெனின்ம
லாவான்வருமே. எ-து. இல்லாததொன்றுருவமாய்வருமென்று
கூறின் இல்லையாயதில்லையேயாம். ஆகையானீகூறிய விதுமயக்
கமாம். எ-று.

இச்செய்யுள் பூதங்கள் சுச்சிலசுரோணிதங்கள் கன்ம மன்
னமய முணர்வென விவைதனித்தனியே யுடலெடுக்குமெனப

தனை மறுததுக்கூற்றிற்று. மலாவான்வருமெயென்று பாடமாக
லால ஆகாயத்தேபுட்பம்வரவேணமிமென்க. புண்ணியமும்பா
வமுமாறாகையா லிரணகெகூடியோருருவராதென்றார். (கரு)

பூதங்களொன்றுகொன்று பகையாவது நீர குளிராததுநெரு
பபைபகெடுக்கும், நெருபபுசுட்டுத்தணனீகைகெடுக்கும், மணவ
விதாயநிறைந்து காற்றினைச்சலிக்கவொட்டாது, வாயுவானது ம
ணனைப்பறக்கடிக்கும் ஆதலாலொன்றுகொன்று விரோதங்கூ
டி நிலலாதாகையா லுன பகைமாகாதெனற்றிவாயாக. பூதமுஞ்
சுககிலசரோணிதமுமிருவினையும்ன்னமுஞ் சரீரமல்லவென்றது
பஞ்சபூதபரிணாமமுஞ் சுககிலசரோணிதமுமிருவினையேதுவாக
யு மன்னசாரமுமிவையித்தனையும் சகாவாகக்கொணமி குகந்தமரு
பங்காரணமாகத் தூலசரீரமுண்டாயினதென்க கொள்க. இவ
வாகிரியா “தூலமாமுருவினுக்குக்குக்கும்முதல்” என்றதனாலும
றிக. உணாவசரீரமல்லவென்றது இங்ஙனஞ்சொன்னவேதக்
களினாலேயுணாவுகூட யுணாவுக்குவேறாகச் சரீரமுண்டானத
ல்ல துணாவே சரீரமல்லவென்றதென்கொள்க. இல்லாதது
ண்டாகாதென்றது. “இல்லாதனபிறந்துள்ளன மாயுமென்றிம்ம
யககம நல்லாகமவறினாககில்லை” என்னுந்திருவாககினாலு மில்
லாததுண்டாகாதென்கொள்க. “மாயையினுள்ளவஞ்சம்வருவ
துபோவதாசூரியதிங்கில்லையென்னினிகழந்திடுமுயலிற்கோடு”
“உள்ளதேதோன்றுமுபாதானத்தாடைதா னுள்ளதோமண்ணிலு
ளையோரது.” என்னும்திருவாக்குகளுள்ளுங்கன்கொள்க. இ
ல்லாததுவருமென்பதற்குவன்வசநம். “தோன்றுவதுளதாகிற்ரு
ல்கண்ணிக்குளதாகும்” உள்ளது கெடுமென்பதற்குவசநம்தீவா
யுவிடுகெடும். அன்றியும் மரத்தினுளுவுங்கல்லிற்றவனையு மில்லா
தது தோன்றுமென்பதற்குவமையென்னில ஐநகங்கணிப்புஜ

ஈஜமெனவிரண்டாம். அவை நிர்ப்பீஜஜநங்களாம். அதுதானி
ல்லாததேயன்றோவெனில் அன்று. அவைபிரமசிருஷ்டி-விதியெ
னக்கொள்க. பிரமசிருஷ்டியில்லாதது தோற்றுவிக்குமோ, தோ
ற்றுவிக்குமெனில் ஆகாசத்திற் பிரபஞ்சஞ் தோற்றுமென்பதற்
கொக்குமெனக்கொள்க. இதுஞானப்பிரகாசா கூறியது.

என்றுமிலாதொன்றின்றாய்வருமுருவம்வித்தினெ
ழுமரம்போலெனின்விததினுண்டாய்நின்றெழுங்காணி
ன்றதேல்விததின்மரங்கண்ட தில்லையென்னினெற்கழு
காய்நீளாதுநெல்லாயேநீளு, மொன்றிலொன்றங்கிலா
மையினுலுதியாகாரணம்பெற்றுதிப்பதுகாரியமதுவுமு
ள்ளதாகு, மன்றமதிக்கலைபோலக்கந்தமைந்துமருவியு
ளதெனுமுனாயுமறந்தனையோவின்மே. (௧௬)

(இ-ள்.) என்றுமிலாதொன்றின்றாய் வருமுருவம்வித்தி
னெழுமரம்போலெனின், எ-து. யான்கூறிய மயக்கமன்று எ
ன்றுமில்லாததொன்றுண்டாய்வரும். அஃதெவ்வென்னின்வி
ததினிடத்திலே மரந்தோன்றுமாபோலவென்று புத்தநீகூறி
ன்,—விததினுண்டாய் நின்றெழுங்காண. எ-து. அம்மரம்வித்தி
னிடத்திலேயுண்டாய் நின்றெழுதலன்றி யில்லையாய்கின்றெ
ழுதுகாண,—நின்றதேல்வித்தின் மரங்கண்டதில்லையென்னி
னெற்கழுகாய்நீளாது நெல்லாயேநீளும். எ-து. அப்படிவித்தி
லே மரமுண்டாமாயின் வித்தினிடத்திலே காணவேண்டும். வி
த்தினிடத்தின் மரங்கண்டதில்லையென்றுகூறின் நெல்விததுக்
கழுகாய்வளராது நெல்லையாமித்தனை,—ஒன்றிலொன்றங்கி
லாமையினுலுதியா. எ - து. ஒருமரத்திலொருமரமுண்டாகா
தாய்கையா வில்லாததுண்டாகாது,—காரணம்பெற்றுதிப்பது கா

ரியமதுவுமுள்ளதாரும். எ-து விததுக்காரணமாக மரங்காரியப் படுதலுள்ளதாம்,—மன்றமதிககலைபோலக கந்தமைந்துமருவியு ளதெனுமுராயு மறநதையோவின்னே. எ-து, நிச்சயமாகமதியு பகலையும்போலக கந்தங்களைந்தும்பொருதியுருவுண்டா மென் னுஞ்சொல்லு மின்னுமறநதாயோ. எ-து, மதியுங்கலையுமென்ற வுமமைதொககது. அதுகாரணத்திலேகாரியந்தோன்றுமென்றறி வித்தது. உதியாதுஎன்றதின்கெட்டது.

இச்செய்யுளிலலாத துண்டாமென்பதனை மறுத்துக்கூ
றிறறு (கசு)

அப்படியேனசொல்லுகிறீர் கனனிவயிறறில்லாதகுல் பி
ற்பாமிண்டாகககண்டோமே ஆதலாலில்லாததுண்டாமென்னி
ல, பூமியினகண விதையிவதறகுமுன் முனை தளி ரிலை மலர் பி
ஞ்சு காய பழ மரமுதலியவைகண்டிலம். பக்குவத்தில் வித்திட்
டவாறே முனைமுதலியவை தோன்றுமாறுபோல காப்பமில்லா
த்தல்ல. அதற்குகாப்பமுண்டாகக காரணங்களுண்டாயே யுண
டாமெனறறிக. உவாநிலத்திலிட்டவிதையானது முனைத்துப்பிர
பலமாகாது, மலடிவயிறறில்காப்பமுண்டாகாது மண்ணிற்பட்
முண்டாகாது, முயலின்கட் கோலிண்டாகாதாலேயுஞ் சித
தானதிலுள்ளகாரணத்தி லுள்ளகாரியமேயுண்டாகாநிற்குமல்லதி
ல்லாததொருககாலுமுண்டாகாதெனக்கொள்க. இது ஞானப்பிர
காசா கூறியவிசேஷம். அனறியும்இல்லாததுண்டாகுமென்பது
அசதகாரியவாதம். மதிககலைபோலென்றது மதிக்குக்கலைகள்கூ
டி யிம்பமானதும் அத்தாற்பிரகாசிததுத்தோன்றுதல்போலப் ப
ஞ்சகந்தங்களுங்கூடியுருவுண்டாமென்கை என்றார்

உருவமெலாம்பூதவுபாதாயசுததாட் டகவுருவமெ
ன்னினியிலவத்துக்கு, மருவுமனலோடுகாமண்கந்தமிர

தம் வன்னமிலைவன்னிக்குவளிநீர்மண்வாசந், தருமிரத
மிலைநீர்க்குத்தழல்கானமண்கந்தநதானிலலைதலத்தினு
க்குச்சலமனல்கால்கூடி, வருவதிலையிந்திரியவிடயமான
மாபூதங்களும்றியாய்மதிகெட்டாயே. (கௌ)

(இ-ள்.) உருவமெலாம்பூத வுபாதாயசுத்தாட்டகவருவமெ
ன்னினீ. எ-து. புத்த நீயுருவமெல்லாம்பூதவருநான்கு முபாதா
னவருநான்குமாகிய வெட்டுங்கூடியே வருமென்றுகூறின, —
உலவத்துக்கு மருமனலோடு நீமண்கந்தமிரதம்வன்னமிலை.
எ-து. அவையெட்டுமொன்றோடொன்றுகூடாது. அஃதெவங்
னமெனனிற் காற்றுக்குத்தன்குணமாகியசலித்தலொழிந் தன
லுநீருமண்ணுமிவையிற்றின்குணமாகிய வருவமிரதங்கந்தங்க
ளாகிய விவையுங்கூடுவதில்லையாம், —வன்னிக்குவளிநீர் மண்
வாசந்தருமிரதமிலை. எ-து. அக்கிரிகுத்தன்குணமாகிய வரு
வமொழிந்து வாயுபுநீருமண்ணுமிவையிற்றின்குணமாகிய பரிசு
ரசகந்தங்கள் கூடுவதில்லையாம், — நீர்க்குத்தழல்கானமண்கந்தந
தானிலலை. எ-து. அப்புக்குத்தன்குணமாகிய விரதமொழிந்து
அக்கிரியும்வாயுவும் பிருதிவியுமிவையிற்றின்குணமாகிய ரூபச
லகந்தமென்னு மிவைகூடுவதில்லையாம். —தலத்தினுக்குச்சல
மனல்கால் கூடிவருவதிலை. எ-து. பூமிசுருத்தன் குணமாகிய
கந்தமொழிந்து ஜலமும்க்கிரியும்வாயுவு மிவையிற்றின்குணமாகி
யவிரதமுருவமுஞ் சலித்தலுமெனனுமிவையுங் கூடுவதில்லை
யாம். ஆகையாலிவையெட்டுங்கூடியுருவாகாது, —இந்திரியவிட்
யமான மாபூதங்களும்றியாய் மதிகெட்டாயே. எ-து. அந்தம
காபூதமும் குணமும் மிந்திரியவிடயங்களென்பதுமறியாய் புத்தி
யிலலாதாய். எ-து.

இச்செய்யுள் பூதவருநாலுமுபாதாயவருநாலுங்கூடித் தூல
வுட்டுவெடுக்குமென்றதனை மறுத்துக்கூறிற்று, நீருக்குப்பரிசமில்

லையென்பது நெருப்புக்கேபரிசுமென்று நீசொன்னதூலிலேக
ணிக்கொள்க. கூழுவருவது அடைநிலைத்தீபகம். (கௌ)

மருத்தெண்ணெய்தனின் மருந்துநின்றிற்போல ம
றைந்தெட்டுஞ்சூக்குமமாய் மருவுமென்னிற், நிருததும
வன்மருந்தெண்ணெய்சோததாற்போலச் சேர்ப்பவன
வேறுண்டெல்லாவுருவுமெட்டிம், பொருத்தியதேலொ
ருதன்மையாம்பொருள்களொன்றின்குணமொன்றிற் பு
காததைகைபொருளறியாய்ப்பூத, வருப்பொருள்வேறுபா
தாயப்பொருள்வேறுகாட்டாயுபாதாயம்பூதகுணங்குண
குணியாமூலகே. (கஅ)

(இ-ள்.) மருத்தெண்ணெய்தனின் மருந்துநின்றிற்போல
மறைந்தெட்டுஞ்சூக்குமமாய் மருவுமென்னின். எ-து. மருத்தெ
ண்ணெயின் மருந்துதோன்றாமற் கரந்துநின்று நன்மையைத்த
ருமாபோல பூதவுருவுமுபாதாயவுருவுமாகிய வெண்வகையுந்தூ
லங்கெட்டிச்சூக்குமவுருப்பெற்றுநிற்குமென்று புத்தநீகூறின்,—
நிருத்துமவன்மருந்தெண்ணெய் சோத்தாற்போலச் சேர்ப்பவ
னவேறுண்டு. எ - து. அவ்வியாதியைததாக்குமருத்துவ னவ்
வெண்ணெயையு மருந்தையுஞ்சோத்தாற்போலப் பூதவுருவை
யுமுபாதாயவுருவையுங்கூட்டி யுண்டாக்குவானொரு கர்த்தா
வேண்டும்,— எல்லாவுருவுமெட்டிம் பொருத்தியதேலொருதன்
மையாம்பொருள்கள். எ-து. எல்லாவுருவத்தையுமிவ்வெட்டிமே
யுண்டாக்குகின்றனவென்றுகூறி னப்பொருள்களெல்லா மொ
ருதன்மைப்படவேண்டும்,— ஒன்றின்குணமொன்றிற் புகா
ததைகைபொருளறியாய். எ-து. அவ்வுருக்களின்குண மொன்
றின்குணமொன்றிற்கூடாதாகையாற் சொல்லுகைக்குப்பொரு

ளறியாய்,—பூதவுருப்பொருள்வேறுபாதாயப்பொருள் வேறு காட்டா யுபாதாயம்பூதகுணங் குணகுணியாமுலகே. எ-து. ன்றிப்பூதவுருப்பொருளையு முபாதாயவுருப்பொருளையும் வேறு காட்டவல்லையாயிற் காட்டாய், உபாதாயமாவது பூதகுணமாம். அந்தக்குணத்தையடையது பிரபஞ்சமாம். எ-று.

இச்செய்யுள்பூதவுருவு முபாதாயவுருவுமாகியவெட்டுந் தம பிறகூடிசு சூக்குமமாககின்று பின்புதூலவுடலெடுக்குமென்பதனைமறுத்துக்கூறிற்று. (கஅ)

நீ குணியில்லை குணமேயுள்ளதென்பையாதலா லுனக்குப் பதார்த்தசொருபந்தெரியாதுகாண். என்னேமதியில்லாதவனே குணமுண்டாகித் குணியில்லையாமோ “குறைவில்லாக்குணத்தா னைக கூறுதற்கு மேற்கொண்டான்.” எ-ம். குணமுங்குணியுமா கக்கூறுகின்றாயன்றோ. குணியையொழியக குணமானது தனி யேசம்பவிகுமோ. சம்பவிக்குமென்பையானால், “நிலமவலிது நீ துவனந் தீத்தேறுங்காற்றுவவும்” எனவேண்டாவாம். நிலமெ ன்பதோர்பொருளாகவும் வன்மையென்ப ததன்குணமாகவும் நீ ாசொல்லியதென்னை இத்தனைவுபுத்தங்க ளுமமையொழியசொ ல்லவாரில்லை. குணிகுணமென்னு மவ்விருவிதமாகச்சொல்லு ம்பொருள் ஒன்றென்னில், நீசொல்லிய பஞ்சகந்தமும் நித்திய முமநித்தியமும் பிரித்துப்பெறப்படாமையி னென்றாகாது, குண முங்குணியும் பிரித்துப்பெறப்பட்டது. இனிக்குணத்திற்குக்கு னியொன்றில்லையாகிற் குணநிராதாரமாய் நில்லாது. இனி புத் தா தசபார்மித்தையுடையொன்றாய் பார்மித்தையொழியப் புத் தரில்லையாக வேண்டும். குணிகுணங்கட்காதாரமாயுள்ள குற்ற மெல்லாம் புத்தனெடு மவன்குணங்களோடுங் கண்டுகொள்க. நிராதாரமாகிப் பெறப்படுவதோர் குணங்காணுமையி னுற்பத்தி

முதலாகிய குணம்பெறப்படாதாயிற் குணத்தினுக் காதாரமர
சியதியாது அதுகுணியென்பதாதலிற் குணியும்பெறப்படுமெ
னபது கண்டுகொள்க. என்றாஞானப்பிரகாசர்.

அழிந்ததுணர்வையுணர்வுதரு மெனினழிந்ததாககா
தாமுணர்விறபொருள்வினைகளணையாவாகு,மழிந்திடுவ
தாககியெனினமுன்னொருகாலத்தே யறிவிரண்டிநில்லா
தங்கறககேடின்றி, யழிந்ததுணர்வையுணர்வுதருமெனினி
ததாநித்தமடையு முணர்வுககரித்தமாயேசெல்லா, தழி
ந்தெருவையாக்குவதுபோலாககுமென்னி னும்பொருள
வேறழிந்ததுசத்திகிடந்தாக்குமவையே. (கசக)

(இ-ள்.) அழிந்ததுணர்வையுணர்வுதருமெனின். எ-து தோ
ன்றியவறிவுகெட்டுப் பின்னோ ரறிவையுண்டாககுமென்று புத்
தகீகூறின்,—அழிந்ததாககாதா முணர்விற்பொருள்வினைகளண
யாவாகும். எ-து. கெட்டவறிவு மற்றோரறிவையுண்டாககமாட்
டாது, அன்றியுமாகிறவறிவு முன்னறிவுகெடுதலாற் கெட்டவ
றிவு மறியும்பொருளையுஞ் செயயும்வினையையு மறிந்துஞ்செய்
யமாட்டாது— அழிந்திடுவதாககியெனின் முன்னொருகாலத்
தே யறிவிரண்டிநில்லாது. எ-து. முன்னையறிவு பின்னையறிவை
யுண்டாக்கிக் கெடுமென்றுகூறி னொருகாலத்தே யிரண்டறிவு
தோன்றிநில்லாது,—அங்கறககேடின்றி யழிந்ததுணர்வையுணர்
வுதருமெனி னித்தாநித்தமடையுமுணர்வுக கரித்தமாயேசெல்
லாது. எ-து. அவ்விடத்துமுன்பிலறிவு முற்றககெடாது சிறிதுரி
ன்றுமேலோரறிவையுண்டாககிப் பின்னிநந்திடுமென்று நீகூ
றின், உணர்வுககுச்சபாவ நித்தாநித்தமாதலா லுணர்வறித்த
மெனறுகூறியது பொருந்தாதாம,— அழிந்தெருவையாக்குவது

போலாக்குமென்னி னும்பொருள்வேறழிந்து சத்திகிடந்தாக்கு மவையே. எ-து. பயிருக்கிடுமெருவைக்கோலுந் தாங்கெட்டுப் ப யிருக்கு நன்மைகொடுப்பதுபோல முன்னையறிவுகெட்டுப் பின் னையறிவையு முண்டாககுமென்றுகூறின், அவ்வெருவும்வைக கோலுந் தூலங்கெட்டுச் சூகருமமாகியவீரியங்கிடந்து பயிராகு நன்மைகொடுக்கும்துபோல வுன்னறிவுசேரக்கெடா தென்ன வேண்மொகையால், நீ கூறியவதற்கு நித்தியமில்லையென்னவே ண்டா. எ-று.

இச்செய்யுளறிவந்தமென்பதனை யறித்தமல்லவெனமறுதது க்கூறிற்று. ஆம்பொருள்வேறென்றதனால் ஒருவாலநன்மைபெ றும் பயிவேறானுற்போல அறிவாலாம்பொருளும்வேறென்க.

இனி விஷயசந்ரியாசத்துணர்வுபிறக்கவேண்டும், பிறவா தொழிந்த திச்சையில்லாமையென லிச்சைபிரததியேக முள தென்னி லெல்லாவுணர்வுமெப்பொழுதும் பிறக்கவேண்டும். இச்சையிடமாக வறிவுபிறக்குமென்று நீசொல்லியது ஞானத் துககாதாரமாகியசிவனை யிச்சையென்று பெயரிட்டுவழங்கினா ட்போலும். இச்சைதானும் கூணைசத்தியாதலிற் பிறந்தகணத் தேகெடுதலல்ல துணர்வைப்பிறப்பிககச் சத்தமிருக்காது. என் னைகறக்கின்றபால் கறக்கக்கறக்கப் பாண்டத்திற் சுவறுமாகி ல் அந்தப்பால் தயிர்மோரொன்பனசம்பவிக்குமோதான். அன்றியு ம்ஆறுவிஞ்ஞானங்களு மொருவிஞ்ஞானசந்தான நிகழ்கின்ற காலத்தொழிந் தைத்து விஞ்ஞானசந்தானங்களுமுளவா யைந் துநிகழா தொழிந்துதென்னவில்லையாகக் கெட்டுநிகழாதிருந்த னவே புள்ளவாய் நிகழாதிருந்தனைவோவென்னி லவற்றுண் மை யறிந்தவாறெமக்குச் சொல்வாயாக. நிகழ்கின்றவிஞ்ஞா னசந்தான மதுபவபரார்ஜிதமானுற்போல வவையுந்தோன்ற

வேண்மென்றோ? நகரணநனவிஷயமென்பதனால் விஷயங்காரணமாவதன்றே ஞானமபிறப்பது. விஷயமில்லாதவழி ஞானம்பிறக்கு மாறுண்டோ? இனிநிகழ்கின்ற சந்தானமொழிந்த தொழிந்தவைந்து விஞ்ஞானமுகெட்டதென்னிற் பின் புவிஷயம்பெற்றாலும் பிறவாதொழிதல்வேண்டும். பிறக்கிறகந்தமறக்கெட்ட புத்தனும் பிறக்கவேணமெ. இனிசசத்திமாத்திரங்கிடந்ததென்னில் அவைதாழ்ந்துகிடத்தற் கொருவாதாரமுளதாகவேண்டும். நீயானமாவிலையென்கையா லுனசகுத் தெரியாது. திருஷ்டியைப்பிரிந்தாற் நினங்காணப் பாடாதவாறு போலெனக்கொள்க. என்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

கேடிலாச்சந்தானத்தேபலிக்குமென்று கிளக்குநீசந்தானநித்தமாகு, மோடுகோபோலழிந்தாமுணர்வொழுக்கமென்னி னொழுகுநீரிட்டதெல்லாமுடன்கழிதல்போலத், தேடிபொருள்சீலம்பாவனைகுறிவிஞ்ஞானஞ் செனறவுணர்வோடேகுநின்றுணர்வினையா, நீடுநீர்முன்னொழுகிக்கொடாதுநிறைந்தோடுநிகமுணர்வுங்கேடின்றிநிறைந்துசெலுங்கானே. (உ௦)

(இ-ள்.) கேடிலாச்சந்தானத்தேபலிக்குமென்று கிளக்குநீசந்தானநித்தமாகும். எ-து. உணர்வுகொடாத தொடர்ச்சியாலேயுணர்வுதோன்றுமென்று புத்தநீகூறினந்தத்தொடர்ச்சிதானித்தமாகவேண்டும்.—ஒடுநீர்போலழிந்தாமுணர்வொழுக்கமென்னினை. எ-து. ஆற்றின்கணோடுநீர் முன்சென்றதுவற்றப் பின்சென்றதவ் வெல்லையினிந்துபோமாபோல முன்னையறிவுகெட்ப் பின்னையுண்டாகியவறிவு மிக்கவறிவாமென்று நீகூறின,— ஒழுகுநீரிட்டதெல்லாமுடன்கழிதல்போலத் தேடிபொருள்சீலம்பா

வணிகுறிவிஞ்ஞானஞ் சென்றவுணர்வோடேகு நீன்றுணர்வினையா. எ-து. ஓடுகின்றநீரின் கணுண்டானவையெல்லா மநீரோடுகூடக்கழிந்துபோகப் பின்னர்ச்செல்லுநீ ரதனைக்கூட மாட்டாதுபோல, முந்தையறிவாற்றேமும்பொருள்கள் சீலம பா வணிகுறி விஞ்ஞான மிவையெல்லா முன்னையறிவோடுகெடு மாகையாற் பின்னையுண்டாமறிவிற கூடமாட்டாது,— நீடுநீர் முன்னொழுகிக்கெடாது நிறைந்தோடுகிழுணாவது கேடின்ற நிறைந்தசெலுவகானே. எ - து. விடாமலோடுநீர் முன்னொழு கிய தன்மைகெடாம னிறைந்தோடியவாறுபோல வறிவிடையறாமற்றோன்றுமென்று நீகூறின் அப்படியுண்டாமறி வறித்திய மன்று ; நித்தமாய்நிறைவுபெற்றுச் செல்லவேண்டும். எ-று.

இச்செய்யுளுமறித்தமென்பதனை மறுத்துக்கூறிற்று. (உ0)

தீபாச்சிரசம் ஓடுநீருந்திட்டாந்தமிட்டா யதுவுமேறகோ ளாகிய தானத்தையுந்தவங்கனையுங் கொண்டோடிப் போமாத லா லுனக்கவைபலமாகா வெனச்சொல்க. சந்தானமுங்கண்டு தோறுங் கெடுமாகிற் கணந்தோறுமுத்தியாகும். இனிபாகிரிப பூவும் பூத்தோடுமுதலானவையும் நசிக்கவும் நாற்றங்கெடாது பூவினின்று மொட்டினு மொட்டினின்று கீரினும்வந்தவாறு போலப் பூர்வசித்தத்தள்ள ஓர்வாதனைகெடா துத்தரசித்தத்து க்கு வருமென்பது நின்கருத்துக்குமொத்ததாயி னோருடம்புந சிவ்வோருடம்பில்வருவ தொருசீவனுக்குத் திட்டாந்தம யாதா வதறிநிலைகாண் எனக்கொள்க. அன்றியும் பூர்வசித்தத்தினி ன்று முத்தரசித்தத்திற் சென்றதியாதெனி லதுசக்தியெனப் தொன்றென்னில், சத்தியாவது பஞ்சகந்தயிண்டததுடனொ ன்றோவேறோவென்னில் ஐந்துகந்தமுமன்றி யாறாவதுமொ ன்றுண்டாகவேண்டும், சத்தியாவது பஞ்சகந்தமயபிண்டந்தா

னையென்னிற் பூர்வபிண்டத்தினின்ற சக்திகெடாதே யத்தர
பிண்டத்தே வந்ததாகிற் கணபங்கமென்பதில்லையாம். ஆதலாற்ச
ந்தானத்தே கேடென்பதொழிவாயாக. அன்றியும் நினக்குமோ
கூழாவது ஞானவிநாசமன்றேயாதலா னின்கர்மாநுஷ்டான
ஞானத்துக்குப் பகையாமனறே. பகையாதலா னின்கர்மாநுஷ்
டானம் வளரவளர ஞானந்தேய்ந்து சூர்நியமாகவேண்டும்
ஆதலாற் புத்தத்தத்துவம்பெற்றவழி யத்தியந்தமற்பஞானியாக
வேண்டும். ஆதலாலிவ னநாவஸ்தனா மிவையுங்கண்டுகொள்க.
தீபாசசிரசுபபோலக் கெடக்கெடச் சந்தானம்வாததிகருமென்
றாய். அதற்குத்திரியினிற்கின்ற வகசிநியாதாரமானாற்போல
வுன்னானககேட்கிக் கான்மா வாதாரமாகவேணமிமென் றறி
ந்துகொள்வாயாக. என்னாஞானப்பிரகாசா.

சந்தானங்காரணமோகாரியமோவிரண்டின் றன
மையதோகாரணமுகாரியமும்பரித்தம, வந்தாருஞ்சந்
தானத்தொடர்ச்சியெனினதற்கும்வரும நித்தந்தோற்ற
க்கேடடைதலின்மற்றொனறே, லேந்தானகந்தங்களன்றா
யரித்தமடைபொருளாமறிவுமறிவடைவுமின்றிச், சிந்தா
முன்பின்னாகிப்பின்முன்னாகித் திரிந்துவருந்திரிவறிந்து
தேராதேதோ. (உக)

(இ-ள்) சந்தானங்காரணமோகாரியமோ விரண்டினறன்
மையதோ. எ-து. நீ தொடர்ச்சியென்றது காரணமாய்நின்ற
தோ, காரியமாய்நின்றதோ, காரணகாரியமாய்நின்றதோ,—கா
ரணமுகாரியமும்பரித்தம. எ-து. காரணமென்னி னென்றுங்கார
ணப்பட்டுவருகையாலரித்தமாம், காரியமென்னி னென்றுங்கா
ரியப்பட்டுவருகையா லதுவுரித்தமாம்,— வந்தாருஞ்சந்தானத

தொடர்ச்சியெனினி னதற்கும்வரும் நித்தந்தோற்றக்கேடடைத்த
லின. எ-து. காரணகாரியமாகிய தொடர்ச்சி மீளவந்துபொரு
ந்துமென்று நீகூறி னப்படிக்காரணகாரியப்படுதலுமாய்த் தோ
ன்றுதலுங்கெடுதலுமாய்த் தொன்றுதொட்டுவருதலா லதுவும்
நித்தியத்துவமுண்டாம்,—மறறொன்றேலேந்தானகந்தங்களன்றா
ய நித்தமடைபொருளாம். எ-து. மற்றோரறிவென்னில் அப்படி
க்காரணகாரியப்படுதற் கிந்திரியங்களோ டொருபொருளாகாம
லவவறிவு வேறொருபொருளாகலானு! மிந்திரியங்களவ்வறிவுக்
குமூலமலவாகையாலு மவ்வறிவுநித்தியமாக வடையும்பொரு
ளாம். அங்ஙனமாயின்,— அறிவுமறிவடைவுமின்றிச் சிந்தாமு
ன்பின்னாகிப் பின்முன்னாகித்திரிந்து வருந்திரிவறிந்து தேரா
தேதோ. எ-து. ஆன்மாவுமான்மாவா லடையும்பொருளுமாக வ
றிதலின்றி முறையேகெட் டிந்திரியங்களறிவாகவு மறிவதிந்தி
ரியங்களாகவு முறைபிறழ்ந்துவரும், இவையற்றின் நிரிவையறி
ந்துவிசாரியாய், புத்தனே. எ-து.

இச்செய்யுள் அறிவநித்தியமென்பதனை மறுத்துக்கூறிற்று.

இனிப்பீஜாங்குரம்போலச் சித்தத்தின்வழி சித்தம்பிறந்து
செல்கின் சித்தவொழுங்கினைச் சங்காரமென்றும் வெந்தவித்துப்
போல் மேற்சித்தம்பிறவாதுபொன்றக்கெடுதனமோகூடமென
றுஞ்சொல்லிணையன்றே, இந்தச்சங்காரமோகூடங்கள் யாதுதா
ஹடையன. சித்தங்களுடையனஎனில், அழகியதன்று. சித்த
ங்கள்பூவகூடணத்துள்ளனவன்றி யுற்பன்னமாய்ததக்கூடணத்தே
நசிக்கும் நில்லாதென்றுனக்குச் சங்காரமென்பது சம்பவியா
தாம். இனிபெத்தமானதற்கோமுத்தியுமாதலாலவற்றுக்குமோ
கூடமும் சம்பவியாதாம். நீசந்தானமென்று கொண்டது மோ
கூடபரியந்தமாகா நின்சித்தங்களையன்றே “ருருவாகித்தமிமாறியீ

றுவிடாவுடையானி லுன்னைவேறோவெனவுணாத்தான்” என்
பது நின்னூலின் சந்தாநங்க ளச்சித்தங்களியலபாகப்பிறப்
பது. இனியட்டகபின்னமாகிய மாதனைவித்தினிற்செவ்வாகக்கூ-
ட்டப்பட்டலிதைவழி செம்பூவாகியுங் கார்கூடப்பட்ட விதை
வழிக்கரும்பூவாகியுந் தோன்றியவாறுபோலச் சந்தானத்தேப
லிகருமென்னின் மாதளங்காபீஜசந்தானம் புஷ்பிக்குமளவுஞ்
சாவாதொழி, இன்றேலாச்சாரசகாரியந்தோன்றுவது. இனிவி
த்திலூட்டப்பட்ட வாச்சாரசங் கையறநசித்தலில் அங்குரத்தி
ன்கண்ணங் காணப்படாத பீஜத்துக்குப் புஷ்பத்துக்காரிய
ஞ்செய்ததென்பது, கெட்டுகின்ற தத்துவங்கொண்ட சுகதனை
யுட்போத்தாவாகச்சொல்லல்.என்னை அவனபோததாவாயினவா
றென்னை கையறக்கெட்ட வாச்சாரசமும் புண்ணியபாவகர்மங்
கருஞ் சிலநாட்டரித்துக் காரியப்படிற் கையறக்கெட்டலித்
தியா ராகாதிகளும் கையறக்கெட்டசுகதனும் பின்புதோன்ற
வேண்மென்றோ, இனிபஞ்சகந்த பிண்டங்க ளீடையறவினறி
த்தோன்றும்தொடர்ச்சியைச்சந்தானமென்றேன் வாயுசந்தான
மே திபசந்தானமே தாராசந்தானமே நதிப்பிரவாகசந்தானமே
பிபீலிகாசந்தானமே என்றிவைபோலவென்னிலதுபொருந்தா,
தவை பலபலவுண்மையினு லொன்றோடொன் றியைந்து சந்
தானமாகலாமென் றிங்குள்ளகாலத் தொன்றின்மையிற்சந்தா
னமென்பதின்மையாம். அன்றியுமூர்ச்சித்தவழி சந்தானமிடை
யறுதலின் மேன்மூர்ச்சைநீங்கி சித்தம்பிறத்தற்குக் காரணமின்
மையின் மூர்ச்சாவவத்தையிற் சித்தசந்தானமாழ்ந்து கிடந்த
தென்பாயெனிற் சந்தானமாவதொரு சித்தங்கெட வொருசித்த
ந்தோன்றி வருவதன்றே. சித்தம்பிரவாத்தியில்லாதவழிச் ச
ந்தான மின்மையிடுகடாது. அன்றியும் பூவசித்தத்துள்ளதொ
ன்றுத்தரசித்தத்து வருமெனவே பூவசித்தங் கையறக்கெட்

டதில்லை, நீவாதனையென்பதுங்கெடும். வாதனைமேன்மேற்செல்லாதாகிற் பூவசித்தவிருத்தி யுததரசித்தததே தோன்றாதாம சாவம்ஷ்ணிகமென்பதஞ் லெனக்கொள்க என்றா ஞானப்பிய காசா.

ஒருகாலத்துணர்வுகெட்டா மெனினுதிப்பீற்றென றுமொருபொருளின் றிரிவுனக்குககாலமானால், வருகால நிகழ்காலங்கழிகாலமென்று வழங்குவதென்பொருள்வர வுநிலைகழிவாலின்றேல், திரிகாலஞ்செப்பிடாய்பொருட் செயலுமொன்றஞ் செயன்மூன்றுமொருகணத்தேசே ருமென்னிற், தருகாலமூன்றுகுந்தாமனாநாறிதழித் த ள்ஞ்சியுங்காலமூன்றினையுந்தருமே. (உஉ)

(இ - ன்.) ஒருகாலத்துணர்வுகெட்டாமெனி னுதிப்பீற்றெ ன்றும். எ-து. காலமபேதப்படா தொருகாலத்திலேயறிவுகெடு தலுமுண்டாதலுஞ் செய்யுமென்று புத்தநீகூறிற் சங்காரமுஞ் சிருஷ்டியு மொருதொழிலாகவேண்டிம, — ஒருபொருளின் றிரி வுனக்குககாலமானால். எ-து. ஒருபொருளின் றிரிவே யுனக்குக காலமென்றுசொல்வை. அப்படியானால், — வருகாலநிகழ்காலங் கழிகாலமென்றுவழங்குவதென். எ-து. எநிகாலமென்றும் நிக ழ்காலமென்றும் கழிகாலமென்றும் வழங்குவானேன், — பொ ருள்வரவுநிலை கழிவாலின்றேல். எ-து. அப்படியுழங்கியது பொ ருள்களானது வருதலுநின்றலுங் கழிதலுமாதலாற் காலமில்லையென்றுசொல்லுவையாயின், — திரிகாலஞ்செப்பிடாய் பொ ருட்செயலுமொன்றும். எ - து மூன்றுவிதமானகாலத்தின் பெ யரை நீசொல்வாயல்லை. அங்ஙனங்காலபேதமில்லையாயின் இ ருதுபேதாதிகளுங் குணபேதாதிகளுமில்லையாய்ப் பொருள்க

தததாற் பூர்வசித்தக்ஷணம் விருத்தியறிந்து சொல்வதரிதெனக் கொள்க. என்றோ ஞானப்பிரகாசர்.

வினையுணர்வுதரும் வினையுணர்வுதருமென்று விளம்பினியுணர்வுபோல் வினையினுக்கு, நினைவுவரு மொன்றையொன்று நிகழ்த்திடாபின் நிலையின்மையா னிகழ்ந்திக்கெடுதல்செய்யா, கனல்விறகிற்பிறந்ததனைப் பொடிசெய்தாற்போற் கருத்துவினையிறோன்றிக்கழிக்கும் வினையென்னின், முனமுணர்வுபிறந்தளவேவினை கெடுக்குமுன்பி னுதியா துமுகிழ்நெருப்பின்விறகுதியா வாறே. (உச)

(இ-ள்.) வினையுணர்வுதரும் வினையுணர்வுதருமென்று விளம்பினீ. எ - து. கன்மமறிவையுண்டாக்குமென்றுங் கன் மததையறிவுண்டாகருமென்றுமபுத்தகீகூறின்,—உணர்வுபோல வினையினுக்குநினைவுவரும. எ - து. அறிவுகருநினைவுண்டாறற் போலகன்மத்துக்குநினைவுண்டாகவேண்டும,— ஒன்றையொன்று நிகழ்த்திடாபின். எ - து. அப்படிசகன்மத்துக கறிவில்லை யாகையாலொன்றையொன்றுண்டாக்கமாட்டாது,— நிலையின் மையானிகழ்த்திக்கெடுதல்செய்யா. எ - து. அவையநித்தியமெ னுதுசொல்லுகையா லொன்றையொன்றுண்டாக்கிக்கெடமாட் டாது,—கனல்விறகிற்பிறந்ததனைப்பொடிசெய்தாற்போற் கருத் துவினையிறோன்றிக்கழிக்கும்வினையென்னின். எ-து. காட்ட த்திலேயுகிநிதோன்றி யந்தக்காட்டததைத்தகித்தாற்போல அறிவுகன்மத்திலேபிறந்து மீளவுமக்கன்மத்தையெகெடுக்குமென் றுகீகூறின்,—முனமுணர்வுபிறந்தளவேவினைகெடுக்குமுன்பின் னுதியா துமுகிழ்நெருப்பின்விறகுதியாவாறே. எ - து. முன்பிறந்

த்தமுணர்வுக்குண்டாசி நின்னுணர்வையுதிப்பியாகிங்கு. எ-து
நீயநித்தியமென்றுகூறுகையா லறிவுக்குநித்தியமுண்டாகிநின்
று மற்றோ ரறிவையுண்டாககமாட்டாது. அன்றியும்,—உணர்
வுசந்தானவிடத்தொழிந்தாற் பினைனையுண்டாகாது. எ-து. அவ
வறிவுதான் வருகிறதொடாசசியிலே கெட்டாற் பினையறிவு
தோன்றாது,— உடலுணர்வுக்குபாதாநமென்னில். எ-து. உண
ரவுக்குமூலகாரணமாகிநின் றுடலநதோற்றுவிக்குமென்னில்,—
உணர்வுடலினிடையுறுதுகிககவேண்டும். எ-து. அவ்வறிவுடலி
னுறககத்தின்கண்ணுமிடையுறமலுண்டாகவேண்டும்,— உடலு
ணர்வின்வினையினுலுணர்வுகிககுமென்னில். எ-து. உடலுணர்
வின்வினையாலேயுணர்வுதோற்றுமென்றுகூறின்,— உணர்வுவி
னையுளதொடுங்கா. எ - து. இந்திரியங்களைப்பொழுதுங் கன்ம
த்தையுடைத்தாதலாலதனாலுண்டாமறிவழியப்படாது,—உணர்
வுதருஞ்செய்தியுணர்வை வினைதரினொருவன்செயல்வினையின்
றாமே. எ-து. அதுவன்றி யுணர்வுவினையைத்தருமென்றும் நீகூ
றி நொருவர்க்குச்செய்யப்பட்டகன்மமென்ப தல்லவா,எ-று.

இச்செய்யுள்உணர் வான்மாவிடத்தொழிந் துடலினும் வி
னையினுந்தோன்றாதெனமறுத்துக்கூறிற்று (உங)

உடம்பேயறிவுக்கு மூலகாரணமென்னில் உடம்புள்ளவ
மாறாமலறிவுதோற்றல் வேண்டும், விஷமார்ச்சையிலு நித்தினா
யிலும் பிதோதமானபோது முடலினிடத்தறிவானதுண்டாகக
ண்டதில்லை யென்பதுமறிவாயாக,எ-ம். வினையானதறிவைத்தரி
ன் அவ்வினையினுக்கறிவுண்டாகவேண்டும்,அஃகின்மையான் நீ
சொன்னதாகாது. எ-ம். காரணங்காரியமுண்டாவ தெய்வனே
சர்வமும் கூணபங்கமாங்காலத்துக் காரணநின்று காரியத்தைத்
தோற்றுவிக்கிற கூணபங்கமில்லையாம். உண்டாமாகிற் பரசித்

தததாற் பூர்வசித்தக்ஷணம் விருத்தியறிந்து சொல்வதரிதெனக் கொள்க. என்றாளுனப்பிரகாசர்.

வினைவுணர்வுதரும்வினையையுணர்வுதருமென்று விளம்பினீயுணர்வுபோல் வினையினுக்கு, நினைவுவரு மொன்றையொன்றுநிகழத்திடாபின் நிலையின்மையா னிகழ்ந்திக்கெடுதல்செய்யா, கனல்விறகிற்பிறந்ததனைப் பொடிசெய்தாற்போற் கருத்துவினையிறோன்றிக்கழிக் கும்வினையென்னின், முனமுணர்வுபிறந்தளவேவினை கெடுக்குமுன்பி னுதியாதுமுகிழ்நெருப்பின்விறகுதியா வாறே. (உச)

(இ-ள்.) வினையுணர்வுதரும்வினையையுணர்வுதருமென்று விளம்பினீ. எ - து. கன்மமறிவையுணடாக்குமென்றுங் கன் மததையறிவுண்டாகருமென்றும்புத்தநீகூறின்,—உணர்வுபோல வினையினுக்குநினைவுவரும. எ - து. அறிவுக்குநினைவுண்டாஹற் போலகன்மத்துக்குநினைவுண்டாகவேன்மெ,— ஒன்றையொ ன்றுநிகழ்த்திடாபின். எ - து. அப்படிசகன்மத்துக கறிவில்லை யாகையாலொன்றையொன்றுண்டாக்கமாட்டாது,— நிலையின் மையானிகழ்த்திக்கெடுதல்செய்யா. எ - து. அவையறித்தியமெ ன்றுசொல்லுகையா லொன்றையொன்றுண்டாக்கிக்கெடமாட் டாது,—கனல்விறகிற்பிறந்ததனைப்பொடிசெய்தாற்போற் கருத் துவினையிறோன்றிக்கழிக்கும்வினையென்னின். எ-து. காட்ட த்திலேயககிநிதோன்றி யந்தக்காட்டததைத்ததித்தாற்போல அ றிவுகன்மத்திலேபிறந்து மீளவுமக்கன்மத்தையெகெடுக்குமென் றுநீகூறின்,—முனமுணர்வுபிறந்தளவேவினைகெடுக்குமுன்பின் னுதியாதுமுகிழ்நெருப்பின்விறகுதியாவாறே. எ - து. முன்பிறந்

தவறிவுபிறந்தபோதே கன்மத்தைக்கெடுக்கும், பின்னககன்மம்
றிவையுதிப்பிக்கமாட்டாது. அறிவும்பின்னாக்கன்மத்தையுதிப்
பிச்சுமாட்டாது. அஃதென்போலவென்னிற் காட்டத்திலுண்டா
மக்நி யக்காட்டத்தைச்சுட்டான மீனடொருகாட்டத்தையுண
டாககமாட்டாதுபோல. எ-று.

இச்செய்யுள் கன்மமறிவினையுண்டாக்குமென்பதனையும் அ
றிவுகன்மத்தையுண்டாக்குமென்பதனையு மறுத்துக்கூறிற்று.உச

பேயுநகருஞ்சுரமும்பிரமருமாயுலகிற் பிதாமாதா
வாதாரமொன்றுமின்றிக, காயமொடுதாம்வருவொன்று
ரைப்பைகாயங் காரியமாயவருதலினொருகாரணமுண்டா
கு, மாயுமுணர்வோசுத்தவட்டகமோகனமம் வடித்த
தோவடிவுசெய்துவைத்தாருமுண்டோ, வாயுமுணர்வு
ண்டாகிலறைந்திடாயுலகுக் காதிதுணைரிமித்தகாரணம
றிவதறிவே. (உரு)

(இ-ள்.) பேயுநகருஞ்சுரமும்பிரமருமாயுலகிற் பிதாமா
தாவாதாரமொன்றுமின்றிக காயமொடுதாம் வருவொன்றுண
ப்பை. எ-து. பேயென்று நரகொன்றுஞ் சுரனென்றும் பிரமா
முதலாயினொன்றுஞ் சொல்லப்படுவா ருலகின்மாதாப்பிதாக
களுமினறி யிருப்புமின்றிக காயத்தோடுகூடின வடிவமுடை
யராய்வருவொன்று புத்தகீடறுவை,— காயங்காரியமாய்வருத
லினொற் காரணமுண்டாகும். எ-து. அக்காயங்காரியப்பட்டிரு
கையினு லொருகாரணத்தானன்றி யுண்டாகாது. அக்காரண
காரியநியறியா யறிவையாகில்,—ஆயுமுணர்வோ சுத்தவட்ட
கமோ கன்மம்வடித்ததோ வடிவுசெய்து வைத்தாருமுண்டோ
வாயுமுணர்வுண்டாகி லறைந்திடாய், எ-து. அக்காயங்க ணியா

ராய்ந்தவுணர்வுதானோ, சுத்தாட்டகமோ, வன்றிககன்மமுண்டாககியதோ, வன்றி யவ்வடிவையுண்டாககினு ரொருவருண்டோ, உனக்காராயத்தக்க வநீவுண்டாயிற்சொல்லாய்,— உலகுக்காகிதுணை நிமித்தகாரணமறிவதறிவே. எ-து. அவற்றையுண்மையாகவறியுங்காலத்துப் பிரபஞ்சத்துக்குற்பத்தி யாதிகாரணமென்றுந் துணைககாரணமென்று நிமித்தகாரணமென்று முண்டாம். அதனையறிவதுகாணறிவு. எ-து.

இச்செய்யுள் பேய்முதற பிரமரீராகிய நால்வகைககாயத்திறகுங் காரணத்தானன்றிக் காயமுண்டாமென்பதனை மறுத்துக் கூட்டுற்று (உரு)

யாதொருநாரியுத்திற்குங் காரணத்திரயங்கள் வேண்டும். அஃதெவ்வனமென்னிற் சோற்றுககுமுதறகாரணமரிசி, துணைககாரண ரீரு நெருப்பும் விற்கும் அரிப்பும் பாணைமுதலாயின. அவையிறறைக்கூட்டிப் பாகம்பண்ணுகிறவ னிமித்தகாரணம். முதறகாரணம் துணைககாரணத்து மடங்காதோவெனினில், அடங்காது. அஃதெத்தாலென்னில், முதலுந்துணையுஞ் சேதமாதலாற்றாமாகவொன்றைச் செய்யமாட்டா. ஆதலாற சேதநனுகியநிமித்த னிவையிறறைக்கூடிச் செய்துமுடிக்கவேண்டுமாதலா லெனக்கொள்க. “தோன்றுநிமித்தத்துணைமுதறகாரணமா, மூன்றுமுன்வழியே முததிதரு-மேன்றுவரு, மந்நியமார்ச்சுக்களாறுமிரண்டேதுவு, முன்னுதலானமுத்தியுறர்.” என்ப தெம்முடையசாத்திரமாக. இதுகன்மவாதியாகிய வுண்குகும் கூடமணனுக்கும் மீமாங்கிசனுக்கும் நாத்திகவாதியாகிய சார்வாகனுக்கும் கன்மசாங்கியனுக்கும் பொருந்தாது, அவர்கள் ஞானத்தாலெனக்கொள்க. திருமாலுந்தியிற் பிரமதேவரானவர் ஐந்தித்தாளென்றும், திருமாலினது சித்தத்தின் மன்மதன்னை நித்தாளென்றும், யமதாமதேவனுக் காகித்தன்புத்திரனென்று

ம், அகித்தின்புத்திரன் சனிபகவானென்றும், சந்திரன்புத்திரன் புதனென்றும், இந்திரன்புத்திரன் சயந்தனென்றும், பேய்கள் னீலியு நீலனுமுடன் பிறந்தாரென்றும், சோதிடமுதலான ஜாலகளிதத்து வழங்குதலா லுன்மாதாபிதாவில்லையென்ற து லகவிருத்தமெனக்கொள்க. என்றா ஞானப்பிரகார். இஃதன் றியும் தேவவங்கிசமதுவங்கிசத்தோற்றங்களை இலிங்கபுராண முதலிய புராணங்கள் கூறியிருப்பதிறகாண்க

உருவாதிகந்தங்களைந் துங்கூடி யொருவன்வேறொ ருவனிலையென்றுரைக்கும்புத்தா, உருவாதியைந்தினைபு முணாபவனவேறென்ன வுணருமவிஞ்ஞானமென்றாய் ஞ்ஞானமுணாந்தவரா, நுருவாதிபொருள்காட்டித்தனை க்காட்டுஞ்சுடர்போ லுணர்வுபிறிதியையுணர்த்தித்தனை யுணர்த்துமென்னி, னுருவாதிபொருளினையுஞ்சுடரினை யுங்காணு முலோசனம்போலுணர்வுபொருளுணர்வது லேறுண்டே. (உக)

(இ-ள்.) உருவாதிகந்தங்களைந் துங்கூடி யொருவன்வேறொ ருவனிலை யென்றுரைக்கும்புத்தா. எ - து. உருவம் வேதனை குறிப்பு பாவனை விஞ்ஞானமென்கின்ற கந்தங்களைந் துங்கூடி யான்மாவாயன்றித் தனித்தோரான்மாவிலையென்று கூறும் புத்தா,— உருவாதியைந்தினைபுமுணாபவனவேறென்ன வுணரு ம்விஞ்ஞானமென்றாய். எ-து. அவ்வுருவமுதலிய கந்தங்களைநதை யமறிவா னொருவனுளெனன்று நாங்கூறுவதல்ல அதனைய றிவது சித்தமேயென்றுகூறினாய்,—அஞ்ஞானமுணர்ந்தவரா எ-து. அநதச்சித்தத்தை யுணர்ந்தவரானென்று வினாயிடத்து,— உருவாதிபொருள்காட்டித் தனைக்காட்டுஞ்சுடர்போ லுணர்வு

பிறிதினையுணர்த்தித் தனையுணர்த்துமென்னில். எ-து. உருவங்கணமுதலாய பொருள்களையுங்காட்டித் தன்னையுங்காட்டும் விளக்குப்போலச் சித்தமும் பிறிதுண்டாகியவற்றையுமறிவித்துத் தன்னையுமறிவித்துநிற்குமென்று கூறின்,— உருவாதிபொருளினையுஞ் சுடரினையுங்காணு முலோசனம்போலுணர்வுபொருளுணர்வதுவேறுண்டே. எ-து. உருவங்கண்முதலாகிய பொருள்களையு மவற்றைக்காட்டிநிற்கும்விளக்கையுங் கண்டுநிற்குங் கண்போலச் சித்தத்தையும் விடயததாலறியுமிந்திரியங்களையு முணாவாறொருவன் வேறுண்டென் றறிவாயாக. எ-து.

இச்செய்யுள் உருவாதிகளாகியகந்தங்களும் அவற்றின்விஞ்ஞானமு மான்மாவென்றதனை மறுத்துக்கூறிற்று. (உச)

ஞானமுஞாதாவங் குணகுணிகளு மிவைபிரித்துப் பெறப் படுதல் குற்றமுண்டென்னில் நித்தியாதியும் பஞ்சகந்தமும் பிரித்துப் பெறப்படாமை யுனக்குகுற்றமுடைமையிலை, அது போலவெமக்குங் குற்றமாகாதென்பது கண்டுகொள்க. என்னை? யாவர்க்கு மொக்குமது குற்றமன்று. என்றார்ஞானப்பிரகாசரு மற்றோருளாயாசிரியரும்.

காயமுடனீந்திரியமனநானென்று கதறுவாய்காயமுறக்கத்தரியாவாகும், வாயில்களும்பபடியிலொன்றையொன்றங்கறியாமனங்கணத்திற்கெடுகலமூன்றின்வரவறியா, தாயுமறிவாகியுடல்பொறிமனமூன்றறிந்தாங்கவைநானல்லேனென்றுமறிந்துமனத்தாலே, யேயுமொருபொருள்கருகி யிந்திரியப்பாலே யிசைவித்துக்காயத்தாவியற்றுவதான்மாவே. (உஎ)

(இ-ள்.) காயமுடனிந்திரியமனநானென்றுகதறுவாய். எ-து உடம்புடனிந்திரியங்களு மனமுமேயான்மா, வேறே யான்மா வென்றொன்றில்லையென்றுகூப்பிடும் புத்தா,—காயமுறககத் தறியாவாகும். எ-து. அக்காய முறககத்தினிடத்தறியாமையையுடைத்தாம்,—வாயில்களுமப்படியிலொன்றையொன்றாகறியா. எ-து. இந்திரியங்களுமுறக்கத்திலும்வியாத்தியிலுமொன்றறிந்தவீடயத்தையொன்றறியமாட்டாது,—மனங்கணத்திற்கெடுங்காலமூன்றினவரவறியாது எ-து. மனமுங் கணத்திற்கெடுமாகையாற் காலமூன்றின்செய்தியையும்றியமாட்டாது. ஆகையாலிவை யான்மாவனது,—ஆயுற்றிவாகியுடல்பொறிமனமூன்றறிந்தாங்கவைநானல்லெனென்றுமறிந்துமனத்தாலே யேயுமொருபொருள்கருதியிந்திரியப்பாலே யிசைவித்துக்காயத்தாலியற்றுவதான்மாவே. எ-து. உடல்முதலாயின மூன்றினையுமாராயத்தககவறிவுமாயவற்றின்ருணங்களையுமறிந் தவையிறறையென்னுடலென்பொறி யென்மனமென்றுசொல்லியு மவையுநானல்லெனென்றறிந்து மனத்தாற்பொருந்தத்தக்கதொருபொருளைகருதியிந்திரியங்களின்பருதிகாட்டக்கண்டிகாயத்தாலேதொழிலைசெய்வதான்மாவென்றறிவாயாக. எ-து.

இச்செய்யுள் காயமு மிந்திரியமு மனமு மான்மாவல்லவென்றுமறுத்துக்கூறிற்று. காலமூன்றாவன—பூத பௌஷிய வாசுதமானகால்மாம். (உஎ)

ஆதலால்நீமுன்புசொல்லுமசேதந மான்மாவல்லவென்றும் உணர்ந்துசெய்து பயன்கொள்வதோரான்மா வேறேயுண்டென்றுமறிவாயாக. உன்னுடையகந்தங்களைப்பிரியாது சகசமாய்க்கொண் டவற்றுக்காதாரமுஞ் சுவாமியுமாகிநின்றதோர்குணியாகியவான்மா ஷுளதாதல்வேண்டுமெனக்கொள்க, அறுவகைப்ப

ட்டவிஞ்ஞானங்களி லேகவிஞ்ஞானசந்தானமொழிந்தாழ்ந்து
கிடந்தவிஞ்ஞானங்கட் காழ்ந்துகிடந்தவிஞ்ஞானத்திற்கோரா
தாரம்வேணடும். சரீரமாதாரமென்னில், ஏககத்தாவாகியபுத்தன்
“யான்சன்மரநோன்பீகாள் முன்னையோபிறப்பின் முயலா
னேன்” என்றுசொன்னென்றாய். முற்பட்டமுயற்பிறப்பை
விட்டித்ததேகமெடுக்கவருகிறபொழுதே தாரகமாகவந்து அந்
தசசரீரமாதாரமாகக்கிடந்தஞான மாலையவிஞ்ஞானமாதாரமா
குகிடந்ததென்னில், அதுவன்றோநாக ளான்மாவென்றோம
ன்றே என்றோ ஞானப்பிரகாசம்.

கழிந்தவுணர்வேபின்னுமியானறிந்தேனென்றுகரு
தவினவவுணர்வறிந்த தென்னின்புன்னே, மொழிந்த
மொழிநான்மொழிந்தேனென்றால்வாய்தான் மொழிந்த
தோமொழிந்தவனவேறாறப்போல, வெழுந்தவுணர்வெ
ல்லாகுகொண்டியானறிந்தேனென்ற தெதுவதுகாணுயி
ருணாவால்வாக்கான்மற்றை, யொழிந்தகாயந்தன்னாலு
ணர்ந்துரைத்துச்செய்தங் குணர்வினுகுமாதாரமாய்நி
றகுமுயிளே. (2அ)

(இ-ள்.) கழிந்தவுணர்வேபின்னுமியானறிந்தேனென்றுக
ருதவினவவுணர்வறிந்ததென்னின். எ-து. முன்னொருபொருளைய
டுத்துக் கெட்டவறிவுதானேபின்புண்டாகியவற்றையானறிந்தே
னென்றுவிசாரிக்கையாலே யவ்வறிவேகாணுமறிவதன்றி யா
ன்மாவென்றொன்றில்லையென்றுபுத்தநீகூறின்,—முன்னேமொ
ழிந்தமொழி நான்மொழிந்தேனென்றால் வாய்தான்மொழிந்த
தோமொழிந்தவனவேறாறப்போல. எ-து. முன்னேசொன்ன
சொல்லுநான்சொன்னேனென்றுசொல்லுதல்வாயாற்பிறத்தலா

ல்வாய்செர்ன்னதோ அன்றே அச்சொல்லைச்சொன்னவ னொருவ னுண்டானுற்போல,—எழுந்தவுணர்வெல்லாங்கொண் டியான றிந்தேனென்ற தெதுவதுகாணுயிர். எ-து. உண்டாயவறிவுகளெ லலாவற்றையுங்கொண்டறிந் ததனையானறிந்தேனென்றதெது வதுகாணுன்மா,—உணாவால்வாக்கான் மறையொழிந்தகாயந் தன்ற லுணர்ந்துரைத்துச்செய்தங் குணர்வினாகுமாதாரமாய றிற்குமுயிரோ. எ-து. மனத்தாலும்வாக்காலு மொழிந்ததாகச்சொ ல்லபபட்டகாயத்தாலு மறிந்துஞ் சொல்லியுந் தொழில்செய்து மம்மனத்திற்குப்பற்றாய்நிற்குமான்மா. எ-து. ஈனமினாவென றதுமனததை.

(இச்செய்யுள் மனதான்மாவல்லவென்றுமுத்துக்கூறிற்று.)

இந்திரியவீதியெழுஞ்சித்தநெஞ்சத் தெழுஞ்சித்த மென்றிரண்டுமொன்றுகெட்டேயொன்று, வந்தெழுவ தெனிற்கனவிற்கண்டபடிநனவில் வாய்திறவாரநனவுக ண்டபடிகனவிற்காணு,ரந்தனுருவன்னங்களறிந்திடானி ன்றேலறிகனவுமிறந்துணர்வுமழிந் துறக்கமடைந்தா, லு ந்துவதோர்சந்தானமில்லையுணர்வுதிப்ப வுயிர்கனவுநன வினையுமுணருங்காணே. (உசு)

(இ-ள்.) இந்திரியவீதியெழுஞ்சித்த நெஞ்சத்தெழுஞ்சித்த மென்றிரண்டு மொன்றுகெட்டேயொன்றுவந்தெழுவதெனில். எ-து இந்திரியவியாபாரத்தா லுண்டாமறிவென்று மனத்திலு ண்டாமறிவென்று மிரண்டா யொன்றுகெட்டொன்று தோ ன்றுமென்று புத்தகீகூறின,—கனவிற்கண்டபடி நனவில்வாய் திறவார் நனவுகண்டபடி கனவிற்காணு. எ-து. கனவிற்கண் டகெல்லா நனவிச்சொல்லமாட்டார், நனவிற்கண்டதெல்லாங்

கனவிற்கொல்லமாட்டா. அன்றியும்,— அந்தனுருவன்னங்
ளறிந்திடான. எ-து. பிறவிககுருடன் பிறர்வழுவத்தையும்வ
ன்னத்தையு மறியமாட்டான்,—இன்றேல். எ-து. இந்திரியக்
ருறைவாலே யறிவுதோன்றிற்றில்லையென்று நீகூறின்,—அறி
கனவுமிறந்துணாவு மழிந்துறக்கமடைந்தா ளுந்துவதொசந்தா
னமில்லை. எ-து. அறியத்தக்ககனவுமழிந் துணாவமழிந் துறக்
கத்தையும்டைந்தா ளுணடாகத்தக்க தொடாசசியில்லை,— உ
ணா வுதிப்பவுயிரகனவுநனவினையுமுணருங்காணே. எ-து. ஆ
ன்மக்களுக கிச்சாஞானக்கிரியைகளுண்டாக்கக் கனவினையுந
னவினையும்றியாநிற்கும். எ-து. அன்றேல்எனவே யிந்திரியங்
கனறிவிக்குமென்பது புலப்பட்டது. வீதி நேரோசெல்லுதல்.

இசெய்யுளிற்கிரியமான்மாவுககுக் கருவியாகவுள்ளதன்றி
யிரகிரியமான்மாவல்லவென்று மறுத்துக்கூறிற்று (உசு)

இந்திரியமுமனமுந் துணையாகக்கொண்டறியுமான்மா அ
வையில்லாதபோதறியானேவென்னிற் கருவியாகியவெழுத்தா
ணியில்லாதபோதெழுதமாட்டாதவனைப்போல வறியானெனக்
கொள்க. ஆனாலசேதநமோவிவனுக்கறிவைக்கொடுப்பதெனில்
அன்று; கருவிகளைதுணைக்காரணமெனக்கொள்க. இந்திரியங்
களைசாத்தியதேகவசநமாகவைத்ததா என்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

ஒருகாலத்தோரிடத்திலோருணாவேற்செவிதானொ
ன்றுணராதிருசெவியுமுணருமோசை, யொருகாலத்தி
ருகண்ணு மிருசெவியுமனமு மொருவனைக்கண்டவனு
னாகேட்டுணரதிடுமைமபொறியு, மொருகாலமுணரா
வுள்ளுணர்வின்றிப்பொறிக ளொன்றொன்றுவுணர்வு.

ள்ளுணர்வைந்துமுணரா, யொருகாலும்பொறிவிசுழி
த்துணராவுள்ளுணாவுக்குள்ளதுகாண்விகற்பமிரண்டு
முணாவதுயிரே. (௩௦)

(இ-ள்.) ஒருகாலத்தோரிடத்திலொருணாவேல். எ-து. ஒருகாலத்திலேயொருபொறியிடத்திலே யொருணாவாசவறியுமென்றுபுத்தகீகறினாய். அப்படியாயின்,—செவிகாணென்றுணரா திருசெவியுமுணருமோசை. எ - து. இரண்டிசெவியுமறியுமோசையையொருசெவியாகவறியாமாட்டா திரணிசெவியாலுமறியவேண்டும். அஃதன்றியும்,—ஒருகாலத்திருகண்ணுமிருசெவியுமனமுமொருவனைக்கண்டவனுனாகேட்டுணாநதும். எ-து ஒருகாலத்தேயிரண்டிகண்ணுமிரணிசெவியுமனமுங்கூடி யொருவனைக்கண்டவன்வார்த்தைகேட்டதனையறியாநிற்கும்,—ஐம்பொறியுமொருகாலமுணராவுள்ளுணாவினரி. எ-து. ஐம்பொறிசொருமனங்கூடாமற்றனித்தொருகாலுமறியமாட்டாது,— பொறிகளொன்றொன்றுவுணாவது. எ-து. பொறிகளொரோவொன்றாகத் தாமறியும்விஷயத்தையறியுமத்தனை,—உள்ளுணாவைந்துமுணரா. எ-து. அம்மனமுமேககாலத்து ஐம்பொறியின்விஷயவறிவுகளைந்துங்கூடியறியமாட்டா. அதுவுமன்றி,— ஒருகாலும் பொறிவிகற்பித்துணரா. எ-து. பொறிகளொருகாலந் தாமறியுமறிவின்றி விகற்பித்தறியமாட்டாது,— உள்ளுணாவுகளுள்ளதுகாண்விகற்பம். எ-து. அந்தப்பொறிகளுடனேகூடிநின்று விகற்பித்தறிவதுமனத்துக்குள்ளருணங்காண,— இரண்டுமுணாவதுயிரே. எ - து. இப்பொறிகளையுமனத்தையுங்கொண்டறிவதானமாவாம். எ-து.

இச்செய்யுள் பொறிகளையுமனத்தையுங்கொண்டறிவதான்
மாவென்றுகூறிற்று. (௩௦)

இராவணனுக்குப் பத்துத்தலையு மிருபதுகண்ணு மிருபது செவியு மிருபதுகையுமன்றோ. இவையெல்லாங்கொண் டிவன் கயிலாயமலையையெடுத்தபோ திவனைநெஞ்சில்நெக்க வப் போதிவைகள் செட்டையற்றுக்கிடந்தனவு மொழிந்தனவு மிவ்வாறுகணிசொள்க.

அருவுணர்வுமாயாறுமாறிமாறி யங்கங்கேதோன்றி யிடினகததுநிலையின்றி யுருவினெடுபாலதருணவிருத தாவத்தை யுண்டாகாதுறக்கத்தினுடறட்டவன்ழப்ப, வ ருவதுணாவெங்கிருந்துநெஞ்சிலிருந்தென்னில் வாயில் வினையறிந்தெழுப்பாவாயுவறியாதாம், திரியொழியவிடி ன்சிறொட்ட தீபமெழாவடக்கஞ் சென்றபொழுதாலுண ாவுநின்றநிலைசெப்பே. (நுக)

(இ-ள்) அருவுணர்வுமாயாறுமாறிமாறி யங்கங்கேதோன் றியிடினகததுநிலையின்றி யுருவினெடுபாலதருணவிருத்தாவத் தையுண்டாகாது. எ-து. மனமானதருவுமாயுணர்வுமாய்ப்பொறி களைந்தோங்குடியாறுவிதமாய் மாறிமாறித்தோன்றியிவெதெ ன்றுபுத்தநீசுறின் மனமருவமாகையா லுருவினுநிலையுடையவு மல்லவாய்க்காயத்தோங்குடி பாலதருணவிருத்தாவத்தையு மு ணடாகாதாதல்வேண்டும். அஃதன்றியும்,—உறக்கத்தினுடறட் டவன்ழப்பவருவதுணாவெங்கிருந்து நெஞ்சிலிருந்தென்னில். எ-து. அவத்தைப்பட்டவிடத்துடலிற்றட்டவுமழப்பவுமறிந்து வருமறிவெவ்விடத்திருந்ததெனறுசொல்லாய். நெஞ்சிலிருந்தெ ன்றுநீ சுறின்,—வாயில்வினையறிந்தெழுப்பாவாயுவறியாதாம். எ-து. சத்தாகிவிடயங்களிலே செல்லுந்தொழிலையறிந்து செலு த்துமனமறியாதாம்.அஃதென்போலென்னில்,—திரியொழியவி

டிஞ்சிரெட்டத்திபமெழா எ - து. திரியைப்பற்றிநின்றவொளிய
த்திரிமாய்ந்தா லுடன்மாய்தலன்றியிடிஞ்சிலைப்பற்றிததோன்று
தாக்கையால்,— அடக்கஞ்சென்றபொழுதா லுணர்வுநின்றநிலைசெ
ப்பே. எ-து. உணர்வுக்குமூர்ச்சைவந்தபொழு தறிவுநின்றநிலை
சொல்வாயாக. எ-று. ஆயு மனம். உரு தேகம். ஆல் அசை.

இச்செய்யுள் பொறியுமனமுங்கூடி யறுவகையாயறியுமெ
ன்பதனைமறுத்து அவை கருவியாகக்கொண்டறிவதான்மாவெ
ன்று கூறிற்று. (நக)

விஞ்ஞானநின்றநிலையை விஞ்ஞானமறியவுஞ் செய்யாது,
தானாகவறிந்தெழவுமாட்டாது, அந்தவிஞ்ஞானநின்ற நிலையை
யிந்திரியங்களும் வாயுவுங் கனமமும் ஐடமாதலாலறிந்தெழுப்ப
வமாட்டா, ஆதலாலேயிவையிற்பறைக்கூட்டி யுணர்த்துங்காத்
தா வொருவனுணதிகாண் இந்தச்செய்தி யுனக்கெல்லாந் தெரி
யாதென்க. அப்படியனறுகாணு முடமுமூன்றுகோலு மாற்று
க்ககக்ககாக்குப் போகமாட்டா, விவன்றானு மிவையின்றித
தனித்தாறபோகமாட்டான், ஆனாலுமுடமு மூன்றுகோலுங்கூ
டினாற்செல்வானன்றோ, அப்படிப்போல இந்திரியங்களும்வா
யுவுங் கன்மமும் விஞ்ஞானமுங்கூடினா லெழுந்திருக்கலாமெ
ன்னில் செய்தியறிந்தோடம்விவொனையன்றி யோடமுமூன்று
கோலுமுடமுமேறுவானுங்கூடினாலு மக்களாயேறக்கூடாதது
போலக கத்தாவையன்றி இந்திரியமும்வாயுவுங் கன்மமுங்கூ
டினாலு மறிந்தெழுந்திருக்கப் போகாதாதலா லறிவுடையகத்தா
வொருவன்வேண்டுமாதலான் நீயிட்டதிட்டாந்தமாபாசம். அத்
திறச்சத்தியாவிசல்பமடையுமெனக்கொள்க என்றார் ஞானப்பிர
காசா. மற்றொருவா, இடிஞ்சிரெட்டத் திரியொழியத் திபமெ
ழா. எ-து. அகலிடத்து நெய்பொருந்தியிருக்கவுந் திரியில்லாம

நீர்பங்கனெரியமாட்டா, அதுபோலஉடலிடத்து மண்முமிந்திரி பங்களுமிருந்து மான்மாவில்லையாகி லறிவுசீவியாது. என்றுவ மானத்துக்குவமேயம்வருவித்துணைத்தனா. திரிபோலுமான்மா, இடிஞ்சில்போலுமுடல், நெய்போலுமனமு மிந்திரியங்களும், சீபம்போலுமறிவு. இடிஞ்சில் அகல்.

இச்சைவெறுப்பியற்றலின்பதுன்பஞான மிவைய ணுவின்குறியாகுமிவற்றிலிச்சை, நச்சிநுகாநதொருபழ த்தினினங்கண்டுமுன்பு நானுகர்ந்தகனியினினமென்று நசுசல்பின்பு, மெச்சவெறுப்பாதிகளுமிப்படியேயாகு மி வைமுன்பும்பின்புமுணர்ந்திடுதலாலே, நிசசயகர்த்தா வொருவனுளனென்றுநல்லோர் நிறுத்திடுவர்வெறுத்தி டிவார்நின்னுடையபொருளே. (௩௨)

(இ-ள்.) இச்சைவெறுப்பியற்றலின்பதுன்பஞான மிவைய ணுவின்குறியாகும். எ-து. ஆசை வெறுத்தல் தொழிலசெய்தல் சுகதுக்கப்படுதல் அறிவு இவைமுதலியவைகலாமான்மாவின் குணங்களாம்,—இவற்றிலிச்சை நச்சிநுகர்ந்தொருபழத்தினி னங்கண்டுமுன்பு நானுகர்ந்தகனியினினமென்றுநசுசல்பின்பும். எ-து. இவையிற்றிலாசையாவது முன்னொருபழத்தை யாசைப்பட்டுநுகர்ந்து பின்பதனையொப்பதொருகனியைக்கண்டு முன்பு நானுகர்ந்தகனியினினமிதென்று பின்பதனையாசைப்படுதல்,— எச்சவெறுப்பாதிகளுமிப்படியேயாகும். எ-து. ஒழித்தவெறுப்பு முதலாயினவு மித்தன்மையேயாகும்,— இவை முன்பும்பின்பு முணர்ந்திடுதலாலே நிசசயகர்த்தாவொருவனுளனென்று நல்லோர்நிறுத்திடுவர் வெறுத்திடுவர் நின்னுடையபொருளே. எ-து. அவ்விச்சாஞானக் கிரியைமுதலாயினவற்றை யான்மாமுன்ட

ம்பின்பு மறிகையாலே நிச்சயமாகவானமாவொருவனுள்ளென்
றுசொல்லுவாபெரியோர். நீ யான்மாவில்லையென்று சொல்லு
ஞ்சொல்லையப்பெரியோர் தள்ளாநிற்பர், எ-று. இவ்விடத்து
காத்தாவென்பதானமாவை. கனமத்துக்குக்காதாவென்றபடி.

உருவாதியென்றசெய்யுண்முத லிச்செய்யுட்காறு மான்மா
வில்லையென்பதனைமறுத் துண்டென்றுகூறிற்று. (கூஉ)

நியுணர்வுகளெல்லா மிச்சாருபமாகப் பிறங்குமென்றுசொ
ன்னாய். இச்சையுணர்வுககு முன்னேயுள்ளதாகவேண்டும். ஆத
லாலிர்த்தவிச்சை யெவ்விடத்துள்ளது, சரீரத்தென்னில்? சேத
நமாகிய சரீரத்தி லிச்சைகூடாதாம். கூடிற்பிரதிமைகளுககு
மிச்சையுண்டாகவேண்டும். இனிஇச்சை ஞானத்தென்னில் நீ
யிச்சை முன்பேயுண்டாயினல்லது ஞானம்பிறவாதென்கையி
ன் ஞானத்துக்கிச்சையுண்டாதல கூடாதாம். ஞானத்தால்வரு
வனவாகிய சமுசாரவேதனைகளு மிலவாகிச் சூனியமாதலால்
அநதவிச்சையு ஞானமுங் கன்மமு மற்றுள்ளகுணங்களுககு
மாதார மான்மாவாமெனக்கொள்க. நீசொல்லியது மாலைகண்
டோன்றாமையால் வருமிடையூறு பரிகரித்தற்காகப் பகதற்ச
வாகழப்புகுத் தனபிராணனை யிழந்தவனேபோல நீயும்விஞ்
ஞானத்துக்குப் பிறப்பிடமில்லாமையா லாலையவிஞ்ஞானமெ
ன்பது வேண்டின் ஐரான்மிகபகூதத்தைக் கெடுத்தாய். அன்
றியும் பொறிகளிலே புலன்களுற்றபோ துணர்வுபிறக்குமெ
ன்று சொல்லுதியாயின் கேவலமசேதநமாகிய விந்திரியங்கள்
விஷயத்தையுற வுணர்வுபிறக்கிற் சபசரீரத்துப் புலன்களுற்ற
ல் உணர்வுபிறக்கவேண்டும். அன்றியும் பவதிகமு மிந்திரியங்
கள் சொருபமும் புலன்விகாரமு முனக்குத்தெரியாது. கூணந்
தோறுங் கெடுமவனன்றோ, ஆதலால். என்றாந்நானப்பிரகாசர்.

ற்றொருவா இச்சைவெறுப்பியிற்ற லின்பதுன்பஞான மிவை
 னுவின குறியாகும். எ-து. விருப்புவெறுப்புந் தொழிலுஞ் ச
 முத்துக்கமு மறிவுமாகிய விவைகள் குணியாகியவான் மாவுண்
 டனறநிதற் கடையாளமாம். என்றா.

எப்பொருட்குமிரந்தரமாயிடங்கொடுத்தநீங்கா தி
 ருள்வெளிதானன்றி யிரண்டினுககுமிடவகையா, யொப
 சில்குணஞ்சுத்தமதாயவாயுவாதியு தித்தொடுங்கநிறகும
 யானுயிராமுன்னேசொன்னோஞ், செப்பிடுங்காலம்பொ
 முதுநாளாதியாகித் திரிவிதமாய்ததீமைநன்மைசெய்யு
 திக்குத், தப்பில்குணக்குக்குடக்குத் தெற்குவடக்கா
 தெதாளுகித்திரியாதேநின்றுபலந்தருமே. (௩௩)

(இ-ள்.) எப்பொருட்குமிரந்தரமா யிடங்கொடுத்துநீங்கா
 றுள்வெளிதானன்றி யிரண்டினுககுமிடவகையா யொப்பில்கு
 ணஞ்சுத்தமதாய்வாயுவாதியுதித்தொடுங்க நிறகுமவான். எ - து.
 மன்னா வானமுமான்மாவுங்காலமுந்திக்குமில்லையென்றபுத்த
 னை நீ கேட்பாயாக எல்லாப்பொருளுஞ் செல்லுதற்குவழியு
 யிடங்கொடுத்துநீக்கமின்றி யிருளும்வெளியுமல்லவா யிரண்
 றிற்கத்தககவிடமுமா யுவமையில்லாதகுணஞ்சுத்தமாய் வாயு
 மதலியபூதங்களுலுந் தோன்றியொடுங்குதற்குத் தாரகமுமாய்
 ற்கும்வானம்,—உயிராமுன்னேசொன்னோம். எ-து. ஆன்மாவ
 ன்டென்று முன்னமேசொன்னோம்,—செப்பிடுங்காலம்பொமு
 துநாளாதியாகித் திரிவிதமாய்த் தீமைநன்மைசெய்யும். எ - து.
 ஸால்லத்தக்ககாலமானது காலையு முசடியு மாலையுமென்னும்
 பொழுதாயும் நெரு லின்று நாளைவென்னுநாளாயும், இத்தன்
 மையிலே மூன்றுவிதமாய்வேற்றுமைப்பட்டு நன்மைதீமைகளைச்

செய்யும்.—திக்குத்தப்பில் குணக்குக் குடக்குத் தெற்கு வடக்கா தித்தானுகித்திரியாதேநீன்று பலந்தருமே. எ-து. திக்கானது கீழ்க்கு மேற்குத் தெற்கு வடக்கென்று தவறில்லாததா யநாதிய லுமாதியிலுமுள்ளதாய்ப் பிறழாம லத்தகிசைக்கனோக்கிக கன மஞ்செய்தோர்க்குக் கன்மபலத்தைகொடுக்குமாயகையா லாகா சமு மான்மாவய காலமுந் திக்குமுண்டென்றறிவாயாக.எ-து

இச்செய்யுளாகாசமு மான்மாவங் காலமுந் திக்குமுண்டென்று கூறிற்று. நெருநலின்றுநாளை. எ-து. பூத பௌஷிய வாத்த மானம், அதுவே இறந்தகால எதிரகால நிகழ்காலங்கள். (௩௩)

சாவாக்கும் சகலத்திற்கும் ஆகாயமிடங்கொடாத போது போகருவரத்து வியாபாரமில்லையாம். சத்தங்குணமானபடியெ ங்ஙனே பொருளின்கூட்டமல்லவோ வென்னிற, பொருட்கூட்டமன்று. ஏகாந்தத்தே இராததிரி யாரவாரங்க ளொடுங்கிய காலத்திருந்து குகூம்ஞானிகன்பாக்கிற கிறுசத்தமுடையவ ற்றானு மறிந்துகொள்க. காலமு நீக்ஷணபங்கங்கொண்டபோதுக்ஷணத்திறபொருளுறபத்திராசப்படுமென்றாய். அந்தக்ஷண மென்றதுகாண் காலம். திக்கானது கீழ்க்குநோக்கியிருந் தெல்லாத்திக்குகளிலு மிருந்துவந்த போகனைப்பார்த்து நானெந்த திக்கைநோக்கி யிருக்கின்றேனென்றபோது சர்வநங்கிழ்க்கு நோக்கி யிருக்கின்றையென்பாக்கள், அதுகாண்திககு. இல்லாத போது திகைத்துநிறையெழிந்து பலன்களொருததருக்கும் பட்டாதாம், அத்தாற்றிகளுவாம். காலமுண்டென்றல் நீ கற்ப னையெனறும் பிராந்தியென்றுஞ்சொன்னாய், நீசொல்லியக்ஷண பங்கமும் பொதிவிருக்கூடும் பிராந்தியெனனாய். அன்றியுஞ் சாவஞ்ஞாசொல்லும் பிதாமாதருங்கெட் டவாகள்வேறுபிராந திகளிற் கூடாொன்றாய், புத்ததேவருக்கு ஞானியாவானொரு

வன் அந்தகனென்பா னவனுக்குத் தாமாவுபதேசம்பண்ணித் தவப்படுததி யவன்பிடகமோதுவிப்ப வவனித்திராசமயததுத்த னது ஸ்ரீயாகிய பாசந்தரியென்று வாயாற்ற வந்தவேட்கை யைத்தவிரப்பான் வேணடித் தேவலோகத தப்ச்சா ஸ்ரீகளைக் காட்டிப் பாசந்தரிமேலுபேகையைப்பண்ணுவித்தலுற வவனு மப்ச்சரகளைக்கண்டு ஸ்ரீவேட்கைமிகுத்துத் தவம்விட்டுப்போ யினன். இவ்வாறுசமததரன்றோபுத்ததொன்று முறுவல்செய்தா ருலகத்துள்ளோர என்றறிவாயாக. எனறா ஞானப்பிரகாசா மற்றொருவா, செப்பிடுங்காலம் பொழுதுநாளாதி எ-கு. நீக்ஷ ணமென்றுசொல்லப்பட்ட காலமானது காலே யசசி மாலேமுத லியபொழுதும், அசுபதி பரணி முதலியநாளும், ஆகிஎன்றதனா ல் மாதமுமிருதுவுமயனமும் வருஷமுமாகி எ-ம். குணக்குக்குட கருத் தெற்குவடக்காதிதாளுகி, எ-கு. கிழக்குமேற்கு தெற்குவ டகமும், ஆகிஎன்றனா ல் கோணத்திசைகளுமாகி, எ-ம். வாயு வாதி யுதித்தொடுவருமவான், எ-து. மாயாவாத மேற்கொண்டி கூறியது. எ-ம. பொதிவருகும் வடக்கேயிருப்பதென்று புத்த ன்றொழுதலால் திககுளதென்க, எ-ம். கூறினார்.

காரியமாயுலகமெலாமிருத்தலாலே கடாதிகள் போற்காரியகர்த்தாவொருவன்வேண்டு, மாரியமாயறம பொருளோடின்பவீடெல்லாமறைந்துயிர்கட்கறிவுசெய லளிபபது நூலநூல், கூரியராயுள்ளவர்களோதவோ திக்கொண்டிவரலானமுன்னேகுறறமின்றிச, சீரியபேர றிவுடையோன்செப்பவேண்டுஞ் செயலினுக்குககரிவே ண்டுஞ்சிவனுளனென்றறியே. (௩௪)

(இ-ள்.) காரியமாயுலகமெலாமிருத்தலாலே கடாதிகள் போற்காரியகர்த்தாவொருவன்வேண்டும். எ-து. கர்த்தாவுதலு

மில்லையென்று கூறியபுத்தனே, பிரபஞ்சமெல்லாம் கடாதிகள் போலககாரியப்பட்டிருந்தாலே மீதமே செய்வானெனுகாத தாவேணமும்,— ஆரியமாயறம்பொருளோடின்பவீடெல்லாம் மறைந்துகிடக்கறிவுசெயலளிப்பதுதான். எ - து. வடமொழியாயறம் பொருள் என்பம் வீடென்னுநான்கு காரியமுஞ் சொல்லியானமாவகறிவையுஞ் செயலையுங்கொடுப்பது வேதாகமங்களாகாண,— அந்தால் கூரியராயுள்ளவாகளோதவோதிக கொணடுவரலான முன்னேகுறறமின்றிச் சீரியபோற்றிவுடையோனசெப்பவேண்டிஞ் செயலினுக்குவகறிவேண்டிஞ் சிவனுள்ளென்றறியே எ-து. அவவேதாகமங்களை குசாலராயுள்ளபிரமாதிகளோதுவிடக மகாவிரும்புகளாலேயோதப்பட்டவாகள்வழியாகத்தொன்றுதொட்டுவருதலாற் றவறினறி மிக்கபெரியவறிவையடையோராலேசொல்லவேணமும். அவ்வேதாகமங்களாற் சொல்லப்பட்ட கன்மத்துக்குககாரணபாடுருசாட்சியும்வேணமும். ஆகையாலே சிவனாலே தூல்சொல்லப்பட்டதென்று மவனே காததாவென்றுமறிவாயாக. எ-து.

இச்செய்யுள் காத்தாவுஞ்சாதிரமுமுண்டென்பதனைச்சுடறிற்று (௩௪)

உலோகாலோகங்களைககாயிருத்தலாலே மாடகூடகோபுராதிகளைப்போல வொருவனுண்டாககிடுனென்க. எனனை இந்தக்கோபுராதிகளைப் பண்ணுவானைக கண்டோம், உலகஞ்சிருஷ்டிப்பானைக்கண்டோ மில்லையென்னில், சீனத்துள்ளபணிகள் பண்ணுமவனை நாங்கண்டோமில்லையாகிலும் அநதப் பணியைக்கண்டு கைத்திருத்தங் கொண்டாடினமன்றோ, ஆதலாலவன் பண்ணுகையிலே யவனைக்கண்டோ மில்லையாகிலுமதுமானத்தாற் கொண்டோடின்றோ. அப்படிப்போல உலகஞ்

கிருஷ்ணத்தானு முண்டென்று கொள்வாயாக. “அந்நியத்விந்
கௌசிகாதிவிதமாககினரை, யுன்னுவாசாமானியத்தையோந்
து” எ-து. கண்டுகொள்க. அப்படியாகிற் சினத்துப்பணிதிபணணி
னவ னிங்கேவநதாலங் காணலாம், அல்லதுநாமங்கேபோனாலு
மவனைககாணலாமே, அப்படிப்போலப் பிரபஞ்சகாததாவையு
ங்காணலாமோவென்னில், ஒருவனைப்பேய்பிடித்ததபோ தவ
னது விகாரகிருத்தியங்களைக்கண டிவனைப்பேய்பிடித்ததென்ற
ந்நதோமா, முன்னையொரு பேயைக்கணடறிந் தாதப்பேய்
பிற்பாடொருவனைப் பிடித்ததபோதே யிவனைப்பேய்பிடித்ததெ
ன்றறிந்நதோமா, அப்படியல்லவே? அவனதுவிகாரகிருத்தியங்க
ண்டறிந்ததுபோலப் பரமேஸ்வரனது கிருத்தியவல்லமையை
பிரபஞ்சகாரியத்திற்கண டித்தற்குமொருகாததாவுண்டென் றறி
ந்துகொள்க. “கூளியினைமாந்தா விகாரத்தினுறகுறிப்பா, கூளி
யினைமுன்சண்டோகூறு.” எ - ம். கண்டுகொள்க. கூளி பேய்,
யாதொருகிருத்தியம் பன்னுமவொல்லாம் தேகேந்திரியாதிக
ளுடனே கூடியிருந்து கிருத்தியம்பண்ணக்கண்டோமே, அப்ப
டிப்போல வம்முடைய சேகரகாததாவுகருந் தேகேந்திரியாதி
யண்டாகவேண்டுமென்னில், அப்படியன்று. பின்னையெப்படி
யென்னில், சரீரமில்லாதவான்மா சரீரத்தை நடத்தாமதுபோ
லக் காத்நாவுஞ் செய்வனெனக்கண்டுகொள்க. “ஆகையிலையா
க்கையினையுருமயிர்க்காக்கையும், ழுக்குமெலா நின்மலனெ
ம்மான்” எ-ம். கண்டுகொள்க. இனி நித்தியமுத்தசுத்தசாவஞ்
சூனாயிருக்கு மொருவனாலே சொல்லப்பட்ட சாததிரமானது
பெரியோரா லுபதேசிக்கப்பட்டவாகள குருபாரமபரையாகக்கி
ரமமாகக் கொண்டிவந்தது சாததிரமாதலா லித்தற்குமுன்கூறிய
காததாவேண்டுமென்றறிக. “ஆகையிலான்வாக்குமிலா னாக
மத்தை வேதத்தை, யாக்குவனோ வாக்கானெனில்.” “ஆக்கை

யுமற்றைந்தொழிலு மாக்குமுறை முன்னறைந்தா, மாக்ருவ ஞா லும்மவைபோலாங்கு” என்பதினாலறிக. என்றா ஞானப்பிரகா சா. மற்றொருவர், செயலினுகருங் கரிவேண்டும். எ-கு. ஆன்மா க்கள்செய்யுங் கன்மங்களையறிந்து பலன்கொடுத் தந்தககன்ம சாக்ஷியாக வொருகர்த்தாவேண்டும் என்றா. அன்றியும், கிஞ் சிஞ்ஞாகிய வான்மாககள் தனமகிமையறிதற்கு சாவஞ்ஞா னசிவன்சொன்னதூலாகலின் இதகோகவாசிரிய தோஷமில்லை யென்பது “குற்றமின்றிச சீரியபேரறிவுடையோன செப்பவே ண்டும்” என்பதனாலுணர்க என்றா.

மரங்களுயிரல்லவென்று மறுத்துச்சொன்னாய வா டெதல்பூரித்தலான் மரங்களுயிராகும், திரங்குநீர்பெற்றதொ ழியிறபெற்றிற்சிரத்தைசேருஞ் சீவனலவெனிலுலகிறசீவ னெல்லா, முரங்கொள்வ தூண்பெற்றிற்சோருமூண்பெற்ற வே லுலந்தமரநீர்பெற்றலுய்யா துள்ளுயிராகள், கரந்த சினைமுட்டைகட்குவாயிலின்றுவாயில் கண்டிலதேற்பூ ததுககாய்த்தெழலான் மரங்களுயிரே. (௩௩)

(இ-ள்.) மரங்களுயிரல்லவென்று மறுத்துச்சொன்னாய வா டெதல்பூரித்தலான் மரங்களுயிராகும். எ-து. மரமுதலியன வு யிருள்ளனவல்லவென்று புத்தகீசொன்னாய், அவைமெலிதலா லும் பருத்தலாலு மரமுதலியவை யுயிருள்ளனவாகும்,— திரங்குநீர்பெற்றதொழியிற் பெற்றிற்சிரத்தைசேருஞ் சீவனலவெ னில். எ-து. மரமுதலியன நீர்பெற்றதொழியில் வாடுதலு மநீர் பெற்றாற் பூரித்தலுமியல்பு, ஆன்மாவல்லவென்று நீகூறில்,— உலகிற்சீவ னெல்லா முரங்கொள்வ தூண்பெற்றிற்சோருமூண்பெ றுவே லுலந்தமரநீர்பெற்றலுய்யாது, எ-து. உயிருள்ளவற்று

க்கெல்லா மூன்பெற்றற்பருத்தலு மூண்குறைந்தான் மெலித
லுங் குணமாகையா லுலாந்தமரத்துக்கு நீளாவிட்டாற் பரிணாம
மில்லையாதலான் மரமுதலியவுயிருடைத்தாம். அற்றன்று, மர
முதலியனவற்றுக் கிந்திரியங்களில்லையாகையா லுயிரல்லவென
றுகூறின்,—உள்ளுயிர்கள் கரந்தசினமுட்டைகட்கு வாயிலி
னது. எ-து. ஆன்மாவையுள்ளடக்கி நிற்கு முட்டை சினமுதலி
யவற்றிற்கு வாயிரேன்றாவாறுபோல மரமுதலியவற்றுக்கும்
வாயிரேன்றது,—வாயில்கண்டிலதேல். எ-து. அம்முட்டைசி
னமுதலியவற்றுக்கு வாயில்பின்புதோன்றக் கண்டனம் இத்
ற்குவாயிரேன்றக கண்டதில்லையெனறுகூறில்,—பூத்துக்காய்
ததெழலான் மரங்களுயிரோ. எ-து. அம்மரமுதலியனவற்று
க்கு இந்நிரியகட்புலனாகாதாயினும் பூத்துக்காய்த்துவளர்த்தலுங்
காண்டலாலிந்திரியமு முயிருமரமுதலியனவற்றுக்குண்டென்ற
றிவாயாக. எ-து. மரமுதலியனவெனவே புல்லீராயினவாயிற்று

நீர்சொல்லியதெப்படி காலும் கொம்பு மயிரு முகிரும் பல்
லும் புற்று முயிரில்பொருளாகியும் வளராநின்றலா னிந்தவேத
விபசாரமென்று சொல்லுவையாகில், இவ்வாறுநீர்சொல்லிய மி
கவும் பேதைமைத்தாம். நீகாட்டியபுற்றுவது கறையானமுதலா
னஜீவன்கள் கீழின்மண் மேலேயேறிடவோங்கும். மயிருநக
முந்தந்தமும் ஜீவசரீரத்துநீங்கினால் வளராது. அன்றியும் நனா
த்தமயிருக்குக் கறுப்பிவொருழையும் உகிருக்கைவணமிவொரு
ழையுங்கண்டுகொள்க. ஆதலாலவைக மெத்ததல் வளர்தல் இல்லை
யெனக்கொள்க. ஆதலானீயிட்ட திருஷ்டாந்தமாகாதென்றும்
மரங்களுயிருடையவென்றுங் கொள்க. ஏகேந்திரியஜீவன் மகக்
ருட்டோன்றினாலு மேகேந்திரியஞானமாகவேண்டுமென்னி
ல், முயலாய்ப்பிறந் தற்பஞானத்தையுடையது புத்தராய்ப்பிற

நதகாலத்து மிகுந்தஞானவானானதுபோல மரங்களும்க்களையோ
 னியிற்பிறந்தாற் பஞ்சேநகிரியஞானமுடைததாம் எனக்கொள
 க. என்றா ஞானப்பிரகாசா.

ஒருமரத்தினுயிரொன்றேற்கொம்பொசித்துநட்டா
 லுய்யுமுயிரொன்றுபலவாமோவென்னிற், கருமரத்தின
 வித்துவோர்கொம்புகொழுகிழங்கு கண்கலந்துகொள்ளு
 முயிரண்டம்வோர்ப்புத, தருபிறப்புச்சராயுசங்கள் சநந
 மும்பெற்றாற்போற றுனடையுமுற்பீசநதலநடவாவெ
 ன்னிற்,பெருநிலத்திற்காலிலாரநடப்பரோபேதாய் பிறப
 பின்விதமநேகக்காண்பேசங்காலே. (௩௬)

(இ-ள்.) ஒருமரத்தினுயிரொன்றேற் கொம்பொசித்துநட்
 டாலுய்யு முயிரொன்றுபலவாமோவென்னில் எ-து. மரத்துக்கா
 ன்மாவுண்டாமாயி நொருமரத்தின்கொம்பைமுறித்துநட்டா ல
 தனைப்போலவளாதலா லோருயிர்பலவுயிராமோவென்றுபுத
 ர்கூறில்,—கருமரத்தின்வித்துவோ கொழுகொழுகிழங்கு கண
 கலந்துகொள்ளுமுயிரா. எ-து. இதனை (மரத்தின்வித்துவோகொ
 ம்புகொழுகிழங்குகண்கருக்கலந துயிர்கொள்ளும்) எனமாறுக
 மரத்தினுண்டாகியவித்துவோர்கொம்பிவையிற்றையும் பிறவற்றி
 ட்கொழுகிழங்குகண்ககளிவையிற்றையுங் கருப்பமாகக்கொண
 டு ஆன்மாக்கடோன்றும்,—அண்டம் வோப்புத்தருபிறப்பச
 சராயுசங்கள் சநநமும்பெற்றாற்போற்றானடையுமுற்பீசந் தலந
 டவாவென்னில். எ-து. முட்டையிலுங்ககிலிலுந்தோன்றியவா
 ன்மாக்கள் பையிற்றோன்றுமாண்மாக்கள்போல நடைபெற்று
 வித்திற்றோன்றுமரமுதலியன பூமியிடத்துநடைபெறாதாகையா
 லான்மாவன்மென்றுநீகூறில்,— பெருநிலத்திற்காலிலாரநடப்

பரோபேதாய் பிறப்பின்விதமநேகங்காணபேசங்காலே. எ-து. இதனை (பேசுகாற காலிலாபெருநிலத்துநடப்பரோ பிறப்பி னவிதமநேசங்காணபேதாய்) எனமாறுக. சொல்லுங்காலத்துக் காலிலா பெரியபூமியிடத்துநடக்கவல்லரோ அப்படியிந்திரிய நுகுறைவான வான்மபேதமநேகமாகவுடைத்துக்காணறியாதாய். எ-து. கண் - கணு.

இசெய்யுளிரண்மொரங்கட்குயிருளெனறுகூறிற்று. (நக)

பிறப்பின்விதமநேகம். எ-து. கனமபேதங்கட்கிடாக ஐநக பேத மநேகங்களாயிருக்கும். அதை “படைத்தொரு படியன் றிப பறவைபசுநராய்ப பண்ணியதென முனைவினைப்பான் மையென்பா.” என்பதனும் கண்டு கொள்க என்றா ஞானபிர காசா.

தின்னுமதுகுற்றமிலைச்செத்ததெனும்புத்தா தின் பையெனக்கொன்றுனக்குத்தீற்றினர்க்குப்பாவ, மன்னு வதுன்காரணத்தாற்றின்னதார்க்கு வதைத்தொன்றை யிடாமையினால்வதைத்தவர்க்கேபாவ, மென்னிலுனை யூட்டினர்க்குப்பாவஞ்சேர வென்னதவமபுரிகின்றாய்பு லால்கடவுட்கிடாயோ, வுன்னுடலமருசியெனநாணிவே ரோருடலுண்ணிலருசியெனவுணர்ந்திலேகாணீயே. ()

(இ-ள்.) தின்னுமதுகுற்றமிலைச் செத்ததெனும்புத்தா. எ-து தான்கொல்லுமதுகுற்றமுடைத்து, செத்ததுதின்னுமது குற்றமி ல்லையென்றுகூறும்புத்தா, — தின்பையெனக்கொன்றுனக்குத்தீ ற்றினர்க்கும்பாவ மன்னுவதுன்காரணத்தாற் றின்னதார்க்குவ தைத்தொன்றையிடாமையினால். எ - து. நீதின்பையென்றுகரு

தி யுனக்கொன்றைக்கொன்றுட்டினாக்குப்பாவ முன்காரணத் தாலுண்டாம். அஃதெங்ஙனமெனனிற் றின்னாதார்க்குக்கொன றுட்டுவொரில்லையாகையால்,—வதைத்தவர்க்கேபாவமென்னில ளு-து. என்காரணத்தாற்பாவமுண்டாகாது கொன்றவாக்கேபா வமுண்டென்றுகூறின்,— உனையுட்டினார்க்குப்பாவஞ்சேரவெ ன்னதவம்புரிகின்றாய்-எ-து. உன்னைப்பரிந்துட்டினாகுப்பாவ முண்டாக நீயென்னதவதைசெய்கின்றாய். அஃதன்றியும்,— புலால்கடவுட்கிடாயோ. எ-து. நீபுலால்துகருங்காலத் துன்கட வுருகும் புலாலையுட்டுவை. அஃதன்றியும்,—உன்னுடலமருசி யெனநாணிவேறேருடலுண்ணி லருகியெனவுணர்ந்திலைகாண் யே. எ-து. உன்னுடம்பு சுத்தமில்லையென் றிலச்சிக்கின்றநீபிற ளுனைநுகருமதுசுத்தமில்லையென் றறிந்தாயில்லை. எ - று. நாணி யென்றது தொழிற்பெயர்.

இச்செய்யுள் பிறர்கொன்றிடத்தின்னலாமெனபதனை ம றுத்துக்கூறிற்று. (௩௭)

என்னதவம்புரிகின்று யென்னவே அவன்பண்ணுவது த வமலலவென்பது கருத்து. இனிகல்லியமாம்ஸம் புசித்தாற்பா வமில்லையென் தகல்லியமாம்ஸங் கொள்ளோமென்பையாகிலெ ண்ணத்தாலு மாம்ஸத்தின்பார்க்குகொலைபாவமுண்டென்பது பொருந்தும். இந்தவொன்பதுதோஷமொழியத் தின்னயாவாக குமரிது. என்னை, ஐயுறவொழிதல் கூடாமையாலே மிருகமா ம்சம் தின்னலாமோவென்னில், அவ்வாறு அந்தமாம்சமுண்ட ஜீவன்களுககு ஜீவதானங்களிலே புத்திபிறகருமெனபதற கு லகமேசாக்ஷி. ஸவயமேவபதிதமாகிய பால் துகரக்கறந்தான கொம்பினின்ற பலத்தையறுத்து துகர்விக்குமாதலா லெனக கொளக. இனிகாரனாற்புண்ணியங்கெடா, அதுபுண்ணியத்துக்

சூக்காரணமாகிய புத்தர்பத்திக்குக் காரணமென்று போதிவரு
கூந்தொழுதல், பாவத்துக்குக் காரணமாகிய மாம்சமுண்டல்
காரணதபாவமாம், காரணதபுணணியங்கையாண்ட புத்தனும்
காரணதபாவங்கருதாமை “ஏரிககூரோருகாதம் அவ்வுருக்கே
ரியோருகோல்” என்பதற்கொகருமென்க. அன்றியு மீழமடியப்
படுத்தாடை யாழவொன்னும் வேதிசத்துரையவ ருள்ளகாலத்
துவணங்கினாக்குப் பின்பவா புலவினைதொழுதார்க்குப் புண
ணியமுண்டாகி லுயிரொடுகூடிய சரீரதையழிப்பாாகும் பா
வமுண்டென்க. “உருநெற்பலகூட்டியுண்டிமுடிப்பான், மிக
நெல்லுதிர்வதனைவேண்டுந்-தகவுடையோ, ருண்ணப்படுமுடை
யை யுண்பானுயிர்மாள், வெணனாதவாறுண்டோ வீங்கு” என்
பதாகலின். இனியொருதன்மத்தைப் பொருள்கொடுத்தெடுப்
பவனுக்குப் புண்ணியமுண்டானவாறுபோல வத்தன்மத்தை
ப்பொருள்கொடுத்தித்தவனுக்குப் பாவமுண்டாவதுபோல
ப பொருள்கொடுத்து மாம்சநதினபவாகுப் பாவமாகும். புத்த
ர்பாதப்பூவென் றுபேசுதித்துப் பூவாங்காதவன் புண்ணியம்பெ
றுதவாறுபோலக் கொலையால்வந்தலுனென்றுபேசுதித் தூன்வா
ங்காதவன் பாவப்படான். இனிகுறிககப்பட்ட ஐனற்றினால் அ
ககிரியினற்கையகனறு தின்னாமையா லவர்க்குப்பாவமில்லையே
யென்னில் உண்டு; அவருமாமசங்கொடுவந்தார்க்கு விலைகொடு
த்துக் கொள்வோமென நினைந்திருந்தமையிற் கொலையுடன்ப
ட்டிப் பாவமெய்துவனென்க. அன்றியுமாமசங்கொள்வோமென்
னு நினைவாற்கொலையாவமுண்டு. எனனை, ஒருமகாநகரத்துள
ளாரனைவரு முபாசகராதலிற் பிசுநாகாலத்து மண்டையிலிட
வேண்டி யாதரவுகொண்டிருந்தா ரவனுமொருவழிப்பிச்சைப
ணணி மீண்டானுயினு மவனுக்குப் பிச்சையிடவேண்டியிருந்
தார் யாவரும்புண்ணியம்பெற்ற வாறுபோலக்கொள்க, தின்ப

வாக்கு மாம்சம்வரவேண்டிவதல்லது கொலைவேண்டுமோவெனில், தலைகொடுவதார்க்குப் பொருள்கொடுத்ததுமென நிர்ந்தான் கொலைவேண்டினவாறுபோலப் புலார்கொடுவதார்க்குப் பெருள்கொடுத்துமென்றிருந்தானுங் கொலைவேண்டினாகும் எனனை, “தலைகொணாதார்க்கீதுந் தனமென்றிருந்தான், கொலையுக்கந்தானாகுமதுபோற-கொலையுக்கந்தா, னூனறநுவார்க்கீதும் பொருளென்றிருந்தானுஞ், சான்றுலகமல்லவோதான்” அன்றியும் “களவாவருவது கையறிந்துகொண்டான, களவாளனுளவது உங்கண்டு-மளவின்றிக், கொன்றுவருதலநிந்தது கைக்கொண்டான், கொன்றவனல்லனோகது” அன்றியுங் காமாநுபவம் பண்ணுவானாகு முறையல்லாதானுழைக் காமவுள்ளம்பிறவாதவாறுபோல மாமசமுண்டாரொனினுங் குணவான்களாயினார் சினையாரொனில் முறையல்லாதானுழைக் காமஞ்செல்லாதென்பதியாதாமகநினை “ஈனமுணமகஞ்ஞடனபிறந்தாளாயினுஞ், சான்றோர்தனித்தாலுறையமக-கானறருவ், வந்தியியுநாவலித்தேயிருக்குமோ, வெந்தியனைந்தமெழு” “ஐம்புலனுந்தாங்கமகரிதாகையால்” எனவும் “மாதிராபுத்திராபபரிசாவாம மனசிவித்தாசனோபவா, பெலவானித்திரியககிராமோ வாஞ்சம்பிககிலிமிருசதி” எனவும் இவைகேட்டறியாயோ, காமபிரீதியில்லையாயினு முளளஞ்செல்லுமெனக்கொள்க. அன்றியும் ஸ்ரீகஞ்ருப் பெறபுச்சட்டமென்றந் தசை தோ னரம்புமுதலிய வென்றும் புறத்தறிந் தஞ்சிபாவனைபாவிக்கின்றும், காமவுள்ளங் கறநறிபொருட்டன்றோ, மாமசத்திற்றோன்றிய பாலுமத்தோடொக்குமென்னில் அஞ்சியென னுனைப்பாவிக்கின்றநீயும் பாலையுமவ்வாறுசொல்லுகிலை. எனனை, “ஊனை முடிபுபாலினையொகரும்” என் மெத்தேயத்தாரு மிழிக்கின்றாரில்லை. மாமசமயாவராலு மிழிக்கப்படுகின்றதன்றோ, “தம்புண்கமுலிமருந்

திருவார்தாம்பிரிதின், செம்புண்பருத்தவரைதின்பர்” எனவும். ‘உண்ணாமைவேண்டும் புலா அல்பிரிதொன்றின், புண்ணதுணாவார்ப்பெறின” “விலைப்பாலிறகொண்ணே மிலைவதுநகுத்தம்” எனவுமிருத்தலால் மாம்சத்ததைப் பாலோடொப்புணாததலுலகவிருத்தமாம். சுககிலசரோணித்தத்தாலவநதமாம்சஞ் சுத்தமானவாறுபோல மாம்சத்தாலவந்தபாலுஞ் சுத்தமென்ற பாலானது மாம்சத்தாலவநததனது, பசுவாறகொள்ளப்பட்ட புலுநதண்ணீரும் பாலாகப்பிரிணிமித்ததாம். எனனை, வேப்பிலைமுதலானவற்றைத்தின்ற பசவின்பால கசப்பதூஉஞ் சோறுமுதலாயின புசித்தபசவின்பாலானது மிகவுமரசிப்பதூஉம் மருநதுகுடிப்பவளமுலைப்பால் பிள்ளையினது வியாதியைக்ஷயிப்பிப்பதூஉம் பிறவுநகாணப்படுகின்றமையி வித்தன்மையைக்கண்டுக்கொண்டு பாலானது மாம்சத்திறபிறநததலலவென்க. அப்படியல்ல, மாம்சத்திறபிறந்ததேபால் அநதப்பாலு மாம்சத்திற கொக்குமெனப்பையாகித், சேறநிறபிறந்த தாமனாயுஞ் செநுகழுநீரும்போலவுந், கடலின்கண் முத்துப்போலவும், மண்ணினமரமும் பொன்னும்போலவும், நாவியினிடத்துப் புழுசுவ்வாதுபோலவும், மாணிககட்சவரம்போலவும், பாலானது மாம்ஸத்திறபிறந்ததேயெனினு நததமாம்சத்திற்கு வேறுமாய் மேம்பட்டதுமாயிருக்குமெனக்கொள்க. நீரென்னசொன்னாலு மாம்சத்திறபிறந்தபாலானது மாம்சமேயென்பையானால், முலைப்பாலகுடிப்பாரும் பசவின்பாலகுடிப்பாரும் நரமாம்சமும் கோமாம்சமுந் தின்றாராகவேண்டும் அனறியு, நீயுந்குழவிப்பருவத்திலே முலைப்பாலுண்டு பிறபொழுது பசவின்பாலுந்குடிக்கதினாலே யிருவிதமாம்சமும் தினவனானவை. பாலுமாம்சமுஞ்சரியாமாகில அப்படிப்பட்டபாலை நீயுழிபடுந்தேவதைக்கு வைவேத்தியம்பண்ணுதலு மபிஷேகம்பண்ணுதலுந் குற்றமாய்முது

யவேண்டும். அன்றியுமூலகவிருத்தமுமாமென்க. தோலிற்பட்ட நெய்முதலாயின பொழிந்தவோ? பாதிமாம்சத்திற்பட்டாலு மொழியவேண்டுமெனனில், ஜீவனோடுகூடிநின்ற சரீரகமான மாம்சஞ் சுத்தமன்று. என்னை, உள்ளங்கைப்பட்டநீர் சுவத்தின் கைப்பட்டநீர்போல வசுத்தமென்று கொள்ளப்படாமையினென்க. அன்றியுங்கோமயமுங் கோஜலமுங் கோகூரமுஞ்சுத்த திரவியமென றுலகத்தாராறகொள்ளப்படும். ஆதலால்மாமசத் துடன் பாஸ்யொப்புளைத்த லுலகமலைவாமென்க. களையுந்ஞ் சினையுட்போல மாம்சமு மேன்மக்களாற்றுறக்கப்பட்டதல்ல வோ. மேன்மக்களாவார தபசிகளன்றோ. உன்னையொழியத்துற நது தபசுபண்ணுவாரகளின் மாம்சநன்றெனபாரொங்குளா. உன்னையொழிந்தபனமககஞ் மாம்சமுண்பது நன்றென்றுணனா. என்னை, சோமவாரமேகாதசி யமாவாசைமுதலான விரத்தி னமான சுபதினங்களிலும் பிறவறுள்ளுந் தவிரகினராதலாலே. அன்றியும்புசிபபதல்லது ஜீவன்களைக்கொல்லவேண்டுமெ ன்னு முள்ளமினமையி லுன்னையொப்பக் கொலைபாவமிலொ ன்பது சொல்லுக. அன்றியும், பந்தலிற மண்ணீரகுடிப்பார தண்ணீர்வைத்தாரா யிரதககானகத்திற மண்ணீர்வைத்தாரா யி கவும் புண்ணியவான்களென்று மிகவுமகிழ்நதுவாழ்த்தித் தண ணீர்வைத்ததற் குடன்பட்டுக் குடிப்பாராதலா லவாக்குநன்மையேறினாற்போல, மாம்சந்தின்பான கொன்றுகொணர்ந்தானைப் பிரியப்பட்டுத்தின்னுமாதலி னிவனுக்குப்பாவமென்க “கோ டாதகோலாய் கொடிதாயமாதவதை, வீடாதுநாறுண்டுமே னின்று-வாடாது, செய்தவனுமூனென்று தின்னாறுமொப்பாரு ங், கைதவமன்றென்காணது” “ஏழ்கடல்குமுஞ்ஞாலமதை யீ நதவர்க்குமெஞ்ஞான்றந், தாழ்வுடையுணுணடி தவிர்த்தவர்க் கும்-வாழ்வுடைய, புண்ணியநதானோக்குங்காண் போர்வேந்தே

யென்றுரைத்தா, நெண்ணிகந்தீரானெடுத்து” “மேவியதன் னூன்வளாப்பான் வேறென்றினூனாகரும், பாவியிறந்தாற்படு நரகின் - மேவப், படுமென்றுநாரதன்றான பண்டுரைத்தான்பா ர்மேல, உடுவொன்றுமில்லாய்மதி” “துறவுளவாசான்றோ ரினி வரவுந்தாய, விறவுளவர்லுனளாலுனும் - பறைகறங்கக், கொண டானிருப்பக் கொடுங்குழையாடெய்வமுமொன், துண்டாகவை க்கறபாறமன்று” “தன்னூன்பெருத்தறகுத் தான்பிரிதுனா ணபா, நெங்ஙனமாளுமருள்.” “உண்ணுமையுள்ளதுயிரிசை யுணுண்ண, வண்ணாததல்செய்யாதளறு.” “பிணமென்னுதாவி பிரிந்தவுடலுனை, யுணலென்பெறத்தானுரை.” “கொனறவன் குறைததவன் கொணர்ந்துவிற்றவ, னென்றியபொருளகொடு த்துவந்து கொண்டவ, னன்றமடைமகனாவிற்றபெய்தவ, நெ ன்றியவறுவருநரகிலெய்துவார.” என்பனவு மற்றும்பிறவாறறு னுமறிந்து நீ சொன்னவையெல்லா மாகாவெனக்கொள்க. எ ன்றார் ஞானப்பிரகாசா. மறறெருவர், எற்புச்சட்டமென்றுந்த சையென்று முடலையசூசிபாவனைபண்ணுதல் புத்தனாககுண் மையாதல் என்னுடல மசூசியென நாணியென்றது ஊன்றின் மல்கொலககேதுவென்பது “தினறபொருட்டாற்கொல்லா து லகெனில்யாரும், விசைப்பொருட்டா லுன்றருவாரில்.” என்பத னுணராக என்றா.

குடைநிழலுங்கண்ணாடிச்சாயையும்போற்பிறப்புக் கொள்ளுமுணர்வென்னிற்காரணமழியவழியு, மடைநி ழல்போற்கந்தமைந்துமழியமுனக்கிங்கே யவையழிந்தா லருங்கதியினனையுமுணர்வின்றா, மிடைகனவிலெழுமு ணர்வுநனவுணர்வாளும்போ லெழுமுணர்வுகனமத்தா னினேந்துகதியென்னின், மிடைசினையுமந்தனுமுட்டை

கஅஅ

சிவஞானசித்தியார்பரபகூடம்

யுமுயிர்விட்டக்கான் மேவுவதென்பிறப்பினுடல்விடா
துகன்மவுணாவே. (௩௮)

(இ-ள்.) குடைநிழலுங்கண்ணாடிச்சாயையும்போற் பிறப்
புகொள்ளுமுணாவெனனில், எ-து. குடையின்கட் குடைபோ
லநிழறோன்றுந்தனமையும் கண்ணாடியிற காட்டினவுருப்போல
வருததோன்றுந்தன்மையும்போலவு மிககாயம்விட மறறொருகா
யத்தையெடுத்திக்கொள்ளுமென்றுபுத்தகீகூறின்,— காரணமழி
யவழியுமடைநிழல்போற்கந்தமைந்துமழியுமுனககிங்கே. எ-து.
குடையுங்கண்ணாடியுமாகியகாரணங்கெட வதிற்பொருந்தியநிழ
லாகியகாரியங்கெட்டாற்போலக் கந்தங்களைந்துமுனககிங்விட
த்தேகெகும். அவைகெடவேயிந்திரியங்காரணமாகக்காரியப்படு
மறிவுமிங்கேயழியுமாகையால்,—அவைவழிந்தா வருங்கதியின
ணையுமுணாவின்றும், எ-து. காரணமாகியகந்தங்களைந்து மழிந்
தாற் கதியையடையும்றிவில்லையாம்,—இடைகனவிலெழுமுண
ர்வு நனவுணாவாளுற்போலெழுமுணாவுகன்மத்தானினைந்து க
தியென்னில் எ-து. கனவிடையிலெழுந்திருக்குமறிவு மெய்ய
றிவாயப்பரிணமித்தாற்போலக் கன்மங்கட்சீடாகநினைந்துண
டாமுணாவு கதியிற்கூடுமெனறுகீகூறின்,— யிடைசினையும்ந்த
னுமுட்டையுமுயிர்விட்டக்கான்மேவுவதென். எ-து. இந்திரிய
வறிவுகெட்டாற் தம்மினெருங்கியசினையும் பிறவிககுருடனு மு
ட்டைய முயிர்போளுற்பெறுங்கதியாது. அதனால்,—பிறப்பினு
டல்விடாது கன்மவுணர்வே. எ-து. பிறப்பினுடலைக்கன்மவுண
ாவவிடாதுகாண். எ-து. கன்மவுணர்வென்பது ஆன்மஞானம்.
சினையும் அநதகனும் முட்டையும் பூர்வகன்மத்துக்கீடாகத் தொ
ழின்மறந்துகிடக்கையாற் கதியடையாதென்பதாயிற்று. கதியெ
ன்றது நற்பிறப்பு.

இச்செய்யுள் கன்மமுமுணர்வுகெட்டுக் கதியடையுமென்
பதனை மறந்துகூடறிந்து. (கஅ)

சாயையுங் காரணமும்போல வெனபை, க்ஷணபங்கமாந்
லாற் காரணமுங்காரியமுநிலலாது. மோக்ஷமு மோக்ஷத்தை
யடையும் விஞ்ஞானமு மழியுமகனவுணர்வு மயக்கவறிவு நன
வுணர்வதென வுடையவாநலா லுனாக்ருப்பொருநதுமதுபோலி
ருப்பதொழிய வுணமையிற் பொருந்தாதாம். சினைமுட்டைக்
டகநிவு பிரகாசமில்லாமலாற் சாயையடையமாட்டா தெனக்
கொள்க. என்றா ஞானப்பிரகாசா. மறறொருவா கனவினிடை
யெழுமுணர்வு நனவுணர்வானுற்போல். எ-து. கனவினிடைத்து
ண்டாகு மறபவறிவு அக்கனவுகெட்டுந் தான்கெடாமல் நனவறி
வானுற்போல, —கன்மத்தானினைநதெழுமுணர்வுகெடையென்னில
எ-து கன்மத்திடுனினைந்துண்டாமறிவு அக்கன்மங்கெட்டுந்தா
ன்கெடாதுநின்று பிறப்பாற் பொருந்துமென்று சொல்லில், —மி
டைசினையு மந்தனு முட்டையு முயிவிட்டக்கானமேவுவதெ
ப்பிறப்பினுடல். எ - து மிகுந்தவறியாமையையுடைய குலு
மூடனு முட்டையுமரணத்தையடைந்தால அவுயிரறிவில்லா
மையா வெந்தப்பிறப்பினுடலைப் பொருந்துவது எ-ம். குடை
யுநகணனுடியு மறிவுக்குவமை. நிழலுஞ்சாயையும் பிறவிக்கு
வமை கதிபிறப்பு. எ-ம். கூறினா.

ஐந்துகந்தஞ்சந்தானத்தழிதல்பந்ததுக்க மறக்கெ
டுகெழுத்தியின்பமென்றறைந்தாய்கந்த, மைந்துமழிந்
தானமுத்தியனைபவர்யாரொன்ன வனைபவர்வேறில்லை
யென்றயார்க்குமுத்தியின்ப, மைந்தினுணர்வினுக்கென்
னிலழியாதவுணர்வுண் டாகவேயவ்விடத்துமுருவாதிக

ந்த, மைந்துமுளவாமதுவும்பந்தமாகி யரந்தைதருமுத்
தியின்பமறிந்திலைகாணீயே. (௩௯)

(இ-ள்) ஐந்துகந்தஞ்சந்தானத்தழிதல்பந்ததுக்க மறக்கெ
கைமுத்தியினபமென்றறைந்தாய். எ-து. கந்தங்களைந்துந்தொ
டர்ச்சியிலே சேட்டைகெடுதல்பந்ததுக்கமென்று மவைகறபுர
திபம்போலச சேரக்கெகைமுத்தியின்பமெனறும் புத்தகீகறி
னாய்,— கந்தமைந்துமழிந்தான் முத்தியினைபவாயா னென
வனைபவரவேறில்லையென்றாய். எ-து. கந்தமைந்துங்கெட்டா
ல் முததியிற்செல்வார்யாரொன்றுழிச் செல்வாரொருவருமில்லை
யென்றுகூறினாய்,— ஆர்க்குமுத்தியின்பம். எ-து. முத்திபெறு
வாரில்லையாயினமுத்தியின்பமயாவாக்கு,— ஐந்தினுணாவினுக
கென்னில். எ-து. கந்தங்களைந்திறேன்றமுறிவிற்றென்றுகூ
றின,—அழியாதவுணாவுண்டாகவே யவ்விடத்துமுருவாதிகந்த
மைந்துமுளவா மதுவும்பந்தமாகியரந்தைதருமுத்தியின்பமறிந்தி
லைகாணீயே. எ-து. மனத்தாலறியுமறிவுகெடாதிருக்குமாயி ல
வ்விடத்திலு முருவம்வேதனைமுறிப்பு பாவனைவிஞ்ஞானமென
னுங் கந்தங்களைந்துமுண்டாதல்வேண்டும். அவையுண்டாகவே
முத்தியிடத்திலும் பந்ததுக்கமுண்டாய்க்கிலேசத்தையுந்தரும்.
ஆதலால் நீமோகூசுகத்தையறிந்திலை யதனைக்கேட்பாயாக.
எ-து. கேட்பாயாகவென்ற தொடர்ச்சி பின்னர்வருஞ்செய்யு
ளின்கருத்துப்பற்றி.

இச்செய்யுள் கந்தங்களைந்தினறிவேயறிவுமாய் மோகூசுக
த்தையடையுமென்பதனை மறுததுக்கூறிற்று. (௩௯)

பஞ்சகந்தங்களு மொழிவறக்கெகை மோகூதமாகில், உரு
வகந்தத்தில் புத்தருடைய பல்லுமென்புமின்றுமிருக்க வவற்

றைத் தாடகையாழ்வாரொன்று நீ புனிகையாற்கெட்டதில்லை. இவவுருவகந்தவ கெடாதபடியினாலே மற்றுள்ளகந்தங்களுக்கு வ கேடில்லையாதலா லுனக்குமுததியுங்கூடாமற் பந்தமாயிற் றெனக்கொள்க, “கந்தமைந்துங்கூடந்தோன்” என்றவுனதுதோ த்திரமும் புருடனைககாட்டிற்று. என்றா ஞாபபிரகாசர்.

அநாதிமுததனாய்ப்பரனுபசலனையெலலா வறிவு தொழிலதுக்கிரகமுடையவானகன்ம, நுனாதிசுமற்றொ ததவிடததேசத்திரிபாத நுழைவிததுமலவகளெல்லா நுவகனோக்கி, மனாதிசுரணவகளெல்லாமடககிததன்னை வழிபடுகல்லரிவருளிமாககருணைக்கையா, வினாதிபிறப் பினினின்றுமெடுத்தமாறு வினபமுத்திக்கேவைப்ப னெங்கண்முத்தியிதுவே. (சு0)

(இ-ள்.) (அநாதி—இதுவே.) எ-து. அநாதியிலேமலவகித னு யெப்பொருட்குமேலாய்ச் சலநமில்லாதவனுமாய்ச் சாவஞ் ஞத்துவமுஞ்சாவகிருத்தியமுஞ் சாவாறுக்கிரகமுமுடையனாகிய பரமேஸ்வர னுனமாக்கள்செய்தபுணணியபாவமிகுதிக்குறைவ றத் துலையொத்தவிடத்துக் குருமூர்த்தியாயெழுந்தருளிச சத்தி நிபாதம்பதிவித்து மலவகள்கெடத்திருக்கணசாத்தியருளி மகமு தலாகியவுட்கரணங்கனையுமிந்திரியமுதலாகிய புறக்கரணங்களை யுங்கெடுத்துத் தன்னேவழிபடுகால்வகையாகிய வழிபாட்டையு மருளி மிகுத்தகாருண்ணியக்கையாலே பொல்லாப்பிறவியில்லீ ழாமலெடுத்த தொழியாதவின்பமுத்தியிலேவைத்தருளுவன். இ துவேயெங்கண்முத்தியாகையால் நீயுமிவ்வழியினின்றுமுத்தி யின்பத்தை யநுபவிப்பாயாக, எ-து.

இசெய்யுள்பெளதநிறசௌதிராந்திகன்மதத்தை மறுசு
தமோகூச்சகவகூறிற்று. நுனதிககம், அடிநோக்கிநுனதிகமென
விகாரப்பட்டது. (சு0)

“இருடருதுனப் படலமறைப்ப மெய்ஞ்ஞானமென்னு
ம், பொருடருகணணிழந துணபொருணாடிபபுகவிழந்த, குருட
ருந்தம்மைப் பாவகுகொடுகககுழிநின், நருடருகைகொடுத்த
தேததுமையாற னாடிததலமே.” எ-ம் “சுண்டியமாயாவ்ருள
கெடவெப்பொருளும்விளங்கத, தூணடியசோதியை மீனவனு
ஞ்சொல்ல வல்லனலலன், வேணடியபோதேவிலகிலைவாயச
ல்வீரும்புமின்றாள், பாணடியனாருள்செய்கின்றமுத்திபரி
சிதுவே.” எ-ம். “அவமாயதேவரவகதியிலழுந்தாமே, பவமாயங்
காததென்னை யாணடுகொண்ட பரஞ்சோதி, நவமாயபசஞ்ச
டா நல்குதலும் நாமொழிந்து, சிவமானவாபாடித் தென்னே
ணங் கொட்டாமோ.” எ - ம். “இருவினையோரொப்ப வின்ன
ருட்சததி, குருவெனவந்து குணமலகீககித், தருமரன்ஞானத்
தாற நன்செயலறறுப். பெருமலகீங்கப் பிறவாமை சுததமே”
எ-ம். இப்படிச்சொல்லாநிற்குந் தேவாரகிருவாசக திருமந்திரத
தினுங்கணடுகொளக. “ஆசையறறுழல்குரவக ளசுத்தமேவிய
னைதுதின்; நேசுகித்தனவாயிடுஞ்சக மேழையோடுறுமின்ப
நீ, மாசதற்றொளிரசுததரித்த வளநதருஞ்சகவாரிகா, னீசனுக்க
டிமைத்திறததி னியைந்துநாம்பெறுமின்பமே.” என்றிப்படியு
லகாயிதனென்னும் பரமசதுஷ்ணமூந் தன்மதிறுப்புக்கூறின
முறைபோல வீண்டு மம்முறைகூறியருளினானக எனஞா
நானப்பிரகாசா.

சௌத்திராந்திகன்மதமறுதலைமுற்றிற்று.

பாயிரமுட்படசெய்யுள்—ககூங்.

யோகாசாரன்மதம்.

போதமேபொருளாய்த்தோன்றும் பொருளதாயெழலா
வாத்நையதனாகூடிவருதலால்வடிவிலாமை [ற்போதம்
யாதலாதகனவேபோலுஞ்சகமுளதறிவேயாமென்
றோதினோதோனாயவுணர்வினாஸ்யோகாசாரன். (க)

(இ-ள்.) போதமேபொருளாய்த் தோன்றும்பொருளதாயெ
ழலாத போதம்வாத்நையதனாகூடிவருதலால் வடிவிலாமை
யாதலாத் கனவேபோலுஞ்சகம். எ-து. அறிவேயிந்திரியங்களு
மாய்த் தோன்றப்பட்டவுருக்களுமாய்வருதலானு மவ்வறிவிந்தி
ரியவாத்நையினாலேகூடிவருதலானு மவ்வறிவருபமாதலானும்
அந்தியருபமாகிய பிரபஞ்சம் சொற்பனம்போலும்,—உளதறி
வேயாமென்றோதினோதோனாயவுணர்வினாஸ்யோகாசாரன்.
எ-து. அந்நுவாயம். சாத்திரததையதிகரியாதவறிவினையுடைய
யோகாசாரன் செளத்திராந்திகளின்வேறுபட்டு இந்திரியவாத
னையாலறிவுண்டாமென்றும் பிரபஞ்சங்கனவேபோலுமென்று
மறிவேயுள்ளதென்றுங் கூறினான். எ-து.

இச்செய்யுள்யோகாசாரன்மதங்கூறிற்று. (க)

இவன்முற்கூறிய செளத்திராந்திகன்மதமும் பக்ஷமாகக
கொண்டு பின்னும்விசேஷவுணர்வாகச்சொன்னு நெனக்கொ
ள்க என்றானூனப்பிரகாசர். மற்றொருவா இவன்செளத்திரா
ந்திகன்கோட்பாடெல்லாமுட்கொண்டி அவற்று ளறிவேயுள்ள
து, மறற்பொருள்களெல்லா முருவமாகவில்லை; அறிவுவாத்நை
யினு ளருவமாகவுண்டென்றுகொண்டவாறுகாண்க என்றார்.
சிலாயோகாசாரனைமகாயானிகன் என்றும்—நியிருக்கின்றனர்.

யோகாசாரன்மதமுற்றிற்று.
பாயிரமுட்பட்டசெய்யுள்—௧௬௪.

யோகாசாரன்மதமறுதலை.

போதமூந்தவிரவேரோவாதனைபுகன்றயபோதம்.
வாதனையிரண்டுண்டெனனாயபோதம்வாதனையுமென்னி
காதலாற்பொருளினோடுகலந்தபினெழுங்கருத்தாய் [ம
வாதனைகனவுகண்டபொருளின்மேல்வருங்கருத்தே. (க)

(இ-ள்.) போதமூந்தவிரவேரோவாதனைபுகன்றயம். எ-து
யோகாசார நீயறிவுமொழியவென்றோருவாதனை யுண்டென்றுசொ
ன்னாய். அப்படியாயின, —போதம்வாதனை யிரண்டுண்டெனரு
ய். எ-து. போதமென்றும் வாதனையென்றுமிரண்டுண்டென்
கூறாய், —போதம்வாதனையுமென்னில் எ-து. வாதனைதானும்நி
வேயென்றுகூறின, — காதலாற்பொருளினோடு கலந்தபினெழு
ங்கருத்தாய் வாதனை, எ-து. அறிவுசுதநாகிவிடயத்திலே கலக்க
வேனுமென்னுமிராகத்தாற் கலக்க வககலப்பிலே பலகாற்றெ
லுதலுதல்காணவாதனை. ஆகையால் வாதனையறிவென்று, —கன
வுகண்டபொருளின்மேல் வருங்கருத்தே எ-து. கனவாவதுநன
விற்கண்டபொருளின்மேற் கருதலுசெலுத்துவதாதலாற் பிரப
ஞ்சங்கனவுமல்ல, அதனால். நீகூறியது மிததையேயாம். எ-து.
மிததை-பொய். (க)

அறிவும்வேறு, வாதனையும்வேறு. மெய்யாகக்காணப்படும்
பிரபஞ்சத்தைக்கனவுபோற் பொய்யென்றலகூடாது. என்பதா
ம் என்றா ஒருரையாசிரியர்.

அறிவதேபொருளதாயினகஞ்சடமென்னவேண்டும்
பிரிப்பொருளாகும்பேதித்திதம்பிரபஞ்சமென்னி [குஞ்
லுறுபொருளுருவந்தோய்ந்தா லுணர்வுமவ்வுருவாயநிற
செறிபொருளதுவாய்நிற்குந் தெளிபளிங்கதுவேபோல.

(இ-ள்.). அறிவதே பொருளதாயின் எ-து, யோகாசாரரீ
 கூறியவறிவுதானே பிரபஞ்சரூபமெனறுகுகறின்,—அகஞ்சட
 மென்னவேணும். எ-து, நானூடம்பென்று சொல்லவேண்டு
 ஞ்சடங்கன்—பிறிபொருளாகும். எ-து. அறிவுமுருவும் வேறுபா
 ட்டையுடைத்து,—பேதித்திதம் பிரபஞ்சமென்னில். எ-து. அறி
 வுமுருவும் வேறுபாட்டையுடைத்தாமென்னி லுருவைநீங்குகின
 றறிவுதானே நானபொருளென்றுகூறும் பகுதியாம்,—உறு
 பொருளுருவந்தோயந்தா லுணர்வுமவ்வுருவாயிற்கும் எ-து.
 அறிவுமுருவுநீகூறியதன்றி யறிவுருவத்தோடு கூடினா லுருவந்தா
 னாயிற்கும் அஃதென்போலவெளனில்,—செறிபொருளதுவா
 யிற்குந் தெளிபளிங்கதுவேபோல, எ-து. அடிதவண்ணத்தோ
 டுகூடியபளிங்கு மவவன்னந்தானாகுத தோனறுமாபோல வறி
 வுருவத்தோடுகூடின லுருவந்தானாகுகிறருவ காண. எ-து.

இச்செய்யுளிரண்டிம யோகாசாரம்மதத்தை மறுத்துக்கூ
 றிறது (உ)

பளிங்குமதனையுதித்தபொருளுமவேறாறாபோல வறிவும்
 பொருளும்வேறென்றறிக அன்றியும் அர்வானதருபமாயுள்
 ளையிருக்கும் பொருளானதுருவாய்ப்புறம்பேயிருக்குமாதலாலு
 ம்வேறெனக்கொள்க. இவனும்பிடக்காதிறத்திற் றன்மிதன்
 மத்தைப்பேதித்துநின்று சொல்லாநிறப்பெனக்கொள்க “போ
 தம்பொருளேற் பொருள்விரும்பினான்வனததும், வாதைப்பட
 லேன்பொய்வந்து.” “காண்டலதுமானங்கதைக்கும்விருத்தங்
 கா, ணீண்டுநீசொன்னவிழுகு ” “போதமும்வேறுபொருள்க
 ளும்வெவ்வேறு, பேதாய்நின்கொள்கையிழை.” என்னுந் திரு
 வாக்கினுங்கண்டுகொள்க என்றாளுனப்பிரகாசர். மற்றொரு
 வர், அறிவதேபொருளதாகில். எ-து. அறிவுதானே அறியப்படும்
 பொருளாயிருக்குமென்று யோகாசாரரீசொல்லில்,—அகங்கட

ந்த, மைந்துமுளவாமதுவும்பந்தமாகி யார்தைதருமுத்
தியின்பமறிந்திலைகாணீயே. (௩௬)

(இ-ள்) ஐந்துகந்தஞ்சந்தானத்தழிதல்பந்ததுக்க மறக்கெ
கெழுத்தியினபமென்றறைந்தாய். எ-து. கந்தங்களைந்துந்தொ
டாச்சியிலே சேட்டைகெடுதல்பந்ததுக்கமென்று மவைகறபூர
திபமபோலச சேரக்கெகெழுத்தியின்பமெனறும் புத்தகீகூறி
னாய்,— கந்தமைந்துமழிந்தான் முத்தியிணைபவாயா னொன்ன
வணைபவார்வேறில்லையென்றாய். எ-து. கந்தமைந்துங்கெட்டா
ல் முத்தியிற்செல்வார்யாொன்றுழிச் செல்வாரொருவருமில்லை
யென்றுகூறினாய்,— ஆர்க்குமுத்தியின்பம். எ-து. முத்திபெறு
வாரில்லையாயினமுத்தியின்பமயாவர்க்கு,— ஐந்தினுணாவினுக
கென்னில். எ-து. கந்தங்களைந்திற்றேன்றுமறிவிறகென்றுகூ
றின,—அழியாதவுணாவுண்டாகவே யவ்விடத்துமுருவாதிகந்த
மைந்துமுளவா மதுவும்பந்தமாகியார்தைதருமுத்தியின்பமறிந்தி
லைகாணீயே. எ-து. மனத்தாலறியுமறிவுகெடாதிருக்குமாயி ல
வ்விடத்திலு முருவம்வேதனைமுறிப்பு பாவனைவிஞ்ஞானமென
னுங் கந்தங்களைந்துமுண்டாதல்வேண்டும். அவையுண்டாகவே
முத்தியிடத்திலும் பந்ததுக்கமுண்டாய்க்கிலேசத்தையுந்தரும்.
ஆதலால் நீமோகூச்சுத்தையறிந்திலை யதனைக்கேட்பாயாக.
எ-து. கேட்பாயாகவென்ற தொடர்ச்சி பின்னரவருஞ்செய்யு
ளின்கருததுப்பற்றி.

இச்செய்யுள் கந்தங்களைந்தினறிவேயறிவுமாய் மோகூச்சுக்
த்தையடையுமென்பதனை மறுததுக்கூறிற்று. (௩௬)

பஞ்சகந்தங்களு மொழிவறக்கெகெகை மோகூம்மாகில், உரு
வகந்தத்தில் புத்தருடைய பல்லுமென்புமின்றுமிருக்க வவற்

றைத தாடகையாழ்வாரொன்று நீ பூஜிக்கையாறகெட்டகில்லை. இவவுருவகந்தங் கெடாதபடியினாலே மற்றுள்ளகந்தங்களுகருங் கேடில்லையாதலா லுனக்குமுத்தியுங்கூடாமற பந்தமாயிற் றெனக்கொள்க. “கந்தமைந்துங்கடந்தோனி” என்றவுனதுதோ த்திரமும் புருடனைக்காட்டிற்று. என்றா ஞானப்பிரகாசா.

அநாதிமுததனாய்ப்பரையசலனையெல்லா வறிவு தொழிலறுக்கிரகமுடையவரன்கனம், துணுதிகமற்றொ ததவிடததேசத்திரிபாத நுழைவிததுமலங்களுெல்லா நுங்கனோக்கி, மனாதிசுரணங்களுெல்லாமடக்கித்தன்னை வழிபடுநல்லறிவருளிமாமகருணைக்கையா, வினாத்திறப் பினினின்றுமெடுத்ததுமாறு வினபமுத்திக்கேவைப்ப னெங்கண்முத்தியிதுவே. (௪௦)

(இ-ள்.) (அநாதி—இதுவே.) எ-து. அநாதியிலேமலங்கித் தொ யெப்பொருட்டுமேலாயச சலனமில்லாதவனுமாய்ச் சாவஞ் ஞாதுவமுஞ்சாவகிருத்தியமுஞ் சாவாறுக்கிரகமுமுடையனாகிய பரமேஸ்வர னானமாக்கள்செய்தபுண்ணியபாவமிருதிகருறைவ றத் துலையொத்தவிடத்துக் குருமூர்த்தியாயெழுந்தருளிச சத்தி ரிபாதம்பதிவித்து மலங்களுெடத்திருக்கண்சாத்தியருளி மகமு தலாகியவுட்கரணங்களுையுமிந்திரியமுதலாகிய புறக்கரணங்களை யுங்கெடுத்துத் தன்னைவழிபடுநால்வகையாகிய வழிபாட்டையு மருளி மிகுத்தகாருண்ணியக்கையாலே பொல்லாப்பிறவியில்லீ ழாமலெடுத்தொழியாதவின்பமுத்தியிலேவைத்தருளுவன். இ துவேயெங்கண்முத்தியாகையால் நீயுமில்வழியினின்றுமுத்தி யின்பத்தை யதுபவிப்பாயாக, எ-து.

இச்செய்யுள்பெளத்தரிற்சௌதகிராந்திகன்மதத்தை மறுத்
துமோகூச்சகவகூற்றிற்று. துனாதிக்கம், அடிநோக்கிதுனாதிக்கமென
விகாரப்பட்டது. (சு0)

“இருடருதுனப் படலமறைபப மெயஞ்ஞானமெனனு
ம், பொருடருகணணிழந துணபொருளுடிபபுகலிழநத, குருட
ருந்தம்மைப் பாவககொடுநரகககுழிநின், நருடருகைகொடுந
தேததுமையாற னடிததலமே.” எ-ம் “எண்டியமாயாவிருள
கெடவெப்பொருளும்விளங்கத், தூண்டியசோதியை மீனவறு
ஞ்சொல்ல வலலனலன், வேண்டியபோதேவிலக்கிலவாயத
ல்வீரும்புமின்றாள், பாண்டியனாரருளசெய்யின்றமுத்திபபரி
சிதுவே.” எ-ம். “அவமாயதேவரவகதியிலபூநாமே, பவமாயவ
காததென்னை யாண்கொண்ட பரஞ்சோதி, நவமாயசெஞ்சு
டா நல்குதலும் நாமொழிந்து, சிவமானவாபாடித தெளனை
ண்வ் கொட்டாமோ.” எ - ம். “இருவீனாரோரொப்ப வின்ன
ருட்சதவி, குருவெனவந்து குணமலக்கித, தருமரன்ஞானத
தாற நன்செயலறறுப். பெருமலக்கப் பிறவாமை சுத்தமே”
எ-ம். இப்படிச்சொல்லாநிற்குந் தேவாரகிருவாசக திருமந்திரத
தினுங்கண்கொளக. “ஆசையுற்றுழல்குருங்க எசுத்தமேவிய
னைதுதின்; நேசுகித்தனவாயினொசுக மேழையோடுறுமின்ப
நீ, மாசுதற்றொளிரசுத்தநித்த வளந்தருஞ்சுகவாரிகா, னீசனுடக
டிமைததிறததி னியைந்துநாம்பெறுமின்பமே.” என்றிப்படியு
லகாயிதனென்னும் பரமததூஷணமுந் தன்மதநிறுப்புக்கூறின
முறைபோல வீண்டு மம்முறைகூறியருளினானக எனஞா
ஞானப்பிரகாசா

சௌத்திராந்திகன்மதமறுதலைமுற்றிற்று.

பாயிரமுட்படசெய்யுள்—ககூ2.

யோகாசாரன்மதம்.

போதமேபொருளாய்ததோன்றும் பொருளதாயெழலா
வாத்நையதனாகூடிவருதலால்வடிவிலாமை [றபோதம்
யாதலாகனவேபோலுஞ்சகமுளதறிவேயாமென்
றோதினனோதானாயவுணர்வினாஸ்யோகாசாரன். (க)

(இ-ள்.) போதமேபொருளாய்த் தோன்றும்பொருளதாயெ
ழலாற போதம்வாத்நையதனாகூடிவருதலால் வடிவிலாமை
யாதலாற் கனவேபோலுஞ்சகம். எ-து. அறிவேயிங்கிரியங்களு
மாய்த தோன்றப்பட்டவுருக்களுமாய்வருதலானு மவ்வறிவிங்கி
ரியவாத்நையினாலேகூடிவருதலானு மவ்வறிவருபமாதலானும்
அநித்தியருபமாகிய பிரபஞ்சம் சொற்பனம்போலும்,—உளதறி
வேயாமென்றோதினனோதானாயவுணர்வினாஸ்யோகாசாரன்.
எ-து. அந்நுவயம். சாத்திரததையதிகரியாதவறிவினையுடைய
யோகாசாரன் செனத்திராந்திகளின்வேறுபட்டு இங்கிரியவாத
னையாலறிவுண்டாமென்றும் பிரபஞ்சங்கனவேபோலுமென்று
மறிவேயுள்ளதென்றுங் கூறினான் எ-து.

இச்செய்யுள்யோகாசாரன்மதங்கூறிற்று. (க)

இவன்மூற்கூறிய சௌத்திராந்திகன்மதமும் பக்ஷமாகக்
கொண்டு பின்னும்விசேஷவுணர்வாகச்-சொன்னு நெனக்ககொ
ளாக என்றாளுரானப்பிரகாசர். மற்றொருவா இவன்சௌத்திரா
ந்திகன்கோட்பாடெல்லாமுட்கொண்டு அவற்று ளறிவேயுள்ள
து, மறற்பொருள்களெல்லா முருவமாகவில்லை; அறிவுவாத்நை
யினு ளருவமாகவுண்டென்றுகொண்டவாறுகாண்க என்றார்
சிலாயோகாசாரனைமகாயானிகன்என்றும்—நியிருக்கின்றனர்.

யோகாசாரன்மதமுற்றிற்று.
பாயிரமுட்பட்டசெய்யுள்—கூடசு.

யோகாசாரன் மதமறுதலை.

போதமுந்தவிரவேறோவாதனைபுகன்றாய்போதய.
வாதனையிரண்டுண்டெனனாயபோதம்வாதனையுமெனனி
காதலாற்பொருளினோடுகலந்தபினெழுங்கருத்தாய் [ம
வாதனைகனவுகண்டபொருளின்மேல்வருங்கருத்தே. (க)

(இ-ள்.) போதமுந்தவிரவேறோவாதனைபுகன்றாய். எ-து
யோகாசார நீயறிவுமொழியவேறொருவாதனையுண்டென்றுசொ
ன்னாய். அப்படியாயின, —போதம்வாதனையிரண்டுண்டென்
ய். எ-து. போதமென்றும் வாதனைபென்றும்மிரண்டுண்டென்
கூறாய், —போதம்வாதனையுமென்னில் எ-து. வாதனைதானுமற்
வேயென்றுகூறின, — காதலாற்பொருளினோடு கலந்தபினெழு
ங்கருத்தாய் வாதனை, எ-து அறிவுசுத்தாகிவிடயத்திலே கலக்க
வேண்டுமென்னுமிராககத்தாற கலக்க வகவலப்பிலே பலகாற்செ
லுத்துதல்வாண்டவாதனை. ஆகையால் வாதனையறிவன்று, —கன
வுகண்டபொருளின்மேல் வருங்கருத்தே. எ-து. கனவாவது கன
விறகண்டபொருளின்மேற் கருத்துசெலுத்துவதாதலாற பிரப
ஞ்சவகனவுமல்ல, அதனால், நீகூறியது மிததையேயாம். எ-து.
மித்தை-பொய். (க)

அறிவும்வேறு, வாதனையும்வேறு, மெய்யாகக்காணப்படும
பிரபஞ்சத்தைக்கனவுபோற் பொய்யென்றலகூடாது. என்பதா
ம் என்றா ஒருளையாகியா.

அறிவதேபொருளதாயினகஞ்சடமென்னவேண்டும்
பிறிப்பொருளாகுமபேதித்திதம்பிரபஞ்சமென்னி [குஞ்
வறுபொருளுருவந்தோயந்தா லுணர்வுமவ்வுருவாயிர
செறிப்பொருளதுவாய்நிற்குத் தெளிபளிங்கதுவேபோல.

(இ-ள்.). அறிவதே பொருளதாயின் எ-து. யோகாசாரரீ
 கூறியவறிவுதானே பிரபஞ்சரூபமென்று கூறின, — அகஞ்சட
 மென்னவேணும். எ - து. நானுடம்பென்று சொல்லவேண்டு
 ஞ்சடங்கள், — பிற்பொருளாகும். எ-து. அறிவுமுருவும் வேறுபா
 ட்டையுடைத்து, — பேதித்திதம் பிரபஞ்சமென்னில். எ-து. அறி
 வுமுருவும் வேறுபாட்டையுடைத்தாமென்னி லுருவைநீங்குகின
 றறிவுதானே நானபொருளென்று கூறும் பருதியாம், — உறு
 பொருளுருவாதோயநதா லுணர்வுமவ்வுருவாயிற்கும் எ - து.
 அறிவுமுருவுநீ கூறியதன்றி யறிவுருவத்தோடு கூடின லுருவந்தா
 னாய்நிற்கும். அஃதென்போலவெண்ணில், — செறிபொருளதுவா
 ய்நிற்குந் தெளிபளிங்குதுவேபோல. எ-து. அபிதவண்ணத்தோ
 டிகூடியபளிங்கு மவ்வன்னநானாகத் தோனறுமாபோல வறி
 வுருவத்தோடுகூடின லுருவந்தானாகநிற்குங் காண. எ-து.

இச்செய்யுளிரண்டும யோகாசாரன்மதத்தை மறுத்துக் கூ
 றிறது (ப)

பளிங்கும் தனையபிததபொருளும் வேறானா போல வறிவும்
 பொருளும் வேறென்றதிக. அன்றியும் அறிவானதரூபமாயுள்
 ளையிருக்கும் பொருளானதுருவாபபுறம்பேயிருக்குமாதலாலு
 ம்வேறெனக்கொள்க. இவனும் பிடகசாதிரத்திற் றன்மிதன்
 மத்தைப்பேதித்துகின்று சொல்லாநிற்பனெனக்கொள்க. “போ
 தம்பொருளேற் பொருள்விரும்பினான்வனததும், வாதைப்பட்ட
 லென்பொய்வந்து.” “காண்டலதுமானங்கதைக்கும்விருத்தங்
 கா, ணீண்டுநீசொன்னவிழுக்கு” “போதமும்வேறுபொருள்க
 ளும்வெவ்வேறு, பேதாய்கின்கொள்கையிழை.” என்னுந் திரு
 வாக்கினுங்கண்டுகொள்க என்றானாபப்பிரகாசர். மற்றொரு
 வா, அறிவதே பொருளதாகில். எ-து. அறிவுதானே அறியப்படும்
 பொருளாயிருக்குமென்று யோகாசாரரீசொல்லில், — அகங்கட

மென்னவேண்டும். எ-து. ஒருவன்கட்டத்தையறிந்தகாலத்து நா
ன்கடமென்றுசொல்லவேண்டும். அவ்வாறின்மையால்,—பே
தித்திதம்பிரபஞ்சமென்றல் பிறிபொருளாகும். எ-து. வேறுபடு
ததிகிதுபிரபஞ்சமென்றறிந்தால் அறிவு மறியப்படும்பொருளு
மொன்றாகாதுவேறாகும்பொருளாம் எனப்பாடபேதமும் தெளி
பொருளும் விளங்கவோதினா. இதம்என்னுமவடமொழி இது
என்னுமபொருட்டு

யோகாசாரன்மதமறுதலை முற்றிற்று.

பாயிரமுட்படசெய்யுள்—௧௩௬.

மா த் மீ க ன் ம த ம்.

அவயவம்பொருளாயத்தோன்று மவயவமொழிந்
தாற்பின்னை, யிவைபொருளென்னவேறென் றிலாமை
யாறபொருள்களின்றா, மவைபொருளிலாமையாலேயறி
வுமின்றாகுமென்று, நவைதருமொழியினாலே நவிலுமா
த்மீகன்றானே. (க)

(இ-ள்.) அவயவம் பொருளாயத்தோன்றும். எ-து. இந்
திரியம்பத்தும் பொருளாயத்தோன்றும்,— அவயவமொழிந்தா
ற்பின்னை யிவைபொருளென்ன வேறென்றிலாமையாற பொ
ருள்களின்றாம். எ-து. இந்திரியங்கள்கெட்டாற் பொருளிலை
யென்றறிதற் கிலாமையாற் பொருளுமில்லையாம்,—அவைபொ
ருளிலாமையாலே யறிவுமின்றாகும். எ-து. அந்தப்பொருள்களி
லாமையினாலே பொருளைக்கூடிநின்றறியு மறிவுமில்லையாம்,—
என்றுநவைதருமொழியினாலே நவிலுமாத்தீகன்றானே. எ-து.
என்றிப்படிக்குற்றத்தைத் தருஞ்சொல்லாலே மாத்தீகன சொ

ல்லுவான் எ-து. பொருளுள்பது சரீரம், அவயவியில்லையென்பது கருத்து.

இச்செய்யுள் மாத்மீகன்மதங்கூறிற்று. (க)

சௌத்திராந்திகன்மதத்திற்சிறிதுகொண்டு அறிவு மறியப் படுமபொருளுஞ் சூரியமாதவி னுலகஞ்சாரிற்றோன்றுவதுமில்லை என்பதபனுட்கோள என்றாரோருநாயாசிரியர்.

மாத்மீகன்மத முற்றம் 2
பாயிரமுட்படசெய்யுள்—கூகள்

மாத்மீகன்மதமுறுதலை.

கடத்தினிலவயவங்கள்படத்தினிற்புகாமற்காததும், படத்தினிலவயவங்கள்கடத்தினிற்புகாமற்கொண்டு, மிடத்தினினிற்குமாகுமவயவியிண்ணங்கூடி, யுடைத்தொருபொருளுண்டாகப்பொருளுமுண்டுணாவுமுண்டே()

(இ-ள்) கடத்தினிலவயவங்கள் படத்தினிற்புகாமற்காததும் படத்தினிலவயவங்கள் கடத்தினிற்புகாமற்கொண்டு மிடத்தினினிற்குமாகுமவயவி. எ-து. மாத்மீக நியவயவமேபொருளாவது அவயவியில்லையென்றுகூறினாய் ; கடாதிகளினவயவங்கள் படாதிகளிற்செல்லாமை நீக்கிக்கொண்டும், படாதிகளினவயவங்கள் கடாதியிற்செல்லாமை நீக்கிக்கொண்டும், அவ்வயவவயவங்களிலே யவ்வவ்வயவவிநிற்குமாகையால்,— இரண்டுங்கூடி யுடைத்தொருபொருள் எ-து. அவயவமும்வயவியுங்கூடியே யொருபொருளாகவுண்டாவது,— உண்டாகப்பொருளுமுண்டுணாவுமுண்டே. எ-து. அப்படியுண்டாகவே யது

போலப் பொருளாகியசரீரமுண் ணெர்வுமுண்டென்றறிவாயா
க ளு. கடாதிகட்கவயவி மன படாதிகட்கவயவி தூல். பொ
ருள் அவயவம். உணர்வு அவயவியாகியவானமா. (க)

கடத்தவயவம்படத்திற்காகா படத்தவயவம்கடத்திற்காகா.
அந்தந்த வயவவங்களிலே யந்தந்தவயவயியே யுண்டாயிருந்து
தோன்றும். இஃதன்றி யவயவமேபொருளாய்த்தோன்றுமா
னா ஓ ஒருபொருளுக்கானவயவவததில் எல்லாப்பொருளுந்தோ
ன்றவேண்டும். அஃதில்லாமையா லவயவந்தானேபொருளல்
ல, அவயவம்வேறு பொருளும்வேறெனக்கொள்க என்றார்ஞா
னப்பிரகாசா.

கருவியுமொளியும்வேறு கருதிடுங்கருததுநிற்கப்
பொருள்புணராமையாலே போதமவந்தெழுவதின்றா
மருவிடும்பொருளுண்டாக வந்தெழும்புநதியானாற்
பொருளுளதாகுமாகப் போதமுமுள்ளதாமே. (உ)

(இ-ள்.) கருவியுமொளியும்வேறு கருதிடுங்கருதது நிற்கப்
பொருள்புணராமையாலே போதமவந்தெழுவதின்றும். எ-து.
இத்திரியங்களு மித்திரியவிடயமாகிய சத்தாதிகளு மதனாகா
ணப்பமும் பொருள்களவேறுபடவாராயு மந்தக்கரணங்களு மு
ண்டாய்நிற்கவு மான்மாவந்துகூடா ததுகொண்டொருபொரு
ளையுந் துணிந்தறியுமறிவில்லையாம்,— மருவிடும்பொருளுண்டா
க வந்தெழும்புநதியானால். எ-து. இத்திரியவிடயங்களோடு மந்
தக்கரணங்களோடுங் கூடிநின்றறியு மான்மாவுண்டாக வறிவுமு
ண்டாமாகையால்,— பொருளுளதாகுமாகப் போதமுமுள்ளதா
மே. எ-து. ஆன்மாவுண்டாகும். அஃதுண்டாகவே யறிவுமுள்
ளதாம். எ-து. இவ்விடததுப் பொருளுள்ள தானமாவை.

இச்செய்யுளிரண்டு மாத்தீகன்மதத்தை மறுத்துக்கூறிற்று.

பொருள் புணராமையாலே என்பதன்முன் சுழுத்தியில் என வருவித்துரையுரைத்துக்கொள்க. இவ்விரண்டிசெய்யுளுஞ் சூரி யமென்பதை மறுத்து அவயவத்திற்குவேராயவயவியுமறிவுமுனை டென்று கூறிற்று.

மாத்தீகன்மதமறுதலை முற்றிற்று.

பாயிரமுட்படசெய்யுள்-ககக.

வைபாடி கன் மதம்.

அரிசன நூறுகூடவருணம்வந்தெழுந்தாற்போல விரிசகம்பொருள்கண்ணாநமவிரவிடமேவித்தோன்றுங் தெரிசனமிதுவேயென்று தெளிந்திடுந்தேராவீடு பரிவொடுமடைவீரென்றுபகரும்வைபாடிகன்றான். (க)

(இ-ள்.) அரிசன நூறுகூட வருணம்வந்தெழுந்தாற்போல எ-து. மஞ்சளுஞ்சுண்ணும்புங்கூட வோர்சிவப்புத்தோன்று மாபோல,—விரிசகம்பொருள்கண்ணாநம் விரவிடமேவித்தோ ன்றும் எ-து. காணப்பட்டபொருள்களுமிந்திரியவிடயமானவ றிவுகூடினபோதுபிரபஞ்சப்பொருள்கடோன்றும்,—தெரிசன மிதுவேயென்று தெளிந்திடும். எ-து. இதுவேஞானதெரிசன மென்று தேறுவீராக,—தேராவீடுபரிவொடுமடைவீரென்றுபகரு ம்வைபாடிகன்றான். எ-து. அப்படித்தெளிந்திராயின் புத்தர்வீ தெருமின்பத்தை யடைவீரென்றுபரிவொடுஞ் சொல்லாநிப்ப ன், வைபாடிகன். எ-து.

இச்செய்யுள்வைபாடிகன்மதங் கூறிற்று.

(க)

இவனுமாத்தீகனும்பொத்தர்மதபேதகமெனக்கொள்க எ ன்ஞாஞானப்பிரகாசர். மற்றொருவர், பொருள்கண்ணாநம்எ

ன்பதனை பொருள்ஞானங்கள் எனப்பாடமோதி, கடம்படமுடி
வியபொருள்களு மவற்றையறியுமறிவும்,—வீரவிட எ-து. க-
க்க,—விரிசகமேவித்தோன்றும். எ-ம். செளத்திராந்திகன்கோ
ட்பாட்டிற்சிறிதுகொண்டு ஞானமும்பொருளு மிசிரமாயிருப்ப
தேயுலகமென்றுகொள்வதவன்கருத்து. எ-ம். கூறினா.

வைபாடி.கன்மத முற்றிற்று.

பாயிரமுட்படசெய்யுள்—கச௦.

வைபாடி.கன்மதமறுதலை

பொருளதுபுறம்பதாசுமபோதமந்தரமதாசுந
தெருளிடிரண்டிஞ்சென்றுசோந்திடுமாறதினரு
மருவுணர்வுருவஞேயமாதலினாலுங்கூடா
வுருவருவுடையவைபாடிகற்கினிமாற்றமினே. (க)

(இ-ள்) பொருளதுபுறம்பதாசும் போதமந்தரமதாசுநதெ
ருளிடிரண்டிஞ்சென்று சோந்திடுமாறதின்றும். எ-து. அந்
யப்படும் பொருள்புறத்ததாசும், அறியுமறிவகத்ததாசும். ஆதலா
ற்றெளியவறியுமிடத் திரண்டிஞ்சென்று கூடுந்தொழிலிலையா
ம்,—அருவுணர்வுருவஞேய மாதலினாலுங்கூடா. எ-து. அன்றி
யு ஞானமாகியவறி வருபமாகையாலும், ஞேயமாகியபொருளு
ருவமாகையாலுங் கூடாது,—உருவருவுடைய வைபாடிகற்கினி
மாற்றமினே. எ-து. உருவுமருவுக்கிடென்ற வைபாடிகளுக
கினிச்சொல்லுமுத்தரமில்லையாம். எ-து. உணர்வுடையனென்ற
திழிவின்கண்வந்தது. பொருள் பிரபஞ்சம், ஞேயமும்.

இச்செய்யுள் வைபாடி.கன்மதத்தை மறுத்துக்கூறிற்று.(க)

உருவருவுடையவைபாடிகள் எ-ன. மருளுணர்வுடைய
வைபாடிகள் எனப்பாடமோதி பிராந்திஞானமுடைய வைபாடி-
கள். எ-ம். “இல்லையதித்திலெண்ணமூலகப்போ, இல்லையோ
சொல்லாயெனக்கு” எ-ம். “அபிதனப்பொருளன்றிப்பொரு-
ளென்றொழியகணிகமடங்கலும்.” எ-ம். கூணபங்கமாத்திர
மேகிலையுடையன. எ-ம். ஞானமொன்றுமேபொருள். எ-ம். வி-
வகாரவகையான்மா எ-ம் அவாச்சியமேபொருள். எ-ம். சூந்-
யமேபொருள் எ-ம். இப்படிப்பலவாகச்சொல்வனொனகொள்க
எனக்கூறினா ஞானப்பிரகாசர். மற்றொருவா, “இப்படியிறை-
வாதம்பாலெய்கியவரங்களாலே, முப்புரத்தள்ளாரொல்லாமுவுல-
கழிகருமாற்றும், தப்பதலகுறித்துக்கண்ணன் சாரநதுநாதாதம-
மோடுஞ், செப்பியமதங்கணனக்கு தோ, டிடவுணத்தவாதே.” எ-
ன்றும் ஞானாவரணவிளக்கத்திருவிருத்தத்தாற் புத்தாமதவரலா-
றுகாண்க என்றா

வைபாடிகள்மதமறுதலை முற்றிற்று.

பாயிரமுட்படசெய்யப் — ௧௪௧.

கடிமணரில்நிகண்டவாதிமதம்.

வாசமாமலரசோகுபேணிமறை நீதியோடுமலையு-
தவத, தாசைமாலுடையகனறுமாசினையுடந்தில்லாழ-
தருமறத்தினிற், 111 சமானதுதவிரந்துபண்டிபடவுண்டு
பாயிரெடுபிவிமே, னேசமாயவைநிததுளோகளினி-
கண்டவாதிசையிகழ்ததுவாம். (க)

(இ - ள்.) (வாசமா—சீகழ்த்தவாம்.) மனமும்வணம்
பொருந்தியமலர்களையுடைய வசோகவிருட்சத்தைத் தெய்வம்

போலப்பேணி வேதமாக்கத்தோடு மறுதலைப்பட்டுரைக்குந்த வத்தினையாசைப்பட்டுகையைக்கைவிட்டுக் குளிக்குந்தன் மையின்மையி னழுக்கடைந்து பிரமசாரியமுதலாகிய வாசிரம மூன்றுகடும் பற்றாயிருக்கிற கிரகத்தாச்சிரமத்தைவிட்டு வயிறு பெருக்கவுண்டு பாயுதிததுப் பீலிகைப்பிடித் திங்ஙனஞ்சொல்லி யவற்றிலேசினேசும யவையிற்றைத்தரித்துனோர்களி னிகண்டவாதி மதத்தைச்சொல்லுகின்றேன் எ - று

இச்செய்யுள் நிகண்டவாதிமதங்கடறுவா னவனித்தனமையென்றுகூறிற்று. வாசமாமலா, வாசம + நாறத்தையும், மா + வண்டையுமுடையமலா, கண்டம் உடை நிகண்டம் உடையின்மை. அஃது கூழமணரில் நிகண்டவாதியெனக்கொள்க. ஆசீவ காக்குடையுளவாம். மறைநீதியோடுமலையுடையவம் எக்கியாதிகாம ங்கொள்ளாமையாலுங் கதகிருவாநஞ்சொல்லாமையாலும் புஸ் மருதகிராகூமிலலாமையாலு மெனக்கொள்க. (க)

நேசமாயவைதரித்துனோமுவா. அவா, நிகண்டவாதி, ஆசீவகன், அறுவாதிஎன்போ. நிகண்டவாதி. எ - து. காரணப் பெயர். நிகண்டவாதிமதத்திற்கு நிகண்டவாதிஎன்றது அருபெயர். “நனிவிரும்பிநிலத்தியாவருநாளுமியாகமியற்றியே, மனிதராகியுமவிண்ணடைந்திடவருதல்கணிதவித்திட, யினிவை தீகம” கழன்றினுமேற்றமாமமனாமத, முனிகண்டுதொழுநான் முகன்சொலுமூன்றுபேதமுமோதுவாம்” என கூழமணர்முவரு மவர்வரலாறுகண்கொள்க. என்னுரோருளையாசிரியர்.

ஈறிலாதனவநநதஞானமுத லெண்குணங்கள்ளு மொண்குண, மாறிலாதமதிமேவுசீதமென மனனிவான வர்வணங்கவே, வேறுலாவுகுணஞானமாவரணியாதி

யெட்டிணையும் விட்டசீ, ரேறுபான்மையுடைநீடுவாழரு
கனெங்களுக்கிறைவனென நனன். (2)

(இ-ள்.) நறிலாதனவந்தஞானமுத லெண்குணங்களெனு
மொண்குண மாறிலாதமதிமேவுசீதமெனமன்னி. எ-து. கேடில்
லாதனவான வந்தஞானமுதலிய நறகுணமெட்டையு மதிக்
குக்குளிரச்சிதன்னிடத்திலே தோன்றிவொலப்பத் தோற்றுவி
த்தது,—வானவாவணங்கவே வேறுலாவருண ஞானமாவரணி
யாதி யெட்டிணையும் விட்டசீர். எ-து. அந்தநற்குணங்களோடு
கூடாத பரந்தகீக்குணங்களென்று சொல்லப்பட்ட ஞானாவர
ணியமாதியாகிய வெட்டுக்குணங்களையும் விட்ட வழகிணையுடை
யனும்,—ஏறுபான்மையுடை நீடுவாழருக நெங்களுக்கிறைவ
னென்றனன். எ-து. இந்திராதிகேவர்கள் போற்றமிககபானமை
யையுடையனும் நெடிதுவாழுகின்ற வருகபரமனெங்கள் கர்த்
தாவென்றுகூறினான். எ-று. வானவாவணங்க. எ-னை. ஏறு
பான்மையுடையனென்னுஞ் சொற்குமுன்னே கூட்டுக. நற்கு
ணமெட்டாவன—அந்தஞானம், அந்ததரிசனம், அந்தவீரி
யம், அந்தசுகம், நிர்நாமம், நாகோததிரம், நிரயுஷ்ஷியம், சம்
மியதாபாவம், என-அ. சமமியதாபாவம் அழிவின்மை. ஞான
வாணியமெட்டாவன—ஞானவார்ணியம், தரிசனவார்ணியம், வே
தனீயம், மோகனீயம், ஆயுஷ்ஷியநாமம், கோத்திரநாமம், ஆயு
வந்தராயம், காயவந்தராயம், எனவெட்டாம். இவையேதீக்கு
ணங்களென்றும் பெயர்பெறும். சிலபிரதிகளுள், மதிஞானவா
ணீயம், சுருகிஞானவாணீயம், அவதிஞானவாணீயம், கேவல
ஞானவார்ணீயம், சகஷ-தரிசனவாணீயம், அசகஷ-தரிசனவா
ணீயம், அவதிதரிசனவார்ணீயம், கேவலதரிசனவார்ணீயம் ஆ-அ
எனக்கூறியிருக்கின்றன. சீரேறுபான்மை. எ-து நினைமலத்துவ
மகலியன. (P.)

மாறிலாதமதி எ-கு. வேறுபாடில்லாதபூரணச்சந்திரன். எ-ம். நீவாழருகன். எ-கு. நிதகியனாய்நிலைபெற்றவருகப்பரமே ட்டி. எ-ம். மோகநீயம். எ-கு. டியாகநீயம். எ-ம். சீனோறுபா ன்மையுடையன். எ-கு. நீாமலனாய், சாவஞ்ஞனாய், தேவாக ளாலேநிமிதிமானசிங்காதனமும், பிரகாசமண்டலமும், சாவப ரிமனமும், சமஸ்தஜீவன்களுக்கும்இத்திரபாவமும், சந்தோஷப் பிரவிருத்தியும், பதினான்கதிகசயமும், சுவாககதாநமும், மகாபபி ரசவாநவகேவலோற்பத்திபரிநிருவாணமென்னும் பஞ்சகலியா ண்சகிதனுமாகி அற்பபதச்சித்திரமாடி அற்புதமகிமையுடையவனா மாகியுள்ளானென்றதெள்கொள்க எனறா ஞானப்பிரகாசா. மற்றொருவா அருகனுசுகுச்சகலாத்தன் என்றும்பெயா எ-ம். சீக குணத்தில் ஆயுஷ்ஷியநாமம், கோத்திரநாமம், ஆயுஷ்ந்தராயம், கா யவந்தராயம், எலபதைநீக்கி நாமமுணமை, கோத்திரமுணமை, ஆயுஷ்ணமை, அ தராயமுணமை என்னுமிவை. அத்தராயம து ககம். எ-ம். சீராவா—நீன்மலமாட்டி, யாவைபுந்தோதல, சீவ காருணணியம், சந்தோஷம், பிரவிருத்தி ஆகியவைநாமம், பதி னான்கதிகசயமும், தேவநிருபிதசீகாசனத்திரபிரகாசமண்டலத திருத்தல்முதலியனவாம் எ-ம். என்னஎன்னு முவமையருடி எனலெனவிகாரப்பட்டது. எ-ம். கூ ரினா

கருவிகண்பதிதுடக்கொழிந்தவருகாலமுன்றினிக ழ்காரியம், பெருகநின்றொருகணத்திலேயுணர்பெருந்த வககடவுள்பீடினா, மருவியின்றவழிப்பட்டவர்க்குமலை வுறறவர்க்குமனப்பெருத்திடுவ, குரிசிலெங்கனிறையென றுபின ஹ்நிகழ்முதமநினமையதுகூறுவான. (௩)

(இ-ள்.) கருவிகண்பதிதுடக்கொழிந்தவருகாலமுன்றினி க்குக்காரியம் பெருகநின்றொருகணத்திலேயுணர்பெருந்தவககடவு

எ-து. (கருவிகண்பிதிடக்குகண்ணெழிந்துவருங்காலம்) என மாறுக. இங்கிரியவிடயத்தால்வருந்துடக்கத்தைத்தன்னிடத்துநின்றங்கைவிட்டுப் பெருங்காலமுதலாகமூன்றுகாலத்திலுமுள்ளகாரியங்களை மிகவுமொருகணமாத்திரத்திலே யந்தஞானத்தாலே யறியத்தக்க பெரியதவத்தையுடையதேவன்,—பீடினாண்மருவியின்று வழிபட்டவாககு மலைவுற்றவர்க்கு மனமொத்திடுவருரிசில். எ-து. தனதுபெருமையினாலே பொருந்தநின்ற வழிபாடுசெய்தவாக்கு மாறுபட்டவாக்கு மொருநீமையானதலேவன்,—எங்களிறையென்று பின்னுநிகழ்குற்றமின்மையதுகூறுவான். எ-து. எய்கள்கவாமியென்றுகூறி யவனுக்குக்குற்றமிலலாததன்மையைப் பின்னுஞ்சொல்லுவான். எ-து. மனமொத்திடுகை சமதரிசனமாகை. (ங.)

கருவிகண்பிதிடக்கொழிந்தது எ-து. பாவறியாப்பியந்தாரக்ஷங்களைநிகுஎன்றதாம். காலமூன்றினுணர்பெருந்தவக்கடவுள் எ-து. “திரிலோக்கியஞ்சகலத்திரிகாலவிசயஞ்சாலோகமாலோவறிதம், சாக்ஷாத்தெய்வநாஸ்வதம், ஆதலெனொகாத்திரயமஞ்சாங்குலிராத்துவேஷபயாநக, மாயாநதங்கனானலோலத்துலோபாயோத நலமயக்குபதலம்வாநாயஸம், ஆதேவோமயா கன்னியதே.” இவ்வசனத்தனக்கொள்க, பின்னுநிகழ்குற்றமின்மையதுகூறுவான். எ-து. பதினெண்குற்றமொழி தவனோ விட்டவனொகொள்க. இவைசகலத்திரிலக்ஷணம். எ-து. ஞானப்பிரகாசா, மற்றொருவா, கருவிகண்பிதிடக்கொழிந்தது. எ-து. கருவி. எ-து. உட்கருவியாகியவந்தககரணங்களாலும்,—கண. எ-து. புறக்கருவியாகியகண்முதலிய விற்கிரியங்களாலும்,—படம். எ-து. உண்டாகும்,—துடக்கொழிந்தது. எ-து. ஐயமும்விபரீதமுமின்றி. எ-ம் கண்முதலியவிற்கிரியத்திற்குக் கண் என்றதுதலைமைபற்றியவயு

க்கு. துடக்குஎன்றது ஈண்டையமும்விபரீதமும். எ-ம். கூறினா.

பசிததநாகபயசெறறமோடுவகை மோகசிந்தனைபழித்தனோய், நசித்தல்வோவினெடுகேதமோடுமதமவேண்டலீண்டதிகயித்தனும், புசிப்புவநதிடுபிறப்புறககயிவைவிட்டொரட்டகுணபூதனாய், வசித்தவனனுலகினமேலிருநதொருசொலிகலனுக்கருளுமென்றனன். (ச)

(இ-ள்.) பசித்தல். எ-து பசியுண்டாதல்,—தாகம். எ-து. ஆசை,—பயம். எ-து. அச்சம்,—செற்றம் எ-து மாற்சரியம்,—ஒய். எ-து. இவையிறறுடனே,—உயகை எ-து ஒன்றனமேற்பிரியப்படுதல்,—மோகம். எ-து மயக்கம்,—சிந்தனை. எ-து. ஒன்றைச்சிந்தித்தல்,—பழித்தல். எ-து. ஒன்றைநிந்தித்தல்,—நோய். எ-து. வாதபித்தசிலேஷமம்,—நசித்தல். எ-து. சாதல்,—வோர்வினெடு. எ-து. வியாவோடு,—கேதமோடு எ-து கிலேசப்படுதலோடு,—மதம் யெண்டல். எ-து. காவததைவிருமபல்,—ஈண்டதிகயித்தனும் எ-து இவவிடத்ததிகயப்படுதலும்,—புசிப்பு. எ-து. உணவு,—வநதிடுபிறப்பு. எ-து. ஐந்ததல்,—உறக்கம். எ-து. மூவகைநித்தினா,—இவைவிட்டி. எ-து. இவைபதினெட்டையுமுற்றக கைவிட்டி,—ஓரட்டகுணபூதனாய். எ-து அநதஞானமாகியாகச சொல்லப்பட்ட வெட்டுக்குணங்கையுடையனாய்,—வசித்தவன்னுலகின்மேலிருநதொருசொலிகலனுக்கருளுமென்றனன். எ-து. (உலகின்மேலிருநதொருசொலிகலனுக்கருவசித்தருளும்) எனமாறுக. உலகத்துக்குமேலாகியபொன்னெயில்வட்டத்திருநது சித்தபரமேட்டிகள் கேட்டதொரு சொல்லினுக் குத்தாமருளுமென்றுகூறினான். எ-து. ஒய் என்னெடு, ஈண்டென்பதனை எல்லாவற்றோடுங்கூட்டிக். வசித்த

ல் சொல்லுதல். பிறப்பு, தேவமநுஷியநரகவிலங்கென நால்வகை. மூவகைநிதிகளாயாவன. நித்திராரிதிகளை. பிரசலாப்பிரசலை. கிகிரககநியனுக்கிரககநியெனக. இதற்களுக்கெந்நியசொல்லாவது பொன்னெயிலவட்டத்திருக்கிற சித்தபரமேட்டிஎன்னும்சகலாததரை இகலாததர் “தன்மம்பகவ” என்றுகேட்க, முரகதாக்கச் சத்தவகிளம்பிட்டுப்போல வொருசொல் “பஞ்சாஸ்தமயம்” என்றுசகலாததாசொல்ல இதுகொட்டி விசாரித்தானெனக்கொள்க.

இச்செய்யுள்கள்மூன்று நிகண்டவாழி தனதுகர்த்தாவிலுடைய நிர்ணயங்கூறியவாறுகூறிற்று உலகின்மேலிருந்தொரு சொலிகலனுகருளுமென்றனன் எ-து பொன்னெயில்முதல்வனைச் சித்தபரமேட்டிகேட்ப (ச)

இராகமின்றியிருப்போர தேசத்துபதேசங்கூடுமோவென்றில், கடிப்பினாலறையப்பட்டு பிறிதீனையபேகூழியாதுமுழங்காநின்றபடகத்தொனிர்போலவுவழிகேட்க இராகமின்றிவழிகாட்டுவானியலபுபோலயும்சொல்லப்பட்டதெனக்கொள்க. “ஆசருமாரு மீர்வனாவின்வலின், வலாவிலபிறா கரு மனநிலைம்கழவையத, ஷுபாலவகையிலு முறுபொருளுளாவோ, முரசெனவதிருமுனைவான்மொழியே.” இஃதவனுடையநிலகேசி என்றா ஞானப்பிரகாசர். மற்றொருவா, மதம்வேண்டல் எனைமதம்-செருகும், வேண்டல்-விருப்பம், எனப்பிரித்தும், புகிபபுவங்கிபிறப்பு. எ-னை. புகிகவவந்திபிறப்புஎனத்திருக்கதி, போகம்புகிக்கவரும்பிறப்பும் என்றொருபொருளாகியும். உலகின்மேலிருந்தொருசொலிகலனுகருளுமென்றனன். எ-து. உலகத்தின்மேலாகிய பொன்னெயிலவட்டத்திருந்து “பஞ்சாஸ்தமயம்” என்னுமொருசொல்லை இகலாததனுகுச்சொன்னவன், -

அருளுமென்றான். எ-து. யாவனாயும் ரக்ஷிப்பான் என்று சொன்னான் என்றார்.

அந்தவாய்மொழியினாலவன் சரணமாதியோ கமுதலான தூ, லிந்தமாரிலமயங்கிடாதவகையிடுகியம்பினனி தன்பொருள், வந்தகாலமுயிர்தன்மதன்மியறமற்றும் விண்மருவுபுற உலம, பந்தமவீடினொடநாதியாயிவைபடைப்பதின்றியுளபத்துமே. (௫)

(இ-ள்.) அந்தவாய்மொழியினாலவன் சரணமாதியோ கமுதலான தூலிந்தமாரிலமயங்கிடாதவகையிடுகியம்பினன். எ-து அந்தப்பஞ்சாஸதமயமாகியவாக்கியத்தினாலே யந்தச்சித்தபரமேட்டிசரணமாதியாகிய முதனூலை யிப்பெரியநிலத்துள்ளோர் மயங்காதவகையிடுவீடததுசொன்னான்,—இதன்பொருள், எ-து இத்தனூலிற்கூறியபொருள்,— வந்தகாலமுயிர்தன்மதன்மியறமற்றும் விண்மருவுபுறகலம்பந்தம்வீடினொடநாதியாயிவைபடைப்பதின்றியுளபத்துமே. எ - து. உண்டானகாலம் ஆன்மாதன்மம் அதன்மம் புண்ணியம் பாவம் ஆகாசம் அணுவாய்த்திரண்டான்மததன்மைபொருந்தின புறகலம் பந்தம் வீடொடுகிடப்பதும் ஒருவாரற்படைக்கப்படாததாயநாதியேயுள்ளனவாம். எ-து. தன்மம். எ-து. தன்மாத்திகாயத்தை, தன்மி. எ-து அதன்மாத்திகாயத்தை.

இச்செய்யுள் நிகண்டவாதி சாத்திரந்தோன்றினமுறைமையும்ந்தச்சாத்திரத்திற்கூறும் பத்துவகை பதார்த்தமங்கூற்றிற்று. சரணம்—ஆதிசரணம், சித்தசரணம், ஆசரியசரணம், தன்மசரணம் என-௪. மற்றுள்ளனவுங்காண்க. (௫)

அந்தவாய்மொழி. எ-து. சகலத்தர்கூறிய “பஞ்சாஸ்தமயம்” என்னுமந்தவாத்தையை. சரணமாதி. எ-து. பூர்வாகமம், அங்காகமம், வெகுசுருதிமுதலானநூல். இயம்பினன். எ-து. இகலாத்தன் அருளிச்செய்தனை. காலமுதலியபொருளுக்கவன்வசநம். “எனக்கேட்டங்கெடுத்துரைப்பாணிராகடொழப்படுவான், நனககாய ததாமமுந்தருமமுங்காலமுங், கனப்பாட்டிலாகாயமுயிருநுவும்புண்ணியமே, நினைகருங்காற்பாவமே கட்டுவீடெனநிறுத்தி.” இதுவீலகேசி. இவையிறிற்காலமாவது—சமயப்பிறசமயமாகியஆவடிசையும், பிராணனும், ஸ்தோகமும், இலவமும, நாழிகையும், முகூடத்தமும், திவசமும், பக்ஷமும், மாதமும், இருதுவும், அயனமும், சமவற்சாரமும், யுகமும் இவைமுதலானகற்பாந்தமாகச்சொல்லப்படும்பேதமும் பூதபௌஷியவாத்தமானவிகற்பத்து “போதவிருததல்புணாதன்முதல்வீணையி, னேதுவினைககாலமெனவென” என்பதும்காணக. உயிராவது—ஞானசரிசனம்; இதக்கிரியா சைதநியலக்ஷணத்ததாகிய பதார்த்தம், பிண்டஜீவன், சொரூபஜீவன், சுத்தஜீவன்என மூன்றவகைப்படும் ஆன்மாவைவிடாதகுணமயம். அவையாவன—அஷத்தகித்துவம், ஞாத்திருத்துவம், திருஷ்டத்துவம், கத்திருத்துவம், போகதிருத்துவம், அதிருக்ஷத்தவம், அவகாஹத்துவம், அகுருலத்துவம், அமூர்த்தித்துவம், அசங்கரப்பிரதேசத்துவம், சைதந்ரியோவலம், சைதந்ரியோவயோகம், சைதந்ரியசமஸ்காரம், சொரூபவெதிகோகதாமம் என்னும் ஸ்வரூபாறுவயங்களாம். ஆன்மாவைநீங்கிவருங் குணங்களாவன—ஞானோபலப்பியந்தானோபயோகம், கிரியாசமஸ்காரசைதந்ரியோபவம் பதினொன்றுமாம். சாய்யசரீரபரிணாமபிரமாணாதி நின்றபஞ்சேந்திரியமனோவாக்குக்காயம் ஸ்வாசமாகியவற்றால் ஜீவியாநித்பன்.

ஜீவனாத்திரம், “உடனினாந்துநிற்குமுயி ருட்கரணத்தாலும், வி
 டயமறியும்வினாந்து.” என்பதும்காண்க. தன்மாத்திகாயமாவ
 து—சலசாகமனங்கட்டுச் சலம்போலக் கெதிரினாமோமுகச
 லக்கிதையிடத்தேவா சிக்கத்திரவியபுண்ணியமு மென். அவர்
 றுட் பாவபுண்ணியஞ்சத்தவிதமாகும்.—காருண்ணியப் பிரசன்
 னபாவ குணாநுராக பிரசஸ்தப் பிரவிருத்தி தபோனுபிரயோக
 ஞானப்பிரவிருத்தி, தியானப்பிரவிருத்தி என். திரவியபுண்ணிய
 மென்பது—புரோட்சாகாருண்ணியாதி சுபபரினாமபரிணதமாகி
 யசாதவேதீய, ஹஸ்வாதிபுருஷவேதாவேதாயுசியம் மனுவாயு
 சியமேகதூதிகுபநாமோசைக்காத்திரம் என்னும் புண்ணியகன்ம
 கந்தமாகும். “பாபத்துவேதாபவதி” பாவாபாவமுந்திரவியபா
 வமுமென்க. கத்திரப்பிரதனம்சத்தவிதமாகும்—அகாருண்ணி
 யம், அபிரசன்னபாவம், அகுணாநுராகம், அபுசத்தம் பிரவி
 ருத்தி, அத்போனபுயோகம், அஞ்ஞானப்பிரவிருத்தி, அசுப
 தியானப்பிரவிருத்திஎன்க. ததுவதீபம்—அகாருண்ணிய, அசுப
 பரினாமபரிணமிதமாகியஞானாவரண, தரிசனாவரணமும், அசா
 த்வேதீயமும், ஹாஸ்வாதிபுருஷவேதபாசசமோஹீயமும், நர
 காயுஷிய, நியாயுஷியமும், நரகேத்தியாத்தியசுபநாமமும், நிசை
 கோத்திரமும், அந்தராயமுமென்னும் பாவகன்மகந்தமாகும். அ
 த்திதானதன்மாத்திகரயங்,கரணத்திதானகைததவதன்மாத்திகா
 யம். “அத்திகடத்துண்மைபடா பாவமதனத்திகட, மத்தியென
 னாத்தியெனவாம்.” “அறமின்பமாக்குமருந்துயரமாக்கு, மறமெ
 ன்றுளத்தின்மதி” எனபதுமறிக. விண்ணெனறது—ஜீவாதிப்
 தார்த்தாவகசதணலக்ஷணத்ததாகிய அத்திததுவார்தபிரதேசவா
 திசொருபான்னுவயதமசவிதமாகிய அஞ்ஞானத்துவாதிபிரவிரு
 த்தியானுவதிதமாகிநின்றப்தார்த்தமாகு. “எல்லாப்பொருட்குமி
 டங்கொடுக்கும்வானதளி, னில்லர்ப்பொருளேதுமில்.” என்ப

துமறிக. புற்கலமாவது—பரிசாசுகந்தவன்னலக்ஷணத்ததாயும்
 திரவியபாவம். விகற்பபூரண அலனசபாவத்ததாயும், பரமானு
 ககடாமே ஸ்சிந்தசொருபபரிசுணங்கள் காரணமாகப்பரிசம்ப
 நத்ததுவிஷயபோக்கியோபகரணத்திரவியமாகும். பந்தமாவது
 —ஞானாவரணதியாகும். ஞானாவரணீயம்பஞ்சப்பிரகாரமாததி
 ரம். அவை மதிஞானாவரணம், சுருதிஞானாவரணம், அவதிஞா
 னாவரணம், மனபரியாயஞானாவரணம், கேவலஞானாவரணமெ
 னவாம். தெரிசனாவரணமேலெழுவிதமாம். அவை சக்ஷாதரி
 சனாவரணம், அசக்ஷாதரிசனாவரணம், அவதிதரிசனாவரணம்,
 கேவலதரிசனாவரணம், நித்திராப்பிரசலை, நித்திராநித்திராப்பிரச
 லை, ஸ்தானகந்தினவாம் என். வேதநீயம்துவிதபேதத்தது—
 சாதநீதவேதம், அசாதவேதநீயம்என். மோகநீயம் துவிவிதப்ப
 த்தது—தரிசனமோகநீயம், சாத்திரமோகநீயம்என். தகுபிரதம
 மிததியாதுப்பிரகிருதியாகும். துவிதீயம்துவிப்பிரகாரத்தது—பா
 ஹியகாஷாயம்மனோகாஷாயம். ஆயுஷியம்சதுர்விதபேதமாந்
 திரம். அவை தேவாயுஷியம், மனுஷாயுஷியம், தைரியகாயுஷிய
 ம், நாகாயுஷியமெனவாம். நாமகனமசத்துவாரிங்சத்விகற்பமா
 கும் இவைவிரிவிற்காண்க. வீரியாந்தராயம் ஷட்பிரகாரமாம்.
 மனுபாவபந்தமென்பது அமிர்தவிஷவீரியசத்திபோல புண்ணி
 யபாவங்கட்குச்சுகதுக்கபலதே சத்திமத்து பந்தமாகும். தூவப
 ந்தமென்பது ஆசங்காரம்விட்டுநீங்காதசொருபத்தால் நிரந்தரபந்
 தமாகும். அதூவபந்தமாவது விட்டுவிட்டுப்பந்திக்கும்சொருபத்
 தாற சாந்தாபந்தமாகும். இதுபந்தம். மோக்ஷமென்பதிரண்டு
 பிரகாரமாம்,—விகற்பமோக்ஷம் சகலமோக்ஷமென். விகற்ப
 மோக்ஷம்சத்துவாரிங்சத்கர்மபிமுத்தமாத்திரம். சகலமோக்ஷம
 ஷட்கனம்மும்விட் டஷ்டகுணங்களையுமுடைத்தாயிருக்கை.“ஏ
 னுடையதுண்ணனுவாய்த்துலவுடற்கேதுவாவ, காணரியபுற்க!

வன்கள்காண்.” “உழவாதியாறுங்கட்டோராறினையு, மொழிவ
தனான்முத்தியுறுமோர்” என்பதுமறிக. இது ஞானப்பிரகாசா
விசேஷம். மறறொருவர், சரணமாதியோகமுதலானதூல்-எ-கு.
அருகசரணமுதலிய நான்குசரணத்தையுங்கட்டுவதான பூர்வா
கமம், அங்காகமம், வெகுசுருதிமுதலியதூல்களை எ-ம். சரணம்
—அருகசரணம், சித்தசரணம், ஆசாரியசரணமாகிய சாதுசரண
ம், தன்மசரணம்என-சு. எ-ம். தன்மாதன்மி. எ-து. தன்மதன்
மிஎனவிகாரமாய்நின்றது. தன்மாத்திகாயத்தை தன்மமென்று
ம், அதன்மாத்திகாயத்தை அதன்மியெனறுங்கூறியதுநாமவேக
தேசநாமக்கிரணம்எனவும்கூறினா.

நிற்றலோடுதலைபோதலன்மையை நிகழ்த்துநீடு
வெதிரேகமு, மூற்றதாமிவைகணத்திலேமருவி யுள்ள
வாபுரியுமாறுதான்,கற்றகாலமளவெய்திவாழுமுயிர் கா
யமேவிநிறைவானதே,பெற்றுவேறுவருதன்மை நேரறி
வுபெற்றதாகியுளபேசிலே. (கூ)

(இ-ள்.) நிற்றலோடுதலைபோதலன்மையை நிகழ்த்துநீடு
வெதிரேகமுமூற்றதாம். எ-து. நிகழ்காலமு மிற்றதகாலமு மி
வையல்லாமையைவிளக்காநின்ற நிலைபெற்றவெதிரகாலமுமாகி
ய மூன்றையுநிலைபெற்றுப்பொருந்தியதாம்,—இவைகணத்திலே
மருவியுள்ளவாபுரியுமாறுதான்கற்றகாலம். எ-து. அதுவன்றியு
மூன்றுகாலத்தையுமொருகணப்பொழுதிலே பொருந்தியுண்டா
னதகுதியைச்செய்யுந்தொழிலையு மந்தக்காலங்கற்றதாம்.—அள
வெய்திவாழுமுயிர் காயமேவிநிறைவானதேபெற்று வேறுவருத
ன்மைநேரறிவுபெற்றதாகியுளபேசிலே. எ-து. அக்காலத்தெல
லையைப்பொருந்திவாழுமான்மாவானதுசரீரியா யந்தச்சரீரமுழு
துநிறைந்த தன்மையைப்பொருந்திப் பாலதருணவிருத்தவவத்

தைகளிலும் வேறுவேறுகவருந்தன்மையோடு, பொருந்தினவழி வுபெற்றதாகியுள்ளதாம், சொல்லுங்காலத்து. எ-று.

இச்செய்யுளநாதிப்பொருள்பத்திற் காலத்தின்பகுதியையு முயிரின்பகுதியையுங்கூறிற்று. (சு)

இப்பாட்டிற்கு நின்றலோகிலைபோதலன்னுவயநிகழ்தது நீடுவெதிகோகமும் எனமுதலடியைத்திருத்தி, நிற்பனவுமோகிலு மீடுதலு மன்னுவயமும் சொல்லாநின்றவெதிகோகமுமெனப் பொருந்தாநிற்குமிவை கணத்திலேகூடிப்பிரிகையுளதாகும், வ ழியாங்கல்வியுங் காலமு மளவையுங்கொண்டு வழங்குமான்மா வினறிவு கரும்பினிரதம்கரும்புள்ளவம்கின்றிற்போலச சீரத் தைப்பொருந்திச்சரிமட்டுகிறைந்துநிற்கும். வேறுதருதன்மையா கியவறிவொழியத் தரிசனக்கிரியாசைதன னியங்கனையுமுளவாம் சொல்லின். எ-று வெதிகோகபதார்த்தவிளக்கம் என்பது கருத் து, எனக்கூறினா ஞா னப்பிரகாசா. மற்றொருவருமிதுவேபாட மோதி, நின்றலோகிலைபோதலன்னுவயம். எ-து. நிலைபெறுத லோகிலைவதாகியவன்னுவயமும்,—நிகழ்த்துநீடுவெதிகோகமும் எ-து. சொல்லப்படுகிலைபெற்ற வெதிகோகமுமாகியவிரண்டினையு ம்,— உற்றவாமிவை. எ-து. பொதுவிலக்கணமாகப்பொருந்திய னவாமிப்பத்துப்பொருள்களும். அவற்றுள் அன்னுவயம்,—கற் றகாலங்கணத்திலேமருவியுள்ளவாப்பியுமாறுதான். எ-து. படி த்தறியப்பட்டகாலமானதுங்கணந்தொடங்கி அந்தமீறாகப்பதி னெட்டுவகையாப்பொருந்தி யுள்ளபடி வேறுபடுமுறைமையா ம,—வாழுமுயிரளவெய்தி. எ-து. உலகத்துவாழுமுயிரானது ஆ யுள்வகையறைவைப்பொருந்தி,—காயமேவி. எ-து. உடலினப் பொருந்தி,—கிறைவானதேபெற்று. எ-து. கரும்பினிடமெங்கு மிரதங் கலந்திருந்தாற்போல உடம்பெங்குகிறைந்திருக்குத்தன்

மையைப்பொருந்தி,—வேறுவருதன்மை. எ - து. பாலதருண கௌமாரவிருத்தாவத்தையாக வேறுபட்டுவருந்தன்மையினையு ம்,—நேரறிவு. எ-து. ஓரறிவுமுதலேநதறிவந்தமான துண்ணியவ றிவினையும்,— பெற்றதாகி. எ-து. உடையதாகி,— உள. எ-து எக்காலமுமுள்ளதாகி,—வாழும். எ-து. பந்தத்திலுமுத்தியிலும் வாழும்,—பேசிலே. எ-து. சொல்லுமிடத்து. எ-து. தலைபோ தல் கூட்டுதல். அந்நுவயம் உள்ளது. வெதினோகம் இல்லாதது எனவே பத்துப்பொருளுக்கும் அஸ்திநாஸ்திவாதமாயிற்று. அ ஸ்திநாஸ்திஎனினும் சத்தபங்கிஎனினுமொக்கும். கூணமுத லநந்தமீராகக்காலம் பதினெட்டாவன. கூணமும் ஆவளியும் உயிர்ப்பும், தோகமும், இலவமும், நாழிகையும், முகூர்த்தமும். நாளும், பகூமும், மாதமும், இருதுவும், அயனமும், ஆண்டும், யுகமும், பவவமும், அநந்தமும், எனவிலையாம் இவற்றினில ச்சணம் விரிவிற்கண்மிகொள்க. உளதென்பதீறுகெடநின்றது. என்றுகூறினர். இவற்றிலுள்ளபாடபேத வுணாபேதங்களையாரா ய்ந்தறிந்துகொள்க.

பரந்துமீதுதருமாத்திகாயமழிவித்தரித்தமதுபண் ணிடு, நீரந்துமீதுதருமாத்திகாயமது ரித்தமாய்மிகிறு த்திடும், புரந்தபுண்ணியமிதற்கு நன்மைபுகல்பாவமான வதுதீமையே, தரும்பொருட்கிடமதாகும்வானமிகு புற் கண்களவைசாற்றுவாம். (எ)

(இ-ள்.) பரந்துமீதுதருமாத்திகாயமழிவித்தரித்தமதுபண் ணிடும். எ-து. விரிந்துமேலாகத்தாப்பட்டதன்மாத்திகாயமான து பூதகாயத்தைமேலுமொடாதபடி யழிவித்த தனையரித்தியத்தை ச்செய்யும்,—நீரந்துமீதுதருமாத்திகாயமது ரித்தமாய்மிகிறுத்திடு

ம். எ-து. நிராப்ட்டுக்கீழாகத்தரப்பட்டவதன்மாத்திகாயமான தான்மாவோடுகூடி நித்தமாய் மிகவுகிலைபெறுவித்திடும்,—புரந் தபுண்ணியமிதற்குநன்மை. எ-து. தன்முதலாகச்செய்யப்பட்ட புண்ணியமானதுவே இந்தத்தன்மாத்திகாயத்தைத் தருவதற் குநன்மையாவது,—புகல்பாவமானவதுதீமையேதரும். எ - து. சொல்லப்பட்டமனவாக்குக்காயங்களாலுண்டான பாவமானது வே தீமைகளையேதருமதன்மாத்திகாயத்துக்கேதுவாம்,—பொரு ட்கிடமதாரகும்வானம். எ-து. எல்லாப்பொருட்குமிடங்கொடுத்தி னிற்குமாகாயம்,—மிசுபுற்கலன்களவைசாற்றுவாம். எ-து. இ தனிடத்திற்குமுன்னும்புற்கலப்பொருளை மேலேசொல்லுவாம். எ - று தன்மாத்திகாயமாவது புண்ணியத்தாலெடுக்குந்தேகம். அதனமாததியகாயமாவது பாவத்தாலெடுக்குந்தேகம்.

இச்செய்யுண்முன் னநாதியென்றுகூறியபத்தினுள்ளுந் த ன்மதன்மி யறம்பாவ மாகாசமென்னு மைவகைப் பதார்த்தங் களைக்கூற்றிற்று. (எ)

இதனுள் முதலிரண்டுசீனையும், மீதுதருமாத்திகாயம்பரந்து அதழிவித்து அரித்தம்பண்ணிடும், கீழ்தருமாத்திகாயமதுநிரந்து நி த்தமாய்மிகரிறுத்திடும். என அன்னுவயித்து, இதனுள், மீதுத ருமாத்திகாயம்பரந்து. எ-து. மேலாகிய தன்மாத்திகாயமானது லகெங்கும்வியாபித்து,—அதழிவித்து. எ-து. அதன்மாத்திகாய த்துக்குள்ளேழ்ப்படநிற்குகிலையைக்கெடுத்து,—அரித்தம்பண்ணி டும். எ-து. தேகங்களுக்கரித்யத்தைப்பண்ணி யுயிர்களுக்கும் பு ற்கலத்துக்கும் மேலாகச்செல்லுங்கதியைப்பண்ணும்,—கீழ்தரு தருமாத்திகாயமதுநிரந்து நித்தமாய்மிகரிறுத்திடும். எ - து. கீ ழாகியவதன்மாத்திகாயமான துலகெங்கும்வியாபித்து நித்திய மாயுயிர்களுக்கும் புற்கலத்துக்குமிகவுங்கீழ்ப்பட நிற்குகிலையை

ப்பண்ணும், எ - ம். மிகுபுற்கலங்களவை. எ-ஞ. மிகுதியாகிய வணுபுற்கலமும்புற்கலமுமென்னுமவ்விரண்டினையும். எ-ம் கீழ்ப்பட நிற்குநிலையைக்கெடுத்தெனவே மேலாகச்செல்லங் கதியைப்பண்ணுமென்பது வருவிககப்பட்டது. புண்ணியம் விர வபுண்ணியமுந் திரவியபுண்ணியமுமென வருவிக்கப்படும். அவ ற்றுள் விரவபுண்ணியமாவது—கருணையு, தெளிந்தபுத்தியுடை மையும், ஆர்வமும், தியாசமும், விரதசீலங்களை யறுத்தததலு ம், ஓதல் கேட்டல் சிரத்தித்தல் தெளிதல் பிறாக்குபதேசித்தல் என்னுமைவகையாகிய ஞானப்பிரவிருத்தியும், தவம்பண்ணு தலுமாகி எழுவகைப்படும். திரவியபுண்ணியமாவது சாதவேத நீயமும், புருஷவேதநீயமும், சத்தியததுவமும், உததமநாமங்களு ம், தேவராகியுமதுஷ்ஷியராகியும் வாழுமும்எனவைவதுவகை ப்படும். இனிபாவமும் விரவபாவமும், திரவியபாவமும்எனவிர வகைப்படும். அவையிருவகைபுண்ணியங்களுக்குக் கூறியவற்றி ற்கெதிராமறையாம். எ-ம். கூறினரோருநாயாகிரியா.

ஏனுமொன்றுடையவாகியெங்குமணு வாயிருபுக ன்மரங்களும், பூனுமங்குருவெலாமுமாகுமிவைபுற்கல ப்பொருள்களென்னலாக், காணுமங்கறுவகைத்தொழி ற்களவைகட்டுவிட்டநெறிகன்மமேன், மாணநின்றவ ருமாறிமாறிமுன்வகைந்ததுண்டிவிடமாட்சியே. (அ)

(இ-ள்.) ஏனுமொன்றுடையவாகி பெங்குமணுவாயிரும் புகன் மரங்களும் பூனுமங்குருவெலாமுமாகுமிவைபுற்கலப் பொருள்களென்னலாம். எ - து. ஓர்வலியுமுடையவா பெவ் விடத்திலு முருவமாய்த்திரண்டு இரும்புகன்மரங்கன் முதலிய னவும் யிவையொழிந்தெடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட வருக்கனெல்

லாமுமாய் திரியக்கணுபூர்வமென்னு மான்மப்பெயராயுமுடை யவாய் நிற்குமவையிற்றைப் புற்கலப்பொருளென்று சொல்ல லாம்.—காணுமங்கறுவகைத்தொழிறகளைவைகட்டு, எ-து. பொல் லாங்காங்கிக் காணப்பட்டிள்ள வறுவகைத்தொழிற்களே பந்த ம்,—விட்டநெறிகண்மம். எ-து. அந்தப்பந்தத்தைவிட்ட வொ முங்கேதவம்,—மேனமாணகின்றவரும். எ-து. அத்தவந்தா னு டலமென்மேல்வருந் தவமாட்சிமையுண்டாய் நிலைபெற்றுவாத திக்கும்,— மாறிமாறிமுன் வகைந்ததுணடு விட மாடசியே. எ-து. ஆன்மாவுக்குமுன்பே புசிப்பதாக வுண்டாகப்பட்டபுண ணியபாவங்கடொலையப்புசித்து விட்டமாட்சிமையே வீட்டை த்தரும், எ-து. அணுபூர்வமான தெய்வகதியாவைபூவம், மஜுஷ ஷியகதியாவைபூவம், நாககதியாவைபூவம், பக்ஷிமிருககதியா வைபூர்வம், திரியககாதியாவைபூவம், எனவிலை. இந்நால்வ கையுள் திரியக்காதியாவைபூவம் புற்கலப்பொருள். அறுவகை த்தொழிலாவன—கந்த ரச ரூப பரிசு சத்த பரிணாமம் எனவிலை காமாதியறுவகையுமாம்.

இச்செய்யுண்முறையானே முன்னர்ப்பத்தினுள் புற்கலப் பொருளும் பந்தமும் வீடுமாகியபொருள்கண் மூன்றையுங்கூ றிற்று. ஏனு - வலி.

வாசமாமலர் என்னுஞ்செய்யுண்முத லிச்செய்யுட்காறு நி கண்டவாதிமதங்கூ றிற்று. (அ)

இதற்கு ஐயினாகமத்துப்பிரமானமாவ தவருடையநீலகேசி யிற்சொன்னபடி, “காண்டலுமல்லதெம்மளவைகாண்டன்முன், பூண்டவைம்பொறிமனமவதிபுண்ணிய, மாண்டருமளப்பரியங் கேவல, காண்டருமரிவையாருள்ளுநண்ணினாய். எ-து. காண்டல், பிரத்தியக்த மல்லது பரோக்தம், இவையிரண்டுமேபொருள்களை

யளக்குமளவை. அவற்றுட்பிரத்தியக்ஷம்—இந்திரியப்பிரத்தியக்ஷம், மாநதப்பிரத்தியக்ஷம், அவதிப்பிரத்தியக்ஷம், மனப்பரியாயப்பிரத்தியக்ஷம், கேவலப்பிரத்தியக்ஷம் எனவாம். இவையிற்றிலிந்திரியப்பிரத்தியக்ஷமாவது—கண்முதலாகிய விந்திரியங்களால் நீலமுதலியபுறப்பொருள் பற்றப்பிறக்கும்ஞானம். மானதப்பிரத்தியக்ஷமாவது—சுகாதிரொருபவியுமாகவும் சாரணஞானங்களுடைய ரொருபவியுமாகவும் பிறக்கும்ஞானம். மனப்பரியாயப்பிரத்தியக்ஷமாவது, கேவலப்பிரத்தியக்ஷமாவது—ஞானவரணியம், தரிசனவரணியம், மோகநீயம், அந்தராயம் என்னுமநாதிகன்மங்களொழிவறக்கெட்டவழிபிறப்பதாகி ஜீவாதிகலபதாரத்தங்களை நிரீகழ்ச்சிகளையும் க்ஷணத்திலே சாக்ஷாத்கரிக்கின்ற வருகபரமேஸ்வரனது திவ்வியஞானம் கன்மங்களது நீக்கத்துக்க ஞான்மாவின் கட்டிற்சீரும் விசுத்தி. பரோக்ஷப்பிரமாணம் அவனிலகேசியிற்சொன்னபடி. “நீனைவுமீண்டினர்ஆகநேர்தருககம், புனைவுட்சோனுமைபொய்யன்மைமெய்யுரை, முனைவர்தம்மாகமம்மொழியுமொருமென், நினையனகாட்சியிலளவையெந்துமோ.” நீனைவு ஸ்மரணம். மீண்டினர்வு பிரத்தியபிஞானம். ஊகம் தர்க்கம். புனைவுட்சோனுமைஎனப்படுவது அதுமானம். பொய்யினீங்கியமெய்யாகிய ஆப்தவாக்கியம், ஆகமமென பரோக்ஷப்பிரமாணமைந்து. எ-ம். “அபரோக்ஷம்பரோக்ஷமென வீரண்டாகும்பேசுவன்” இவைவிரிக்கிற்பெருகும். பார்க்கவேண்டின் நீலகேசியிற்காண்க. என்றார் ஞானப்பிரகாசர். அன்றியும்பூனுமயகுருவெலாமுமாம். எ-கு. பொன் வெள்ளி செம்புமுதலான வருக்களுமாய். எ-ம். அறுவகைத்தொழில். எ-கு. உழவு தொழில் வரைவு வாணிகம் வித்தை சிற்பமாகியவறுவகைத்தொழில். எ-ம். கூறினர். மற்றோருரையாசிரியர் இச்செய்யுளுக்கு—ஒன்றேனுமுடையதாகிபெங்கு மனுஷ்யாகும். எ-து. முற்கூறிய வனுபு

ற்கலங் கந்தபுற்கலமென்னு மிரண்டுபுற்கலங்களுள் அணுபுற்கலமானதுவலியும், உம்மையால் நெகிழ்ந்தபரிசுமுதலிய வுடையதாகி மூன்றுலகத்தினு நிறைவாயனுரூபமாயிருக்கும்,—அங்கு ப்பூணுமிரும்புகன்மரங்களு முருவெலாழுமாகும். எ-து. ஒழிந்தகந்தபுற்கலமாவது அவ்விடத்துப் பரமானுக்களாற்பரிணமிக்குமிரும்பும் கல்லும்மரங்நருமற்றை வடிவில்பேதங்களியாவுமாயிருக்கும்,—இவை புற்கலப்பொருள்களென்னலாம். எ-து. இந்தவிரணடினையும் புற்கலப்பொருள்களென்று சொல்லுதலாம், அவ்ருக்காணுமறுவகைத்தொழில்கள்கட்டு. எ-து. இனிபந்தமாவது சம்சாரமாகிய அவ்விடத்துநிகழும் உழவுந் தொழிலும் வணாவும் வாணிகமும் வித்தையுஞ் சிற்பமுமாகிய வறுவகைத்தொழில்களாற்கட்டுப்படுவதாம்,—அவைவிட்டநெறி. எ-து. அந்தப்பந்தங்களைவிட்டதே மோக்ஷமாவது,—மாணநின்று. எ-து. மாட்சிமைப்படத்தவமுதலிய வெழுக்கங்களினின்று,—முன்கண்மேன்மாறிமாறிவரும். எ-து. முற்செய்தகன்மம் பின்புசெய்தமுறைமையில்வாராது புசித்தற்குப்பக்குவமானபடி மாறிமாறிவரும்,—வகைந்ததுண்டுவிடுமாட்சியே. எ-து. அவ்வாறு கூறுபட்டுவந்தகன்மத்தைச் சமைந்தசோறுண்டு விடுவதுபோல புசித்துவிடுமாட்சிமையுடையதாம். எ-து. நெகிழ்ந்தபரிசுமுதலியனவாவன - நெகிழ்ந்தபரிசும், சீதபரிசும், ஒருவாசனையும், ஒருநிறமும், ஒருசுவையுமாம். கட்டுப்படுதலாவது ஆன்மாவினிடத்து திறகன்மங்கள்சென்று சொரூபந்தெரியாமல் மறைக்கப்படுவதாம். மாட்சியுடையதைமாட்சியென்ற துபசாரவழக்கு எனவிளங்கவோதியதின் பாடபேதவுணாபேதங்கள் கண்டுகொள்க.

நிகண்டவாதிமத முற்றிற்று.

பாயிரமுட்ப்படசெய்யுள்—கசக.

நி க ண் ட வ ா தி ம த ம று த லே.

அருகனுக்கணந்தஞானமாதியாதியாகவே
பெருகநிறமல்சீதமாமதிக்கடைந்தபெற்றியே
லொருவுமிட்டவொப்பவனுயிர்த்திறத்தினுள்ளபின்
மருவுமிக்ககுற்றமேலறத்தின்மன்னினுனெனில். (க)

(இ-ள்.) (அருகனுக்குபின்வரும் அறத்தின்என்னும் இரண்டு செய்யுளுமொருதொடர்.) அருகனுக்கணந்த ஞானமாதியாதியாகவே பெருகநிறமல் சீதமாமதிக்கடைந்தபெற்றியேல். எ-து. அருகபாமனுக்கு ஞானாவரணியமாதியாகிய தீக்குணங்களெட்டு நீங்கப்பட்டு, அனந்தஞானமாதியாகிய நற்குணங்களெட்டுஞ் சந்திரனுக்குச்சைத்தியம்போல வுண்டாமென்று கூறினாய் அதுவே முறைபாடாயின்,—ஒருவுமிட்டஒப்பு. எ-து. நீகூறியவுவமையினீங்கப்படும், அஃதெங்ஙனமென்னில்,—அவனுயிர்த்திறத்தினுள்ளபின் மருவுமிக்ககுற்றம். எ-து. கத்திருகுணமின்றியே சிவகுணத்தைவிட்டுச்சிவகுணம்வந்துகூடிற்றென்ப தானமகுணமாகையாலவனுமானமகுணத்தை யுடையவனாவன். ஆகவேவிடப்பட்ட தீக்குணங்களெட்டு முன்புண்டாய்விட்டதாம்,—மேலறத்தின்மன்னினுனெனில். எ-து. அறற்று, அவன்ஞானாவரணியமாதியாகியகுணங்களைநீங்கியநந்தஞானமாதியாகிய குணங்களைக்கூடுதன்மேலானவறத்தின்கண்ணேபொருந்துகையினால். எ-து

அருகனென்குணங்கள்பொருந்துதல்சையோகசம்பந்தமாதலானும், சந்திரன் குளிர்ச்சியைப்பொருந்துதல் சமவாயசம்பந்தமாதலானும் நீகூறியவுவமைபொருந்தாதுஎன்று வருவித்துணைத்தா ரோருரையாசிரியர்.

அறத்தின்மன் னுவித்தவனொருத்தனாயவன்னறத
திறத்தினிற்றன்மற்றொருத்தனாஸ்வினெந்தசெய்தியா
மறத்தினறறவாக்கெலாமவணக்கமுன்னிறைக்குமேற்
பிறக்குமிங்கவத்தைகொண்டதானாயிங்குபேசிடே. (2)

(இ-ள்.) அறத்தின்மன்னுவித்தவன் நெருத்தயைவன்ன
றத்திறத்தினிற்றன்மறநெருத்தஞல் வீளைநசெய்தியாம். எ-து.
ஆங்கவ னந்தநருமத்தினாலே பொருத்தினாயி னந்தத்தன்மத்தி
லே நிலைபெறுவித்தவ நெருவனுளற யவனாக்கூறப்பட்டதன்
மநெறியிலே நிற்குநதகுதி யொருவன்கறபிததொழிலை பொ
ருவன்செய்த செய்தியாம்,—மறத்தினற்றவாக் கெலாம்வணக்
கமுன்னிறைசருமேற பிறககு மிங்கவத்தை. எ-து. கொலையை
நீங்கினவாக்கு வணக்கமாகப்பட்ட வுன்காத்தாவுக்கு மேலுமொ
ருவனுளனென்பதோ ஸல்லையுண்டாமாகையால்,— கொண்ட
தானாயிங்குபேசிடே. எ - து. முனனாக்கூறியவனையோ, அ
வன்கீழ்க்கின்றிந்திரியத்தொடககுப்படாமற் றவஞ்செய்தவனை
யோ, நீகாத்தாவாகக்கொண்டது யாவனாயென்று சொல்வா
யாக. எ-து. மறத்தினறறவர் கொலைத்தொழிலைச்செய்தவர்.

இச்செய்யுள்களருகன் சிலகுணங்களைநீங்கிச் சிலகுணங்களை வந்து கூடுகையானு மப்படியுண்டாவதறத்தினுலெனின், அவ் வறனுமொருவனுண்டாக்கினு னாகவேண்மிமாகையாலும் காத் தாவல்லவென்று மறுத்துக்கூறிற்று. (ஞானம்.) நீதலைவனாகச் சொல்லப்பட்டவன் கன்மக்ஷயம்பிறந்தவனோ, கன்மக்ஷயம் பிறவாதவனோ, பிறந்தவனாகிற் றபோபலத்தாற்பெற்றவனும், கன்மக்ஷயம்பிறவாதவனாகில் உலகத்துள்ளார்க் கொப்பாவன், அநாதியேழுத்தனாகிற் சீவவர்க் கத்தனல்லனா மெனக்கொள்க.

முடிவின் கணுனககின்னான் கத்தனென்பது கூடாமனீ
சொல்லுமதனூக் கவத்தையென்னுங்குற்றமுண்டாம் ஆதலால்
நீசொல்லுமதாகாது என்க, “உயிர்த்திறத்தினுள்ளா னுணர்ச்சி
யுமாத், யுயிர்த்திறத்துன் ஞானம்போலும்.” என்பதுங்காண்க
என்றா ஞானப்பிரகாசா. மற்றோருராயாசிரியா, மறத்தினற்ற
வாக்கெலாம் எ-னை. மறத்திமற்றவாகெலாம் எனப்பாடமோ
தி, மறத்தி. எ-து. இத்தனமையைமறந்தாய்போலும்,—வணக
ம். எ-து. உன்நூலிற்கூறியவணககம் யார்க்கென்னில்,—மற்ற
வர்க்கெலாமுமுன்னிறைக்கேல். எ-து. நூல்சொன்னவிகலாத்
தர்முதலிய புலகத்தாயாவாகும் முன்னேயுள்ளவிறைவனுக்
காயில், முன்னுள்ளவிறைவனானவன் இகலாத்தாக்குபதேசித
த சகலாத்ததைலா லவன்வுணங்கியவணககம் நால்வகைவண
க்கத்துள் சாதுசரணமாகவேன்மெ. வேண்டவே அருகசரணங்
கூறுதற்கு,—இங்குபிறககும்வத்தை கொண்டதானாயின்றுபே
சிடே. எ-து. இவ்விடத்துணடானவருகாவத்தை யாராப்பொ
ருத்தினதுஇதுபொழுது சொல்வாயாக. எ-று. எனவேசகலாத்
தனாகிய வருகனுககு மேலாயொருகடவுளுண்டென்பதாயிற்று.
இறைக்கும் என்றஉம்மையைப்பிரித்து மற்றவர்க்கெலாம் என
பதனோடுகூட்டிக. என்றா.

கருவிகண்டிடக்கொழிந்துகண்டிவாழுமென்றியே
லுருவுகொண்டிநின்றதென்னிலுண்டுதான்மநாதிக [ன்
னொருவிநின்றதென்னிலத்த மொன்றையுமுணர்ந்திடா
பொருடெரிந்துபோகைகாலமொன்றிலேபுணர்ந்திடான்

(இ-ள்.) கருவிகண்டிடக்கொழிந்து கண்டிவாழுமென்றியே
ல், எ-து. உன்கூத்தாவாகியவருகபாமன் மனாதிளாகிய கருவி

கணின்தறியுமறிவைநீங்கிச் சாவமுங் கண்டிருக்குமென்று கூறினாய். அப்படியாயின்,—உருவுகொண்டிருந்த தென்னிலுண்டிதானமநாதிகள். எ-து. அவனைச்சரீரம் பொருந்திநின்றதென்று கூறின் மனமுதலாகிய கருவிகளுண்டா மவையொழிந்துகாண்டற்குவழியுமில்லை,—ஒருவிநின்றதென்னி லத்தமொன்றையு முணாந்திடான். எ-து. அவனைச்சரீரநீங்கிநின்றதென்று கூறினவனெல்லாவற்றையுங்கண்டு வாழுமென்று சொல்லுதலு மித்தியா வாதமுமாய் மற்றொன்றையு முணாந்ததில்லையாவன,—பொருடெரிந்துபோகை காலமொன்றிலே புணர்ந்திடான். எ-து. ஒரு பொருளையறிதற்குக் கருவியானமூன்றுகாலத்தையு மொருகாலத்திலே யுணரூநதனமையனல்லன். எ-து.

இச்செய்யுள் அருகபாமன் கருவித் தொடக்கையொழிந்து சாவமுங்காண்பனென்பதனையு மூன்றுகாலத்தையு மொருகாலத்திலே நின்றுணாவனென்பதனையு மறுத்துக்கூறிற்று. (௩)

ஆர்வகோபமானவையடைந்தொறுப்பவர்க்கெலாஞ், சோவதின்மைசெப்பிலின்று சீவன்மேவுகாயமால், லோருமன்னர்போலவேயுயிர்த்தென்றியே, லோர்கொன்பொன்னெயிலிடத்திருத்தல்பெற்றதென்கொலோ(சு)

(இ-ள்) ஆர்வகோபமானவையடைந்தொறுப்பவர்க்கெலாஞ் சோவதின்மைசெப்பிலின்று சீவன்மேவுகாயமால். எ-து. காமக்குரோதமுதலியவற்றோடுங்கூடி யதனைத்தீதென்றறிந்து நீக்கப்படுவார்க்கெல்லா மின்னுமுத்தியடைதலில்லையாம், உன்னருகபாமனுஞ் சீவனோடுகூடின காயமாகையால். அற்றன்று,—ஒருமன்னர்போலவே யுயிர்த்தென்றியேல். எ-து. கூத்தினியதன்மமான சாத்திரத்தை யாராய்ந்தவரசனாப்போல யுயிர்க்குத்தலையளிசெய்தலே யருகபாமனுக்கு முறைமை

யென்று கூறுவையாயி னவ்வரசனாப்போல துஷ்டநிக்கிரக முஞ் சிஷ்டபரிபாலனமுஞ் செய்யவேண்டும்,— ஏர்கொள் பொன்னெயிலிடத் திருத்தல்பெற்ற தென்கொலோ. எ-து. அவ்வரசனாப்போல வொருநிலத்திலிருந்து துஷ்டநிக்கிரகமுஞ் சிஷ்டபரிபாலனமுஞ்செய்யாது பொன்னெயில்வட்டத்திருக்க ப்பெற்றதாயிது. அதுவுமின்றி “மருவிநின்று வழிபட்டவர்க்கு மலைவுறறவர்க்கு மனமொத்திடுங்குரிசில்” என்று நீமுன்னாக் கூறுகையானு மரச ரிவ்வுலகத்திருத்தலானு முன்னருகபாமன ரசனாயொகருந் தன்மையுமுடைய னல்லன். எ-து.

இசெய்யுளருகபாமன் சரீரியாகையா லவனைநோக்கித் தவஞ்செய்வார முத்தியடைதலில்என்றும், அரசனைப்போல வென்னின் மனமொத்திடுங்குரிசிலென்பது வருவாமென்றும்மறு த்துககூறிற்று.

அருகனென்னுஞ்செய்யுண்முத லிச்செய்யுட்காறு மருகபர மனைக காத்தாவலலவென்று மறுத்துககூறிற்று. (சு)

சீவனமேவுகாயமால். எ - னை. சீவனேகுசாயம்எனப்பா டமோதி வழிபட்டவர்களைச் சந்தோஷித்ததுக்கிரகம்பண்ணுத லு மொறுத்தாவாவெறுத் ததுக்கிரகம்பண்ணுதலு மிவ்விரண்டு தன்மையும் பொருந்துதலில்லாமை சொல்லின் உனதுகர்த்தா பிணததை யொப்பவனாவன். என்றா ஞானப்பிரகாசரு மற்றோ ருராயாசிரியரும்.

சொல்லதொன்றுகொண்டிகவினாத்தனாடவேசொலி
னில்லையாமநாதிதானியம்புமாறதெங்கனே
நல்லவாமநாதிதானவர்க்குநாடவேயிலே
யொல்லையுமருமருக்குரைத்தவாறதொக்குமே. (ரு)

(இ-ள்.) சொல்லதொன்றுகொண்டிகலிஞத்தனாடவேசொலின். எ-து. உன் அநாதியருகபாமனாகிய சகலாத்தன் ஒருசொல்லைக்கொண்டாதியருகபாமனாகிய விகலாத்தன்கேட்க மாறுபாடில்லாதபொருளைச் சொன்னானென்றுகூறின்,—இல்லையாமநாதிகளியம்புமாறதெவங்னே. எ-து. உன்னாகியருகபாமனாகுமநாதிகளில்லையென்று நீகூறுகையா லநாதியிலருகபாமனுடனொருசொல்கேட்டுப் பலவிதமாக நூலசொன்னபடியெப்படி அஃதன்றியும்,—நல்லவாமநாதிகளானவாகருநாடவேயிலை. எ-து. உன்னாகியருகபாமனுக்கு நன்றாகியமநமுதலாகிய கருவியுமறிதற்கில்லையாகையால் அவன்கேட்டபடியெப்படி,—ஒல்லையுமருமருக்குரைத்தவாறதொகுகுமே. எ-து. அநாதியருகபாமனொருசொலசொல்ல வந்னையாதியருகபாமன்கேட்டுப் பலவிதமாக நூல்செய்தானென்று நீசொல்லுமது, ஊமாசொல்ல ஆமாகேடமுதால்செய்தாரொன்றிந்தன்மைக்கொகுகும். எ-து. ஒல்லை விடாவு, ஒருமாத்தினா. சொல்லதொன்றென்பது பஞ்சாததிமயம்.

இன்பபூமிசேரிகலிஞத்தனிவ்விருநிலத்
துன்பமங்குணாந்திடாமையிங்குவந்தசொல்லிடா
னிற்பபூமியிலிருந்திருந்தியாவுமெய்திடிற்
றுன்பபூமியாமுணர்நதுசொல்லவல்லதில்லையே. (சு

(இ-ள்.) இன்பபூமிசேரிகலிஞத்தனிவ்விருநிலத் துன்பமங்குணாந்திடாமையிங்குவந்தசொல்லிடான். எ-து. புண்ணியபூமியாகிய பொன்னெயில்வட்டத்திருக்கிற மாறுபாடில்லாதவநாதியருகபாம னிந்தப்பெரியபூமியிடத்துண்டாகிய துன்பங்கனையறியாளுகையாலு மநாதிகளில்லையாதலானு மிந்தப்பூமியிலுண்டானவற்றை யிப்படிச்சொல்லென்றுசொல்லமாட்டான்,—இன்பபூமியிலிருந்திருந்தியாவுமெய்திடில். எ-து. புண்ணியபூமிப்

பொன்னெயில்வட்டத்திருந் தநாகியருகபாமன் பூமியிற்றுண்ட மியாவையுமறிந்து சாதிரஞ்செய்யச்சொன்னொன்றுசொல லின்,—துன்பபூமியாமுணர்துசொல்லவலதிலையே. எ-து புண்ணியபூமியாகியபொன்னெயில்வட்டமுந் தனபபூமியாடையா னீதலைமயங்கச்சொல்லுஞ்சொல்லுகருயாமறிந்து சொல்லு ஞ்சொல்லில்லையாம். எ-று. சொல்லவலதிலலை. எ-து. அந் கன்றலைமயங்கக்கூறுகையாலவனையிகழாதகூறியது. இருந்தி ருத்தென்றது வினாவுச்சொல் சகலாததாராதபூமியராதலால றிந்ததெவ்வனமென்றாயிற்று.

இச்செய்யுள்ரண்டு நீகூண்டவாதிராதததைமறுத்துக்கூ-
றிற்று. (௬)

இதனற் சாவஞ்ஞத்துவங்கூடாது. நீழன்றுமூடமென்று சொன்னாய், அதிறநேவமூடமென்றது சாவஞ்ஞாலலாதாரா யாத்தொன்கையென்றாய், உன்சர்வஞ்ஞ ஞானசொருபியாயு லோகாகிரத்திருப்பொன்றாய் அவருடையஞான மேகதேசமா கையாற் சாவமுமறியமாட்டாரா, அறியின், ஏகதேசங்கூடா தாதலா லததேவமூடமு மாயித்துனக்கெனக்கொள்க. உலோ கமூடமாவ தாறுகடன்முதலான தீரததமாடுதலென்றாய், உன்ச மயத்து யகூழியானவள் பிராமணஸ்திரியவளைத் தனித்தழைத் துப்பொய்கையிலாடச்சொல்ல வவளயகூழிருபமாய்கிற்க வவளை யுன்னலயத்திலே வைத்தாய், ஆதலாலுலோகமூடமில்லை. ஸ்ரீக ளானவாக ளாரியாங்களைகளிடத்தே தன்மோபதேசங்கேட்டா ரியாங்களைக ளாசசிரமங்களிலே யிருக்கவென்றாய், இந்தயகூழி யானவள் ஐயினனிததேகேட் னெபாழியிலிருக்கை யெந்த தாமமாம். பாஷண்டமூடமாவது சடைகட்டல் சேவரம்போராததன் மயிரக்கயிறெனப் பணிதன்முதலாயின வென்றாய், லீலி

மூதலானவை பிடித்தாற் பாஷணடமூடமுனக்கே, கொலையா
ல்வருந்தோஷமுங் காரணத்தாவத்தானவரு மட்டசமயங்களு
ம் ஆகாதென்றாய், கீபெளத்தாமூதலாயினுரை வெல்லுதற்குச்சா
ததிரமுமிட்டு விருதும் பேருநதரிக்கவாசைப்படுதலா லதுதுன்
மதியாம், அங்கங்காரச்சொன்னவிடத்துங் காங்கிசையற்றிரு
ககவேனுமென்றாய், சரிதைப்புறமும் திரவியவேசங்களாலு மி
ச்சுப்பாழிப்படுப்பன், அடுப்பனவறறாலுமற்றுள்ளதோஷங்களா
லு மிக்கிருந்ததலா லங்கவீனனூமானாய், பொய்யாமையானது
பறங்குறன், மயக்குரைத்தல், குற்றைசொறசொல்லுதன்மூதலா
னவை, நாடுகெடவுங் குடிகெடவு மூகெடவுந்தான்கேட்கவும்
வந்தாலுஞ் சொல்லுவானல்லவென்றாய், புறங்குறல்புத்தரைநீ
ந்தித்தலாவது முனக்கேயாம், மதுவாயிற்சம்பந்தப் பெருமானா
யனா மடததுநெருப்பிட்டும், திருநாவுகரசுநாயனா ராசாரியரா
யிருக்கச் சற்றும்பாவத்துக்கஞ்சாம லங்கத்தை நீற்றரையில்
டைததும், விஷபானம்பண்ணுவித்தும், மதயானையைமுன்னே
விட்டும், கல்லிற்சட்டிக் கடலிலிட்டும், இராஜாவுடனே பொய்
களைச்சொல்லி இப்படியெல்லாம் விவேகமில்லாமற் பண்ணாத
மாகக்கமெல்லாம் பண்ணுவித்தநாகன், இப்படிச்செய்வித்ததெல்
லாம் சமயநிலைகிறுத்தற பொருட்டாமாகில் வஞ்சனைசெய்ததா
ம் அஃதாகாதென்க, எருதுகுநிலைமூதலாயினவைவிற்கை கொ
ளருமிடங்காட்டல உழவுமூதலாயின தொழில்செய்யும் துணா
ததலாகாதென்றாய், உன்சமயத்தாரானவாக ணரகத்தாராகை நிச
சயமே, அசுபச்சுருதியாகாது, அது ஸீககையும் புத்தாகதைமுத
லானவை கேட்கலாகாதென்றாய், உன்சமயத்து மகாபுராண
ம் சிந்தாமணி, இவைகேட்டவர்க ணரகமடைகை நிச்சயமாகு
ம், அன்றியுமுன்னுப்த னிர்விகாரியாகிற் சாத்திரமெங்கனமோ
கினன், முரசைக்கடிப்பிட்டித்தாககச் சத்தங்கினம்பிணற்போல

ச சகலத்தரிடத்தி லிகலத்தர்சென்று “தன்மம்பகவ” என்ற போது “பஞ்சாஸ்திமயம்” என்னும் சத்தவகிளம்ப அதிஸுவிரி த்து தசபதார்ததமாகச் சொன்னொன்னில் முரசுதாக்கின தாள மொழிய வேறொருதாளமுழங்காது இவனும் “தன்மம் பகவ” என்றபோது தானும் “தன்மம்பகவ” என்னுமதொழிய “பஞ்சாஸ்திமயம்” என்னுது பிரதிவசனமும் திருஷ்டாந்தமுமிட்டா யது வுருஞ்சொன்ன தொழியச்சொல்லாது. இவைதிருஷ்டாந்தஹா னியாம் “முரசுவைதிருமுனைவான்மொழியே” இகலத்தாசக லாத்தரினு ஞானவானாகவேணமும், அவா “பஞ்சாத்திமயம்” எ ன இவார்வபதார்த்தம் என்பது தசபதார்த்தம் என்பது சாவப தார்த்தம் என்பது வகையறியாமற் சாவபதார்த்தமு நிததியாநித் தியமென்ப தொன்றுரிச்சயம் பிறப்பிக்கமாட்டாமற் பித்தாசொ லபோலப் பலபித்தற்றாநின்றான். நித்தாரிததமொருவஸ்துவிற்கு டிணபடி யெங்குனென்னில் திரவியத்தால்நிததம் பரியாயத்தா லரித்தம்என்றான். அதுபேசினமணனானதுரித்தம் கடமானத நிததமென்னில், ஒன்றிலநேகாந்தஞ்சொல்லின் மண்ணினுக்கே டித்தியமு மரித்தியமுஞ்சொல்லவேணமும். அன்றியும் பரியாய மாய்க்கடாகிகளுக்கு மரித்தியமுநித்தியமுமாகச சொல்லவேண மும், அதனாநித்தியாநித்தியங் கூடாதென்பதுகருத்து. அன்றியு ம்பின்னாபின்ன மெங்குனமென்னிற் புருஷாமிருகமு நாரகிங் சமுங் கட்சரபமுந் தணமாவெனவுஞ் சொன்னாய். அவையொரு வாயவத்தி லொருவாயவமில்லை. அதனா லேகாந்தமொழிய டிநேகாந்தஞ் சம்பவியாது. ஒன்றுக்கொருருணஞ்சொல்லி னியு மேகாந்தவாகியாம். அநேகாந்தவாதஞ்சொல்லில் தன்மாத்திகா டந்தானே கமனங்கட்குந்திதிக்கு மேதுவென்னவேண்டும். அ ன்றியும் “கல்வியானல்லன் காமத்தாற்றியன்” என்றல் அவன னானா. அதுவருத்தம் வியாவிருத்தம் சபாவம்சொல்லவேண்டு

ம். நீயநேகாந்தஞ்சொல்லப்புகுந் தேகாந்தமாயொன்றுக கொ
ருகுணம் சொன்னாயன்றார் ஞானப்பிரகாசா. மற்றொருவா
உணராதது சொல்லவல்லதில்லையே. எ-து. எல்லாப்பொருளையும்
நீயது நூலசொல்லாததக்க வறிவுஇகலாததனாக கில்லையாம். எ
ன்றா.

நிறைநதுகாயமோடுசீவனின்றதாகிலியவுடல்
குறைநதபோது தானுமித்தொடொக்கவேகுறைந்திடு
மிறநதுபோகுமிககடமிறநதபோதுநீருடத
துறைநதுடைநதிடககுடமுலநதவாறதொககுமே. (சு)

(இ-ள.) நிறைநதுகாயமோடு சீவனின்றதாகிலியவுடல் கு
றைநதபோது தானுமித்தொடொக்கவேகுறைந்திடும். எ-து இ
ந்தச்சரீரத்தோடு ஆன்மாவானதுநிறைநது நிறகுமென்றுகூறி
னாய், அவ்வனநிறைந்துநின்றதாகி லான்மானிறகாயங்குறைநத
போ தான்மாவுறுகுறைநதறிவுகுறையவேண்டும். அஃதன்றியு
ம்,—இறநதுபோகுமிககடம். எ-து. இந்தச்சரீரமானதுகெட்டு
ப்போம்,—இறநதபோது. எ-து. இந்தச்சரீரங்கெட்டபோது,—
நீர்குடத்துறைந்துடைநதிடககுடமுலநதவாறதொககுமே. எ-து.
குடத்தின்கணிறைந்துநின்றநீர் குடமுடைய வந்நீருங்கெட்டா
றபோல வான்மாவுறுகடககெடவேண்டுமாயைவா லான்மா
சரீரமுழுது நிறைநதுநிற்குமென்றுசொல்லவாயல்லை. எ-து.

இச்செய்யுளானமா சரீரமுழுதுநிறைநதுநிற்குமென்பதினை
மறுத்துக்கூறிற்று (எ)

கரும்பினிரதமபோற் சரீரம்வியாததியென்றாய், கரும்பி
னிரதமுங் கரும்புள்ளமட்டுமுண்டானாற்போல வான்மாவுஞ்ச
ரீரத்துள்ளொழிய பாஹியஞானமில்லா நிருத்தல்வேண்டும்“ஜீ

வசங்கோச விகாசதன்மப்பிரதிபவதி” ஜீவன்சங்கோசவிகாசத் தன்மத்தையுடையவனாய் விளங்குப்போலிருக்கும் என்றுநீசொல்லுதலால் பரிணாமமசேதநத்திற்கேயுள்ளது, சேதநததுககில்லை. என்னை, “பரிணாமோசிதம்பொரோத்தா சிததுருபநயுச்சயதே” பரிணாமயோககியமுணடென்கிறது சித்துக்குக் கூடா தென்று சிவாகமஞ்சொல்லுதலாலே சேதநத்துக்குப் பரிணாமில்லையாகும். அன்றியுமாதித்தனை மேகமறைததாற்போல வான்மஞானத்தை ஞானாவரணமறைத்ததென்னில், ஆதித்தனைமறைத்தமேசத்தாற் கீழுள்ளவாகளுககுத் தெரியாது தன்னளவற்றிரகாசமுடைய ததுபோல ஞானந்தன்னளவற்றிரகாசமுண்டாகவேண்டும். ஆதலாலுனக கான்மசொருபந்தெரியாதென்க “பிறையினுயிருடலி னோந்தபலமைந்து, மறியுமொருகாலததென்னாய்.” என்பதுமறிகளன்றா ஞானப்பிரகாசா.

கண்டநூறநுந்தன்மாத்திகாயமோடதன்மமு முண்மீதுகீழுலாவியுற்றுநின்றிடப்பொருள் கொண்டதென்னிலத்தமீவ்விரண்டுதன்மைகூட்டா வண்டுபுட்கள்போலெனில்வழங்கிடாகணத்திலே. (அ)

(இ-ள்.) கண்டநூறநுந்தன்மாத்தி காயமோடதன்மமு முண்மீதுகீழுலாவியுற்றுநின்றிடப்பொருள் கொண்டதென்னில எ-து. ஆன்மாவானது தான்செய்தபுண்ணியத்தாலே தன்மாத்திகாயத்தையெடுத்ததுகொண்டு மேலாகப்பொருந்தின்மையைப்பிசித ததிலேபரந்திடுமென்றும், தான்செய்தபாவத்தாலே தன்மாத்திகாயத்தைபெடுத்ததுகொண்டு கீழாகப்பொருந்தித் தன்மையைப்பிசித ததிலேபரந்திடுமென்று மிப்படியிரணுகாயத்தையொருகாலத்திலே மாறிமாறிக்கைக்கொண்ட தென்றருகபா

மனருளியதூல்சொல்லிற்றென்னில்,— அத்தமிழ்விரண்டுதன்
மைகூ.ம.டா.எ-து. ஆன்மாவொருகாலத்திலேநின் நிரண்டுருவெ
டுததுகொள்ளமாட்டாது,—வ்ணடுபுட்கள்போலெனில். எ-து
மயிராகுட்டிப்பழுவுண்டாளுற்போலவு மற்றுள்ளபழுவேட்டு
வாளியாளுற்போலவும வேறுபடக்காயமெடுததுக்கொள்ளுமெ
ன்றுநீ கூறின்,—வழங்கிடாகணததிலே. எ - து. அந்தண்துக்க
ளுங்கணப்பொழுதிருபேதி,தனவிலில்லையாம். ஆகையாலான்மா
லெற்றுருவத்தை விரையவெடுத்துக்கொள்ளமாட்டாது. எ-து.

இச்செய்யு ளான்மா தானின்றதூலகாயத்தைவிட்டுப்போ
ய்ச ரூசுகுமகாயத்துடனேநின்று நன்மைமீமையையருபவிசு
மதொழிந்து நின்றதூலகாயத்திலேபேசப்பட்டு வேறறருவெ
டாசென்றுமறுத்துக்கூறிற்று. அதன்மமஅதன்மாத்திகாயத்தை.
பொருள், அதன்ம, இரணமும் ஆன்மா பட்சுள்ளன்றது விகாரம்.

தன்மாதிகாய மதன்மாதிகொய்மென் றுள்ளவை மேலாய்வுசீழாய் முலாவுவதுநின்பதுமாகப் பொருள்களைப்பண்ணுமென்னில் அப்பொருள்கிறதும் அலவதுபோகும். அஃதொழிய விரண்டிதன்மைப்படாது. மலை கோட்டமில்லை, வாயுவுக்குநிலையிலையாதலாற் கூடாது. அப்படியன்று. வண்டிகளும்புட்சளும் போலப் பறகளைக்குச்சிறகு நிறைகளுக்குக்காலும்போல வென்னில் இரண்டுசெய்கையு மொருகாலத்தேவழங்கா. எம். தன்மாத்கிபறகையு மோடவும், அதன்மாத்கிநிற்கவு முறங்கய்மென்னில், எப்பொருளும் கெகாலமும் வீரோதியாய் ஒருகுணப்படமாட்டாது. தாவரத்துக்குத் தன்மாத்கியாகுகூடாது; சங்கமத்துக்கிரண்டிங்குடுமென்னிற் சாவத்துக்குமொக்குமென்பது கூடாதுஎன்க. சங்கமங்கட்கொருகாலததுங் கூடாததனால் நிதியத்துவமில்லையென்க. என்றா ஞானப்பிரகாசர்.

நீடுபாவபுண்ணியங்களானிரயவானகங்
கூடுவோர்களின் றுநின் றுகூட்டுவோர்களின்மையி
லோடுமாகணைத்திறத்திலுற்றவாறுநாதத்தியேல்
வீடுமாகணைக்குநாடுமவில்லிபோலவேண்டிமே. (சு)

(இ-ள்.) நீடுபாவபுண்ணியங்களானிரயவானகங் கூடுவோ
ர்களின் றுநின் று கூட்டுவோர்களின்மையின, எ-து. ஆன்மா க
களசெய்தபுண்ணியபாவங்களையறிந்துநின் றவற்றிலேசெலுத்த
விப்போ னொருகாததாவிலையென்றுநீசொல்லின் மிககபா
ங்களால் நரகங்களை யு மிககபுண்ணியங்களாற்சுவாக்கங்களையும்
பொருந்தின் றதபவிப்பாரில்லையாம்,—ஒடுமாகணைத்திறத்திலு
ற்றவாறுநாதத்தியேல். எ-து. விநாநதசெலவையுடைய பெரிய
வம்பிலககிலேபட்டாற்போலசெய்யப்பட்டபுண்ணியபாவங்
கள் செய்தவனிடத்தே விநாயத்தானேசென்று பற்றுமென்றுநீ
சொல்லுகின்றாயின்,—வீடுமாகணைக்குநாடும் வில்லிபோல
வேண்டிமே. எ-து. அப்படிவிடப்பட்ட பெரியகணைக்கு மிலக்
கைகாடியெய்வாநொருவில்லிபோலவேண்டிமாதலா லான்மா
கள்செய்தகன்மங்களை யதபவிகளும்படிக்கூட்டுவா னொருகாத
தாவேண்டும். எ-து. கூட்டுவோருமின்றென உம்மைதொக்க
து. வீடுமாகணை விகாரம்.

இசெய்யுள் நரகசுவர்க்கம் கர்த்தாவில்லையென்பதினைறு
த்துக்கூறிற்று. (சு)

அளவிடற்கரிதாகிய புண்ணியபாவங்கட்கீடாக நரகசொக
கபலன்களைக் காத்தாவின்றி யான்மாகளடைவொன்றில கன்
மம்ஜடமாதலா லறிந்துகூடமாட்டா, ஆன்மாக்களின்னகன்ம
ஞசெய்தோம் நமக்கின்னது புசிப்பென்றறியமாட்டா,எ-ம். தா

ன்செய்தபயிரைத் தானறுத்துண்ணுமாபோல தான்செய்தகன
மருந்தானே யதுபலிப்பனென்னில், ஐன்மாந்திரகன்மந் தான
றியான், நமக்கிப்போது தீமைவருமெனறநிந்துவிட்டு நீங்கவும்
றியான், ஆதலாலவையறிந்து கன்மமுள்ளன வதுபலிப்பித்து
முதறிப் பிராரத்தராகருவா னொருகாததாவுண்டெனக கொள்க.
“சகடமேதருமாதரும பலஞ்செய்கடனீண்ட பற்றிலலைக்கா
ண்” என்பதும்றிக என்றாளுனப்பிரகாசா.

ஏனதொன்றுபுறகலத்தினெயதுமென்னினாசமே
காணலாகுமககடங்கழிந்ததனமையிலல்லை
பூணவேணுமேலு றுமபொருததமினமையொன றினின்
மாணவேயனுப்பொருணிகண்டவாதிவைத்ததே. (க0)

(இ-ள்) ஏனதொன்றுபுறகலத்தினெயதுமென்னின். எ-து
நீகூறியபுறகலப்பொருளாகிய கலனுமிரும்புமரமு மோரறிவை
யுடைத்தென்றுநீகூறின, — நாசமேகாணலாகுமககடங்கழிந்தத
ன்மையில்லவை எ-து ஓரறிவைபுடையவெல்லாந்தானே கெடு
தல்காணலாகும். அக்கல்லிரும்புடானே வடிவுகெடுமுறைமை
காண்டல்லலை அஃதன்றியும், — பூணவேணுமேலு றும்பொருத்
தமின்மை. எ-து. பொருந்தவோர; புண்டாயிற் கல்லிரும்பு மே
ல்நகசொராகம்பொருந்தவேண்டும் அதுபொருந்தாமையுங்கா
ணலாகும், — ஒன்றினின்மாணவேயனுப்பொருணிகண்டவாதி
வைத்ததே. எ-து. ஒன்றினுமோரறிவுடைத்தென்றுசொல்லப்ப
டாத கல்லிரும்புக ளனுப்பொருளாகமாட்சிமைப்படவைத்து நி
கண்டவாதிநீசொன்னாய் இதனைவேறுசொல்வாரில்லை. எ-று. கா
ணலாகுமென்பதனை யிரண்டிடத்தினுங்கூட்டுக. பொருத்தமும்
என்னுமும்மை தொக்கிநின்றது. மாணவே, எ-து. இகழ்ச்சிக்
குறிப்பு.

இச்செய்யுள் கல்லீரும்புகளணுப்பொருளென்பதனை மறுத்துக்கூறிற்று. ஏனென்று பற்றினால்வலியுள்ளது. (௧0)

ஏனென்று. எ-து. வலியுடைத்தாகிய நிலவணுவொன்றினாலும் நீரணுவொன்றினாலும் தீயணுவொன்றினாலும் வாயுணுவொன்றினாலும்,—புற்கலதகினெய்தும் எ-து. முறையே நிலமுதலியபுற்கலமுங் கடலமுதலியபுற்கலமுந் தீபமுதலியபுற்கலமும் சண்டமாருதமுதலிய புற்கலமுமாய்த் தாமேதோன்றும்,—என்னில். எ-து என்றுசொல்லுவையாகில்,—அக்கடங்கழிந்ததன்மையில் நாசமேநாணலாகும்.எ-து. அந்தநிலப்புற்கலத்தின்பேதமாகிய குடமுடைந்தமுறைமையா லதன்காரணமாகிய நிலவணுவுக்கு மதித்தியத்தைக் காணலாகும், ஆதலால் அந்நித்தியமென்பதுகூடாது அன்றிநிலமுதலியநாலணுவுகூடி ஒருரூபமாமென்னில்,—ஏனோநாலவை யொன்றினிற் பூணவுறும்பொருத்தமின்மை எ-து. வலியுடைய நிலவணுவமுதல் நான்காகிய வந்தவணுக்க ளொன்றுக்கொன்று பகையாதலால் ஒருரூபத்திற் பொருதுதற்கேற்கும் பொருத்தமில்லை, ஆதலாலவ்வாறுகூடமாட்டாது. அதுவுமன்றி,—அணுப்பொருள்மாண நியாயவாதிவைத்ததே. எ-து. அணுத தானேபரிணமிக்குமென்றது உன்கொள்கையன்று மாட்சிமைப்பட்ட நியாயவாதியான அமணரில் ஆசீவகன்கொண்ட கொள்கையாம். எ-து. எனவே உனக்கதைத்தேர்ந்தறியு மறிவில்லை என்பதாயிற்று. புற்கலமுதல் மன்புழி. அத்தும் இன்னும் அவ்வுழிக்கண்வந்தன. என்று ஒருநாயாசிரியர். இதனில் பூணவேணுமேலும். எ-னோ. பூணவேனோநாலும். எ-ம். கிண்டவாதிவைத்ததே எ-னோ நியாயவாதிவைத்ததே. எ-ம். கூறியதுஉம் விசேஷப் பொருளுரைத்திருப்பதுஉம் காண்க, ஞானப்பிரகாசர் இந்தப்புற்கலம் குக்கு

மம், ஐக்குமருக்குமம், ஐக்குமதூலம், தூலம், தூலருக்குமம், தூல
தூலமென வாறுவகைப்பட்டிருக்குமென்றாய். அவைதாம் கன்
மாவரணத்தியுமாதியாகிநிற்கின்றகந்தமும், ஞானாவரணத்தி கன்ம
கந்தமும், ஆவாராவரணத்திஸ்தோ கன்மகந்தமும், ஸ்வரணத்திந்
ரிய சரசமனசாயகந்தமும், தமஸ்சாயாதபவாயுப் பிரத்தியதிந்
தமும், அவஸ்தவிஷயரைவகரணபூதலாதிகந்தமும் என்றாய் அவை
யெல்லாகூட்டி யுருபாரூபமென்றமல் ‘பஞ்சாஸ்திமயம்’ எ
ன்றளவிட்டுச் சொல்லியதென்ன. அன்றிசைவரைப்போலச்
சேதனசேதனமென்று பேசுகைக்கதமன்றோ அறியாதவனே
யென்க. “எண்ணுக்களென்றாயவயவத்தாலீறுமுறுங், காணவந்
றினித்தமில்லேச்சாண்” “ஒன்றாதேயொன்றோடொன் றெவ்வா
மையானானு, மொன்றியுருவாமெய்வனோது. எ-ம். அறிக. எ
ன்றா.

ஆறுகாரியங்கண்மாறவே தவங்களாமெனின்
மாறிலாணிகஞ்செயாதிருக்கவந்திடாதனம்
ஈறிலாதவழிதென்னினெங்குமுள்ள தூழதே
பேறுகாரியம்விடப்பிறப்பதில்லைபேசிலே.

(கக)

(இ-ள்.) ஆறுகாரியங்கண்மாறவே தவங்களாமெனின். எ-து.
அறுவகையுறாப்புக்களுக்கேவதவாமென்றுகூறின்,—மாறி
வாணிகஞ்செயாதிருக்கவந்திடாதனம். எ-து. பொருள்களைப்பரி
வர்த்தனைசெய்து வாணிகஞ்செய்யாதிருப்பப்பொருள்வந்தடை
யாதுஅதுபோல உறாப்புமாறி யொருதவஞ்செய்யாதிருந்தாற் ற
வம்வந்துகூடாது,— ஈறிலாதவழிதென்னி னெங்குமுள்ளதூழ
தே. எ-து. கேடில்லாதமுன்னேவினைப்பயனாலே தவமுண்டா
மென்றுசொல்லின் உறாப்பைக்கைவிடுதன்முதலாயினவு முன்
னைவினைப்பயனாதலால்,— பேறுகாரியம்விடப்பிறப்பதில்லை

பேசிலே. எ-து. தவமாகியபேறு தவஞ்செய்தலாகியகாரியத் தைவிட்டாலுண்டாகாது சொல்லுங்காலத்து. எ-து.

இச்செய்யுள் கந்த ரச ரூப பரிசு சத்த பரிணாமமாகிய வாறுவாப்புககளையும்விடுதலேதவமென்பதனைமறுத்துத் தவவொழுகங்களினின்று தவஞ்செய்தாலல்லது ஆறுகாரியத்தைவிடுதலினாலேயே தவஞ்சித்தியாதென்பதுகூறிற்று. ஆறுகாரியமாவது உழவு தொழில வணாவு வாணிகம் சினைக் கூடும் என்பாருமுளா. (கக)

ஊழின்வலிதொட்டே யறுவகைத்தொழிலும் வருமெனக் கொள்க. மனோவாகுக்காயத்தாற் செய்யப்பட்ட வெல்லாமுழ்தொட்டுவரும் இவைமூன்றையுமொழிந்தவர் நிலமடைததவாகல்லது பிறப்புறாதென்க. “அறுதொழிலுமில்லே யசரங்களுக்கு முறுதிபெறுமுதகியுளதோ.” என்பதமறிகளன்றார் ஞானப் பிரகாசா. ஆறுகாரியம். எ-து. உழவுமுதலிய ஆறுதொழிலென்பதிவாகருதது. மற்றொருவரும் ஒருபொருளைக்கொடுத்தொரு பொருளைவாணிகத்தைச் செய்யாதிருந்தாற் பொருள்வாராது அதுபோல் தவவொழுகங்களைச் செய்யாதிருக்கத் தவம்சித்திக்கமாட்டாது. பொருள்வந்துசோதலுமுழென்னில் பொருள்களையாஜிக்குமிடத்தும தவஞ்செய்யுமிடத்து மற்றிடத்துங்காரணமாயுள்ள தூதாதலால், உழவுமுதலிய தொழில்களைவிடுதலாற் பந்தகிவாததயில்லை. என்றா.

உடல்வருந்தல்மாதவங்களுறுதியென்றுணாததிடிற் படவருந்துரோயினோர்கள் படர்வர்பொன்னெயிலெனாய் திடவருந்தவின் பமிச்சைசெய்தல்செய்தல்செய்தியேற் கெடவரிந்திடாயுனாகேடிவின்பமுன்னியே. (கஉ)

(இ-ள்.) உடல்வருந்தல்மாதவங்களுறுதியென்றுரைத்திடில். எ-து. சரீரம்வருந்துதலேபெரியதவத்திற்குறுதியென்று நீ சொல்லின்,—படவருந்துநோயினோகள் படாவாபொன்னெயிலெனாய். எ-து. துக்கமாகவுடல்வருந்தச சரீரவிற்பத்துக்கு மாறுபாடுசெய்தலைசெய்வதுவே கேடிலலாதமோகூத்தின் செய்தியென்றமையான் நோயினான் மனோதுக்கிகளாய்மெலிவோரா பொன்னெயில்வட்டஞ்சோகுவவென்று நீசொல்லாய்,—திடவருந்தவிற்பமிசைசெய்தல செய்தல் செய்தியேல். எ-து முத்தியிற்பத்தையாசெய்தல் சரீரம்வருந்தசெய்தறன்மையென்னின்,—கெடவரிந்திடாயுனாசி கேடிலிற்பமுன்னியே. எ-து. அந்தமுத்தியிற்பததைகருதியுன்முககையறுததிலையாக. எ-து. திடம் திடவெனநின்றது வருந்த. எ-து. உடல்வருந்தவென்பதாயிற்று.

இச்செய்யுள் சரீரம்வருந்துதல் மோகூதமென்பதனைமறுத்துக்கூறிற்று. செய்தி தன்மை. (கஉ)

உடல்வருந்தல், எ-து. தலையைப்பறித்தும வெயிலினின்றும் அகியினாலே காயப்பட்டசிலையிற்கிடத்தும் இவைமுதலானவற்றால் சரீரம்வருந்தல், எ-ம். சரீரம்வருந்தமே பலமாகாது பத்தியுனாநும மாயசையறுதியுமே மேலானநன்மையைத்தரும். பத்தியுனா சாவாதுக்கிரகனாய்ச சேதனசேதன பொரிதனனசுவனாடைய சீபாதம்பற்றேயாக வேணமும் சீவன்கள்போலக கன்ம பலத்தாற் நேவபலமுதலானவைபெற்ற பிரானிகள் மேற்பிறபததியாகாது. ஞானமவனாளுளிச்செய்த சைவாகமப்படியேயாகவேணமும். ஆதலாலுடல்வருந்தமும் அவனைநோக்கினற பலமாவதெனக்கொள்க என்றா ஞானப்பிரகாசா. மற்றொருவாகெடவரிந்திடாய். எ-னை. கெடவருந்திடாயுனாவி என்று பாட

மோதி உன்னுயிர கெடும்படிக்கு வருத்தத்தைச் செய்துகொள்வாய். என்றுராயுராததனா. கெடவருந்திடாயுனாசில. எனரும்பாடம்.

பூர்வகன்மமற்றிடப்புசித்தபின்புபொன்னெயி
னோவதென்னிலக்கன்மததுநிச்சயமிலாமையிற்
றீர்வதினமைதீரின்வாயில்சேர்வதினமைதெண்கட
னீர்வறந்தபின்புபூணீமீனருந்தரின்றதே. (கரு)

(இ-ள்.) பூர்வகன்மமற்றிடப்புசித்தபின்பு பொன்னெயி
னோர்வதென்னின். எ-து. முன்ஜநங்கனிலுள்ளகருமத்தொலைய
வந்தஜநத்திலேபுசித்தாற பொன்னெயிலவட்டத்தைச்சென்று
பொருந்துமென்றுநீசொல்லின்,— அக்கன்மத்தநிச்சயமிலாமையிற்
றீர்வதினமை எ-து. அக்கன்மத்தநிச்சயமில்லாமையால் நிய
மிக்கவறிவதிலையாய்ப புசித்துத்தொலையாதுமாம்,—தீரின்வா
யில்சேர்வதினமை. எ-து. கன்மம்புசித்துத்தொலைவுபெற்றாலி
ந்திரியங்களுடன் சததாதிக்கடுவதினமையாம். அவைகூடாதொ
ழியவே மோகூதுபாயமான தவஞ்செய்தலுமில்லையாம். ஆத
லாற் கன்மத்தைத்தொலையப்புசித்ததுப பொன்னெயிலவட்டத்
தையடைவோமென்று நீகருதியிருந்தல,— தெண்கடனீர்வறந்
தபின்பு பூணீமீனருந்தரின்றதே. எ-து. பூணீ தெளிந்தசமுத்தி
ரத்ததுநீர்வற்றினவாறே மீன்றின்னககடவோமெனறுகருதியது
வறறுமளவும் பாத்திருந்ததன்மைக்கொகரும். எ-று. ஏகாரம்
தேறறம், தெண்கடலென்றாற கன்மமளவில்லையென்பது கரு
தது.

இச்செய்யுள் கன்மத்தொலையப்புசித்துவிட்டால் மோகூத
மடையலாமென்பதினை மறுத்துக்கூறிற்று. (கரு)

நீகண்டவாதிக்கூறுமுதலி இகலமோக்ஷமென்றுஞ் சகல மோக்ஷமென்றும் இருவகைப்படும். அவற்றுள் இகலமோக்ஷம் பரதமாதலால ஈன்நிராகரித்ததுசகலமோக்ஷத்தை யெனக் கொள்க. இவற்றினியல்புகளெல்லாம் விரிவுநாயிற் காண்க. எனருரோருநாயாசிரியா.

கூறுகூவன்மன்னுமககுடவகுறித்தநீளகனா
யேறலுற்றதனமைநீயொருத்தரினறியேறுதல
வேறொருத்தனககுடத்தைமீதுநின்றெடுக்கவே
யேறலுற்றதனமையிறசிவன்றிறத்தநின்றே. . (கசு)

(இ-ள) கூறுகூவன்மன்னுமககுடவகுறித்தநீளகனாயே
றலுற்றதனமை நீயொருத்தரின்றியேறுதல. எ-து. சொல்லப்பட
ட்டகிணற்றினுட்கிடககுட குடங் கனாயைநோக்கித் தானே
யேற்றாற்போலும் ஒருகாததாவீனறிப பொன்னெயில்வட்டத்
தைநீசோகுலமென்னுநதன்மை, — வேறொருத்தனககுடத்தை
மீதுநின்றெடுக்கவே யேறலுற்றதனமையிறசிவன்றிறத்தநின்றி
டே. எ-து. ஒருத்த னந்தககிணற்றிறகிடநதகுடத்தைமேலேரி
ன்றெடுக்க வககுடங்கனாயேறியதன்மையொக்கக் காத்தாநின்
று கன்மத்தைதொலைவித்து மேலாகியவீடுபெற்றைக்கொடுக்க
வேண்டும். அப்படிக்கொடுப்பான் சிவனையாகையா லந்தச்சிவ
னையெதெய்வமாகக்கொண்டு அவனுருளியவேதாகமங்களின் றி
றமாகிய சரியைகிரியாயோகஞானங்களிலேநீயுநிறபாயாக.எ-து.

இச்செய்யுள் காத்தாகட்டாமன் மோக்ஷங்கூடாதென
பதுகூறிற்று.

அருகென்னனுஞ்செய்யுண்முத லிச்செய்யுட்காறும் பதினா
ன்குதிருவிருத்தமும் நீகண்டவாதிமத்ததைமறுத்துக்கூறிற்று.()

இதனால் அகத்திருவாதம் நிஷ்பலமென்பது கருத்துளன் ஞா ஞானப்பிரகாசா. மற்றொருவா காலமாகாசமிரணடிநரு ம வன்கூறுமில்க்கண முடன்பாடாதலானும் பசவுககுப்பெத்ததி னை யிலக்கணஞ் சிறிதொத்தலானும் அந்தமுன்றினையு மறு த்திலா என்றா.

நிகண்டவாதிமதமுதலை முறற்றறு.

பாயிரமுட்படசெய்யுள்—ககூங்.

ஆசீவகன்மதம்.

என்னுயிரதற்குப்போல வெவர்க்குமொத்திருப்ப னென்று, தன்னுயிர்வருந்ததானுந்தலையினைப்பறித்து ப்பாராமேன், மன்னுயிரொவற்றினுக்கும்வருந்தவேயறங்க ளசொல்லு, மன்னதோர்வாய்மையாசீவக னமணர்களி ற்கூறும். (க)

(இ-ள்.) என்னுயிரதற்குப்போல வெவர்க்குமொத்திருப்ப னென்று. எ-து. எனதான்மாவககு யான்கிருபைசெய்யுந்தன் மைபோல வெல்லாவான்மாககளுக்கும் யான்கிருபையொத்தி ருப்பனென்றுசொல்லின்,— தன்னுயிர்வருந்தத்தானுந் தலையி னைப்பறித்து. எ-து. தன்னுடையவான்மாவருத்தப்படத்தனற லையினாப்பறித்து,—பார்மேன்மன்னுயிரொவற்றினுக்கும் வருந தவேயறங்கள்ளு மன்னதோர்வாய்மையாசீவக னமணா களிறகூறும். எ-து. உலகின்கணிலெபற்ற வான்மாக்களெல்லா வற்றினுக்கும் வருத்தமுறுவதுவேயறங்களாகச் சொல்லுமென னுந்தன்மையாகியசொல்லை யமணரிருவகையரி லாசீவகன்சொ

ல்லும் எ-று. ஞா அசை. தலையினப்பறித்தென்றது ஆகுபெய
ர், கிணையுமுதலுமயங்கும்

மேலாசைவசன்மநங்குறுவாநுனிச்செய்யுளாசைவகனதிய
ல்புகுற்றிற்று (க)

திகாடமொப்பினு மகேகாநதவாதிகளாகிய நிககிருநந
ல்லாத வாசைவகனென்க. எனனா ஞானப்பிரசாசா.

வரம்பிலாவறிவனாதிவைத்தநூற்பொருள்கடாமு
நிரம்பவேயனுக்ககளைந்துநிலமபுனற் காலசீவன
பரந்திவைநிற்பானமைபாரதுகடினஞ்சீதம்
கரும்புனலகடுநீவாயுச்சலித்ததிமுயிர்போதத்தாம். ()

(இ-ள்.) வரம்பிலாவறிவனாதி வைத்தநூற்பொருள்கடாமு
நிரம்பவேயனுக்ககளைந்து எ-து. அந்நூலானனாகிய வருகபாம
னாதிவிலையுண்டாகக்கப்பட்டநூலின் பொருடானும் பூரணமா
க வான்மாககளைந்துகூறும் அவையாவன,—நிலமபுனற்
காலசீவன். எ-து. பிருதிவி அப்பு தேயு வாயு ஆன்மா,—பரந்தி
வைநின்றபான்மை பாரதுகடினஞ் சீதநரும்புனலகடுநீ வாயு
ச்சலித்ததி முயிர்போதத்தாம். எ-து அவ்வான்மாககளைந்தும்வி
ரிந்துநின்றமுறைமைகொல்லிற் பிருதிவிகடினமாம், அப்புசைத்
தியமாம், அக்ககியுஷணமாம், வாயுசலநமாம், ஆன்மாபோதத்
தையுடைத்தாம். எ-று. ஈற்றில்நூல்குறுமென வொருசொல்
வருவித்துளாக்க. ஆமென்பதனை ஐந்தினோடுகூட்டுக.

இச்செய்யுளாசைவசன்மதமாகிய வனுக்ககளைந்தின்பொருள்
குணமுகுற்றிற்று. (உ)

வரம்பிலாவறிவனாதி வைத்தநூற்பொருள்கட மு நிரம்பவே
யனுக்ககளைந்து.எ-து. அளவிலாதவறிவினையுடைய மற்றவியென்
கக

ட:னெமக்காப்ப்தன், அவனருளிச்செய்தவொன்பதுகூடா எனபதெ
ம:ருதால், அந்தூல்களிற்சொலலபபட்டவாதிருகருமமாயிவனா
ககன நிலநீதிக்கால் உயிரன்னுமைநது. எ-ம. இப்பொருளை
அமுடனுள்ளது கெடாது இல்லவதுதோன்றுது. முததல மிதநக
ல பொருணிகழ்ச்சியெனச சொலலுவான். இதற்கவனுரை "என்
றழமறகலிதா நெயின்றயினி பொன்பதுவாயகதி நூலியாழு
லையன், மன்பொருளுன்பொருணாயிலப்பா யவையின்பக
ழ்ச்சியங் காட்படெனச்சொல" "உமையானிறைவன் னுண
றுங்க மிலனாய்த, சிரையானகையான் நெரிவிலுறவம், வனா
யாம்வகை வாளிமெவிலலினயன், புரையாவறிவிற புகழ்புரண
னை" என்பதற்கு என்னுஞானபரிபாசா

பாபுனல்பரகருங்கீழ்மேற்படாநகிடுதேயுவாயுச
சோவதுவிலங்கினுள்ளமவறறொடுஞ்சேரும்வேறு
சாவதுபெற்றபோதுசாநதவப்பொருளினறன்மை
நோவதுமாகிறகுமிதுபொருணிகழ்த்துமாறே. (உ)

(இ-ள்.) பாபுனல்பரகருங்கீழ் எ-து பிருதிவியம்புங்
மேலிசைவாழ்ந்ததாய்ந்திரும, —மேற்படாநகிடுதேயு வாயு
எ-து தேயுவும வாயுவு மேலேவிரிவையுடைத்தாய்ந்தும், —
சோவதுவிலங்கினுள்ளமவறறொடுஞ்சேரும் எ-து ஆன்மாவா
னதுகாயத்தோடுஞ்சேருஞ் சோவையைக்ககிஞற் பிருதிவியப
புத தேயு வாயுவுமாயி நாலான்மாக்களோடுங் கூடிநிற்கும், —
வேறுசாவதுபெற்றபோதுசாநதவப்பொருளின்றன்மை நோ
வதுமாகிறதும். எ-து. இவற்றை வேறுபடக் காயத்தைச்செறி
யாப்பெற்றவிடத்துக் காயத்தைவிடமாகக்கொண்டு அதனதுத
ன்மைதானாகப்பொருந்திறதும், —இது பொருணிகழ்த்துமாறே.
எ-து. இதுபஞ்சான்மாக்கள்செய்தியைச்சொலலும்வழி. எ-து
இச்செய்யுப்புஞ்சான்மாக்களு நிற்கும்வழிகூறிற்று. (ங)

பாபுனல்பரசுருங்கீழேமேற படாநதிலித்தேயுவாய்சு சோவ
துவிலங்கியுள்ள மவறறெடுசேரும் எ-ரு. பாபரக்கும்புனல்
சீழ்படாந்திரம் தேயுமேல் வாயுவிடங்கிசசேர்வது உள்ளமவற்
றெடுசேரும் என அனுவதிதது, பூயிவிரியும் நீர்கீழ்நோக்கிசசெ
ல்லும் தீமேலேககிசசெல்லும் வாயுருகரிட்டோடும் உயிரான
திவற்றெடுசேரும் என உரையுரைத்தனா ஞானப்பிரகாசரும்
மற்றோரரசிரியரும். படாநதிரிமன்னுஞ்சொல் சிங்கனோக்காய்
புனல்கீழ்படாநதிரிம் தேயுமேலபடாநதிரிம் எனகின்றது. இ
வைபொருளை பிரதிபாதிக்கும் நவநிறுட்சொல்லப்பட்ட நிலவ
னுமுதலேநது மூர்த்தநிரவியங்களாம். அவற் றுளறிதது மறிவித
துமுதலாயின வயிரின்பாலாம். நிலமுதலநான்கின் பாலாயி
னவை “மொன்றின யொருவி” என்றபாட்டில் வருவதற்கி

உணர்தராவனுக்கணனருயொன்றுகெட்டொன்றதாகா
புணாதராவொன்றிறபுகுகொன ருகிலும்பொருந்திவாயு
மனைதராபுதியவந்திங்கழிதராபழையவான
வினைதராவொன்றொன ருகிமாறுதலொன்றுமின்றே. ()

(இ-ள்.) உணாதராவனுக்கணனரும். எ-து. ஜீவனையொ
ழிந்ததான்கான்மாக்களு மொன்றையொன்றறியுந்தன்மையல்ல
வாம்,—ஒன்றுகெட்டொன்றதாகா. எ-து. அவ்வான்மாகசுண
னரு மோரொன்றுகெட்டோரொன்றுமாகா,—புணாதராவொ
ன்றிற்புக்கொன்று. எ-து. ஓரான்மாவிரிடத்திலேபுக்கோரான்
மாகடிநிலது,—ஆகிலும்பொருந்திவாயும். எ-து. அப்படிக்
கூடாதாயினும் காயமாயிடத்துப்பொருந்தியுநிற்கும்,—அனைந
ராபுதியவந்திங்கு. எ-து. அவ்வானமாகக் களாகியிருக்கட்டமின்
றியிவ்விடத்துப்புதிதாகவந்து கூடுவதுஞ்செய்யாது,—அழிதார

பழையவான், எ - து. பழையவான்மாத்தன்மைகழிதலு முண்டாகாது,—இஃணதராவொன்றென்றாகி. எ - து. அவ்வான்மாக்கள்கூடுமிடத்துச் சேரக்கூடுவதொழிந்து ஒரொன்றாகக்கூடுவதுஞ்செய்யாது,—மாறுதலொன்றுமினறே. எ-து. இவ்வயிற்றிச் செய்தியொருக்காலுமொழிவநிலை. எ-று.

இச்செய்யுளான்மாவொழிந்தாலுவகையணுக்களும்வேறுபட்டுநிற்குமுறைமையு மறிவின்மையு மழிவின்மையும்கூற்றறு

சூரியன்விளங்கும பரங்காலத்திற் செவ்வாயமுதலியகிரகங்களமறைந்தனபோலவு மாகாலத்திற் தோன்றுவனபோலவுங்காணினு, மந்தக்கிரகங்கள் எக்காலத்து மொருதன்மையாயிருந்தாற்போல வணுக்களுநாசமு முற்பததியுமுடையனபோலவு காணிலு மவைநிச்சியமேயாம் என்றா ஞானப்பிரகாசரு மந்றோருரையாகிரியரும.

கொண்டுமுன்விரித்தனீட்டல் குறுக்குதல்குவித்தலுன்ற, லுண்டுதின்றுலத்தன்மீட்ட லுடைத்திடலொன்றுமொண்ணு, விண்டுபின்புறம்பும்போகும்வேறுநின்றள்ளுமேவும், பண்டுமின்றென்றுமெங்கும்பரந்தொருதன்மைப்பாலே. (டு)

(இ-ள்.) கொண்டுமுன்விரித்தனீட்டல் குறுக்குதல்குவித்தலுன்ற லுண்டுதின்றுலத்தன்மீட்ட லுடைத்திட லொன்றுமொண்ணு. எ-து. முன்கூறியவானமாக்களை முன்னேயுண்டாக்கிக்கொண்டு பரப்புதலு மதனைவாத்திப்பித்தலு மதனையெல்லையிலேகுறுக்குதலுஞ் சேறவெடுக்குதலு மவையிற்றிலேயுற்றுநிறறுறு மதனையுண்டு தின்று கெடுத்தலு மீளவுண்டாக்குதலு மவையிறறைப் பிளந்திடுதலுமென்னு மிவையிற்றினொன்றுஞ் செய்

யவொண்ணது,— வின்பின்புறம்பும்போகும். எ-து. விரிந்த வண்டகோளகைக கப்புறத்துமுண்டாம்,— வேறுநின்றுள்ளு மேவும். எ-து. அதற்குவேறுமைப்பட்ட ருசகளுள்ளும்பொரு தும்,— பணியின்றென்றுமெங்கும் பரந்தொருதன்மைப்பா லே. எ-து. முறகாலதது மிக்காலதது மெசகாலதது மெவ்விட தது நிறைந் தொருதன்மைப்பகுதியாயிருக்கும். எ-து. விரித் தல பரப்புதல, அஃதாவது—சுருஷ்டி. நீட்டல் வர்த்திப்பித்தல், அஃதாவது—திதி. குறுகல ஒடுகுதல், அஃதாவது—சங்கரா ம. குவிததல ஒன்றினுட்செறிததல, அஃதாவது—சருவசங்கா ரம். ஊன்றல உற்றுநிறதல, அஃதாவது—முததியினகட்சேற ல். உணமிதின்னுலத்தல் உணமிதினறுகெடுதல, தின்றபகுதியு முணவாகவின உணமிதின்றென்றுகூற்றறு. மீட்டல மீளவிடு தல, அஃது உமிழ்தல. உடைத்திடல் சினனப்படுதல், அஃத ணடங்கைகெடுத்தல்.

இசெய்யு ளியவனுக்கனொருவரா னியமிக்கப்பட்டதல லவென்று கூற்றறு. (டு)

கண்ணினி நகாணவொண்ணுசனித்தந்தக்கன்மத்தாலே நண்ணிடுமுருககளாகிநின்றபினநரரோகாண்பார் விண்ணினிற் றேவாகாண்பரோர ணுமிக்கநான்கா [னே. யெண்ணியபொருளகளெல்லாமிசைவதென்றியம்புமின்

(இ-ள) கண்ணினிநகாணவொண்ணு சனித்தந்தக்கன்ம ததாலே நண்ணிடுமுருககளாகி எ-து. முற்கூறியவனுக்க னைந் தினில் ஆன்மவென்னுமனுப்பொருள் கண்ணிற்காண்டற்கரி தாகி யக்கன்மத்தாலேஐநிக துருககளாகப் பொருந்திநின்றிடு ம்,— நின்றபினநரரோகாண்பார். எ-து. அக்கன்மவுருவொடுநி ன்றபினநரரோகாண்பா கடநின்றபின் யாவகோண்கிற்பா

ந்.—விண்ணினிற் றேவர்காண்பர். எ-து. விண்ணெயி பொன்
னெயில்வட்டத்திற் றேவராசிய வருகபாமனே காணவல்லா
ன்,—ஒரணுமிககநான்காயெண்ணிப் பொருள்களெல்லா மிசை
வதென்றியம்முன்னே. எ-து. ஆனமவனுவொன்றுந் தன்னை
யொழிந்தவனுக்கண்குமா யெண்ணப்பட்ட வருககளெல்லா
வற்றுள்ளு மிப்பாடுசென்றுபொருடும் என்றுகண்டநூலசெட்
ல்லும். எ-று. நான்காயென்பதனை நான்குமாயென யும்மை
வீரிகக.

இச்செய்யுளானுக்கோ கி ஞன்மவனுய்யலபு கூறிற்ற
நரோகாண்பார உருவங்களகொண்டிருளால், நரநாத்காணல
ரிது. விண்ணிற்றேவர்காண்பார நொதகத்திலுள்ள தேவர்காண
பாரோ, அனுவேயமிககநான்காக நிலவனுமுதலாக யெண்ணப்
படாநின்றிற் பொருள்களெல்லாம் பொருத்துவதிப்படிக்கேபொ
ருதுமென்றவாறு. இவைபொருளைத்தி னிலைமையெனக்கொள்
க. நான்காவெண்ணியபொருள நில நீதி வளி. (சு)

“கண்ணினுறகாணப்படாவவைகளாகையென, வண்ணு
மறம்பாவத்தினால்.” “நான்காண்பாராக்கையனைசகாணாரநாள்
குஞ், சுரக்காணப்பென்றேதுணி.” இவைபொருளைநதினிலை
யென்பதுமறிக என்றா ஞானப்பிரகாசம். இயம்பும். எ-து. ஒ
ன்பதுகதொன்னுநூல்சொல்லும் எ-ம். கண்ணினிற்காணவொ
ண்ணு எனவே அருவமென்றாயிற்று. நின்றபின். எ-து பின்ன
ற்றுவினையெச்சம். மிகக. எ-து. ஒழிந்தவென்னும்பொருட்டு
எ-ம். கூறினர் மற்றொருநாயாசிரியர்.

ஒன்றினையொருவிழுநதற்குறறிடா விரண்டுவிட்டு
நின்றிடா திரண்டுவிடாநெறிநிலநான்குநீர்முன்

நின்றிரண்! - மூல்காலொன்றாயிசைந்திடும் பூமியிவ்வா
தென்று நீ தீகாலாகியீண்வெதன்றியம்பும். (எ)

(இ-ள்) ஒன்றினையொருவிழுன்றய குற்றிடா. எ-து ஆ
ம்மாவொழிந்த நிலஞ்நியான வனுககணுக்குத் தம்மிற்கு
பிடுகது புனனுவைவிட்டு மூன்றனுத்தமமிற்குடிநிலலாது, —
புனனிலிட்டிதினாநிலாநிலா. எ-து. இரண்டனுவிட்டு இரண்
டனுக்கூடாது (எனவேகூடுமிடந நிலைவான்றாகுகுடிநிறகு
மென்பதுகருத்து) — கூடுநெறி. எ-து. இவைவான்றாகுத் தம்மிற்கு
மத்தற்குமென்று சொல்லுமுறைமையாவ தெங்ஙனமென்றி
ல. — நிலநான்கு நீரமூன நின், — ணடமூல காலொன்றாயிசை
நெம். எ - து. பிருதுவியில காலபாபந்க நான்கும், அப்புவி
ல் நான்குபாபந்கமூன்றும், அகவியில ரூபந்கமிரணமும், வாயு
வந்கமிரணமொன்றுமாய்குடிக்கா பொருத்தியிருக்கும், — பூமி
யிப்பாடுதென்று நீ தீகாலாகியீண்வெதன்றியம்பும். எ - து.
இருதமுறைமையிலே பிருதுவியால் நதேயுவாயுவென்றுகூறு ம
நுக்களினகுணங்களாகுநிறகுமென்று சொல்லுநூல்கள். எ-து

இச்செய்யுளனுக்கள நான்கினகுணங்களே யுருக்களிற்கு
நிற்குமென்பது கூறிற்று. (எ)

வெண்மைநனபொன்மைசெம்மை நீல்கழிவெண்
மைபசுசை, யுண்மையிவ்வாறினுள்ளாகு கழிவெண்மை
மோககுவிட்டின், வண்மையதாகசேருமதறிவையுருவ
மபதறி, யுண்மையவ்வொட்டுததீட்டுக்கலபபினிலுண
குமெனறா. (அ)

(இ-ள்.) வெண்மை நனபொன்மை செம்மை நீல்கழிவெ
ண்மை பசுசை யுண்மையிவ்வாறினுள்ளும். எ-து. வெண்மையு

நன்றாகியபொன்மையுரு சிவப்பு நீலமு மிககவெண்மையும் ப
சசையுமாகிய வாறுவன்னமுன, இவ்வாறு வனனத்தினுளரு
ம்,— கழிவெண்மையோங்குவீட்டின வனமையதாகச்சேரும்
எ-து. மிககவெண்மையென்று கூறியவனனமே பெரியபொ
ன்னெயில்வட்டத்துக்குச் சிறப்புடைததான வனனமாகச்
சேரும்,—மற்றிவையுருவம்பற்றி, எ-து ஒழிந்த பொன்மை வெ
ண்மை சிவப்பு நீலம் பாசை பென்னுமைத்துவனனமு மற்றை
யனாக னுன்னொன் றடிவுகளைக்கூட்டிற்றக,— உண்மையு
வொட்டுத்திட்டிகலப்பினி லுணருமென்றான். எ-து. அந்தவா
ன்மாவான திவ்யருக்களைப்பற்றித் தல இழிதல கூடுதலிவையிற்
முலறியுமென்றான் எ-து உண்மையென நானமாய்க்காரு
பெயர். அய என்ற நகராச்சுட்டி, அவ்வெண்மையெனக்கூட்டிக் கி
ன் ஐந்தனுருபு, ஏதுப்பொருண்மைகளைவந்தது.

இச்செய்யுள் வனனமாறெனபது உமவற்றான் வீட்டுலகை
ப்பற்றிநிற்கும்வன்ன மின்னென்பது உ முருக்களைப்பற்றிநிற்கு
ம்வன்னமின்னதெனபது உகூற்றது. (அ)

“ஒட்டுத்திட்டிகலப்பினுரு முயிரதானிவற்றை, பட்ட
பொழுதுதலின்பால.” எனமுனமா ஒட்டுத்திட்டிகலப்பாலறி
யுமெனபதுங்காணக என்றா ஞானப்பிரகாசா கழிவெண்மை
யோங்கும் வீட்டின்வணமையதாகச்சேரும்’ எ-து. மிகுத்தவெ
ள்ளைநிறமானது உயார்த மோகத்தின்குணமாகப் பொருநது
ம்,—மற்றிவையுருவம்பற்றி யுண்மையில எ-து மற்றவைந்து
நிறங்களும் வடிவுகளைப்பற்றி யிருத்தலாவது பெத்தமாம். மோ
கூத்தையு முருவப்பொருள்களையமுயிரானது,— ஒட்டுத்திட்டிக
லப்பினி லுணருமென்றான். எ-து. தூலைக்கேட்டலானும் வீ
டயங்களைத்தின்டலானு மிந்திரியங்களைக்கலத்தலானு மற்றியுமெ

ன் தருகன்சொன்னான். எ-து. கழிவெண்மையறிவது மோகூத
மெனவே யொழிந்தவைந்துறிப்பொருளையு மறிவது பெத்தமெ
னக. ஒட்டுத்தீட்டுக்கலப்பினில. எ-கு முனசெளத்திராதிகன
மத்ததில் “போதமுணியாகட்கு” எனதுபுசெய்யுளாற கூறி
யவாறேகொள்க என்றுவகூறினா மற்றேருளாயாகிரியா.

பேறிழவிடையுறின்பம்பிரிவினாதிருக்கைமறறும
வேறெருநாட்டிறசேறலவினைநதிமுழுப்புச்சாதல
கூறியவெட்டுமுன்னேகருவினுட்கொண்டதாருங்
தேறியவூழிறபட்டுசெவ்வதிவவுலகமென்றான். (கூ)

(இ-ள்.) பேறிழவிடையுறின்பம் பிரிவினாதிருக்கைமறறு
ம் வேறெருநாட்டிறசேறல வினைநதிமுழுப்புச்சாதல கூறிய
வெட்டு முன்னேகருவினுட்கொண்டதாருங். எ-து. வறுமை
செவ்வமுதலியகூறினா மறைநிசுருகாற துக்கமுறுதலுஞ் சுக
முறுதலு முடலொகிங்காமையும வேறறாட்டுச்சேறலும் வி
ருத்தாவதைய மரணமுமென்று சொல்லப்பட்டவெட்டு முற்
பிறப்பின்வினையினுள்ளதாய காடப்போளையிலே கைக்கொள்
ளப்பட்டுள்ளதாம், —தேறியவூழிறபட்டு செவ்வதிவவுலகமென
றான். எ-து அதலாற நெரிநதுநெரியப்பட்ட முறபிறப்பிறசெ
யத வினையிலகப்பட்ட இம்முறைமையிலேதடந்து செவ்வதிவ்
வுலகமென்றான் எ-று.

இசெய்யுளா னுழவினைப் பன்னெட்டுவகையாகக் கருவி
லேவந்து பொருதுதிமென்பதாற மவாழவினைப்பயனிலகப்பட்
டுசெ செவ்வதே யுலகமுறைமையென்பதாறங் கூறிற்று. (கூ)

பேறிழவின்பம் பிணிமூப்புச்சாக்காடென் றுறாக்கிககூறா
ந்தவாதிக்கொண்டான் அவனிற்பேதித்தவ னெட்டாகக்கொண்

டான்என்றா ஞானப்பிரகாசா. பேரிழவு. எ-கு. பேறு. எ-து. செல்வமுதலிய பொருள்களைப்பெறுதலும்,—இழவு. எ-து. பெற்றபொருளைப்பிழத்தலும். எ-ம். பிரிவிலாதிருக்கை. எ-து. பிரியாமலொருதேசத்திலிருந்ததலும் எ-ம் தெளிவுப்பொருள்கூடான ரோருரையாகியா. உலகம் ஆகுபெயா. உலகமென்னுஞ் சொலனோகி- செல்வமுன்னமுடிந்தது.

புண்ணியபாவமென்னுமிரண்டினும்பொருந்தவைததேயெண்ணியவிவற்றினோடுமேழெனவென்களோடு
நண்ணியவொருவன்கூறுஞானமில்வாறதெனறு
கண்ணியகருத்தினோக்கதிரினைக்காண்பொன்றான()

(இ-ள்.) புண்ணியபாவமென்னுமிரண்டினும் பொருந்தவைததேயெண்ணியவிவற்றினோடுமேழென. எ-து புண்ணியபாவமென்று பிரிந்தோடு மலவுகின்றதையுட்கூடவைத்திவற்றினோடுமேழெனவென்களோடு நண்ணியவொருவன்கூறு ஞானப்பற்றதென்று கண்ணியகருத்தினோக்கதிரினைக்காண்பொன்றான் எ-து எவ்வாறுமயத்திலோடுபொருந்திக் கர்த்தாவான வொப்பற்றவருகபாமனருளிய ஞானமீத்தல் என்றத்தென் நண்ணுகூடக் கருதுவகருத்தை யுடையவாகளே நரசதியாகிய பொன்னெயில்வட்டத்தைக் காணவாறுவா. எ-து. ஏழெனவொருவன்கூட மென்சு ஊழென்பதனை எழார் வேற்றுமையாகியுரைப்பினுமமையும். எண்ணியஎன்பது நண்ணியெச்சம்.

இச்செய்யுளனுக்ககளைநதினுடன் புண்ணியபாவத்தையுட்கூட்டி ஏழென்பதே தான்முடிவென்று முததிமுடிவென்றுவகூறிற்று.

என்னுயிரொன்னுஞ்செய்யுணமுத லிச்செய்யுட்காறுஞ்செய்யுள்பத்தினும் ஆசுவகன்மதவகூற்றிது. ஞானமியலாறு. எ-து ஞாலமில்வாறதெவறுமபாடம் (கர)

எவகனோடே ஞாலமியலொருவன்கூறும் எ-து யாஹு கலாடவாநியுமாயிய செமமோடுபொருந்திய வதுவாதியொருவன் சொல்லுவான் அன்றியும்.—ஞாலமிவாறதென்று உணணியசருசகிலோர்க்கா கதியினைசொனப்படுவொன். எ-து. பூமி யிறதவேழமுதவாயிரு கு முறைமையெனப்பொணிய வயிவினையுடையோர்கள் மோகத்தையுடையோர்கள் என்று சொன்னான் என்றுரையுரைத்தனா நூறையாகியா அதுவாதி க்குதமணரி லொருவனென் டொத நீகலாடவாநிமதத்தில் முதலாவதுசெய்யுளுகருக கூறியவிரேடகருப்பநிறகாண்க

ஆசுவகன்மத முறையிலு
பாசுவமுட்பாடென புள்ளுவக.

ஆசுவகன்மதமுறையிலு.

வாராநெறிவீடானபின்மண்மேலவனவந்து
தாராமையினூலானதுதானோவுளதின்ருஞ்
சேராமையிலணுவானவையைநதுமொருதேயத்
தோரானொருகாலத்தினிலொன்னுமுணர்வின்ரும. (க)

(இ-ள்.) வாராநெறிவீடு. எ-து. மோகத்தெனறுகூறப்பட்டது மீண்டுகாயமெடுத்தவாராவழியாம்.—ஆண்பின். எ-து அப்படியானவிடத்து வீடுபெற்றவன் பூமிவிடத்துவாரான்.—மண மேலவன்வந்து தாராமையினூலானது தானோவுளதின்ரும்.

எ-து. வீட்டுலெகத்திருந்தவருகபாமன் பூமியிடத்தவந்து நூற நூறுநூற்றையிலையாகையால் நூலானது தானுண்டாம்வழியில்லையாம்,— சேராமையிலனுவானவையைந்தும்மொருதேயத்து எ-து ஒப்பற்றதேசமாகிய பொன்னெயில்வட்டத்தி லேவையெனவுஞ்சேராதாகையால் சரீரியார்தன்மையில்லையாகும்.அதனால்,— நூரொருகாலத்தினில, எ-து, ஒன்றையுமொருகாலத்தில் விசாரிக்கமாட்டாணும்,— ஒன்றாமுணாவின்னும், எ-து. அஃதன்றியும்சீரானவனுக்களிரண்டின்செய்தியை யறியவுமாட்டான். அகையாலனுக்களெல்லாவற்றையுங் கட்டியொன்றாகவுமுண்டமுண்டாவையுமுடையனல்லன். எ-து. பின்என்றதேழாம்பேற நாமமிடப்பொருள், நுகாரந்தெரிநிலை, வுணர்வமின்றும்எனவும்கூறிக்.

ஆவனும் தந்தமறுப்பானெடுத்ததுகொண்டா ரதனுள் சசெய்யுள் பொன்னெயில்வட்டத் தைவகையனுவுஞ் சேராதாகையால் மனச்சரீரியாய் நூலசொலநூற்தன்மையிலெனவந்ததுகூறியது. (க)

ஆவன் முன்பேசாமதசுவரையுமறிவானென்று மெளனமாகொரு மருப்பானென்றது சொன்னாய். அவன்சர்வத்தை யுமறிந்தமை யாறினாற்பெறும் பேசாமையாற் பெறறெனின்ற பேசாதவால் மகா பாவதவிருஷாதிக்கு முழுதுணர்ந்தனவாகும் அன் னுஞ் சகலத்தை யுமறிந்து பேசாதிருப்பனாகில ஆனமாகுகளிடாது நேறமுண்டாயினான், அறிக்கொன்றை ப்றிநாபிழை காமபொருட் டொய்யாவி லீரந்தவாக்கெதரசத்தி தன்னிடத்தினது தவந்தேனெடபோல விரககமும்ற்றுப்பா பிஷ்டனுமாவனென்ற னொரு ஞானபிரகாசா, ஓராநொரு காலத்தினில, எ-து ஒருகூணப்பொழுதினில சாவத்தையுமறியான் என்பதுவமாம்.

இருபான்மையரிவாமண்டலாசெம்போதகொன்றே
வருபான்மையரிவாமண்டலாமண்மேல்வருதாலுந்
தருபான்மையொனினீதலமதில்வாழ்பவாதம்போ
லொருபான்மையினுளராகுவருணராதூசெய்தாய. ()

(இ-ள்.) இருபான்மையரிவா. எ-து. இப்பாருகசுபாமித
ளிரணிபகுதியராயிருப்பா, — மண்டலாசெம்போதகொன்றே
எ-து. மண்டலமென்றுஞ் செம்போதமொன்றுமவயிருவா
ன்,—வருபான்மையரிவாமண்டலா எ-து. இப்படியரும பகுதி
யையுடைய விவாமண்டலா, — மண்மேலவருதாலுந்தருபான்
மையொனினீ. எ-து. மண்டலராகியவிவருலகத்தினகண்ணே
வந் தணுககனைந்தினசெய்தியு மொருமேயுந் துலகத்தின்க
ண்ணடக்குதாற்செய்த பகுதியையுடையொன்று நீசொல்லுகின
ருயாயின்,— தலமதில்வாழ்பவாதம்போ லொருபான்மையினு
ளராகுவா. எ-து. அம்மண்டலா பூமியிலவாழுமான்மாக்களைப்
போ லொருபகுதியிலேயாகுவா. ஆகவேயொருருவிரணிபேத
ப்பட்டதிலொன்றுமானுடதன்மையு மொன்றுதெய்வத்தன்
மையும் பெறுதலில்லையாம். ஆதலால்,—உனராதூசெய்தாய்.
எ-து. விசாரியாமற்சொன்னாய். எ-து. இவா ஒருவகாகூறும்
பன்மை. இவரிருபான்மையொனமாறுக. மண்டலரிவொனவு
மாறுக. மண்டலா பூமியிலுள்ளா. செம்போதகா மிக்கவறிவு
டையா.

இச்செய்ய ளருகபாமரிருவகைப்பட்டி மண்டலத்தின்க
ண்வந்து தூல்சொன்னொன்பதனைமறுத்துக்கூறிற்று. (௨)

வானத்திந்திரததப்போ லிவனன்னவாறுவந்தானென்ற
றியாமற்சொன்னாய். ஆகித்தியகிரண மேகபட்டத்துத தற்கா
லவிசேடத்துப்பாட்டால் வில்லுப்பிறக்கும். அஃதின்வரலா

குதலா லாப்தனுங் காரணஜநியனாக விசைத்தாயன்றோ “இ
ஸைத்தலியன்மனடல ரிரங்கியெனரு, யிசைப்பாமவாககென்மீ
ணமி” “மனடலா தாமாக்கையுறுவாககிகிரு னு லுரைகசின, மன
டலதநாகுகொப்பாமதி.” “ஆகையிலொனனி லறிவுமிலாகா
ணவாகரு, வாகருமிலையென்றேமதி” என்பதும், 13. என்றாளு
னபரிசாகா. மனடலா பூமியிலவருவனெனவே செம்போதக
பொன்னெயிலவட்டத திருப்பாநொன்பதவனகருதது. தலமதில
வாழ்பவா தம்போலொருபான்மையிலுளா எனவே மயக்கவழி
விரோடைய ரொன்பதாயிற்று என்றா மறறேருநாயாகிரியா

உயிரானவையுடறிண்டிலொட்டுக்கலப்பெய்தும்
பயில்வாலுணாவெய்தும்மெனுமொழியானவைபழுதாம்
துயிலாதருமவாபாலகாதொடராரறிவினை
செயிராதருமுனையேதருமதுவோவுனசெயலே. (ங)

(ஆ-ள) உயிரானவையுடறி, உடல லொட்டுக்கலப்பெய்து
ம் பயிலவா லுணாவெய்தும் மெனுமொழியானவைபழுதாம்.
எ-து. ஆனமாக்காரானவையுடலப்பற்றியு முற்றுங் கலத்தஞ்
செய்யுத்தொழிலாலே யறிவைப்பொருநதுமென்று நீசொல்லு
ஞ்சொற் குற்றமுடைத்தாகும் ஆத்தெங்ஙனமென்னில,—துயி
லாதருமவாபாலகா தொடராரறிவினை. எ-து. மிககவுறக்கம்
பொருநதினவரும் பாலவத்ததையடைந்தவரும் பற்றியு முற்
றுங் கலந்து மறிவினாயறியமாட்டா,—நீசெயிராதருமுனையே
தரும். எ-து. (நீதருமுனாசெயிராதரும்) எனமாறுக. நீ சொல்
லுஞ்சொற்றானே குற்றத்தைமிகவுந்தரும்,—அதுவோவுனசெய
லே. எ-து. உன்றொழிழுமத்தனையோ. எ-து.

இச்செய்யு ளான்மா வுடலிலொட்டியுந் திணடியுங் கலந்
துமறியுமென்பதினை மறுத்துக்கூறிற்று. (ங)

அன்றியும் ஜீவனுமகரிபு மேனோக்கியெழுந்திருக்குஞ் சீ
ரான்மாய் இதழ்வேகாலத்தடங்குச் சந்திரமண்டலத்தனவு முயி
ர்போகக கண்டிலமன்றோ இவன்கன்மத்தனக்கிடாக நாககொ
ககககளிலே சுழலும்னபது மற்றநாயோ அரிது சொல்வா
யாக என்னாஞானப்பிரகாரம் உயிரானவையுட ள் எ-து. ஆன
பாடுகளுடம்பொதிதல்,—தன்மலொடொட்கு உலப்பையதும்
பயில்வால், எ-து. விடயம் களைக்கெடுத்ததும் நான் கசேட்டலு மிந்
திசையகளைக் கலத்தலுமாகிய மூன்றினையெ. ௩-தும் பழக்க
த்தால் என ஹரையனாதன ரோருளாய்க்கிய

அனுவானவைகீழ்மேலுளவானுலவயவமு
நனுகாவெனலாமேவரினாசமமவையெயது
மனுகாவெனினிவைதொள்ளைகொளாகமமுளவாகுந்
துணிவாவிவைகலவாபலதொகையாமவகையிலவாம். (1)

(இ-ள்.) அனுவானவை கீழ்மேலுளவாகுந் எ-து. ஆன்
மாவொழிந் தனுக்களென்று கூறப்பட்ட பிறநிவிமுதலான
நானகிந் கீழேயிரணனெவாயு மேலேயிரணனெவாயு நிறமுமா
யின,—அவயவமு நனுகாவெனலாமே எ-து. அவைகாரணமா
ன சரீரவயவங்களுக்கடாவாயக கீழ்மேலுமாய் வேறுபட்டு
நிற்குமென்று சொல்லலாமே. அதென்றியும்,—வரின். எ-து.
அவ்வனுக்களுக்குஞ் சரீரவயவத்திற் கூழுவருமாயின,—
நாசம்மவையெய்தும். எ-து அவ்வனுக்களை நித்தியமென்று நீ
முன்னாககூறியது மித்தியையாம்,— அனுகாவெனின். எ-து.
அவைசரீரவயவங்களினும் பொருததாதென்று நீகூறின்,—இ
வைதொள்ளைகொளாகம் முளவாகுதுணிவாவிவைகலவா பல்
தொகையாம்வகையிலவாம்.எ-து. (இவைகலவாபலதொகையா

ம் வகையிலவாம் துணிவாலிவை தொள்ளைகொளாகம்முளவாகு
ம்) எனமாறக. அவ்வணுகளின் குணங்களாகிய வுதிரமாமிசாதி
களுங் கலந்துநில்லாதுமா யணுககணுன் னென்கூறுபலவுங்கூடிய
திரட்சியுங்காயத்திறசில்லையுமாய்த் துணிந்தறியுமிடநதுச்சரீரமு
றைமையாகாததுமாய்ப் புண்பட்டுநெய்மீததிலலையாம். எ-று
ஏழ்வினா, வகையுமில்வாம எனறவுமமை தொக்குறினறது.

இச்செய்யுளுன்குளு சரீரத்தோடுகூடாதென்பதனை மறுத்
துக் கூடுமென்பதனுனை புதகாரியநிததமென்பதனையும்றுநதுக
கூறிற்று. (ச)

இவனும் கூதமனரில் பேதமாகியு மநேகாநதஞ்சொல்
லாம வேகாநதஞ்சொல்வான். எ-ம. உள்ளதுமெடாதில்ல து
ணடாகாதென்னும் பகூழமுடையதுநலால சரீரம்பொருந்திய
ழியுமென்பது கூடா எ-ம. கூறினாளுனப்பிரகாசா. தொள
னெகொளாகம். எ-து. அநதவணுககள் துணைப்பொருந்தியவ
டிவினையுடையனவாக வேணமம் என்றாரோருளாயாசிரியா.

மிகையாமணுவுளவாகையினவையாமிகவென்னிற்
கிறுகைநாலிடையதலாலவைதொருமாரிலவாகும்
பகையாகையின்மிகைதாழமையிநிலையாவகைபண்ணு
நகையாமுறாகழியாயிரமவைதுணெனநண்ணு. (ரு)

இ-ள்.) மிகையாமணுவுளவாகையினவையாமிகவென்னி
ல், எ-து. இவ்வணுககணுகமன்றி வேறேயறியத்தக்கதொருமி
க்க வணுவுண்டாகையினாலே மிகவும்யோனிபேதங்களாகிய வு
ருக்களாமென்றுநீகூறின, — தொகைநாலிடையதலாலவைதொ
ருமாரிலவாகும். எ-து அணுக்ககணுலின்கூட்ட மிகவும்பொரு
ந்தாமல் நடுநீங்கிக்கிடக்கையா லறியுமணு விவற்றைக்கூட்ட

பனவகூடிநிற்கும் வழியில்லையாம். அஃதன்றியும்,—பகையாகையின மிசைதாழ்மையி நிலையாவகைபனவதும். எ-து. அவ்வனுசுலுது மேலுங்கீழ்மாய நிறையாலுந் தம்மிற்பகையாகையால மானமாவோரிடத்துக கூடாவகையைச் செய்யாநிற்கும்,—கையாமுரைகழியாயிர மவைதுனெனநனனா. எ-து. (சுழியாயிரமவைதுனெனநனனா டுரகையாமுரை) எனமாறுக. கழி/கடோலாயிரங்கூடவாறு தூணுகாதததன்மைபோல வணுககள் கமயதுகொண்டே யுருக்களாய் தாறையால் நீகூறியது நகைபாம் என்று.

இச்செய புனனுகள்கூடியே யுருக்களாமென்பதனை மறுத்துக்கூறிற்று (6)

மிசையாவனு வாயாவையி னனவயாமிகவென்னில். எ-து அஃதெனுககருண்டாயிரு, தலாற் றேகாதிபிரபஞ்சகனாகியவவை மிகவுண்டாமென்னில் என்றாளுனபிரகாரமாயிருவரும்.

கூடாவணுவறியாமையின வள்கூட்டுதல்கூறி ஸுடாவளிய ணுவானவை நனுகச்செயுமவரை நீடாவினை தன னுலெனினினை வினந் துவினாறு. தேடாயொருவனை நீயிலைசெய்வா னுளனென்றே. (சு)

(இ-ள்.) கூடாவணுவறியாமையின எ-து நீகூறியவைவகையனுக்களுந் தனகென்னவறிவிலலாதாகையா லவவழிபெடுத்ததுக்கொள்ளவல்லதன்று,—வளிகூட்டுதல்கூறின. எ-து. வாயவாகியவனு வொழிநதவணுககணமுன்றையு மானமாவாகியவனுக்கூடும்படிக்குக் கூட்டுமென்றுகூறின,—நாடாவளியணுவானவை நனுகச்செயுமவரை. எ-து. வாயுவானதவ்வுணு

ககளைக்கூட்டுதற்குக் கன்மஞ்செய்ய மான்மாககளைபறியமாட்டாது,—நீடாவினைதன்னுலெனின, எ-து பழையகன்மதங் குலே வாயுக்கூட்டுமென்றில;—கிளைவின்றதுவினாரும், எ-து அந்தககன்மமு மறியையுடையவல்லவொகையாடு குணங்கூட்ட மாட்டாது, வாயுவைக்கொண்டி கூட்டுவிக்ஷமாட்டாது,—நீடாயொருவனை நீயிவைசெய்வா னுளன்னென்றே, எ-து இவ்வுணுக்களைந்தையுங் கன்மத்தையங்கூட்டி காயமுண்டாககுடா நெரு காத்தாவுளென்பதிலே யாராயவாய் எ-று.

இச்செய்யுனணுகளுனாகுங் காயமாக, நாடுமகூட்டுமென்பதனையும் வாயு காயத்தைக்கூட்டுமென்பதனையும் கன்மகூட்டுமென்பதனைய மறுத்துக்கூற்றிற் றவா கொக்காடப, நஞானங்காண கன்மதசாற்றிநாதெலாதுபரு உறு

வாராதெறியெனனுஞ்செய்யுணமுத லிச்செய்யுட்காற ப சிவகன்மத்தை மறுத்துக்கூற்றிற் று. (க)

உயிசுருந் தனக்கென்னவாயில்லாமையா னுயிர்தூய்மைகள் கூடாடுதற்க, “உணராதமிடின்னைய” பூதவட்டியணராது தானேபரிந்து.” “சுட்டிம்மினைசுருமிவில்லையி; ககாததைக, கூட்டவல்லநிலிபெனக் கொள” “மன்னரவனிவளிகுமிலெமதியவைக, என்னுமுயிரினை யெய்வன்” “உட்லைச்சமைக்க வுயிருமறியா, துடலினையொன்றப் பிரியவும” “காட்டு மிறைசிவனே கன்மததுடலுயிசுருக, கூட்டிம்மிரிக்குமெனக்கொள.” எனபதுமற்க. என்னாஞானப்பிரகாசா. நாடாவனியனுவானவை நணுகச்செயுமவண எ-னை, அணுவானவை நணுகச்செயுமவனாவளிநாடா, என அந்நுவதித்து, லிமுதலியமூன்றணுக்களையுங் கன்மத்தைப்பொருந்திச் செய்துமுயிர்களையும் வாயுவனுவிசாரித்துக் கூட்டவறியாது. எ-ம்.

பீடாவினை தனஞ்செவனின் கீளைவின்றதுவின்றும். எ-ன அ
புதுவதித்து, வினைதனஞ்செவனில். எ-து. கன்மங்கூட்டுமென்
னில், —நீனைவின்றது. எ-து. வினைதனகற்றிவில்லை. எ-
மாட்டாது, அன்றியான்மாத்தானே கூடுமென்னில், — அது
வினாரும் எ-து. அதற்குத்தானே யுரியுமறிவில்லையாம் எ-ம்.
என மவனுவுக கற்றிவில்லைபெனவே அதுவாதிமதமு மொருவா
ருள மறுத்தலாயிற்று என்றா மற்றொருணாயாகிரியா

ஆசுவகன்மதமறுதலை முறித்தது.

பாபிரமுட்படசெய்யுள்—கௌ

ப ட் ட ா ச ா ரி ய ன ம த ம்.

வேதமேயோதிநாதனிலையென்றுவிண்ணிலேறச
சேதமாறசன்மஞ்செய்யச்சைமினிசெபபுநாவி
னீதியேகொண்டிபட்டாசாரியவிகழ்ததுநீமை
யோதநீஞாலததுளளேயுள்ளவாறுநாக்கலுற்றாம். (க)

(இ-ள்) (வேதமே—உரைக்கமுற்றாம்) எ-து. இருகரு
உகாசமம் அதாவணம் என்னுநாதவேதத்தையும்திகரித்தது,
அவ்வேதமேயொழியக காததால்லையென்று சுவாககம்புகுதற்
குத் தனசசேதமாம்படி சோமயாகமுதலாகிய கன்மங்களைசெ
யதற்குச் சைமினிபகவானாலே யருளப்பட்ட குத்திரத்தின்வ
ழியைகொண்டு பட்டாசாரியனென்பான் பாட்டமாகசொல
லுமுறைமையை யொலிபொருத்தின சமுத்திரத்தாற் குட்பட்ட
ட்ட பூமிபிடத்துள்ளபடியே சொல்லாநின்றேன். எ-து.

பட்டாசாரியனமதங்கூறுவா நெடுத்துக்கொண்டா ரதலு
ளிசெய்யுள் பட்டாசாரியன்மதஞ்சொல்லுகின்றே நென்பத
னைக்கூறிற்று. (க)

சைமினிசெப்புராவ் நீதியேகொண்டி பட்டாசாரியன்
 எ - து. சைமினிபகவானசெய்யுளு சாதிரிநீதியையும் அவன்
 சொல்லும்பிரத்தியக்ஷம், அதுமானம், ஆகமம், அருததாபுரா
 யுவமானம், அபாவமஎன்னு மாறுபிரமாணததையுங் கொண்
 அவன்ஜீவானு பட்டாசாரியன் எ - ம சேதமாங்கனமயா
 சுகிற கொண்டுசெய்யுங்கன்மம், ஐதநகவனவசநம் “தசியாப
 பதோவதிஷ்டது மாகாயநாபதபுச்சியதே, சதபிரமாணியெ
 வேணையுதத தெதிராபுனகருதென” எ-ம “வேதவாகியமான
 வைவீட்டி யே, யோதுமாமறைதனனி ஓனாததிமே, போதவ
 கெடமயிற் புறப்பொரு, ஸிநிபாதகிதததததொடங்குவாம”
 என்ப திசெய்யுளிருத்தெனவுடகறினா ஞானபிரகாசா
 ஐகதூணையும் உலகாயிதனில் மிச்சிரசாரவாகன இரணியக
 பபசாரவாகன, பெளததரில் பெளதகிராபகிகன யோகாசாரான
 மத்திகன் வைபாடிகன், அமணரில் நிகண்டவாடி ஆசுவகன்
 அசுவாதி என்னும்வேதததிறகுப புறததரான பதின்மாமதா
 மமறுப்புபுகுறி மேல்வேதததை யங்கீகரிததவைதிகம், தாநச
 ரிகமஎன்னு மிரண்டினுள் வைகுகபேதம் பட்டாசாரியனம
 தம், பிரபாகரன்மதம், மாததுவமதம், செநாமீமாங்கிசை, சே
 கிடமதம், காலேசுரவாதம், சததபிரமவாதி, நையாயிகமதம்
 வைசேடிகமதம், பெளராணிகமதம், ஐதிகாசிகம், சேசுரசாங்கி
 யமதம், சித்தசைதததிரவாதமதம், மாயாவாதமதம், பாற்கரிய
 ன்மதம், கிரீடாபிரமவாதமதம், கிரீச்சாசாங்கியமதம், ஆ பதி
 னேபு. அவற்றுள்முதற்ஈணபூர்வ மீமாங்கிசபேதமான பட்
 டாசாரியனமதவகூறிற்று என்றார்மற்றோருளாயாசிரியா அந்
 ரியும்சேதமாங்கன்மஞ்செய்ய. எ-ரு. அழிந்துபோவதற் கேது
 வாகிய யாகங்கள்பண்ணுதற்கு. எ-ம். கூறினா.

உற்றிடுங்காமமாதிகுணங்கடாமுயிரகட்டுண்டா
மற்றிவைதருமேயாகினமறைமொழிவாய்மையின்றாக
கற்றதூலளவாற்போதங்கலப்பதுகல்வியின்றேற
பெற்றிடுமழவுமுகுமென்னவேபேசலாமே. (உ)

(இ-ள.) உற்றிடுங்காமமாதிகுணங்கடாமுயிரகட்டுண்டா
ம எ-து. ஆன்மக்களுக்காகியே காமகருரோதலோபமோக
மதமாறசரியமானகாரமிடுமபையாகிய குணங்கள் கூடிநிற்கும்,—
மற்றிவைதருமேயாகினமறைமொழிவாய்மையின்றாகம். எ-து. ம
உற்றிடுங்குணங்களே ஆன்மாவுக்கற்றிவைத்தாரா, இவைதருமாகி
யே வேதவசனத்தாலொருநன்மையுமில்லையாம். ஆகையால்,—
உற்றதூலளவாற்போதங்கலப்பது. எ-து. ஆன்மக்கள்கற்றதூ
லெததன்மையுத்தனமையறிவுண்டாம்,— கலவியின்றேறபெற
ரிடுமழவுமுகுமென்னவே பேசலாமே. எ-து. தாற்கல்வியில்
போத வான்மாககளைப் பிறந்ததுமுதிராதபாலொன்று மூமையெ
யொன்றுஞ்சொல்லலாம். எ-து.

இஃசெய்யன் கலவியில்லாதவான்மாகக ளறிவதொன்றில்
யெனக்கற்றது (உ)

மற்றிவைதருமேயாகின மறைமொழி வாய்மையின்றாகம்.
எ-து. இத்தககுணங்களையுடையவுயிர்களே வேதத்தைச் சொல்
லுமேயாகில வேதவாக்கியமெய்ம்மையென்பது கூடாதாம், ஆன்
மையும்,— உற்றிடுங்குலாற்போதங்கலப்பது எ-து. அத்துவாய்ம்.
'போதங்கற்றிடுங்குலாற்போதங்கலப்பது' உயிரகளுக்கா அறிவானது உற்
ரப்பட்ட தூலினாலே பொருந்துவதாம். ஆதலால் அவுயிரகடா
மேயறிந்து சொல்லமாட்டா எனவுரையுரைத்தனர் ஒருநாயா
கிரியா.

உண்டொருகடவுள்வேதமுரைத்திடவுயிரின் தன்மை
கொண்டவனல்லனென்று கூறினாருவங்கூடம்
பண்டையவுயிரோயாகும்படித்தநூலளவுஞானங்
கண்டிடுமுருவமின்றேறகருதுவதில்லையென்றான். (ஈ)

(இ-ள்) உண்டொருகடவுள் வேதமுரைத்திடவுயிரின்
தன்மை கொண்டவனல்லனென்று கூறினான். எ-து. இ-ஊ
(வேதமுரைத்திடவொருகடவுளுள்ளுயிரினதன்மை கொண்ட
வனல்லனென்று கூறினான்) எனமாறுக சயம்புவாகியவேத-
தைதகூறுதற் கொருகாத்தாவுண்டென்றும் அந்தக்காததா-
னமததன்மையனல்லனென்றஞ் சொல்கின்.— உருவங்கூட-
ம் பண்டையவுயிரோயாகும். எ-து. வேதத்தைச்சொன்னானென-
றகாததாவானவன் வேதஞ்சொல்லுமிடத்துச்சரீரியாய்ச்சொல-
லவேண்டும். ஆகையாலப்படிச்சரீரியாகி லான்மததன்மையன-
ல்லான்.—படித்தநூலளவு ஞானங்கண்டிடும். எ-து அப்படிச்ச-
ரீரியானவான்மா தான்கற்றநூல்களளவே யறிவையுடைத்தா-
ந்தனை.—உருவமின்றேல் கருதுவதில்லையென்றான். எ-து வ-
தில்லையாயின் தலைகருதிச்சொல்லுந் தன்மையமில்லையாம்
ஆதலால் வேதஞ்சயம்புவேயாம். எ-து (ஈ)

கருதுவதில்லையென்றான். எ-து தலைகருமனமுஞ் சொ-
ல்லும்வாயும் அந்தக்கடவுளுக்கில்லையாம். ஆதலாற்சொல்லமாட்-
டான்என்றுசொன்னான் எ-ம். உயிரின்றன்மைகொண்டவன்
ல்லன் எனவேவிசிட்டவைசுவரிய சம்பன்னஞய்ச் சாவஞ்ஞ-
னாயுள்ளவனெனபது தானேபோதரும் சொல்லும்வாய் என்-
பது உபலக்ஷணத்தால்வந்தது. எ-ம் கூறினரோருநாயாகி-

தேவருமுனிவாதாமுஞ்சித்தநுநருமற்று
மியாவருமுரைப்பாவேதமியமபினரின்னொன்னப
போவதன்மென்றுநாளுமபரம்பரைபுகல்வதாகும்
கூவனீரொன்னிற்கொள்ளேமறுமையைக்குறித்தலாலே.

(இ-ள்) தேவருமுனிவாதாமுஞ் சித்தநுநருமற்று மியா
வருமுரைப்பாவேத மியமபினரின்னொன்னபோவதன்மென்
பு-எ-து. பிரமவிஷ்ணுககணமுதலாகிய தேவர்களு மகத்தியா
வசிட்டராதிகளாயுள்ளருஷிகளுஞ் சித்தர்களு மொழிந்தவித்தி
யாதார கத்தருவா கின்னர கிம்புருடர் பைசாசா இயக்கர்முத
லாயினரு நராசனும் வேதமின்னூர்சொன்னொன்று தம்மால்
சம்பப்பெவதன்மென்று சொல்லாநிற்பா ஆகையால்,—நாளும்
பரம்பரைபுகல்வதாகும். எ-து. காலந்தோறும் பழையதாகவ
ருமென்றே சொல்லப்பெவதாம்,—கூவனீரொன்னிற்கொள்ளே
மறுமையைக்குறித்தலாலே எ-து. கூவலினீர்போலத் தானே
வந்ததோன்றப்பட்டதென்று சொல்லுமுலமையும் பொருந்தே
ம, அஃதொருவனாறு செய்யப்படுதலானு மறுமையெய்தத்தக்க
தாயிராதலானும் எ-து

இச்செய்யுளிரண்டும் வேதமொருவரைச் செய்யப்பட்டதல்
ல சுயம்புவென்பதுகூறிற்று (சு)

“ததேவாசுருஜிவாககிராதாம் சப்தமாத்திருஷிதேவதா” இஃ
தவன்வசநம்என்றா ஞானபிரகாசா, நாளும் பரம்பரையுக்
வதாகும். எ-து. எக்காலமும் பெரியோர்களொருவருக்கொருவ
மோதுவிக்கவரும் பரம்பரையாகச்சொல்லப்பெவதாகும். அற்ற
ன்று,—கூவலிவகெனில். எ-து இவ்விடத்துவேதமொருவ
ராதொல்லப்பட்டதென்னில்,— மறுமையைக்குறித்தலாலே
கொள்ளேம். எ-து. வருபிறப்புகளினியல்பைக்கூறுதலாலொ

ருவ "சொன்னொன்பதனை யங்கீகரிவேம். எ-ம். ஒருவர்க்கொருவ ரோதுவிக்குமபரமபரையென்பது இருக்குவேததைப்பயிலருக்கும், என்னவேததைவசம்பாயனருக்கும், சாமவேததைதசைமினிகும், அநாவணவேததை சுமந்துவுக்கும் வேதவியாச ரோதுவிகை வாதநாலவரு மிருஷிகன்முதலாயினோருக்கோதுவிகைவந்தமுறைமையாம் கூவல் கூறுதல் அஃதேனட" குபையராய்வேததை யுணராததிற்று. எம் கூறினரோருநாயா சிரியா

உன்னியவங்கமாறுமூன்றுபவேதந்தானுர
தன்னுளையடக்கிவேறுதங்கிடாவகைவாயச்சாரந்து
முன்னமோரதோற்றமின்றிமுடிவின்றிநித்தமாகி
மன்னியோரியலபேயாகிவழங்கிடுமறைபதெனறான்.(நி)

(இ-ள்.) உன்னியவங்கமாறு மூன்றுபவேதந்தானுர தன்னுளையடக்கி. எ-து. வேதமானது கருதப்பட்டவாறங்கங்கையு மூன்றுபவேதங்களையுந் தனக்குளடக்கி,—வேறுதங்கிடாவகையைச்சாரந்து. எ-து. அததங்களுலலார தன்னிடத்தடய குவதொழிந்து வேறொருதாலினத்தந் தன்னிடத்திலையென ஸ்ரமையைப்பொருநதி,—முன்னமோரதோற்றமின்றி. எ-து. துதியிலுமோரிடத்திற்குன்றிறறென்னுமுறைமையுமின்றி,—முடிவின்றிநித்தமாகி எ-து. ஒருகாலத்திலுங்கேடின்றிநித்தமுமாய,—மன்னியோரியலபேயாகி. எ-து. நிலைபெற்றதொருதன்மையனறிப் பேதிக்கப்படாததாய்,—வழங்கிடுமறைபதெனறான் எ-து. இப்படிவழங்காற்றுகும் வேதமென்றுகூறினன் எ-து. ஸ்ரதங்கமாவன—சினகூடி சுற்பம் வியாகரணம் நிருததம் சோதிடம் சந்தோபசித் என்பவை. மூன்றுபவேதமாவன—ஆயுடேதம் ததுர்வேதம் கார்தர்வவேதம். முடிவின்றி யளவிறந்து.

இச்செய்யுள்வேதந் தோற்றமுமுடிவுமின்றி யழிவின்றி யாறங்கத்தோடு மூன்றுபவேதத்தோடுங் கூடிநிற்குமென்று கூ
ர்ந்து. (ரு)

‘இருக்குமுதலீரணமும் வேதமெனவெண்ணையுரைப்பாடி
பவேதமும்” “ஆயுவேதநதநாவேதங் காரத்திருவமென, வே
யு மெயரவற்றுக்கே” “கணிதநிருதநமவிபாகரணஞ்சந்தங்கண்
கிகணகிகற்பமுமங்கம்” என்பதங்கமுடிவாயவற்றிற்குக்கண்டு
கொள்கஎன்றா ஞானப்பிரகாசர், உல்லரியை உசமாறுமூன்றுப
வேதநதானும் ஏ-னை. ஊன்றுபவேதமற்றும் எனப்பிரித்து வே
தத்துக் குபகாரமாகநாட்டப்பட்ட உபவேதநான்கும்,— மற்று
ம. ஏ-து இவ்வனங்கூறியனவல்லாதவா ள்கநான்கு மாகியபதி
யான்கிணையும் ஏ-ம அங்கமாநின்ற சிவசூயாவது வேதோ
ச்சாரணலக்ஷத்தைச்சொல்வது, வியாகரணமாவது வேதத்தி
னுடைய சங்கிதையினியல்பும் பதங்களினியல்பும் சொல்வது,
நிருதநாவது ஒருசொல்லுக்கு அவ்வசனமாகிய வாணீகூற
லாம், சோதிடமாவது வைங்கசாமசுராக்ரூரிய காலநீதான
ஞ்சொல்வது கற்பமாவது வேதகாமச்சுரோசசெய்ய முறைமை
யைச்சொல்வது, சுந்தோபநிருதாவது வேதமந்திரங்களுன்னெழு
சதுக்கையெண்ணுமுறைமையைச்சொல்வது, உபவேதநான்கி
ணுள் ஆயுவேதமாவது, ஓளவதங்களோடேயுநீர்தாரோகிய
மாகுமுறைமையைச் சொல்வதாகி யிருக்குவேதத்திற குபகாரமா
யிருக்கும். அநதவேதமாவது உயிரகர்செய்தகன்மங்களுக்குத்
தக்கபலப்பிராபதியைச் சொல்வதாகி யஹுவேதத்திற்குபகார
மாயிருக்கும். ததர்வேதமாவது பகைவனாவெல்லுமியல்பைச்
சொல்வதாகி அதாவணவேதத்திறகுபகாரமாயிருக்கும். கார்தர்
யவேதமாவது வேதசத்தங்களினிசையின்பேதங்களைச்சொல்வ
தாகிச் சாமவேதத்திற் குபகாரமாயிருக்கும். உபாங்கநான்கினு

எ மீமாங்கிசையாவது நான்குவேதத்தின்பொருளையுநறைய
விசாரிக்குமுறையைச்சொல்வது, ஞாயசாத்திரமாவது பிரமா
ணபிரமேய பிரமாதாபிரமிதியென்னுந்நான்கினியல்பைச்சொல்
வது, புராணமாவது நஷ்டமாயிருக்கிற வேதசாகையின்பொரு
ளைக்கதைஞர்பமாக வறிவுடையவர்களுக்குத் தெரியும்படிச்
சொல்வது, ஸமிருதியாவது வருணசகிரமாநுகுணமாக விதிவி
லகுகளைச்சொல்வதுஎன்றனாக என்றரோணாயாசிரியர்.

செய்தியுநெறியுமேவுந்தேவரும்பொருளுமெல்லா
மெய்தியபன்மையாலேயோரியல்பியம்பாதாகு
மையமில்லாமுன்றுமறிந்தபின்னெஞ்சகத்தாய்
மெய்யதாயவநதுதோன்றிவிளங்கிடுமவேதநூலே. (சு)

(இ-ள்) செய்தியுநெறியுமேவந தேவரும்பொருளுமெல்லா
மெய்தியபன்மையாலே யோரியல்பியம்பாதாகும், எ-து படை
ததல் காத்தல அழித்தலென்னும் பலசெய்திகளுஞ் செய்திசெ
ய்யுமவழிந் தவழியிலேமேவுதேவரு மவர்களாற்கொடுக்கப
பட்ட விகலோகபாலோக சாத்தியமானவதநகளு மிவையெ
ல்லாம்பன்மையாகப் பொருந்தினறனவாகையாலே யிவற்றை
சுசொல்லவேண்டிகையால் வேதமுமொருநெறிப்படச்சொல்லா
தாம்,—ஐயமில்லாமுன்று மறிந்தபின், எ-து, அந்தமூன்று
தொழிலாலே மூன்றுவிதப்பட்டு இறந்தகாலநிகழ்காலமெகி
காலமென்று மெல்லாராலுமறியப்பட்டபின்,— நெஞ்சகத்தாய்
மெய்யதாய் வந்துதோன்றி விளங்கிடுமவேதநூலே எ-து, இது
னை (வேதநூல்மெய்யதாய் நெஞ்சகத்தாய்வந்துதோன்றி விள
ங்கிடும) எனமாறுக, வேதமானதொருவடிவைப்பொருந்தி யவ்
வடிவி னெஞ்சகத்தேபொருந்தி யுலகத்திலேவிளங்காநிற்கும்

எ-று. காலமூன்றுமறிந்தபின் வேதமுருவாமென்பதனா லநாதி
மிலருவாமென்னும் பொருள்பயந்தது

இச்செய்யுள் வேதநிற்குமுறைமையுஞ் சொல்லுமுறைமை
புகடறிற்று செய்தியும் சனமங்கடும். ஐயநிலசாலம் சந்தேக
மற்றகாலம் வெஞ்சகததாய் எனப்பாடமாகில விளக்கத்தையு
வடத்தாய்வைக (சு)

செய்தியும் எ-து மூன்றையபுகடறுபாடுகளைச் சொல்
லும் விதிவிலகுகளும்,—தெறியும். எ-து ஒன்றினியலபைச
சொல்லுமிடத் துபசாரமாய்ச்சொல்லாது உள்ளபடி. சொல்லும
பத்தவாதமும்,—மேவாதேவரும். எ-து கன்மங்களுக்கங்மா
நப்பொருந்துந் தேவாக்களுடைய பெயரைச் சதூததியந்தமாகச
சொல்லு மததிரங்களும்,—பொருளும். எ-து. யாகங்களின்பெ
யர்களும் எ-ம. தோன்றியின்கிடும் வேதநாலே. எ-னை. தோ
னனும் விளம்பிடிவ்வேதநாலே, எனப்பாடமோதி வேதநாலா
னது கற்பாரதகாலங்களி லொவ்வொரு முனிவரிடத்தினின்று
மபிவேதியாய்வந்துண்டாரு சொல்லுமிடத்து. எ-ம் கூறின
ரோருளையாசிரியா.

தப்பிலாவாகுந்தா துப்பிரததியந்தன்னினோடே
யொப்பிலாதாமபிராதிபதிகமாமுறுப்புங்கொண்டு
செப்புமாமவேதஞ்சொன்னவிதிப்படிசெய்யச்சேம்
வைப்பதாம்வீடுபாசமருவலாமொருவலாமே. (எ)

(இ-ள.) தப்பிலாவாகுந்தாதுப் பிரத்தியந்தன்னினோடே
யொப்பிலாதாம்பிராதி பதிகமாமுறுப்புங்கொண்டு செப்புமாம
வேதம். எ-து வேதமானது தவறில்லாததாகியதாதுப்பிரத்திய
ங்க ளிவையிற்றினோடுமுவமையில்லாததாகிய பிராதிபதிகமென

ஐமுறுப்புக்களையுந் தன்னிடத்திலேயடக்கிக்கொண்டுசொல்லு
வதாம்,—சொன்ன விதிபபடி.செய்யச் சேமவைப்பதாம்விடு பா
சமருவலாமொருவலாமே எ-து. அந்தவேதஞ்சொன்ன விதிப
பமயிலேகன்மத்தைச்செய்யப் பாசககட்டுவிட்டுநீங்கலா மதூ
ங்கவேவீட்டினபமு மாபததநமாகககூடும். எ-று (பாசமொரு
வலாமருவலாஞ்சேமவைப்பதாம்)எனமாறுக.சேமவைப்பதாம்.
எ-து அறத்தினுகியவத்தமாபததநமாகககூட்டுமென்பதுகருத்து

இச்செய்யுள் கன்மஞ்செய்யவேமோகூதாமென்றுகூற்றி
ற தாதுவாவது ஞானத்துக்கவபோதனம். பிரத்தியம் எழுவே
ற்றுமையும். பிராதிபதிகம் கிரியாவிதரபங்கள (எ)

தாது வினைச்சொற்களை பிரத்தியம் வேற்றுமைச்சொற்க
ளை. பிராதிபதம் தாதுவுபிரத்தியமும் மல்லாமற பொருளையுடை
கதாயிருக்குஞ் சொல்லாயிருக்கும். வேதஞ்சொன்ன விதிப
உ என்று. வேதப்பட்டாதாதாமாதாம்மகிஞாசைவபாநதம்
லகூணநதோதாமம், சேமவைப்ப ஆபததநம், எனககூ
டாகஎன்றா ஞானபிரசாசா, மதஞ்ஞருவரும், தாதுஎன்னும்
வினைமுதலிலையெனினும் பகுதியெனினும் ஓககும். பிரத்திய
மெனினுஞ் சுப்பினினுமொககும் பிராதிபதிகமெனினும் அ
கூடபதமெனினும் பகாப்பதமெனினும் ஓககும் என்றா

போக்கொடுவரவுகாலமொன்றினிறபுணாவதினறி
பாககவேஞ்ஞருவரின்றியநாதியாய ணுககளாகி
கீகிடாவினையிறகூடிலமுதலாகநீடி
பூககமாருலகமென்றுமுள்ளதென்றுவாககலாமே. (அ)

(இ-ள்) போக்கொடுவரவுகாலமொன்றினிற் புணாவதின
றி. எ-து. (ஊககமாருலகம் போக்கொடுவரவுகாலமொன்றினி

நபணாவதின்றி) எனமாறுக மிகுதியையுடைய பிரபஞ்சமான
து சங்காரமுஞ் சிருட்டியு மொருகாலத்திலுண்டாகாததாய்,—ஆ
சகவேடுருவான்றி. எ-து இதனை இரகத்திகவொருகாத்தாவ
ல்லையாய்,—அநாதியாய் எ-து அநாதியாயுள்ளதாய்,—அது
கசனாதி எ-து நுன்மாகசனமாய்,—நீக்கிடாவினையிருக்கடி.
எ-து நீக்கப்பட்ட சபுணையாய்வகனொக்கடி,—நிலமுதலாக
சிவ எ-து பிரதிவிநுதலாய்தகுதுவகனாக நிலபெற்று,—
“சகமாருலகமென்றுமுள்ளபிதனுரைக்கலாமே எ-து. இ
படிப்பட்ட பிரபஞ்சமென்றுமுள்ளதென்றுசொல்லலாம். எ-து
“சகம் மனவொழ்ச்சிமிருபிட்டடி, வல். அநுகளாய் அ
நுமபந்தியாய்

இவ்வொழுந்ததாலிலை பிரபஞ்சமாதியென்பதகூறி
றது. (அ)

“எலாதனிறனோன்றினது கழிவனவோ, ஞாலமுதலு
ண்டொரும” “வினையிலுறாவிதமாகித்தினே, வினையின
லததைவினேக்கும்” எனபதஞால கருத்தாலிலைஎன்பதவன்
சருகது என்றா ஞானபந்தகாசர். ஆகருவொருவாரின்
எ-து. சிருத்திசருமுதலவ ரொருவருமின்றி என்றோருநாயா
கிரியா

நித்தமாயெவகுமுண்டாய்நீடியிரறிவுதானாய்ப்
புத்திதானாதியாகருவியின்புறத்ததாகிச
சுத்தமாயருவமாகித்தொல்லேவல்வினையின்றன்மைக்
கொத்ததோருருவமபற்றிப் புலன்வழியுணர்ந்துநிற்கும்.

(இ-ள்) நித்தமாயெவகுமுண்டாய்நீடியிர. எ-து. (நீடியிர
நித்தமாயெவகுமுண்டாய்) எனமாறுக. பிரபஞ்சத்திலேநிலபெ

தற வான்மாவானதழிவில்லாததாய்நிறைவையமுடைததாய்,—
அறிவொளைய. எ - து. அறிவேதனசகுவடிவமாய — புத்திதாடா
தியாபகருவியின்புறத்ததாகி. எ-து. புத்திமுதலாகியதததுவங்க
பட்டததுக கலவாதுநிற்பதுமாய்,—சுததமாய. எ-து. தத்துவங்
கலவகினவிடத தழுக்கறறுநிற்பனவமாய,— அருவமாகித்தொல
லாவலவினைமின்றனமைக கொத்ததோருருவம்பற்றிப் பண்ட
ழிபுணர்த்துநிற்கும் எ - து. அருவமுமாய்ப் பழையதாயவரு
புண்ணியபாவங்களினது முறைமைக்கீடானகாயததுடனேகூ
டமித்திரியங்களவழியாகக கணமிகேட்டுகொடுவிரததுறறியாந்
தும். எ-து. புத்திதாடாதிபாயகருவிகளாவன—இந்திரியமுத
பிரகிருதிமீறிய தததுவமிருபததுராம. 1 நம எழாம்வெற
மைமிடப்பொருள

இச்செய்யுளானமாத்நகு முறைமைகூற்றி ஒருத்தேரு
ருவம் வினைகளுக்கேற்றவடிவம். சுத்தமாகிறது கனமவசமாய
முலுமோவெனனில சுததமாகாதாகின் முததியிலுஞ்சுததனா
ன், சுதகாரிபவாதமுக்கெடுமென்பதுகருதது. இஹே ஆன்மல
கூடனம். (8)

செயறருவினைகண்மாய்ந்துசிந்தையிற்சோந்துகின்று
பயனொடுபலியாநிற்கும்பலாலமுததைழபுமெல்லாம
வயறனினைமருவிநாசம்வந்தபின்பலததைவந்திங்
கியல்பொடுத்தத்தாற்போலவென்றும்பினிடம்புகின்றன

(இ-ள்.) செயறரு வினைகண்மாய்ந்து சிந்தையிற்சோந்து
கின்று பயனொடுபலியாநிற்கும். எ - து. முன்னுநத்தின் மன
வாகருக்காயங்களின்றொழில்களாலேயுண்டாகிய புண்ணியபா
வங்க ளத்தக்காயத்துடனேதூலங்கெட்டுசுருக்குமமாக வான்மா
வோடும்பொருத்தி யித்தஜநததிற்பிரயோசகத்தோடு மான்மா

புகுளுடாகாநிற்கும். அஃதென்போலவென்னின்,— பலால முத்தழைபுமெல்லாம்வயறன்னிம்ருவி நாசம்வந்தபின்பலதலை யடங்கிய கியல்பொடுத்தந்தாற்போல வென்று மீளினியம்புகின்ற ன் எ-து. வைக்கோலுத்தழைபுமுதலானவைகளெல்லாம் சமு னியைப்பொருந்தின்று தனக்குவாடிவகக்கெடுவதபின்பு வயலி சபயிருக்குநாமையைக்கொடுத்தாற்போலவென்ப இது தனரை மையகூறி வேறுஞ்சிலசொல்லாநின்றான். (௮-௮)

இச்செய்யுளும்மைவினைப்பய னிம்மை. ிட்டிமென்பது கூறிற்று. (௮0)

நீதியாநித்தகன்மநிகழத்திடச்சுபத்தைநீங்கா
நீதிலாவிச்சாகனமஞ்செநதழலோம்பிச்செய்ய
வேதுதான்வேண்டிற்றெல்லாமெய்தலாஞ்சோமயாக
மாதிதானாசைவீசியமைத்திடவீட்டதாமே. (௧௧)

(இ - ள்.) நீதியாநித்தகன்ம நிகழத்திடச்சுபத்தைநீங்கா எ-து. அவரவாருத்திரமுறைமையிலே சந்தியாவதுஷ்டான சா வித்திரிசெபமுதலிய பிராமணாசெய்ய வேனையவருணத்தாரு நதமகருககற்பித்த விதிவழாமறசெய்யவே நன்மையெய்ப்பொ டுதுவகையிடா, — நீதிலாவிச்சாகன்மஞ்செநதழலோம்பிச்செ ய்யவேதுதான்வேண்டிற்றெல்லாமெய்தலாம் எ-து. குற்றம் ல்லாதவிச்சாகன்மமாகிய வைசுவதேவபலிகரணதிகளும், தக்ஷ ணாகரி, காருகபத்தியம், ஆகவநீயமுதலியவககிரிகளுஞ்செய்யத் தான்விரும்பியுகியா தவையெல்லாமெய்தலாம்,—சோமயாகமா திதானாசைவீசியமைத்திடவீட்டதாமே. எ-து. சோமயாகமுதலிய யாகவகளைச்செய்யுமிடத்து அத்தத்தையிகவுஞ் செலவழித்துச் செய்ய வீட்டின்பமுண்டாகும். எ-து.

இச்செய்யுள் நிக்கியரைமித்தியங்களாகிய கனமங்களாலே போகமோஷும்லபிக்குமென்பது கூறிற்று. (௧௧)

கருதி பகன் மஞானமிரண்டு காலாகக்கொண்டு
மருவிடலாகுமவீடுமதிதனை மதித்துச் செய்தி
யொருவிடி நபதிதனாகுமபதிதனை ககதிபினுயக்கத்
தருவதோரெறிதானில்லையென்ன வுஞ்சாறறினானே. ()

(இ-ள்) கருதிபகன் மஞானமிரண்டு காலாகக்கொண்டு
மருவிடலாகுமவீடு எ-து சூத்திரவிதிகளாலே கருதப்பட்ட க
னமும் வேதஞ்சயம்புவென்றறியுமதேயறிவென்னுஞானமு
மிரண்டையுமிடமாகக்கொண்டு வீட்டின்பததைப்பொருத்தலா
கும்,—மதிதனை மதித்துச் செய்திபொருவிடி நபதிதனாகும். எ-து
வேதஞ்சயம்புவென்றறியுஞான மெய்மையுமென்று வெகும
னித்துக் கன்மத்தைக்கைவீழற் கன்மசுண்டாளுகும்,—பதித
னைக்கதிபினுயக்கத் தருவதோரெறிதானில்லையென்ன வுஞ்ச
ாறறினானே. எ-து அந்கன்மசுண்டாளுகும் மீதலலநெறியிலே
யேறவிடுவதற் குண்டாவதோரறி வேதத்திற் றில்லையென்
கொன்னான் எ-து. கால வழாமவேற்றுடையிடப்பொருள்

இசெய்யுள் கன்மங்கூடாமல் ஞானத்தான் மோகூடம்
ரியாதென்பது கூறினது. இதனானானமு கனமுமிரண்டு
வேண்டிமென்பது கருத்து. (கஉ)

பசப்படுத்தியாகம்பண்ணப்பண்ணியமாவதென்று
வசிப்பினுன்மறைகள் சொன்னவழக்கினுல்வாய்மையாக
நசிப்பிலாமந்திரங்கணவிறறவினர்பமாகும்
பசிப்புளாறொருவனுண்ணப்பசியதுதிரந்தப்பண்பே. ()

(இ-ள்.) பசப்படுத்தியாகம்பண்ணப் புண்ணியமாவதென்
று. எ-து. எப்பொழுதும் பசப்பதனஞ்செய்தியாகங்களைச் செய்
வது புண்ணியமாமென்று,—வசிப்பினுன்மறைகள் சொன்னவ

மாணமுமாகிய விவற்றால் வேதஞ்சயம்புவன்றென் றுய்த்து னாக. காமிகம் அசிதமுதலிய வாசகமங்களிற் சதாசிவமூர்த்தியு டைய தற்புருஷாதிராலுமுகத்திலு நான்குவேதமுண்டாயின வென்று கூறுதலால் ஆகமபிரமாணத்தினுஞ்சயம்பு அன்றெ ன்றுணாக எனக்கூறின ரோருளாயாசிரியர்.

உரைதந்திடாற்றொவ னெனிவிந்தவானினிடை -
யொலிகொண்டுமேவியுளதாம், புரைத்ததாமறைகள்
பிவெஞ்சமாயொளிரைக பொருடந்தீபமதுபோல், வ
ரைதந்ததாலிவுகைபிலன்சொலாகுமது மறைகின்றவா
றும்வரவும், விரைவினசொலாயிதனையெதுகொண்டுமே
யுவது விடைகொண்டதா லுணுநாயே. (௨)

(இ-ள்.) உரைதந்திடாற்றொவனெனில், எ-து. வேதந்தா
னையுண்டானதன்றி யொருவன்சொல்லானென்றுநீசொல்லி
ன்,—இந்தவானினிடையொலிகொண்டு மேவியுளதாம். எ-து.
இந்த ஆசாத்தின்கண்ணேபொருதியவோசையைக்கொண் டி
ண்டானதாகவேண்டும். ஆகையால்,— புரைத்ததாமறைகள்.
எ-து. வேதங்களுஞ் சொல்லும்பொருளும்விளங்காமற் குற்றந்
தையடைததாம்,— அபிவெஞ்சமாயொளிரைகபொருடந்தீபம
துபோல். எ-து. அறற்று, வேதஞ்சுட்டத்தையும் விளக்குவி
த்தது தானேநின்றுவிளங்குகை பொருளைக்காட்டிநிற்கும்விள
க்குத்தானேநின்றுபிரகாசித்தாற்போலவென்றுகூறின,—வரை
த்ததாலிவுகைபிலன்சொலாகும. எ-து. வேதத்தின்பொருள
யில்லையாயோ ரெல்லைகளுள்ளகப்பட்டதாம். ஆகவே நீயுவமை
கூறல் அறிவில்லாதவிடையன்சொல்லுஞ்சொல்லாம்,—அதும
றைகின்றவாறும்வரவும். எ-து. அவ்வேதமருவாமுறைமையுந்
தோன்றுமுறைமையும்இங்குள்ளமென்று,—விரைவின்சொலாய்,

எ-து. வேத மநாதியென்பதற்கு வேறுபிரமானிலலை, உண்டா யினீசொல்லிககாணிவவிடதது,— மாதுங்கபாரதமுநோகண்ட தாகும். எ-து. மிகவுமபெருமையைமுடைய மகாபாரதம் பிரமா ணமென்றுநீசொல்லி னதுவுமவியாசராலேசொல்லப்பட்டு வே தத்திற்கொப்பா யைந்தாம்வேதமென்றுவழங்கப்படுவதாம்,—அ துபோல். எ-து. அந்தமகாபாரதம்போல,—ஒதுஞ்சொலாயவரு லானும். எ-து. ஒதருத்தனாலேசொல்லுஞ்சொல்லாய வருதலா னும்,—கடாதிபடமோவந்திடாவொருவரால். எ-து மணபாவை யுங்கிழிப்பாவையுமசெயவாரொருவரினநிவந்துதோன்றுமையா னும்,—தந்ததாம். எ-து அவயேதமுமொருவருலேசொல்லப பட்டதேயாம்.—மறைகளாயவந்தவாய்மொழியும் வேறிந்தசே கரணதே. எ - து. வேதமொருவன்சொன்னுனென்றுசொல்லப பட்டு இரகசியங்களாய்வருகிற சத்தியவசநமுஞ் சந்திரசேகர னிடத்ததே. எ-து. எனவேபரமேஸைவரனே வேதமருளிசெ ய்தானொன்பதாயிற்று. அதனாலுமஎன்னுமமமை தொசுருநிற து ஏகாரம் தேற்றம். கடாதிஎனவே மணபாவைமுதலியனவற றை. படாதி எனவே கிழியிடத்துடாடாகிய பாடையமுதலியன வற்றை. (ஞானம்) மகாபாரதம்போல வேதமொருவன்சொல லப்படுகையாலும் ஒருவனேதவேண்டுகையாலும் கடபடாதி கையொருவனியற்றப்படுகையாலும் சுயம்புவுலலவென்க. (க)

ஒதுஞ்சொலாய்வருதலானும். எ-ரு இந்தவேதமுநதநத தாலோஷ்ட புடவியாபாரததாற சொல்லுகின்ற பதவாககிய ங்களாய் வருதலானும். எ-ம. சுயம்புவாகியபரமசிவஞற் சொ லலப்பட்டவேதத்தைச் சுயம்புவென்றது ஆகுபெயர். இப்பொ ருளறியாது வேதத்தைச் சுயம்புவெனமயங்கிக கூறினானென்க. ஒதுஞ்சொலாய் வருதலானும் என்பதனாற் பிரததியகூப்பிரமா ணமும், பாரதமுநோகண்டதாகும் என்பதனாற் அதுமர்னப்பிர

மானமுமாகிய விவற்றால் வேதஞ்சயம்புவன்றென்றுய்த்து
னாக. காமிகம் அசிதமுதலிய வாகமங்களிற் சதாசிவமூர்த்தியு
டைய தற்புருஷாதிராமமுகத்திலு நான்குவேதமுண்டாயின
வென்று கூறுதலால் ஆகம்பிரமாணத்தினாஞ்சயம்பு அன்றெ
ன்றுணாக எனக்கூறின ரோருளாயிரியர்.

உரைதந்திடாற்றுவ நெனிவிந்தவானினிடை .
யொலிகொண்டிமேவியுளதாம், புரைத்ததாமறைகள்
பிவெஞ்சமாயொளிராகை பொருடந்தீபமதுபோல், வ
ரைத்ததாலிவுகாகபிலன்சொலாகுமது மறைகின்றவா
றுமவரவும், வினாவினசொலாயிதனையெதுகொண்டிமே
யுவது விடைகொண்டதா லுனுளாயே. (௨)

(இ-ள்.) உரைத்திடாற்றுவனெனில், எ-து. வேதந்தா
னையுலாடானதன்றி யொருவனசொல்லானென்றுநீசொல்லி
ன்,—இந்தவானினிடையொலிகொண்டி மேவியுளதாம். எ-து.
இந்த ஆகாசத்தின்கண்ணேபொருதியவோசையைக்கொண்டி
ண்டானதாகவேனும். ஆகையால்,— புரைத்ததாமறைகள்.
எ-து. வேதங்களுஞ் சொல்லும்பொருளும்விளங்காமற் குற்றத்
தையடைததாம்,— அபிவெஞ்சமாயொளிராகைபொருடந்தீபம
துபோல். எ-து. அறற்று, வேதஞ்சுடத்தையும் விளக்குவி
த்த தானேநின்றவிளங்குகை பொருளைக்காட்டித்திற்கும்விள
க்குத்தானேநின்றபிரகாசித்தாற்போலவென்றுகூறின,—வரை
த்ததாலிவுகாகபிலன்சொலாகும். எ-து. வேதத்தின்பெருமை
யில்லையாயோ ரெல்லைகளுள்ளகப்பட்டதாம் ஆகவே நீயுவமை
கூறல் அறிவில்லாதவிடையன்சொல்லுஞ்சொல்லாம்,—அதும
றைகின்றவாறுமவரவும். எ-து. அவ்வேதமருவாமுறைமையுந்
தோன்றுமுறைமையும்இங்ஙனமென்று,—வினாவினசொலாம்,

எ-து வினாவிலே சொல்லுவாயாக, —இதனையெதுகொண்டுமே
யவது. எ-து. வேதமுன்னருவாய்ப் பின்னுருவாய்ததோன்றிச்
சொல்லும்பொருளும்விளங்கச்சொல்லுமென்று நீ சொல்லுகின்
றவிதினை யாதுபிரமாணங்கொண்டுபொருந்துவது, —விடைகொ
ண்டதாலுனுடையே. எ-து ஆதலால், நீ சொல்லுகின்றசொல் ப
யனற்றுப்போனதாம். எ-து. புறா குற்றம். அபிவெஞ்சும் வ
டமொழிப்பெயா, அது அபிவியஞ்சகம். அதற்குப்பொருள் பொ
ருளைவிளக்கித் தானும்விளங்கிநிற்பது ஆதலால் விளக்கிற்குஉ
மையாயிற்று. வினாவிறசொல்லாயென்பது வினாவின்சொலா
யெனமெலிந்துநின்றது. (ஞானம்.) வளாதந்ததாலுனுடைய எ-து.
விளக்குப்போலென்பையாகி லோரிடத்துணடுமாயில்லையுமையெ
ல்லைகளுடையவா யவ்வுடையின்னாகியசாங்கியன்மதம்போல வச
ற்காரியவாதமதமாகவேணமெ (௨)

இந்தவானினிடையொலிகொண்டு மேவியுளதாம் எ-கு
இந்தவாகாசத்தினிடத் தந்தவேதமெழுத்திலலாத வோசையா
யொலிததுக்கொண்டு பொருங்கியுள்ளதாக வேண்டும். எ-ம். வ
ளாதந்ததாலுனுடைய. எ - கு. தள்ளப்பட்டதாக முன்னுடைய
வாதத்தை. எ-ம். கயிலனசொலாகுமது எ-கு. வேதந்தானே
ன்று விளக்குமென்பது கயிலனாகிய சாங்கியன்சொல்லுமதமா
ம அதுஉனக்குக்கூடாது, கூடுமாயின். எ-ம் மறைகின்றவாறு
ம்வரவும் வினாவின்சொலாய். எ-கு. அவனைப்போல நாசமா
குமுறைமையு முற்பத்தியாகுமுறைமையுமுண்டென்று கடிதி
ற்சொல்லாய், சொல்லிற்சுயம்புவென்பதுகூடாது. எ-ம். கூறி
னரோருளாயாகிரியர்.

உருவின் கணைமருவிவரின்றுதேனாயுடையுளது
வகனுலின்மறையுந், தருகின்றநாதாவரிவொன்றுநாமம்

து தரவந்திடாமையதனால், வருமென்றுநேடியெனில்வ
னாகினறதீபதனில் வருகின்றவாடைபலவா, லொருநதந்
துபாயனவனிவனென்றபோதினிலை யுளதென்றுநீடிய
வையே. (ங)

(இ-ள்.) உருவின்கணைமருவிவரில், எ-து வேதமானதியா
தோருருவைப்பறறி மனத்திடத்தாயப்பிரகாசிகருமென்றுநீசொ
ல்லில, —இன்றுதேனாயுளாயுளதுங்கணுலின்மறையும். எ-து.
னவுருவைன்பிப்பறறிவருமென்னு நீயமமில்லாதபடியாலே யி
ப்பொழுது தேனாயிடத்தனடாகியசத்தத்தினு முங்கணுலாகி
ய வேதமுண்டாகப்படும;—தருகின்றநாதரவரிவரென்றுநாமமது
தரவந்திடாமையதனால் வருமென்றுநேடியெனில், எ-து. வேத
த்தையுண்டாகியவ னின்றொனென்று பேர்குறித்து வேதஞ்
சொல்லாதாகையாற் றானேதன்னையதிகரிக்கத்தக்க வருவைத்
தேடி யஃகிடமாகத்தோன்றுமென்றுநீசொல்லில்,—வளர்கின்
றதீபதனில் வருகின்றவாடைபலவால். எ-து. பலவளங்களும்
வளாகின்ற தீவின்கணுலின், வருகின்றபுடைவை பலபேதங்
களையுடைத்தது. ஆகையால்,— ஒருதந்துபாயனவனிவனென்ற
போதிலிலையுளதென்றுநீடியவையே. எ-து. பலபேதப்பட்ட
புடைவைகளைக்கண்டபொழுதே தந்துபாயனென்றுசொல்லப்
பட்டவனாலே யிப்புடைவையுண்டானதென் றறிந்தாற்போல
வேதமுஞ் சத்தாத்தமாகையால் ஒருவனாலேசெய்யப்பட்ட
தென்றறிவாயாக. எ-து. வகாரம் வினா. ஆல் அசை. உருவின்
கணைமருவிவரிலின்றுதோனூனா. எனப்பாடமாயின் உருக்களா
லையுள்ளாகளிடங்களிலேகின்று பொருந்திவருமென்னிற் சுக
தனூனாபோல அநவத்தைப்பட்டு வேதத்தைத்தருவானொருகர்த்
தா வவனிவனென்று சொல்லவில்லாமையும் காலவெல்லையா
தென்பையாகிற்றயிந்திரியமென்னு நாமமுமில்லையாம். (ங)

தேனாயுரை எ-னை. தேரருரையுளதுங்கணூலின்மறைபு
ம, எனப்பாடமோதி உங்களுடையநூலாகிய வினியவேதமும்
புத்தருடைய பிடகநூல்போல அகவஸ்தையாக வுள்ளதாம்.
எ-ம. வருமென்றுநேமயெனில். எ-னை வருமென்று நீடியெ
னில் எனப்பாடமோதி எககாலமுஞ் சுயம்புவாகத்தானே நி
லைபெற்று வருமென்றுசொல்லில். எ-ம. ஒருதந்துபாயன். எ-னை.
ஒருதந்துவாயனவன எனப்பாடமோதி நெய்தவனொருவனநதத்
திபிடததுள்ளவனும். அதென்போல-துவெனனில்,—இவன். எ
இயவிடத்துக்கண்ட வாடைகளை நெய்தவனினிவனென்றிற்போ
ல,—என்றபோதிலிவையுளது. எ-து. நீ சுயமவென்றகாலத்தி
லேதானே யிந்தவேதங்களுக கொருவினைமுதலுனடி. ஆதலா
ல்,—என்றுநீடியவையே எ-து. எககாலமும்வேதங்கள் சுயம
புவாகநிலைபெற்றனவோ, சுயமபுலல. எ-ம். கூறினார்ஞானப்பி
ரகாசரு மந்த்ரோருநாயாகிரியரும் நீடியவையேஎன்ற ஏகா
மெதிமறை “அந்நியதீவிறகௌசிகாதிவிதமாக்கினரை, யுன்னு
வர்சாமாநியத்தை யொந்து” “சீனாம்பரங்கண்டே செய்தானு
ண்டெனதெனுவா, ஞானமபரணியற்றுநாடி” என்பதும்நிக எ
ன்றார் ஞானப்பிரகாசா

ம. நறநின் றுநாலுதிசையவரொன்றதாகவரு முலா
தந்தவாய்மையதனா, னிறைவென றுநீடுமெனில்வனையுங்
கடாதிபல சொலவொன்றிநீடியுளதாக, குறைவினநிறா
டுமொழியவைசெனறுகூடுவதோர குணமுண்டதாகும
லாதா, னுறைகின்றமாலேதனிலுளதென்றதாகுமெனினு
ணாவின்றதாழியொலியே. (சு)

(இ-ள்.) மறைநின் றுநாலுதிசையவரொன்றதாகவருமுலா
தந்தவாய்மையதனாநிறைவென்று நீடுமெனில். எ-து. இதனை

(நாலுதிசையவரொன்றதாகவுரைத்தவரும் வாய்மையதனாலே மறைநின்றிறைமவென்றுநீமும்) எனமாறுக. காண்குக்கிலும் பாவைப்பேதிககப்பட்டலாதிபேதங்களு மறறொருதூல்போலா காம லொருமைப்படவோதிவருமுனைமையாலே வேதமநாதியா ி ிறைவையுடையதாய் நிலைபெறுமென்றுகூறின்,—வனையு டகடாதிபலசொலவொன்றிநீடியுளதாய் குறைவின்றிநாமிமொ டியவைசென்று கூடுவதோரு குணமுண்டதாகும். எ-து. குலா லனாலுண்டாக்கப்படுங்கடாதிகள் பலபேதம்பொருநதி யநாதியி லேயுள்ளதாகிந்துபோலக, குற்றமின்றியநியப்படுஞ் சொல்லு ம்பொருளுங்கூடுமபடி கருக கூட்டிவதோகாத்தாவுண்டாகவே ண்டும். அறநன்று,—மலாதானுடைநின்றமாலேதனி லுளதென் றதாகுமெனின். எ-து. மாலையினுறையும் பூவுமணமு மந்தமாலே யினிடத்தினுள்ளதல்லவாய் முன்பேயுண்டா யதனைப்பின்பு மாலையாககூட்டினாற்போலச் சததமுமர்த்தமுமுன்பேயுள்ள தாய்ப் பின்புமர்த்ததிகளாலே கூட்டப்பட்டதென்றுகூறின்,— உணர்வின்றதாழியொலியே எ-து. அமுழாதிகள் சத்தத்தை யறிந்து கூட்டப்பட்டாகளல்லவாகி லுன்வேதங்கடைதலையு றறதாழியினோசைக்கொக்கும். எ-று. எனவேவேதஞ்சத்தார்த்த மாகையாற், சத்தந் தந்ததாலோஷ்டத்தாலே யுண்டாகவேண்டு மாகையால் அவ்வேதஞ்சுயம்புவல்லவென்பதாகுந்து.

வேதமென்னுஞ்செய்யுணமுதலிச்செய்யுட்காறும் வேதஞ் சுயம்புவென்பதனைமுத்துககூறிற்று. (ஞானம்.) உணர்வின்ற தாழியொலி எ-கு.சமுதகிரசத்தம்போலத்தானேயுள்ளதாமென் னிலதற்கறிவிலலைகாண் எனப்பாடமோதுவாருமுளர். அதன்க ணெலிவாய்வுகாரணமாகவெழுமென்க. அந்தவாயுயும் ஜடமல் லவோவெனில், அந்தவாயுவுமொருகடவுளாற்சேட்டைப்படுமெ ன்க,

“சுயம்புவெனவேதத்தைச் சாற்றினீநீதன்னைச், சுயம்பு வெனுமோவேதத்தான்.” “வெவ்வேறுவேதமவ ரவருள்ளேவ் ளங்கு, மவ்வேறநாதியென்கையாம்.” “கட்டுனாததானேகபில ன் சாங்கியத்தையநதூலு, மொட்டிவிளங்கும் பலருள்ளும்” “அ நாதியலவெகபிலன ருனறைநதூலு, மநாதியநாதியலவேத முமெனனாய்” “காரிகையுமின்றிக் கருவுருணடேல்வேத, வாரியமுமேதுவின்றியாம்.” “அங்கங்குள்ளாருணின் றவ்வவாதம் புத்திரர்ப்பாற், றங்கிற்கும்வேதத்தழைதது.” “என்னிலவரவா தமாக்கையெலாந்தன்மிகா, னுன்னிடிவெதத்தருமோ” அழியும்பொழுது தருமிதரும் மழியுமவையெங்ஙனநித்தம் “செவிக்குவிடயஞ்சிதையுங்காண வேதம், புவிப்புக்ல்வாரா சொற பதத்தைப்போன்று.” “தோற்றநீயீதுணமை யாலேசுயம்பு வலத், தோற்றிவித்தானுனடென்றுகூழ்” “ஆகருவித்து விர்து விற்கொன் னான்குமவைநோக்குவித்துப், போக்குவிக்குங் காண் மெய்ப்பொருள்.” என்னுந்திருவாக்குகளால் வேதஞ்சுயம்பு வன்றெனவறிக. வடிவின்றியருவமாயிருக்கிற வுமதுகாததாவா னவ பொப்படிவேதஞ்சொனனானினில் “ஆகையியக்குமரு, வா யருவமல, னாக்குமுடலுரையண்டம்” என்பதனானற்க என்ருர்ஞானப்பிரகாசர்.

உடனின்றநாமுணரும்துகண்டவாரொருவ னுல கங்களேயுருவமா, யிடைநின்றமாமறைகளவையன்று வாயமொழிய விவைகொண்டிலோகநெறியின், கடனின றுவாமுமதுகருதும்பிணைவழி கருமஞ்செய்காசினியு ளோர், திடமென்றுசீரரசனுடைநகருமோலேதிரு முக மென்றுகூடுசெயலே. (தி)

(இ-ள்.) உடனின் றுநாமுணரும் துகண்டவாறொருவனுல
கங்களேயுருவமாயிடென்று. எ-து. சரீரத்தினின் றுநாமுணரு
மதுகண்டபடியாலே யொப்பறறவொருவனென்று சொல்லப்
பட்டகாத்தாவானவன் பிரபஞ்சமே திருமேனியாய்ப் பிரபஞ்ச
த்திடையிலேயெழுநதருளினின்று, — மாமறைகளவையன்றுவா
ய்மொழிய. எ-து. மிகுதியுடையவேதங்களை யநாதியிலேயரு
ளிசெய்ய, — இவைகொண்டிலோகநெறியின்கடனின் றுவாழு
மதுகருதும். எ-து. அவ்வநாதியைக்கொண்டு பிரபஞ்சமானது
மவேதமுறையிலேநின்று வாழும் தனைக்கருதி யநாதியெனதுஞ்
சுயம்புவென்றுஞ்சொல்லாநிற்கும் அஃதென்போலவென்னி
ன், — பிணுவைவழிகருமஞ்செய்காசினியுளோ திடமென்றுசீர
சனுரைதவருமோலேதிருமுகமென்றுருகியெலே. எ-து. மனாட
லநாயகனாகியவரசன் நனதாகினைவறியிலேநிற்கும் பிரபஞ்சத
தினுள்ளோர்க்கு அவவரசனுரைபொருநறியவோலைவர வதனைத்
திருமுகமென்று மங்கலமரபினாக்கித் தலையிற்றரித் தவ்வரச
னைப்போலச்சிறப்புச்செய்கைபோலவழங்குங்கிரமங்காண. எ-து.

சுவயம்புவாலே கூறப்பட்ட வேதத்தை யுஞ் சுவயம்புவெ
ன்றுகொண்டமுறைமையு மதனையுலகங்கொண்ட முறைமையு
ங்கூறிற்று. (ஞானம்.) மாகுறையெல்லப்பட்டது மாகமானந்
பாலவும், தொல்காப்பியனாற் சொல்லப்பட்டது தொல்காட்
பியமானாற்போலவும் பிறவாற்றாணுகொள்க. (ரு)

முடிவின் றிலேதியர்கண்முதல்வந்தமுவாகளுமொ
ழியுஞ்சொலாரியமெனிற், கடிவின் றியேகணிதாவர்கண்
டவாறதுவென்வடகண்டசாதிகடியா, தொடிவின் றியோ
துவதெனுரைதங்குவேதமொழி யுளதெனறுகூறுமவா
நா, மடியின் றுதானெனுமதறிவின்றியினுமவ ரிலையெ
ன்றவாதவதே. (சு)

(இ-ள்.) முடிவின்றிவேதியர்கள் முதல்வந்த மூவாகரு மொழியுஞ்சொலாரியமெனில். எ-து. ஆரியமாகியவேதமே கேடில்லாத பிரமக்ஷத்திரிய வைசியனென ஒரு மூன்றுசாதியமோ கூடாது சொல்லென்று நீசொல்லின்,—கடிவின்றியே கணிதரவாக ணடவாறதுவென. எ-து. ஏனையவருணத்துள்ளாராய்ச சோதிடஞ்சொல்லுமவர்கள் வேதத்துக்கவகமாகிய சாதிரத்தையோ தாமலறியுமபடி யெங்ஙனம் அஃதன்றியும்,—வடகண்டசாதி கடியா தொடிவின்றியோதுவதென். எ-து. இந்தத்தீவின் வட கூற்றினுள்ளா மற்றவருணத்தார வேதத்தையோதத தக்கா றென்று நீக்கப்படாம லெல்லாராலுமோதப்படுவானென. ஆத லானீக்கப்படாதாயிற்று,—உரைதருகுவேதமொழி யுளதென்று கூறும்வந்தாம். எ-து. எல்லாசொல்லு தன்னிடத்திலேயு டைத்தானவேதஞ் சத்தமாகவுள்ளதென்று கூறும்வாதாமும்,— அடியின்றிநானெனாமது எ-து வேதத்துக்கடியில்லையென்று சொல்லுமது,— அறிவின்றியீனுமவ ரிலையென்றவாதாவதே எ-து. அறிவிலாதைய வேதத்தையொருத்தருண்டாககிணரில்லே யென்றுசொல்லு மாசைக்கொக்கும். எ-து. கடிவின்றி நீக்குமின் றி. ஒடிவின்றி தவிராதலின்றி. ஈனுமவா உண்டாக்குமவா.

இச்செய்யுள் வேதமெல்லாரு மோதவொண்ணாதென்பத னையு மதற்குப் பாதமிலையென்பசனையு மறுத்துக்கூறிற்று. மு டிவின்றிவேதியர்கள் அளவற்றதபிராமணர்கள். முதல்வந்தமூ வாகரும் பழயபிரமவிடநிலு ருத்திராகளும். கடிவின்றியே கணிதரவர்களுடவாறதுவென் கடியாதுகணிததூல்களு மொ ருவர் சொல்லாமல்வந்ததாம். வடகண்டசாதிகடியா வடபூமி யிலுள்ளாருங் குறைபடாமல வேதஞ்சுயம்புவென்றே சொல் லாநின்றார்கள். ஈனுமவரிலையென்றல் தாயின்றியிலே பிள்ளைபி ரகரும் வசந்தத்துக்கொக்குமென்றலுமாம். (க)

யுடனின்றிப்போயழியு முலகென்றுநீடியிலதே. எ-து. பிரபஞ் சமானது சிருஷ்டித்திசங்காரமென்று கூறப்பட்டமூவகைத் தொழிலுற்றகாலத் துடனேகூடித்தோன்றிநின்று கெடுமாசை யாற் காலத்தோடுங்கூடிவரும் பிரபஞ்சமான தெல்லாநாளு நீ லேபேற்றையுடையவல்லவாம். எ-று.

இச்செய்யுள் பிரபஞ்சமழியுமென்பதூஉம் அழிவில்லாத வானமா பிரபஞ்சபேதத்திலலலவென்பதூஉங் கூறிற்று. (எ)

“அவயவத்தாற்காரியமே காணணுக்களெல்லா, மவையு மழியுமென்பாய்” சடமவைதாமேததுவாகமாட்டா, கடமாமோ மணடானேகாண்” “ஆக்குவகாலத்தமல னாலகாய்நின்றவை கள, போக்குவகாலத்தழிந்துபோம்” காரினமுளைததுநின்று வி த்துக்கழிந்துவிடுவ, கோரவுருவேனிலுறக்ககூடது.” என்பதுமறி கஎன்றா ஞானப்பிரகாசா.

நிறைவெங்குமாகிலுயிரெந்நின்றுபோயவருத ல ணைவினததாமுடலிலே, குறைவினவெலாபு முளகுடக நதமாகிலவை விடநின்றவாறுகுறியா, வுறைகினறமாத வர்களுடனின்றிப்போய்வறிதோ ருடல்கொண்டுமீள்வது ணராய், மறைதந்தவாய்மைதனி நிறைவினநியேயுலகி ன மலைகினறதாலுணுரையே. (அ)

(இ-ள்.) நிறைவெங்குமாகிலுயிரா. எ-து. ஆன்மாவானது பிரபஞ்சமெங்குநிறைந்து நிற்குமாயின்,— நெறிநின்றுபோய்வ ருதலணைவின்றதாம். எ-து. ஆன்மாவானது நித்தியகன்மமுத லாகிய நெறிகளிலேகின்று அந்தநெறிக்குத்தக்க சுவர்க்காதிப வகளிலேசென்று புண்ணியத்தைப்புசித்துப் புண்ணியகன்மந் தொலைந்தால் மீளவும்வருமென்னும் வேதவாய்மையிலையாம்.

அற்றன்று,— உடலிலேகுறைவினறெலாழு முளகுடகந்தமா
 சில. எ-து (எலாமுமுடலிலே குடகந்தகுகுறைவின றுளவாகி
 ல) எனமாறுக. எல்லாவான்மாககளுஞ் சரீரத்திலே குடத்திற்
 கட்டின பூமணம்போல நீதைந்திற்குமென்று கூறுகின்றயா
 யின,—அவைவிடநின்றவாறுகுறியா. எ-து அவ்வான்மாக்கள்
 சரீரங்செட்டபோது தான்கெடாம லுடலைவிட்டு நிறகிதவழி
 பைக குறிகொள்ளமாட்டாதாகையால்,— உறைகின்றமாதவ
 ிக னுடனின்றியோயவறிதோ ருடல்கொண்டிழ்வதுணரா
 ய. எ-து. உடலின்கணுறைதலைசெய்யு மகாயோகிக ளவ்வு
 டலைவிட்டுப் பரகாயப்பிரவேசஞ்செய்வதுவும் வருமதுவுமறியா
 ய,—மறைத்தவாய்மைதனி னிறைவின்றியேயுலகின மலைகி
 ன்றதாலுணுளையே எ-து. வேதஞ்சொன்னசத்தியமான வத்த
 ததி லுனகுகுறிறைவிலையாதலால் நீசொல்லுகின்றசொல்லுமு
 லகத்தின்கண் மாறுபாடுபொருட்திறறு. எ-து. குடகந்தமாகிலெ
 ன்பதற்குப் போலவென்பதோருவமைசசொல் வருவித்துணாக
 க. வறிதோருடல் உயிர்போன மட்டுருடலை

இசெய்யு ளான்மா வெல்லாவற்றினுஞ் சரீரத்தினு நி
 றைந்து நிற்குமென்பதனை மறுத்துக்கூற்றறு (அ)

“நினாயினுயிரொங்கு நீங்கியுடல்வானத், துரையுமெங்கு
 சொன்னிரயததும்” என்பதுமறிக என்றா ஞானப்பிரகாசர்.

அழிகின்றதால்வினைகளாகின்றவாறெனெரு வது
 மகுகியானபரிசே, லொழிவின்றியோதநமு மறவுண்ண
 காம்வினைகளுகின்றவாறெனலாங், கழிகின்றதாலறி
 வுவினைதந்திடாவினைஞர் கருமங்களுடியுறுவோர், பழு

தினறியேயுதவுமதுபண்பதாகவருள பரமன்கணுகுமவி
னையே. (சு)

(இ-ள்.) அழிகின்றதால் வினைகளாகின்றவாறென். எ-து. இதனை (வினைகளழிகின்றதாலாகின்றவாறென்) எனமாறுக. ஒருவன்செய்தகன்மங்க ளிககாயங்கெடக கூடகக்கெடுமாகையாற கன்மமேலைக்குவந்துலாடம்படி யெவநன்ம்,— எருவதுமங்க யானபரிசேல். எ-து வயலுக்கிட்டவைககோலுந்தழையுந் தன துநூலமுறைமைகெட்டிச குககுமமுறைமையாசி வீரியங்கிடந து பயிருககுநன்மைகொடுக்குமதுபோலச செய்தகன்மமுமுட லோடுதூலமுறைமைகெட்டு ஆனமாவோடு குககுமமுறைமை யாகிப்பொருந்துமென்று நீசொல்லின்,—ஒழிவினறியோதநமு மறவுண்ண காம்வினைகளுதுகின்றவாறதெனலாம் எ-து. நா டோறுநாமுண்ணுமுணவு செரிததுக கழிந்தமல மீளவுநமக்குந ன்மையைததநுமென்பாசுறுங்குதறெனலாம்,—கழிகின்றதா லறிவுவினைதந்திடாது எ-து (வினைகழிகின்றதாலறிவுதநதிடா) எனமாறுக. காயத்தோடுஞ்செய்த வினைகெடுகையா லவவினை யான்மாவையறிந்து கூடமாட்டாது. அதுகூடுமபடி,— வினை ஞாகநுமங்கணுடியுறுவோர பழுதின்றியே யுதவுமதுபண்பதாக எ-து. தொழில்செய்தோராகருச செய்ததொழிலகணி தொழில் கொள்வோரவ்வவாதொழிற்குததக்கொததுப பழுதறக்கொடுக குந் தன்மைபோல,— அருளபரமன்கணுகும்வினையே. எ-து. ஆன்மாககள்செய்த புண்ணியபாவங்கனையறிந் தந்தப்புண்ணிய பாவத்துக் கீடான புசிப்புக்களைகொடுதநுளிப புசிப்பிகுந் தொழில் பரமேஸ்வரனதாகும். எ-து.

இச்செய்யுள் கன்மமுமான்மாவந் தானேகூடுமென்பதனை மறுத்துக்கூறிற்று. (சு)

[illegible]

கருமங்கண்ணான்மதுவுடலினறலான்மருவு கதித்
ங்கலாகுமெனினீ, தருமங்கராகழுதலவைதங்கமேலறி
வு தவிருமபின்வீடுமனைபா, பொருணினறுதேடிவருப
யனுண்டுபோகவினைபுரிகளறவாறதெனவே, திருநின்ற
போகமவளரவிசெனறுமேயியது செலவுணடுகூழ்வசெ
யலே. (க0)

(இ-ள்) கருமங்களை நான் மீது யுடனின்றலானமருவு கதி
தங்கலாகுமெனினி எ-து கிதர்ப்பதன்மமுதலியகன்மககளை ஞா
னங்கூழிற்றலாலே யுடனிலலாமையப்பொருதின்வீட்டி
ளபததைப்பொருநதலாம் என்றுகூற்றன், — தாமங்கராகமுதல்.
எ-து. கன்மங்கன்மெய்மீட்டதத்தி திரவியாஜிதமவேணிகை
யாலே யாசைமுதலியனவுண்டாம், — அவ்வதங்கமேலறிவுதவி
ரும். எ-து. அவ்வாசைமுதலியவுண்டாகையேனமாப்பாசஞா
னமாய்கிற்கும், — பின்வீமெனையா எ-து அநதப்பாசஞானத்
தாலே மோகமுமடையாது, — பொருணின்னுதேடிவருபயனு
ண்டுபோகவினைபுரிகின்றவாறதெனவே எ-து ஒருவன்பொரு
ளைத்தேடி யதனவுண்டாய்பயனை யுடிலேநின்றுபுசித் தந்தப்

பொருணமானவே மீளவும்பொருடேதேதருமுயல்கின்றவதனை
யொப்ப, — திருநின்றபோகம்வளரவிசென்றுமேவியதுசெலவுண
டுசூழவசெயலே எ-து (வளரவிசென்றுதிருநின்றபோகமேவிய
து செலவுணடுசூழவசெயலே) எனமாறுக வெகுவானவாகுதி
செய்கையினுலே யவ்வாகுகிசென்றபுணணியத்தால் மிக்கசுவா
ககபோகங்கலைப்பொருநதி யப்புணணியந்தொலையும்புகித
துத்தொலைய மீளவும்புணணியகன்மஞ்செய்யநினைக்கின்றசெய
ல்கா ணுன்செயல். எ-று

இசெய்யுள் கன்மபுசெய்யவேஞானபகூட மோகூடமு
ண்டாமென்பதனை மறுத்துக்கூற்றிற்று

வேதமென்னுஞ்செய்யுளமுத லிசெய்யுட்காறும் பட்டா
சாரியன் மதததைமறுத்துக்கூற்றிற்று (க0)

கன்மததாலமுதலியிலலை யென்பதற்கு “புரிந்துமகம்புக
குவான் மீணும்புரிவா, நிருத்தனஞ்செய்துண்பாக கொப்பெ
ன்” “வினைப்பலநிசைடாமலே வீடென்றிசைத்தாய, வினையி
லாகுமுணடுகானவோ” “அதுமலமூலமதூயகுதலுமான்மா,
விதமுறுமின்பம் வீடென்றென” “அடக்கிமலமபிவ தாரு
பாக்கானந்தம், கொடுப்பனிதமுத்தியெனக்கொள” என்பது
மறிகஎன்றா ஞானப்பிரகாசர்.

பட்டாசாரியன்மதமறுதலை முற்றிற்று

பாயிரமுட்படசெய்யுள்—202.

பிரபாகரன்மதம்.

அருந்தவஞஞ்சைமினிபண்டாரண நூலாயந்தானாய்த
நருந்துழுலகினிறகொண்டுசெப்பிய நூற்றிறமதனைப
நிந் துபிரபாகரனபட்டாசானிலவேறுகிப்
நிந் துலாசெய்கெழியதனைபபுவனியிசைப்புகனறிவோம்

(இ-அ) (அருந்தவன — புகன்றிவோம்) எ-து. அரியதவ
நினைபுண்டாயுடைய சைமினிமென்னுமகாயிருந் முன்வேத
நிலையாராய் தாழைய நலவடிவநின்றனனே தான்சொல்லுகின
நயநிகுப் பொருத்ததகவநனை வேதநிலேநின்றெடுத்தக
நினைபுண்டாயுடைய துநருநருமுறைமையினைப்பொரு
நிப பிரபாகரன பட்டாசாரியனாகசொல்லப்பட்ட பாட்டதகி
நின்றியிலேவந் தடுத்திந் துவேறபட்ட சொன்னவழியதனை யெ
ந் தகியா நுமபுமியினைசெய்கெல்லாநின்றென். எ-து.

பிரபாகரனமதமுண்டதது நெடுசதுககொண்டா மதனாரி
ந் தகெச்செய்யுள பிரபாகரனென யென்குநுகின்றெனெனதுக
ந் தது (க)

அருஞ்செயலினபாவததேயபூவமெனும் துதோனறித
தருஞ்செயலின நழியினபின பவிப்பிபதாகுமது
வருஞ்செயலொன்றினறியே மண்சிலேபோலாமுத்தித்
தருஞ்செயலிதெனவுணாகதுதாரணிமேலவனசாறமும்

(இ-ள.) அருஞ்செயலினபாவததே யபூவமெனும் துதோ
ன்றி. எ-து. அரிதாகச்செய்யுள்கன்மததையொழிந்தவிடத்திடு
யபூவாவமென்பதொனனுண்டாய்— தருஞ்செய னின்றழிய
ல எ-து. (செயற்குநின்றழியில்) எனமாறுக அநதககன்ம,
சிலேயறிவுகடநின்ற தொழிற்பட்டிக்கன்மமுநதபொழுது—

பின்பலிப்பிப்பதாகும். எ-து. பின்புதானின்று பிரயோஜனப
படுப்பிப்பதாம்,—வருஞ்செயலொன்றின்றியே. எ-து. அவ்வறி
வுங்கண்மமுங்கூடிவருந்தொழிலொன்றுமின்றியே,— மணசிலை
போலாமுத்தித்தருஞ்செயல், எ-து. (முத்தித்தருஞ்செயலமணசு
லைபோலாம்) எனமாறுக. வீடடுநெறியைத்தருகிறசெய்தியாவது
மணபோலவுங் கல்லுப்போலவு மறிவுதொழிலுமற்றிருத்தலா
ம்,—ாதெனவுணந்துதாரணிமேலவன்சாற்றும், எ-து. மணபோ
லவுங்கல்லுப்போலவுமறிவுஞ்செயலுமற்றிருப்பதே முத்தியென
வறிந்து பூமியின்கண்ணேயித்தன்மைத்தென்று பிரபாகரன்சொ
லவான். எ-து.

இச்செய்யுளிரண்டும் பிரபாகரனெறிகூற்றது. அபூருவமெ
ன்றொருருகுசொருபம். அருஞ்செயல். எ-து. செய்தற்கரியசோ
திஷ்டோமமுதலியவற்றை. (உ)

பிரபாகரன்மதமுதற்றது
பாயிரமுட்படசெய்யுள்—உ௦௪

பிரபாகரன்மதமுதலை.

வேறுபலந்தருவதுதான்வினையென்றுவேதங்கள்
கூறவோரபூர்வந்தான்கொடுக்குமெனக்கொண்டவுரை
மாறுதருமறையோடுமுன்பின்றிவந்ததாற
தேறியவிண்பூமுடிமேறசேர்ந்துமணந்திகழ்ந்ததுவாம்.

இ-ள்.) வேறுபலந்தருவதுதான் வினையென்றுவேதங்கள்
கூற. எ-து. முன் ஐந்திற்தெய்தவிருவினையு மிந்தஐந்தி
லை பலபேதப்பட்டுச் சுததுக்கங்களைக்கொடுக்குமென்று உன்
வேதங்கள்சொல்லாநிற்கவும்,—ஓரபூர்வந்தான் கொடுக்குமென

கொண்டவுரை. எ - து. முன்னுநதத்திற்செய்தவினைக் கிந்தனுநதகிலேபலத்தைகொடுப்ப தபூர்வமென்பதொன்றென்று பிரபாகரர் மீமெய்யாகக்கொண்டெசொல்லப்பட்டசாததிரம்,— மாறுதருமறையோடு எ-து. வேதத்தோடுமறுதலைப்பிடம்.—முன்பின்றிவநததால். எ-து. செய்தகன்மத்தினுடையபல மநாகியிலி லையாய்ப் பின்பபூர்வமென்பதொன்றிலேவந்ததாயின்,— தேறியவின்பூமும-மேற்சோந்துமணந்திகழந்ததுவாம். எ-து. வாட்டமில்லாதகுளிரந்தஆகாயப்பூவுக்கு முன்புமணமில்லாமற் றவையிலேசோந்தபின்புமணமுண்டானதென்றுசொல்லுந்தன்மைகொக்கும். எ-று.

பிரபாகரன்மதத்தை மறுப்பானெடுத்துக்கொண்டார் ரதனு ளிச்செய்யு ளபூர்வமென்பதனைமறுத்துக்கூறிற்று. (க)

“முன்பிலாவொன்றுமுனைப்பதபூர்வமெனி, வென்படநா ன்மணனுதியாதென்கி.” என்பது அபூர்வததாலுண்டாகாதென் பதற்கறிகஎன்றா ஞானப்பிரகாசர்

ஆநந்தங்கதியென்னவறிவழிகைவீடென்கை
யூனமபின்னுணர்விழந்தோராகுளதாருமுயர்முத்தி
தானிகுசுகிலப்பொழியத்தழனிற்ருமாரில்லை
ஞானங்கெட்டியிரிற்ருமெனுமுனாதானண்ணதால். 2.

(இ-ள.) ஆநந்தங்கதியென்னவறிவழிகை வீடென்கையூ னம். எ - து. பரமாரநதமேவீடென்று வேதவகள்சொல்லவு னியானமாவினதறிவுகெட்டு மண்போலவுங்கல்லுப்போலவு மா கையால் வீட்டின்பமென்றுகூறியதுகுற்றமுடைத்து. அப்படி யறிவுகெட்டவான்மா முத்தியடைவனாயின,—பின்னுணர்விழந் தேரர்க்குளதாருமுயர்முத்தி. எ-து. மூச்சைவந்தறிவுகெட்டவ

1 கருககும் மிககவிட்டின்பமுண்டாகவேணமும். அஃதன்றியும்.
—தானிகஞ்சசிவப்பொழியத்தழனிநகுமாற்றில்லை. எ-து. இவவி
டத்து நெருப்பானது தன்சொருபமாகிய சிவப்புககெட்டாற
முனுங்கூடக்கெதிலன்றியநெருப்புநிற்குமவழியில்லையாம். அ
தபோல:— ஞானங்கெட்டுயிரகிறகுமெனுமுனாதா னண்ணாதா
ல் எ-து. ஆன்மாவானது தன்சொருபமாகியவறிவுகெட்டாற மு
னுங்கூடக்கெதிலன்றி யான்மாரின றுவீட்டின்பத்தை யதபவி
கருமென்றுசொல்லஞ்சொற்பொருந்தாது. ஆகையாலறிவுகெ
ட்டுக கல்லப்போலவுமணபோலவுமாய் முததியடையுமென்னு
மதுகுறறமுடைத்து. எ-று உணர்விழந்தோரா மூச்சித்தோரா,
உணர்விழந்தோராகும் என உமமைவிரிகக. ஊனமென்பதனை
கடையிலுங்கூட்டுக.

இச்செய்யு ளான்மாவறிவுகெட்டு முததியடையுமென்பத
னை மறுத்துக்கூற்றிற்று.

இச்செய்யுளிரண்டுமபிரபாகரன்மததைமறுத்துக்கூ. நிறறு

“வனசிலையுமன்னுமென வாய்ப்பதுவேமுத்திமெனி, லெ
னகருவுமுத்தியெனாய்கு” “முத்திபராந்தாது பூதியெனநான்
மொழியுய, கொததைமுத்திகாணுனதுகோள்” என்பதுமறிக
ன்றாஞானப்பிரகாசர். இதன்பின்னா ஸ்மார்த்தமதம், சேசுர
பீமாங்கிசமதம், சோதிடமதம், காலேசுரவாதம் என்னுநான்
குமதமுமவற்றின மறுதலையும் ஞானாவணவிளக்கத்திற்காணக
என்றாமற்றோ ருளாயாகிரியா.

பிரபாகரன்மதமறுதலை முற்றிற்று.

பாயிரமுட்படசெய்யுள்—உ0கூ.

சத்தப்பிரமவாதிமதம்.

உரையானதுமையலிஞ்ஞலகாம்
 புரையோருணருமபொருள்பொயயிதனை
 வினாயாதுணருமமதுவீடெனவே
 வரையாதுவாவாதிவகுத்தனனே. (க)

(இ-ள்.) உரையானது மையலிஞ்ஞலகாம். எ-து. சத்தமானது மயக்கத்தினாலே பிரபஞ்சமென்பதாம்;— புரையோருணரும்பொருளபொய். எ-து. அறியாதா ரத்தமுஞ் சத்தத்துக்கு ண்டென்றுவிசாரிப்பதமெய்யல்லவாம்;—இதனைவினாயாதுணரும்மதுவீடெனவே எ - து சத்தமேபிரமமாவது, அததமில்லையென்றறிவுமறிவே வீட்டின்பமாவதென்றே;— வரையாதுவாவாதிவகுத்தனனே. எ - து சத்தப்பிரமவாதி பிரபஞ்சபேதத்தையெல்லைப்படவறியாது சத்தமேயுள்ளதெனறுவகுத்துச்சொன்னான். எ-து.

சத்தப்பிரமவாதிமதங்கூறுவானெடுத்துக்கொண்டா ரதனு ளிசெய்யுள் சத்தமேபிரபஞ்சமாகவுள்ளது அததமில்லையென்பதனையு, மந்தச்சத்தமேபிரமமென்பதனையுங்கூறிற்று. (க)

உரையானதுமையலிஞ்ஞலகாம். எ - து, சத்தமாகிய பிரமமானது மாயையொடுக்கிக்கொண்டு ததுகரணபுவனசொருமான பிரபஞ்சமாம். மாயைக் குமையல் என்ற துபசாரவழகத் த எ-ம். சொல்லுக்குப் பொருளுணடென்பதுபொய் எல்லாஞ்சொல்லென்பதுமெய் எனறவனுட்கோளாம் என்றாரோருநாபாசிரியா.

பரிணாமம்விவர்த்தகமாயமதிற
 றருமாமூலகுள்ளதுசத்தமதே

பொருளாவதுசொன்னலமல்லவெனின்

மருவாதுபொருட்டிறமற்றிலையே.

(உ)

(இ-ள்.) பரிணாமம்விவர்த்தநமாயம். எ-து. சத்தத்தாலேபரிணமித்துமிகவுமுண்டாதலேமயக்கமாவது,—அகிற்றருமாமுலகு. எ-து. அந்தமயக்கமே யுலகத்தையுண்டாக்கப்படுவதுமாகையால,—உள்ளதுசத்தமதே. எ-து. உள்ளதாகக்காணப்பட்டதுசத்தமொன்றுமே,—பொருளாவதுசொன்னலம். எ-து. சத்தத்துக்கத்தமென்றுசொல்லப்பட்டதச்சத்தத்தினன்மையேயாகும் —அல்லவெனில். எ-து. சத்தத்தினன்மையல்லவத்தமத்தத்தினன்மையே சத்தமென்றுகூறின்,—மருவாதுபொருட்டிறமற்றிலையே. எ-து. சத்தங்கூடாததொருபொருளுண்டாவதில்லையாதலாற்சத்தத்தினன்மையேஅத்தமாவது. எ-து. மற்றுவினைமாறறு.

இச்செய்யுள் சத்தமே பிரபஞ்சமாவதுன்சொன்னலமாவதுமென்பதுகூறிற்று. சொன்னலம் பொன்னேபணியும் என்கை.

பரிணாமவிவர்த்தநமாயம் எ-கு பரிணாமம் உண்டாவது, விவர்த்தநம் பிராந்தி, எனவே சத்தத்திலேபொருடோன்றினதென்பதுபிராந்தி, சத்தமேபொருளுளைபதுண்மைஎன்றாரோருளையாசிரியர்.

பூமாவெனவேயுளாயும்பொருளு

மாமாமபொருளுளானநிலனைந்திலதா

னாதரவெய்துசொனன்கருவாயத்

தாமாம்பொருளுணைற்பொரிதானெனவே.

(ங)

(இ-ள்.) பூமாவெனவேயுளாயும் பொருளுளாம. எ-து. பூவெனவுமாவெனவு மிரண்டுசொல்லுளவாயவற்றிற்குப்பொரு

ள்கூறுமிடத்துப் புட்பமென்றும் இலக்குமியென்றுங், கூறப் பரிம, — ஆம்பொருளொன்றி லணைந்திலதால். எ-து. அப்படிக்கூறப்படும் பொருளொன்றிலே சததமடங்காமற் பூமியெனவும்வி ஸங்கெனவுஞ்சொல்லப்பட்ட பொருளையுங் கொள்ளப்பொத லால, — நாமாதரவெய்துசொன்ன கருவாய்த்தாமாம்பொருள். எ - து. நாம்விருப்பத்தை யெய்திக்கொண்டு சொல்லுஞ்சொல் லே கருப்பமாகக்கொண்டு பலபொருள்களுமுண்டாம். அஃ தென்போலவென்னில், — நெற்பொரிதானெனவே. எ-து. நெ ல்லிறோன்றும்பொரிகு நெல்லேகருப்பமானுற்போல் வத்தத் துகருச்சத்தமே காப்பமாம். எ-று. பொரிக்குவனனபேதமு நா மபேதமுமுண்டாயினு நெல்லேயதற்குக் கருப்பமானுற்போல அத்தமபலபேதப்படினுஞ் சத்தமே கருப்பமாமென்பதுகருத்து.

இசசெய்யுள் ஒருசததம்பலவததத்தைக்கொண்டு நிற்கை யாற் சத்தமேயிரமென்பது கூறிற்று. (உ)

ஆமாம்வடிவொன்றி லணைந்திலவாம் எனப்பாடமோதி சொல்லுமபொருளு மொருவடிவீணப் பொருந்தியிராவாம். வேறுபட்டிப் பலவடிவாயிருக்குமெனனி லதுகூடாது. எ-ம். நெல் லுப்பொரியான தாதான்மிகம்போலப் புத்தியிறோன்றுஞ்சொ லலே பொருளாமென்க எ-ம. கூறினர் ஞானப்பிரகாசரும் றோராகிரியரும்.

சொல்வந்தெழலுமபொருடோன்றுதலாற்
சொல்லேபொருளென்று துணிந்திடுநீ
சொல்லுமபொருளுமமுடனின்றதெனீற்
சொல்லும்பொருளின்றுசொனினறுதுவே. (ச)

(இ-ள்.) சொல்வந்தெழலும் பொருடோன்றுதலாற் சொ ல்லேபொருளென்று துணிந்திடுநீ. எ-து. யாதொருசொல் தந்த

தாலோட்டங்களாலேயுண்டாக வந்தச்சொல்லிலே பொருளு முண்டாமாதலாற் சொல்லேபிரதானமென்று நீதெளிந்திவா யாக, அற்றன்று,— சொல்லும்பொருளு முடனின்றதெனின் எ-து. சொல்லும்பொருளுமுடனிறகையாற பொருளுநதனியே யொருமுதலென்றுகூறின்,— சொல்லும்பொருளின்றி சொனி ன்றதுவே. எ-து. ஒ சொற்குப் பொருளுகைகுமிடத்துப்பொ ருளுஞ்சொல்லாமாதலாற் சொல்லொழிந்து பொருளென்றொ ன்றுண்டாவதில்லை, அதனாசத்தமேபிரமமென்று கொளவ யாக எ-று

இசெய்யுள் சத்தமேயததமாவதென்கூறிற்று.

உணாயென்னுஞ்செய்யுணமுத லிசெய்யுட்காறுஞ் சசக ப்பிரமவாதிமதமகூறிற்று. (ச)

சொல்லும்பொருளின்றி சொனின்றதுவே. எ-கு சொல லப்படுமபொருள் புத்தியிற் கனத்தககிடத்ததில்லை, சொல்லே புத்தியிற்கனவாது நிலைபெற்றது என்றனரோருளாயாசிரிமா

சத்தப்பிரமவாதிமத முற்றிற்று.

பாயிரமுட்படசெய்யுள்—உக௦.

சத்தப்பிரமவாதி மதமறுதலை.

உணாயானதுமையலினாலுலகே

லுளாயாதொருமையலுமுள்ளதென

வளாயாதுணருமமதுவன்கதியேல்

வளாயாமறையோடுமலைத்தனையே.

(க)

(இ-ள்.) உணாயானதுமையலினாலுலகேல், எ-து. சத்தமா னது பரிணாமலிவர்த்தனமாகிய மயக்கத்திலே பிரபஞ்சமாடுமெ

ன்றுகூறினாய். அங்ஙனமாயின்,—உரையாயொருமையலுமுள்ளதென. எ-து. சத்தமேசாவமுமாமென்பதன்றிச் சத்தத்திலே நின்றுண்டாகத்தக்க தொருமயக்கமு முண்டென்று சொல்லாய்—வரையாதுணரும்மது வணக்கியேல எ-து. அஃதென்றியும் பொருளைவரையாமல் சத்தத்தைப்பிரமமென்று குறித்துணாதலே முததியென்றுகூறினாய். அங்ஙனமாயின்,—வரையாமறையோடுமேலேநனையே. எ-து. வேதத்திற்கொலலப்பட்ட கண்மததையு ஞானததையுஞ் செயவது முணாவதுஞ்செய்யாமன்முத்தியடையுமென்று கூறுகைபால் வேதத்தோடு மறுதலைப்பட்டிக்கூறினாய். எ-து. வேதஞ்சொன்னபடியிலே கண்மஞ்செய்துனாயினு ஞானமுணராதாககு முத்தியிலையென்று வேதாகமசாத்திரபுராணங்கள்சொல்லவஞ் சத்தமேபிரமமென்றறியு மறிவால் முத்தியடையுமென்பது மாறுபாடு

சத்தப்பிரமவாதியைமறுப்பா நெடுததுககொண்டா ரதனுளிச்செய்யுள் சத்தமேபிரபஞ்சமென்பதனையுஞ் சத்தத்தையறிதலே முத்தியென்பதனைய மறுத்துக்கூறிற்று. விவாத்தம் புரளல். (க)

உரையானது மையலினாலுலகேல. எ-து சத்தமாகியப்பிரமமானது மாயையோடுகூடிககொண்டு பிரபஞ்சமாயிருக்குமானால்,—ஒருமையலுமுள்ளதென வரையாய். எ-து. அந்தச்சத்தப்பிரமத்தோடுகூட மாயையென்றொரு பொருளுமுண்டெனச் சொல்வாயாக என்றாரோருரையாசிரியர். அன்றியும், சேடமாகிய மாயையோடுகூடுதலாற சத்தமுஞ் சேடமேயாம். ஆதலாலதுபிரமமன்றென்கஎன்றா.

அருவம்முரையாதவினவ்வுருவாய்

மருவும்பரிணாமமறந்திடுமாம்

பருகுந்ததியானதுபாலதெனி
லுருவம்மதுவாயழியும்முனாயே. (உ)

(இ-ள்.) அருவம்முனாயாதலினவ்வுருவாய் மருவும்பரிணாமம்நந்திமாம். எ-து. அந்தச்சத்தமானதருபமாதலாற் பிரபஞ்சருபமாய்ப் பரிணமித்துப்பொருந்துதலை கினைக்கமாட்டாதாம். அறற்று, —பருகுந்ததியானது பாலதெனில். எ-து. குடிக்கும்பகுதியானபாலானது தின்னும்பகுதியாகியதயிரா யுருப்பெற்றாற்போல வருவமாகியசத்த முருவமாகியபிரபஞ்சமாயுருப்பெறுமென்று நீகூறின, —உருவம் மதுவாயழியும்முனாயே. எ-து. ஆத்தயிர் மீளவும்பாலாகுந்தன்மையின்றித் தயிராய்கின்றழியுந்தன்மைபோலச் சத்தமும்பிரபஞ்சமாயுருப்பெற்றான்மீளவுஞ் சத்தமாகுந்தன்மையின்றிப் பிரபஞ்சமேயாய்கின்றழியும். எ-து

இச்செய்யுள் சத்தமேயுருப்பெற்றுப் பிரபஞ்சமாமென்பதனை மறுத்துக்கூறிற்று. (உ)

உருவமானபா லுருவமான தயிராயது அருவமானசத்த முருவமானவுலகாயித்தென்றகிருஷ்டாந்தம் விகலதோஷமடையதென்க. விகலம் குறைபாடாகும் என்றாஞானப்பிரகாசர்.

ஆயம்முடனந்தவிவர்த்தநமு
மாயவ்வுளதென்றுசொலெவ்விடமு
மாயநினறமையின னுரையின னலமு
மாயும்பொருளுக்கறிநாமமதே. (ங)

(இ-ள்.) ஆயம்முடனந்தவிவர்த்தநமு மாயவ்வுளதென்று சொல். எ-து. சத்தத்தின்வரவு பிரபஞ்சமாய்வருதலும் பலருபங்களாய்ப் பரிணமித்துவருதலுஞ் செய்கையாற் சத்தத்துக்கு மிப்போதழிவுண்டாதல் வேணமென்றுசொல்லாய், அஃதன்

றியும்,—எவ்விடமுமாய்நின்றமையின் னுனாயின்னலமுமாயம் பொருளுக்கறிநாமமதே. எ-து. (உனாயின்னலமு மெவ்விடமு மாய்நின்றமையினாயும் பொருளுக்கறிநாமமதேயறி) எனமாறுக. சத்தத்துக்கு நன்மையென்றபொரு ளெவ்விடமுமாய்நின்றமை யினப்பொருளையாராயுமிடத்து அப்பொருளுக்குப்பெயர்ச்சொ ல்லாய்நின்று பொருளைவிளக்குவதே நன்மையென்றறிவாயா க. எ-து. எனவே சத்தத்தினுமர்த்தமேசிறப்பையு நீலைப்பேற் றையு முடைததென்றுகூறிற்று. பரிணாமமாகி நெருப்பென்ற போது நெருப்பாயெழுந்திருக்கவேண்டும். விருத்தியாகி நெருப் பென்றபோது வாய்வேகவேண்டும். ஆதலால் தாதான்மியமு மன்று ததுற்பத்தியுமன்று இங்குறிப்பெயரா மென்றதெனக் கொள்க. (ங)

ஆயம்முடனந்தவிவாத்தநமுமாயம்முளது எ-து பரிண மத்தோடு அந்தப்பிராநதியுமாகு மூலகமென்றுசொல்லுதல்பொ ய்யாயுள்ளதாம். ஆதலால்,—என்றுசொல். எ-து. உலகத்தின் மண்ணுக்கடமும்போலவு மிப்பியும்மென்ளீயும்போலவுஞ் சத ததகிற் பொருடோன்றுமென்று நீ சொல்லுதலானும். எ-ம். ஆ யம் பரிணாம மாயம் பொய். எ-ம். கூறினரோருனாயாசிரியா.

உணாபொற்பொருளுக்குருவின்மையினவ்

வுனாயேபொருளென்றனையின்றிரியென்

றுனாயேகவிமாலவனுக்குளதா

முனாயாய்கவியாகவோர்மாலினையே.

(சு)

(இ-ள்.) உணாபொற்பொருளுக் குருவின்மையி னவ்வுனா யே பொருளென்றனை. எ-து. சத்தத்தைப்போல வத்தத்திற் குமுருவமில்லாமையினா சத்தமேயர்த்தமென்று கூறினாய்,—

இன்றரியென்றுணாயே கவிமாலவனுக்குள தாமுனாயாய் கவி
யாகவோர்மால்னையே. எ-து. இன்றரியென்று சொல்லப்பட்ட
டசத்தந் திருமாலினுகருகருங்கருக்கு மற்றுமபலபொருட்டு
பெயராகச்சொல்லலாம். அதனைப்பொருட்டனமையிலேநின்ற
ஞ்சத்தங்கொள்ளாமற் சத்தத்தினன்மையிலேநின்றும் பொரு
ள்கொள்ளலாமாகிற் திருமலைக்குரங்காகச்சொலவாயாக-எ-து.
எனவே சொல்வேற்றுமையும் பொருளவேற்றுமையு முண்
டென்பதாயிற்று. இதனால்சத்தமும் பொருளுமொன்றுபட்ட
ருதாலு மிரண்டும்வேறென்றேகாண்க என்றதாம்

இச்செய்யுள் சத்தத்தினன்மையே யத்தமென்பதனைமறுத
துக்கூறிற்று. (ச)

நெல்லிற்பொரியாவது நீடழலிற
சொல்லிறபொருளொன்றொடுதொககிடலாற்
கல்வித்திறமாமுனாகாட்சியினுன்
மல்லற்பொருள்சாலவளந்தருமே. (ரு)

(இ-ள்.) நெல்லிற்பொரியாவது நீடழலில, எ-து. பொரு
குநெல்லேகர்ப்பமானாற்போலப் பொருட்கெல்லாந் சொல்லே
காபபமென்றுகூறினாய். அவ்வனமாயின் நெல்லுகரு மிக்கநெரு
ப்பினைச்சேர்ந்தாற் பொரியாவதாதலால் நீகூறியதுவமையன்
று, — சொல்லிற்பொருளொன்றொடு தொககிடலாற் கல்வித்திற
மாமுறைகாட்சியினுன் மல்லற்பொருள்சாலவளந்தருமே. எ-து.
பு மா வென்பனவொருசொல்லிலேபலபொருள்கூழி நின்றலா ல
தனையறிவதாகக்கற்பனவேசத்தம். அப்பொருளைப்பிரித்தறியப்
பட்டால் நல்லவளப்பத்தினையுடையபொருடானேநின்று மிகவு
ண்மையைத்தருமாதலால் நீகூறியசத்தத்திலுமர்த்தமேசிறப்பு
டைத்து. எ-து.

இச்செய்யுளுஞ் சததந்திலுமத்தமே சிரப்புடையதென்று
நிறு.

(௫)

“உரையுதிததுவாகுகிற செவிசுருளுவகண்ணதிக், குருவெ
ய்வாய்ததோனறிவினவரும” “உரையைபுணருஞ் செவியுனமா
னமாவு, முரையினுதிததோ வுணருமோது” “சுலலிவிறகங்கி
லருதொண்டைசெவ்வாயொருததி, யெலலையுமேதுப்பொரிக
கெனறென” “பொருளுரையிற்றேன்றமுபொழுதுநிதிததாதி,
விரையவினமபுண்டேவ லிரிதது” “கருசுநிலுகருவகாட்சிகருவ
பட்டுரைகருமென்றும், விரசுதரினகொலகவிதி” என்பது
மறிகஎன்றா ஞானபிரகாசர்.

முன்கண்டபொருட்பெயராதவினாற

பின்கண்டபிழம்புணருமபெயரா

னன்கண்டபொருட்கொருநாசமதின

றென்கண்டனைகாரணமின்றழிவே.

(சு)

(இ-ள்) முன்கண்டபொருட்பெயராதவினா எ-து. முன்
னறிவினாற்காணப்பட்டவருமே சததமானபெயராய் சிற்சை
யாலும், — பின்கண்டபிழம்புணருமபெயரான. எ-து. பின்கா
ணப்பட்டவருக்களைச் சததமான பெயரைக்கொண்டறிகையினாலு
ம், — நன்கண்டபொருட்கொருநாசமதின்று, எ-து. நன்றாகக்கா
ணப்பட்டவத்தத்துக்குக்கேடில்லையாம. எனவேசத்தத்துக்குக்
கேடுண்டாம், — என்கண்டனைகாரணமின்றழிவே. எ-து. காரி
யமாகியசததமறிதலேயன்றிக் காரணமாகியவத்தமழியுமென்
றுசொல்லுகையெங்கேயறிந்தாய். எ-து. எனவே அத்தங்கார
ணமென்றும் பிரதானமென்றுமாயிற்று.

இச்செய்யுளு மத்தமேபிரதானமென்றுகூறிற்று, என்கண்ட
னை, எ-து, ஏதுகொண்டுகண்டாயெனவியுயது.

(சு)

பொருளிந்திரியம்முணாவோடுபுமா
 னிருளினறியிடுமொளியித்தனையு
 மருவுமபொழுதில்வருஞானமதி
 னொருவுமபெயரத்தமுதித்திடுமே. (எ)

(இ-ள்.) பொருளிந்திரியம்முணாவோடுபுமா னிருளின்றி யிடுமொளியித்தனையு மருவுமபொழுதில்வருஞானம். எ-து. ஆன்மாவொருவிடயத்தையறியும்போ தறியப்படுபொருளு மதனைக் காட்டுமிந்திரியமு மதனோடுகூடியுணரும்ந்தக்கரணங்களு மவற்றிற்குமூலமாகியபிரகிருதியு மவற்றைவெளியாகத்தோற்றுவிக்கிறதிரோதானசத்தியமாக வித்தனையுங்கூடுமளவி லான்மாவுக் கறிவுண்டாம்,—அதினொருவுமபெயரத்தமுதித்திடுமே. எ-து. அவ்விடத்திற்பெயரீங்கப்படுமபொருள்தோன்றப்படுமாதலா லத்தமேபிரதானம். எ-து. இருளின்றியிடுமொளி. எ-து. கன்மததுக்கீடானபுசிப்பிறசெலுத்ததுகையாற் றிரோதாயி ஒளியென்றாயிற்று. ஒருவும் நீங்கும்.

அத்தமுணர்ந்தே சத்தஞ்சொல்லவேண்டுமாகையாலிச்செய்யுளுஞ் சத்தத்திலுமர்த்தம பிரதானமென்பதுகூறிற்று. (ஞானம்) பெரியோவசங்களாற்குரும்பையாண்பனையினென வாண்பனையிற்குரும்பைதோன்றினது சத்தத்திலேதோன்றினதல்லவோவென்னி லவர்கள்சிவோகம்பாவனாபலத்திலுண்டானதொழியக் கேவலஞ்சத்தத்திலுண்டானதன்று உண்டாகிலெல்லாவசங்களிலுமுண்டாகவேண்டுமெனக்கொள்க. (எ)

“பாலேநெய்தல்பாடியதும் பாம்பொழியப்பாடியதும், காலனையன்றேவிக் கராங்கொண்ட-பாலன், மரணந்தவித்ததுவு ம்ற்றதுவுந்தங், கரணம்போலல்லாமெகாண” என்பதனாற் சி

வோகம்பாவனையா லுண்டானதென றறிகஎன்றா ஞானப்பி
காசர்.

அத்தநதெளிதற்கொளியான துபோற
சத்தம்பொருடான றிதற்குளதா
நித்தமம் துவன்றுநாநின றழியுஞ்
சித்தனனொருவன் னுனாசெயதனே. (அ)

(இ-ள்.) அத்தநதெளிதற்கொளியானது போல், எ-து. இரு
ளின்கட்கிடக்கும் பலபொருள்களைத்தெரிநதறிதற்குக் கைவிளக
குண்டானதன்மைபோல,— சத்தம்பொருடான றிதற்குளதாம்.
எ-து. பலபேதப்பட்டபொருள்களையும் றிதற்குச் சத்தமுண்டா
னதாம்,— நித்தமம் துவன்றுநாநின்றழியும், எ-து அந்தச்சத்த
நிலைபேற்றையுடைத்தல்லவாய்ப் பொருளாகியகாரணமில்லையா
யிற்றானுங் காரியப்படாதழியுமாய்கையால்,— சித்தனனொருவன்
னுனாசெயதனே. எ-து. இரதச்சத்தஞ்சித்தனாகியப் பரமேசுவ
ரானுலேயுண்டாகப்பட்டதாதலால் நீபிரமமென்று சொல்லக்க
டவையல்ல. எ-று.

இசெய்யுளும் பிரமம்பரமேஸ்வரனல்லது சத்தம்பிரமம
ல்லவென நுமறுத்துக்கூறிற்று.

உரையானதென்னுஞ்செய்யுண்முத லிச்செய்யுட்காறுஞ்
சத்தப்பிரமவாதிமத்ததைமறுத்துக்கூறிற்று. (அ)

இதன்பின்னர் ஸையாயிகம், வைசேடிகம், பெளராணிக
ம், ஐதிகம், சேசுரகாங்கியம், சித்தசைதர்நியவாதம், என்னும்
றுவகைமதமு மவற்றின்மறுதலையு ஞானாவரணவிளக்கத்திற்
காணகஎன்றார் மற்றோருரையாசிரியர்.

சத்தப்பிரமவாதிமதமறுதலை முற்றிற்று.

பாயிரமுட்படசெய்யுள்—உகஅ.

மாயாவாதிமதம்.

நானேபிரமமென்றுரைத்துஞாலமபேய்த்தேதொன
வெண்ணி, பூனேபுகுருதுநின்றயிராகட் குபதேசங்களு
ரைத்துவரு,மானுமதிக்கேட னுமாயமாயாவாதிபேயாகித்,
தானேயுரைக்குமநூலி னுண்ணைமதன்னைச்சாற்றுவாம்

(இ-ள) (நானே-சாற்றுவாம்) . நுன்மாவஞ்சிவமுமென்றது
அகம்பிரமமென்றுசொல்லிப்பிரபஞ்சமெல்லாமபேய்த்தோபோ
லப்பொய்பெனக்கருகிக் கருப்பாசயநீயகாமனின்றி தான்மற்று
ள்ளவான்மாகசன்குப்போ,தங்கள்சொல்லித்திரியுமிருலச்சையி
ல்லாதபுத்திவீனனுமாகியமாயாவாதியென்னுஞ்சமயி பித்தே
றி வேதாமங்களுக்குப்பொருநதாமற் றனக்குப்பொருந்தத்தா
னேசொல்லிகொள்ளு மந்தநூலினதுணமையின்றன்மையைச்
சாற்றுவாம். எ-று. ஸ்வேனேபுகுருதுநின்றெனபது தான்பிரமமாயி
ன்னனிற்புகுதல்வேண்டாவென்பதுகருதது. உயிராகட் குபதேச
ங்களுரைத்துவருமென்பது சாவான்மாககருந தன்னைப்போலப்
பிரமமாகையால்உபதேசஞ்சொல்லவேண்டாவென்பதுகருதது

சத்தப்பிரமவாதியை நிவேதமாகவி மாயாவாதிமதங்கூறு
வா நெடுத்துக்கொண்டா ரதனுளிச்செய்யு ளவனித்தன்மைய
னென்பதுகூறிற்று பேய்த்தோ கானல்லுலம். (க)

அநாதிமலபெத்தனும் ஆனைமுதலெறும்பீரான வெணப்
புதுநான்கு நூராயிரயோநிபேதங்களையுங் கன்மத்துக்கீடாக
வடைந தளவிற்றந்தகாலம் ஐநாமரணதுக்கப்பட்டுச் சுவர்க்கநர
காதிகளிலுள்ள வின்பதுன்பங்களைப்புகித்துச் சுதந்தரனைனுமா
ய மிகவுஞ்சிற்றறிவுடையனுமா யான்மவர்க்கத்தி லொன்றான
தன்னை யநாதிமலமுத்தசிற்சத்திசொருபமாய் சர்வோபாதிகி

தமாய் சாவஞ்ஞ சாவகாத்திருத்துவமுடைத்தாய் சுதந்தரமு முடைததாயுள்ள பரப்பிரமமென்றறியாம னினைத்தலினாலே மனிகேடெனென்றும் பேயாகியென்றும் சொன்னொன்க என் றோனானப்பிரகாசா. மறறொருவா தன்னைப் பிரமமென்றுகொ ண்டி பந்தத்திறப்பொருந்துதலால் மனிகேடன். எ-ம். பிரபஞ்சத் தைச சுததப்பொய்யென்றுகொண்டி வேதாகிப்பிரமானங்கொ ண்டிபதேசித்தலாற பேயாகி. எ-ம் கூறியவாறுகாண்க இந்தமா யாவாதத்திற்கு விவாததமாயாவாதமென்றும்பெயா. என்றார்.

அறிவாயகிலகாரணமாயநந்தாந்தமாயருவாய்ச், செறி வாயெங்குநித்தமாயத்திகழந்தசததாய்ச்சுத்தமாய்க், குறி தானகுணங்கொளானறினறிக கூறும்வேதந்தனக்களவா ய்ப, பிறியாவநுபூதிகந்தனக்காயரினறதந்தப்பிரமந்தான்.

(இ-ள்.) அறிவா யகிலகாரணமா யந்தாந்தமாயருவாய்ச் செறிவாயெங்குநித்தமாயத் திகழந்தசததாய்ச்சுத்தமாய். எ-து. ஞானமேசொருபமாய்ப் பிரபஞ்சததுக்குக்காரணமா யெல்லையி லலாதவாந்தமா யுருவமின்றியருவமா யெங்குநிறைந்துநிற்பது மாய்க கேடின்றிவிளங்கத்தக்கதுமா யசுத்தத்துடன்கூடாதுசுத் தமேயாய்,—குறிதான் குணங்கொன்றின்றிக் கூறும்வேதந்த னக்களவாய்ப் பிறியாவநுபூதிகந்தனக்காய் நின்றதந்தப்பிரமந்தா ன். எ-து. ஓரடையாளமு மோருணமுங்கூறுதற்கொன்றுமில் லையாய்ச் சொல்லத்தக்கவேதங்கட்குவரம்பாய் நீக்கமில்லாத வநுபூதிதனக்கேயுடைத்தா யிப்படிநின்றபொருள்பிரமம். எ-து.

இச்செய்யுள் பிரமநிலைகூறிற்று. பிரியாவநுபூதிகந்தனக் காய். என்றதனால், ஞாதருஞானபேதமில்லை என்பதாயிற்று. ()

ஒன்றுமிரவிபலபாண்டத்துண்டாமுநகத்தங்கக்கே, நின்றறபோலவுடறோறு நிகழ்ந்துநிற்கும்பொருண்மே

றகண், சென்றறபோலப்புலன்களுக்குஞ்சிந்தனை
குத்தெரிவரிதா, மென்றறகாட்சிமுதலாயவிருமூன்றள
வைக்கெட்டாதால். (௩)

(இ-ள்.) ஒன்றாமிரவிபலபாண்டத துண்டாமுதகத்தங்கு
கேகின்றறப்போல. எ-து. ஓராறித்த னாகாசத்திலேநிற்கப் பல
பாத்திரங்களிலுமுண்டாகிய ஐலங்களிலே தனித்தனியே தோ
ன்றுமாறுபோல,— உடனே நுகழ்ந்துநிற்கும்பொருள். எ-து
ஏகமாகியபிரம முடலகடோறுந்தனித்தனியே தோன்றப்படு
நிற்கும்,—மேற்கண்சென்றறபோலப் புலன்களுக்குஞ் சிந்தை
தனக்குத்தெரிவரிதாம். எ-து. அவ்வாறுததன் பாத்திரவுதகங்கள்
லகப்படாமன் மேற்படவியங்குகின்றறப்போல வந்தப்பிரமரு
டலிலகப்படாது மேற்பட்டிந்திரியங்களுக்குவகரணக்களுக்கு
மறிதற்கரிதாய்நிற்கும்,—என்றறகாட்சிமுதலாய விருமூன்றள
வைக்கெட்டாதால். எ-து இப்படிச்சொல்லப்படுகையாலே கா
ட்சிமுதலாய வாறளவைக்குந் தெரிதற்கரிதாம். எ-து. ஆல
ஆலாச.

இச்செய்யுளான்மாவென் றென்றில்லைச் சர்வமும் பிரப
மேயென்று கூறிற்று. பொருண்மேற்கண். எ-து பாத்திரத்தி
டத்துக் கண்ணானதோடிக் கண்டாற்போல வறிவுகளுக்கிராவ
ணன்புலதலையுங்கொண்டு வியாபரித்தாற்போலவு மாயிரம்பண
முடிவையுடைய வகந்தனைப்போலவு மொருவனுமேபலமுகமா
ப்ஷமுங்காகின்றான். இருமூன்றளவையென்றது பிரத்தியகூடம்
அதநானம், ஆதமம், உபமானம், அருத்தாபத்தி, அபாவம். (௩)

இதற்கவர்கள்வசம் “அப்பிலருக்கன்போல்நின்றவர் சோ
பாம். எ-ம். அஃவையாறுக்கும் “யொறியான்மாதிகளானுந்
பொருளின்மேத, மறிவுமறிவேகாண்டலாம்” “ஏதுவினாலேத

மரணத்திருட்டாந்தத்தி னேனுமாததுமானமென்றறி.” “சேரி யவுந்தூரியவுநின்மலன் சொல்லாஹுணருங், கூருணர்வேயாகம மாகும்” “விட்டுவிடீர் தம்விளங்கறிவபாவமெனக், கட்டுணாப்பா மெய்ப்பொருளின்கண்” “அடித்துலகோதும்பொருளுருத்தாபத் தியாமதுதா, னெடுத்தமொழியினஞ்செப்புவதாகு மிவ்வூரிலரு ள, படைத்தவொன்றிற்படையாதவருளொன்று மிவன், கொ டிப்பவனென்னிற் கொடாதாருமுண்டெனறுகொள்வதுவே” ப கற்புசியாததேவதத்தன்பருத்திருக்கிறுனென்ற லிரவுண்பானெ ன்றறிவது மருத்தாபத்தியென்றறிக. “பிறிதோருருப்பெற்றது போன்மற்றோருருவை, யறியுமறிவேயுவமையாம்” என்றறிக. அருத்தாபத்தியைவிட் டொழிபைக்கூட்டி யாறளவையென்ன லுமாம். அஃதாவது “பிறிதோருருப்பெற்றதுபோன்மற்றோருரு வை, யறியுமறிவே யுவமையாம்.” எனவறிக. என்றார் ஞான பபிரகாசர்

இருளிறபழுதையரவெனவே யிசைந்துநிற்குமிரு வகதிர்க, ளருளப்பழுதைமெய்யாகி யரவும்பொய்யாமது வேபோன், மருளிறசகமுஞ்சததாகி மருவித்தோன்று மாசில்லாத், தெருளிற்சித்தேசததாகும் பித்தாஞ்சகத் தின்செயலெல்லாம். (ச)

(இ-ள்.) இருளிறபழுதை யரவெனவே யிசைந்துநிற்குமிரு வ்கதிக ளருளப்பழுதைமெய்யாகி யரவும்பொய்யாமதுவேபோ ல். எ-து. இருளின்கட்புற்றருகே யொருபழுதைகிடப்ப வத னைக்கண்டோர் பாம்பெனவேபொருந்திநிற்குமளவி லாதித்தகி ரணங்கடோன்றப் பழுதைமெய்யாய்ப் பாம்புபொய்யாமதுபோ ல்,—மருளிறசகமுஞ்சததாகி மருவித்தோன்றும். எ-து. பொய் யாகிய பிரபஞ்சத்தினுடைய செயலு மயக்கத்தாலே மெய்யா

கப்பொருந்தித்தோன்றும்,—மாசில்லாத்தெருளிற சிததேசத்தா
கும் பிததாஞ்சகத்தின் செயலெல்லாம். எ-து. மயக்கமற்ற பி
ரமஞானத்தாலே விளங்கினகாலத்துப் பிரமமேயுணமையாகப்
பிரபஞ்சத்தின் செயலெல்லாம் பொய்யாம். எ-து.

இச்செய்யுள் பிரபஞ்சம்பொய்யென்பது கூறிற்று. (ச)

இதற்கவாகள் வசநம். “பநீறியவிருட்பொழுது தாமபில
வருபாம்பென்; துற்றபயமற்றவினைமுற்று மதினுண்டோ, சுற
றமரணப்பிறவி சூழவினைகளெல்லா; மற்றவிடீயறியின்முற்ற
மவையுண்டோ” என்றா ஞானப்பிரகாசா.

உலகந்தானுநிருவசநத்துண்டாமினறேலுதியாது
நிலவியுண்டேலழியாது நிற்பதாகுமிதையா
நிலகுசத்திகனல்சேரவின்றாமவெள்ளிநின்றதாந
குலவுசகமுமவிகாரம்பரமாதத்திற்கொள்ளாதால். (.)

(இ-ள்.) உலகந்தானு நிருவசநத்துண்டாம். எ-து. பிரபஞ
சமானது வசநசிதமான பிரமத்திலேநின்றுந் தோன்றும்,—
இன்றேலுதியாது. எ - து. அந்தப்பிரமத்தினின்றுந் தோன்ற
தாகில் வேறோருபாதாநமுண்டாய்ப் பிரபஞ்சந் தோன்றுவது
மில்லை,—நிலவியுண்டேலழியாது நிற்பதாகும். எ-து. பிரபஞ
சத்தையொருவர் தோற்றுவித்துண்டாக்காமற் றானேபிரகாசி
த்துண்டாமாகில் அதுவுமொருமுதலா யழியாதுநிற்கத்தகும். அ
துவன்றியழியக காணப்படுமெஃதியாங்நனமென்னில்,—மித்தை
யால். எ-து. பிரபஞ்சமெய்போலத்தோன்றினும் பொய்யாகைநி
சசயமாகையால்; அஃதன்றிப் பிரபஞ்சமெய்போலத்தோன்றி
ப்பிரகாசிக்கிறபடியும் பாரமார்த்தத்திற் பொய்யாகிறபடியு மெ
ங்நனமென்னில்,— இலகுசத்திகனல்சேர வின்றும்வெள்ளிநி

ன்றதாங் குலவுசகமும்விகாரம்பரமார்த்தத்திற் கொள்ளாதால். எ-து. வெள்ளிபோலப் பிரகாசிகு மிப்பியையும் வெள்ளியை யுங்கனவிலிட்டா லிப்பிகெட்டு வெள்ளிவினாற்போல மெய் போலத்தோன்றும் பிரபஞ்சமும் அவிகாரமாகிய பிரமமும் பர மாதத்தி னிபுபணஞ்செய்தால் அவிகாரமாகிய பிரமமே மெ ய்யாயப் பிரபஞ்சம்பொய்யாகக் கொள்ளப்படும். எ-து. அவி காரமும் எனவும்மைவிரிக்க. நிவசநம் அவிகாரமென்பன பிர மததுக் கோராகுபெயர். சுத்தி இப்பி கிளிஞ்சல்

இச்செய்யுள் பிரமதவிலே பிரபஞ்சத்தோன்றுமுறைமையும் பிரபஞ்சம்பொய்யென்பது கூறிற்று. (௩)

தாங்குமூலகுக்குபாதாநஞ் சத்தாஞ்சிலம்பிநூறன் பால், வாங்கிவைத்துக்காப்பதுபோல் வையமெல்லாநத னபக்க, லோங்கவுதிப்பித்துளதாக்கி நிறுத்தியொடுக்க த்திலதாககு, மாங்குவந்தவாறதனாற் சத்தாஞ்சகத்தின மைவெலலாம். (௬)

(இ-ள்.) தாங்குமூலகுக்குபாதாநஞ்சுத்தாம். எ-து. ஆதா ரமாகிய பிரபஞ்சத்துக்குபாதாநஞ் சத்தாகியபிரமமேயாம். அ லெதென்போல வென்னில,—சிலம்பிநூறன்பால் வாங்கிவைத் துச காப்பதுபோல வையமெல்லாநதன்பக்க லோங்கவுதிப்பித் துளதாக்கி நிறுத்தியொடுக்கத் திலதாக்கும். எ-து. சிலம்பியா னது தூலைததன்னைத்திலேநின்றா நோற்றுவித் தந்ததூலை யோரிடத்திலே யுண்டாக்கிவைத்துப் பாதுகாத்துப் பின்பந்த தூலழியும்படி. தானீங்குந்தன்மைபோலப் பிரமமும் பிரபஞ்ச பேதமெல்லாந் தன்னிடத்திலேநின்றுந் தோற்றுவித்து மவை பரிபால்க்கும்படி யுண்டாககி ரகூழ்த்தும் பின்னிவ்லையாம்படிச் சங்கரித்திடும்,— ஆங்குவந்தவாறதனாற் சத்தாஞ்சகத்தினமை

வெல்லாம். எ-து. அப்படிப்பிரமத்திலே தோன்றின்று கெடு
கையாற் பிரபஞ்சஞ்சேடமாதலாற் பிரமத்தினுடையநியமமே
பிரபஞ்சத்தின்செயலெல்லாம். எ-று.

இச்செய்யுள்பிரமத்திலே பிரபஞ்சந்தோன்றின்று கெடு
மென்பதூஉம் பிரபஞ்சமரித்தியமென்பதூஉங் கூறிற்று. (௬)

மன்னும்பிரமத்தினின்வானாய் வானின்வளியாய்
தவளி, தன்னினழலாயழலினபாற் சலமாயசசலத்திற்று
ரணியாய்ச், சொன்னவிதனின்மருந்தாகித் தோற்றுமருந்
திலன்னமா, யன்னமதனிற்றுவுக்காதி யாறுதாதுவாயி
னதால். (௭)

(இ-ள்.) மன்னும்பிரமத் தனில்வானாய் வானினவளியாய்,
யந்தவளி, தன்னினழலா யழலின்பாற்சலமாயச சலத்திற்றுரணி
யாய். எ-து. கேடில்லாதபிரமத்திலே யாகாசந்தோன்றி யாக,
சத்திலேவாயுத்தோன்றி யந்தவாயுவிலே யககிந்தோன்றி யக
கிரியிலேஐலந்தோன்றி ஐலத்திலேபிருதிவி தோன்றி;—சொன்
னவிதனின் மருந்தாகித் தோற்றுமருந்திலன்னமா யன்னமத
னிற்றுவுக்காதி யாறுதாதுவாயினதால். எ-து. பிருதிவியிலே
யோஷதியா யவ்வோஷதியிலேயுணவா யவ்வுணவிலே கப்ப
ப்பகுதிப்பட்ட தாதுக்களாறுமுண்டானது. எ-று. தாதுக்களா
றுவன—தோல், எலும்பு, நரம்பு, மசகை, சோரி, சுககிலம், என்
பவை. இவைகடியத்தின்பகுதிகுகோர் பொதுப்பெயர்.

இச்செய்யுள் பிரமத்திலேநின்றும் பிரபஞ்சந்தோன்றிவரு
முறைமைகூறிற்று. (௭)

“தோலுதிரமாங்கிசமேதை யெனபுமச்சையாகிய கொழு
ப்புமாகும்” “மண்ணீர்விரலின்மருந்துகரு மம்மருங்கி னுல
கும்பயன்கணுறும்” என்பதுமறிக எனாரர் ஞானப்பிரகாசர்.

ஆறுதாதுக்களுங்கூடிவந்தகோசமன்னமய
மாறில்பிராணகோசமய மன்னுமதனின்மனோமயந்தான்
வேறுவரும்விஞ்ஞானமயமேவுமதனின் துதன்னிற்
கூறிவருமாநந்தமயங்கோசமயம்பின்கூடியதால். (அ)

(இ-ள்.) ஆறுதாதுக்களுங் கூடிவந்த கோசமன்னமயம்,
எ-து அவ்வாறுதாதுக்களுங்கூடி யுண்டாகவந்த தன்னமயகோ
சம்,—மாறில்பிராணகோசமய மன்னுமதனில். எ-து. அந்தவ
ன்னமயகோசத்திலே வாயுப்பரந்த துடிப்புண்டானது பிரா
ணமயகோசம்,—மனோமயந்தான். எ-து. அந்தப்பிராணமயகோ
சத்திலே மயக்கநீங்கிப் பழையமனங்கூடுவது மனோமயகோ
சம்,—வேறுவரும் விஞ்ஞானமயமேவுமதனின். எ-து. அந்த
மனோமயகோசத்திலே வேறுவருஞ்சொத்திராதிகள்கூடி யறி
யாயிருப்பது விஞ்ஞானமயகோசம்,—அதுதன்னிற் கூறிவரு
மாநந்தமயம். எ-து. அந்தவிஞ்ஞானமய கோசத்திலே வாக்கா
திகள்கூடி யாநந்தமாயிருப்ப தாநந்தமயகோசம்,—கோசமயம்
பின்கூடியதால். எ-து மயமென்னுஞ்சொல்லின் பின்னே
கோசமென்னுஞ்சொற் கூடியதாம். எ-து. மயமென்னுஞ்சொ
ல்லின்பின் கோசமென்னுஞ் சொற்பெயாகூறாது பின்கோச
மெனகூடியதெனத் தொகுத்தொருசொல்லாகக்கூறினார்.

இச்சொல்லப் பஞ்சகோசங்களுங்கூடிய முறைமைகூறிற்
று. கோசம் உடைய இவற்றில்விவரங்களை ஞானவாணச்செ
ய்யுளிற்காண்க. (அ)

கோசவுருவிற்பிரமந்தான்கூடித்தோன்றுந்மொரு
காசமருவுங்கடந்தோறுநின்றற்போலக்கதிர்வுன்றன்.
வீசகிராமுருவின் கண்வெளிப்பட்டிவெததிற்றற்றும்
பாசமதனுக்கின்றகுமென்றற்பாத்திற்பற்றுண்டோடி

(இ-ள்.) கோசவுருவிற் பிரமந்தான் கூடித்தோன்றும் எ-து பஞ்சகோசமாகிய வுருவின்கண்ணே பிரமமானதுகூடிப் பிரகாசிக்கும், அஃதென்போலவெனினில்,—கீமொரு காசமருவுங்கடந்தோறு நின்றாற்போலக் கதிரவன்றன் வீசுகிரணம் எ-து. (கீமொருகாசமருவுங் கதிரவன்றன் வீசுகிரணங்கடந்தோறு நின்றாற்போல) எனமாறுக. எட்டுதற்கரிதா யொப்பற்றவாகாயத்தின்கண்ணே பொருந்திற்கு மாதிதனது மிகுந்தகிரணமானது பூமியின்கண்வைத்த கடந்தோறுந் தனித்தனியேதோன்றுமாபோல,—உருவின்கண் வெளிப்பட்டிடுவது. எ-து அந்தப் பிரமமு மாதித்தனைப்போல வெட்டாதாயினு முருகக்கடோறுந் தானாய்நிற்கும்,—அதிப்பற்றம பாசமதனாக வின்றாகும் எ-து பிரமம்படிப் பாசத்தோடுகூடிநின்றதாயினும் பிரமத்தைப்பாசஞ்சென்று பற்றுவதில்லையாம்,—என்றா பரததிற்பற்றுண்டோ எ-து. பிரமத்தைப் பாசமபற்றாதாகையா லந்தப்பிரமததுக்குப் பாசத்தோடுபற்றில்லை. எ-து.

இச்செய்யுள் பிரமங் காயத்தோடுகூடிப்பற்றிடுமுறைமையுங் கூடிநிற்பினும் பாசப்பற்றில்லையென்பதூஉங் கூறிற்று. ஆகாசம் காசமெனத் தலைக்குறைத்துின்றது. ஒ எதிமறை. (க)

கீமொருகாசமருவுங்கடந்தோறு நின்றாற்போல. எ - து பெரியதாயொன்றாயிருக்கிற வாகாசமானது கடங்கடோறும் பொருந்திப் பலவாகவின்றாற்போல. எ-ம். கதிரவன்றன் வீசுகிரணமுருவின்கண் வெளிப்பட்டிடுவததிற்பற்றும் பாசமதனாக வின்றாகு மென்றாற்பரத்திற்பற்றுண்டோ. எ-து. விட்டுவிளங்காநின்ற வாதித்தனது கிரணமானது பதாத்தங்களிற் பிரகாசித்திருந்து மவையிற்றிப்பற்றின்றி நிற்குமென்றாற் சரீரங்கடோறும் பொருந்திவின்றாம பரப்பிரமத்திற்குப் பற்றுண்டோவில்லையாம். எ-ம். கூறினர் ஞானப்பிரகாசர். பரப்பிரமம் ஜீவப்பி

ரமமாகவவச்சேதப்பட்டாலும் ஏகதேசமில்லையென்பதற்குக் க
டந்தோறுகின்றாற்போல. எ-ம. குணதோஷமில்லையென்பதற்
கு அதிற்பற்றுமபாசமதனாகுகின்றாகும். எ-ம். கூறியவாறுய்த்து
ணாக என்றார் மற்றோருரையாசிரியர்.

அலகின்மணிகளவைகோவையடைந்தபொழுதில
ங்கங்கே, நிலவுமொருநூற்பலநிறமாய் நின்றாற்போல நீ
டுருவம், பலவுமருவுபேதத்தாற்பன்மையாகிப்பிரமந்தா
ன், குலவுபோகபோக்கியங்கள் கொள்ளும்போன்று கொ
ள்ளாதால். (க0)

(இ-ள்.) அலகின்மணிகளவைகோவையடைந்தபொழுதி
லங்கங்கே நிலவுமொருநூற்பலநிறமாய் நின்றாற்போல நீடுரு
வம் பலவுமருவுபேதத்தாற்பன்மையாகிப் பிரமந்தான் எ-து.
எண்ணிற்றந்த பலவன்னமாகிய மணிகளைக் கோவையாகக்கோர்
ததவிடத் தொருநிறப்பட்டநூலம்மணிகளாலே பலநிறமாய்
நின்றாற்போல பிரபஞ்சத்திறறோனறப்பட்ட யோனிபேதங்க
ள் பலவாகப் பேதிககப்படுகையா லவற்றோடுங்கூடியபிரமமும்
பலபேதப்பட்டாற்போல வங்கங்கேதோன்றும்,— குலவுபோ
கபோக்கியங்கள் கொள்ளும்போன்று கொள்ளாதால். எ-து.
புகையான் மணிகளிற்பொருத்தினாலுந் தன்நன்மைகெடா
துகின்றாற்போலப் பிரமமும் போகபோக்கியங்கள் கொள்வா
ரைப்போன்று கொள்ளாதாய்நிற்கும். எ-து.

இச்செய்யுள் பிரமமபேதிக்கப்பட்டாற்போலத் தோன்றி
னும் பேதப்படாதென்பதுகூறிற்று. (க0)

“நீலமணிபச்சை பவளந்தரளநிறக், கோலவொளிநூலினொ
னியாயகுணமேபோன். மூலவுருவாதிடுளநீ முழுதுமானுந், சாவ

வருபேதமது நீதவிரவுண்டோ” இஃதவர்கள்வசநம். போகம் எ-து. புசிப்பும, போக்கியம். எ - து. புசித்தற்கிடமான பொருளும் என்றறிக என்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

போற்றுஞ்செயலாற்பலநாமம் புனைந்துபோகபோக்கியத்திற், றோற்றுநகனவுகனவினுடன் சுழுத்தி துரியமெயதுமிதிற், கேறநகரணநிரைநினாயேயீடோழ்நாலொன்றெல்லாழு, மாற்றிநிற்குங்கேடின்றிவந்தபோக மாயந்திடவே. (கக)

(இ-ள்.) போற்றுஞ்செயலாற்பலநாமம் புனைந்து. எ-து. பரஞ்சததோடுபொருந்தினதொழிலாலே பரமான்மாவென்றும் ஜீவான்மாவென்று மந்தரான்மாவென்று நரகான்மாவென்று துரியககான்மாவென்றும் பலபெயர்களையும்பொருந்தி,—போக போக்கியத்திற், றோற்றும். எ-து. போகத்திலும் போக்கியத்திலும் கூடியதுபலிப்பாணப்போலத்தோன்றும்,— நனவுகனவினுடன் சுழுத்தி துரியமெய்தும். எ-து சாக்கிரஞ்சொப்பனஞ் சுழுத்தி துரியமென்னு நாலவத்தையும்பொருந்தும்,— இதற்கேற்ற ணைநிரைநினாயேயீடோழ்நாலொன்றெல்லாழு மாற்றிநிரைக்கேடின்றிவந்தபோகமாயந்திடவே எ-து. அவ்வவததை நாலிற்குங்கூடிநிற்குங்கரண மடைவேநிரைநிரையாகக்கொள்ளும்படித்துச் சாக்கிரத்துக்குப்பதினாலும், சொப்பனத்துக்குநாலும், சுழுத்திக்கொன்றும், துரியத்துக்குக்கேடில்லாதவந்தப் புண்ணியபாவங்கள்கெடும்படி யெல்லாவற்றையுநீங்கிநிற்கு மிடமுமாக நிற்கும். எ-து. சாக்கிரத்தின்பதினான்கு கருவியாவன சோதநிராகியைந்தும், சத்தாகியைந்தும், அந்தக்கரணநாலும் ஆகப்பதினாலும், சொப்பனத்தினாலாவன அந்தக்கரணங்கள், சுழுத்தியிலொன்றாவது : உள்ளம் இதனையேசித்தமெனக்கூறுவர்; பிறி

ருதி புமான் மகான் புருடன் அவித்தை அவ்வியத்தம் மூலப்பிர
கருதி என்பன ஒருபொருட்கினவி. பிரமமொழியவெல்லாளீங்கி
நின்றவிடந்தரியம். போகம் புண்ணியபாவம். போக்கியம் மன
ம இவையிரண்டிற்குஞ்சாட்சிபூதம் பிரமமென்பதாகுத்தா. அ
வதையென்பது பிரம முபாதிகளோடுங்கூடினாற பேதிக்குமவ
சரம். சாக்கிரம் விழிப்பு. சொப்பனம் பிரகிருதியவதாம். சுரு
ததி பிரகிருதிரூபம்.

இச்செய்யுள் பிரபஞ்சத்தோடு பிரமம்பலபேதப்பட்டு போ
கபோககியதிற்கும் அவததைக்கும் சாக்கிபூதமாய்நிற்குமுறை
மைகூற்றறு போகபோககியமென்பது, புசிப்பும புசிப்புகிட
மாகிய பதாரததவகளும். துரியமாவது கருவிரீயகினவிடமென
ககொள்க. (௧௧)

பலநாமமாவன —சாக்கிரத்தில் விசுவன், எ-ம். துரியத்தி
ல் புருடன், எ-ம். வழங்கிவருடனவாம். என்றாரோருளையா
கிரியா

கருவியெல்லாநானெனவேகருதலபுகமககருத்தை
யொருவமுத்தியுண்டாகுமுள்ளமவிததாஞ்செய்தியினு
மருவுமாயாகாரியங்களிததைமாயவேமாயை
பிரியும்பிரியாஞானமது (௧௨) பக்யுமபிறவாபேதமே. (௧௨)

இ-ள்.) கருவியெல்லாநானெனவேகருதலபந்தம். எ-து. க
ருவிகள்பதினாலோடுங்கூடி அவற்றைநானென்றுகருகிற்பதுப
ந்தமாம்,—அக்கருத்தையொருவமுத்தியுண்டாகும். எ-து. அக்க
ருவிகள்பதினாலோடுங்கூடாமனீங்கித் துரியத்திற்கவே தற்
சொருபமாகிய கிவோகம் பாவம்பிறந்து முத்தியுண்டாம்,—உ
ள்ளம்வித்தாம். எ-து. பந்தத்துக்குவித்தாவதுமூலப்பிரகிருதி—

செய்தியினான்மருவுமாயாகாரியங்கள். ஏ-து. அந்தமூலப்பிரகிரு
ஷ்யின்செயலாலே மாயாகாரியங்களாகிய சுகதுக்கங்கள்பொரு
தும்,—அவித்தைமாயவேமாயைபுரியும். ஏ-து. அவித்தையா
ய மூலப்பிரகிருதியின்செயல்கெடவிருக்க மாயைநீங்கும்,—
பிரியாஞானமது பிறக்கும்பிறவாபேதமே. ஏ-து. அம்மாயை
கவேஞானமுண்டாம். அந்தஞானமுண்டாகியவிடத் தந்த
நானம்பெந்தந்தோன்றும் சிவோகம்பாவம்பிறக்கும். ஏ-து.

இசெய்யுளுபாதிக்களைவிட்டு நீங்குமுறைமைகூறிற்று.(ஞா
நம்.) கருவியெல்லாமென்றது தொண்ணூற்றும். உள்ளம்வி
தாஞ்செய்தியினால். ஏ-து. அவித்தையாகிய வறியாமையின
ாரியத்திலேபொருந்தும் என்க. (௧௨)

உள்ளமவித்தைச்செய்தியினான். ஏ-ம். பாடம். பிரியாஞா
நமது பிறக்கப்பேதம் பிறவா. ஏ-து. நீங்காதபிரமஞானந்தோ
ற ஜீவான்மாபரமாவென்னும் பேதங்கள்தோன்றா என்றுரை
கன ரோருரையாகிரியா.

ஆனகன்மவநுட்டயங்களந்தக்கரணசுத்திதரு
மானமின்றியச்சுத்திஞானமதனையுண்டாக்கு [தால்
ஞானமதுதான்பிரமத்தைநானென்றுணர்த்துநான்பிறந
ானமதிநீர் துளக்கமெனக்காணுந்தன்னைமாயையிலே.

(இ-ள்.) ஆனகன்மவநுட்டயங்களந்தக்கரணசுத்திதரும்.
து. உண்டானகன்மநுஷ்டானமாகிய மகாவாகியசுத்தியா
லயந்தக்கரணத்துக்குச் சுத்தியுண்டாம்,— ஊனமின்றியச
ுத்திஞானமதனையுண்டாக்கும். ஏ-து. குற்றமின்றிய மகாவாக
ியசுத்தியானது, ஞானத்தையுண்டாக்கும்,— ஞானமதுதான்
மத்தை நானென்றுணர்த்தும். ஏ-து. அந்தஞானந்தானேய

கம்பிரமமென்பதனையறிவிக்கும்,—நான் பிறந்தால் வானமதிநீர்
நுதுளக்கமெனக் காணுதன்னைமாயையிலே. எ-து. அங்ஙனம்
தானுதன்மையிலே கருத்துமுற்றி லுலாகாததிலுண்டாகிய ச
ர்கிரன் சலத்தின்கணனேனின் லுவிளங்கித்தோன்றுமுருவம்போ
லத் தற்சொருபமுந்தெரியும். எ-து.

இச்செய்யுள் பிரமநிஷ்டைகூட்டுமுறைமைகூறிற்று. அதுஷ்ட
டயமந்தகரணசுத்திதரும். எ-து. கணமாதுஷ்டானங்களுனவ
ற்றானந்தக்கரணசுத்தியுண்டாம். துளக்கப்பாடு சலத்தினலைச் ச
லொழியச்சர்கிரபிரதிபிம்பத்துக் கலைச்சலில்லை அதுபோல கரு
விகருக்கொழியபிரமத்திற்கில்லை என்க (௧௩)

தானேதானாயதுபோகத்தன்னிற்றன்னையதுபவித்ததிட்
தேனேயுயிரோயுணர்வேயென்றொன்றுமினறியுரையிறந்து
வானேமுதலாமபூதங்களமாயமாயாதேசின் று
நானேபிரமமெனத்தெளியுஞ்ஞானம்பிரமஞ்ஞானமே. (௧௪)

(இ-ள்) தானேதானாயதுபோகத் தன்னிற்றன்னையதுபவி
த்ததிட்டு எ-து. அகம்பிரமமாயதுபுகியுந்தன்னிலேதன்னை ய
துபவித்து,—ஊனேயுணர்வே யுயிரோயென் றென்றுமின்றியு
ரையிறந்து. எ-து. காமென்றுங்கரணமென்றும வாயுவென்று
மொருபேதமுமின்றியின்னபடியெனதுசொல்லுதற்கோர்சொல்
லின்றி,—வானேமுதலாம்பூதங்கள்மாயமாயாதேமன்னி. எ-து.
ஆகாசமுதலாகிய மகாபூதங்கள்கெடவுந் தானொருக்காலுங்கெ
டாதேநிலபெற்று,— நானேபிரமமெனத்தெளியுஞ்ஞானம் பிரம
ஞ்ஞானமே. எ-து. அகம்பிரமமெனத்தெளியுஞ்ஞானமே பிரமஞ்
ஞானம். எ-து.

இச்செய்யுள் பிரமஞ்ஞானத்தினிற்குங் கருத்துக்கூறிற்று.
தானேதானாய், எ-து. கருவிகரணதிகளைக்கி. (௧௪)

“தன்னிற்றன்னைத்தா னதுபவிகளும் வானழிந்துந், தன்னிலைமைகுன்றாதது” என்பதுமறிக என்றா ஞானப்பிரகாசா

சாற்றுமறைதத்துவமசிமா வாக்கியங்கடனையுணர்ந்தாந் போற்றிய துநீயானாயென்றறைவதல்லாறபொருளின்னே தேற்றுமதனைத்தெளியாதாதெளியப்பஞ்சவாதநமே லேற்றவியமநியமாதியோகமிருநானகியற்றுவரால்.(கரு)

(இ-ள்.) சாற்றுமறைதத்துவமசிமா வாக்கியங்கடமையுணர்ந்தாந் போற்றிய துநீயானாயென்றறைவதல்லாறபொருளின்னே. எ-து. சொல்லப்படும் வேதத்தினுடையமுடிவாகிய தத்துவமசிமுதலாகிய மகாவாக்கியங்களசொல்லும் பகுதியையுணருவகாலத்து அது நீயானாயென்பதல்லாது மற்றொருபொருள் சொல்லுதற்கில்லையாம். ஆதலால்.—தேற்றுமிதனைத் தெளியாதா தெளியப்பஞ்சவாதநமேலேற்ற வியமநியமாதியோகமிருநானகியற்றுவரால். எ-து. இப்படி-ததுணியச்சொல்லு மகாவாகிய வத்தினுண்மையைக்கொண்டு சோகம்பாவகமாகவறியாதா ரந்த முறையைக்கூடித்தெளியவேண்டி. பஞ்சவாதனமுதலாகிய பூசிகுருங்கிரியையும் இயமமுதலாகிய வட்டாங்கயோகத்தையுஞ் செய்துதிரிவார். எ-று. எனவே சரிதை கிரியை யோகமாகியவை பிரமஞானங்கூடவேண்டிச்செய்யுந் தவமென்பதுகருத்து. பஞ்சவாதனமாவன - கூமாசனம் அந்தாசனம் சிங்காசனம் பத்மாசனம் யோகாசனமுமாம். அஷ்டாங்கயோகமாவன - இயமம் நியமம் ஆசனம் பிராணாயாமம் பிரத்தியாகாரம் தாரணை தியாநம் சமாதி எனவிலை.

இச்செய்யுள் பிரமஞானங்கூடாதார் சரிதை கிரியை யோகமியற்றைச்செய்து ஞானங்கைகூடுவொனக்கூறிற்று. பஞ்சவாத

தனம் எனப்பாடமாயின் ஆசனமும் யோகபடமும் தன்மும் கம
ணடலமும் செபமாலையும் என்க. நானேபிரமம் என்னுஞ்செய
யுணமுதல் இச்செய்யுட்காறும் மாயாவாதிமதங்கூற்றிற்று. (கரு)

இயமநியமங்கள் ஒவ்வொன்று (க0) விதமாம். ஆசனம்
(அ) விதம். பிராணையாமம் (ங) விதம். பிரத்தியாகாரந்தாரணை
(ரு) விதம். தியானம் (சசு) விதம். சமாதி ஏகரூபமாகவுஞ்சொ
ல்லப்படும். இவையிற்றில் இயமம்பத்தாவன—கொல்லாமை,
சதகியம், களவின்மை, பிரமசரியம், கிருபை, செவ்வியனாதல்,
சூதமை, நிலையுடைமை, அற்பபோனும், சொசம், ஆட (க0)
நியமம்பத்தாவன—தவமும், சந்தோஷமும், ஆஸ்திககிராமமும்,
தாரமும், சுகரபூஜையம், அத்ததித்தாரந்த கிரவணமும், இல
சசையம், புத்திமாணகையம், ஐயமும், ஓமமும் ஆட (க0) ஆசன
மெட்டாவன—சொஸ்ததிகாசம், கோமுகாசம், பதமாசம்,
வீர கிங்காசம், பத்திராசம், முத்தாசம், மயூராசம், சு
காசம் ஆட (அ) மற்றுள்ளவை விரிகிறபெருகும். விரிந்தநூ
லகளிற்கணிக்கொள்க. மகாவாகியதத்துவமசியைக்கேட்டுப்ப
காதநிலையப்பத்தாற்பாத்து.” “அப்பினசைவாலே மதியசை
தல்போற்றன்னை, மெய்க்கரணத்தாய்த்தனைவிட்டு” சோக
மெனத்திருந்துகள் ஜீவனும்பரம, மேகமாமுத்தியிதுவே” “ஆத
நமே யோகபடந்தன்மசெபங்குண்டிகை யென், நேதுமைந்
துஞ்சாதநமென்றோர்” “இயமநியமமினங்காசம்யாமம், யா
வில்பிரத்தியாகார— முயவுணுங்காற், றாரணையோகி தியாநச
மாகியுமென், நேரிருநாண்கங்கமும்பொருள்” என்பவையுமறி
களன்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

மாயாவாதிமத முற்றிற்று.
பாயிரமுட்படசெய்யுள்—உருக.

மாயாவாதிமதமறுதலை.

ஏகஞானேனவியம்பியிப்படியறிந்து முததியடைமி
ன்னென, மோகமானவுரைசோகமின்பொடுமுடிந்திடா
துமலடாகிய, காகமானதுகருங்கலின்றசைபறித்தழுவக
ரியகுஞ்சியின, றுகமார்பசிதவிர்க்கவாயிடை கொடுத்த
தென்றுரைசெய்தனமையே. (க)

(இ-ள்.) ஏகஞானேன வியம்பியிப்படியறிந்து முததியடை
மின்னெனமோகமானவுரை சோகமின்பொடு முடிந்திடாது
எ - து. மாயாவாதிநீயேகப்பிரமமென்றுசொல்லிப் பின்புகருவ
களைநீங்கி யிப்படிதரிசித்து முத்தியடையுகொள்ளென்று மயங்கி
சுசொல்லுஞ்சொல்லு நீயெடுத்தாட்டின சோகம்பாவையே
ன்மகாவாகியத்தோடு கூடிமுடியாது. அஃதெவ்வனமெனனி
ல் அவ்வாகியம அதுநானானேன் என்கையாவிரண்டுபட்டுப்
பெறுவானும் பேறுமாயென்றுகையால். அஃதன்றியும் பிரமத
தைவிகாரமற்றதாகவுங்கூறி மீளவுமயங்கி அந்தப் பிரமஞ்சீவா
ன்மாவாகப்பேதித்ததாகவுங் கூறினாய். அதற்குக்கன்மமென்றொ
ருமுதலின்றியில்லாததனையுமுண்டாக்கியதனைக்கூடிற்றென்று
ங்கூறியது மயக்கம். அஃதென்போலவென்னில், — மலடாகிய
காகமானது கருங்கலின்றசைபறித்தழுவ் கரியகுஞ்சியின்றாக
மார்பசிதவிர்க்க வாயிடையொடுத்ததென்றுரைசெய்தன்மையே
எ-து. ஒருமலட்டுக்காகமானது தனது கரியநிறத்தையுடைய கு
ஞ்சினுக்கு மிக்கபசியைத்தணிப்பான் கரியகல்லுக்குண்டானவி
றைச்சியைவாங்கிக் குஞ்சியின்வாயிலேகொண்டிவந்து கொடுத்
ததென்று சொல்லுந்தன்மைக்கொக்கும். எ-று. எனவேநிர்வி
கற்பமாகியபிரமத்திற்குவமை மலட்டுக்காகம், அப்பிரமத்திலே

வோன்மாவாகப்பேதித்ததென் ததற்குவமை அக்குஞ்சி. அந்தஜீ
வான்மாவுக்குககன்மாதிகளுண்டாக்கிக் கொடுத்தற்குவமை கல்
லினமாம்சம்

மாயாவாதிமதங்கூறி யதனைமறுப்பா னெடுத்துக்கொண்
டா ரதனுளிச்செய்யு ளான்மாவுண்டென்பதற்கோ பிரமாணத்
தாற்றெருகுததுகூறிற்று. (ஞானம்.) மோகமானவுளாகொம்பு
மூன்றெடுஎனப்பாடம் இதன்கருத்து மூன்றுகொம்போடுங்கூ
ட யழிவிலலாதமலட்டுக்காககையானது என்னும் ஆகையுக்
கியெனக்கொள்க. (க)

நீடுவேதமளவாகவேகமெனுநீதிதானிகழுவதாகுமே,
ஞாநா தருவுஞானஞேயமுடனானான்மறையுமோத
லா, *லோடுமாகுமுனதேகமோ துமிவையுனமாகியுனா
மாறுகோள், கூடுமாகுமதுபூதிதானுமது கூடிடாதறிவி
லாமையால். (உ)

(இ-ள்.) நீடுவேதமளவாகவேகமெனு நீதிதானிகழுவதாகு
மேல். எ-து. அநாதியேயுண்டாகிய வேதமுதலாக வகம்பிரம
மென்றே சொல்லுமென்றுநீசொன்றாய் அப்படியாயின்,—நாடி
ஞாநருவுஞானஞேயமுடனானான்மறையுமோதலால். எ-து.
அந்தவேதத்திலு மாகமத்திலு ஞாநருஞாயனேயமாகியமூன்று
முதலுமூண்டெனவே தெரித்துநாடோறுஞ்சொல்லுதலால்,—
ஓடுமாகுமுனதேகம். எ-து நீயொன்றென்றுசொல்லுஞ்சொல்
லவ்வேதவாக்கியங்கொண்டேபின்னிடாரிற்கும்,—ஓதுமிவையு
னமாகியுனாமாறுகோள் கூடுமாகும். எ-து. இன்னும் நீயகம்பி
ராமமென்றுசொல்லுஞ்சொல் குற்றப்பட்டித் தத்துவமசியென்
னும்வாக்கியத்தோடு மாறுகோடலைப்பொருந்தும்,—அதுபூதிதா
னுமதுகூடிடா தறிவிலாமையால். எ-து. உணக்கான்மாவில்லை

யாகையாலே யறுபூதிதானுமுண்டாக மாட்டாது. எ-து ஆ-
வில்லாமையாலறுபூதிதானுங்கூட்டாது எனமாறுக. நானமலந்
யுமென்கையாலாகமததுணிவுமபெற்றது. உரை மகாவாககியம்
அறிவு ஆன்மா.

இசெய்யுள் ஞானஞெயங்காளன்றி ஞானுருவுமுண்டென
பதினமறுததுக்கூற்றது. ஞானுரு ஆன்மா ஞானம் ஆன்மாவ்
றகுசகாயபூதமானசிவசத்தி. ஞெயம் அநதச்சத்தியாலறியப்
பும் பிரமேயமானசிவம். (௨)

நீதியாலொளிகொளபானுவானதக நீரிலேநிகழுமா
றுபோ, லாதிதானுருவ மாயகாயமதின மேவியாவதிலை
யாகுமான், தீதிலாவருவமாதலானிழல்கள் சேரவேறிட
மிலாமையால், ஒதிலோரகவினீரிலேயொருவாகாணலா
லிலதுனேகமே. (௩)

(இ-ள்) நீதியாலொளிகொளபானுவானதக நீரிலேநிகழு
மாறுபோல். எ-து. பிரணங்களையுடைத்தாயிவாகித் தனது
யை பாததிரோதகங்கள்தோறுமுறைமையாலேவிளங்குமாபோ
ல—ஆதிதானுருவமாயகாயமதினமேவியாவதிலையாகுமான் தீதி
லாவருவமாதலால். எ-து. (ஆதிதானுருவருடமாதலாற்காய
மேவியாவதிலை) எனமாறுக சாவததுக்கு முதலாயிருக்கிறபிரம
உருற்றமில்லாதவருபமாயகாய ஓபாநிகளோடுங்கூடியருபமா
கியகாயத்திலேபொருந்தி யுண்டாவதிலையாய் அன்றியும்,—
நிழல்கள்சேரவேறிடமிலாமையால். எ-து பாததிரோதகநிழலி
ன்கண்ணிருந்தா லாதித்திரணஞ்செலவாதாற்போலப் பிரமமு
ங்கூடாதகாயமுமுண்டாகவேணும். ஆகையாலும்,—ஒதிலோ
ரகவினீரிலேயொருவாகாணலாலிலதுனேகமே. எ-து. பாததி
ரோதகத்திலே யாதித்தனைக்காணபானொருவனைப்போலக் காய

த்திலேபிரமத்தைக்காண்பா ஞோரான்மாவுண்டாகையாற் சொல்லுவகாலத தகம்பிரமமென்பதில்லையாம். எ-து. அருவமாதலாலும் இடமில்லாமையாலும் ஒருவாகாணலாலும் எனவும்மை கூட்டுக.

இசெய்யு னாதித்தன்சாயை பாத்திரோதகங்கடோறுந்தோன்றுமாபோலக காயங்கடோறும் பிரமநிற்குமென்பதனைக்காண வேறோராத்மாவேணுமென்றுமறுத்துக்கூறிற்று. (ஞானம்.) நிழல்சேரவேறிடமிலாமையால், எ-து, பிரமமருவமாதலானிழல் சோதற்கிடமில்லையாம். (௩)

“பரிதிருடந்தோறும் பதிவதுபோனிற்கும், பிரமமுடனோறுமெனல்பித்து” “அருவாம்வியாபகமாயாதியந்தமற்ற, துருவுடலினங்கணுதிக்கும்” “ஏகதேசம் பருதியேயும்பிரதிவிமப, மேகதேசககடத்துள்ளே” “இந்தமுறைபிரமத்திலல்லேயயாதலின, லிந்தவுடற்பட்டான்வேறும்” “பரிதிருடந்தோறும் பதிந்தநெனப்பார்ப்பாரா, பரிதியையல்லாநென்றேபார்” “ஆகந்தோறுநிற்குமந்தப்பிரமமென, வுக்கஞ்செய்வார வேறென்றோ” என்னுந்திருவாக்குகளாற் பாத்திரோதக ரவிச்சாயாசியாய மொவ்வாதென்ற நிக என்னா ஞானப்பிரகாசா, நிழல்கள சேரவேறிடமிலாமையால், எ-து சூரியபிரதிவிம்பங்கள் பொருந்துதற்கு அகல்கடோறு நீர்கள்வேறாகவிருந்தாற்போல வந்தப்பிரமமவச்சேதப்பட்டிருப்பதற்கு வேறிடமிலாமையாலும் என்றுணாயுனாத்தன ரோருநாயாசிரியர்.

வேறுவாயில்புல ஞேமமேன்மனமு மேவிடா துபிரமாணமும், கூறிடாதறிவுதானெனவுணர்தல்கோடுநீமுயலினாடினா, மீறிலாதபர மேகமேயென வியம்புநீயிசை

யுஞானமும், பேறதாவதிலே பேதமானவிது பேணவே யுளதுபேசிலே. (சு)

(இ-ள்.) வேறுவாயில்புலனோமிமேன்மனமு மேவிடாதுபிரமாணமுங் கூறிடாதறிவுதானொருவுணர்தல்கோடுநீமுயலினாடினாய். எ-து. ஒன்றோடொன்றுகூடாமலுணரும்பொறிகளும் புலன்களு மதன்மேலுண்டாகியமனமுகூடாம லுடலிலோரறிவுதனித்துநின்றறியாதிருக்கவும், அறியுமென்று சாத்திரப்பிரமாணங்களுஞ்சொல்லாதாயிருக்கவும், நீபிரமமுக காயத்தோடும்கூடமத்தானே தானாய்நின்றறியமென்றுசொல்லியவறிவு கோடில்லாதமுயலுக்குக கோடுண்டென்றறிந்தவறிவிற்கொகுகும். அன்றியும்,— ஈறிலாதபரமேகமேயென வியம்புநீயிசையுஞானமும் பேறதாவதிலே. எ-து. கேடில்லாதபிரமஞ் சீவான்மாவுமாய்நிற்குமென்றுசொல்லுகிறீ பொருந்தினஞானத்தா லுனக்குப்பயனுண்டாவதுமில்லையாம். அஃதெங்ஙனமென்னிற் பரப்பிரமமுமேசீவான்மாவுமெனநீசொல்லுகையால்,— பேதமானவிதுபேணவேயுளதுபேசிலே. எ-து. நீயிங்ஙனஞ்சொல்லுமுறைமையின்றிப் பரமான்மாவு மதனையறியப்படுஞ்சீவான்மாவுமென விரன்டுமுதலுண்டென்று சொல்லுமுறைமையே போற்றவுளது. எ-து. நாடினாய் ஆகேகூபம்.

இச்செய்யுளான்மாவுக்கொழியப் பிரமத்துக்குப் பந்தமுண்டாகாதாகையா லான்மாவென்றொன்றுண்டென்று கூறிற்று. (ஞானம்.) வேறுவாயில். எ-து. வேற்றுமைப்பட்டிருக்கிறவின் திரியங்களும் புலன்களும் மனமும் பொருந்தாததாய்ப் பிரமாணங்களாலு மளவிடப்படாததாயுள்ளது ஆன்மத்தானெனவுணராதல். முயலுக்குக்கொம்புண்டென்றுநாடினதற்கொக்குங்காண் முடிவின்றியிருக்கிற பரசொருபமொன்றென்று சொல்லும்நீ பொருந்தும்ஞானமும் பேறுபொருந்தமிந்தவான்மாவும்பரமும்

பேதமுண்டென்னு மிது சொல்லுங்காலத்துக் கைக்கொள்ளத்த
குவதாயுள்ளது. எ-து. இதனாற்பரத்துக்குப்பற்றில்லை ஜீவனுக்
கேபற்றுள்ளது ஆதலால் ஜீவபரபேதமுண்டென்றுகொள்கவெ
ன்பது கூறிற்று. (ச)

“அறியப்படாதேலது பிரமானததா, லறியப்படாதழற்போ
தாம்” என்பதனானறிகஎன்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

இலகுசோதிமணியெனவுமேகமெனி னிதனிலேகம
துவிலகினாய், குலவுகாசமொளியதுவுநீடிவளர்குணமு
நாடுவதொருணியுமாம், பலவுமானகுணமொருவுமேக
மதுவெனவுநீபகரினிகரிலா, யுலகமானதனையுதவுமாற
திலையுணர்வுதானுமிலையுணரிலே. (இ)

(இ-ள்.) இலகுசோதிமணியெனவுமேகமெனில். எ-து. மி
க்கவொளியுமணியும்போல வொன்றாயிருக்குமென்றுநீசொல்லி
ன்,— இதனிலேகமதுவிலகினாய். எ-து. இந்தவுவமைதன்னி
லே யொன்றென்பதனைமறுததுகூறினாய். அஃதியாங்ஙனமெ
னின்,—குலவுகாசமொளியதுவுநீடிவளர்குணமுநாடுவதொரு
ணியுமாம். எ-து. விளங்கப்பட்டமணியும் பிரகாசமானதுவுமிக
வுமுண்டாகப்பட்டகுணமு மதனையாராய்ந்தறியத்தக்க குணியு
மாயெயால்,—பலவுமானகுணமொருவுமேகமது வெனவுநீபகரி
ல். எ-து. அதுவன்றியு மொன்றானபிரமமானது இச்சாஞான
ககிரியைகளாகிய, பலகுணங்களைநீங்கி நிறகுமென்றுநீசொல்லி
ன்,—நிகரிலா யுலகமானதனையுதவுமாறதிலையுணர்வுதானுமிலையு
ணரிலே. எ-து. அந்தப்பிரமத்துக் கிச்சாஞானககிரியைகளாகிய
பலகுணங்களில்லையாகில் ஒப்பில்லாத பிரபஞ்சமானதனையுண்
டாக்குந்தொழிலுமில்லையா யந்தப்பிரமத்துக்கவற்றைக்காத்தளி

க்கவேணுமென்னுமறிவுமில்லையாம் விசாரிக்குங்காலத்து. எ-து. மணியுமொளியுங் குணமுகுணியுமாகையா விரண்டுபடுமென்பதுகருத்து. இச்சாஞானக்கிரியைகளைநீங்கிய நிர்விகற்பனென்னி லிச்சாஞானக்கிரியையோடுங்கூடியே பிரபஞ்சத்தின் சிருஷ்டி திதி சங்கராங்கண்டததவேண்டிகையால். அதுநீங்கிநிற்பனென் னில் அறிவுமில்லையாய்க்காத்தாவுமல்லவாவனென்பதுகருத்து

இச்செய்யுளான்மாவும்பிரமமு மொன்றென்றுகூறிய வு வமைகொண் டொன்றல்லவென்பதூஉ மிச்சாஞானக்கிரியைக ளிலையாயி னறிவுமில்லையாய்ப் பிரபஞ்சகருத்தியஞ்செய்யவு மாட்டானென்பதூஉங்கூறிற்று. (ஞானம்.) இராவணனையும் சுகத்திரவாகுவையு மொன்றுபலவானததுக் குவமையிட்டாய் இராவண னொருமுகத்தாற்கண்ட தொருமுகத்தாற்சொல்லுமா போல வுலகத்திலொருத்தன்கண்ட தொருததன்றிநதுசொல்ல ககண்டதில்லை. சுகத்திரவாகுவும் பலகரங்களாலுமியற்றப்பட்ட வில்லுமும்புமவலிகுருங்காலதது வேறுபடுகைவழங்கலும் வினை யொன்றின்மேலா மிதுவப்படியன்றென்றுகண்டுகொள்க. (இ)

“மணியொளிபோலேகமெனின் மாமணியுந்தேசங், குணீ குணமென்றேபேதங் கொள்” “குணாதீதமென்று நீ கூறுவையேயாகி, லெணுதுலகமுந்தருமா நென்” என்பதறிக என்னா ஞானப்பிரகாசர்.

புற்றினேர்பழுதை தொக்கபோதுமயிர் புளகமாகவா விரவிலே, யுற்றதாமதனை யொக்கவேயுலகுதிக்குமாறு மொருசத்திலே, பெற்றதாகுமெனி னப்பிராந்தியுடையோருமப்பிரமபேதமாய், நிற்பர்நீபகரின் முற்றுமைய நிலைபெற்றுவின்பமதிலாததாம். (சு)

(இ-ள்.) புற்றினோபழுதைதொக்கபோதுமயிர் புளகமாக வரவிரவிலே புற்றதாமதனை யொக்கவேயுலகுக்குமாறுமொரு சததிலே பெற்றதாகுமெனில். எ-து புற்றின்கண்ணேபழுதை கிடப்ப விருளிடத் தந்தபபழுதையைக்கண்டவர்க்குப் பயத்தா லேமயிர் புளகிததுப் பாம்பெனவேரின்ககப்படுவதாமதுபோல ப பிரபஞ்சமு மொப்பறதாகியபிரமத்திலேதோன்றுமாறு மத நைய்சகியத்தாலேயப்பிரபஞ்சமு மெப்போலத்தோன்றுமுறை மையும் பெற்றதென்றுநீசொல்லின்,—அப்பிராந்தியுடையோரு மப்பிரமபேதமாய்நிப்பா எ-து. அங்ஙனமயங்கினவறிவையுடை யவான்மாசகளும் இச்சாஞானகவிரியையுண்டாய்ப் பிரபஞ்சகி ருத்தியஞ்செயவதில்லையென்று நீகூறுமபிரமத்தின் பேதமாய்நி ற்பராம்,—நீபகரின்றொற்ற மையநிலைபெற்றுவின்பமிலாததாம். எ-து. இப்படிநீசொல்லின் நினைசுரு மிகமயக்கவறிவேயுண்டா ப்ப பிரமமாயின்பமுண்டாகாது. எ-து.

இச்செய்யுள் பிரமததுககு ாவிகாரமென்பதனைமறுத்துக் கூறிற்று (ஞானம்) முற்றுமையநிலைபெற்றுநின்மலமிலாததா ம எனப்பாடமாயின், முற்றுமயநிலைபெற்றுநின்மலனாகையி லலையாம். பழுதையைப் பாம்பெனறுபிரமித்தது பிரமமாகவே ண்டும் அதுதான்விகாரமென்னில கரணங்களுக்கறிவில்லையாம். பிரமத்தின் சந்திதிமாத்திரத்திலேசல்ககுமென்னிற் றெளிந்தகா லத்திற் சந்திதிபிற்சேட்டிககவில்லையாகவேண்டும் அதுபின் சலி த்துத் தத்துவமுங் கூடாதெனக்கொள்க. (சு)

“இரவினரவென்னப் படுமபாசமாசில், பரமமூலகென்ன ப்படும” “என்றனையொன்றனைமற் றென்றென்றாவெண்ணு மிழுக், கின்றப்பரப்பிரமத்தின்” “ஐயம்விபரீதமென்றவிலையி ண்கெந், தய்யவறிவுக்குண்டோசொல்.” “பாசமினப்பரம்பிணுக்

கொப்பில்லாப்பரப்பிரமத், தேசுதனக்கொப்போசகம்” “இருடாநதாற்பாம்பில்லையிந்தவுலக, மருடாந்தாறபோகைவழக்கு” “மருடாந்தால்வைகருமலபாண்டவாககை, யிருடாந்தாறசிற்கனமன்றே” “நீர்நீர்கால்காலே நெருப்புநெருப்பேவிண்விண, பார்பரமார்த்தத்திற்கும்” என்னுந்திருவாக்குகளாலறிக என்றா ஞானப்பிரகாசர்.

ஓதியேயுலகமதனைநீயுநிரு வசநமாகவுரை செயவதென், பேதையோவுளது மிலதும்ல்லபொருள் பேசவாருமுளரோசொலா, யாதியேயுளதுவருதலாலிலதிலாவதின்மையதழிந்துபோம், நீதியாலுளதிலாமைநோவதெனினேர்மையாகியதுநின்றதே. (௭)

(இ-ள்.) ஓதியேயுலக மதனைநீயுநிரு வசநமாகவுரைசெய்வதென். எ-து. நீவேதத்தையதிகரித்தேயிருந்தும் பிரபஞ்சத்தை முன்பில்லையென்றும் பின்புநிருவசநமாகியபிரமத்திலே தோன்றப்பட்டதென்றுஞ் சொல்லுதலுண்டானதென்,—பேதையோவுளதுமிலதும்ல்லபொருள் பேசவாருமுளரோசொலாய் எ-து. ஒருபொருளில்லதும்ல்ல வுள்ளதும்ல்லவென்று சொல்லுவாருமுளரோ ஆகையாலறியாதவனேசொல்லாய். அற்றன்று,—ஆதியேயுளதுவருதலாலிலதிலாவதின்மையதழிந்துபோம். எ-து. (ஆதியேவருதலாலிலதிலாவதின்மையுளதழிந்துபோம்) எனமாறுக. ஆகிதோறுந்தோன்றிவருதலா லில்லையென்பதில்லையா யுள்ளதானதழிந்துபோம்,— நீதியாலுளதிலாமை. எ-து. பின்னில்லாமையாம்படி யழிந்துபோமுறைமையாலே யில்லாமையுண்டானது ஆகையால்,— நோவதென்னின். எ-து. உள்ளதமில்லாததும் பிரபஞ்சத்துக்குப்பொருந்திற்பென்றுநீகூறின்,—நோஹையாகியதுநின்றதே. எ-து. அப்படியழிந்துபோம்பிரபஞ்ச மீ

ளவும் பிரமத்திலேயுண்டாமிடத்து முன்புபோலத்தோன்றுகையா லதற்குமூலகாரணங்கிடந்தழியாமனிற்கும். எ-று.

இச்செய்யுள் பிரபஞ்சமநாதியிலுள்ள தல்லவென்பதனை மறுத்துக்கூறிற்று. (ஞானம்.) ஓதியேயுலகமதனை நீயுநிருவசநமாகவுணாசெய்வதென். எ-து. உலகத்தை விவகாரமாததிரமாய்ச் சொல்லாநின்றும் பேதையே—போம். எ-து. அறிவில்லையோ வொன்றையுண்டென்குத ல்லையென்குத லல்லாதபொருள சொல்வாருமுண்டோசொல்லாய் உள்ளதுமுன்னேயுண்டாய்வருதலாலில்லாததில்லையாயேபோமாதல நீதியாலேயுள்ளதல்லாததுண்டாமென்றிற் சுருங்குகின்றதாம் எ-று இவவுணாகு உலகம் விவகாரமொழியப் பரமாதததிலையெனறதனை நிராகரித்ததெனக்கொள்க. (எ)

“அநிவசநமேயுலகமென்றாய்நின்வாககா லநிவசநமெனறுநாத்ததாம்” “உகிக்குமதன் லுலகுன டென்றதுதானொக்கு, முதித்தழிந்ததில்லையென்கையுறு.” “உளதழிந்தின்றென்பாருயாவாக்குணரா, ருளதழிந்து நேரியதாகும்” என்பதும்நிக என்னா ஞானப்பிரகாசா.

வேறதாகியது போலிருந்தமையில் வெள்ளிசுத்தியெனிலையமே, கூறலாமொருபாததோடொத்த பொருள்கொண்டிவிண்டநிலைகண்டனம், மாறிலாதுநிலைநீராகியனல் வாயுவாகியவைமாறியும், சேறிடாதுவிவகாரமன்றுபர மார்த்தமாயவைசெறிந்ததே. (அ)

(இ-ள்.) வேறதாகியதுபோலிருந்தமையில் வெள்ளிசுத்தியெனில். எ-து. மித்தையாகியபிரபஞ்சம் பிரமம்போலமெய்யாகத்தோன்றினமை மிப்பியானது வெள்ளியையொக்கப்பிடு

ரோகித்தாற்போலுமென்றுகூறின்,—ஐயமே கூறலாம். எ-து. அநதவிப்பியை வெள்ளியென்றையப்பட்டாற்போலப் பிரபஞ்சத்தையும் பிரம்மமோ மித்தையோவென்றையப்பட்டேசொல்லலாம்,—ஒருபரத்தோடொத்தபொருள்கொண்டிலைகண்டனம். எ-து. முன்பிந்தப்பிரபஞ்சமொப்பற்றபிரமத்தோடொத்தபொருளாகக் கைக்கொள்ளப்பட்ட டிப்பொழுது மித்தியையாக மாநீக்கண்டனமென்னில்,— மாநிலாதுநிலநீரதாகியனல் வாயுவாகி. எ-து. நிலநீராகியு மனல்வாயுவாகியுமாநிரில்லாது,— அவைமாறியுஞ்சேறிடாது. எ-து. நீர் நிலனாகியும் வாயுவாகியாகியுமாறியுஞ்செல்லாது,—விவகாரமன்றுபரமார்த்தமாயவைசெறிந்ததே. எ-து. ஆதலாலிப்பிரபஞ்சமும்விவகாரத்திலேமெய்யாகலன்றிப் பரமாததத்திலுமெய்யாகச்செறிந்தது எ-து.

இச்செய்யுள் விவகாரத்தின்மெய்யாய்ப் பரமார்த்தத்திற் பொய்யாமென்பதனைமறுத்துக்கூறிற்று. (ஞானம்.) வெள்ளிகருவேறதாகியசத்தியானதுவெள்ளிபோலத்தோன்றினதுபோராபிரபஞ்சமெனிற சந்தேகஞ்சொல்லலாம். (அ)

“சத்திவெள்ளிபோலுலகென் னப்பிரமந்தோன்றுமென்ற. மித்தினையும் போடாய்பிரித்து” “இருபொருளுமுண்டே லெழும்கவிரித, மொருபொருளிற்றோன்றாதென்றோர்.” என்று. பரத்தோடொத்தபொருளில்லையுமையிடுதலால் வேறுநிலைபொருள்பெற்ற தெனக்கொள்க. எ-ரு. உதஹரிததனா ஞானப்பிரகாசர்.

மாயநுஸதுசிலமபிவாயினிடை வந்தவாறதனைமாணவே, மாயவேயுலகமானதும்பிரமமதனிலேயெனிலுங்கிரிந், நேயுமாகுமொருசித்தமத்துட னிலாததென்

றுபினியம்பினீ, பேயனே கடமிருத்தில்வந்தது பிறப்ப
தாவதிலேபேசிலே. (கூ)

(இ-ள்.) மாயநூலது சிலம்பிவாயினிடை வந்தவாறதனை
மானவேயாயவேயுலகமானதும் பிரமமதனிலேயெனில. எ-து.
பொய்ந்தாலானது சிலம்பியின்வாயிடத்தேநின்று தோன்றிநின்
றுகெட்டவிடத்து மீளவுமதனிடத்தே யிரத்தாலாகத்தோன்றி
வந்தாற்போல வுலகமானதும் பிரமத்திலேதோன்றிநின்றாகெ
ட்டபின் மீளவும்பிரமத்திலே முனடிபோலேதோன்றிவருமெ
றுநீ கூறின்,—அடங்குகின்றேயுமாகு மொருசித்தும். எ-து. அ
ருபமா யவிகாரமாகியபிரமமும் பிரபஞ்சத்திலேயகப்பட்டு மய
ங்கவுமாகுமாதலானிகூறியதுவமையன்று,—அத்துடனிலாததெ
ன்றுபினியம்பினீ. எ-து. அந்தநூலாகியசேடத்துகளுள் எச்சில
ம்பியகப்படாதுகின்றாற்போலப் பிரபஞ்சமாகியசேடத்துக்குள்
ளும் பிரமங்கூடநிலலாது காரணமாயிறகுமென்றுகூறின்,—
பேயனேகடமிருத்தில்வந்தது பிறப்பதாவதிலேபேசிலே. எ-து.
அறியாதவனே கடத்துக்குமணகாரணமாயிருக்கவுங் காரணமா
கியமண்ணிற் கடந்தானேதோன்றாது. தோன்றுமிடத் தாதிகா
ரணமாகியமண்ணும் நிமித்தகாரணமாகியகுலாலனும் துணைக்
காரணமாகிய திரிகையுங்கூடத் தொழிலசெய்யக கடந்தோன்
றுமாபோலப் பிரபஞ்சத்துக்கு மாகிகாரணமுண்டாய்த்தோன்
றவேண்டும். எ-று. எனவே யாதிகாரணமின்றிப் பிரமமேயாதி
காரணமாகத்தோன்றுமென்னிற சித்திலேயசித்துத்தானே தோ
ன்றாதென்பதுகருத்து. மிருத்து மண்.

இச்செய்யுள் பிரபஞ்சத்துக்குக்காரணம் பிரமமென்பதனைமறு
த்துக்கூறிற்று. (ஞானம்.) மாயநூலென்பது இல்லாதொன்று
தோன்றுமது மாயையென்பதவன்கருத்தாதலினால் மாயநூலெ

ன்றான். பேயனேபடமென்பது பாடமாயின் புடைவையானது மண்ணினிடத்துண்டாகாதென்பதாம். அஃதாவது ஒன்றின்காரணத்திலொன்றின்காரியமுண்டாகாதென்பதாம். (க௯)

“சிலம்பிதூல்போலச் சகம்பரததிற்றோன்றின், மலம்பரத்துண்டென்றேமதி” “இன்றேற்சடமண்ணிறுவாய்ப் பரத்தெழா, வின்றேபடமண்ணிலே” என்பதுமறிகஎன்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

வேறதாகுமுருவத்திலேபரம் வெளிப்படும்மென விளம்பினீ, யூறிலாவருவசத்திலேபிரமமுண்டிதானுணர்விலாததென், மாறிவாயுவுமனாதி யானவையுமவந்திடாமையினிலின்றென, ஸீறுதானுடையதாயதோபிரமமென்கொலோவிலையிறப்பதே. (க௧௦)

(இ-ள்.) வேறதாகுமுருவத்திலேபரம் வெளிப்படும்மென விளம்பினீ எ-து. வன்னபேதமாகிய வேற்றுமைப்பட்டவுருவத்திலே பிரமம்வெளிப்பட்டுநிற்குமென்று நீ கூறின்,— ஊறிலாவருவசத்திலே பிரமமுண்டிதானுணர்விலாததென். எ-து. குற்றமில்லாதஜடத்தினிடத்திலே பிரமமுண்டாயிருக்கவந்த ஜடமவத்தைபபட்டவிடத் தறிவினறிககிடப்பானேன,—மாறிவாயுவுமனாதி யானவையும வந்திடாமையினிலின்றெனில். எ-து. வாயுவு மந்தக் கரணங்களுமீங்கிவந்துகூடாமையினாலேயறிவில்லையானதென்றுகூறின்,— ஈறுதானுடையதாயதோ பிரமமென்கொலோவிலையிறப்பதே. எ-து. பிரமத்தினறிவுகெடத்தக்கதாயிற்றோ அதுவுமின்றிப் பிரமநிற்க வாயுவுமந்தக்கரணங்களுமீங்கிய தியாதோ, ஆதலாற் பிரம மறிவுமறியாமையுமாகி யுருக்கள் லேகில்லாது. எ-து.

இச்செய்யுள் பிரமமுருவையெடுத்து நிற்குமென்பதனை மறுத்துக்கூற்றது. (௧௦)

ஊறிலாவொருசுவததிலே எனப்பாடமோதி ஊறுபடாதசுவசீரத்திலே என்றுரையுரைத்தனா. அன்றியும், “மாகங்கடந்தோறும் வாயததமுறைபோற்பிரம, மாகந்தோறுமுறுமென்றாய” “ஊறில் சவநதன்னினுமுண்டதுதான்கண்டிலமேன், மாறிமனமவாராமலோ” “மாருதேநிறகப்பிரமமனங்காப்பொறியு, மாறிவரவென்னோசொன்மற்று” “ஒருத்தன்கடாகாயம்போலுறினூன்றோறும, விருப்பேன்வெறுப்பேன்வினம்பு” “ஊனுடன்பேதமில்லொன்மற்றானுள்ளா, சூன்கொள்கை கொள்வருவாரா” “என்கொள்ளை நீ கொள்ள யான்கொள்ளேனின்கொள்கை, யென்கொள்கைவேருமியம்பு” “நாத்திகனுமாத்திகனுமொன்றோ நவின்றிடா, யோத்துணறிற்பேதமேயுணை” “ஆககைதொறும்வெவ்வே நறுபவத்துக்கஞ்சுகமு, மாககைதொறும்வெவ்வேறணு” “துன்புறுவானுங்குழியின் மேலேத்துறக்கத்தி, னின்புறுவானுமவேறெனறெண்” “அரையனும்வேறேயபராதாவேறே, யவாபலமும்வேறென்றறி” என்றுதஹரித்தனர் ஞானப்பிரகாசா.

பற்றதின்றியுடனின்றிடும்பரமெனப்பகர்ந்தனைபிரிந்துட, னுற்றுடம்புநராகதிகாகணைய்சிறை யுறுப்பழிந்திவையுமுள்ளபின், குற்றமென்றிதனைவிட்டிடாதுவிடவென்றவங்குலைவுகொண்டிடும், பெற்றிக்ண்டிமொருபற்றறும்பரிசு பேசவேயுளதுஞ்சையே. (௧௧)

(இ-ள்.) பற்றதின்றியுடனின்றிடும் பரமெனப்பகர்ந்தனை. எ-து. பிரமமானது காயத்திலேநின்றதாயினுமக்காயத்தோடுபற்

நில்லாமன்றிருமென்றுகூறியும் அஃதங்ஙனமாயின்,—பிரிந்து
டனூறுடமபுநனாகினைகனோய்சிறை யுறுப்பழிநதிவையுமுள
ளபின் குறறமென்றிதனைவிட்டிடாது. எ-து. பிரமமார்வத்து
டனே கூடிநின்றவுடமபு நனாகினானோய்சிறை யிவையிற்றினு
லுறுப்பழிவண்டானபின்பு மிவவுடமபைப்பொலலாததென்று
நீங்கிநிறகமாட்டாது,— விடவென்றலுங் குலைவுகொண்டிடும்.
எ-து அவ்வுடனீங்கவென்னுமிடத்து மிகவும்வியாகூலப்பட்
டு நடுநடுகாநிற்கும் ஆகையால்,—பெற்றிகண்டுமொருபற்றறும்
பரிசுபேசுவேயுளதுஞ்சையே எ-து. இப்படிக்காயத்தோடும்பற்றி
நிற்குமுறைமையை யெவ்விடத்தினுங் கண்டிருந்துங் காயத்தோ
டுபிரமத்துக்குப்பற்றில்லையென நன்னுசையாறசொல்லவுளந்
தனறிப் பற்றுவிட்டதிலலை எ-து

இச்செய்யுள் காயத்தோடுபிரமத்துக்குப்பற்றில்லையென்பத
னைமறுத்துக்கூறிற்று. (கக)

“பற்றினன்றி நிறவிறபாமுடவிறசாம்பருவத், திற்றிவிவென
றினைப்பதென்” எனபதுமறிக. “விட்டிடும்வேலையின் வியந்த
வச்சமே, பட்டிடப்படுந்துயர் பகரலாவதே, கடலெவநீங்கியே
காதல்செய்யுமன, கட்டுவையுடையும பின்னைக்காமுறும்” “த
னத்தினைமனைதனைத்தானியநனை, நினைத்தினி யெவரதுபவிப
பாநீங்குநா, னெனக்கிவைபநநியமாருமேயென, மனத்துயாம
லியவேமாயுமாவியே” “பாம்பழல்வாயினு பற்றமனைகந், தே
ம்பிடுந்துயருதுசீவன்றேயுநாள்” என்னும் சிவதருமோத்திரமும்
நிகளன்றா ஞானப்பிரகாசா.

சோதிமாமணிக ஞாடுபோனதொரு நூலுமானநி
லைசொல்லிடு, நீதியான்மணிகள்பேதமாகியொரு நூலி

னின்றமைநிகழத்தினு, யாதிதானொருவனாகியே பலவநத்
தயோனியிலமாதவன, பேதியாதநிலேபேசினு யுலகு
பேதமேயிலதபேதமே. (௧௨)

(இ-ள்.) சோதிமாமணிகளுமிபோனதொரு நூலுமானநிலை
சொல்லிடுநீதியான்மணிகள்பேதமாகியொருநூலினின்றமைநிக
ழத்தினாய். எ-து. பிரகாசத்தையுடைய மிககபலமணிகளுக்குள்
ளே யுருவியொன்றாயநின்றதூலையுஞ் சொல்லத்தக்கமுறைமை
யிலேகோத்தமணிகளினின்றமாகப்பேதித தொருநூலிலேபேதப்
பட்டுநின்றமையும்போலப் பிரமததூக்கும் பிரபஞ்சத்துக்குமுவ
மைகூறினாய் அவ்வனங்கூறியவுவமையால்,—ஆதிதானொருவனா
கியே பலவநத்தயோனியிலமாதவன் பேதியாதநிலேபேசினுய்.
எ-து. காத்தாவானவனொருவனுய் பலபேதப்பட்டெண்ணிறந
தயோனிகடோறுநின் றவன்பேதியாதநிலையேகூறினாயாகையா
ல,—உலகுபேதமேயிலதபேதமே. எ-து மணிகள்பேதம்போ
லப் பிரபஞ்சமபேதமாகவுள்ளது பிரமததூக்குப் பேதயிலதாம்.
எ-து. எனவே பிரமஞ்சீவான்மாவாகவும் பரமான்மாவாகவும்
பேசிகருமெனவுங்கூறி யிவவிடத்துப்பிரமம்பேதியாதெனவுங்
கூறியதுவழுவாமென்பதுகருத்து.

இச்செய்யுள் பிரபஞ்சமேபேதமாவது பிரமததூக்குப்பேத
மில்லையென்பதனைமுதுத்துக்கூறிற்று. (ஞானம்.) பேதியாதிவ
தபேதமே. எ-து. உலகானது பேதமென்றபடியோ இல்லையாகி
லபேதமென்றபடியோசொல்லாய். எ-து. இதனால் நீயபேதமே
ன்றது விருத்தமாயிற்றென்பதுகருத்து. பேதமேயுள்ளதென்க.

“பன்மணிதூல்போலப் பரமபேதம்போன்றிருக்கும், பன்
மையுடற் பட்டேன்றாய்பண்டு” “ஆந்நியமல்லவதற்குலகமெ
ன்றதுபோய், யந்நியநீகொண்டுகையால்” என்பதுமறிகளள்
ளார் ஞானப்பிரகாசர்.

ஒத்துநின்றுடலி னின்பதுன்பமவை யுற்றுமுற்றிடுவ தின்றெனும், பித்தவுன்னுரையினுற்றதேதிலது பெற்ற தின்றிலதுபெற்றதேற், றுய்ததலெனனுறுதலவேபாவ மது சொல்லிஞென்றினுநதோயவிலாமைநீ, வைத்துநி ததமனவாககிறந்தபரமென்னமானமில்லையின்னமே. க௩

(இ-ள்.) ஒத்துநின்றுடலி னின்பதுன்பமவை யுற்றுமுற்றி டுவதின்றெனும்பித்த. எ-து. அஞ்ஞானமாகிய காயத்தோடுகூ டிப் பிரமமும்ஞ்ஞானமாயச சுகதுக்கங்களையதுபவித்துநிற்கச்சி தையும் பிரமங்காயத்தோடுகூடுவதிலையென்று சொல்லும்பேய னே நீயதுபவமில்லையென்னும்வாாததை,—உன்னுரையிலுற்ற தே. எ-து. உன்சாத்திரத்திலேயும்பொருந்தினதே,—இலதுபெ ற்றதின்றிலது. எ-து. சாத்திரத்தினில்ல ததுபவத்தினுமல்லாம லுண்டானதல்ல. அஃதன்றியும்,—பெற்றதேல் எ-து. அதுபவ ததினுமில்லாம லுண்டானதாயின்,— துய்த்தலென்னுறுதல். எ-து. பிரத்தியக்ஷத்திலேநீயதுடவத்தையுறுவானேன்,—வேபா வமதுசொல்லின். எ-து. பரமானமாவதுபவிப்பதில்லை ஜீவான் மாலினுடைய பாவீனயென்றுநீகூறின்,— ஒன்றினுந்தோய்வி லாமைநீவைத்துநித்தமனவாக்கிறந்தபர மென்னமானமில்லையின் னமே. எ - து. இப்படியதுபவிக்கிறஜீவான்மாவை ஒன்றினுந் தோய்விலாதபரமான்மவாகக்கொண்டு நித்தமாய் மனவாக்கிற ந்ததென்று மகம்பிரமமென்றுஞ் சொல்லவு முனக்குலச்சையி ல்லையின்னமும். எ-று.

இச்செய்யுள் பரமான்மா சீவான்மாவாய்நின்று புசிக்குமெ ன்பதனைமறுத்துக்கூறிற்று. (ஞானம்.) உன்னுரையிலுற்றதே யிலதுபெற்றதின்றிலதுபெற்றதே. எ - து. உன்னுடையவசநத் துக்குப்பெற்றதேதெனி லதிற்பற்றற்றுநிற்கையாகியவிலாமை

பெற்றதில்லையாம், பற்றில்லாமைபெற்றதாகிற் புசிப்பற்றிருக்க வேண்டும் (௧௩)

“இன்பதுன்பத்தைக் கரணங்களெய்துமுயிராக, கின்பதுன் பமில்லையெனற தென்” “பொறியுணர்ச்சிபுந்தி யுணருமதனை, யறியுங்காண்சீவனதனாந்து” “சீவன்பிரமமெனச்செபயினைமு ன்போகத்தைச், சீவியாதென்றதும்பொயததோ” என்பதும்றிக என்றா ஞானப்பிரகாசா.

எங்குநின்றிடிவவததையினறிமியிசைந்திடுங்கரணமெ ன்னினை, யங்குநின்றபரமெங்கொளித்தது நின்றதேல வையடங்கிடா, விங்குநின்றதொருகாந்தமானகலிரும்பு ரநிதியியங்குநோ, தங்குநின்றதெனினீங்கியீரும்வகை தங்கிடாதுணுதைப்பதே. (௧௪)

(இ-ள) எங்குநின்றிடிவவததையின்றிமும். எ-து. பிரமம் ஜீவானமாவாய்க் காயந்தோறுநிறைந்து நிற்குமென்றுகூறி னீ + நியவவததையிலகப்பட் டடங்குவதில்லையாம்,—இசைந்திடு ௩ கரணமென்னினீ. எ-து. அபபடியவததைப்படுவதுஜீவான்மா வன்றதக்கரணங்களினது நீக்கங்கள்காணுமென்றுநீகூறின,— அங்குநின்றபரமெங்கொளித்தது. எ-து. கரணங்களவத்தையைப் பொருநதினவிடத் தவ்விடத்துநின்ற சீவான்மாவெங்கேமறைந் துநின்றது,—அதுநின்றதேலவையடங்கிடா. எ-து. அந்தக்கரண நாயகனாகிய ஜீவான்மாவவ்விடத்துநின்றதாயி னவன்வழித்தா யக கரணங்களும்டங்கமாட்டாது,— இங்குநின்றதொருகாந்தமா னகலிரும்புசநிதியியங்குநோத்தங்குநின்றதெனில். எ-து. அற்ற ன்று இவ்விடத்துணடானதொருகாந்தக்கல்லின்சநிதியிலே ய் ரும்பசைந்தடங்குந்தன்மைபோல் ஜீவான்மாவின்சநிதியிலே

யந்தக்கரணங்களுஞ்சேட்டைப்பட்டு டடவகிறதென்றுநீகூறின்
—நீவகிமீரும்வகைதந்திடாதுனுரைதப்பதே. எ-து. நீகூறியவ
ரும்புகார்த்தத்தோடுகூடினாற் கார்த்தத்தையிரும்புநீவகமாட்டாத்
தன்மைபோல அந்தக்கரணங்களும் ஜீவான்மாவோடுகூடின
ல் நீவகப்படாதாகையால் நீகூறியவுமையம் பிறழக்கூறினா
யாம், எ-று.

இச்செய்யுள் கரணங்க ளவத்தையபடுமென்பதனை மறுத்
துககூறிற்று. (கச)

“எங்குநிறையி னிலையவத்தைத தான்காணித, நங்கிலஃதெ
ங்கொளிக்குஞ்சாற்று” “நிற்பிற்பிரமங் கரணங்கணீங்காவாங்,
சற்கார்த்தமுன்னிரும்போகாண” “ஓடலிருத்தலுலாவ லொடுகி
டத்தல், பாடலெனப்பலவாமென்” என்பதுமறிகஎன்றா ஞா
னப்பிரகாசா.

இருள்பொதிந்ததொருபருதியிவவுலகி விசையிலி
ன்றுடலநானெனு, மருள்பொதிந்ததொருபிரமமிங்குள
து மருவிநின்றவுருவொருவியே, தெருள்பொதிந்துபர
நானெனுந் தெளிவுசென்றபோதுகதியென்றிடும், பொ
ருள்பொதிந்ததெனிலமலனுக்குமலம் வருதலாலுளது
புன்மையே. (கரு)

(இ-ள்.) இருள்பொதிந்ததொருபருதியிவவுலகி விசையிலி
ன்றுடலநானெனுமருள் பொதிந்ததொருபிரமமிங்குளது. எ-து.
இருளான்மூடப்பட்டதோராதித்த னிந்தவுலகின்கண்ணுண்டா
கிரிந்ததீனையொக்குங் காயங்கடோறுநானென்று மருட்சியா
லே மூடப்பட்ட பிரமமில்விடத்துண்டாய்நின்றது,— மருவி
நின்றவுருவொருவியே, எ-து. அப்படிமருட்சிபொருந்திநின்ற

காயம் நீங்கி,— தெருள்பொதிந்து பரநானேனுந்தெளிவு சென்ற போதுகுகியென்றிடும்பொருள்பொதிந்ததெனில். எ-து. அறிவுக்கு முப்பட்டுப் பரப்பிரமம் நானேயென்றுத் தெளிவுண்டானபொழுது முத்தியாய் நிறகுமபொருளுந் தானுமென்றுகூறின்,— அமலனுக்குமலம்வருதலாலுளது புன்மையே. எ-து. மலரகிதமாகிய பிரமத்துக்கு மலங்கூடுதலு நீக்குதலு முண்டாகையாமென்று நீகூறியவுணாவெளிற்றுணா. எ-று.

இசெய்யுள் பிரமந்தானே மருட்சியால்ஜீவான்மாவென்றுத் தெருட்சியாற்பரப்பிரமமென்று நிற்குமென்பதனைமறுத்துக் கூறிற்று. (ஞானம்) உளதுபுன்மையே. எ-து. நின்மலமாயிருக்கிறபிரமத்துக்கு மலமானது கூடுதலாலாபாசமாகையுண்டாமென்க. இதுகூடாதென்பது கருத்து. (கரு)

“ இருள்பொதிந்த பானுவுள தேலுடையானென், மருள் பொதிந்தசித்துளதிம்மன்” “நின்மலமென்றேயதனை நீநிகழ்த்தியுயதற்குப், பின்னவித்தையுண்டென்கைபித்து.” “போதமுறிலவத்தைப் போம்வாக்கியங்கெட்டுப், பேதமறுமென்கைபெரும்பிதது” என்பதுமறிகளன்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

சுத்தமானதுபரத்தினுக்கணைவ தின்றுசுத்தமதநாதிநீ, வைத்தமாயமுறுசித்தசுத்தமுற மற்றதற்குமலம்வைத்தனை, யொத்தசீவன்மலகன்மமாயையுறு கின்றகாரணமுணர்ந்திடாய், பித்தனைவிறகினிற்பிறப்பதெரியென்னில் வேறுபொருள்பெற்றதே. (கசு)

(இ-ள்.) சுத்தமானது பரத்தினுக்கணைவதின்றுசுத்தமதநாதி. எ-து. பரப்பிரமத்துக்குப் புதிதாகச்சுத்தமுண்டாயதன்றநாகியேசுத்தமுள்ளது,— நீவைத்தமாயமுறுசித்தசுத்த முறமற்றத

ற்கு மலம்வைத்தனை. எ-து. நீஜீவான்மாவென்று பிரமத்திலே பேதித்துசொல்லப்பட்ட சித்தானது மயக்கமுற்று அசுத்தததைப்பொருந்தவே யதன்பேதமாகியபரப்பிரமத்துக்கு மலமுண்டென்றுதோற்றுவித்தனை,— ஒத்தசீவன்மலகன்மமாயையுறுகின்றகாரணமுணாந்திடாய்பித்தனை. எ-து. காயத்தோடுபொருந்நினவான்மாவு மலமுங் கன்மமு மாயையுக்கடியதுபவிக்குஙகாரியத்துக்குக காரணமாகியமுதலை யறியாயாதலாற் பேயனே நீ அற்றன்று,— விறகினிறபிறப்பதெரியென்னில், எ-து காட்டத்திலேயககிநிமறைப்பணடு நின்றதோன்றிப் பிரகாசித்தாற்போலக் காயத்திலேமறைப்புணடுநிற்கும்பொழுது ஜீவான்மாவென்றுகின்று பிரகாசிகுகும்பொழுது பரப்பிரமமாகநின்று பிரகாசிக்குமென்றுங்கூறின்,— வேறுபொருள்பெற்றதே எ-து. ஓரக்கிகியிரண்டாகப்பிரிந்துகாட்டத்திலேநிற்பதன்றி வேறொருபொருளாய்ததோன்றுமாபோல ஜீவான்மாவும்வேறொருமுதலென்றறிவாயாக. எ-து.

இச்செய்யுளு மருட்சியான்ஜீவான்மாவுமாய்த் தெருட்சியாற்பரப்பிரமமுமாமென்பதனை மறுத்துக்கூறிற்று. (ஞானம்.) என்னில்வேறுபொருள்பெற்றதே. எ-து. விறகினெருப்புத்தோன்றுந்தன்மை யென்பையாகி லந்ரியப்பொருளைக் காட்டிநிற்கும். (கசு)

“அநாதியேசுத்தமத னுக்கிலகாணுக்கை, யநாதிபெத்தான்மாவுடற்பட்டான்” “வினைவித்ததாலாககை விதங்கொடுத்துநீக்கி, வினையதனவோபாகமுளவே” “அவித்தையினைநீக்கியுயிராககாநந்தநல்கு, நிமித்தஞ் சிவனின்மலன்” “நிமித்தம் பதிவுடலினின்றூர்பசுக்க, எவத்தைமலமென்றே யறி” என்றுதஹரித்துக்கூறினர் ஞானப்பிரகாசர்.

உன்னினீயுமது போகமென்றபொழுது துற்றிடுந்துவிதமற்றதிங், கெனனிலில்லையெனிலில்லை நீயுமறிவினமைகண்டவிடமுண்மையேன், மன்னுமோருணர்வுவந்திடும்முணர் வெலாமுமாயையெனினமாயையே, சொன்னதோபிரமமாயிடும்பிரம மாயையாயறிவுசோருமே.

(இ-ள்.) உன்னினீயுமதுபோகமென்றபொழுது துற்றிடுந்துவிதம். எ-து. நானேநானாயதுபவிப்பெனனனுமிடத்துப்பெறுவானதுபவிப்பதுமுண்டாயிரண்டாம்,— மற்றதிங்கென்னிலில்லையெனிலில்லைநீயும். எ-து. பெறுவானாகவென்னிடத்திற் கண்டதில்லையென்னிற பேராகியநீயுமில்லையாம்,—அறிவின்மைகண்டவிடமுண்மையேன்மன்னுமோருணர்வுவந்திடும். எ-து. அஞ்ஞாநங்கெட்டவிடமேயுண்மையென்றுநீகூறி னந்தமயக்கறிவுகெட்டுக்கொமிடத்தான்மவறிவுசிறிதுண்டாயிருக்கும். அற்றன்று,— உணர்வெலாமுமாயையெனில் எ-து. அப்படியறியுமறிவெல்லாமாயாவறிவுகாணுமென்றுகூறின்,— மாயையேசொன்னதோபிரமமாயிடும். எ-து. மாயைநீங்கினவிடத்திற்றேன்றுமறிவுமாயாவறிவென்னி னந்தப்பிரமமாயைகவேண்டும்,— பிரமமாயையாயறிவுசோருமே. எ-து. ஆகையாற்பிரமமுமாயையாயம் மாயையாலேயறிவுக்கெடுமென்பதேயாம். எ-து.

இச்செய்யுள் பெறுவானின்றியே யதுபவமுண்டென்பதனை மறுத்துக்கூறிற்று. (கஎ)

“தன்னைத்தானே நினைக்குமென்று நீசாற்றினா, யநநியமாங்கும்மறிவிப்பாம்” “அதுபவமென்று மதுபவியென்றும், பதுபதமேகாத்த மலப்பார்” என்பதுமறிகஎன்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

ஆரணங்கடருதத்துவம் மசிபதங்களின்பொருளறிந்திடாய், காரணம்மதுவுநீயுமென்றிருமைகண்டிவேறு

தின்மைகருதிடாய், நாரணன்பிரமஞ்ஞாநாடரிய நாயக
ன்கழல்கணண்ணிநீ, யேரணைந்துபொலி சாதநங்கள்
கொடுயோகஞானமுமியற்றிடே. (க௮)

(இ-ள்.) ஆரணங்கடருதததுவம் மசிபதங்களின்பொருள
றிந்திடாய், எ-து. வேதாந்தமாகச்சொல்லப்பட்ட தத்துவமசியெ
ன்னுமகாவாகியத்தையு மதனாற்றரிசிக்கப்பட்ட பதபதாத்தந
கனையும்றியாய்,— காரணம்மதுவுநீயமென்றிருமைகண்டுவேறதி
ன்மைகருதிடாய். எ-து. காரணமாகியகாத்தாவும் காரியமாகி
யவானமாவு மிரண்டுபட்டுநிறமையுங்கண்டு கூடிநிற்குமதுவு
மறிந்திடாய். ஆகையால்,— நாரணன் பிரமஞ்ஞாநாடரியநாயக
ன்கழல்கணண்ணிநீ யேரணைந்துபொலி சாதநங்கள்கொடுயோ
கஞானமுமியற்றிடே எ-து. பிரமவிஷ்ணுக்களாலு நாடுதற்க
ரியகர்த்தாவினுடைய திருவடிகளைப் பொருந்ததற்கு அழகு
பொருந்திப் பொலிவினையுடைத்தாகிய சிவசாதநங்களையும்பொ
ருந்திக்கொண்டு யோகஞானங்களையறிந்துசெய்வாயாக. எ-று
எனவே யோகத்தாலேமனத்தைப்பிரித்து ஞானத்தாலேதிருவ
டியைச்சேர்கவென்பதுகருத்து.

இச்செய்யுள் மாயாவாதியை நிஷிததமாக்கிப் பெறுவாளு
ம்பேறுமுண்டெனவறிவித்தது.

ஏகஞானென்னுரு செய்யுணமுதலிச செய்யுட்காறு மாயா
வாதிமதத்தைமறுத்துக்கூறிற்று. (க௮)

யோகசாதநமாவது பத்திஞானவயிராக்கியமெனக் கொள
க. “அத்துவிதமென்றசொல்லுகொன்றென்றலப்பொருள்வே,
றற்றதெனவேமலைவின்றும்.” “வினைவிரவ்வேறறவே நிற்கும்
வேற்றாதிதமில், விண்ணலக்காற்றாகிசரும்வேறு.” “பிரமமூயி
ர்தோறும் பிறிவறவேநிற்கும், பிரமமூயிரன்நென்று பேணு.”

‘ஒன்றென்னும்வேதம்பிரமமொன்றாதலினா, லன்றியிரண்டோ
சொல்லாய்.” “ஒன்றெனமைநதிலும்வேறறவுறையு, மொன்
றேபரபிரமமும்.” “ஒன்றியுயிர்தோறுமுறு மென்றுணர்போ
முன்மல, மென்றுநீனைப்பாய்பேரின்பு” என்பதும்றிகஎன்றார்
ஞானப்பிரகாசா. பொருளறிந்திடாய். எ-து. பொருளையுள்ளபடி-
யறிந்தாயிலலை, அநதபபொருளையறியுமிடத்து,—காரணம் மது
யும். எ-து. ததஎன்பதற்குச சேகரகாரணமாகியபரமசிவமும்,—
நீயும். எ-து. தொம்என்பதற் கான்மாவாகியநீயும்,— என்றிரு
மைகண்டு. எ-து. என்றிரண்டுபொருளுண்டென்றுகண்டு,—வே
றகின்மைகருதலால் எ-து. அசியென்பதற்கு அந்தப்பரமசிவத்
துடனையான்மாவேறறககலாதுநிற்பதென்று பொருளறியப்படு
தலால என்றா மற்றோருரையாசிரியா.

மாயாவாதிமதமறுதலை முற்றிற்று.

பாயிரமுட்படசெய்யுள்—உடுக.

பா ற் க ரி ய ன் ம த ம்.

மன்னுமறையின்முடிவென்று மாயாவாதியுடன்மலைந்து
பின்னமாகிபிரமத்தைப் பேதாபேதஞ்சாதித்துப்
பன்னுமொருதூலதுலாகப் பாரின்மீதுபாற்கரியன் [ம.
சொன்னவிதீனையிந்நூலினகத்தேதோன்றச்சொல்லுவா

(இ-ள்.) மன்னுமறையின்முடிவென்று மாயாவாதியுடன்
மலைந்துபின்னமாகி. எ-து. சுவயம்புவாகநிலைபெற்றவேதமித்
தன்மைத்தென்று மாயாவாதியோடு மாறுபட்டிரீங்கி,—பிரமத்
தைப்பேதாபேதஞ்சாதித்து. எ-து. மாயாவாகிகுறியபிரமத்தை
ப் பேதமாகவு மபேதமாகவுநிலைநிறுத்தி,— பன்னுமொருதூலது

வாகப்பாரின்மீதுபாற்கரியன் சொன்னவிதனையிந்தாலினகத்தே தோன்றச்சொல்லுவாம். எ-து. ஒதுநூலும்வேதமுமாயிருக்க வத னுண்மையையறியாது பூமியீதே பாற்கரியன்சொன்னமதத்தை யிந்தச்சிவஞானசித்தியினிடத்தே தெளியச்சொல்லுவாம்.எ-து

மாயாவாகிமதங்கூறிக்வித்தமாகிப் பாற்கரியன்மதங்கூறு வானெடுத்துக்கொண்டாரதனுளிச்செய்யுள்வேதநூலு மாயாவா திகொள்ளத்தக்கதாயிருக்க வவனெடுவேறுபட்டுப் பாற்கரியன் கூறுவானென்பதுகூறிற்று. (ஞானம்.) பாற்கரியனென்பா னோ ரிருடி. பாற்கரியம்எனினும் பரிணாமமாயாவாதமெனினுமொக குமென்றாரோருநாயாசிரியா. (க)

சித்தேயுலகாய்ப்பரிணமிததுச சீவனாகித்திகழ்ந்த மையாற்சத்தேயெல்லாமுத்தியினைச்சாரக்கண்டஞான ங்கள், வைத்தேமொழியுமாமறைகள் சொன்னமரபே வந்தக்கால், ஒத்தேகெட்டுப்பிரமத்தோ டொன்றாய்ப் போமென்றுரைத்தனனே. (உ)

(இ-ள்.) சித்தேயுலகாய்ப்பரிணமித்துச் சீவனாகித்திகழ்ந்த மையாற்சத்தேயெல்லாம். எ-து. அறிவாகியபிரமமே பிரபஞ்ச பேதமாய்த்தோன்றிவளாந்தான்மாககருமாய்விளங்குந்தன்மை யாற் சாவமும்ந்தப்பிரமமேயாம்,— முத்தியினைச்சாரக்கண்ட ஞானங்கள்வைத்தேமொழியுமாமறைகள். எ - து. வீட்டின்பத் தைச்சேர வறியுஞானங்களை வேதவாகியங்கள்சொல்லும்,— சொன்னமரபேவந்தக்காலொத்தே கெட்டுப்பிரமத்தோ டொன் றாய்ப்போமென்றுரைத்தனனே. எ-து. அந்தவாக்கியங்களைசொ ன்னபடியேவைத்துத் தத்துவமசிபதபதார்த்தங்கண்டா லந்தப் பிரமத்தோடேயான்மாக்கூடியான்மத்தன்மைகெட்டொன்றிப் பிரமமாயேபோமென்று பாற்கரியன்கூறினான். எ-து. வாக்கிய

ம் தத்துவமசி. சத்து நிலைநின்றது. அசத்து நிலைநில்லாதது. ஆதலாற் சத்தேசர்வமுமாமென்பதவன்கருத்து.

இச்செய்யுள் பாற்கரியன்மதங்கூறிற்று.

மன்னுமறைஎன்னுஞ்செய்யுளுமிச்செய்யுளும் பாற்கரியன்மதங்கூறிற்று. (௨)

“விததின்மரம்போல்விமலத்துலகமாஞ், சிததென்றுலகைத்தெளி.” “உதிச்குங்கனகத்தினொண்டொடியாதி, யுதிக்கும்பரத்தினுலகும்.” “உப்புவரித்தோன்றிககலநதுவரியாமுலகு, மப்பரத்திறேன்றியதூவாம்.” “கருமததான்ஞானததாறகட்டிழியக்கெட்டிப், பிரமத்தொன்றாகையுயிரப்பேறு.” என்பதமறிக என்றாஞானப்பிரகாசா. பரப்பிரமததிலுலகமுமானமாவுநதோன்றுமெனவே பரிணாமமாதலும் பிரமத்தோடொன்றாய்ப்போமென்பதனால் அபேதமும்போந்தவாறுகாண்க.

பாற்கரியன்மத முற்றிற்று.

பாயிரமுட்பட செய்யுள்—௨௫௩.

பாற்கரியன்மத மறுதலை.

இயம்புகின்றதுலகாயிடாதுசட மின்றிநின்றுசடமாகியே, முயங்குகின்றமையிலிலவணத்திரதமுழுதுமேகனதைமுயல்கைபோற், பயந்ததென்னிலறியப்படுமபொருளுமறிவுமெனறுபலவாகுமோ, தியங்குகின்றதெனுணாத்திடாய் கடினமாதியாகிவருசித்தனே. (௧)

(இ-ள்.) இயம்புகின்றதுலகாயிடாது. ஏ - து. நீசொல்லுகின்றபிரமம் பிரபஞ்சபேதமாயிடமாட்டாது ஆகையாலே,—௧

டமின்றிநின்றுசடமாகியேமுயங்குகின்றமையில். எ-து. பிரமம் ஜடத்தைநீங்கிகின்று ஜடரதாணுந் தானாகவேகூடியின்றமையு ண்டாகாது. அற்றன்று,—இலவணத்திரதமுழுதுமேகனதைமு யல்கைபோற்பயந்ததென்னில் எ-து. உப்பானதுஜலத்தோடு கூடியொருதன்மைப்பட்டாற்போல வததுவுமொன்றாய்நின்ற தென்னில்,—அறியப்படும்பொருளுமறிவுமென்றுபலவாகுமோ. எ-து. ஜலத்தோடுகூடியலவணம்பேதியாது ஏகத்துவமாயநின் றாற்போலப் பிரமமுமொன்றாய்நிற்கையின்றி யறியப்படும்பொ ருளாகியஜடமு மறிவாகியஞானமுமாகப்பேதிததூற்றுகுமோ,— தியங்குகின்றதெனுரைத்திடாய கடினமாதியாகிவருசித்தனே. எ-து இப்படியங்குவானேன், மாபுதங்ஙசமுதலானவையு நா னேயாவேனென்றுவருமறிவனே. எ-து. கடினம் பூதகுணம். அது குணிமேனின்றது.

பாற்கரியன்மத்ததை மறுப்பானெடுத்துக்கொண்டா ரதனு ளிசெய்யுள்பிரமமேபிரபஞ்சமென்பதனைமறுததுக்கூறிற்று. இ லவணத்திரதமுழுதுமேகனதைமுயல்கைபோலென்றது மண ணின்சாரமானதை ஜலமானதுகொணப்பானதொழியச் சிற் சொரூபநிரண டெப்பாய்ப்பரிணமியாதென்பதுகருத்து. (க)

“உப்புசடங்ஙடலிற்றேன்றயொடுங்குமுல, கப்பரமசித்தி னுதியாது.” என்றுதஹரித்தனாஞானப்பிரகாசர். மண்ணின்சா ரத்தைக்கொண்டு உவரோடுகலந்துநீரானது உப்பாமென்னுமல் நீர்தானேயுப்பாமென்றது திருஷ்டாந்தாபாசம் அதுபோல் பிரு துவியாதிபிரபஞ்சபேதமும் பிரமமலலவென்க என்றாரோருளா யாகிரியர்.

உன்னுகின்றபிரமத்திலேசிறிதிவ்வுலகமானதென வோதினீ, மன்னுகின்றசிலகாலமோடழியுமழியவஞ்சு

தவுமாயையாற், தன்னிலொன்றுமெனில்வருதலோடி-
றுதிதருதலாலதுசடத்ததா, முன்னொடச்சகமுமுண்-
மையன் றுசடமென்னவேயுறுதிமன்னுமே. (உ)

(இ-ள்.) உன்னுகின்ற பிரமத்திலே சிற்றிவ்வுலகமானதெ-
னவோதினீ. எ-து. யாவருந்னைக்கப்படாநிற்கிற பிரமஞ்சேரப்-
பிரபஞ்சமாகாது சிறிதுபேதித்துப்பிரபஞ்சமானதென்று நீசொ-
ல்லுகின்றாயாகில்,—மன்னுகின்ற சிலகாலமோடழியும். எ-து.
அங்ஙனமாயிற் பிரபஞ்சஞ்சிறிதுகாலநிலைபெற்றுநின்றழியாநிற்-
கும்,—அழியவருதுதவுமாயையால். எ-து. அப்படியழிந்து மீள-
புமாயையிலேதோன்றிவருகையால் மாயையிலேயொடுங்கிமா-
யையிலேதோன்றும். அற்றன்று,—தன்னிலொன்றுமெனில்.
எ-து. ஒடுங்குங் காலத்திலும் பிரமத்திலேயொடுங்கித் தோன்றுங்-
காலத்திலும் பிரமத்திலேதோன்றுமென்னில்,—வருதலோடி-
றுதிதருதலாலதுசடத்ததாம். எ-து. இப்படியேதோன்றியொடுங்கு-
வதாயிற் பிரபஞ்சம் பிரமத்திலேபேதமாயிற் பிரமமு மசேதநமா-
சவேணமிமாகையால்,—உன்னொடச்சகமுமுண்மையன் று சட-
மென்னவேயுறுதிமன்னுமே. எ-து. அகம்பிரமமென்கிறவுன்னுட-
னே பிரபஞ்சமுந்தோன்றுகையுமொடுங்குகையுஞ்செய்கையால்
மெய்யன்றுஜடமென்றேசொல்லுதலைமெய்யாகவுடைத்து.எ-து.

இச்செய்யுள் பிரமத்திற்குறிதுபேதம் பிரபஞ்சமென்பத-
னைமறுத்துக்கூறிற்று. மழியவந்துதவுமாயையால். எ-து. வந்து
வந்துதவுமாயையால்எனவும்பாடம். (உ)

வித்தெழும்புமரமாய்வினைந்தமை விளம்பினாயுவு-
மைவேறுநீ, நித்தமென்றவுணாபொய்த்துநீமிகடமாயெ-
ழுந்தழியுநின்பர, மொத்தெழும்பொழுது வித்தினுக்க-
வனியுண்டுதாரகமுனக்கென, பித்தனென்றுலகுநாத்-
திடும்பிரமமாயினாயிவைபிதற்றிலே. (௩)

(இ-ள்.) வித்தெழுந்துமரமாய் விளைந்தமைவினம்பினாயுவுமை. எ-து. மரங்கெட்டவிடத்து வித்திலேநின்றமரமுண்டா னாற்போலப் பிரபஞ்சமழிந்தவிடத்தும் பிரமத்திலேநின்றபிர பஞ்சமுண்டாமென் றுவமைகூறியும், அங்ஙனமாயின்,—வே றுநீந்ததென்றவுணர்பொய்த்துநீசெடமாயெழுந்தழியுநின்பரம். எ-து. அந்தவித்துமரத்திலேயுள்ளதுமாய்ப் பின்புதானேபரிண மிக்குங்காலத்துமரந்தோன்றத் தான்கெட்டுத்தோன்றினத்துக குப் பரிணாமமுண்டா யந்தமரமீனவும் வித்தையுண்டாககினாற் போலப் பிரமமும் பிரபஞ்சத்துக்குவேறாய் நித்தமாய்நிற்குமெ ன்றவுணாயும்பொய்யாய்ப் பிரமமும்பிரபஞ்சத்தையுண்டாக்கியு ம் பிரபஞ்சமும் பிரமத்தையுண்டாக்கியும் சடத்தின்பகுதியாய்த் தோன்றிக்கெடும்நின்பிரமம். அதுவுமன்றி,— ஒத்தெழும்பொ முதுவித்தினுக்கவனியுண்டுதாரகமுனக்கெனா. எ-து. அந்தவித் துமரமாய்பொழுது பூமிதரிப்பாகத்தோன்றும் அதுபோலவுன்னு டையபிரமம் பிரபஞ்சமாய்பொழுதுதரிப்பதியாது,—பித்தனெ ன்றுலகுரைத்திடும் பிரமமாயினாயிவைபிதற்றிலே.எ-து. இதனை (பிரமமாயினாயிவைபிதற்றிலே பித்தனென்றுலகுரைத்திடும்) எ னமாறுக. பிரமமாயினாய் இப்படியமயங்கக்கூறுவையாய் னுன் னைப்பேயனென்று மிக்கோசொல்லாநிற்பர். எ-று. பிரமமாயி னாய். எ-து. இழிவு. உலகம். எ-து. உயர்ந்தோனா. உலகமென் னும்வாய்ப்பாடுவைத்திடமென்னும வாய்பாடுபெற்றது.

இச்செய்யுளும் பிரமத்திலே பிரபஞ்சந்தோன்றுமென்பத னேமறுத்துக்கூறிற்று. (௩)

ஒருவிதைபரிணமித்துமரமானபோது அம்மரம்வேறுபட் ட மரமாய்ப்பரிணமித்ததில்லை, பிரமமுஞ் சச்சிதானந்தமாயிருந் து ஐடருபமாகிய ஐகத்தாய்ப்பரிணமிக்குமாகி னீயிட்டதிருஷ்

டாந்தம்விகல தோஷமடையு மறியாமற்பேசினாய்கா ணிதுபித் தாவசந ததுககொகருமெனகொள்க. “வித்தின்மரம்போலவில தத்துலகாமே, லொத்தழியுங்காண்பிரமமும்.” எனபதறிக என் னாஞானப்பிரகாசா.

சூடகங்கடகமோதிரஞ்சவடி தொடரொடாரமுடி தோடுநா, ண்டகந்தருவதாகுமப்படி யனைத்தும்பிரம மாருமே, னீடுமப்பணிகள்செயதுளோரவை புனைந்து னோராகனைகழத்திடும, நாடிடுஞ்சகமியற்றுவோர்கொ டு நடத்துவோருளாநவிற்றிலே (சு)

(இ-ள்.) சூடகங்கடகமோதிரஞ்சவடிதொட ரொடாரமுடி தோடுநாண்டசந்தருவதாகும். எ-து. சூடகமுதல் நாண்குகச சொல்லப்பட்டபேதமானபணிகளைப் பொன்னெருமுதலாகநின் றுபேதித்தாற்போலப் பிரமமும்பிரபஞ்சபேதமெல்லாமாகப்பே திதது முதலகெடாமல்நிற்குமென்கூறின்,— அப்படியனைத் தும்பிரமமாருமேல். எ-து. அப்பணிபோலப்பேதிததெல்லாம்பிர மமாய்நிற்குமடிகில்,— நீடுமப்பணிகள்செய்துளோரவைபுனைந்து னோராகனைகழத்திடும். எ-து. அப்பணிபேதஞ்செய்தோரையு மப்பணியணிந்தோரையு மப்பணிதானேயுண்டாக்கிநின்றலா லது போல,— நாடிடுஞ்சகமியற்றுவோர்கொடு நடத்துவோருளா ந விற்றிலே. எ-து. (கொடுசகமியற்றுவோர்நடத்துவோருளர்நவி ற்றிலேநாம.இம்) எனமாறுக. ஒருமுதலைக்கொண்டு சகத்தையு ண்டாககுவோரையு மதனைநடத்துவோரையுஞ் சங்கரிப்போ ரையுஞ் சொல்லுங்காலத்தறிந்திந்தன்மையையுடைத்து.எ-து.

இச்செய்யுள் பொன்னும்பணியும்போலப் பிரமமும் பிரப ஞ்சமாகப்பேதிக்குமென்பதனை மறுத்துக்கூறிற்று. (சு)

“பொன்பணிதிபொன்னுக்கோபூண்பாசெய்வாருமுள, ரு
ன்பரத்துக்கன்னியங்களுண்டு” என்பதுமறிக என்றுதஹரித்த
னாஞானப்பிரகாசா. பணிகளைச்செய்வோர்போலப்பரமசிவன்,
பொன்னைப்போலமாயை, பணியைப்போலப்பிரபஞ்சம், பணி
யையணிந்தோர்போல வான்மவாககங்களுமாம் என்றாரோரு
நாயாசிரியா.

அறிவினோடுசெயன்மாறிவீடதனையணுகொணாத
வையிரண்டினு, லுறுதியானபிரமத்தினோடழியவொன
றலாமெனவுணாததிகா, ணிறுதியேலதனொடிசைவதின
றிகைவதுள்ளதாயிடினுமின்பமே, பெறுதிகீயுடலொடு
யிரகளாயதுபிறக்குமாறுசெயல்பெறுவதென். (௩)

(இ-ள்.) அறிவினோடுசெயல்மாறிவீடதனையணுகொணாத
வையிரண்டினுலுறுதியான பிரமத்தினோடழியவொன்றலாமெ
னவுணாததிகாண. ஏ-து. ஞானக்கிரியைகளைமாறினால் வீட்டின
பமணைதற்கரிது. ஞானக்கிரியைகளிரண்டினுஞ்சென் றதற்
காதாரமாகிய பிரமத்திலேயழியக்கூடலாமென்று கூறினாய்கா
ண்,—இறுதியேலதனொடிசைவதின்று, ஏ-து. ஞானக்கிரியைக
ணிற்கப் பிரமத்தைச்சென்றுகூடுதலுமில்லை யந்தஞானக்கிரியை
கள்கெட்டாற்பிரமத்தோடுகூடுதற்கொருமுதலுமில்லையாம் அன்
றி,—இசைவதுள்ளதாயிடிண். ஏ - து. அந்தஞானக்கிரியைகள
கெடாமலொன்றுவதுள்ளதாமாயின்,— அவ்வீன்பமேபெறுதிகீ
யுடலோடுயிரகளாயறிவுபிரியுமாறுசெயல்பெறுவதென். ஏ-து.
எப்பொழுதும்ந்தச்சுகத்தையநுபவிப்பதன்றிக் காயத்தோடுயிரக
ளின் மிக்கவறிவுகீங்கும்படி யவத்தையினசெய்தியைப்பெறுவா
னென். ஆதலா லான்மாவென்றென்றுண்டிகாண், ஏ-று.

இச்செய்யுள் மறிவுஞ்செயலுங்கெடாமற் பிரமத்திற்சென்ற
ழியக்கூடுமென்பதனைமறுத தான்மாவென்றொரு முதலுண்டெ
ன்று மறிவுஞ்செயலுங்கெட்டுக்கூடவேனுமென்றுங் கூறிற்று.
(ஞானம்.) உடலோடுயிரகளாயதுபிறக்குமாறுசெயல்பெற்றியா
ல். என்னில் இன்பத்தைப்பெற்றுநிறைவன்றி நீயுமுடலோடு
யிரகளாயவந்து பிறக்குமாறுபெற்றாயகாண என்க. இதனாலுல
கமுமுயிருமாய்ப் பிறத்திறத்துமலுவனன்றோ செயன்றதென
ககொள்க.

இயம்புகின்றதென்னுஞ் செயயுணமுதலிச் செயயுட்காறு
ம பாற்கரியன்மததைமறுத்துக்கூறிற்று (௫)

“ஆவிதான்கெட்டமலத்தொன்றொமென்றுயதுதான், பாவிய
மோருற்றமுரைப்பாம்.” “அழிந்ததுதானொன்று ததனோடுநி
று, மிழிந்தபிறப்பெய்தியிடுமே.” “இதுமுத்தியல்லவிருணங்க
வுயிரின்புண், பதுமுத்தியீசனடியார்து.” என்பதுமறிகஎன்றா
ஞானப்பிரகாசர். உடலோடுயிரகளாயதுபிறக்குமாறுசெயல்பெ
ற்றியால எனப்பாடமோதி நீமோகூலின்பத்தைப் பெறினும்
தேகாதிப்பிரபஞ்சமு முயிராவாககமுமாய் அந்தப்பிரமம்பரிணமி
சுருமுறைமையா லதனோடுகூடியநீயும் பிறக்குஞ்செயலைப்பெறு
வாய் எனவேயவன்முத்தியடைதல ஐந்தத்துக்கேதுவாமெனவி
சுழந்தவாறாயிற்று என்றாரோருரையாசிரியர்.

பாற்கரியன்மதமறுதலை முறறிற்று.

பாயிரமுட்படசெய்யுள்—௨௫௮.

நிரீச்சுரசாங்கியன் மதம்.

மூலம்புரியட்டகம்விகாதிதாகிமூன்றாய்ப்பிரகிருதி
தூலகுக்கம்பரமாயச்சுத்தபுருடனசந்நிதியிற் [டுவகுஞ்
பாலனசேட்டைபுரிந் தூலகம யோனிபலவாய்ப்பரந்தொ
சாலவென்றுநிரீச்சுவரசாங்கியனஞ்சாற்றிடுமே. (க)

(இ-ள்) மூலம்புரியட்டகம் விகாதிதாகிமூன்றாய்ப்பிரகிருதி. எ-து. பிரகிருதி புமானென்றிரண்டிற் பிரகிருதியானது மூலமென்றும் புரியட்டகமென்றும் விகாதியென்றும்பெயரை யுடைத்தாகி யம்மூன்றுவகையாய்,—தூலகுக்கம்பரமாய் எ-து அந்தப்பிரகிருதி தூலமாயும் குக்கமாயுஞ் பரமாயுநிற்கும்,—சுத்தபுருடனசந்நிதியிற் பாலனசேட்டைபுரிந் தூலகம் யோனிபலவாய்ப்பரந்த எ-து. புமாளுகியசுத்தபுருடன் பிரகிருதியின்சந்நிதியிலேமழவின்செய்தியைப்போல வறியாமையைப்பொருட்குப் பிரபஞ்சமும்யோநிபேதங்களும்நானெனவிரிந்ததின்வீடதது,— ஒடுங்குஞ்சாலவென்று, எ-து. தனக்குவீவேகஞானமவரது சாவமும்பிரகிருதிக்குள்ளதுதனக்குள்ளவலவென்றுகாணவே பிரபஞ்சவியாபாரநன்றாகீங்குமென்று,— நிரீச்சுரசாங்கியனஞ்சாற்றிடுமே. எ-து. நிரீச்சுவரசாங்கியனிப்படிச்சொன்னான். எ-று. மூலம் சித்தத்தை, புரியட்டகம் சத்தாதிக்களைந்தும் மனம்புத்தியாங்காரமுமாகவெட்டிம். விகிர்தி தூலதேகமும்பிரபஞ்சமும். இம்மூன்றுவகையாகப்பிரகிருதிபேதிக்கவிதனைப் புமான்றனதென்று கொண்டுநிற்பன். இந்தப்பதினாறுகருவிகளோடுங் கூடிப்பிரபஞ்சத்தைப்பிரகிருதிக்குள்ளதென்றுநீங்கப்புமானென்றும்புருடனென்றும்வேறற்றுநிற்பனதுவே முககியாமென்பதுகருத்து.

இச்செய்யுள் சாங்கியன்மதங்கூறிற்று. (ஞானம்.) நீரிச்சுரசாங்கியம் கபிலனமதம். இதில விகாதிதென்றமையா லாங்காரபேதத்திறோன்றியஞானேந்திரிய கன்மேந்திரியங்களுஞ் சததாதிகளிறோன்றியபூதங்களு மிருபத்துநாலுத்தத்துவங்களு மதிற்பேதமுமெனக்கொள்க. இதில் ஈசரசாங்கியன் என்றும் நீரிச்சுரசாங்கியனென்றும் இரணவெகையா இதிலே நீரிச்சுரசாங்கியன் சொல்லப்பட்டதெனக்கொள்க. சிவசாங்கியனாயும் விஷ்ணுசாங்கியனாயும் ஈசரசாங்கிய னெனக்கொள்க. (க)

பிரமமுவையின்கட்டோன்றுவனவின்மையின் விசுதியே புவதலவதுபகுதியாகாவென்க. மூலப்பகுதிமானென்னும்புத்திசுதுக காரணமாயததானொன்றிறோன்றியதன்மையிற் பகுதியேயாவதலவது விசுதியாகாதென்க. அதன்கட்டோன்றியமான மதன்கட்டோன்றியவகங்காரமு மதன்கட்டோன்றியபஞ்சதன்மாதிகளாகும் ஆகவேமுந தததமககுமுதலாய வதனை நோக்கவிசுதியாகலுந் தங்கட்டோன்றுவனவற்றைநோக்கப் பகுதியாகலுமாகுமென்க. புருடனொன்றிறோன்றாமையான தன்கட்டோன்றுவனவின்மையானும் பகுதிவிசுதியென்னுமிரணமில்லவென்க. பகுதியும்விசுதியும்ல்லாத புருடனொன்றும் பகுதியென்னுமூலப்பகுதியொன்றும் பகுதிவிசுதியென்னு மாணு மகங்காரமும் தன்மாதிகளாகுமென்னு மேழும் விசுதியென்னுமனமு மிர்திரியம்பத்தும் பூதமைந்து மிப்பதினாமாக விருபத்தைந்துத்துவமும்ல்ல துலகெனவேறொன்றில்லை யென்க. இப்படிக்கூறுகிற்கொள்க“சாற்றுவமேசாங்கியன்றன்றங்கு மதத்தினையு, மாற்றலுமுள்ளததாலாய்.” “நித்தியன்புத்திமுத னீர்கிலனீரோயாத, சுத்தன்புருடனெனச்சூழ்.” “துலமெனச் சூக்கமெனச் சூகமும்நா னுன, மூலமெனப் பாசமொருமூன்

று.” “சுத்தப்புருடன்சந்நிதியிற்றோனறியுநர், தத்துவங்கண்டூலத்திற்கும்.” “தத்துவங்களுலேந்துமுன்றுந்தனாயிடுவாய, புத்தியெழுவாயுதிக்கும்போது.” “மூலத்திறபுத்திமுனைகமதுனினைமுனைகரு, ஞாலவிடுவாய்முறையினால்” “அநதககரணங்களபபுருடன்சந்நிதியி, லிந்திரியத்தததுமுறுமென்.” “இந்தமுறையையறிவாராதமையிந்தப், பந்தம்பிரியுமென்பார.” “பந்தங்கணங்கப் பாரமுகனையேயிருக்கு, மிந்தநிலைமுத்தியென வெண்” என்னுந்திருவாககானு மறிகளன்றாஞானப்பிரகாசா. கிரீடாரம்மவாதிமதமுமறுப்பும் ஞானாவரணவிளக்கத்திறகாணக. தத்துவங்கட்டுக்காரணமாதலாற் பிரகிருதியைமூலமென்றுந தனக்குமேற்காரணமின்மையிற பரமென்றுங்கூறியது புரியட்டமாகிய சூக்குமதேகமானது மனம்புத்தியாங்காரமாகிய வந்தககரணங்களமுன்றும் ஞானேந்திரியமைந்தம் கன்மேந்திரியமையும் தன்மாத்தினைகளைநதுமாகிய பதினெட்டுமாகும். விகிதமாகிய தூலதேகமானது பூதமைந்தம் அவற்றின்காரியருளமாகியவுலகமுமாம். ஆகவே சூகமும்பதினெட்டும் தூலமையும் பிரகிருதியொன்றும் புருடனென்றுமாகிய விருபத்தைநிலையுந்தத்துவமென்று சாங்கியநூலுட்கூறுமுறைமையை யிலையெய்துணரவைத்தவாறுகாண்க. நிரீசகரசாங்கியெனன்றதனாலவனுக்குக் கர்த்தாவில்லையென்பதுதானேவிளங்கும் என்றுரேருளாயாகியா.

நிரீசகரசாங்கியன்மதமுற்றிறறு.

பரயிரமுட்படசெய்யுள்—உடுக.

நிர்ச்சுரசாங்கியன்மதமறுதலை.

சுத்தனறிவன்புருடனெனிற்குழாதாகும்பிரகிருதி
பெத்தநீங்கினாலுமபினபெத்தனாவனபேரறிவாற்
கத்தமேவும்பிரகிருதிகண்டிகழிக்கமாட்டானேன்
முத்தனாகான்சுத்தனுககுமூலப்பிரகிருதியிலேயாம். (க)

(இ-ள்.) சுத்தனறிவன்புருடனெனிற்குழாதாகும்பிரகிருதி.
எ-து. ஆன்மபுருடன் சுத்தமானவற்றையுடையனாகி லவ
னையசுத்தமாகியபிரகிருதிவனையாதாகும். அன்றியும்,—பெத்தநீ
ங்கினாலும்பின்பெத்தனாவன். எ-து. பெத்தனாய்நின்றவிடத்தி
னு மிவனைப்பெருகியா தஞ்ஞானங்களவை பிரகிருதிக்குள்ள
தாய்நிற்குமென்னில் பெத்தநீங்கினவிடத்திலுமறியாமனின்ரு
னாகையால் பெத்ததைப்பொருந்தினவனாவன்,— பேரறிவாற்
கத்தமேவும்பிரகிருதிகண்டிகழிக்கமாட்டானேல். எ-து. மிக்கவ
றிவாகிய பனாயோடுகூடிநின்றும் பொல்லாங்கைப்பொருந்தின
பிரகிருதியின்செயலேதெரிசித்து நீங்கமாட்டானாயி னஞ்ஞான
மபிரகிருதிகுள்ளதென்று காணுதகுதியையுடைய னல்லனா
கையால்,—முத்தனாகான். எ-து. பனாயுடனேகூடிநிறுபிரகி
ருதியைநீங்கானாயின் முத்தியடையுமான்மவாகான்,— சுத்த
னுக்குமூலப்பிரகிருதியிலேயாம். எ-து. சுத்தனாயிருக்கிறபிரமத்து
க்கு மூலப்பிரகிருதிகளுண்டாகாது. மூலப்பிரகிருதிசுடுவதூரீங்
குவுதூமாவ தான்மாவுக்கென்றறிவாயாக. எ-து.

சாங்கியனமதத்தைமறுப்பானெடுத்துக்கொண்டா ரதனுளி
ச்செய்யுள் பரம்புருடன் பிரகிருதிக்குள்ளாகப்படுவெனென்பதனை
மறுத்துக்கூறிற்று. கத்தம் பொல்லாங்கு. (க)

பிரகிருதியென்பது மாயையென்றாய் அப்பொழுது கால மெங்கேதோற்றிற்று. பிரகிருதியிலேயல்லாமலாலுங் காலமாயையிலேதோற்றுதலாலும் மாயைவேறு பிரகிருதிவேறெனக் கொள்வாயாக என்றா ஞானப்பிரகாசா.

புருடன்பிரகிருதிபெற்றாறபோதஞ்சிறிதவகுண்டாகிக், குருடன்முதுகின்முடவனிநுந்தூரந்தாறபோலப்பிரகிருதி, யிருடனிடத்தேயிருந்தியங்குங்கனமாவிறையனறிசண்டினையு, மருடனுருவாயச்சேட்டிப்பித தறியுமமலனரனேயாம். (௨)

(இ-ள்.) புருடன்பிரகிருதிபெற்றாற போதஞ்சிறிதவகுண்டாகி. எ-து. சுத்தபுருடனென்ற ஆனம்புருடன் பிரகிருதியைக் கூடினவிடத்துப் பிரகிருதியாலேசிறிதஞ்ஞான வர்ஷணடாய, — குருடன்முதுகின்முடவனிநுந்தூரந்தாறபோலப்பிரகிருதியிருடனிடத்தேயிருந்தியங்குங்கனமல எ-து. அந்தகன்முதினிலேமுடவனிநு தந்தகனைநடத்திஹைபோலக் கன்மத்துக்கீடானபிரகிருதியாலே சிறிதஞ்ஞானம்பெற்றபுருடனைப் பிரகிருதிகூடி யவனிடத்தேயிருந்து கன்மத்துக்கீடானதொழிலை நடத்தும், — இறையன்று. எ-து. ஆகையாற்பிரகிருதியுடன்கூடிற்பா ஞன்மாவேயாம். கத்தாவன்று, — இரண்டினையுமருடனுருவாய்ச்சேட்டிப்பித தறியுமமலனரனேயாம். எ - து. அந்தவான்ம்புருடனையு மவனைக்கூடிநிற்கிறபிரகிருதியையங்குடையஞ்ஞானமேதனக்குருபமாகக்கொண்டு நடக்கும்படியாகுடத்திலித் தான்மாக்கள்செய்தகன்மத்தையுமறிந் ததற்குத்தக்கபயனையுங்கொடுப்பான்மலரகிதனாகியவரனேகான். எ-து. பிரகிருதிக்கஞ்ஞானமேசொருபமாகையா லவ்வஞ்ஞானத்தைத்

பொருந்திநின்றபுருடனை மருடனென்று கூறப்பட்டது. அமல
னென்கையால கர்த்தாமலரகிதனென்பதுகருத்து.

இச்செய்யுள் பிரகிருதியுடனேகூடிநிற்பவனான்மாவே சர்
ததாவல்லனென்று மறுத்துக்கூறிற்று. (ஞானம்.) புருடனாவா
ன்பிரகிருதிகூடினாற்சிந்திறிவுண்டாய்க் குருடனுடையமுதுகி
லே முடவனிருந்தூடத்தினாற்போலப் பிரகிருதியாகியவிருட்
னிடத்தே புருடனிருந்துவழங்குகுகன்மத்தாலே வேறுகாததா
வாலன்றென்றென்னில் அபிரகிருதிபுருடனாகிய விரணடையு
மருடனுருவாய்கின்ற சேட்டிப்பித்தறியாநிற்கும் அமலனாகிய
பரமேசுவரனென்க. குருடன்முதுகில முடவனிருந்தூரகையா
வது ஒன்றுசுருள்ளகுணமொன்றுககில்லாமல் சேட்டைகூடா
தாம். (௨)

பிரகிருதியிருடனிடத்தேயிருந்தியங்கும். எ-னை. இருந்திய
ககும். எனப்பாடமோதி அசேதநமாகியபிரகிருதியிடத்திலான்
மாவிருந்து அந்தப்பிரகிருதியைநடத்தும் என்றநீசொல்லில் அ
துகூடாது;— என்றிரணடினையுமிறையருடன் ஒருவாட்சசேட்
மப்பித்துக்கன்மாலறியும். எ-து. பிரகிருதியான்மா என்றிரண்டி
னுள்ளும் பிரகிருதியையிறைவன்காருண்ணியமேவடிவாகிச்சே
ட்டிப்பித்துக் கன்மானாகுணமாகவான்மாவையுமறிவிக்கும் அந்
தவிறைவன்யானொன்னில்;— அமலனரனேயாம். எ-து. அநாகி
நிருமலனாகியவரனேயாம். எ-று. அறிவின்மையாற் பிரகிருதி
யைக்குருடனென்றும் மலபெந்தத்தால் ஞானம்ஜீவியாமையா
ல் ஆன்மாவைமுடவனென்றுக்கூறியவாறுகாண்க. அறிவிக்கும்
என்றதறியுமென்றது மரபுவழுவமைதி. அரசன்செய்தவாலய
ம்என்றாற்போல என்றாரோருரையாசிரியர்.

அறியான்புருடன்பிரகிருதி யசேதநங்காரியத்துக், குறியாய்நாதனுள்ளென்று கூறுமுத்திவிவேகமென்ற, செறிவாந்தனைபோகாதறியிற் சோத்தோன் வேண்டுஞ் செயலிற்போ, நெறியாற்பணிசெய்துடறபாசநீக்கிக்கொண்ணீநின்மலனால். (௩)

(இ-ள்.) அறியான்புருடன். எ-து. ஆன்மபுருடன் ஞான யொன்றையும்றியமாட்டான்,— பிரகிருதியசேதநம். எ-து. பிரகிருதியுஞ்சுடம் ஆதலால்,— காரியத்துக்குக்குறியாய் நாதனுள்ளென்று. எ-து. இவைகாரியப்படுதற்குக் காரணமாகியகாதநாவொருவனுள்ளென்று குறிப்பாயாக,— கூறுமுத்திவிவேகமெனில். எ-து. நீமுத்தியென்றுசொல்லப்பட்டதுபெந்தம் நமசுஞ் ளாதல்லவென்றறியம்விவேகஞானமென்னில்,— செறிவாந்தனைபோகாதறியில். எ-து. எல்லாத்தையும்றியுமிடத்துப் பாசஞானமும்பசுஞானமுகூறியறியவேண்டுமாகையாற் பாசபெந்தம்நீங்காதாம்,—சோத்தோனவேண்டும். எ-து. அந்தப்பாசம்நீங்குமிடத்து முனபுகூட்டினோனீக்கவேண்டும். செயலிற்போம். எ-து. அந்தப்பாசத்தைக்கூட்டினகர்த்தாவின் காரணணியத்தாலே பாசபெந்தம்நீங்கும் அதுநீங்கும்படிக்கு,— நெறியாற்பணிசெய்துடற் பாசநீக்கிக்கொண்ணீநின்மலனால். எ-து. சரியைகிரியாயோகஞானகௌகியவழிகளிலேநின்று தொண்டு செய்து நீகர்த்தாவினால் யுன்பாசபெந்தத்தைநீக்கிக்கொள்வாயாக. எ-து.

இச்செய்யுள் புருடனையும்பிரகிருதியையுநடத்துவோனொருவனுள்ளென்று மப்படிநடத்துவோனைவழிபடுவதேமுத்தியென்றுகூறிற்று.

சுத்தனென்னுஞ்செய்யுண்முத லிச்செய்யுட்காறுநிரீச்சர சரங்கியன்மதத்தைமறுத்துக்கூறிற்று. (௩)

செறிவார்த்தைபோகா தறியிற்சேர்த்தோன்வேண்டும். எ-ஞ. பெந்தித்திருக்கிற விலங்கானதறிந்துகொண்டு நீங்கிப்போகாது பூட்டினவனைவேண்டி. வழிபாடுசெய்துவணங்கவே யவனது செயலினாலே யவ்விலங்கானதுபோகாநிற்கும் அதுபோல வே நாகமஞ்சொன்னமுறைமையாற் பணிசெய்து உடலென்னும்பா -ததை சினமலனென்னும் பரமேசுரனாலே நீக்கிக்கொள்வாயா க எ-று. அன்றியுந் பிரகிருதிவிகாரங்களுக்குப் பாறயிர்நியாயங் கொண்ட வறிவிலாதவனலலோ உன்னுடைய தரிசனத்தைவி ட்டிச் சைவாகமத்தைப்படித்தறிந்து சிவனையடைநது வழிபாடு செய்து பிழையாயென்பதுகருத்து. “சுத்தன்புருடனெனிற்கு முமோமூலாதி, சுத்தனலனென்றேதுணி.” “சுத்தன்முன்றத் துவங்க டோன்றுமென்றாய்மீனெமென்ற, யித்தாற்பலமேதிய ம்பு.” “சடந்ததுவுமாதலிற்ற றானேதோன்றாது, கடந்தானே தோன்றுமோகான்.” “அறியான்புருடனவ னுக்கையுமாக்கா, னறியாவினையுமாகாது.” “ஆதலினலெல்லாமறிந்தாக்கியாக் கைவினைச், சாதகனைச்சாத்தினனுண்டு.” “அவன்பரிசுத்தனா திமலமுத்தன், சிவன்புருடன்பெத்தனெனத்தேறு.” “புத்திமு தற்கரணங்கூட்டப்பதிபுருட, னொத்துச்சிறிதறிவுமுற்று.” “மு டவன்குருடன் முதுகிருந்தூந்தாறபோ, லுடலினையூர்ந்தேபய ன்றுய்க்கும்.” “நீங்குமோகாலினிகளமறிந்தான்றன்னை, நீங்கு மராயன்கருத்துநோநது.” “பாசமுறலும்பருவ மஞ்சிப்பணிந் தவற்குத், தேசிகன்றிராப்பன்றிமிரத்திற்கு ” என்னுந்திருவாக்கு களாலறிகஎன்றார் ஞானப்பிரகாசா.

நிரீசசுரசங்கியன்மதமறுதலை முற்றிற்று,

பாயிரமுட்படசெய்யுள்—௨௬௨,

பாஞ்சராத்திரிமதம்.

ஆதியாயருவமாகியகண்டபூரணமாய்ஞானச்
சோதியாய்நின்றமாயன்சுவேசசையாலுருவுகொண்டு
நீதியார்கருணையாலேநீள்கடற்றுயின்றுதூலு
மோதினென்றுபாஞ்சராத்திரியுரைப்பனுற்றே. (க)

(இ-ள்.) ஆதியாயருவமாகியகண்டபூரணமாய்ஞானச்சோ
தியாய்நின்றமாயன். எ-து. ஆதிபூதனாயருபியாய் எவ்விடத்தி
னுநிறைந்துநிற்பவனாய் ஞானசொருபியாய் நின்றவிஷ்ணுவா
னவன்,—சுவேசசையாலுருவுகொண்டி. எ-து. ஆன்மக்களைய
கூழிக்கவேண்டித் தனதிசசையாலே மீ ஞமை பன்றிசிவகம வா
மன மிராமாமூவராயுகிருஷ்ணனாகவு மேனிகளையெடுத்ததுகொ
ண்டிம்,— நீதியார்கருணையாலேநீள்கடற்றுயின்று. எ-து. இர
கூழிக்கவேண்டு முறைமையாகப்பொருந்தினகருணையாலே நெ
டியதிருப்பாற்கடலிலேயொகந்திநினைசெய்து,— தூலுமோதின
னென்று. எ-து அநாதியாகிய வேதததையுமுருளிநென்று,—
பாஞ்சராத்திரியுரைப்பனுற்றே. எ-து. பாஞ்சராத்திரியென்னு
ஞ் சமயிசொல்லுவன். எ-து. உருவுகொண்டும்துயின்றும் என
வும்மைவிரிக்க.

நிரீட்சவரசாங்கியன்மதத்தைநிஷேதமாககிப் பாஞ்சராத்தி
ரிமதவகூறுவானெடுத்துக்கொண்டா ரதனுளிசெய்யுள் விஷ
ணுவே கர்த்தாவென்றுகூற்றறு. (ஞானம்.) ஆதியென்பதெல
லார்க்குமுதல். (ங)

முன்வைதிகமதவகூறிமறுததுத் தாந்திரிகபகூடமான ப்
மதமும் இரணியகாப்பவேதாதமதமும் பாஞ்சராத்திரிமத
மும் வைகாநசமதமும் பாவகதமதமும் மாத்துவமதமும்என்னு

மாறினுட் பாஞ்சராத்திரிமதங்குறத்தொடங்கி அவற்றுளிது அவன்சுடவுளிலககணங்குகின்றது என்றோதின ரோருநாயாசிரியர்.

உந்தியிலயனையீன்றுமவனைகொண்டுலகுண்டாக்கி
யந்தநல்லுலகழிககவரனையுமாகுவித்துத்
தந்திடுஞ்சகத்தினுகுத்திதிகர்த்தாதானையாகி
வந்திடுந்தோற்றமீறுநிலைமையுட்பண்ணுமாயன். (உ)

(இ-ள்.) உந்தியிலயனையீன்றுமவனைகொண்டுலகுண்டாக்கியந்தநல்லுலகழிககவரனையுமாகுவித்து. எ-து. வைகுண்டத்திலேயிருக்கும் பரம்பருடன் சிருட்டிகாரணத்தனதுதிருவுந்தித்தாமமாயிலேபிரமாவையுண்டாககி யவருலேபிரபஞ்சத்தையுண்டாகுவித்து மப்படி யழகுபெறப்படைத்த பிரபஞ்சத்தைச்சங்கரித்தற்குப் பிரமாவினிடத்திலேநின்றமுருத்திரனையுண்டாககி யவனைகொண்டுசெய்கரிப்பித்து,—தந்திடுஞ்சகத்தினுகுத்திதிகர்த்தாதானையாகி. எ-து தன்னுண்டாகப்பெட்ட பிரபஞ்சத்துக் கிரகைக்காத்தாவுத்தானையாகி,—வந்திடுந்தோற்றமீறுநிலைமையுட்பண்ணுமாயன். எ-து. இப்படிவரப்பட்ட சிருஷ்டிதிசுவகாரங்கனையுஞ்செய்வன் பரம்பருஷோத்தமனென்று பாஞ்சராத்திரிசொல்லுவன். எ-று.

இச்செய்யுள் புருடோத்தமனேமூன்றுகாரியத்துக்குங் கர்த்தாவென்றுகூறிற்று. (ஞானம.) ஐந்துராத்திரிநூல்செய்கையால் பாஞ்சராத்திரியென்று பெயராயிற்று. அரணையுமாக்குவித்தென்றது பிரமாவின்முகத்திலே அரணத்தோற்றுவித்தது (உ)

மீனாமைகேழாராகிவகம்வாமனாய்வென்றி
யானாதவிராமர்மூவராயனாயளித்தான்கற்கி

தானாயும்வருவனின்னமென்றவன்சாற்றித்தேவர்
கோனாயுநிற்பனென்றுகூறுவன்குறிப்பினோடே. (௩)

(இ-ள்.) மீனாகேழனாரசிங்கம்வாமனனாய். எ-து. பிர
பஞ்சத்தைாட்சிக்கவேண்டிமீனாகியு மாமையாகியும் பன்றியா
கியு நாரசிங்கமாகியும் வாமனனாகியும்,— வென்றியானாதவிரா
மாமூவராயனாயளித்தான். எ-து. வெற்றிகெடாதபரசிராமனாகி
யும் பலபதிராமனாகியும் சீராமனாகியும் கிருஷ்ணனாகியுமிர
ட்சித்தான்,— கற்கிதானாயும் வருவனின்னமென்றவன்சாற்றி.
எ-து. மேற்குதினாயாகியும் வந்திரகூழிப்பனென்று பாஞ்சராததி
ரிசொல்லி,— தேவாகோனாயுநிற்பனென்று கூறுவன்குறிப்பி
னோடே. எ-து. இப்படித்தசாவதாரம்பிறக்கச்செய்தேயும் முத்
திதேவன்தேவாகளுக்குக்காத்தாவுமாடீருப்பனென் றறிவோகி
ஞசொல்லாரிற்பன். எ-து. கற்கி பெட்டைக்குதினாயாவனெ
ன்றது குறிப்பினோடேயெனவிழித்ததுக்கூறியது.

இச்செய்யுள் புருஷோத்தமனது தசாவதாரங்கூறிற்று. (.)

ஏழகடற்செலுவிலேற்றுமிருங்கிரிமுதுகிலேற்றுந்
தாழ்தலமுழுதுங்கண்மிந்தமனியனுடல்பிளந்தும
வாழுலகளந்துமன்னாய்மன்னர்க்குமன்னராயும்
பாழபடவுழறிப்பாருநோக்கும்.பின்பரியுமாயே. (௪)

(இ-ள்.) ஏழ்கடற்செலுவிலேற்றுமிருங்கிரிமுதுகிலேற்றுந்
தாழ்தலமுழுதுங்கண்மிந் தமனியனுடல்பிளந்துமவாழுலகளந்து
ம் எ-து. மச்சரூபமாய்ச்சத்தசமுத்திரங்கனையுமோர் செலுவிலே
யடக்கியும் அமுதமாத்தந்திற் கூாமரூபமாய் மஹாமேருவை
முதுகிலேதாங்கியும் பிரளயத்திலேதாழ்ந்துபோன பூமியைவரா
கரூபமாய்ப்புகுந்தெடுத்தும் நாரசிங்கரூபமாயிரணியவதைசெய்
தும் வாமனரூபமாய்த்திருவிக்கிரமஞ்செய்தும்,—மன்னாய் மன்

னர்க்கு மன்னராயும் பாழ்படவுழறிப்பாருநோக்கும். எ-து. இரு பத்தொருகால்தைத்திரியனைச்சங்கரித்து மண்டலநாபியாய்ப்பர சிராமனாயும் இராமனாயிராவணனைவதைசெய்தும் பலபதநிரராமனாய் லோகரக்ஷாத்தமாயோகத்தினின்றும் வாசுதேவனாய் சுராமாயைபாழ்படச்சிதறியும் பிரபஞ்சததையிரக்ஷிக்கும்,—பின்பரியுமாயே. எ-து. இனிவரும்பிரனையகாலத்துக்குக் குதிரையாய்வந்திரக்ஷிக்குமாயன். எ-து.

இச்செய்யுள் முன்கூறியவ்வதரத்துச்செய்திகூறிற்று. (ஞானம்.) மன்னர்க்குமன்னராயுமென்றது இராமவதாரமூன்றிலும் பொருந்தாதவிராசாக்களைவென்றவாகளுக்கிராசாவாயும் என்றது. (சு)

பொய்கைவாய்முதலைவாயிற் போதகம்போதமாட்டாதையனேநாதாவாதிமூலமேயென்றழைப்பவ்யய்யாம்பணிமாலோலவோலவென்றோடிச்சென்று வெய்யவாய்முதலைவீட்டிக்கிரிக்கும்வீடருளிானே. (ரு)

(இ-ள்.) பொய்கைவாய்முதலைவாயிற் போதகம்போதமாட்டாது. எ-து. பொய்கையிடத்திற்றங்கியயானையப்பொய்கையின்கணுண்டாகிய முதலைவாயிலேயகப்பட்டிக்களையேறமாட்டாமல்,—ஐயனே நாதாவாதிமூலமேயென்றழைப்ப. எ-து. சுவாமியே கர்த்தாவே யாதியேமூலமே யென்றுநொந்துகூப்பிட்டழைப்ப,—உய்யயாம்பணிமாலோலவோல வென்றோடிச்சென்று வெய்யவாய்முதலைவீட்டி. எ-து. யாமீடேறும்படிவணங்கப்பட்ட பரம்பருடன்கிருபைசெய்தோடிச்சென்று கொடியவாயினையுடைய முதலைவாயினின்றும்விடுவித்து,—கரிக்கும்வீடருளிானே. எ-து. அந்தயானைக்கு முதலைக்கும் வைகுண்டபதமரித்தருளிான். எ-து. ஓல ஓல. எ-து. வினாவு. கரிக்கும் என்றவும்மையால் முதலைக்குமென்றதாயிற்று.

இச்செய்யுளாதிமூலமேபரமபுருஷனென்பதுகூறிற்று. (ஞானம்.) போதகம்போதமாட்டாது யானைமீறிப்போதமாட்டாது அலைகடல்கடைந்துமவானோக்கமுதினையளித்ததுந்திய கொலைபுரியசுராதம்மைக்கொன்றுலகங்கள்காத்துங்கலைமலிபொருளன்பாககுக்கருணையாலுரைத்துமிக்க தலைமையினிறப்பன்மாயனென்றுமபின்சாற்றறினானே. ()

(இ-ள்.) அலைகடல்கடைந்துமவானோக்கமுதினையளித்ததும். எ-து தேவர்களுக்கருதித்தியத்துவமுண்டாகவேண்டிமகாமேருமததாகவும் வாசுகிநானாகவும் சமுதகிரததிலேயமுதமாத தநஞ்செய்து தேவர்களுக்கமுதங்கொடுத்தும்,—தியகொலைபுரிய சுராதம்மைக்கொன்றுலகங்கள்காத்தும். எ-து. பிரபஞ்சத்திலே கொடியகொலைதொழிலைப்பொருந்தின வசுரனாகக்கெடுத்த தேவர்கள்முதலாகியவான்மாககனையிரட்சித்தும்,—கலைமலிபொருளன்பாக்குக்கருணையாலுரைத்தும் எ-து. சாவகலைகளும்பொருந்தினவத்தத்தைத் தனதுகருணையாலேயடியவாகளுக்கருளியும்,— மிக்கதலைமையினிறப்பன்மாயனென்றும் பின்சாற்றறினானே எ-து. இப்படியிக்ககத்திருததுவகருன்றாமனிறப்பன் பரமபுருடனென்றுசொன்னான் பின்னும்பாஞ்சுராததிரி. எ-து.

இச்செய்யுள் பரமபுருடன்கத்திருததுவகூறிற்று. (ஈ)

மாயையாயுயிராய்மாயாகாரியமாகிமன்னி
மாயையாற்பந்தஞ்செய்துலாங்கிடுமவனாலுடைய
மாயைபோகாதென்றெண்ணி மாயனைவணங்கப்பின்னை
மாயைபோமபோனமாயன்வைகுண்டம்வைப்பனனே

(இ-ள்.) மாயையாயுயிராய்மாயாகாரியமாகிமன்னி. எ-து. பரமபுருடன்பிரபஞ்சசுருஷ்டிகாலத்தில் மாயாசொருயியுமாய்த்

சுன்வழிமயகருமானமாகக்ருமாயவவான்மாககளைப்பந்திக்குத்
கதுவஜாலவகளுந்தானேயாய நிலைபெற்று,—மாயையாற்பந்தரு
செய்து வாங்கிமவளுலன்றிமாயைபோகாதென்றெண்ணி,எ-து
அமமாயையாலேயான்மாககளைப்பந்தித்து மீளவுநீசருவன்மாய
ஏகையாலவளுலன்றிமாயைநீங்காதெனவிசாரித்து,—மாயனை
வணங்கப்பின்னைமாயைபோம எ-து பதிவிரதையைப்போல
மறறொருதெய்வததைநீனையாமற பரமபுருடினையேவணங்கி வ
ழிப்பாடுசெய்யவே யந்தப்பந்தமாகியமாயைநீங்கும்,—போனான்
மாயன்வைகுண்டம்வைப்பன்னறே எ-து அமமாயைநீங்கவே
பரமபுருடன்வினாசையாற்றினிடத்தாகியநன்னீராலே யான்
மாவைசக்ததமாகி வைகுண்டத்திலே சார்படியமாகவைப்ப
னென்று பாஞ்சராத்திரிகூறினான். எ-து

இச்செய்யுள் பரமபுருடன்என்குமுதலில்லைமைகூறிற்று, ஆ
தியென்னுஞ்செய்யுணமுதலிச்செய்யுட்காரும் பாஞ்சராத்திரிம
தங்கூறிற்று. (௭)

பாஞ்சராத்திரிமதமுற்றற்று.

பாயிரமுட்படசெய்யான்—உகசு

பாஞ்சராத்திரி மதமறுதலை.

—*—

ஆதிதானாகிலாதிக்கந்தமுண்டாகுமந்தக்
கோதிலானிறைவனென்றுகூறிடும்வேதம்ஞானச்
சோதியாய்நின்றானாகிறறையந்திடான்மாயைஞானத்
தீதிலாவுருவமென்னிற்சோந்திடான்தாதுச்சென்றே.

(இ-ள்.) ஆதிதானாகிலாதிக்கந்தமுண்டாகும். எ-து. பாஞ்ச
ராத்திரி நீயுன்கர்த்தாவையாதிதென்றுகூறினாய் அங்ஙனமாகி

யாயி னாகிருமுடிவுண்டாய்க் கர்த்தாவும்ல்லனாவன் அஃதியா
 உங்னமென்னில்,—அந்தக்கோதிலானிறைவனென்று கூறிமொ
 வேதம். எ-து. வேததூலுமாதியும்ந்தமுமில்லாதவனே காத்தா
 வென்றுசொல்லாநிற்குமாதலால்.— ஞானச்சோதியாய்நின்ற
 னாகிறோய்ந்திடான்மாயை எ-து. ஞானப்பிரகாசமாயு ம
 ஞாயியாயும் பரிபூரணமாயுநின்றனாயின் மாயையினகப்பட்டுமா
 யாரூபமாகான். அற்றன்று,— ஞானத்தீதிலாவுருவமென்னில்.
 எ-து. அப்படியெடுத்துக்கொண்டதிருமேனிகளும் குற்றமில்லா
 த ஞானசொரூபமேயென்னில்,—சோந்திடான் தாதுச்சென்றே
 எ-து. அவன் ஞானசொரூபியாயி னந்த ஞானஸ்வரூபத்துக்குத்
 தாதுகளுண்டாகாது இவனெடுத்துக்கொண்ட வடிவெல்லாந்
 தாதுகளுண்டாய்ச் சங்காரப்படுகையாற் காத்தாவல்லன்.எ-து.

பாஞ்சராத்திரிமதங்கூறி யவனைமுறையானேமறுப்பானெ
 ன்றுத்துக்கொண்டா ரதனுளிச்செய்யுள் ஆதியாயரூபமாகி என்பத
 னேமறுத்துக்கூறிற்று. (ச)

தாதுவானதுவேதென்னிற்சங்கரன்பலிக்குசசெல்லத
 தீதிலாக்கோதண்டத்தைத்திறந்தவன்விட்டபோது
 போதுவதுதிரமன்றேபோந்துழர்ச்சித்துவிழ்ந்தா
 னாதொழுப்பப்பின்னெடந்தனன்கிடந்தவன்றான. ।

(இ-ள்.) (தாது—கிடந்தவன்.) அவனுக்குத்தாதுக்களுண்
 டானபடியெங்ஙனமென்னில் பரமேஸ்வரன் விஷ்ணுவினக
 டையைக்கெடுப்பதுகாரணத் பிக்ஷாபாத்திரம்வாங்கிப்பிக்ஷ
 செய்ய வநேகம்பலிகளாற்பாத்திரநிறையாதாகலா னவ்விடத்து
 ப்புருடோத்தமன்கருவத்தாலே யானிதனைநிறைப்பெனென்று
 நெற்றியினரம்பிணத்திறந்துவிடப்புறப்பட்ட திரத்தமல்லவோ
 அந்தவிரத்தம் போதுகையாலே விஷ்ணுமூர்க்கித்துக்கிடப்பப்

பிரமாதிகள்தோத்திரஞ்செய்யப் பரமேசுவரனருளிச்செய்தெழு
பபவெழுந்திருந்து பரமேசுவரன்பிறகேநடந்துசென்றான் திரு
பபாற்கடலிலே பள்ளிகொண்டமூர்த்தியாகையாற்றாதுககள்பர
மேஸ்வரனானுண்டெனறறிவாயாக. ஏ-று.

இசெய்யுள் புருஷோத்தமனுக்குத்தாதுக்கள்பரமேஸ்வர
னானுடாயிறறென்றுகூறிற்று. (ஞானம்.) இதனாற்சொல்லப்
பட்டது பரமேசுவரன்பிணைக்கெழுந்தருள விஷ்ணுவினம்ஸ
மாகிய விணடுசேனன்துவாரத்தேநின்றதுகையப் பரமேஸ்வர
பிருத்ததியரிற்காலவேகொன்கிறபூதர் அந்தவிணடுசேனைப்
பிடித்தடித்துத்திரிகுலத்தே ஏற்றிஞ ரந்தவாரவாரத்திலேவிஷ
ணுவெழுந்திருந தீசுவரனைநமஸ்கரித்து இலலாடத்தைத்திறந்
து கபாலம்பூரணமாகக்கடவேனென்றுதிரம்விட்டான் விட்
டவதிரம்பாதிககபாலநிறைக்கபபெற்றதில்லை 'பின்புமூர்சசித்து
வீழந்தான் ஈசுவரனிவன் பதங்கிணடுபிரியப்பட்டு பலவகொடுக்
கவெழுந்திருநது பின்னேசென்றானென்பதுகருத்து. ' (௨)

இசையாலுருவங்கொள்வனரியெனிலிகழ்வேள்விகக
னெச்சனாயுண்ணப்புக்கவகிருந்தவனறீசனாலே
யச்சமார்தலையறுப்புண்டான்றலையாக்கிக்கொள்ளா
னச்சினுர்போற்றநாதனானறலையெகொடுத்தான். (௩)

(இ-ள்.) இச்சையாலுருவங்கொளவனரியெனில். ஏ - து.
புருஷோத்தமன்சுவேச்சையாலேயுருவெடுத்துக்கொண்டானெ
ன்னில்,— இகழவேள்விக்கனெச்சனாயுண்ணப்புக்கவகிருந்தவ
னறீசனாலே யச்சமார்தலையறுப்புண்டான்றலையாக்கிக்கொள்ளா
ன். ஏ-து. பரமேசுவரியையிகழப்பட்டவேள்வியிடத்தே எக்கிய
மூர்த்தியா யவிசுகொள்ளவிருந்தனான்று வீரபத்திரதேவரா
லையச்சமுண்டாம்படிதலையறுப்ப வந்தத்தலையிழந்தவிடத்துத்த

லையுண்டாக்கிக்கொள்ளாணதென்,— நசசிஞாபோற்றநாதனா
ரணன்றலேகொடுத்தான். எ-து. பகதஜமாகியதேவாகதிப்ப நா
ரணனாகுமீளவும் பரமேசுவரனேதலையையுண்டாக்கினுளுதலா
ற சுவேச்சையாலுருவெடுத்தானென்றுசொல்வாயல்லை. எ-று.

இச்செய்யுள் சுவேச்சையாலுருவெடுத்தானென்பதனை மறு
த்துக்கூறிற்று. இகழ்வேள்வி பொல்லாவருபட்டவேளவி. (௩)

விஷ்ணுவிசையாலுருவங்கொளவனையில் பிரமாவும் விஷ்
ணுவும் பரஸ்பரமொருவனாயொருவா விழுங்கினபோது விஷ்
ணுவுந்திககமலத்திலே பிரமாததோனறினொன்றும் விஷ்ணு
வை பிரமாவிழுங்கித் துவாரங்கனையடைத்திருந்தபோது அரியா
னவா பிரமாவின்பாதத்தாற்பிறந்தாரல்லது சுவேச்சையாற்பிற
க்கக்கண்டதில்லை அதனால் தொனென்னும் பெயராயிற்றென்
றறிக. வீரபத்திரதேவநாயனாரால் திருமால்முதலிய தேவாகள
யாகத்திலாககினைப்பட்டாக்களென்பதற்குப் பிரமாணம் “தக்க
னற்றலையுமெச்சனற்றலையுந்தாமரைநான்முகன்றலையு, மொக்க
வுணடுருளவொணடிருப்பருவநெறித்தருளியருந்திரனே, யக்க
னிபுலித்தோலாடைமேலாடை யாடப்பொன்னம்பலத்தாடுஞ்,
சொக்கனையெவாக்குந் தொடர்வரியாமைத் தொண்டனென்
தொடருமா தொடரே.” “சாடியவேள்வி சரிந்திடத்தேவாக,
ளோடியவாபாடியுந்தீபற, வருத்திரநாதனுக்குந்தீபற.” “ஆவா
திருமாலவிரப்பாகக்கொண்டன்று - சாவாதிருந்தானென்றுந்தீ
பற-சதூர்முகன்றறையென்றுந்தீபற.” “வெய்யவனங்கிவிழுங்க
ததிரட்டிய - கையைத்தறித்தானென்றுந்தீபற - கலங்கிற்றுவே
ள்வியென்றுந்தீபற.” “புரந்தரனாரொருபூங்குயிலாகி - மரந்தனி
லேறினருந்தீபற - வானவர்கோனென்றேயுந்தீபற.” “வெஞ்சி
னவேள்விவியாத்திரனாந்தலை - தஞ்சினவாபாடியுந்தீபற - தொ

புத்தியுடையவையுந் தீபம்” “ஆட்டி-ன்றலையவிதிக்குத்தலையாக
 உடையவையுந் தீபம் - கொங்கைகுலங்கநின் துரத்தீபம்.”
 “உண்ணபுருந்தபகனெனினதோடாமே - கண்ணப்பறித்தவா
 றுத்தீபம் - கருக்கெடநாமெலாழுத்தீபம்.” “நாமகண்சிரம்பிர
 னப்பத - சோமன்முககெரிததுத்தீபம் - தொல்லையினகெடவு
 றுத்தீபம்.” “நான்மறையோன மகத்தியமான்பட - போம்வழிதே
 வியுத்தீபம் - புரந்தரன்வேளவியினுத்தீபம்.” “சூரியனாநொ
 டையவையினிறபறகை - வாரிகெரிததுவாறுத்தீபம் - மயங்கிற்
 றுயேள்வியெனறுத்தீபம்” “தககனானந்தேதலையிழந்தாரதகக
 ன-மகசகைசூழ்துதின்றுத்தீபம் - மடிந்ததுவேள்வியென்றுத்தீ
 பம்” என்றாத்திருவாசகுகளானும். “தககன்வெங்கதிரோன்
 சுவரதன்பிரமனசந்திரனிரனெச்சன். மிககருசரககன்புரங்
 கநிரருடன்மறவிலேனிலாமிகைசெகுத்தோன், நிக்கெலாநிறை
 ந்தபுகழ்ததிருவீழிமிழலையான் நிருவடிநிழற்கீழ்ப், புககிருந்தவா
 துமபொன்னவசகடிமை விடுவனொழுண்டுகொண்டேனே.” யா
 கத்திலையாககிண்பபட்டபேரல்லாமன் மறறுஞ் சிவனாலேயா
 ககிண்பபட்டபேனாய் மித்திருவிசைப்பாவி லறிந்துகொள்க.
 தகதப்பிரஜாபதியானவன் பரமேஸ்வரனே யுயிராகுயிராயிருந்
 து சகலதேவாசுக்குந்தேவனாகி யொப்புயரமில்லாத சேகரகர்
 ததாவென்று பிரமதேவராகிய பிதாவினாலே யுபதேசிக்கப்பட்
 டெச சிவனேமேலானகடவுளென்று நிச்சயம்பண்ணியறிந்து பி
 ன்பு மஹாதேவனேநோக்கி யருந்தபகபண்ணி சகலதேவர்களுந்
 ந்தன்சொற்படிகேட்டு வணங்கும்படி. மிகுந்தவரம்பெற்றிருந்
 தும் யாகத்துக்குக்காத்தனும் யாவர்க்குமேலான பரமசிவனை
 யன்றிப் பண்ணுகின்ற யாகமாகையினாலே ‘இகழ்வேள்வி’
 என்றான்க. இதற்குப்பிரமாணம் “தேவரினமுதல்வராகிச்
 சிற்றுணத்தலைவராகி, மூவரினுயர்ந்தோராகி மடிவிலாவொரு

உராகி, யோவறவுயிர்கடோடு முயினொனவுறைவோராகி, மேவ்
 னாதம்மைத்தேற விளம்புகிமேலோயென்றான் ” “என்றுதான்
 ஸமத்தனிவ்வா நியம்பலுமலரோனகேளா, நன்றிதுமொழுவா
 கேட்டி நாரணன்னுநுநானு, மன்றமரியற்றுமெல்லையழலென
 வெழுந்துவானிற, சென்றதோரசிவனையாசரு மேலவன்
 னிகையென்றான் ” “செங்கணமாறன்னையென்னை திணை
 மொய்ப்பினல்கி, யங்கணமாஞாலங்காபு மளிப்பதுமுதல்
 மு, முங்கன்பாலிருத்துமென்றேயுயிருணின்றியறமுநினு, னெ
 வகளான்முடியுஞ்செயகை யியாவையுயில்லைகண்டாய ” “எ
 னுதுபுவித்தோலாடைக கணனுதறகடவுடகன்பு, ரானவொ
 டுமன்னாக கடித்தொழிவழிந்துவாழும், வானவொன்றமெ
 னம் வழுத்தினாககருளவோமல்லா, வேனையாதம்மைத்தே
 வென் றெண்ணியையிருத்தும்யாமே.” “பதியானபாசத்தா
 தபட்டிழல்பசகாமென்றே, விநியோகிமறைகளகது மெயம்
 யைததெளியவேண்டி, விதுவெனவரைபபன்யாகக ளிவவா
 யறறவீச, னதிகாமுலருச்சித்தேதது மாலயம்பலவடகாண்டி
 “ஆவனருானறிமுதகி யடைத்தனரிலையல்லா, ஆவனரு
 றிவாழுமரநுமியாருபிலையவனருளெயதிலெய்தாவரும
 ருளிலையானே, யவனலதிடைவனிலை யவனைநயடைதி
 னுன்றான்.” என்னும் சத்தபுராணம் தக்ககாண்டத்திறகாண்ட
 றா ஞானப்பிரகாசா.

நூலினைபுனைத்துவேத நூலினைநவலும்வண்ண
 மாலருள்செயதானென்றாயமறைநீதியுலகியறகை
 சாலவேதெரியாதாகிகிடந்தநாள்சகத்தியார்க்கு
 மாவினகீழிருந்துவேதமருளிணைநைந்தாணாலே. (சு)

(இ-ள்,) நூலினைபுனைத்துவேத நூலினைநவலும்வண்ண
 மாலருள்செய்தானென்றாய். எ-து. புருஷோத்தமன்வேதத்தை

மருளிச்செய்து அந்தவேத நல்லையாயுமபொருள்களையுமருளிச்செய்தானென்ற நியாயம் — மறைந்தியலகியறகைசாலவேதெய்தாதாகிக்கிடந்தான கத்தியாசுகுமாலினகீழிருதுவேதமருளிநுனறையாக தாலே செய்து வேதநூலொரு வகுமுலகியறகையுநெரிய தாகத்தலைமா கிக்கிடப்ப பிரபஞ்சத்தளனோடாயுநகருநெரியவேதமுடையருள்தம் உகந்திருதுவேதநூலையுநெரிய செய்து தெரியவேதமையாகமுதம் மனிதனுதலாயுமே மரபுலே யுநககப்படதுகாரண வேதாமுதம் மரபு என்று

இ செய்துள்ள நுமைய தமனவேதமுநென்ப, உகந்தககந்தம் மரபின புனாத்தவேத நூலும உகந்தம் திறமகிடுசொல்லியவ தவேத நூல பிரமாயோமுமடமருநுடாகத்தமனரு செய்ததான உனகமடாம (அ)

உடைய நகத்தினகீழிருது பரமசிவம வேதமோதியதாயுநபிரமாயும கீதையகறையை மறைநானகுட, நேதிரையுமாயுநகரும யொனச, நோதியைசுட செமபொனனி உபபலத, தாகியையடியென உறகயவனே ' எனனுதேவா உகந்தம் ' நனருகாலவாகருநாமமுறயுடபொருளை, மனருகந்தம் நிருதய கறமுனாகதானகானேச, யனருலினகீழிருது உகந்தமுனாகதாலயுமன, கொனருனகானபுரமுனறுங் கூடடோடேசா தலோ ' எனனுநிருவாசகத்தம் ' வேதமேமுதலாயுளவியனகலையனைததுநதொனரு, லோதினுவனையெயுட குறாதகிடவுநாமனறே, யீதலையவற்றிறகானடியுமுமொனருகககொனடாம பேதையோபெரிதுமெனப்ப பிரதாமகனினையசொறமுன ' எனனு முபதேசப்படலததுங்காணக

அயன்றனைப்பயந்தானென்றாயரியயன்சிரஞ்சேதி
க்கப், பயந்திடானறலைமாறானும படைத்திடானசிரத
தைக்கிள்ளுஞ், சயந்தருமரனைத்தந்தா னயனெனகைத
ப்பேயன்றோ, தியங்கிடாதுணராயெல்லாஞ் சிவன்செ
யலென்றுதோந்தே. (௩)

(இ-ள்.) அயன்றனைப்பயந்தானென்றாயரி. எ-து. பிரமா
வைப்புருஷோத்தமன் படைத்தானெனுகூற்றிய, — அயன்சு
ரஞ்சேதிக்கப் பயந்திடானறலைமாறானுமபடைத்திடான். எ-து
பிரமாவைப்புருஷோத்தமன்படைத்தானெனுகூற்றி னஞ்சுமு
கமுடையனாதலாலே நாமும்பரமேசுவரனுக்கொப்போமென்று
கருவித்தவிடத்துப் பிரமாவினுடையநிதேயைப் பரமேசுவர
னறுக்கக்கண்டு நின்றபிதாவாகியவிஷ்ணுபயப்படாஞ்ரயப் பிர
மாவின்றலையையுண்டாக்கமாட்டுகிலன், — சிரதைக்கிள்ளுஞ்
சயந்தருமரனைத்தந்தானயனென்கைதப்பேயன்றோ. எ-து. பிர
மாவின்றலையையுண்டாக்கவெற்றியையுண்டாக்கப்ப
ட்டபரமேஸ்வரன் காததாவல்லவாய்த் தலையிழந்தபிரமாபரமே
சுவரனைப்படைத்தானென்பது நவறலலவோ, — தியங்கிடாது
ணராயெல்லாஞ் சிவன்செயலென்றுதோந்தே. எ-து. ஆதலா
லெல்லாம்பரமேஸ்வரன்செயலேயென்று விசாரித்தமயங்காம
லறிவாயாக வதற்குக்காரண மேலேசொல்லாநின்றோம். எ-று.

இச்செய்யுள் புருஷோத்தமன் பிரமாவைப்படைத்தானெ
ன்பதனையும் பிரமாவுருத்திரனைப்படைத்தானென்பதனையும் ம
றுத்துக்கூறிற்று. (௩)

பிரமாவானவன் சிவனைமறந்தொருகாலத்திலே தம்மை
தித்தக்களித்தபடியினாலே சிருஷ்டிவாராமற்பின்பு சிவனைநோ
க்கித்தவம்பண்ண வாகாசத்திலே யசரீரமாய்நின்று புத்திகொ

சித்தருளப்பின்பு பூதங்களைப்படைத்தது மற்றுள்ளவைபடைக்க
கைவராமனமயங்கிப்பின்பு ருத்திரததானமாகிய விலாடத்தி
னத்திலே சிவிலைத்தியானம்பண்ணிவழிபடவவ்விடத்திலே உ
பத்தனாசிரமாகச்சுவாமி தோன்றக்கண்டு பிரமன்தோத்திரம்
பண்ண சிருஷ்டிகுரமஞ் சாவேசுரன் பிரஸ்தாபத்தாற்பெற்று
சித்தகூப்பிரஜாபதிகளையுந் தேவாகள மாணாடா விலங்குபற்றவைக
ளாதியான வெல்லாப்பிராணிகளையுந் சிருஷ்டித்தானென்பத
ங்கொள்கொள்க. ‘மலமயகாரியத்தான்மனனாகாரியஞ்செய்க’
ததா, வுண்டவனரென்னேருதவுறுபிரமாண்மென்றே, கண்ட
மிறப்பதியென்சொல்லுங்காவிலைவகைகலாலே, முண்டகமுக்கிபு
த்த முருந்தனேகடவுளியாகமும்” “ஆரீகாசிவகமாதியருளசெ
ய்தானெனதுகாபி, வருமொருகமலத்தைநதுவதனகொளையன்
‘நிறதான், பொருவிடைக்கொமயோனலை. னுன் பருவத்தினடு
வெறுநதா, ஸூரியாசத்ததைவேதன மமன்முமத்ததை” “சா
நதுசத்தவததையாமேதரித்தனமூலகமேலலாந், தோற்றுவித்
தழித்துக்காக்குநொழிலெமதாதலாலே, போற்றுமூவுலகுமெ
யமைப்புங்கவாதகட்கெல்லா, மேற்றம்யாமென்றானததாலி
றையர்யென்னலாமே.” “மறுவறுதவத்தின்மிக்க மாதவமுனி
வகங்கை, சிறுபிறைமௌலிவைத்த சிவன்கணத்தலைமைபுண
டோன, நெறுநாசிவகத்தனான. சிதைத்திரித்திடவன்னுனை
க, குறுகியீழந்தெழுதுமாயன் கூறினனவறறைக்கேண்மோ”
‘எப்பொழுதளியவென்பா லிசையும்ஞ்ஞானம்புந்திக், கப்பொ
ழுதொளிகொண்வந் தகந்தைநீர்த்தருள்வாயன்றே, செப்பின
னின்னுங்கேட்டி சிவனிடப்புறத்தின்யானுந், தப்பறவுதித்தெ
ன்றென்பாற் சதுமுகப்பிரமன்வந்தான்” “ஓங்குமுகசுடரும
ன்னு னொளிகொண்மூவியழியிறேன்றுந், திங்குநான்மறையு
மெம்மான்நிருமுகமதனிற்றேன்றுந்,பாங்கின்முத்தொழிலுமெ

ஈதைபாலித்தவன்றன்மேனி, விங்கியதுலஞ்சுக்கமெயப்பா
மென்னமுன்றும்” “என்னனையவா கடகாட்சிககியைநகிர்து
லகுககந், தன்னிகர்யோகிகாணபனநதபரமருளிஞலே, மன்னி
யபாசநதோகரு மறறையபசுககட்செலலம், பன்னதநகரிடல்
சன்பதிபசுவெம்மனோகன” “எவநரிமொறிதல”னும்நதீர
வேதன்மாயன், வென்றிகொளமராய”ருமெலியநக்கரகமேசெ
யதே, பொன்றிடவழிதல”லேயானெனபுகறலானுங், கொன
தூன்றவனெழுததிகுடி”மதல”னும்” (வே) “ஆரனினையல
கினுககறிவின் கொணகனே, சரபபர்பவனதுசொருபலககன
ம், பரவுய்ருணாவொபொசபோதமும், விரவுறாதெங்குநுமேவு
முணமையே” என்னுந் தசகாரியததமநிச என்னுந் நூன்பி
ரகாசா.

சிவன்களசநமபோலசசிலாவயிறறுதித்தமாலைத
தேவென்றேயுலகககாககச சுவேசசையாலசநிததானெ
னபீர, பூவன்பின்படைககமாட்டாதரனடிப்போற்றவேத
க, கோவநதுமுதததிறறோன்றிச சிருட்டியைககொடுதத
ல்கூறும். (சு)

(இ-ள்.) சிவன்களசநமபோல சிலாவயிறறுதித்தமாலை
தேவென்றே யுலகககாககசசுவேசசையாலசநிததானெ
எ - து. ஆன்மாகளதுயிறபபுபபோலே யோனரிசாதனடைந
வேதத்தமனைப் பிரபஞ்சத்தையிரட்சிககவேணமச சுயேசசை
யாலேயுருவெதிததுககொணடானென்று மவனிதததிலேபிரம
தோன்றிப் பிரமாவாலே பிரபஞ்சந் தோன்றித்தென்றுங் கூறு
வீர, — பூவன்பின்படைககமாட்டாதரனடிப்போற்றவேதக்கே
யந்துமுதததிறறோன்றிச சிருட்டியைககொடுததல்கூறும். எ-து.
சுவரவகாரஞ்செய்து பரமேசுவரன்மீளவும் பிரமாமுதலானகா

பரமேசுவரையுண்டாககிப் பிரபஞ்சகிருஷ்டிசெய்விககப் பிரமாவும்பிரபஞ்சத்தைசகிருஷ்டிகவழியாமல்மயங்கிப் பரமேசுவரனைநோக்கித்துறிககவேகாததாவானபரமேசுவரன் பஞ்சகிருஷ்டியுடபபதுகாரணத்த பிரமாவினிலாடத்திலேதோன்றி பிரமவுககுசகிருஷ்டி மயமண்டாககிக்கொடுத்தேச் சாவபுராணகருஞ்சொல்லுமாதலால பரமேசுவரன்பிரமாவாலேதோற்றப்பட்டவனலலவென்றறிவாயாக. எ-று.

இச்செய்யுள் பிரமாவிரிடத்திலேபரமேசுவரன்றோன்றி ஸ்ரீனென்புதற்குக்காரணமாகாடி மறுத்ததுகூறியது. (௯)

நாரணனையினையின் றுமயனுநாரணனையின் றுநாரணமொருவருசகங்கொருவாதாமிருவருக்கும் வாரணமுரித்தவள்ளல்காரணனென்றுமன்ற வாரணமுனாககுரபககத்தவாகுருமறைந்தாரன்றே.(௧)

(இ-ள்.) நாரணனையினையின் றும. எ-து. நாரணன்பிரமாவையுண்டாககியும்,—தயனுநாரணனையின் றும். எ-து,பிரமாவானையுண்டாககியும்,— நாரணமொருவருசகங்கொருவாதாம். எ-து. ஒருவருசகொருவாகாரணமாயகாரியப்பட்டுவருவர்,—இருவருசகம வாரணமுரித்தவள்ளல்காரணனென்றுமன்றவாரணமுனாகும் எ-து அபபடிவொருவருசகொருவா காரியப்பட்டு ஒருவதற்குமுதற்காரணமாவா ஸ்ரீனையுரித்துப்போத்த பரமேசுவரனென்றேதெரியவேதஞ்சொல்லாநிற்கும்,— பக்கத்தவருசகமடைந்தாரன்றே எ-து பரமேசுவரன்காரணமாகையாலே விஷ்ணுவலபபாகும் பிரமாவிடப்பாகமுமாகவடங்குவார்கள் காதியே. எ-று.

இச்செய்யுள் பரமேசுவரன்காரணமாகப் பிரமாவிஷ்ணுகாரியப்படுவார்களென்பதுகூறிற்று, ஆரணமுனாகும்பக்கத்தவா

கருமறைந்தார். எ-து. நிச்சயம். நான்குவேதமாகியவைதிகர
லாராய்வோருஞ் சொல்லாநின்றா என்க. (௭)

அழிப்பரியேவலென்ற யரிதனையழிகுமனறங்
கழிப்பதுதவிர்க்கமாட்டா னங்கமுமழித்தேபூண்டா
னழிப்பரியேவலென்றங் கறைந்ததுமழிந்ததன்றோ
வழித்திடுமரனேயாகக் கோகமுமாகுவானே. (௮)

(இ-ள்) அழிப்பரியேவலென்றும், எ-து. சங்காரமும்புரு
ஷோத்தமனாகுகிளையென்ற யபபடியாயின்,—அரிதனையழிகு
மன்றங்கழிப்பதுதவிர்க்கமாட்டான் எ-து சாவசங்காரத்துப் பி
ரமவிஷ்ணுக்கள்முதலாகச்சங்காரப்பட விஷ்ணுதனமேலவரா
மல்கீக்கிக்கொள்ளமாட்டான். அஃதன்றியும்,—அங்கமுமழித்த
தேபூண்டான். எ-து. பிரமவிஷ்ணுக்களைச்சங்கரித்த வயதரங்
களின் மீன்சேல் பன்றிக் கோடு சிங்கப்பல் ஆமையோடு கொடு
கிறகு அன்னத்துவி இவைமுதலியனவணிகையாற் புருஷோத்
தமனாக்கிளையாற்சங்கரித்ததன்றித் தான்காததாவாய்ச்சங்கரித்
தவனும்,—அழிப்பரியேவலென்றங் கறைந்ததுமழிந்ததன்றோ
எ-து. ஆதலாற்சங்காரமும் விஷ்ணுவினுடையவாக்கிளையென
று கூறியவதுவுமழிந்ததாம்,—அறித்திடுமரனேயாக்கோகமு
மாகுவானே. எ-து. சங்கரிப்பிப்பதும் புரமேகவரனேயாகை
யாற்சிருட்டித்திகருமவனாலேயுண்டாமென்றற் வாங்க எ-து

இச்செய்யுள் சங்கரிப்பவனே காததாவென்பது கூற்றும்

வானங்கீழமன்னுமெல்லா மாயனேகாப்பானென்றய
நானஞ்சஞ்சலந்தானன னுடல்கீண்டசககரத்தை
யானைஞ்சமாடுவானபாற் பெற்றுலகளித்தவார்த்தை
தானெங்குமாகுமெல்லாஞ் சங்கரன்காப்பேயாமே. (௯)

(இ-ள்.) வானங்கீழுமணனுமெல்லா மாயனே காப்பானென்றாய். எ-து. ஆகாசமுதற்கீழுப்பிருத்திவியீராகவுள்ள பிரபஞ்சமெல்லாம் புருஷோத்தமனேரகூழ்ப்பனென்று கூற்றினாய்,—தானஞ்சஞ்சலநதான்நன்ஔுடல் கீரைடசககரததையானே ஓசுமாடுவான் பாற்பெற்றுலகளித்தவாாததைதானெய்குமாகும். எ-து சலந்தரனென்னுமகரனுக்கு விஷணுததான் பயப்பட்டுபரமேசுவரனேநோகுகித்தவஞ்செய்யவந்ததவசெய்குநவிஷணுவைத்தவததைக்கெடுப்பதாகவந்தசலந்தரனைச்சககரததாலேபிளந்து போடப் பரமேசுவரனிடத்திலந்தசககரததைப்பெறவேண்டிப் பரமேசுவரனெடுங்காலமாசசித்தது மவனநுககிரகஞ்செய்யாமறியின்புவிஷணுகண்ணையிடநதமலராகவாசகிககப் பரமேசுவரனதுககிரகஞ்செய்து சககரங்கொடுப்பவதனைக்கொண்டி மாலிசமாலிமாலியவான்முதலாகிய வகராசெயமுடித்துப் பிரபஞ்சநதரகூழித்தானென்னும் புராணம்பிரமாவாலேசொல்லப்பட்டுப் பிரபஞ்சமெய்குமுண்டாயதாகையால,—எல்லாஞ்சங்கரன்காப்பையாமே. எ-து பிரபஞ்சத்தைவிஷணுவாலேமட்டுக்கிததுபரமேசுவரன்ரைகூடியென்றறிவாயாக எ-து. ஆகாசமாடுதல் பஞ்சகொளவியம் வானங்கீழுமண சொரககபாநாளப்பி.

இசெய்யுள புருடோத்தமன்னைந்தம பரமேசுவரன்காகுகினை எனக்கூற்றிற்று. (௯)

விஷணுசக்கரம்பெற்றாரொன்பதற்கு பி-ம் “சலமுடைய சலந்தரன்நனுடறடிந்தநல்லாழி, நலமுடையநாரணநககருளமுதுவென்னேடி, நலமுடையநாரணன்றனயனமிடந்தரனடிக்கீ, ழுலராகவிடவாழியருள்ளனன்காணசாழலோ.” என்னுந் திருவாசகத்தானறிக என்னாநான்பிரகாசா.

மாலினூர்சேலினூராய்வாரிகளடக்கிகொண்டன்
 றுலியாவுலகமெல்லாமழிப்பவனானெயென்னச்
 சேலினூர்தனைப்பிடித்ததுசசெலுவின்னையிடநதுகண்ணைச
 சூலியாமேலணிநதானசூலிதானாகுமனறே. (கௌ)

(இ-ள்) மாலினூர்சேலினூராய்வாரிகளடக்கிகொண்டன்
 றுலியாவுலகமெல்லாமழிப்பவனானெயென்ன. எ-து பிரளைய
 காலத்திலே பிரபஞ்சத்தைரக்ஷிக்கவேண்டி மச்சவடிவைக்கொ
 ண்டி சத்தசமுத்திரங்களை யு மொருசெலுவிலேயடக்கினனானது
 நாமாதிகாரமெனறமலகருவித்துப் பிரபஞ்சத்துக்குச்சங்காரகா
 தகாவும் நானெயென்றுசொல்ல, — சேலினூர்தனைப்பிடித்தது
 செலுவின்னையிடநதுகண்ணைச சூலியாமேலணிநதான்சூலிதானா
 குமன்றே. எ-து. விஷ்ணுவின் கருவத்தையடக்கவேண்டி யு
 சமச்சத்தைப்பிடித்ததுச செலுவின்னையுங்கண்ணினையும் டநது திரி
 லுத்தின்மேலேயணியாகவாசிரதான் சூலபாணியாகியபரமேச
 வரன் னூனா எ-து.

இ-செய்யுள் மச்சஞ்சத்தைச்சங்கரித்ததுகூற்றிய சூலிக
 கை கண்ணைப்பிடிக்குதல். (கௌ)

ஆமையாய்மேருததாங்கியடைகலாய்க்கிடந்தபோது
 நாமெனாவுலகாதாரநாதனென்றகந்தைபண்ண
 வாமெனானறுமெனனாரமருமனாபார்த்துத்
 தாமனாளாமையாலாததகாததோடுதரித்தாரன்றே. (கக)

(இ-ள்.) ஆமையாய்மேருததாங்கியடைகலாய்க்கிடந்தபோ
 து நாமெனாவுலகாதாரநாதனென்றகந்தைபண்ண. எ-து ஒருகா
 லத்துப்பிரளையசங்காரம்வந்தவிடத்துப் பிரபஞ்சத்துக்காதார
 மாகியமாமேருச்சலித்தலி னன்விடத்துப்புருஷோத்தமன்கூர்

புறப்பாய்மாமேருவைத்தாங்கியாதாரகிலேபோற்கிடந்து பிரபஞ்
 சத்துக்காதாமு மதற்குககாததாவுராமேயென்றகங்கரித்தவிட
 சது—ஆமென்றென்றுமென்ற ! மாருமரூபாராததுத தாமன
 மரூமயாராததகாததோடுதரித்தாரன்றே எ-து. விஷணுவின்
 கருவுததைப்பார்த்தருளிக காததாவாமென்று மல்லவென்றுஞ்
 சாலலா மாதாரிலேயாமையைத்தகாத தாதவோட்டையெ
 மமலையோடனிடதார சேவருபமுமாயல்லவுமாகியபரமேசு
 றேனையாதலாலிவனெகாதவென்றிவாயாக. எ-ற

இச்செய்யுள் கூாமருபத்தைச் சங்கரித்ததுகடறிற்று. ஆ
 மையாயென்பது அமிர்தக்கடைகிறபொழுது மேருவைத்தாய
 யாடைகலையாகிடந்தபலத்தாலே காமோராதாமென்றுகெ
 றுவித்தகதைக்குமாம மென்றென்றுமென்ற மாருமரூபார
 சது எ-து தேவாகுமாமமன்றென்றுசொன்னாகளிலையரூ
 மமாததகாரிஎன்பபொழுது என்பின்றமாம் (கக)

எழுதலமிட நுதுபன்றியாயிருங்கொம்பிலேற்றுத்
 கொழுதுலகிறைஞ்சநின்றசோதிநானென்றபோதன
 றழுதலமநுதுவீழ்வுருங்கோடுபறித்தணிந்தான்
 கழுதலமவாதுகாட்டிலாடிடுங்கடவுளானே. (கஉ)

(இ-ள்) எழுதலமிடநுதுபன்றியாயிருங்கொம்பிலேற்று
 கொழுதுலகிறைஞ்சநின்றசோதிநானென்றபோது எ-து. ஒரு
 சாலத துகாதப்பிரளையமாய்விஷணுவராகமுாததியாய் அதல
 விதல சுதல நிதல தராதல இரசாதல மகாதலமென்னப்பட்ட
 யெழுபூமிகளையுங்கொடு பெரியகொம்பிலேயேற்றுககொணமிதி
 னற்பராகவிரமத்திலுலே பிரபஞ்சத்தாரால்வணங்கிவழிபாடுசெ
 ய்தற்குவீடுபெறாயநின்றகாததாயானல்லது வேறிலையென்றுக
 றவிகு—அன்றழுதலமநுது வீழ்வுருங்கோடுபறித்தணிந்தான் க

முதலம்வந்துகாட்டிலாடிங்கடவனன்றே.எ-து. வராகமூர்த்திக்
ருவித்தவப்பொழுதே சோகத்தினுறுகுகிததுபபூமியிலேவிழும்
படி யப்பன்றிககோடடைப்பறித்தனியாகவணித்துகொண்டா
ன்பேயாழிடுங்காட்டிலாடிலேவிரும்பினகாததா எ-று.

இச்செய்யுள் வராகமூர்த்தியைச்சங்கரித்ததுகூற்றிற்று. அ
லமந்து பிரமித்தது. கழுதலமவந்து உழனது. (௧௨)

இங்கடாவுளனோமாலென்றிரணியன்றுணையெற்ற
வுங்கடாமோதரனருநுருநரசிங்கமாகி
யெங்கடாபோவதெனருவுடலபிளநதிறையானென்ன
வங்கடாசிம்புளாகியெடுத்தடாததானரனருன். (௧௩)

(இ-ள்.) இங்கடாவுளனோமாலென்றிரணியன்றுணையெற்
றவுங்கடாமோதரனருநுருநரசிங்கமாகி யெங்கடாபோவதென
ருவுடலபிளநதிறையானென்ன எ-து. ஒருகாலத்திலே யிரணி
யருங்கியவசர னிவ்விடத்திலுங்குபுருகோததமனுள்ளனையெ
ன்றுதூணைதட்டி.க்காட்ட வுங்கள்நாமோதரனாகியபுருகோ
ததமனந்தத்தூணிலே நாரசிங்கரூபமாகித்தோன்றி இரணியனை
யினியெங்கேபோவாயென்றுபிடித்த துடலைபிளந்துபோடுதலா
யுண்டானகருவத்தாலே பிரபஞ்சத்துக்கு நாமேகாததாவென்
ன, — அங்கடாசிம்புளாகியெடுத்தடாததானரனருன். எ-து. அ
ய்விடத்துச் சிம்புளென்னும்படி வையவெண்ணி நாரசிங்கரூப
ச்சங்கரித்துத் தோலையாசனமாகக்கொண்டான் பரமேஸ்வர
ன். எ-று.

இச்செய்யுள் நாரசிங்கத்தைச்சங்கரித்தலக் கூற்றிற்று. (௧௩)

தானமென்றிரந்துசெல்லத் தனக்குழுவடிக்கொடுப்ப
வானமுமளந்துகொண்டு மாபவிதனைனைப்பினனை

பின்மாற்சிறையிலிட்டாணிறையனெரு னற்றீந்தோதங்
கூனநுசெய்துகுவோதாங்க னுததமரலலவாகும். [கட்

3-அ) தானமென்றிருந்துசெல்லாத சனக்குழுவடிவொடுப்பது ஒருகாலத்திலே புருஷோத்தமன் வாமனவடிவையெடுத்து மரபலிபிடத்திலே தானமென்றுசொல்லி யிராதுகொள்கின்றவன வவனதாமாகுமவடிவமண்கொடுப்பது— வானமும் மீதுகொண்டிருப்பது சந்திரபரின்மீது மீனமாகுகிறையிலிட்டா னிறையனது என்று சந்திரமென்று பூமியுதரவாகுகவகையு மோமயாலெழுந்தகொண்டு மந்தையடிக்குவிட்டதான்லலை யெனவ மரபலியைக்குமாமனகிறையிலிட்டாளுதலாற் காத் தாலலன் துபிதியாகுகனமென்னில, — ஒன்றிதோதங்கட் கூனாதுசெய்திருவோதாங்குததமரலலடாகும். என்று ஒருவ னுறுபுகையது வதலை யெறுகுகொண்டான செயதவனுக்கு தாமதமொழிதலனாகுத மென்கொடுத்ததல கருவட்சணமலல டாகையா லவன்குததாலலன். என்று

இச்செய்யுள் தாநடசெய்ததாக கவிதநுசெய்வான்காததா
பல்லனென்று அறத்துக்கூற்று வாழ்வாழைபு கிருத்திருமரு
புழை ஊனஞ்செய்துலை செய்வநன்றிகோழை (கசு)

மாயமானனைப்பொய்மமானெனவறியாதாக்கன,
மாயையிலகப்பட்டுதன மனைவியைகொடுத்தான்றன்
னை, மாயைக்குகத்தாவெனபை மதிக்கெட்டங்கவனைக்
கொண்டு, நாயனூர்தமைப்பூசித்தான கொலைப்பாவநணு
கிடாதே. (கடு)

(இ-ள்.) மாயமான றன்னைப்பொய்ம்மானெனவறியாதாக்
கன் மாயையிலகப்பட்டுத்தன்மனைவியைக்கொடுத்தான் றன்னை
மாயைக்குக்கத்தாவென்பை, எ-து. ஒருகாலத்திலேயிராமாய

தமிழ் நிலக்ஷேமியநதானும் வனசரிதராகித்திரியரான் உயர்வான ராமனைக்கி யிலகருமியையபரிததுகொளவா டேவாபியம்மானையேவ உத்தமனிராகுதமாயையென்றறியாம உயர்மானின் பின்னேபோய்து தன்மனைவியைப்பிடி கொடுத்தாரென மானயக்குக காத்தாவென்றுக ளுவீர, — மதிகெட்டங்கவ டென கொண்டு நாயனூதமைபட்டித்தான்கொலைபாவநடந்தே னாது இலகூ-மிகீங்குணையாலே மயக்கதையுடையனா யில உகையிதசென திராவணியை மயன்சேசையையு கொன்ற கொன்றபாவகீங்கச சேதுவிலேவந்து பரமேசுவரனையருட்சித் தவிரகொடுத்துகொண்டான் காத்தாவலலன். எ-து.

இச்செய்யு ளிராமனிராகுதிதானென்பதனை மயிதமுடைய மதம் (௨௩)

பரசுடன் பிறந்தான னுறுப பததனையபராசி னுலே யரசுறுத்தானே நோக்கி யருந்தவமபுரித்தானன்று பரசியபரசராமன் பலதேவனுலகமெல்லா னுண முணாசெய முமையா ள்கோணே யுண்ணினைநதியோகுநி

(தூ-ள்.) பரசுடன் பிறந்தான னுறுபததனையபராசி னுலே யரசுறுத்தானே நோக்கி யருந்தவமபுரித்தானன்று ஒருகா டத்திலே விஷனுமழுவுடன்பிறந்து பரசராமனைப்பெயரை யுடையனாய்சிவபததன் மழுவைக்கொண் டிராசாய்க்கைய துத் தத்தவிரதத்திலே ஸநானஞ்செயது அந்ததோஷத்திரப்பர மேசுவரனே நோக்கியருத்வம் புரிந்தானன்று, — பரசியபரசராம ன்பலதேவனுலகமெல்லா முணாசெயமுமையா ள்கோணே யுண்ணினைநதியோகுநின் னுன் எ-து பிரபஞ்சமபோற்றத்தக்க பல பததிராமன் முப்பததுமுசகோடிதேவாசளும் பிரபஞ்சங்ளும் வழிபாடுசெய்யுமுமையவனமணனை ஞானககணனுலேகளை மியோகத்திலேயிருந்தேயிராச்சிவஞ்செய்தான், எ-து.

இச்செய்யுள் பரசுராமனுயிரகூழித்தானெனத்தனை மறுசெய்யுள்
என்றது அன்று அந்நாளில் பலதேவன் டலபத்திரராமன்,
டலகமெலலாம உயரத்தோரெலலாம். (௧௬)

ஓதியவாசுதேவாதமையுபமனியதேவா
தீதிலாநோககஞ்செயதுசிவகரஞ்சிரத்திறசோத்தி
யாதியாலடிமையாககவரிபுடலபிராணனதத
மீதெலாங்கொண்ணீயெனநங்குகிறஞ்சிறுநிறிநதிடாயே

(இ-அ) ஓதியவாசுதேவாதமையுபமனியதேவா தீதிலா
நோக்காதி மதுசிவகரஞ்சிரத்திறசோத்தியாதியாலடிமையாக
கவரிபுடலபிராணனததமனியாசுதேவாய புரீமசதுவாரகாபரி
லேயிருக்க வியாக்கிரபாதமுனிகளபுத்திரராகிய உயரன்னியம
காருஷிவிலாயததுகெழுந்தநா வவனாயாசுதேவகலனடைய
கேயெழுந்தருள்குதென்றுகேட்ப வவருங் கயிலாயததுகரு
போகிறோமென வாகதேவருங்கயிலாயததிருகுமெலலாமலி
ங்கேகலனடையும் அருள்செய்யவேண்டிமென நவணைக வடம
ன்னியமகாருஷிபுத்தருமற்றநூரணககண்ணலே க்ஷிபரித்த
சிவாஹதமுமனவதுததநிசிபித்து அவனைசெய்யுதருக்க, —
அரியுடல்பிராணனதத மீதெலாங்கொண்ணீயெனநங்குகிறஞ
சிறுநிறிநதிடாயே எ - து வாகதேவரகருளுன்புரணமாய்
என்சரி மத்தம் பிராணனிலையெலலாங்கொண்டருளவேண்டி
மென்று தோத்திரஞ்செயதுவணங்கிச் செய்யுதனுயிருந்தானெ
ன்றறிவாயாக. எ-று.

இச்செய்யுள் வாகதேவனாயுகாத சாவலலாவென்று மறு
த்துக்கூறிற்று. (௧௭)

பின்வருமபரிதானாகியரியென்றாய்ப்பின்புலந்தா
இலன்வருமீசனானதிறிசிலோமிவுளியார்க்கு

முன்வருமவதாரங்கண்முடிந்தமையநிறதாயன்றே
பொன்வருஞ்சடையினுனறன்புகழெவருமபுகழ்கதன்றே.

(இ-ள்) பின்வரும்பரிதாளுகியரியென்றாயப்பின்புநதா
லென்வருமீசனாலென்றநிகிலோமிவுளியாககு எ-து அநதவி
ஷ்ணுவருகிறபுகழ்த்துகருதியாகவருவனென்றாயப்படியாகவ
ந்தாநபரமேசுவரனாலே யநதகருதுணாககியாதுவருமென்றநிகி
ல்லாம, — முன்வருமவதாரங்கண்முடிந்தமையநிறதாயன்றே
பொன்வருஞ்சடையினுனறன்புகழெவருமபுகழ்கதன்றே. எ-து.
முன்புநதவவதரங்கண்னுண்டானமைநீகேட்டநிறதாயாமியங்
னனஞ்சொன்னமுறைமையால் பொன்போன்றகொன்றையையு
தரிக்கப்பட்டதிருச்சடாபாரததையுடையவன கார்த்தியேயெவரு
மவிளங்கிற்று. எ-து.

இச்செய்யுள் குதியாய்வந்திருக்கிறபொன்னென்பதனைமறு
கத்துக்கூறிற்று பொன்வரும் பொற்பிரஸங்கும் எனவுரைப்பி
டிமாம். என்வரும். எ-து. நிககிரகமோவதுநகிரகமோஎன்றது
கைவரைமூலமேயோவெனக்கரிக்குதவுங்காட்டின்
மொய்வரையெடுத்தான்மூலமாயிடவேண்டுமோதான்
ஐயனேமுறையோவென்றாலரசனாவனகுச்செல்வான்
வையகங்காப்பான்செய்கைவழககனறேஜாக்காப்பானபோல்

(இ-ள்) கைவரைமூலமேயோவெனக்கரிக்குதவுங்காட்டி
ன் மொய்வரையெடுத்தான்மூலமாயிடவேண்டுமோதான். எ-து.
ஒருயானைமலின்கணமுதலை வாயினகப்பட்டமூலமேயென்று
கூப்பிடவோடிச்சென்றவலியாடையினதிடரைக்கெடுத்ததுகொ
ண்டே வரையையெதித தானினையைக்காததவிஷ்ணுகாத்தா
வாயிடவேண்டுமோ? அவனகாத்தாவன்று அஃதெவனனமெ
ன்னில். — ஐயனேமுறையோவென்றாலரசனாவனகுச்செல்

வாரி வைத்துக்கொண்டிருக்கின்றேன். ஆகாப்பான் போல. எ-து இராஜாவைக்கொண்டிருக்கின்றேனோவென்று கூப்பிட்டால் அம்முறைக்கேட்பானிராஜாவென்றே பிரபஞ்சத்தைப்பரமேசுவரனாகக்கொண்டிருக்கிறபாடியிய விஷ்ணுவோரானமாவகவிடாவந்தா வதனைப்பொழிக்கும்முறைமையன்றோ அஃதென்போலவெண்ணில அசனதாகக்கூலையாலே நின்றானாககாசகுப காவதகாரஜாரித காரியங்கேட்பான்போல எ-து

இச்செய்யுள் மூலமூலமேயுடைய பரமேசுவரனையேகொண்டிருக்கின்றது (கக)

அன்றியுமானமாவகவிடாவந்தா வதனைப்பொழிக்கும்முறைமையன்றோ அஃதென்போலவெண்ணில அசனதாகக்கூலையாலே நின்றானாககாசகுப காவதகாரஜாரித காரியங்கேட்பான்போல எ-து

(இ-ன) அன்றியுமானமாவகவிடாவந்தா வதனைப்பொழிக்கும்முறைமையன்றோ அஃதென்போலவெண்ணில அசனதாகக்கூலையாலே நின்றானாககாசகுப காவதகாரஜாரித காரியங்கேட்பான்போல எ-து இராஜாவைக்கொண்டிருக்கின்றேனோவென்று கூப்பிட்டால் அம்முறைக்கேட்பானிராஜாவென்றே பிரபஞ்சத்தைப்பரமேசுவரனாகக்கொண்டிருக்கிறபாடியிய விஷ்ணுவோரானமாவகவிடாவந்தா வதனைப்பொழிக்கும்முறைமையன்றோ அஃதென்போலவெண்ணில அசனதாகக்கூலையாலே நின்றானாககாசகுப காவதகாரஜாரித காரியங்கேட்பான்போல எ-து

இச்செய்யுள் மூலமூலமேயுடைய பரமேசுவரனையேகொண்டிருக்கின்றது (கக)

ஞாலமுண்டவனானுண்டாரகலமுதமொன்றாய்
வேலைநஞ்செழுமாலாதிவிண்ணைவாவேந்தசென்று
காலமினறெமக்குககாவாயகடவுளையெனனநாத
ஞாலமுண்டிலனேறதேவரமுதமுண்டிவதென்கே. ()

(இ-ள) ஞாலமுண்டவனானுண்டாரகலமுதமொன்றாய்
வேலைநஞ்செழுமாலாதிவிண்ணைவாவேந்தசென்று காலமினறெ
மக்குககாவாய்கடவுளையெனன எ-து பூமியைவிழுங்கியசா
மாததியந்தையுடையவனானுலே தேவாகளநலமுததைப்பொ
சித்தாராகளன்றாய் சமுத்திரமாததந்ததிலேலிவம்பிறக்கவிஷ
ணமுதலாகத்தேவாகளெல்லா மூவுணம் பொறுக்கமாட்டாய்
லோடிவந்து அகாலமானமெங்களுக்கினறு சம்பவித்திருக்கிறது
எங்கனியிரட்சித்தருளவேணநிங்காததாவேயென்ன அரளுனவா
கிருபைபண்ணி— நாதஞாலமுண்டனேறதேவரமுதமுண்டி
வதென்கே எ-து பரமேசுவரனாதவிடத்தையமுதுசெய்யவில்
லையாயினவிலுமுதலியதேவாகளெல்லாமபிழைத்துப்பின்ப
முததைதயுண்டாகியதனையென்பதென்கு எஞ்சொலவாய்.எ-து.

இச்செய்யுள் பரமேசுவரனேகாதாவென்பதுகூற்றது
ஞாலமுண்டவனானுண்டாரகலமுதமொன்றாய் எனப்பாட
மோதிஅரளுபுருஷோத்தமத்திலே யண்ணப்பட்டபிஷ்சிறதே
வனென்றனையுதப்பாசெம்மவரன் பிருதிவிகுளுடங்கினவனன்
று என்று மறஞோபிரதியிலிருக்கின்றது இதன்கருத்து மஹா
விஷ்ணுவா யண்ணப்பட்ட பூமிபிலிருப்பவா பரமசிவனென்ப
துபோலும் (உக)

அஞ்சியனதரிதானோடவசுரனைக்குமரனாலே
துஞ்சுவித்தொருபண்ணாலேதாருகனுடறுணிப்பித
தஞ்சிடப்புரந்தீயூட்டிச்சலநதரனுடல்கீண்டே நாத

(இ-ஊ) அஞ்சியனநரிதாநெடுவகரீனாகுமரனலேதுஞ்
சுவித்தது. எ-து குரபதமாவுசுருப்பயப்பட்டு விஷணுகிருப்பாறக
டலைநகிப்போய பரமேசுவரனாகுமுறையிடச் சுபரிமணிய
னையுண்டாகுகி அவருலேருடபதமாவைச்சவகரிப்பித்தம, — ஒரு
வெண்ணலேதாருகனுடறுணிப்பித்தது எ-து தாருகனென்னுமசு
ரனாகு விஷணுமுதலாகிய தேவாகளெல்லாம்பயப்பட்டுப்போ
யப்பரமேசுவரனாகுமுறையிட வாப்போதுகாளியென்னுஞ்சத்தி
யைக்கொண்டி தாருகனுடலைச்சேதிப்பித்தம, — அஞ்சிடப்பரந்
சீட்டம். எ-து, நிர்வாகசகாக்குப்பயப்பட்டு விஷணுமுதலா
கியதேவாகளெல்லாநும பரமேசுவரனாகுமுறையிடத் திரிபுரத்
தைக்கூட்டிம், — சவரநாநுடலகீண்டு எ-து, ஸ்வரநாநென்னும
சுரன்விஷணுவைச்சிருப்பாறகடலிந்பள்ளிகொள்ளவொட்டாம
லோட்டித்திரிய விஷணுலாநதாருசுருப்பயப்பட்டுப்போய்ப்
பரமேசுவரனாகுமுறையிடச் சகசரநதாலேஜலநாநுடலைப்பி
ளாதுபோட்டிம், — ஓதநடுகினையுண்டிம். எ-து, சமுத்திரமாந்
தநத்திலேபிறநதவிடம் பதினாறுலகததையுஞ்சுட வந்தவிடத்
தையமுதுசெய்திம், — அன்றோநாயசனாலகங்காததான் எ-து,
இப்பமயன்றோபரமேசுவரன்பிரபஞ்சததாக்கித்தான். எ-து,
உணர்மீளன்றம்மை கடைநிலைப்பித்தம.

இச்செய்யுள் பிரபஞ்சத்துக் கொண்கைததாவும் பரமேசு
வானென்பதுகூற்றறு (௨௨)

பாரததனாரிதமேறிப்படைதனைப்பார்த்துச்சாரவை
க், கூர்த்தவம்பாலேயெயதுகொன்றரசாளேனென்னத்,
தேர்த்தனிவிருநுமாயை செயதுமால்கொல்லச்செப்பு
ம, வார்த்தைநூலாககிக்கொண்டாய்புரங்கொள்நூனா
தித்திடாயே. (௨௩)

(இ-ள்.) பாரததனிரசமேறிப் படைதனைப்பாரததசசா|| வைக் கூடாதவம்பாலேயெய் துகொன்றரசாளேனென்ன எ-து அருசுசன்னுயிததஞ்செய்வதாகத்தேரிலேறிந்நறுசததுருக்கலை ப்பாரதது சத்துருக்களாகத்தோன்றிஞ்ஞொலலாமெனனுடைய மிததுருக்களாகவிருந்தவிவாகனைக் கூரியவம்பாலேகொன்றிரா ச்சியஞ்செய்வதிலையென்றுசொல்ல, — தோததனிலிருந்துமாயைசெய்துமால்கொல்லச்செப்பும் வாரததையும்லாகிக்கொண்டாய புரவகொள்துனம்நீசதிடாயே எ-து அலனுக்குத்தோப்பா கனுகியகிருஷ்ணனவன்மனதேறிடக்கொலவதுகாரணத்தால் முநாமேகொலலுவதுகா ஸீயலலவென்று மயங்கச்சொன்ன சொல்லையேதுலாகிக்கொண்டாயாயின இரிபுரத்துள்ளாசிவ லிங்கத்தைதகைவிடுமபொருட்டாக விஷ்ணுபுத்தமுனியாகவ் ருந்து தெய்வமொன்றிலையென்றுமயங்குவித்தது சிவலிங்கத் தைதகைவிடுத்ததுலேபு நீதுலாகக்கொளவாயாக எ-று.

இச்செய்யள ஞானதாலுதாதனென்பதனையுங் கிருஷ்ணன்காததாவென்பதனையும்றுத்ததுசூற்றறு இதஹற்றிரிபுரத்தசராகளைச்சிவபத்திக்ஞலேததுந தெரிலிருந்துஅருசுசன்னமயக் குளாயாறபேகிததம னுயிததது சுததாவசகியலபலவென்பது கருத்து (௨௩)

மாயைதானுயிரகளாகாவுயிரகடாமாயையாகா
மாயவனிவைதானுகானிவைதானுமாயனாகா
வேபுமாமனாதியாகவிதைபசுபாசமென்றே
தாயவன்கலப்பினாலேயெலலாமாயத்தோன்றுவனகான்

(இ-ள்.) மாயைதானுயிரகளாகா. எ-து. மாயையானது ஐட்மாகையாலான்மாககளாகாது, — உயிரகடாமாயையாகா. எ-து. ஆன்மாவுமிச்சாஞானக்கிரியைகளையுடைத்தாகையால்ஐட்மாகியமாயையாகாது. — மாயவனிவைகாணகான் எ-து. ௧௮௮

தேவததமனஞ்ஞானசொல்லியென்றாகுமெனயுமா பட்டமாகிய
மாயையும்குததாசுததஞ்சியவானமாவகாகிலலான்,— இவை
தாநுமாயநுமா எ-து மாயையுமானமாவகாடிப்பருடோதத
மனாகமாட்டாது,— எ-துமாயாகியாகவிதைப்பாசமென்றே,
எ-து மாயையாகியபாசமும் அளமாவாகியபாசமும் இவையிறறை
பட்டத்துவாநியப்பரிபு நதாநிலேபொருகினதாயகால்,— தூ
யவன்கலப்பிடுவெய்யலலாமாய நதோன்றுவன்காண எ-து,
நின்மலனாகியகாசுதாசுமடபுலவகையாலே சாவமுததானாகித்
தோனறுவனவலது பட்டமுமானமாய மாய பரிபு நதில்லான்,
எ-து

இச்சொய்யன புருஷோத்தமனமாயையுமாயைக்குககாத்
தாவாயுநிறப்பென்பதெனயுமறுத்தகூற்றமு (ஞானம்) சித்தது
அசித்ததாகாது, அசித்தது சித்ததாகாது, சித்திறசெவடிதனேகா
ததா, மாயவநுனமவாகசமெனக. (௨௪)

பாசததைப்பசககள்விப் பதியினையடையமுத்தி
யாசற்றவாகமங்களைநதிடவறிவின்நிவகே
மாசற்றமானமாசாகிமாயையுமுறுவனென்னிற்
கூசிப்பினகொள்ளாரநல்லோருனககாமிக்குழம்புநாலே

(இ-ள்.) பாசததைப்பசககள்விட்டிப் பதியினையடையமுத்
தி யாசற்றவாகமங்களைநதிட எ-து பாசமாகியவஞ்ஞான
வகளைப் பசவாகியவான்மாகளைகவிட்டிப் பதியாகியகாத்தா
வைக்கூடுதலே முத்தியென்று ஞாநமில்லாதவாகமங்கள்சொல்
லாநிற்ப,— அறிவின்நிவகேமாசற்றமானமாசாகிமாயையுமுறுவ
னென்னில், எ-து. மாலாகியபுருஷோத்தமன் அஞ்ஞானமு
மாயஞ்ஞானத்தோடுகூடியவான்மாவுமாய்நிற்பனென்றுநீயறி
வின்நியேசொல்லின்,—கூசிப்பினகொள்ளாரநல்லோருனக்கா
மிக்குழம்புநாலே, எ-து, இப்படிவேதாகமங்களுக்குப்பொருந்

தாதமயக்கடவுளாகியோர் அதனை நவென்பதொல்ல விலா
சித்தியாததோத்தனது துடிமுகொள்ளா உறு

இச்செய்யுள் பதினாறு முத்தானை பாக்கியென்பதனை
மறுத்துக்கூறின. (109)

பிரமநானெனறபோது பிரமநீனா நியுகூடிய
பரமனாகியிடாமேபாரததி பரணணரிநிற
வரமனாழலுந்பரதனை யுமுணரமாட்டான
கரமனாழ்சிரியேறமுனக வுள்ளனறவைதெனனே. (1)

(இ-ள்) பிரமநானெனறபோது பிரமநீனா நியுகூடிய 6-9
ஒருகாலததுபிரமாவும்விஷ்ணுவாகிய 10-12 தகவல்லமாறுபட
13-15 சிருஷ்டிசகையாலேகானேகாத்தாபரணம் மிக்கவிகையா
லேகானேகாத்தாவெனறஞ்சொல்ல— பரமனாகியிடாமேபா
ரதது. 6-9 பிரமவிஷ்ணுகளதம்மில்லாமாறுபடாம விவர்கள்
கந்தையைக்கெட்பான்பிரவுளம்பற— இடம்பண்ணிநிறைய
ரமனாழலுந்பரதனை யுமுணரமாட்டான. 10-12 தகவல்லமா
மை யடிமுடியநிறதவனகாத்தாவெனறஞ்சொல்லாததறுபிழம்
பாய்நிறகப பிரமநிருமுகபககுகளபொருதேவெனறன்னமாக
ப்பறந்துதேடியும் விஷ்ணுபாரதநாகாலேயெனறபன்றிய
ய்ப்பாரதானதைக்கிணடுவ காணாமலிருக்காதுமாயினால் அதை
யுண்டாகுகின்றவரததையுடையபரமகவானது திருவுருவின்
னபடியெனறறியமாட்டானாருண்— கரமனாழ்சிரியேறமுன்க
டவுளென்றவைதெனனே 6-9 சககரததைக்கையிலையாட
கிரீலைபெறவேந்தினவிஷ்ணுவை சாதாவெனறதொல்லவது
நீயென்கொண்ட 6-9.

இச்செய்யுள் பதினாறு ததமனப்பன்றியாயிடதும் பிரமா
வன்னமாய்ப்பறந்து காணாதகரியபரமேசவானேகாத்தாவெ
ன்பகக கிரம. (109)

தேவரீரயுதையனெனநேசிவமுனிததிசினேடே
பேராபுரிநதிகலமாலைபுகவனபிடிதகிழத்து
மாராபினிலுதைத்துமாரணசககரபவாழ்நிலைவததிட
டோமலிபடைபடைத்திடுபரிபடவெறிந்தானனதே. ()

(இ-ள்) தேவரீரயுதையனெனநே. ௧-ஆ. துதினை பிறத்திட
டபபின்னேபுகுடமபபொருளுரைக்க கிவமுனிததிசினேடே
பேராபுரிநதிகலமாலை-து. ௨-ஆ. நடுக்காததமனாகுகுகிவபத்தனா
க்யததிமகாருஷசகு மோகாரணத்தாலுயுத்தமுண்டாய் மகா
யுதித்தஞ்செய்யப பருடோத்தமனை— பகவான் பிடித்ததித்து
மாராபினிலுதைத்துமாரணசககரமயய்நிலைவததிட- ௩-ஆ
ததிசினகாருஷ்யுபபகருப- ௪-ஆ. நடுக்காததமனைபபிடி ததுபபிரகரித
து மாராபிலேயுதைத்து- ௫-ஆ. பகவான் பிடித்ததித்துப் புரு
ஷக்காததமன்வயிற் லேவைத்து- ௬-ஆ. மலிபடைபடைத்திடபரி
படவெறிந்தானனதே- ௭-ஆ. அழகுடபருதினதோராயுதத்
தைத்ததானே- ௮-ஆ. கலப- ௯-ஆ. நடுக்காததமன்மயவகிவிழுவெறிந
தான- ௧௦-ஆ. நடுக்காததமனாகுகுகிவப- ௧௧-ஆ. வல்வென்று
விசாரிப்பாராக- ௧௨-ஆ.

இச்செய்யுள் ததிசினகாருஷ்யுபபருஷக்காததமன்சுளைபபு
பபட்டமைகூட்டுது அனனவிட்டசககரமுடைந்திபோகத த
நுபபையைப ஸடயாகபட்டத தவன ஸ்டுதோலைத்தானெ
னறது. (௨௭)

சூலிகாணிறைபாலலலனசூலியைதெதொழுநதூரவாசன்
மாவிராமாமிதிபபத்திருமறுமாரபனுகி
தூலிராமாபனோனறன்பட்டிட்டுநகத்தமென்று
பாவிராகடலானாகேபரிவொடுக்கிருவைவைத்தான. ()

(இ-ள்) சூலிகாணிறைமாலலலனசூலிபைத்தொழுநதூர்
வாசன் மாவிராமாமிதிபபககிநமறுமாரபனுகி- ௧-ஆ. சூலபா

ணியேயாததா விஷ்ணுவல்லன. ப்லபாணீயைவழிபாடுசெய்ய, ந்துருவாசமகாருஷி விஷ்ணுவைய யோகாரூத்தகோபிததுமா பிலேமிதிடப வாதததாரவாசமகாருஷிபாதமபட்டதழும்புகொ ண்டே திரும, நாமா பனென்றுபெயலாயடையனாகி, — தூலிஷா மாரபெண்ணுள்ளபட்ட பஞ்சத்திமெனது பாலிஞாகடலாருண கேபரிவொடுகிறனவவைததான். எ-து. நிருபபாறகடலிலேபள் ளிகொளருமவன பிமருஷியினபாதமபட்டவிடஞ்சுததமென் றுபிரியததுடன மகாலக்ஷ்மியையபாதமாபிலேவைததாரூணைக யால பருஷேதாதமன்மலகமபாடுபென்ற, வாயாக. எ-து

இசெய்யுள் பருஷேததமன தூரவாசமகாருஷிகஞ்சுசுளை ப்படையப்பட்டமைபுற்றது (2. ௩)

தவகுணஞ்ஞயமாலசென்றுதிவ்வியைச்சககரததா லவகுணஞ்செயதனேரூடபபிருகுவாதவனைப்பாரததுச சிவனலதறியேனாகிவிதுசெயதோனசெறிகப்பததுப பவமெனமொழியமாலும்பயப்பட்டுப்பதறிவீழ்நதான்.)

(இ-ள்) ஸ்வகுணஞ்ஞயமாலசென்றுதிவ்வியைச்சககரததா லவகுணஞ்செயதனேரூ. எ-து சிவபருதனாபிருகுவென் னுமமகாருஷியினுடைய ஸ்ரீயாக்ய திப வியையைப்பருஷேத்த மனாசெப்பட்டு அவனைச்சீரிடாரும்படியிருடியிலலாதசமயத்தி லேசெல்ல வாதததாயியையடனபடாதபமயினாலே யவளுடம லிலேசககரங்கொண்கிருணாகிதமாகியகுறிகளையிடப்போக, — பிருகுவாதவனைப்பாரததுச சிவனலதறியேனாகிவிதுசெய்தோன் செறிகப்பததுப பவமெனமொழியமாலும்பயப்பட்டுப்பதறிவீழ் நதான். எ-து. பிருகுவென்னுமகாருஷி யவளுடம்பைக்கண்டு யான்சிவனல்லாதுவேறெருகடவுளிலலையென்னுஞ் சிவபத்த